

I DALIS

CENTRINĖ VISATA IR SUPERVISATOS

1 DOKUMENTAS

VISUOTINIS TĖVAS

VISUOTINIS Tėvas yra visos kūrinijos Dievas, visų daiktų ir būtybių Pirmasis Šaltinis ir Centras. Pirmiausia galvokite apie Dievą kaip apie kūrėją, tada kaip apie kontrolierių, ir galiausiai kaip apie rėmėją. Tiesa apie Visuotinį Tėvą buvo pradėjusi aušti tada, kada pranašas sakė: “Tu, Dieve, esi vienas; nėra nieko kito be tavęs. Tu sutvėrei dangų ir dangų dangų, su visomis jų gausybėmis; tu išsaugai ir valdai juos. Dievo Sūnūs sutvėrė visas. Kūrėjas apsirengia šviesa kaip drabužiu ir nutiesia dangus tolyn kaip uždangą.” Tikrai samprata apie Visuotinį Tėvą – vieną Dievą vietoje daugelio dievų – įgalino mirtingąjį žmogų suvokti Tėvą kaip dieviškąjį kūrėją ir begalinį kontrolierių.

Miriadai planetinių sistemų buvo visos sutvertos tam, kad galiausiai jas apgyvendintų daugelio skirtingų rūšių protingi tvariniai, būtybės, kurios gali pažinti Dievą, priimti dieviškąją meilę, ir atsakydamos mylėti jį. Visatų visata yra Dievo kūrinys ir jo įvairių tvarinių gyvenamoji vieta. “Dievas sutvėrė dangus ir suformavo žemę; jis įkūrė visatą ir sutvėrė šitą pasaulį ne bergždžiai; jis suformavo jį, kad jis būtų apgyvendintas.”

Apšviestieji pasauliai visi pripažįsta ir garbina Visuotinį Tėvą, visos kūrinijos amžinąjį sutvėrėją ir begalinį rėmėją. Milžiniškos gausybės visatų valiniai tvariniai pradėjo ilgą, ilgą kelionę į Rojų, kerinčią kovą amžinai jaudinančiame patyrimo siekiant Dievo Tėvo. Laiko vaikų transcendentinis tikslas yra surasti amžinąjį Dievą, suvokti jo dieviškąją prigimtį, atpažinti Visuotinį Tėvą. Dievą pažįstantys tvariniai turi tikrai vieną aukščiausiąjį siekį, tiesiog vieną viską sugeriantį troškimą, o būtent, tapti, kokie jie yra savosiose sferose, panašiu į jį, koks jis yra savosios asmenybės Rojaus tobulybėje ir savosios teisios aukštybės visuotinėje sferoje. Iš Visuotinio Tėvo, kuris apgyvendina amžinybę, pasklido tolyn šis aukščiausias nurodymas: “Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš.” Su meile ir gailestingumu Rojaus pasiuntiniai nunešė šitą atkaklų dieviškąjį raginimą per amžius ir išorėn per visas, net iki tokių žemos gyvulinės prigimties tvarinių, kaip Urantijos žmogiškosios rasės.

Šitas nuostabus ir visuotinis nurodymas stengtis pasiekti dieviškumo tobulumą yra tobulumo Dievo visos kovojančios tvarinių kūrinijos pirmoji pareiga, ir turėtų būti aukščiausiasis troškimas. Šita dieviškojo tobulumo pasiekimo galimybė yra žmogaus visos amžinosios dvasinės pažangos galutinis ir užtikrintas likimas.

Urantijos mirtingieji vargu ar gali tikėtis būti tobuli begaline prasme, bet žmogiškosioms būtybėms, pradedančioms savo kelionę, kaip tą jos daro šitoje

planetoje, yra visiškai įmanoma pasiekti dangiškąją ir dieviškąją tikslą, kuri begalinis Dievas numatė mirtingajam žmogui; ir kada jos iš tikrųjų pasieks šią likimą, tada jos bus, kas susiję su saviraiška ir proto pasiekimu, tiesiog tokios pat pripildytos dieviškojo tobulumo savojoje sferoje, koks pats Dievas yra savojoje begalybės ir amžinybės sferoje. Toks tobulumas gali nebūti visuotinis materialia prasme, beribis intelektualiu suvokimu, arba galutinis dvasiniu patyrimu, bei jis yra galutinis ir užbaigtas valios dieviškumo, asmenybės motyvavimo tobulumo, ir sąmoningo Dievo suvokimo visais ribiniais aspektais.

Tai yra tikroji prasmė to dieviškojo įsakymo “Būk toks tobulas, net koks tobulas esu aš,” kuris visą laiką ragina mirtingąjį žmogų į priekį ir kviečia jį į vidų toje ilgoje ir kerinčioje kovoje dėl dvasinių vertybių ir tikrųjų visatos prasmų vis aukštesnių ir aukštesnių lygių pasiekimo. Šitas drąsus visatų Dievo ieškojimas yra visų laiko ir erdvės pasaulių gyventojų aukščiausias jaudinantis patyrimas.

1. TĖVO VARDAS

Iš visų vardų, kuriais Dievas Tėvas yra žinomas per visas, tie, kurie įvardija jį kaip Pirmąjį Šaltinį ir Centrą, yra sutinkami dažniausia. Pirmasis Tėvas yra žinomas įvairiais vardais skirtingose visatose ir tos pačios visatos skirtinguose sektoriuose. Tie vardai, kuriuos tvarinys priskiria Kūrėjui, labai priklauso nuo to tvarinio sampratos apie Kūrėją. Pirmasis Šaltinis ir Visatos Centras niekada neapreiškė savęs vardu, tikrai prigimtimi. Jeigu mes tikime, jog esame šito Kūrėjo vaikai, tai tiesiog natūralu, jog galų gale mes turėtume jį vadinti Tėvu. Bet tai yra tas vardas, kurį mes pasirenkame patys, ir jis kyla iš mūsų asmeninio ryšio su Pirmuoju Šaltiniu ir Centru suvokimo.

Išmintingiems visatų valiniams tvariniams Visuotinis Tėvas niekada neprimeta ne viena forma savavališko pripažinimo, formalaus garbinimo, arba vergiškos tarnystės. Laiko ir erdvės pasaulių evoliuciniai gyventojai turi patys – savo pačių širdyje – pripažinti, mylėti, ir savu noru garbinti jį. Kūrėjas savo materialių tvarinių neverčia prievarta ar įsakymu atsisakyti dvasinės laisvos valios. Žmogiškosios valios meilės kupinas atsidavimas vykdyti Tėvo valią yra žmogaus pati nuostabiausia dovana Dievui; iš tikrųjų, toks tvarinio valios pašventimas sudaro žmogaus vienintelę tikrosios vertės dovana Rojaus Tėvui. Dieve žmogus gyvena, juda, ir turi savo būtį; nėra nieko, ką žmogus galėtų duoti Dievui, išskyrus šią pasirinkimą paklusti Tėvo valiai, ir tokie sprendimai, kuriuos įgyvendina visatų išmintingi valiniai tvariniai, sudaro tikrovę to tikrojo garbinimo, kuris taip patenkina Kūrėjo Tėvo meile valdomą prigimtį.

Kada jūs kartą tikrai imate sąmoningai suvokti Dievą, po to, kada jūs iš tiesų atrandate didingą Kūrėją ir pradate suvokti to dieviškojo kontrolieriaus gyvenantį viduje buvimą, tada, sutinkamai su savo apsišvietimu ir sutinkamai su tuo būdu ir metodu, kuriuo šie dieviškieji Sūnūs apreiškia

[23]▼

Dievą, jūs Visuotiniam Tėvui surasite tokį vardą, kuris tinkamai išreišk jūsų sampratą apie Pirmąjį Didįjį Šaltinį ir Centrą. Ir tokiu būdu, skirtinguose pasauliuose ir įvairiose visatose, Kūrėjas tampa žinomu daugeliu vardų,

dvasiniame ryšyje visi reiškia tą patį, bet žodžiais ir simboliais, kiekvienas vardas atitinka tą laipsnį ir gylį, koku jis yra įsiviešpatavęs bet kokios konkrečios sferos jo tvarinių širdyse.

Netoli visatų visatos centro, Visuotinis Tėvas paprastai yra žinomas tokiais vardais, kurie gali būti laikomi reiškiančiais Pirmąjį Šaltinį. Einant tolyn į erdvės visas, šie terminai, vartojami, kad būtų įvardintas Visuotinis Tėvas, dažniau reiškia Visuotinį Centrą. Dar toliau į žvaigždėtos kūrinijos išorę, jis yra žinomas, kaip ir jūsų vietinės visatos būstinės pasaulyje, kaip Pirmasis Kuriantysis Šaltinis ir Dieviškasis Centras. Viename netolimame žvaigždynė Dievas yra vadinamas Visatų Tėvu. Kitame, Begaliniu Rėmėju, o į rytus, Dieviškuoju Kontrolieriumi. Jis taip pat yra vadinamas Šviesų Tėvu, Gyvybės Dovana, ir Visagaliu.

Tuose pasauliuose, kuriuose vienas iš Rojaus Sūnų gyvena savęs padovanojimo gyvenimą, Dievas paprastai yra žinomas koku nors vardu, kuris pažymi asmeninį ryšį, švelnią meilę, ir tėvišką atsidavimą. Jūsų žvaigždyno būstinėje Dievą vadina Visuotiniu Tėvu, o jūsų vietinės apgyvendintų pasaulių sistemos skirtingose planetose jis yra žinomas įvairiais vardais, tokiais, kaip Tėvų Tėvas, Rojaus Tėvas, Havonos Tėvas, ir Dvasinis Tėvas. Tie, kurie pažįsta Dievą per Rojaus Sūnų įsikūnijimų apreiškimus, galiausiai pasiduoda tvarinio-Kūrėjo asociacijos jaudinančiam sentimentaliui apeliavimui ir Dievą vadina “mūsų Tėvu.”

Lyties tvarinių planetoje, tokiam pasaulyje, kur tėviškojo jausmo impulsai yra įgimti šio pasaulio protingų būtybių širdyje, Tėvo terminas tampa labai išraiškingu ir tinkamu vardu amžinajam Dievui. Jis geriausiai yra žinomas, kuomet visuotiniausiai pripažįstamas, jūsų planetoje, Urantijoje, *Dievo* vardu. Tas vardas, kuris yra jam suteikiamas, turi mažai reikšmės; svarbu yra tai, kad jūs turėtumėte pažinti jį ir troškinti būti panašiu į jį. Jūsų senieji pranašai teisingai jį vadino “amžinai esantis Dievas” ir kalbėdavo apie jį kaip apie tą, kuris “gyvena amžinybėje.”

2. DIEVO TIKROVĖ

Dievas yra pirminė tikrovė dvasios pasaulyje; Dievas yra tiesos šaltinis proto sferose; Dievas apgaubia viską per visas materialias valdas. Visoms sutvertoms protingoms būtybėms Dievas yra asmenybė, o visatų visatai jis yra amžinosios tikrovės Pirmasis Šaltinis ir Centras. Dievas nėra panašus nei į žmogų, nei į mašiną. Pirmasis Tėvas yra visuotinė dvasia, amžinoji tiesa, begalinė tikrovė, ir tėviška asmenybė.

Amžinasis Dievas yra be galo daug daugiau negu idealizuojama tikrovė arba įasmeninama visata. Dievas nėra tiesiog aukščiausiojo laipsnio žmogaus troškimas, suobjektintas mirtingojo ieškojimas. Taip pat Dievas nėra vien tik sąvoka, teisumo galios potencialas. Visuotinis Tėvas nėra sinonimas gamtai, taip pat jis nėra ir įasmenintas gamtos dėsnius. Dievas yra transcendentinė tikrovė, ne vien tik žmogaus tradicinė samprata apie aukščiausiasias vertybes. Dievas nėra dvasinių prasmų psichologinis sukoncentravimas, nėra jis ir “kilniausias žmogaus kūrinys.” Dievas gali būti bet kuria iš šitų sąvokų arba visomis šitomis sąvokomis žmonių prote,

bet jis yra daugiau negu tai. Jis yra išgelbstintis asmuo ir mylintis Tėvas visiems, kurie džiaugiasi dvasine ramybe žemėje ir kurie trokšta patirti asmenybės išlikimą mirtyje.

Dievo egzistavimo aktualybę žmogiškajame patyrimo demonstruoja viduje gyvenantis dieviškasis buvimas, dvasinis Pagalbininkas, atsiųstas iš Rojaus tam, kad gyventų žmogaus mirtingame prote ir kad ten padėtų išvystyti amžinojo išlikimo nemirtingą sielą. Šito dieviškojo Derintojo buvimą žmogiškajame prote atskleidžia trys patirtiniai reiškiniai:

1. Intelektualus sugebėjimas pažinti Dievą – Dievo-sąmonė.
2. Dvasinis akstinas surasti Dievą – Dievo ieškojimas.
3. Asmenybės troškimas būti panašiu į Dievą – iš visos širdies troškimas vykdyti Dievo valią.

Dievo egzistavimo niekada negalima įrodyti moksliniu eksperimentu arba grynai logiškos dedukcijos samprotavimu. Dievą galima suvokti tikrai žmogiškojo patyrimo sferose; nežiūrint šito, teisinga Dievo tikrovės samprata yra protinga logikai, patikima filosofijai, esminė religijai, ir be kurios negali apsieiti jokia asmenybės išlikimo viltis.

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra patyrę jo buvimo faktą; tokie Dievą pažįstantieji mirtingieji savo asmeniniame patyrimo turi vienintelį aiškų gyvojo Dievo egzistencijos įrodymą, kurį viena žmogiškoji būtybė gali pateikti kitai. Dievo egzistavimas visiškai pranoksta bet kokią pademonstravimo galimybę, išskyrus tą ryšį tarp žmogiškojo proto Dievo-sąmonės ir Minties Derintojo Dievo-buvimo, kuris gyvena mirtingojo intelekto ir yra padovanotas žmogui kaip Visuotinio Tėvo nemokama dovana.

Teoriškai jūs galite galvoti apie Dievą kaip apie Kūrėją, ir jis yra asmeninis Rojaus ir tobulo centro centrinės visatos kūrėjas, bet visas laiko ir erdvės visatas yra sukūręs ir organizavęs Sūnų Kūrėjų Rojaus korpusas. Visuotinis Tėvas nėra asmeninis Nebadono vietinės visatos kūrėjas; visata, kurioje jūs gyvenate, yra jo Sūnaus Mykolo kūrinys. Nors Tėvas asmeniškai evoliucinių visatų nekuria, bet jis tikrai kontroliuoja didelę dalį jų visatos ryšių ir kai kuriuos jų fizines, protines, ir dvasines energijas pasireiškimus. Dievas Tėvas yra Rojaus visatos asmeninis kūrėjas ir, susivienijime su Amžinuoju Sūnumi, visų kitų visatų asmenų Kūrėjų sutvėrėjas.

Kaip fizinis kontrolierius materialioje visatoje, Pirmasis Šaltinis ir Centras veikia amžinosios Rojaus Salos modeliuose, ir per šią absoliučios gravitacijos centrą Dievas vykdo fizinio lygio kosminę kontrolę iš viršaus vienodai centrinėje visatoje ir per visą visatą visatą. Kaip protas, Dievas veikia Begalinės Dvasios Dievybėje; kaip dvasia, Dievas pasireiškia Amžinojo Sūnaus asmenyje ir Amžinojo Sūnaus dieviškųjų vaikų asmenyse. Šitas Pirmojo Šaltinio ir Centro tarpusavio ryšys su lygiaverčiais Asmenimis ir Rojaus Absolūtais nėra mažiausiu laipsniu neužkerta kelio Visuotinio Tėvo tiesioginiam

asmeniniam veiksmui per visą kūriniją ir visuose jos lygiuose. Savo fragmentuotos dvasios buvimu Tėvas Kūrėjas palaiko betarpišką ryšį su savo vaikais tvariniais ir su savo sukurtomis visatomis.

[25]▼

3. DIEVAS YRA VISUOTINĖ DVASIA

“Dievas yra dvasia.” Jis yra visuotinis dvasinis buvimas. Visuotinis Tėvas yra begalinė dvasinė tikrovė; jis yra “suverenus, amžinas, nemirtingas, nematomas, ir vienintelis teisingas Dievas.” Nors jūs ir esate “Dievo palikuonys,” bet jūs neturite galvoti, jog savo forma ir fizine išvaizda Tėvas yra toks pat, kaip jūs, kadangi apie jus yra sakoma, jog esate sukurti “pagal jo atvaizdą” – jūsų viduje gyvena Paslaptieji Pagalbininkai, atsiunčiami iš jo amžinojo buvimo centrinės gyvenamosios vietos. Dvasinės būtybės yra realios, nežiūrint to, kad jos yra nematomos žmogiškosioms akims; nors jos neturi materialaus kūno ir kraujo.

Sakė senovės išminčius: “Žiūrėkit, jis eina šalia manęs, o aš jo nematau; jis taip pat praeina, bet aš jo nejaučiu.” Mes galime nuolat matyti Dievo darbus, mes galime labai gerai sąmoningai suvokti jo didingo elgesio materialius įrodymus, bet mes tikrai retai kada iš tikrųjų galime pažvelgti į jo dieviškumo matomą pasireiškimą, net negalime pastebėti žmoguje gyvenančio jo atsiųstos dvasios buvimo.

Visuotinis Tėvas yra ne dėl to nematomas, kad jis slepiasi nuo žemų tvarinių, kurie turi materialius apribojimus ir ribotus dvasinius sugebėjimus. Šita padėtis yra daugiau tokia: “Jūs negalite matyti mano veido, nes nė vienas mirtingasis negali matyti manęs ir gyventi.” Nė vienas materialus žmogus negalėtų matyti dvasinio Dievo ir išsaugoti savo mirtingą egzistenciją. Prie dieviškosios asmenybės buvimo šlovės ir dvasinio nuostabumo neįmanoma priartėti dvasinių būtybių žemesniosioms grupėms arba materialių asmenybių bet kokiai kategorijai. Tėvo asmeninio buvimo dvasinis spindėjimas yra tokia “šviesa, prie kurios negali priartėti nė vienas mirtingasis žmogus; kurios nematė arba negali matyti nė vienas materialus tvarinys.” Bet nebūtina matyti Dievą materialaus kūno akimis tam, kad pamatytum jį sudvasinto proto įtikėjimo matymu.

Visuotinis Tėvas savojo aš dvasine prigimtimi iki galo dalinasi su savo kartu egzistuojančiu Rojaus Amžinuoju Sūnumi. Tiek Tėvas, tiek Sūnus tokiu pačiu būdu visuotine ir amžinąja dvasia visiškai ir be apribojimų dalinasi su bendrai su jais veikiančia lygiaverte asmenybe, Begaline Dvasia. Dievo dvasia yra, jame ir iš jo paties, absoliuti; Sūnuje ji yra beribė, Dvasioje, visuotinė, ir juose visuose ir iš jų visų, begalinė.

Dievas yra visuotinė dvasia; Dievas yra visuotinis asmuo. Ribinio kūrinio aukščiausioji asmenė tikrovė yra dvasia; asmenio kosmoso galutinė tikrovė yra absonitinė dvasia. Tiktai begalybės lygiai yra absoliutūs, ir tiktai tokiuose lygiuose iš tiesų tarp materijos, proto, ir dvasios yra vienumo baigiamybė.

Visatose Dievas Tėvas yra, potencialiai, materijos, proto, ir dvasios kontrolierius iš viršaus. Tikrai savo toli nusidriekiančios asmenybės grandinės dėka iš tikrųjų Dievas tiesiogiai turi reikalo su savo milžiniškos kūrinijos valinių tvarinių asmenybėmis, bet su juo galima užmegzti ryšį (už Rojaus ribų) tikrai jo fragmentuotų esybių, Dievo valios toli visatose, buvimo dėka. Šita Rojaus dvasia, kuri gyvena laiko mirtingųjų protuose ir padeda išliekančiojo tvarinio nemirtingos sielos evoliucijai, turi Visuotinio Tėvo prigimtį ir dieviškumą. Bet tokių evoliucinių tvarinių protas atsiranda vietinėse visatose ir dieviškąjį tobulumą turi įgyti pasiekdamas tas dvasinio laimėjimo patirtines transformacijas, kurios yra neišvengiama pasekmė, kada tvarinys pasirenka vykdyti Tėvo danguje valią.

[26]▼

Vidiniame žmogaus patyrimo, protas yra sujungtas su materija. Toks su materija sujungtas protas negali išlikti po mirtingojo mirties. Išlikimo metodą sudaro tie žmogiškosios valios suderinimai ir tos mirtingojo proto transformacijos, kurių dėka toks Dievo-sąmonės intelektas palaipsniui tampa dvasios mokomu ir galiausiai dvasios vedamu. Šita žmogiškojo proto evoliucija nuo asociacijos su materija iki dvasinės sąjungos sukuria mirtingojo proto potencialiai dvasinių fazių transmutavimą į nemirtingos sielos morontines realybes. Mirtingas protas, pakludamas materijai, turi lemtį tapti materialesniu ir dėl to galiausiai patirtų asmenybės išnykimą; protas, atsidavęs dvasiai, turi lemtį tapti dvasingesniu ir galiausiai pasiekti vienumą su išliekančia ir vadovaujančia dieviškąja dvasia ir šitokiu būdu pasiekti asmenybės egzistencijos išlikimą ir amžinybę.

Aš ateinu nuo Amžinojo ir aš daug kartų sugrįždavau į Visuotinio Tėvo akivaizdą. Aš pažįstu Pirmojo Šaltinio ir Centro, Amžinojo ir Visuotinio Tėvo, aktualybę ir asmenybę. Aš žinau, jog, nors didis Dievas yra absoliutus, amžinas, ir begalinis, bet taip pat jis yra geras, dieviškas, ir gailestingas. Aš žinau didžiųjų pareiškimų tiesą: “Dievas yra dvasia” ir “Dievas yra meilė,” ir šitie du požymiai yra kuo visapusiškiausiai apreiškiami šiai visatai Amžinuoju Sūnumi.

4. DIEVO PASLAPTIS

Dievo tobulumo begalybė yra tokia, kad amžinai sudaro jo paslaptį. Ir iš visų nesuvokiamų Dievo paslapčių didžiausia yra mirtingųjų protuose dieviškojo apsigyvenimo reiškinys. Tas būdas, kurio dėka Visuotinis Tėvas gyvena su laiko tvariniais, yra pati giliausia iš visų visatos paslapčių; šis dieviškasis buvimas žmogaus prote yra paslapčių paslaptis.

Mirtingųjų fiziniai kūnai yra “Dievo šventovės.” Nepaisant to, jog Suverenūs Sūnūs Kūrėjai priartėja prie savo apgyvendintų pasaulių tvarinių ir “patraukia visus žmones prie savęs”; nors jie “stovi prie” sąmonės “durų” ir “beldžiasi” ir jaučia palaimą įeiti pas visus tuos, kurie “atvers savo širdies duris”; nors iš tikrųjų egzistuoja šita artima asmeninė komunija tarp Sūnų Kūrėjų ir jų mirtingųjų tvarinių, nepaisant šito, mirtingieji žmonės turi iš paties Dievo kažką, kas realiai gyvena juose pačiuose; jų kūnai yra šito kažko šventovės.

Kada jūs viską užbaigiate žemai čia, kada jūsų kelias yra nueitas laikinojoje formoje žemėje, kada jūsų išmėginimų kelionė materialiam kūne yra užbaigta, kada ta dulkė, kuri sudaro mirtingojo tabernakulį, “sugrįžta į žemę, iš kurios atėjo”; tada, taip yra apreiškiama, ta viduje gyvenanti “Dvasia tikrai sugrįš pas Dievą, kuris ją suteikė.” Šitos planetos kiekvienoje mirtingoje būtybėje gyvena Dievo fragmentas, dieviškumo neatskiriama dalis. Ji dar nėra jūsų pagal nuosavybės teisę, bet suplanuotai numatyta, kad ji būtų vienu su jumis, jeigu jūs išliksite po mirtingosios egzistencijos.

Mes nuolat susiduriame su šita Dievo paslaptimi; mus visiškai trikdo jo begalinio gėrio, bekraščio gailestingumo, neprilygstamos išminties, ir nuostabaus charakterio vis didėjantis tiesos bekraštės panoramos atsiskleidimas.

Šią dieviškąją paslaptį sudaro tas neatsiejamas skirtumas, kuris egzistuoja tarp ribinio ir begalinio, laikinojo ir amžinojo, laiko-erdvės tvarinio ir

[27]▼

Visuotinio Kūrėjo, materialaus ir dvasinio, žmogaus netobulumo ir Rojaus Dievybės tobulumo. Visuotinės meilės Dievas nuolat pasireiškia kiekvienam iš savo tvarinių iki pat to tvarinio sugebėjimo pilnatvės dvasiškai suvokti dieviškosios tiesos, grožio, ir gėrio savybes.

Kiekvienai dvasinei būtybei ir kiekvienam mirtingajam tvariniui kiekvienoje sferoje ir visatų visatos kiekviename pasaulyje, Visuotinis Tėvas atskleidžia visą savo gailestingąjį ir dieviškąjį aš, kokį tik gali pamatyti ir suvokti tokios dvasinės būtybės ir tokie mirtingieji tvariniai. Dievas nėra asmenų gerbėjas, nei dvasinių, nei materialių. Tą dieviškąjį buvimą, kurį turi bet kuris šios visatos vaikas bet kuriuo konkrečiu momentu, apriboja tiksliai tokio tvarinio sugebėjimas priimti ir pamatyti viršmaterialaus pasaulio dvasines realybes.

Kaip tikrovė žmogiškajame dvasiniame patyrimo Dievas nėra paslaptis. Tačiau kada yra mėginama išaiškinti dvasinio pasaulio realybės materialios kategorijos fiziniam protui, tada atsiranda paslaptis: tokios subtilios ir tokios giluminės paslaptys, kad tiksliai Dievą pažįstančių mirtingųjų įtikėjimas-suvokimas gali pasiekti tą filosofinį stebuklą, kada ribinis atpažįsta Begalinį, kada laiko ir erdvės materialių pasaulių besivystantieji mirtingieji pažįsta amžinąjį Dievą.

5. VISUOTINIO TĖVO ASMENYBĖ

Neleiskite, kad Dievo didingumas, jo begalumas užgožtų ar užtemdytų jo asmenybę. “Tas, kuris sumanė ausį, argi iš tikrųjų negirdės? Tas, kuris suformavo akį, argi iš tikrųjų nematys?” Visuotinis Tėvas yra dieviškosios asmenybės aukščiausioji viršūnė; jis yra asmenybės kilmė ir likimas per visą kūriniją. Dievas yra tiek begalinis, tiek asmenis; jis yra begalinė asmenybė. Tėvas yra tikrai asmenybė, nežiūrint to, kad dėl savo asmens begalumo jis amžiams yra už materialijų ir ribinių tvarinių visiško suvokimo ribų.

Dievas yra daug daugiau negu asmenybė, kaip asmenybę supranta

žmogiškasis protas; jis yra net daug daugiau negu bet kokia įmanoma viršasmenybės samprata. Bet tai yra visiškai bergždžia tokias nesuvokiamas dieviškosios asmenybės sampratas aptarinėti su materialių tvarinių protu, kurio maksimalią sampratą apie būties tikrovę sudaro asmenybės idėja ir idealas. Materialaus tvarinio pati aukščiausia kokia tik įmanoma samprata apie Visuotinį Kūrėją yra dieviškosios asmenybės išaukštintos idėjos dvasinių idealų ribose. Dėl to, nors jūs galbūt žinote, jog Dievas turi būti daug daugiau negu žmogiškoji asmenybės koncepcija, bet jūs lygiai taip pat gerai žinote, jog Visuotinis Tėvas tikriausiai negali būti kuo nors mažesniu negu amžina, begalinė, tikra, gera, ir graži asmenybė.

Dievas nesislepia nė nuo vieno iš savo tvarinių. Prie jo negali priartėti tiek daug būtybių kategorijų tikrai dėl to, kad jis “gyvena tokioje šviesoje, prie kurios negali prisitarti joks materialus tvarinys.” Šios dieviškosios asmenybės didingumas ir grožis pranoksta evoliucinių mirtingųjų neištobulinto proto suvokimo ribas. Jis “matuoja vandenį savo rankos saujomis, visatą matuoja savo rankos ilgiu. Būtent jis sėdi ant žemės apskritimo, būtent jis paskleidžia kaip užuolaidą dangus ir patiesia juos kaip visatą, kad būtų gyvenama joje.” “Pakelkite akis į dangų ir žiūrėkite, kas sutvėrė visus šituos dalykus, kas atskleidžia jų pasaulius pagal numerį ir vadina juos vardais”; ir šitokiu būdu tai yra tiesa, kad “Dievo nematomi dalykai iš dalies yra suprantami pagal tuos dalykus, kurie yra sutverti.” Šiandien ir tokie, kokie esate, jūs turite pamatyti nematomąjį Sutvėrėją per jo daugialypę ir

[28]▼

įvairią kūriniją, o taip pat per jo Sūnų ir jų daugelio pavaldinių apreiškimą ir veikimą.

Nors materialūs mirtingieji negali matyti Dievo asmens, bet jie tikrai turėtų džiaugtis tuo užtikrinimu, kad jis yra asmuo; įtikėjimu priimti tą tiesą, kuri vaizduoja, jog Visuotinis Tėvas taip mylėjo pasaulį, kad pasirūpino šio pasaulio žemų gyventojų amžinuoju dvasiniu žengimu į priekį; kad jis “jaučia palaimą dėl savo vaikų.” Dievui nieko netrūksta nė viename iš šitų viršžmogiškųjų ir dieviškųjų požymių, kurie sudaro tobulą, amžiną, mylinčią, ir begalinę Kūrėjo asmenybę.

Vietiniuose kūriniuose (išskyrus supervisatų personalą) Dievas be Rojaus Sūnų Kūrėjų, kurie yra apgyvendintų pasaulių tėvai ir vietinių visatų aukščiausieji valdovai, neturi jokio asmeninio ar gyvenančio pasireiškimo. Jeigu tvarinio įtikėjimas būtų tobulas, tai jis tvirtai žinotų, jog, kada jis matė Sūnų Kūrėją, tada jis matė Visuotinį Tėvą; ieškodamas Tėvo, jis neprašytų ir nesitikėtų pamatyti, ką nors kita, kaip tik šį Sūnų. Mirtingasis žmogus tiesiog negali matyti Dievo tol, kol jis pasiekia visišką dvasios transformavimą ir iš tikrųjų pasiekia Rojų.

Rojaus Sūnų Kūrėjų prigimtis neapima Pirmojo Šaltinio ir Centro begalinės prigimties visuotinio absoliutumo visų beribių potencialų, bet Visuotinis Tėvas kiekvienu atveju dieviškai būna Sūnuose Kūrėjuose. Tėvas ir jo Sūnūs yra vienas. Šitie Mykolų kategorijos Rojaus Sūnūs yra tobulos asmenybės, net modelis visoms vietinės visatos asmenybėms, pradedant Ryškiosios ir Ryto

Žvaigždės asmenybe, einant žemyn iki žengiančios į priekį gyvulinės evoliucijos žemiausio žmogiškojo tvarinio.

Be Dievo, be jo didingo ir centrinio asmens, nebūtų jokios kitos asmenybės per visą milžinišką visatą visatą. Dievas yra asmenybė.

Nepaisant to, kad Dievas yra amžinoji galia, didingas buvimas, transcendentinis idealas, ir šlovingoji dvasia, nors jis yra visa tai ir be galo daug daugiau, ir vis tik, jis yra tikrai ir amžinai tobulo Kūrėjo asmenybė, asmuo, kuris gali „pažinti ir būti pažinus,” kuris gali „mylėti ir būti mylimas,” ir kuris gali su mumis susidraugauti; tuo tarpu jūs galite būti žinomas, kaip buvo žinomi ir kiti žmonės, kaip Dievo draugas. Jis yra reali dvasia ir dvasinė tikrovė.

Kada mes matome Visuotinį Tėvą, apreikštą per visą savo visatą; kada mes pastebime jį, gyvenantį miriaduose savo tvarinių; kai mes stebime jį savo Sūnų Valdovų asmenyse; kada mes toliau jaučiame jo buvimą čia ir ten, arti ir toli, neabejokime ir nedvejokime dėl jo asmenybės pirmumo. Nepaisant visų šitų toli nusidriekiančių pasklidimų, jis tebėra tikras asmuo, ir amžinai palaiko asmeninį ryšį su nesuskaičiuojamomis savo tvarinių gausybėmis, pasklidusiomis po visą visatą visatą.

Visuotinio Tėvo asmenybės idėja yra išplėsta ir teisingesnė Dievo samprata, kuri žmoniją pasiekė iš esmės per apreiškimą. Protingumas, išmintis, ir religinis patyrimas, visi pateikia išvadą ir pažymi Dievo asmenybę, bet jie visiškai jos nepatvirtina. Net viduje gyvenantis Minties Derintojas yra ikiasmenis. Bet kokios religijos tiesa ir branda yra tiesiog proporcinga jos sampratai apie Dievo begalinę asmenybę ir jos suvokimui apie Dievybės absoliučią vienybę. Tada idėja apie asmenę Dievybę tampa religinės brandos matu, iš pradžių religijai suformulavus sampratą apie Dievo vienybę.

[29]▼

Primityvioji religija turėjo daug asmeninių dievų, ir jie buvo sukurti pagal žmogaus atvaizdą. Apreiškimas patvirtina Dievo asmenybės sampratos pagrįstumą, kuri tiesiog yra įmanoma moksliskai postuluoiant Pirmąją Priežastį, ir tiktai sąlyginai ją pateikia filosofinė Visuotinės Vienybės idėja. Bet koks asmuo gali pradėti suvokti Dievo vienybę tiktai asmenybės požiūriu. Kas paneigia Pirmojo Šaltinio ir Centro asmenybę, tam paliekamas pasirinkimas tarp dviejų filosofinių dilemų: materializmo ir panteizmo.

Apmąstant Dievybę, asmenybės samprata neturi turėti kūniškumo idėjos. Materialus kūnas nėra tai, be ko negali apsieiti tiek žmogaus, tiek Dievo asmenybė. Kūniškumo klaida matoma abiejuose žmogiškosios filosofijos kraštutiniuose. Materializme, kadangi žmogus praranda savo kūną mirus, tai jis nustoja egzistuoti kaip asmenybė; panteizme, kadangi Dievas neturi jokio kūno, jis, dėl to, nėra asmuo. Besivystančios asmenybės viršžmogiškasis tipas veikia proto ir dvasios sąjungoje.

Asmenybė nėra tiesiog Dievo požymis; vietoje šito ji išreiškia begalinės prigimties ir suvienytos dieviškosios valios suderintą visumą, kuri demonstruoja

tobulą išraišką amžinybėje ir visuotinybėje. Asmenybė, aukščiausiaja prasme, yra Dievo apreiškimas visatų visatai.

Dievas, būdamas amžinas, visuotinis, absoliutus, ir begalinis, savųjų žinių neplečia ir savosios išminties negilina. Dievas neįgyja patyrimo taip, galėtų tą manyti arba suvokti ribinis žmogus, bet jis iš tiesų, savo paties amžinosios asmenybės ribose, patiria šituos saviraiškos nuolatinius išplėtimus, kurie tam tikrais atvejais yra palygintini su naujo patyrimo įgijimu, ir yra analogiški tokio patyrimo įgijimui, kurį igauna evoliucinių pasaulių ribiniai tvariniai.

Begalinio Dievo absoliutus tobulumas jam sukeltų kančią dėl tobulumo užbaigtumo siaubingų apribojimų, jeigu ne tas faktas, kad Visuotinis Tėvas milžiniškoje visatoje tiesiogiai dalyvauja kiekvienos netobulos sielos asmenybės kovoje, siekiančioje, su dieviškąja pagalba, pakilti į dvasiškai tobulus pasaulius danguje. Per visą visatų visatą kiekvienos dvasinės būtybės ir kiekvieno mirtingojo tvarinio šitas augantis patyrimas yra nenutrūkstančios saviraiškos niekada nesibaigiančio dieviškojo rato visą laiką besiplečiančios Tėvo Dievybės-sąmonės dalis.

Tiesiogine prasme tai yra tiesa: “Visose jūsų kančiose kenčia jis.” “Kada tik triumfojate jūs, tada triumfoja ir jis jūsų viduje ir su jumis.” Jo ikiasmenė dieviškoji dvasia yra reali jūsų dalis. Rojaus Sala reaguoja į visatų visatos visas fizines metamorfozes; Amžinasis Sūnus apima visos kūrinijos visus dvasinius impulsus; Bendrai Veikiantysis apima besiplečiančio kosmoso visą proto išraišką. Visuotinis Tėvas visa dieviškosios sąmonės pilnatvę įkūnija laiko ir erdvės visos evoliucinės kūrinijos kiekvienos esybės, būtybės, ir asmenybės besiplečiančio proto ir kylančiųjų dvasių progresinių pastangų visą individualų patyrimą. Ir visa tai tiesiogine prasme yra teisinga, nes “Jame mes visi gyvename ir judame ir turime savo būti.”

6. ASMENYBĖ VISATOJE

Žmogiškoji asmenybė yra laiko-erdvės atvaizdo šešėlis, kurį meta dieviškojo Kūrėjo asmenybė. Ir niekada negalima deramai suvokti jokios tikrovės tyrinėjant jos šešėlį. Šešėliai turėtų būti aiškinami kaip tikrosios substancijos funkcija.

[30]▼

Dievas yra mokslui priežastis, filosofijai idėja, religijai asmuo, net mylintis dangiškasis Tėvas. Dievas yra mokslininkui pirminė jėga, filosofui vienybės hipotezė, religininkui gyvasis dvasinis patyrimas. Žmogaus neadekvačią Visuotinio Tėvo asmenybės sampratą gali pagerinti tiktai žmogaus dvasinis žengimas į priekį visatoje ir ji taps tikrai adekvačia tiktai tada, kada laiko ir erdvės piligrimai pagaliau pasieks gyvojo Dievo dieviškąjį apkabinimą Rojuje.

Niekada iš akiračio nepraraskite antipodinių požiūrių į asmenybę, kaip ją suvokia Dievas ir žmogus. Žmogus į asmenybę žvelgia ir ją suvokia, žiūrėdamas ribinio požiūriu į tai, kas yra begalinis; Dievas žiūri begalinio požiūriu į tai, kas yra ribinis. Žmogus turi žemiausią asmenybės tipą; Dievas turi aukščiausią, net svarbiausią, galutinį, ir absoliutų asmenybės tipą. Dėl to iš tiesų

geresnės sampratos apie dieviškąją asmenybę turėjo kantriai laukti, kol atsiras geresnės idėjos apie žmogiškąją asmenybę, ypač išaukštinto apreiškimo tiek apie žmogiškąją, tiek apie dieviškąją asmenybę Mykolo, Sūnaus Kūrėjo savęs padovanojimo Urantijoje gyvenimo dėka.

Ta ikiasmenė dieviškoji dvasia, kuri gyvena mirtingojo proto viduje, savo pačios buvimu, pateikia savo realaus egzistavimo tvirtą įrodymą, bet dieviškosios asmenybės sąvoką galima suvokti tikrai tikro asmeninio religinio patyrimo dvasinės išvalgos dėka. Bet kokią asmenį, žmogiškąjį ar dieviškąjį, galima pažinti ir suvokti visiškai nepriklausomai nuo to asmens išorinių reakcijų ar materialaus buvimu.

Tam tikras moralinio potraukio ir dvasinės harmonijos laipsnis yra esminis draugystei tarp dviejų asmenų; mylinti asmenybė vargu ar gali atsiskleisti tokiame asmeniui, kuris nemyli. Net ir dėl to, kad būtų priartėta prie dieviškosios asmenybės pažinimo, turi būti pašvęstas visas žmogaus asmenybės talentas; neryžtingas, dalinis atsidavimas bus bergždžias.

Kuo geriau žmogus supras save ir įvertins savo bičiulių asmenybės vertybes, tuo daugiau jis trokš pažinti Pirminę Asmenybę, ir tuo nuoširdžiau toks Dievą pažįstantis žmogus stengsis būti toks, kaip Pirminė Asmenybė. Jūs galite ginčytis dėl nuomonių apie Dievą, bet patyrimas su juo ir jame egzistuoja aukščiau už ir pranoksta bet kokius žmogiškuosius ginčus ir paprasčiausią intelektualią logiką. Dievą pažįstantis žmogus savo dvasinį patyrimą pavaizduoja ne tam, kad įtikintų netikinčiuosius, bet tikinčiųjų mokymui ir abipusiam pasitenkinimui.

Tvirtinti, kad visatą galima pažinti, kad ji yra suvokiama, reiškia tvirtinti, kad šią visatą sutvėrė protas ir valdo asmenybė. Žmogaus protas gali suvokti tikrai kito proto, nesvarbu, ar jis būtų žmogiškas ar viršžmogiškas, protinius reiškinius. Jeigu žmogaus asmenybė gali patirti visatą, tai reiškia, jog kažkur toje visatoje yra paslėpta kažkoks dieviškasis protas ir reali asmenybė.

Dievas yra dvasia – dvasinė asmenybė; žmogus taip pat yra dvasia – potenciali dvasinė asmenybė. Jėzus iš Nazareto pasiekė šito dvasinės asmenybės potencialo visišką įgyvendinimą žmogiškajame patyrimo; dėl to jo gyvenimas, pašvęstas Tėvo valios vykdymui, tapo žmogui realiausiu ir idealiausiu Dievo asmenybės apreiškimu. Nors Visuotinio Tėvo asmenybę galima suvokti tikrai realiu religiniu patyrimu, bet Jėzaus žemiškajame gyvenime mus įkvėpia Dievo asmenybės tokio įkūnijimo ir atskleidimo tobulas pademonstravimas tikrai žmogiškajame patyrimo.

[31]▼

7. ASMENYBĖS SAMPRATOS DVASINĖ VERTĖ

Kada Jėzus kalbėjo apie “gyvąjį Dievą,” tada jis užsiminė apie asmenę Dievybę – Tėvą danguje. Samprata apie Dievybės asmenybę palengvina bičiulystę; ji pritaria protingam garbinimui; ji skatina gaivinanti pasitikėjimą. Tarp neasmenų daiktų gali būti tarpusavio veiksmai, bet ne bičiulystė. Tėvo ir

sūnaus bičiulystės ryšio, kaip tarp Dievo ir žmogaus, būtų negalima patirti, jeigu abu nebūtų asmenys. Tikrai asmenybės gali bendrauti viena su kita, nors šią asmeninę komunikaciją gali labai smarkiai palengvinti kaip tik tokios neasmenės esybės, kaip Minties Derintojo, buvimas.

Žmogus nepasiekia tokios vienybės su Dievu, kokią pasiekia lašas, kada susilieja su vandenynu. Žmogus pasiekia dieviškąją vienybę abipusiškai veikiančios progresinės dvasinės komunikacijos dėka, asmenybės ryšio su asmeniu Dievu dėka, vis didesniu laipsniu įgaudamas dieviškosios prigimties nuoširdžiai ir išmintingai paklusdamas dieviškajai valiai. Toks išaukštintas ryšys gali egzistuoti tikrai tarp asmenybių.

Tiesos sampratą matomai galima būtų nagrinėti atskirai nuo asmenybės, grožio samprata gali egzistuoti be asmenybės, bet dieviškojo gėrio samprata yra suprantama tikrai ryšyje su asmenybe. Tikrai asmuo gali mylėti ir būti mylimu. Net grožis ir tiesa netektų vilties išlikti, jeigu jie nebūtų asmenio Dievo, mylinčio Tėvo, požymiai.

Mes negalime iki galo suprasti, kaip Dievas gali būti pirminis, nesikeičiantis, visagalis, ir tobulas, ir tuo pačiu metu būti apsuptas visą laiką besikeičiančios ir akivaizdžiai dėsnių ribojamos visatos, besivystančios santykinų netobulumų visatos. Bet tokią tiesą mes galime pažinti savo pačių asmeniniu patyrimu, kadangi mes visi išsaugome valinės asmenybės ir vienybės tapatybę nepaisant to, jog nuolat keičiamės tiek mes patys, tiek mūsų aplinka.

Galutinės visatos tikrovės negalima suvokti matematika, logika, ar filosofija, ją galima suvokti tikrai asmeniniu patyrimu, kuris vis daugiau paklūsta asmenio Dievo dieviškajai valiai. Nei mokslas, nei filosofija, nei teologija negali patvirtinti Dievo asmenybės. Tikrai dangiškojo Tėvo įtikėjimo sūnų asmeninis patyrimas gali įgyvendinti tikrąjį Dievo asmenybės dvasinį suvokimą.

Aukščiausiosios sampratos apie visatos asmenybę reiškia: tapatybę, savimonę, savojo aš valią, ir galimybę savojo aš atskleidimui. Ir šitokie bruožai taip pat reiškia bičiulystę su kitomis ir lygiomis asmenybėmis, kaip tai egzistuoja Rojaus Dievybių asmenybių susivienijimuose. Ir šių susivienijimų absoliuti vienybė yra tokia tobula, jog dieviškumas tampa pažįstamu iš nedalomumo, vienovės. "Viešpats Dievas yra vienas." Asmenybės nedalomumas netrukdo Dievui padovanoti savo dvasią, kad gyventų mirtingųjų žmonių širdyse. Žmogiškojo tėvo asmenybės nedalomumas neužkerta kelio mirtingųjų sūnų ir dukrų reproduktivumui.

Šitoji nedalomumo samprata kartu su vienybės samprata reiškia, kad Dievybės Galutinybė pranoksta tiek laiką, tiek erdvę; dėl to nei erdvė, nei laikas negali būti absoliutus arba begalinis. Pirmasis Šaltinis ir Centras yra ta begalybė, kuri neribotai pranoksta visą protą, visą materiją, ir visą dvasią.

Rojaus Trejybės faktas jokių būdu nepažeidžia dieviškosios vienybės tiesos. Rojaus Dievybės šios trys asmenybės visose visatos tikrovės reakcijose ir visuose tvarinio ryšiuose yra kaip viena. Taip pat ir šių trijų amžinųjų

[32]▼

asmenų egzistavimas iš tiesų nepažeidžia Dievybės nedalomumo tiesos. Aš visiškai gerai žinau, jog savo žinioje neturiu nė vienos tinkamos kalbos tam, jog mirtingajam protui išaiškinčiau, kaip šitos visatos problemos atrodo mums. Bet jūs neturėtumėte nusiminti; ne visi šitie dalykai yra visiškai aiškūs net aukštomis asmenybėms, priklausančioms Rojaus būtybių mano grupei. Visą laiką turėkite mintyje, kad šitos giluminės tiesos, susijusios su Dievybe, iš tiesų vis labiau aiškės, kada jūsų protas bus vis daugiau sudvasinamas per šio ilgo kilimo į Rojų vieną po kitos einančias epochas.

[Pateikta Dieviškojo Patarėjo, dangiškųjų asmenybių grupės, paskirtos Dienų Senujų Uversoje, septintosios supervisatos būstinėje tam, kad stebėtų šito būsimo apreiškimo tas dalis, kurios aptaria tuos dalykus, kurie yra už Nebadono vietinės visatos ribų, nario. Aš esu įgaliotas parengti tuos dokumentus, kurie vaizduoja Dievo prigimtį ir savybes, nes aš atstovauju informacijos aukščiausiam šaltiniui, kuris tuo tikslu yra prieinamas bet kokiam apgyvendintame pasaulyje. Aš tarnavau Dieviškuoju Patarėju visose septyniose supervisatose ir ilgą laiką gyvenau visų daiktų Rojaus centre. Daug kartų aš patyriau buvimo betarpiškoje Visuotinio Tėvo akivaizdoje aukščiausią malonumą. Aš vaizduoju Tėvo prigimtį ir savybių tikrovę ir tiesą su neabejotinu autoritetu; aš žinau tai, ką kalbu.]

[33]▼

2 DOKUMENTAS

DIEVO PRIGIMTIS

TIEK, kiek žmogaus aukščiausiai įmanoma samprata apie Dievą apima žmogiškąją idėją ir žmogiškąjį idealą apie pirminę ir begalinę asmenybę, tiek yra leistina, ir gali pasirodyti naudinga, studijuoti dieviškosios prigimtį tam tikrus bruožus, kurie sudaro Dievybės charakterį. Dievo prigimtį galima geriausiai suprasti per Tėvo apreiškimą, kurį Nebadono Mykolas pateikė savo daugiapusiais mokymais ir savo nuostabiu mirtingojo gyvenimu materialiam kūne. Tą dieviškąją prigimtį žmogus taip pat gali suprasti geriau, jeigu jis save laiko Dievo vaiku ir į Rojaus Kūrėją žvelgia kaip į tikrą dvasinį Tėvą.

Dievo prigimtį galima studijuoti aukščiausiųjų idėjų apreiškimo dėka, dieviškąjį charakterį galima įsivaizduoti kaip dieviškųjų idealų pavaizdavimą, bet iš visų dieviškosios prigimtį apreiškimų labiausiai apšviečiančiu ir dvasiškai sustiprinančiu turi būti Jėzaus iš Nazareto religinio gyvenimo suvokimas, tiek iki to meto, tiek ir po to, kada jis pasiekė visišką dieviškumo sąmonę. Jeigu Mykolo įsikūnijimo gyvenimas yra imamas Dievo apreiškimo žmogui fonu, tada mes galime pamėginti išreikšti žmogiškųjų žodžių simboliais kai kurias idėjas ir idealus, susijusius su dieviškąja prigimtimi, kurie gali tikriausiai prisidėti prie žmogiškosios sampratos apie Visuotinio Tėvo asmenybės prigimtį ir charakterį tolimesnio apšvietimo ir suvienijimo.

Visose mūsų pastangose praplėsti ir sudvasinti žmogiškąją sampratą apie

Dievą, mus nepaprastai varžo mirtingojo proto riboti sugebėjimai. Mus, vykdant savo užduotį, taip pat labai rimtai suvaržo kalbos ribotumas ir skurdumas tos medžiagos, kurią būtų galima panaudoti iliustravimui arba palyginimui tam, jog galėtume pavaizduoti dieviškasias vertybes ir pateikti dvasines prasmes žmogaus ribiniam, mirtingam protui. Visos mūsų pastangos išplėsti žmogiškąją sampratą apie Dievą būtų beveik bergždžios, jeigu ne tas faktas, kad žmogiškojo proto viduje gyvena padovanotas Visuotinio Tėvo Derintojas ir kad mirtingojo protą persmelkia Sūnaus Kūrėjo Tiesos Dvasia. Todėl, pasitikėdamas šitų dieviškųjų dvasių buvimu žmogaus širdyje tam, kad padėtų išplėsti sampratą apie Dievą, aš su džiaugsmu imuosi vykdyti savo mandatą, kad pamėginčiau toliau pavaizduoti Dievo prigimtį žmogaus protui.

1. DIEVO BEGALYBĖ

“Prisiliesdami prie Begaliniojo, mes negalime jo suprasti. Dieviški pėdsakai nežinomi.” “Jo supratimas yra begalinis, o jo didingumas nesurandamas.” Tėvo buvimo akinanti šviesa yra tokia, kad savo žemiesiems tvariniams jis akivaizdžiai “gyvena tirštoje tamsoje.” Ne tik jo mintys ir planai yra nesurandami, bet ir “jis iš tikrųjų daro didžius ir nuostabius dalykus be skaičiaus.” “Dievas yra

[34]▼

didis; mes jo nesuvokiame, taip pat negalima išsiaiškinti ir jo metų skaičiaus.” “Ar Dievas iš tikrųjų gyvens žemėje? Žiūrėkite, dangus (visata) ir dangų dangūs (visatų visata) negali jo sutalpinti.” “Kokie nesuvokiami jo sprendimai ir neišsiaiškinami jo poelgiai!”

“Nėra jokio kito, išskyrus vieną Dievą, begalinį Tėvą, kuris taip pat yra ištikimas Kūrėjas.” “Dieviškasis Kūrėjas taip pat yra Visuotinis Sprendėjas, sielų šaltinis ir likimas. Jis yra visos kūrinijos Aukščiausioji Siela, Pirminis Protas, ir Neribota Dvasia.” “Didysis Kontrolierius nedaro jokių klaidų. Jis yra spindintis didingumu ir šlove.” “Kūrėjas Dievas visiškai neturi baimės ir priešiško. Jis yra nemirtingas, amžinas, savaime egzistuojantis, dieviškas, ir kilnus.” “Koks tyras ir gražus, koks gilus ir nesuvokiamas yra visų daiktų dieviškasis Protėvis!” “Begalinysis yra pats nuostabiausias tuo, kad jis save perteikia žmonėms. Jis yra pradžia ir pabaiga, kiekvieno gero ir tobulo tikslo Tėvas.” “Su Dievu visi dalykai yra įmanomi; amžinasis Kūrėjas yra priežasčių priežastis.”

Nepaisant Tėvo amžinosios ir visuotinės asmenybės stebinančiai didingų pasireiškimų begalybės, jis be apribojimų sąmoningai suvokia tiek savo begalybę, tiek savo amžinybę; lygiai taip pat jis visiškai žino apie savo tobulumą ir galią. Jis yra vienintelė būtybė visatoje, be savo dieviškųjų partnerių, kuri tobulai, deramai, ir iki galo įvertina pati save.

Tėvas nuolat ir būtinai patenkina poreikį skirtingam jo paties pareikalavimui, kada šis pareikalavimas kartas nuo karto keičiasi jo pagrindinės visatos įvairiose sekcijose. Didis Dievas pažįsta ir supranta save; jis be apribojimų sąmoningai suvokia visus pirminius savo tobulumo požymius. Dievas nėra kosminis

atsitiktinumas; taip pat jis nėra ir visatos eksperimentuotojas. Visatų Aukščiausieji Valdovai gali ištraukti į rizikingą užduotį; Žvaigždynų Tėvai gali eksperimentuoti; sistemų vadovai gali praktikuoti; bet Visuotinis Tėvas mato pabaigą nuo pradžios, ir jo dieviškasis planas ir amžinasis tikslas realiai apima ir numato visų savo pavaldinių visus eksperimentus ir visas rizikingas užduotis savo milžiniškų sferų kiekvienos visatos kiekviename pasaulyje, kiekvienoje sistemoje, ir kiekviename žvaigždyne.

Nė vienas daiktas nėra naujas Dievui, ir nė vienas kosminis įvykis niekada nebūna netikėtumu; jis gyvena amžinybės apskritimuose. Jis be dienų pradžios ar pabaigos. Dievui nėra jokios praeities, dabarties, ar ateities; visas laikas yra dabartis bet kuriuo konkrečiu momentu. Jis yra didysis ir vienintelis AŠ ESU.

Visuotinis Tėvas yra absoliučiai ir be apribojimų begalinis visomis savo savybėmis; ir šis faktas savaime automatiškai jį atskiria nuo bet kokio tiesioginio asmeninio bendravimo su ribinėmis materialiomis būtybėmis ir kitais žemais sukurtais protingais tvariniais.

Ir visa tai sukuria būtinybę, jog ryšiui ir bendravimui su jo tvarinių įvairovė būtų nustatyta tokia tvarka, pirma, Dievo Rojaus Sūnų asmenybės, kurios, nors yra tobulos dieviškumu, bet dažnai taip pat patiria planetinių rasių pačią tą materialaus kūno ir kraujo prigimtį, tapdamos vienu iš jūsų ir susijungdamos su jumis; tokiu būdu, iš tikrųjų, Dievas tampa žmogumi, kaip tai įvyko Mykolo savęs padovanojimo metu, kuris pakaitomis buvo vadinamas Dievo Sūnumi ir Žmogaus Sūnumi. Ir antra, yra Begalinės Dvasios asmenybės, įvairios serafinių gausybių ir kitų dangiškųjų protingų tvarinių kategorijos, kurios priartėja prie žemos kilmės materialių būtybių ir šitokia būdų gausa dirba joms ir tarnauja joms. Ir trečia, yra neasmeniai Paslaptieji Pagalbininkai, Minties Derintojai, paties didžiojo Dievo reali dovana, pasiūsta tam, kad gyventų tokių, kaip Urantijos žmonių, viduje, pasiūsta be paskelbimo ir be paaiškinimo.

[35]▼

Nesibaigiančia gausybe jie nusileidžia iš šlovės aukštybių į gailėstingumą ir apsigyvena nuolankiame prote tų mirtingųjų, kurie turi pajėgumą Dievo-sąmonei arba potencialą jai.

Šitais būdais ir daugeliu kitų būdų, kurie jums yra nežinomi ir kurie visiškai pranoksta ribinį pažinimą, iš tiesų Rojaus Tėvas su meile ir noriai nužengia žemyn ir kitaip modifikuoja, sumažina, ir susilpnina savo begalybę tam, kad galėtų priartėti prie savo vaikų tvarinių ribinio proto. Ir šitokiu būdu per asmenybių paskleidimo serijas, kurios yra vis mažesniu laipsniu absoliučios, begalinis Tėvas yra įgalintas patirti artimą ryšį su savo toli nusidriekiančios visatos daugybės sferų įvairiomis protingomis būtybėmis.

Visa tai jis darė ir dabar daro, ir visą laiką toliau darys, nė mažiausiu laipsniu nesumenkindamas savo begalybės, amžinybės, ir pirmumo fakto ir tikrovės. Ir šitie dalykai yra absoliučiai teisingi, nepaisant to, jog sunku juos suvokti, nepaisant tos paslapties, kuri juos apgaubia, ar nepaisant to, jog neįmanoma jų iki galo suvokti tokiems tvariniams, kokie gyvena Urantijoje.

Kadangi Pirmasis Tėvas yra begalinis savo planais ir amžinas savo tikslais, dėl to bet kokiam ribiniam tvariniui yra įgimta tai, kad niekada jam nebus įmanoma iki galo suprasti ar suvokti šitų dieviškųjų planų ir tikslų. Mirtingasis žmogus gali tikrai kartas nuo karto, tai čia, tai ten, žvilgtelėti į Tėvo tikslus, kada jie yra apreiškiami tvarinio kilimo plano veikimo atžvilgiu, kai visatoje yra žengiama į priekį vienas po kito einančiuose lygiuose. Nors žmogus negali suvokti begalybės reikšmės, bet begalinis Tėvas iš tikrųjų kuo tikriausiai iki galo suvokia ir su meile apkabina visų savo vaikų visą ribiškumą visose visatose.

Dieviškumu ir amžinybe Tėvas dalinasi su dideliu skaičiumi aukščiausių Rojaus būtybių, bet mes abejojame, ar begalybe ir dėl to esančiu visuotiniu pirmumu iki galo dalinasi su kuo nors kitu, išskyrus Rojaus Trejybės lygiaverčius partnerius. Asmenybės begalybė turi, būtinai, aprėpti visą asmenybės ribiškumą; taigi čia yra mokymo, kuris pareiškia, kad “Jame mes gyvename ir judame ir turime savo būtį,” tiesa – tiesiogine prasme tiesa. Visuotinio Tėvo gryniosios dievybės tas fragmentas, kuris gyvena mirtingojo žmogaus viduje yra Pirmojo Didžiojo Šaltinio ir Centro, Tėvų Tėvo, begalybės dalis.

2. TĖVO AMŽINASIS TOBULUMAS

Net jūsų senovės pranašai suprato amžiną, niekada neprasidedančią, niekada nesibaigiančią, apskritiminę Visuotinio Tėvo prigimtį. Dievas tiesiogine prasme ir amžinai būna savo visatų visatoje. Jis apgyvendina dabartinę akimirką visu savo absoliučiu didingumu ir amžinuoju didumu. “Tėvas gyvybę turi savyje, ir šitoji gyvybė yra amžinoji gyvybė.” Per visus amžinus amžius būtent Tėvas, “suteikia gyvybę visiems.” Dieviškajame vientisume yra begalinis tobulumas. “Aš esu Viešpats; aš nesikeičiu.” Mūsų žinios apie visatų visatą atskleidžia ne tik tai, kad jis yra Šviesų Tėvas, bet ir tai, kad tvarkydamas tarpplanetinius reikalus jis “neįvairuoja, ir neturi jokio keitimosi šešėlio.” Jis “skelbia pabaigą nuo pradžios.” Jis sako: “Manasis nuosprendis tikrai galios; ir viską, kas man patinka, aš tikrai padarysiu” “sutinkamai su amžinuoju tikslu, kurį aš sumaniau savo Sūnuje.” Šitokiu būdu Pirmojo Šaltinio ir Centro planai ir tikslai, kaip ir jis pats: amžini, tobuli, ir niekada nesikeičia.

Tėvo mandatuose yra pilnatvės užbaigtumas ir prisotinimo tobulumas: “Ką Dievas bedaro, tas tikrai bus amžiams; nieko nebegalima

[36]▼

nei prie to pridėti, nei iš to atimti.” Visuotinis Tėvas neatgailauja dėl savo išminties ir tobulumo pirminių planų. Jo planai nesikeičia, jo sprendimai yra pastovūs, tuo tarpu jo veiksmai yra dieviški ir neklystantys. “Jo akimis tūkstantis metų yra ne kas kita, kaip tik praėjusi vakar diena ir nepaliekanti pėdsako.” Dieviškumo tobulumas ir amžinybės didingumas amžiams pranoksta mirtingojo žmogaus apriboto proto suvokimo ribas.

Nesikeičiančio Dievo reakcijos, įgyvendinant savo amžinąjį tikslą, gali atrodyti, jog keičiasi sutinkamai su tuo, kaip mainosi jo sutvertų protingų

tvarinių požiūris ir kaip keičiasi jų protas; tai yra, jie gali akivaizdžiai ir paviršutiniškai keistis; bet po šiuo paviršiumi ir už visų išorinių pasireiškimų, vis tiek tebėra amžinojo Dievo nesikeičiantis tikslas, amžinai trunkantis planas.

Išorėje visatose tobulumas būtinai turi būti santykinis terminas, bet centrinėje visatoje, ir ypač Rojuje, tobulumas yra nesumažintas; kai kuriais aspektais jis yra net absoliutus. Trejybės pasireiškimai keičia dieviškojo tobulumo pademonstravimą, bet jo nesumažina.

Dievo pirminį tobulumą sudaro ne tariamas teisumas, bet vietoje šito jį sudaro tobulumas, kuris yra neatskiriamas nuo jo dieviškosios prigimties gėrio. Jis yra galutinis, užbaigtas, ir tobulas. Nėra nieko tokio, ko trūktų jo teisingo charakterio grožiui ir tobulumui. Ir visas gyvųjų egzistencijų planas erdvės pasaulyje yra sukoncentruotas ties dieviškuoju tikslu visus valinius tvarinius iškelti į tokia aukštą lemtį, kad jie patys patirtų Tėvo Rojaus tobulumą. Dievas nėra nei savanaudiškas, nei užsidaręs; jis nesustodamas save dovanoja savo milžiniškos visatų visatos visiems savimoningiems tvariniams.

Dievas yra amžinai ir be galo tobulas, jis negali asmeniškai savo paties patyrimu pažinti netobulumo, bet jis iš tikrųjų turi visų Rojaus Sūnų Kūrėjų evoliucinių visatų visų kovojančių tvarinių netobulumo viso patyrimo sąmonę. Tobulumo Dievo asmeninis ir išlaisvinantis prisilietimas nustelbia širdis ir įjungia į grandines prigimtį visų tų mirtingųjų tvarinių, kurie yra pakilę į visatos moralaus matymo lygį. Šitokiu būdu, o taip pat ir dieviškojo buvimo ryšių dėka, Visuotinis Tėvas iš tikrųjų dalyvauja patyrimo su ištisos visatos kiekvienos moralios būtybės besivystančios karjeros nesubrendimu ir netobulumu.

Žmogiškieji apribojimai, potencialus blogis, nėra dieviškosios prigimties dalis, bet mirtingojo patyrimas su blogiu ir visi žmogaus ryšiai su juo yra kuo tikriausiai Dievo visą laiką besiplečiančios saviraiškos laiko vaikuose – moralinės atsakomybės tvariniuose, kuriuos sukūrė ar išvystė kiekvienas Sūnus Kūrėjas išvykdamas iš Rojaus – dalis.

3. TEISINGUMAS IR TEISUMAS

Dievas yra teisingas; dėl to jis yra teisingas. “Viešpats yra teisingas visuose savo keliuose.” “‘Aš nieko nepadariau be priežasties, ką aš padariau,’ sako Viešpats.” “Viešpaties sprendimai yra visiškai teisingi ir teisūs.” Visuotinio Tėvo teisingumo negali paveikti jo tvarinių veiksmai ir veikla, “nes Viešpats mūsų Dievas neturi neteisingumo, negerbia jokių asmenų, nepriima jokių dovanų.”

Kaip bergždžia kvailai apeliuoti į tokį Dievą dėl to, kad savo nekeičiamus dekretus pakeistų tam, kad mes galėtume išvengti jo išmintingų natūralių dėsnių ir

[37]▼

teisių dvasinių mandatų veikimo teisingų pasekmių! “Neapsigaukite; iš Dievo nesijuokiamas, nes, ką žmogus bepasėtų, tą jis tikrai ir pjaus.” Tas tiesa, net šitame teisingume, kada nuimamas blogo darbo derlius, tada šitą dieviškąjį teisingumą visada sušvelnina gailestingumas. Begalinė išmintis yra tas

amžinasis arbitras, kuris nulemia teisingumo ir gailestingumo proporcijas, kurios bus iš tikrųjų paskirstytos bet kokiomis konkrečiomis aplinkybėmis. Už nuodėmę ir tyčinį maištą prieš Dievo valdžią didžiausia bausmė (tikrovėje neišvengiama pasekmė) yra egzistencijos, kaip tos valdžios individualaus subjekto, praradimas. Piktybinės nuodėmės galutinė pasekmė yra sunaikinimas. Galiausiai, tokie su nuodėme susitapatinę individai save sunaikina, tapdami visiškai nerealiais dėl to, jog piktybiškai apkabina blogį. Tačiau, tokio tvarinio faktiškas išnykimas yra visada uždelsiamas tol, kol pagal nustatytą teisingumo tvarką, tuo metu galiojančią toje visatoje, ji yra panaudojama iki galo.

Dekretas dėl egzistencijos nutraukimo paprastai yra priimamas pateikiant naujos dieviškosios tvarkos arba epochinį nuosprendį valdai ar valdoms. Tokiame pasaulyje, kaip Urantija, jis būna planetinės dieviškosios tvarkos pabaigoje. Dekretą dėl egzistencijos nutraukimo tokiais momentais gali suderintu veiksmu paskelbti tos sferos visi tribunolai, pradedant planetine taryba, einant aukštyn per Sūnaus Kūrėjo teismus iki Dienų Senųjų nuosprendžio tribunolų. Mandatą dėl sunaikinimo priima supervisatos aukščiausieji teismai po to, kada nusižengusiojo gyvenamojoje sferoje būna patvirtinamas nepaneigiamas kaltinimas; ir kada nuosprendį dėl sunaikinimo patvirtina aukščiau, tada sunaikinimas įvykdomas tiesioginiu veiksmu tų teisėjų, kurie gyvena supervisatos būstinėje ir veikia iš supervisatos būstinės.

Kada šitas nuosprendis yra pagaliau patvirtinamas, tada su nuodėme susitapatinusi būtybė tą patį akimirksnį nustoja egzistavusi tarsi jos niekada ir nebūtų buvusios. Nėra jokio prisikėlimo iš tokios lemties; tai trunka visą laiką ir amžinai. Laiko transformacijos ir erdvės metamorfozės gyvosios energijos tapatybės faktorius suskaido į kosminius potencialus, iš kurių jie kažkada ir atsirado. Kai dėl piktadario asmenybės, tai iš jos yra atimama besitęsiančios gyvybės priemonė dėl to, jog tvarinys nesugebėjo pasirinkti tokios krypties ir priimti tokio galutinio sprendimo, kas būtų užtikrinę amžinąjį gyvenimą. Kada asocijuoto proto pagalba tebesitęsiantis nuodėmės apkabinimas aukščiausią tašką pasiekia visišku savojo aš susitapatinimu su piktybiniu blogiu, tada po gyvybės nutraukimo, po kosminio išskaidymo, tokią izoliuotą asmenybę absorbuoja kūrinijos viršsiela, ji tampa Aukščiausiosios Būtybės besivystančio patyrimo dalimi. Niekada daugiau ji tikrai nebepasirodo kaip asmenybė; jos tapatybė išnyksta tarsi jos niekada ir nebuvo. Asmenybės, kurioje gyveno Derintojas, atveju, patirtinės dvasinės vertybės išlieka toliau gyvenančio Derintojo tikrovėje.

Bet kuriose visatos varžybose tarp tikrovės aktualių lygių, aukštesnio lygio asmenybė galiausiai triumfuos žemesnio lygio asmenybės atžvilgiu. Šito visatos nesutarimo neišvengiama pasekmė yra neatskiriama nuo to fakto, jog kokybės dieviškumas prilygsta bet kokio valinio tvarinio tikrovės arba aktualybės laipsniui. Nesumažintas blogis, visiškas suklydimas, sąmoninga nuodėmė, ir nežabotas piktybinis blogis natūraliai ir automatiškai žudo. Tokie kosminės nerealybės požiūriai gali išlikti visatoje tikrai dėl laikino gailestingumo-pakantumo, laukiant, kol ims veikti teisingumą nulemiantys ir dorumą nustatantys visatos tribunolų teisingo nuteisimo mechanizmai.

Sūnų Kūrėjų valdymas vietinėse visatose yra kūrimo ir sudvasinimo valdymas. Šitie Sūnūs pasišvenčia tam, kad veiksmingai įgyvendintų progresinio mirtingųjų

kilimo Rojaus planą, kad perauklėtų maištininkus ir blogai mąstančius, tačiau, kada visos tokios pastangos yra galutinai ir amžiams atstumiamos, tada galutinį dekretą dėl išskaidymo įvykdo jėgos, veikiančios Dienų Senujų jurisdikcijoje.

4. DIEVIŠKASIS GAILESTINGUMAS

Gailestingumas yra tiesiog teisingumas, sušvelnintas tos išminties, kuri kyla iš žinių tobulumo ir iš to, jog yra visiškai suprantamos ribinių tvarinių silpnybės ir aplinkos kliūtys. “Mūsų Dievas yra kupinas užuojautos, kilnus, galintis ilgai kentėti, ir dosnus gailestingumu.” Dėl to “kas tik besikreipia į Viešpatį, tas tikrai bus išgelbėtas,” “nes jis tikrai atleis su kaupu.” “Viešpaties gailestingumas yra iš amžinai besitęsiančio iki amžinai trunkančio”; taip, “jo gailestingumas trunka amžinai,” “Aš esu Viešpats, kuris įgyvendina meilės kupiną nuoširdumą, nuosprendį, ir teisumą žemėje, nes dėl šitų dalykų aš jaučiu pasitenkinimą.” “Aš nesuteikiu skausmo su noru ir nenuliūdinu žmonių vaikų,” nes aš esu “Gailestingumo Tėvas ir visos paguodos Dievas.”

Dievas yra savaime malonus, natūraliai užjaučiantis, ir visą laiką gailestingas. Ir niekada iš tiesų Tėvo nereikia niekaip įtakoti tam, kad būtų sukeltas jo meilės kupinas gerumas. Tvarinio poreikio visiškai pakanka tam, kad būtų užtikrintas Tėvo švelnaus gailestingumo ir išgelbstinčio maloningumo pilnas tekėjimas. Kadangi Dievas apie savo vaikus žino viską, tai jam yra lengva atleisti. Kuo geriau žmogus supras savo artimą, tuo lengviau jam bus atleisti, net jį mylėti.

Tiktai begalinės išminties įžvalga įgalina teisų Dievą suteikti teisingumą ir gailestingumą tuo pačiu metu ir bet kokiaje konkrečioje visatos situacijoje. Dangiškojo Tėvo niekada nedrasko prieštaringi požūriai į savo visatos vaikus; Dievas niekada nebūna požiūrinių antagonizmų auka. Dievo visažinumas jo laisvą valią nuolat nukreipia į tai, kad pasirinktų tokį visatos elgesį, kuris tobulai, tuo pačiu metu, ir vienodai patenkina visų savo dieviškųjų požymių reikalavimus ir savo amžinosios prigimties begalines savybes.

Gailestingumas yra natūrali ir neišvengiama gėrio ir meilės atžala. Mylinčio Tėvo gera prigimtis galbūt negalėtų sulaikyti išmintingo gailestingumo tarnystės savo visatos vaikų kiekvienos grupės kiekvienam nariui. Amžinasis teisingumas ir dieviškasis gailestingumas kartu sudaro tai, kas žmogiškajame patyrimo būtu vadinama sąžiningumu.

Dieviškasis gailestingumas išreiškia sąžiningumo metodą, prisiderinant tarp visatos tobulumo ir netobulumo lygių. Gailestingumas yra Aukštybės teisingumas, adaptuotas besivystančio ribinio situacijoms, amžinybės teisingumas, modifikuotas tam, kad patenkintų laiko vaikų aukščiausius interesus ir visatos gerovę. Gailestingumas nėra teisingumo pažeidimas, bet vietoje šito jis yra aukščiausiojo teisingumo reikalavimų supratingas aiškinimas, kada jis yra dorai taikomas pavaldžioms dvasinėms būtybėms ir besivystančių visatų materialiams tvariniams. Gailestingumas yra Rojaus Trejybės teisingumas išmintingai ir su meile suteiktas laiko ir erdvės kūrinų daugialypėms protingoms būtybėms, kaip

jį suformuluoja dieviškoji išmintis ir nulemia Visuotinio Tėvo visažinantis protas ir suvereni laisva valia ir visi jo asocijuoti Kūrėjai.

5. DIEVO MEILĖ

“Dievas yra meilė”; dėl to jo vienintelis asmeninis požiūris į visatos reikalus visada yra dieviškosios meilės reakcija. Tėvas mus myli pakankamai,

[39]▼

kad savo gyvybę padovanotų mums. “Jis priverčia saulę patekėti virš blogio ir virš gėrio ir pasiunčia lietu ant teisingųjų ir ant neteisingųjų.”

Klaidinga apie Dievą galvoti taip, kad jo Sūnų aukos arba jam pavaldžių tvarinių užtarimai jį įtikina mylėti savo vaikus, “nes Tėvas myli jus pats.” Būtent reaguodamas į šią tėviškąją meilę, Dievas pasiunčia nuostabiuosius Derintojus, kad apsigyventų žmonių prote. Dievo meilė yra visuotinė; “kas tikrai nori, tas gali ateiti.” Jis nori, “kad visi žmonės būtų išgelbėti pažindami tiesą.” Jis “nenori, jog kas nors žūtų.”

Kūrėjai yra patys pirmieji, kurie mėgina išgelbėti žmogų nuo pragaištingų pasekmių, kada jis kvailai pažeidžia dieviškuosius įstatymus. Dievo meilė prigimtimi yra tėviška meilė; dėl to jis kartais iš tikrųjų “mus baudžia mūsų pačių labui, kad mes paragautume jo šventumo.” Net per savo nuožmius išmėginimus prisiminkite, jog “visose mūsų kančiose jis kenčia su mumis.”

Dievas yra dieviškai geras nusidėjėliams. Kada maištininkai sugrįžta į teisumą, tada jie yra gailestingai priimami, “nes mūsų Dievas atleis su kaupu.” “Aš esu tas, kuris jūsų nusižengimus ištrina savo paties labui, ir aš tikrai neprisiminsiu jūsų nuodėmių.” “Žiūrėkite, kokio pobūdžio meilę Tėvas padovanojo mums tam, kad mes tikrai turėtume būti vadinami Dievo sūnumis.”

Pagaliau Dievo gerumo didžiausias įrodymas ir aukščiausia priežastis, dėl ko jį reikėtų mylėti, yra viduje gyvenanti Tėvo dovana – Derintojas, kuris taip kantriai laukia tos valandos, kada jūs abu iš tiesų būsite amžinai paversti vienu. Nors jūs negalite surasti Dievo ieškodami, bet jeigu jūs tikrai atsiduosite viduje gyvenančios dvasios vadovavimui, tai būsite neklystamai vedami žingsnis po žingsnio, gyvenimas po gyvenimo, per visas, einančias viena po kitos, ir iš amžiaus į amžių tol, kol galiausiai stovėsite Visuotinio Tėvo Rojaus asmenybės akivaizdoje.

Kaip neprotinga negarbinti Dievo dėl to, jog žmogiškosios prigimties apribojimai ir jūsų materialios kūrinijos kliūtys padaro taip, kad jums neįmanoma jo pamatyti. Tarp jūsų ir Dievo yra milžiniškas atstumas (fizinė erdvė), kurį reikia nukeliauti. Lygiai taip pat egzistuoja didžiulė dvasinio skirtumo bedugnė, kurios krantus privalu sujungti; bet nepaisant viso to, kas fiziškai ir dvasiškai jus skiria nuo Dievo asmeninio buvimo Rojuje, stabtelkite ir apmąstykite šį rimtą faktą, kad Dievas gyvena jūsų viduje; jis savo paties metodu jau nutiesė tiltą per šią bedugnę. Jis iš savęs pasiuntė savąją dvasią, kad gyventų jūsų viduje, ir kad sunkiai dirbtų su jumis, kada jūs siekiate savo

amžinosios karjeros visatoje.

Man lengva ir malonu garbinti tą, kuris yra toks didis ir tuo pačiu metu šitaip su meile atsidavęs tam, kad dirbtų, keldamas savo žemus tvarinius. Aš natūraliai myliu tą, kuris yra toks galingas kurdamas ir valdydamas tai, ką sukūrė, ir kuris vis vien yra toks tobulas gėriu ir toks ištikimas mylinčiu nuoširdumu, kurie nuolat apgaubia mus. Aš manau, jog aš mylėčiau Dievą lygiai tiek pat stipriai, jeigu jis nebūtų toks didis ir galingas tol, kol jis yra toks geras ir gailestingas. Mes visi mylime Tėvą labiau dėl jo charakterio, o ne dėl to, jog pripažįstame jo stebinančias savybes.

Kada aš stebiu Sūnus Kūrėjus ir jiems pavaldžius administratorius taip drąsiai kovojančius su laiko daugialypiais sunkumais, kurie yra neatskiriami nuo erdvės visatų evoliucijos, tada pastebiu, jog šitiems visatų mažesniems valdovams aš jaučiu didžiulę ir gilią meilę. Pagaliau, aš manau, mes visi, įskaitant ir valdų mirtinguosius, mylime Visuotinį Tėvą ir visas kitas būtybes, dieviškąsias ir žmogiškąsias, nes pastebime, jog šitos asmenybės iš tiesų myli ir mus. Mylėjimo patirtis labai didele dalimi yra tiesioginis atsiliepimas į patyrimą būti mylimu. Žinodamas,

[40]▼

kad Dievas myli mane, aš turėčiau toliau mylėti jį aukščiausiu laipsniu, net jeigu jis ir nebeturėtų jokių savo aukštybės, galutinumo, ir absoliutumo požymių.

Tėvo meilė seka mus dabar ir per amžinųjų amžių nesibaigiantį apskritimą. Kada jūs apmąstote Dievo mylintį charakterį, tada asmenybė turi tikrai vieną protingą ir natūralią reakciją į tai. Jūs vis labiau mylėsite savo Sutvėrėją; jūs suteiksite Dievui tokią meilę, kuri yra analogiška tai meilei, kurią vaikas jaučia savo žemiškiesiems tėvams; nes kaip tėvas, realus tėvas, tikras tėvas, myli savo vaikus, taip Visuotinis Tėvas myli savo sutvertus sūnus ir dukras ir amžinai rūpinasi jų gerove.

Bet Dievo meilė yra išmintinga ir įžvalgi tėviška meilė. Dieviškoji meilė veikia suvienytoje asociacijoje su dieviškąja išmintimi ir visomis kitomis Visuotinio Tėvo tobulos prigimties begalinėmis savybėmis. Dievas yra meilė, bet meilė nėra Dievas. Mirtingosioms būtybėms didžiausias dieviškosios meilės pasireiškimas yra Minties Derintojų padovanojimas, bet jūsų didingiausias Tėvo meilės atskleidimas yra matomas jo Sūnaus Mykolo savęs padovanojimo gyvenime, kada jis gyveno žemėje idealų dvasinį gyvenimą. Būtent viduje gyvenantis Derintojas Dievo meilę individualizuoja kiekvienai žmogiškajai sielai.

Kartais būna beveik skaudu, jog esu priverstas pavaizduoti dangiškojo Tėvo dieviškąją meilę jo visatos vaikams, vartodamas žmogiškąjį žodinį simbolį meilė. Šitas terminas, nors jis tikrai pažymi žmogaus aukščiausią sampratą apie mirtingųjų pagarbos ir atsidavimo ryšius, bet taip dažnai įvardija tokią didelę žmogiškųjų ryšių dalį, kuri iš viso yra žema ir visiškai netinkama, kad būtų žinoma koku nors žodžiu, kuris taip pat būtų vartojamas tam, jog pavadintų gyvojo Dievo neprilygstamą meilę savo visatos tvariniams! Kaip gaila, jog aš negaliu pasinaudoti koku nors dievišku ir išimtinu terminu, kuris perteiktų žmogaus protui Rojaus Tėvo dieviškosios meilės tikrąjį pobūdį ir nuostabiai gražų prasmingumą.

Kada žmogus praranda iš akiračio asmenio Dievo meilę, tada Dievo karalystė tampa tiesiog gėrio karalyste. Nepaisant dieviškojo charakterio begalinės vienybės, meilė yra visų Dievo asmeninių reikalų su savo tvariniais dominuojantis bruožas.

6. DIEVO GERUMAS

Fizinėje visatoje mes galime matyti dieviškąją grožį, intelektualiam pasaulyje mes galime pastebėti amžinąją tiesą, bet Dievo gerumas yra surandamas tikrai asmeninio religinio patyrimo dvasiniame pasaulyje. Savo tikrąja esme, religija yra įtikėjimas į Dievo gerumą ir pasitikėjimas Dievo gerumu. Dievas galėtų būti didis ir absoliutus, kažkuria prasme net protingas ir asmenis, filosofijoje, bet religijoje Dievas turi taip pat būti moralus; jis turi būti geras. Žmogus galėtų bijoti tokio didingo Dievo, bet jis pasitiki tikrai geru Dievu ir myli tikrai gerą Dievą. Šitas Dievo gėris yra Dievo asmenybės dalis, ir visiškai jo atskleidimas pasirodo tikrai tikinčių Dievo sūnų asmeniniame religiniame patyrimo.

Religija pažymi, jog dvasinės prigimties viršpasaulis žino ir reaguoja į žmogiškojo pasaulio fundamentalius poreikius. Evoliucinė religija gali tapti etine, bet tikrai apreiškioji religija tampa iš tikrųjų ir dvasiškai morali. Senovės sampratą, jog Dievas yra tokia Dievybė, kurioje viešpatauja karališkoji moralė, Jėzus pakėlė į tėvo-vaiko ryšio intymios šeimos moralės jaudinančią, kupiną meilės lygį, už kurį mirtingojo patyrimo nėra nieko švelnesnio ir gražesnio.

[41]▼

Šis “Dievo gerumo turtingumas veda klystantį žmogų į atgailą.” “Kiekviena gera dovana ir kiekviena tobula dovana nužengia žemyn iš šviesų Tėvo.” “Dievas yra geras; jis yra žmonių sielų amžinasis prieglobstis.” “Viešpats Dievas yra gailestingas ir kilnus. Jis gali daug išverti ir yra kupinas gėrio ir tiesos.” “Paragaukite ir pamatykite, jog Viešpats yra geras! Palaimintas yra tas žmogus, kuris juo pasitiki.” “Viešpats yra gailestingas ir kupinas užuojautos. Jis yra išgelbėjimo Dievas.” “Jis išgydo palūžusiuosius ir apriša sielos žaizdas. Jis yra visagalis žmogaus geradarys.”

Samprata apie Dievą kaip apie karalių-teisėją, nors puoselėjo aukštą moralinį standartą ir sukūrė įstatymą gerbiančią tautą kaip grupę, bet atskirą tikintįjį, kas susiję su jo statusu laike ir amžinybėje, paliko liūdnoje nesaugumo padėtyje. Vėlesnieji hebrajų pranašai paskelbė Dievą esantį Tėvu Izraeliui; Jėzus apreiškė Dievą kaip kiekvienos žmogiškosios būtybės Tėvą. Visą mirtingojo sampratą apie Dievą transcendentistiškai apšviečia Jėzaus gyvenimas. Nesavanaudiškumas yra neatskiriamas nuo tėviškosios meilės. Dievas myli ne panašiai kaip tėvas, bet kaip tėvas. Jis yra kiekvienos visatos asmenybės Rojaus Tėvas.

Teisumas reiškia, jog Dievas yra visatos moralinio įstatymo šaltinis. Tiesa Dievą parodo kaip apreiškėją, kaip mokytoją. Bet meilė suteikia meilę ir trokšta meilės, siekia supratingos bičiulystės, tokios, kokia egzistuoja tarp vieno iš tėvų ir vaiko. Teisumas gali būti dieviškoji mintis, bet meilė yra tėvo požiūris. Klaidingas manymas, jog Dievo teisumas yra nesuderinamas su dangiškojo Tėvo nesavanaudiška meile, sukūrė be pagrindo prielaidą, jog Dievybės

prigimtyje nėra vienybės, ir tiesiai vedė į tai, kad būtų išplėtota atpirkimo doktrina, kuri yra filosofinis puolimas tiek prieš Dievo vienybę, tiek prieš jo laisvą valią.

Mylintis dangiškasis Tėvas, kurio dvasia gyvena jo vaikuose žemėje, nėra suskaidyta asmenybė – teisingumo viena, gailestingumo kita – taip pat jai iš tikrųjų nereikia ir tarpininko tam, kad užtikrintų Tėvo palankumą ar atleidimą. Dieviškojo teismo nevaldo griežtas baudžiantis teisingumas; Dievas tėvas, pranoksta Dievą teisėją.

Dievas niekada nebūna įtūžęs, kerštingas, ar piktas. Tas tiesa, jog išmintis iš tikrųjų dažnai suvaržo jo meilę, tuo tarpu teisingumas sąlygoja tai, kad jis atmeta gailestingumą. Jo meilė teismui negali būti neparodyta kaip tolygi neapykanta nuodėmei. Tėvas nėra nenuosekli asmenybė; dieviškoji vienybė yra tobula. Rojaus Trejybėje yra absoliuti vienybė, nepaisant Dievo lygiaverčių partnerių amžinųjų tapatybių.

Dievas myli nuodėmingąjį ir neapkenčia nuodėmės: toks teiginys yra teisingas filosofiskai, bet Dievas yra transcendentinė asmenybė, o asmenys gali mylėti tik tai kitas asmenis ir nekęsti tik tai kitų asmenų. Nuodėmė nėra asmuo. Dievas myli nuodėmingąjį, nes jis yra asmenybės tikrovė (potencialiai amžina), tuo tarpu nuodėmės atžvilgiu Dievas neišreiškia jokio asmeninio požiūrio, kadangi nuodėmė nėra dvasinė realybė; ji nėra asmenė; dėl to iš tiesų tik tai Dievo teisingumas žino apie jos egzistavimą. Dievo meilė išgelbsti nuodėmingąjį; Dievo įstatymas sunaikina nuodėmę. Šitas dieviškosios prigimties požiūris akivaizdžiai pasikeistų, jeigu nuodėmingasis galiausiai visiškai susitapatintų su nuodėme lygiai taip, kaip tas pats mirtingojo protas gali visiškai susitapatinti su viduje gyvenančiu dvasiniu Derintoju. Toks su nuodėme susitapatinęs mirtingasis tada taptų visiškai nedvasingu prigimtimi (ir dėl to asmeniškai nerealiu) ir galiausiai patirtų būties sunaikinimą. Nerealybė, net tvarinio prigimties neužbaigtumas, negali egzistuoti amžinai progresiškai realioje ir vis labiau dvasingėjančioje visatoje.

[42]▼

Žvelgiant į asmenybės pasaulį, nustatoma, jog Dievas turi būti mylintis asmuo; žvelgiant į dvasinį pasaulį, jis yra asmeninė meilė; religiniame patyrimo jis yra ir viena, ir kita. Meilė identifikuoja Dievo valinį norą. Dievo gerumas sudaro dieviškosios laisvos valios pagrindą – visuotinį polinkį mylėti, rodyti gailestingumą, demonstruoti kantrybę, ir suteikti atleidimą.

7. DIEVIŠKOJI TIESA IR GROŽIS

Visos ribinės žinios ir tvarinio supratimas yra santykiniai. Informacija ir duomenys, gauti net iš aukščiausiųjų šaltinių, yra užbaigti tik tai santykinai, tikslūs tik tai vietiniu atžvilgiu, ir teisingi tik tai asmeniniu požiūriu.

Fiziniai faktai yra gana vienodi, bet tiesa visatos filosofijoje yra gyvas ir lankstus faktorius. Besivystančios asmenybės bendraudamos vienos su kitomis yra tik tai iš dalies išmintingos ir santykinai teisingos. Jos gali būti tikros tik tai tiek, kiek nusidriekia jų asmeninis patyrimas. Tai, kas akivaizdžiai gali būti visiškai teisinga vienoje vietoje, gali būti tik tai santykinai teisinga kitame

kūrinijos segmente.

Dieviškoji tiesa, galutinė tiesa, yra vienoda ir visuotinė, bet dvasinių dalykų istorija, kaip ją pateikia didelis skaičius individų, kilusių skirtingose sferose, gali kartais skirtis smulkmenomis dėl to, kad yra šitas santykinumas žinių užbaigtume ir asmeninio patyrimo pilnatvėje, o taip pat šitas santykinumas yra to patyrimo ilgume ir laipsnyje. Tuo tarpu Pirmojo Šaltinio ir Centro įstatymai ir dekretai, mintys ir požiūriai, yra amžinai, be galo, ir visuotinai teisingi; tuo pačiu metu jų pritaikymas kiekvienai visatai, sistemai, pasauliui, ir sukurtai protingai būtybei, ir suderinimas su kiekviena visata, sistema, pasauliu, ir sukurta protinga būtybe, vyksta sutinkamai su Sūnų Kūrėjų planais ir metodu, kai jie veikia savo atitinkamose visatose, o taip pat atitinka Begalinės Dvasios ir kitų asocijuotų dangiškųjų asmenybių vietinius planus ir metodus.

Netikras materializmo mokslas mirtingąjį žmogų nuteistų taip, kad jis visatoje taptų atstumtuoju. Tokios dalinės žinios yra potencialus blogis; tai žinios, sudarytos tiek iš gėrio, tiek iš blogio. Tiesa yra graži, nes ji yra tiek pilna, tiek simetriška. Kada žmogus ieško tiesos, tada jis siekia to, kas yra dieviškai realu.

Filosofai daro savo rimčiausią klaidą, kada jie yra klaidingai nuvedami į abstrakčius sofizmus, į tokią praktiką, kada dėmesį sutelkia į vieną tikrovės aspektą, ir tada tokį izoliuotą aspektą paskelbia visa tiesa. Išmintingas filosofas visada ieškos kūrybinio sumanymo, kuris slepiasi už visų visatos reiškinių ir egzistuoja iki visų visatos reiškinių. Kūrėjo mintis būtinai eina anksčiau už kūrybinį veiksmą.

Intelektuali savimonė tiesos grožį, jos dvasinę kokybę, gali atrasti ne tik tai savo sampratų filosofinio nuoseklumo dėka, bet daug tvirčiau ir užtikrinčiau visą laiką esančios Tiesos Dvasios neklystančio reagavimo dėka. Laimė kyla iš tiesos suvokimo, nes tiesą galima įkūnyti; ją galima gyventi. Nusivylimas ir liūdesys lydi suklydimą, nes nebūdamas tikrove, jis negali būti įgyvendintas patyrimo. Dieviškąją tiesą galima geriausiai pažinti iš jos dvasinio aromato.

Amžinai yra ieškoma susivienijimo, dieviškojo susijungimo. Toli nusidriekianti fizinė visata susivienija Rojaus Saloje; intelektualinė visata susivienija proto Dieve, Bendrai Veikiančiajame; dvasinė visata susivienija Amžinojo Sūnaus asmenybėje. Bet izoliuotas laiko ir erdvės mirtingasis

[43]▼

susivienija Dieve Tėve dėka tiesioginio ryšio tarp viduje gyvenančio Minties Derintojo ir Visuotinio Tėvo. Žmogaus Derintojas yra Dievo fragmentas ir visą laiką siekia dieviškojo susijungimo; jis susivienija su Pirmojo Šaltinio ir Centro Rojaus Dievybe ir šioje Dievybėje.

Aukščiausiojo grožio suvokimas yra tikrovės atradimas ir integravimas: Dieviškojo gėrio atradimas amžinojoje tiesoje, tai yra galutinis grožis. Net žmogiškojo meno žavesį sudaro jo vienybės harmonija.

Hebrajų religijos didžioji klaida buvo jos nesugebėjimas Dievo gerumo susieti su faktinėmis mokslo tiesomis ir patraukiančiu meno grožiu. Civilizacijai vystantis toliau, ir, kadangi religija toliau tebesilaikė šito neišmintingo kurso, per daug pabrėždama Dievo gerumą ir santykinai pašalindama tiesą ir

ignoruodama grožį, tai tam tikro tipo žmonės vis labiau linko į tai, jog nusisuktų nuo izoliuoto gėrio abstrakčios ir nesusietos sampratos. Šiuolaikinės religijos per daug pabrėžta ir izoliuota moralė, kuriai nesiseka išlaikyti daugelio dvidešimtojo amžiaus žmonių atsidavimo ir ištikimybės, reabilituotųsi, jeigu, papildomai prie savo moralinių mandatų, vienodu laipsniu susimąstytų apie mokslo, filosofijos, ir dvasinio patyrimo tiesas ir apie fizinio kūrinio grožį, intelektualaus meno žavesį, ir tikrojo charakterio pasiekimo grožį.

Šito amžiaus religinis iššūkis yra tiems toli numatantiems ir į priekį žvelgiantiems dvasinės išvalgos vyrams ir moterims, kurie išdrįs konstruoti naują ir patrauklią filosofiją, kaip gyventi išplėstomis ir nuostabiai suvienytomis kosminės tiesos, visatos grožio, ir dieviškojo gėrio šiuolaikinėmis sampratomis. Toks naujas ir teisingas moralės matymas patrauks viską, kas yra gera žmogaus prote, ir stimuliuos tai, kas yra geriausia žmogiškojoje sieloje. Tiesa, grožis, ir gėris yra dieviškosios realybės, ir kada žmogus kyla dvasinio gyvenimo skalėje, tada šios aukščiausiosios Amžinojo savybės yra vis labiau koordinuojamos ir suvienijamos Dieve, kuris yra meilė.

Visa tiesa – materialinė, filosofinė, ar dvasinė – yra tiek graži, tiek gera. Visas tikras grožis – materialus menas ar dvasinė simetrija – yra tiek teisingas, tiek geras. Visas tikras gėris – ar tai būtų asmeninė moralė, visuomeninis teisingumas, ar dieviškasis tarnavimas -- yra vienodai teisingas ir gražus. Sveikata, blaivus mąstymas, ir laimė yra tiesos, grožio, ir gėrio sujungimas į visumą, kada jie susilieja žmogiškajame patyrimo. Tokie efektyvaus gyvenimo lygiai atsiranda tada, kada yra suvienijamos energetinės sistemos, idėjinės sistemos, ir dvasinės sistemos.

Tiesa sujungia, grožis patraukia, gėris stabilizuoja. Ir kada šitos vertybės to, kas yra realu, yra suderinamos asmenybės patyrimo, tada rezultatas yra aukšta meilės kategorija, kurią sąlygoja išmintis ir riboja ištikimybė. Tikrasis viso visatos švietimo tikslas yra įgyvendinti izoliuoto pasaulio vaiko geresnį suderinimą su jo besiplečiančio patyrimo didesnėmis realybėmis. Realybė yra ribinė žmogiškajame lygyje, begalinė ir amžina, aukščiausiuose ir dieviškuosiuose lygiuose.

[Pateikta Dieviškojo Patarėjo, veikiančio Dienų Senujų Uversoje įgaliojimu.]

[44]▼

3 DOKUMENTAS

DIEVO POŽYMIAI

DIEVAS yra visur; Visuotinis Tėvas valdo amžinybės apskritimą. Bet vietinėse visatose jis valdo savo Rojaus Sūnų Kūrėjų asmenyse, net tada, kada jis padovanoja gyvybę per šituos Sūnus. "Dievas mums suteikė amžinąją gyvybę, ir šitoji gyvybė yra jo Sūnuose." Šitie Dievo Sūnūs Kūrėjai yra jo paties asmeninė išraiška laiko sektoriuose ir erdvės besivystančių visatų skriejančių planetų vaikams.

Šie aukšti įsameninti Dievo Sūnūs yra aiškiai matomi sukurtų protingų būtybių žemesnėms kategorijoms, ir šitaip iš tikrųjų joms yra kompensuojama

dėl to, kad jos nemato begalinio, ir dėl to mažiau pastebimo Tėvo. Visuotinio Tėvo Rojaus Sūnūs Kūrėjai yra atskleidimas šiaip jau nematomos būtybės, nematomos dėl absoliutumo ir begalybės, kas yra neatskiriama nuo amžinybės apskritimo ir nuo Rojaus Dievybių asmenybių.

Kūrimas vargu ar yra Dievo požymis; jis yra daugiau jo visuminės esmės pasireiškimas. Ir šita kūrimo visuotinė funkcija amžinai pasireiškia, kada ją sąlygoja ir valdo Pirmojo Šaltinio ir Centro begalinės ir dieviškosios tikrovės visi koordinuoti požymiai. Mes nuoširdžiai abejojame, ar koks nors dieviškosios prigimties bruožas gali būti laikomas ankstesniu už kitus, bet jeigu toks atvejis būtų, tuomet Dievybės kūrimo bruožas eitų anksčiau už visus kitus bruožus, veikimus, ir požymius. Ir Dievybės kūrimo požymio aukščiausiasis taškas yra Dievo Tėvystės visuotinė tiesa.

1.DIEVO ESAMUMAS VISUR

Visuotinio Tėvo sugebėjimas būti visur ir tuo pačiu metu sudaro jo esamumą visur. Tiktai Dievas gali būti dviejose vietose, neapribotame skaičiuje vietų, tuo pačiu metu. Dievas vienu ir tuo pačiu metu yra “danguje viršuje ir žemėje apačioje”; kaip Psalmininkas sušuko: “Kur aš iš tikrųjų eisiu iš tavosios dvasios? arba kur aš tikrai pabėgsiu iš tavosios akivaizdos?”

“Aš esu toks Dievas, kuris yra šalia, o taip pat ir toli nuo čia,” sako Viešpats. 'Argi aš neužpildau dangaus ir žemės?’” Visuotinis Tėvas visą laiką yra savo toli nusidriekiančios visatos visose dalyse ir visose širdyse. Jis yra “pilnatvė to, kuris užpildo viską ir viskuo,” ir “kuris padaro viską ir visur,” ir dar daugiau, samprata apie jo asmenybę yra tokia, kad "dangus (visata) ir dangų dangus (visatų visata) jo sutalpinti negali." Tiesiogine prasme tai yra tiesa, jog Dievas yra viskas ir visur. Bet net ir tai nėra visas Dievas. Begalinysis galiausiai gali būti apreikštas tiktai begalybėje; niekada negalima iki galo suprasti priežasties, analizuojant pasekmes; gyvasis Dievas yra neišmatuojamai didesnis negu kūrinijos, kuri ėmė egzistuoti kaip nevaržomos laisvos valios kūrybinių veiksmų pasekmė, bendra suma. Dievas yra atskleidžiamas per

[45]▼

kosmosą, bet kosmosas niekada negali sutalpinti arba aprėpti Dievo begalybės visumos.

Tėvo buvimas be pertrūkio patruliuoja pagrindinėje visatoje. “Jis pasklinda iš dangaus galo, o jo grandinė nusidriekia iki pat dangaus pakraščiu; ir nieko nėra paslėpta nuo jo šviesos.”

Tvarinys ne tik egzistuoja Dieve, bet Dievas taip pat gyvena tvarinyje. “Mes žinome, jog gyvename jame, nes jis gyvena mumyse; jis davė mums savo dvasią. Šitoji dovana iš Rojaus Tėvo yra neatskiriamas žmogaus palydovas.” “Jis yra visą laiką esantis ir viską persmelkiantis Dievas.” “Amžinojo Tėvo dvasia yra paslėpta kiekvieno mirtingojo vaiko prote.” “Žmogus ieško draugo, tuo tarpu būtent pats tas draugas gyvena jo paties širdyje.” “Tikrasis Dievas nėra toli nutolęs; jis yra mūsų dalis; jo dvasia kalba iš mūsų vidaus.” “Tėvas gyvena

vaikė. Dievas visuomet yra su mumis. Jis yra amžinojo likimo vadovaujanti dvasia."

Teisingai iš tikrųjų buvo pasakyta apie žmogiškąją rasę: "Jūs esate iš Dievo," nes "tas, kuris gyvena meilėje, tas gyvena Dieve, o Dievas gyvena jame." Net nusidėdami jūs skaudinate viduje gyvenančią Dievo dovaną, nes blogo mąstymo pasekmės Minties Derintojas būtinai turi patirti su žmogiškuoju protu, kuriame jis yra įkalintas.

Tikrovėje Dievo esamumas visur yra jo begalinės prigimties dalis; Dievybei erdvė nesudaro jokių kliūčių. Dievas yra, tobulai ir be apribojimų, pastebimas tikrai Rojuje ir centrinėje visatoje. Jo buvimo negalima šitaip matyti tuose kūrinuose, kurie skrieja aplink Havoną, nes Dievas apribojo savo paties tiesioginį ir realų buvimą, pripažindamas laiko ir erdvės visatų lygiaverčių kūrėjų ir valdovų suverenumą ir dieviškąsias išimties teises. Dėl to samprata apie dieviškąjį buvimą apima platų būdų ir galimybių pasireiškimų spektrą, aprėpiantį Amžinojo Sūnaus, Begalinės Dvasios, ir Rojaus Salos buvimo grandines. Taip pat iš tikrųjų nevisada įmanoma atskirti Visuotinio Tėvo buvimą nuo jo amžinųjų lygiaverčių partnerių ir agentūrų veiksmų, taip tobulai jie iš tikrųjų įgyvendina jo nesikeičiančio tikslo visus begalinius reikalavimus. Bet ne taip yra su asmenybės grandine ir Derintojais; čia Dievas veikia unikalčiai, tiesiogiai, ir išimtinai.

Visuotinis Kontrolierius Rojaus Salos gravitacijos grandinėse potencialiai yra visatos visose dalyse visais laikais ir tuo pačiu laipsniu, atitikdamas masę, reaguodamas į fizinius poreikius šitam buvimui, ir dėl neatskiriamo nuo visos kūrinijos pobūdžio, kuris priverčia visus daiktus jungtis su juo ir būti jame. Lygiai taip Pirmasis Šaltinis ir Centras iš tikrųjų potencialiai yra Beribiame Absoliute, nesukurtų amžinosios ateities visatų saugykloje. Šitokiu būdu Dievas potencialiai persmelkia praeities, dabarties, ir ateities fizines visas. Jis yra vadinamosios materialios kūrinijos suvienijimo pirminis pamatas. Šitas nedvasinis Dievybės potencialas visos fizinės egzistencijos lygyje tai vienur, tai kitur tampa aktualu kokios nors vienos iš jo išimtinių agentūrų nepaaiškinamu įsiveržimu į visatos veikimo areną.

Dievo proto buvimas yra abipusiškai susietas su Bendrai Veikiančiojo, Begalinės Dvasios, absoliučiu protu, bet ribiniuose kūrinuose jis yra geriau pastebimas Rojaus Pagrindinių Dvasių kosminio proto visur esančiame veikime. Lygiai taip, kaip Pirmasis Šaltinis ir Centras potencialiai yra Bendrai Veikiančiojo proto grandinėse, taip potencialiai jis iš tiesų yra Visuotinio Absoliuto įsitempimuose. Bet žmogiškosios kategorijos protas yra Bendrai Veikiančiojo Dukrų, besivystančių visatų Dieviškųjų Tarnų, dovana.

[46]▼

Visuotinio Tėvo visur esanti dvasia yra koordinuota su Amžinojo Sūnaus visuotinio dvasinio buvimo funkcija ir Dievybės Absoliuto amžinai trunkančiu dieviškuoju potencialu. Bet nei Amžinojo Sūnaus ir jo Rojaus Sūnų dvasinė veikla, nei Begalinės Dvasios proto padovanojimai neatrodo, kad panaikintų Minties Derintojų, viduje gyvenančių Dievo fragmentų, tiesioginį veikimą savo

tvarinių vaikų širdyse.

Kas susiję su Dievo buvimu planetoje, sistemoje, žvaigždyne, ar visatoje, tai tokio buvimo laipsnis bet kokiame sukurtame vienete yra Aukščiausiosios Būtybės besivystančio buvimo laipsnio matas: Jį nulemia tai, jog Dievą masiškai pripažįsta ir jam rodo ištikimybę milžiniška visatos organizacija, einant žemyn iki sistemų ir iki pačių planetų. Būtent dėl to kartais turint viltį apsaugoti ir apginti šituos Dievo brangius buvimo aspektus, kuomet kai kurios planetos (arba net ir sistemos) būna giliai nugrimzdusios į dvasinę tamsybę, tam tikra prasme jos būna karantinuotos ar iš dalies izoliuotos nuo ryšių su kūrinių didesniais vienetais. Ir visa tai, kaip tas pasireiškia ir Urantijoje, yra pasaulių daugumos dvasiškai gynybinė reakcija apsisaugoti, kiek tik įmanoma, nuo to, kad nereikėtų kentėti izoliacijos pasekmių dėl savavalės, nuodėmingos, ir maištingos mažumos atstumiančių veiksmų.

Nors Tėvas į grandinę tėviškai įtraukia visus savo sūnus – visas asmenybes – bet jo įtaką jiems apriboja tai, kad jų kilmė yra nutolusi nuo Antrojo ir Trečiojo Dievybės Asmenų, ir ją padidina, kai jų likimo pasiekimas prie tokių lygių priartėja. Dievo buvimo faktą tvarinio prote nulemia tai, gyvena ar negyvena juose Tėvo fragmentai, tokie, kaip Paslaptieji Pagalbininkai, bet jo efektyvų buvimą nulemia tas bendradarbiavimo laipsnis, kokį šitiems viduje gyvenantiems Derintojams suteikia tas protas, kurio viduje jie ir gyvena.

Tėvo buvimo svyravimai nėra dėl Dievo keitimosi. Tėvas nepasitraukia į viena tvę dėl to, kad su juo buvo nepagarbiai elgiamasi; jo meilė nesusvetimėja dėl tvarinio blogo poelgio. Vietoje šito, būdami apdovanoti pasirinkimo galia (savo paties atžvilgiu), jo vaikai, pasinaudodami šituo pasirinkimu, tiesiogiai nulemia Tėvo dieviškosios įtakos laipsnį ir apribojimus savo pačių širdyse ir sielose. Tėvas laisvai padovanojo save patį mums be apribojimų ir be palankumo. Jis nėra asmenų, planetų, sistemų, ar visatų gerbėjas. Laiko sektoriuose skirtingą garbę jis suteikia tikrai Dievo Septinkarčio Rojaus asmenybėms, lygiaverčiams ribinių visatų kūrėjams.

2. DIEVO BEGALINĖ GALIA

Visos visatos žino, jog “Viešpats Dievas valdo visagališkai.” Šito pasaulio ir kitų pasaulių reikalai yra dieviškai prižiūrimi. “Jis veikia sutinkamai su savo valia dangaus armijoje ir tarp žemės gyventojų.” Tai yra amžinai teisinga, “nėra jokios kitos galios, išskyrus Dievo.”

Tose sferose, kurios yra harmonizuotos su dieviškąja prigimtimi, tiesiogine prasme teisinga teigti, jog “su Dievu viskas yra įmanoma.” Tautų, planetų ir visatų ilgalaikius suplanuotus evoliucinius procesus tobulai kontroliuoja visatų kūrėjai ir administratoriai, ir jie atsiskleidžia sutinkamai su Visuotinio Tėvo amžinuoju tikslu, vystydamiesi harmoningai ir tvarkingai ir sutinkamai su Dievo visaišminčiu planu. Tėra tikrai vienintelis tas, kuris suteikia įstatymą. Jis paremia pasaulius erdvėje ir skraidina visas aplink amžinosios grandinės begalinį apskritimą.

Iš visų dieviškųjų požymių, jo visagališkumas, ypač kai jis vyrauja materialioje visatoje, yra geriausiai suprantamas. Žvelgiant į jį kaip į nedvasinį reiškinių, Dievas yra energija. Šitas fizinio fakto pareiškimas yra grindžiamas nesuvokiama tiesa, jog Pirmasis Šaltinis ir Centras yra visos erdvės visuotinių fizinių reiškinių pirminė priežastis. Iš šitos dieviškosios veiklos kyla visa fizinė energija ir kiti materialūs pasireiškimai. Šviesa, tai yra, šviesa be karščio, yra kitas iš nedvasinių Dievybių pasireiškimų. Ir yra dar kita nedvasinės energijos forma, kuri yra visiškai nežinoma Urantijoje; ji dar neatpažinta.

Dievas kontroliuoja visą energiją; jis nutiesė “kelią žaibui”; jis nustatė visos energijos grandines. Jis nurodė visų energijos-materijos formų pasireiškimo laiką ir būdą. Ir visi šitie dalykai yra amžinai laikomi jo visą laiką trunkančiame grybšnyje – gravitacinėje kontrolėje, kuri yra sutelkta apatiniame Rojuje. Amžinojo Dievo šviesa ir energija šitaip amžinai skrieja aplink jo didingą grandinę, begalinę bet tvarkingą žvaigždėtų gausybių, sudarančių visatų visatą, procesiją. Visa kūrinija amžinai skrieja aplink visų daiktų ir būtybių Rojaus-Asmenybės centrą.

Tėvo visagališkumas yra susijęs su visur esančiu absoliutaus lygio viešpatavimu, kuriame trys energijos, materialios, protinės, ir dvasinės, yra neatskiriamos, kada yra arti jo – visų daiktų Centro. Tvarinio protas, nebūdamas nei Rojaus monota, nei Rojaus dvasia, tiesiogiai nereaguoja į Visuotinį Tėvą. Dievas prisiderina prie netobulumo proto – prie Urantijos mirtingųjų per Minties Derintojus.

Visuotinis Tėvas nėra laikina jėga, besikeičianti galia, ar pulsuojanči energija. Tėvo galia ir išmintis yra visiškai tinkamos tam, kad susidorotų su bet kokia nepaprasta padėtimi ir su visomis nepaprastomis padėtimis visatoje. Kada kyla žmogiškojo patyrimo nepaprastos situacijos, tada jis iš anksto būna jas visas numatęs, ir dėl to nereaguoja į visatos reikalus pavieniu būdu, bet vietoje šito jis reaguoja sutinkamai su amžinosios išminties diktavimais ir harmonijoje su begalinio nuovokumo mandatais. Nepriklausomai nuo to, kaip tai atrodo, visatoje Dievo galia veikia ne kaip akla jėga.

Iš tikrųjų kyla situacijos, kuriose atrodo, jog imamasi nepaprastos padėties priemonių, jog natūralūs dėsniai sustabdomi, jog pripažįstami klaidingi prisitaikymai, ir stengiamasi ištaisyti tą padėtį; bet yra ne taip. Tokios Dievo sampratos kilo dėl riboto jūsų požiūrio spektro, dėl jūsų suvokimo ribiškumo, ir dėl jūsų akiračio apibrėžto diapazono; toks klaidingas Dievo supratimas yra dėl jūsų visiško neišmanymo apie valdų aukščiausiųjų įstatymų egzistavimą, Tėvo charakterio didingumą, jo požymių begalybę, ir jo laisvos valios faktą.

Planetiniai tvariniai, kuriuose gyvena Dievo dvasia, pasklidę į įvairias puses per visas erdvės visas, savo skaičiumi ir kategorijomis yra taip arti begalybės, jų intelektas yra toks įvairus, jų protai yra tokie riboti, o kartais tokie prasti, jų matymas yra taip sumažintas ir lokalizuotas, jog beveik neįmanoma suformuluoti dėsnių apibendrinimų, adekvačiai išreiškiančių Tėvo begalinius požymius ir tuo pačiu metu, kad juos koku nors laipsniu suvoktų šitos sukurtos protingos būtybės. Dėl to jums, tvariniams, daugelis visagalio Kūrėjo veiksmų atrodo, jog yra savavališki, nesusieti, ir neretai beširdžiai ir žiaurūs. Bet vėl aš jus užtikrinu, kad tai nėra tiesa. Dievo visi veiksmai yra tikslingi, protingi, išmintingi, kilnūs, ir amžinai atsižvelgia į geriausią gerį, nevisada į atskiros

būtybės, atskiros rasės, atskiros planetos, ar net atskiros visatos gėrį; bet jie yra visų, su tuo susijusių, nuo žemiausių iki aukščiausių, gerovei ir geriausiam gėriui. Laiko epochose dalies gerovė gali kartais atrodyti, jog skiriasi nuo visumos gerovės; amžinybės rate tokie akivaizdūs skirtumai neegzistuoja.

Mes visi esame Dievo šeimos dalis, ir dėl to kartais turime laikytis šeimos drausmės. Daugelis Dievo veiksmų, kurie neramina ir glumina mus, yra dėl sprendimų ir galutinių nurodymų visaišminčio, įgaliojančio Bendrai Veikiantįjį įvykdyti begalinio proto neklystančios valios pasirinkimą, įgyvendinti sprendimus tobulumo asmenybės, kurios akiratis, matymas, ir rūpinimasis aprėpia savo visos milžiniškos ir toli nusidriekiančios kūrinijos aukščiausią ir amžinąją gerovę.

Šitokiu būdu būtent jūsų atitrauktas, segmentinis, ribinis, primityvus, ir visiškai materialistinis požiūris ir tie apribojimai, kurie neatskiriami nuo jūsų būties prigimties, sudaro tokią kliūtį, kad jūs nesugebate pamatyti, suvokti, ar pažinti išminties ir gerovės daugelio iš tų dieviškųjų veiksmų, kurie jums atrodo pilni tokio gniuždančio žiaurumo ir kurie atrodo yra apibūdinami tokiu visišku abejingumu jūsų bičiulių tvarinių paguodai ir gerovei, planetos laimei, ir asmeniniam klestėjimui. Būtent dėl žmogiškojo matymo ribų, dėl jūsų apibrėžto supratimo, ir ribinio suvokimo jūs klaidingai suprantate Dievo motyvus ir iškreipiate jo tikslus. Bet evoliuciniuose pasauliuose vyksta daug dalykų, kurie nėra asmeninis Visuotinio Tėvo darbas.

Dieviškoji visagalybė yra tobulai suderinta su Dievo asmenybės kitais požymiais. Savo dvasiniame pasireiškingame visatoje Dievo galią, paprastai, apriboja tik trys sąlygos arba situacijos:

1. Dievo prigimtis, ypač jo begalinė meilė, tiesa, grožis, ir gėris.
2. Dievo valia, jo gailestingas veikimas ir tėviškas ryšys su visatos asmenybėmis.
3. Dievo įstatymas, amžinosios Rojaus Trejybės teisumas ir teisingumas.

Dievas yra beribis galia, dieviškas prigimtimi, galutinis valia, begalinis požymiais, amžinas išmintimi, ir absoliutus tikrovėje. Bet visi šitie Visuotinio Tėvo apibūdinimai yra suvienyti Dievybėje ir visuotinai išreikšti Rojaus Trejybėje ir Trejybės dieviškuosiuose Sūnuose. Kitaip sakant, už Rojaus ir Havonos centrinės visatos ribų viskas, kas yra susiję su Dievu, yra ribojama Aukščiausiosios Būtybės evoliucinio buvimo, sąlygojama atsirandančio Galutiniojo buvimo, ir koordinuojama trijų egzistencialių – Dievybės, Visuotinio, ir Beribio – Absoliutų. Ir šitokiu būdu Dievo buvimas yra apribotas, nes tokia yra Dievo valia.

3. DIEVO VISUOTINĖS ŽINIOS

“Dievas žino viską.” Dieviškasis protas suvokia sąmoningai visos kūrinijos mintį ir su ja yra susipažinęs. Jo žinios apie įvykius yra visuotinės ir tobulos. Dieviškosios esybės, atsirandančios iš jo, yra jo dalis; tas, kuris “išbalansuoja debesis” taip pat “turi tobulas žinias.” “Viešpaties akys yra kiekvienoje vietoje.” Kalbėjo iš tiesų jūsų didis mokytojas apie nereikšmingą žvirblį, “Nė vienas iš jų iš tiesų nenukris

[49]▼

ant žemės be mano Tėvo žinios,” o taip pat “Ant jūsų galvos visi plaukai yra suskaičiuoti.” “Jis pasako žvaigždžių skaičių; jis visas jas vadina vardais.”

Visuotinis Tėvas visoje visatoje yra vienintelė asmenybė, kuri iš tikrųjų žino žvaigždžių ir erdvės planetų skaičių. Kiekvienos visatos visi pasauliai yra nuolat Dievo sąmonėje. Jis taip pat sako: “Aš tikrai mačiau savo žmonių kančias; aš girdėjau jų verkimą, ir aš pažįstu jų sielvartą.” Nes “Viešpats žvelgia žemyn iš dangaus; jis stebi visus žmonių sūnus; iš savo gyvenamosios vietos jis žiūri į visus žemės gyventojus.” Kiekvienas tvarinys vaikas gali teisingai pasakyti: “Jis žino tą kelią, kurį aš pasirenku, ir, kai jis mane bus išmėginęs, aš iš tikrųjų būsiu kaip auksas.” “Dievas žino apie mūsų nuopuolius ir pakilimus; jis supranta mūsų mintis iš toli ir yra susipažinęs su mūsų visais keliais.” “Viskas, su kuo mes turime reikalo, yra apnuoginta ir atvira jo akims.” Ir tai turėtų būti tikra paguoda kiekvienai žmogiškajai būtybei suprasti tai, kad “jis žino jūsų apribojimus; jis prisimena, kad jūs esate dulkė.” Jėzus, kalbėdamas apie gyvąjį Dievą, sakė, “Jūsų Tėvas žino, ko jums trūksta, net prieš tai, kai jūs paprašot jo.”

Dievas turi neribotą galią pažinti viską; jo sąmonė yra visuotinė. Jo asmeninė grandinė apima visas asmenybes, ir jo žinios net ir apie žemuosius tvarinius yra netiesiogiai papildomos per dieviškųjų Sūnų besileidžiančias kategorijas ir tiesiogiai per viduje gyvenančius Minties Derintojus. Ir dar daugiau, visą laiką visur būna Begalinė Dvasia.

Mes nesame visiškai tikri dėl to, pasirenka Dievas ar ne, tai, kad iš anksto sužinotų nuodėmės įvykius. Bet net jeigu Dievas tikrai iš anksto ir žino savo vaikų laisvos valios veiksmus, tai tokios išankstinės žinios nėra mažiausiu laipsniu nesuvaržo jų laisvės. Vienas dalykas yra aiškus: Dievo niekada niekas nenustebina.

Visagališkumas nereiškia galios padaryti tai, ko padaryti neįmanoma, padaryti nedievišką veiksmą. Taip pat ir visažinystė nereiškia žinojimo to, kas nepažinu. Bet tokius teiginius vargu ar galima pateikti taip, kad juos suvoktų ribinis protas. Tvarinys vargu ar gali suprasti Kūrėjo valios spektrą ir apribojimus.

4. DIEVO BERIBIŠKUMAS

Vienas po kito einantys savęs padovanojimai visatoms, kada jos yra sukuriamos, jokia būdu nesumažina galios potencialo arba išminties atsargų, ir

toliau esančių ir besiilsinčių Dievybės centrinėje asmenybėje. Tėvas niekada niekuo nėra sumažinęs jėgos, išminties, ir meilės potencialo, kurį turėjo, ir taip pat neprarado nė vieno iš savo šlovingosios asmenybės požymių dėl neriboto savęs padovanojimo Rojaus Sūnums, savo pavaldiems kūriniam, ir daugybei jų tvarinių.

Kiekvienos naujos visatos sukūrimas reikalauja naujo gravitacijos suderinimo; bet net jeigu kūrimas tęstųsi be ribų, amžinai, net iki begalybės, taip, kad galiausiai materiali kūrinija egzistuos be apribojimų, tai vis tiek kontrolės ir koordinavimo galia, besiilsinti Rojaus Saloje, būtų lygi ir adekvati tokios begalinės visatos įvaldymui, kontrolei, ir koordinavimui. Ir po šito begalinės jėgos ir galios padovanojimo bekraštei visatai, Begalinysis vis tiek būtų pasikrovęs tokiu pačiu jėgos ir energijos laipsniu; Beribis Absoliutas vis tiek būtų nesumažintas; Dievas vis tiek turėtų tą patį begalinį potencialą, lygiai taip, tarsi jėga,

[50]▼

energija, ir galia niekada nebūtų buvusios išlietos, apdovanojant visatų visas.

Ir šitaip yra su išmintimi: Tas faktas, jog protas yra taip laisvai paskleidžiamas valdų mąstymui, nė mažiausiu laipsniu nenuskurcina centrinio dieviškosios išminties šaltinio. Kada visatų skaičius daugėja, tada auga ir sferų būtybių skaičius iki tokių ribų, kurios pranoksta suvokimą, bet jeigu protas ir toliau be galo bus padovanojamas šitoms aukšto ir žemo statuso būtybėms, tai vis tiek Dievo centrinė asmenybė iš tiesų ir toliau turės tą patį amžinąjį, begalinį, ir visaišmintį protą.

Tas faktas, kad jis pasiunčia dvasios pasiuntinius iš savęs tam, kad jie apsigyventų jūsų pasaulio ir kitų pasaulių vyrų ir moterų viduje, jokių būdu nesumažina jo sugebėjimo tam, kad jis veiktų kaip dieviškoji ir visagalė dvasinė asmenybė; ir nėra absoliučiai jokio apribojimo dėl tokių dvasinių Pagalbininkų laipsnio ar skaičiaus, kokį jis sugeba ir kokį jam leidžiama išsiųsti. Šitaip dalį savęs atiduodamas savo tvariniams jis sukuria šitiems dieviškai apdovanotiems mirtingiesiems progresinių ir viena po kitos einančių egzistencijų beribę, beveik nesuvokiamą galimybę ateityje. Ir šitas dosnus savęs platinimas šitų nuostabių tarnaujančiųjų dvasinių esybių pavidalu jokių būdu nesumažina tiesos ir žinių išminties ir tobulumo, besiilsinčių visaišminčio, visažinio, ir visagalio Tėvo asmenyje.

Laiko mirtingiesiems yra ateitis, bet Dievas gyvena amžinybėje. Nors aš esu kilęs iš tos vietos, kuri yra netoli nuo Dievybės gyvenamosios buveinės, bet aš negaliu leisti sau teigti, jog kalbu tobulai suprasdamas daugelio dieviškųjų požymių begalybę. Tikrai proto begalybė gali iki galo suvokti egzistencijos begalybę ir veiksmo amžinybę.

Mirtingajam žmogui matomai negalima pažinti dangiškojo Tėvo begalumo. Ribinis protas negali suprasti tokios absoliučios tiesos ar fakto. Bet šita pati ribinė žmogiškoji būtybė gali iš tikrųjų jausti – tiesiogine prasme patirti – tokios begalinės Tėvo MEILĖS visą ir nesumažintą poveikį. Tokią meilę galima tikrai patirti, ir nors patyrimo kokybė nėra ribojama, bet tokio patyrimo kiekybę griežtai riboja žmogaus pajėgumas dvasiniam imlumui ir su juo susietas sugebėjimas mylėti Tėvą, reaguojant į jo meilę.

Begalinių savybių ribinis suvokimas toli pranoksta logiškai apribotus tvarinio sugebėjimus dėl to, jog mirtingasis žmogus yra sutvertas pagal Dievo atvaizdą – jo viduje gyvena begalybės fragmentas. Dėl to žmogaus arčiausias ir brangiausias priartėjimas prie Dievo yra meilės dėka ir per meilę, nes Dievas yra meilė. Ir viskas, kas yra tokia unikaliame ryšyje, yra aktualus patyrimas kosminėje sociologijoje, Kūrėjo-tvarinio ryšyje – Tėvo-vaiko prisirišime.

5. TĖVO AUKŠČIAUSIASIS VALDYMAS

Savo ryšyje su post-Havonos kūriniais Visuotinis Tėvas nedemonstruoja savo begalinės galios ir galutinės valdžios tiesiogiai, bet vietoje šito jis tą daro per savo Sūnus ir jiems pavaldžias asmenybes. Ir Dievas visa tai daro savo paties laisva valia. Bet kuri deleguota valdymo funkcija ir visos deleguotos valdymo funkcijos, jeigu kartais tikrai iškiltų reikalas, jeigu tikrai taip nuspręstų dieviškasis protas, gali būti vykdomos tiesiogiai; bet, kaip taisyklė, toks veiksmas įvykdomas tikrai tuomet, kai įgaliotai asmenybei nepavyksta pateisinti dieviškojo pasitikėjimo. Tokiais atvejais ir tokios pražangos akivaizdoje ir iš anksto rezervuotos dieviškosios galios ir potencialo ribose, Tėvas tikrai veikia savarankiškai ir sutinkamai su savo paties mandatais; ir tas sprendimas visada būna neklystančio tobulumo ir begalinės išminties.

[51]▼

Tėvas valdo per savo Sūnus; žemyn per visatų organizaciją yra nenutrūkstama valdovų grandinė, kuri baigiasi Planetų Princiais, vadovaujančiais Tėvo milžiniškų valdų evoliucinių sferų likimams. Daugiau tai nebėra vien tik poetinis išsireiškimas, kuris tvirtina: “Žemė ir viskas, kas yra joje, priklauso Viešpačiui.” “Jis pašalina karalius ir pastato karalius.” “Patys Aukštieji valdo žmonių karalystėse.”

Tai, kas vyksta žmonių širdyje, nevisada būna taip, kaip nori Visuotinis Tėvas; bet planetos valdyme ir likime vyrauja dieviškasis planas; triumfuoja amžinasis išminties ir meilės tikslas.

Tarė Jėzus: “Manasis Tėvas, kuris davė juos man, yra didingesnis už visus; ir niekas negali atimti jų iš manojo Tėvo rankų.” Kada jūs žvelgiate į darbų gausybę ir stebite beveik beribės Dievo kūrinijos pritrenkiantį didumą, tada jūs galite susvyruoti savo sampratoje dėl jo pirmumo, bet jums nereikėtų abejoti dėl to, kad jis yra tvirtai ir amžinai įsitvirtinęs visos kūrinijos Rojaus centre ir kad jis yra visų protingų būtybių geranoriškas Tėvas. Nėra jokio kito, išskyrus “vieną Dievą ir visų Tėvą, kuris yra virš visų ir visuose,” “ir jis yra anksčiau už viską ir iš jo susideda viskas.”

Gyvenimo netikrumai ir egzistencijos vingiai nė trupučio neprieštarauja sampratai apie Dievo visuotinę aukščiausiąją valdžią. Visas evoliucinio tvarinio gyvenimas yra apsuptas tam tikrų neišvengiamybių. Apmąstykite štai šitą:

1. Ar drąsa – charakterio stiprybė – pageidautina? Tuomet žmogus iš tiesų turi būti auklėjamas tokioje aplinkoje, kuri priverčia kovoti su sunkumais ir reaguoti į nusivylimus.

2. Ar altruizmas – tarnystė savo bičiuliams – pageidautinas? Tuomet iš tikrųjų gyvenimo patyrimas turi pasirūpinti tuo, kad būtų susiduriama su visuomeninės nelygybės situacijomis.

3. Ar viltis – pasitikėjimo grožis – pageidautina? Tuomet žmogaus egzistencija turi nuolat susidurti su nesaugumu ir pasikartojančiais neužtikrintumais.

4. Ar įtikėjimas – žmogiškosios minties aukščiausias tvirtinimas – pageidautinas? Tuomet žmogaus protas turi iš tiesų atsidurti toje nerimą sukeliančioje sunkioje padėtyje, kur jis visą laiką žino mažiau negu gali tikėti.

5. Ar meilė tiesai ir noras eiti ten, kur ji bevestų, pageidautina? Tuomet žmogus iš tiesų turi užaugti tokiaame pasaulyje, kuriame yra paklydimas ir kuriame visada yra įmanomas melas.

6. Ar idealizmas – suvokimas, priartėjantis prie to, kas yra dieviška – yra pageidautinas? Tuomet žmogus tikrai turi kovoti santykinio gėrio ir grožio aplinkoje, tokiomis aplinkybėmis, kurios stimuliuoja nenuslopinamą geresnių dalykų siekį.

7. Ar ištikimybė – atsidavimas aukščiausiai pareigai – yra pageidautina? Tuomet iš tikrųjų mirtingasis žmogus turi gyventi tarp išdavystės ir pareigos nevykdymo galimybių. Atsidavimo pareigai drąsą sudaro numanomas pražangos pavojus.

8. Ar nesavanaudiškumas – savojo aš užmiršimo dvasia – yra pageidautinas? Tuomet iš tikrųjų mirtingasis žmogus turi gyventi betarpiškai su tuo, jog savasis aš, nuo kurio neįmanoma pabėgti, nenutrūkstamai reikalauja pripažinimo ir garbės. Žmogus negalėtų dinamiškai pasirinkti dieviškojo gyvenimo, jeigu nebūtų tokio savojo aš gyvenimo, kurio reikėtų atsisakyti. Žmogus niekada negalėtų užsikabinti už išgelbstinčio teismo, jeigu nebūtų jokio potencialaus blogio, kuris kaip kontrastas išaukštintų ir atskirtų gėrį.

9. Ar malonumas – laimės patenkinimas – pageidautinas? Tuomet iš tikrųjų žmogus turi gyventi tokiaame pasaulyje, kur skausmo ir panašios kančios alternatyva visą laiką būna patirtinėmis galimybėmis.

[52]▼

Per visą visatą į kiekvieną vienetą žiūrima kaip į visumos dalį. Dalies išlikimas priklauso nuo bendradarbiavimo su visumos planu ir tikslu, nuo nuoširdaus troškimo ir tobulo noro vykdyti Tėvo dieviškąją valią. Vienintelis evoliucinis pasaulis be suklydimo (galimybės neišmintingam sprendimui) būtų

toks pasaulis, kuriame nebūtų laisvos protingos būtybės. Havonos visatoje yra milijardas tobulų pasaulių su savo tobulais gyventojais, bet besivystantis žmogus turi teisę klysti, jeigu jis turi būti laisvas. Laisva ir nepatyrusi protinga būtybė galbūt negali būti iš pradžių visuotinai išmintinga. Klaidingo sprendimo (blogio) galimybė tampa nuodėme tikrai tada, kada žmogiškoji valia sąmoningai nusprendžia ir tą suvokdama laikosi apgalvoto amoralaus apsisprendimo.

Visiškas tiesos, grožio, ir gėrio suvokimas yra būdingas dieviškosios visatos tobulumui. Havonos pasaulių gyventojams nereikia santykinių vertybės lygių potencialo tam, kad būtų skatinamas pasirinkimas; tokios tobulos būtybės sugeba identifikuoti ir pasirinkti gėrį, kada nėra jokių kontrastuojančių ir mintį skatinančių moralinių situacijų. Bet visos tokios tobulos būtybės yra, moraline prigimtimi ir dvasiniu statusu, tokios, kokios yra, savo egzistavimo fakto dėka. Savo vystymąsi jos yra patirtiškai užsitarnavusios tikrai savo įgimto statuso viduje. Mirtingasis žmogus užsitarnauja net ir savo kaip kandidato į kilimą statusą savo paties įtikėjimu ir viltimi. Viskas, kas yra dieviška, ką suvokia žmogiškasis protas, ir ką įgauna žmogiškoji siela, yra patirtinis pasiekimas; tai yra asmeninio patyrimo tikrovė ir dėl to yra unikali nuosavybė kaip kontrastas gėriui ir teisumui, kurie yra neatskiriami nuo Havonos neklystančių asmenybių.

Havonos tvariniai yra natūraliai bebaimiai, bet jie nėra drąsūs žmogiškąja prasme. Jie iš prigimties yra švelnūs ir dėmesingi, bet vargu ar yra altruistiški žmogiškąja prasme. Jie tikisi malonios ateities, bet jų viltis nėra išreikšta tokiu kerinčiu būdu, koku ją puoselėja neužtikrintų evoliucinių sferų patiklūs mirtingieji. Jie turi įtikėjimą į visatos stabilumą, bet jiems visiškai nepažįstamas tas gelbstintis įtikėjimas, kurio dėka mirtingasis žmogus lipa iš gyvulinio statuso į viršų iki Rojaus vartų. Jie myli tiesą, bet jie nieko nežino apie jos savybes, kurios išgelbsti sielą. Jie yra idealistai, bet jie gimė tokie; jie visiškai nieko nežino apie tą ekstazę, kada tokiais tampama džiugesį keliančiu pasirinkimu. Jie yra ištikimi, bet jie niekada nepatyrė to jaudulio, kada susidūrus su pagunda nusižengti iš visos širdies ir protingai yra atsiduodama pareigai. Jie yra nesavanaudiški, bet tokių patyrimo lygių jie niekada nepasiekė nuostabiai nugalėdami karingą savąjį aš. Jie patiria malonumą, bet nesuvokia to malonumo saldumo, kada pabėgama nuo skausmo potencialo.

6. TĖVO PRIMATAS

Su dieviškuoju nesavanaudiškumu, tobulu kilnumu, Visuotinis Tėvas atsisako kompetencijos sferos ir perduoda valdžią, bet jis vis tiek yra svarbiausias; jo ranka yra uždėta ant galingos svirties, valdančios visuotines aplinkybes; jis sau pasiliko visus galutinius sprendimus ir neklystamai panaudoja savo amžinojo tikslo visagali veto skeptrą su neužginčijama valdžia pasklidusios, skriejančios, ir visą laiką besisukančios kūrinijos gerovei ir likimui.

Dievo aukščiausioji valdžia yra beribė; tai yra visos kūrinijos pagrindinis faktas. Visata nebuvo neišvengiama. Visata nėra atsitiktinumas, taip pat ji neegzistuoja savaime. Visata yra kūrybos rezultatas ir dėl to yra visiškai pavaldi Kūrėjo valiai. Dievo valia yra dieviškoji tiesa, gyvoji meilė; dėl

to iš tikrųjų evoliucinių visatų tobulėjančius kūrinis apibūdina gėris – artumas dieviškumui; potencialus blogis – nutolimas nuo dieviškumo.

Visa religinė filosofija, anksčiau ar vėliau, prieina prie sampratos apie suvienytą visatos valdymą, apie vieną Dievą. Visatos priežastys negali būti žemesnės už visatos pasekmes. Visatos gyvybės ir kosminio proto srovių šaltinis turi būti aukščiau už jų pasireiškimo lygius. Žmogiškojo proto negalima nuosekliai paaiškinti egzistencijos žemesniųjų kategorijų požiūriu. Žmogaus protą galima teisingai suvokti tikrai suvokiant minties ir tikslinės valios aukščiausiųjų kategorijų tikrovę. Žmogaus kaip moralios būtybės neįmanoma paaiškinti, jeigu nepripažįstama Visuotinio Tėvo tikrovė.

Mechanistinis filosofas pareiškia, jog atmets idėją apie kažkokią visuotinę ir aukščiausiąją valią, tą pačią aukščiausiąją valią, kurios veiklą, vystant visatos dėsnius, jis taip giliai gerbia. Kokią nesąmoningą pagarbą šis mechanistas suteikia dėsnių Kūrėjui tada, kada jis suvokia tokius dėsnius kaip savaime veikiančius ir save paaiškinančius!

Didžiulė klaida yra sužmoginti Dievą, išskyrus sampratoje apie viduje gyvenantį Minties Derintoją, bet net ir tai nėra taip kvaila, kaip visiškai sumechaninti Pirmojo Šaltinio ir Centro idėją.

Ar Rojaus Tėvas kenčia? Aš nežinau. Sūnūs Kūrėjai, kuo tikriausiai gali kentėti ir kartais tikrai kenčia, net ir taip, kaip kenčia mirtingieji. Amžinasis Sūnus ir Begalinė Dvasia kenčia modifikuota prasme. Aš manau, kad Visuotinis Tėvas kenčia, bet negaliu suprasti, kaip; galbūt per asmenybės grandinę arba per Minties Derintojų individualybę ir savo amžinosios prigimties kitus padovanojimus. Jis sakė apie mirtingąsias rases, “Visuose jūsų skausmuose aš kenčiu.” Jis be jokios abejonės patiria tėvišką ir užjaučiantį supratimą; jis gali tikrai kentėti, bet aš nesuvokiu šio kentėjimo pobūdžio.

Visatų visatos begalinis ir amžinasis Valdovas yra galia, forma, energija, procesas, modelis, principas, buvimas, ir idealizuota tikrovė. Bet jis yra daugiau; jis yra asmenis; jis panaudoja suverenią valią, patiria dieviškumo savimonę, įgyvendina kūrybinio proto mandatus, siekia pasitenkinimo įgyvendindamas amžinąjį tikslą, ir rodo Tėvo meilę ir švelnumą savo visatos vaikams. Ir visus šituos labiau asmeninius Tėvo bruožus galima geriau suprasti, juos stebint, kaip juos apreiškė Mykolas, jūsų Sūnus Kūrėjas, savęs padovanojimo gyvenimu, kada jis buvo įsikūnijęs Urantijoje.

Dievas Tėvas myli žmones; Dievas Sūnus tarnauja žmonėms; Dievas Dvasia įkvepia visatos vaikus amžinojo kilimo jaudinančiam patyrimui, kad surastų Dievą Tėvą, tais būdais, kuriuos nustatė Dievas Sūnus per Dievo Dvasios gailėstingumo tarnystę.

[Būdamas Dieviškuoju Patarėju, paskirtu pateikti Visuotinio Tėvo apreiškimą, aš tęsiau savo darbą šituo pareiškimu apie Dievybės požymius.]

4 DOKUMENTAS

DIEVO RYŠYS SU VISATA

VISUOTINIS Tėvas turi tikslą, susijusį su visatų visatos materialiais, intelektualiais, ir dvasiniais reiškiniiais, kuri jis įgyvendina visą laiką. Dievas sutvėrė visas savo paties laisva ir suverenia valia, ir jis sutvėrė jas sutinkamai su savo visaišminčiu ir amžinuoju tikslu. Abejotina, ar kas nors, išskyrus Rojaus Dievybes ir jų aukščiausiuosius pagalbininkus, iš tiesų labai daug ką žino apie Dievo amžinąjį tikslą. Net Rojaus išaukštinti gyventojai laikosi labai skirtingų nuomonių dėl Dievybių amžinojo tikslo pobūdžio.

Lengva logiškai išmąstyti, jog sukuriant tobulą Havonos centrinę visatą buvo tikslas grynai patenkinti dieviškąją prigimtį. Havona gali tarnauti kūrinio modeliu visoms kitoms visatoms ir mokykla, kurioje lavinimą užbaigia laiko piligrimai pakeliui į Rojų; tačiau, toks dieviškasis kūrinys turi egzistuoti pirmiausia tobulų ir begalinių Kūrėjų malonumui ir pasitenkinimui.

Stebinant planas tobulinant evoliucinius mirtinguosius, ir po to, kada jie pasiekia Rojų ir Užbaigtųjų Korpusą, toliau juos ruošiant kažkokiam neatskleistam darbui ateityje, iš tikrųjų atrodo, jog šiuo metu yra septynių supervisatų ir daugelio jų padalinių vienas iš pagrindinių rūpesčių; bet šitas kilimo planas dvasinant ir mokant laiko ir erdvės mirtinguosius jokių būdu nėra visatos protingų būtybių vienintelis užsiėmimas. Iš tikrųjų yra daug kitų nuostabių siekių, kuriems dangiškosios būtybės skiria savo laiką ir nukreipia savo energiją.

1. VISATOS POŽIŪRIS Į TĖVĄ

Per amžius Urantijos gyventojai klaidingai suprato Dievo apvaizdą. Dieviškojo pasireiškimo darbų apvaizda jūsų pasaulyje yra, bet ji nėra tokia vaikiška, savavališka, ir materiali tarnystė, kokia esant ją suvokė daug mirtingųjų. Dievo apvaizdą sudaro suvienyta veikla dangiškųjų ir dieviškųjų dvasių, kurios, sutinkamai su kosminiu įstatymu, be perstojo dirba Dievo garbei ir jo visatos vaikų dvasinio vystymosi labui.

Argi savo sampratos apie Dievo bendravimą su žmogumi jūs negalite išvystyti iki tokio lygio, kad suvoktumėte, jog visatos šūkis yra pažanga? Per ilgus amžius žmogiškoji rasė kovojo, kad pasiektų savo dabartinę padėtį. Per visus šituos tūkstantmečius Apvaizda rengė pažangios evoliucijos planą. Tikrovėje šios abi mintys neprieštarauja viena kitai, jos priešpastatomos tikrai žmogaus klaidingose sampratoje. Dieviškoji apvaizda niekada netampa opozicija tikrai žmogiškajai pažangai, tiek žemiškai, tiek dvasinei. Apvaizda visada yra suderinta su nesikeičiančia ir tobula aukščiausiojo Įstatymų Tvėrėjo prigimtimi.

“Dievas yra ištikimas” ir “visi jo įsakymai yra teisingi.” “Jo ištikimybė yra nustatyta pačiuose danguose.” “Per amžius, O Viešpatie, tavo žodis yra įtvirtintas danguje. Tavo ištikimybė yra visoms kartoms; tu sukūrei žemę ir ji egzistuoja.” “Jis yra ištikimas Kūrėjas.”

Nėra jokio jėgų ir asmenybių apribojimo, kurio Tėvas negalėtų panaudoti tam, kad paremtų savo tikslą ir palaikytų savo tvarinius. “Amžinasis Dievas yra mūsų prieglobstis, ir po apačia yra amžinai esančios rankos.” “Tas, kuris gyvena Paties Aukštojo slaptoje vietoje, tas tikrai gyvens Visagalio šešėlyje.” “Žiūrėkit, tas, kuris saugo mus, tikrai nei užsnūs, nei užmigs.” “Mes žinome, kad viskas vyksta gerovei tų, kurie myli Dievą,” “nes Viešpaties akys yra nukreiptos į teisiuosius, o jo ausys klausosi jų maldų.”

Dievas paremia “viską savo galios žodžiu.” Ir kada atsiranda nauji pasauliai, tada jis “pasiunčia savo Sūnus, ir jie būna sukuriami.” Dievas ne tiktai kuria, bet jis “juos visus išsaugo.” Dievas nuolat teikia paramą visiems materialiams tvariniams ir visoms dvasinėms būtybėms. Visatos yra amžinai patvarios. Stabilumas yra tarp akivaizdaus nestabilumo. Tarp žvaigždėtų sferų energijos poslinkių ir fizinių kataklizmų yra pamatinė tvarka ir saugumas.

Visuotinis Tėvas nepasitraukė iš visatų valdymo; jis nėra neaktyvi Dievybė. Jeigu kartais Dievas pasitrauktų kaip dabartinis visos kūrinijos parėmėjas, tuomet patį tą akimirsnį visuotinai žlugtų viskas. Jeigu ne Dievas, tai tuomet nebūtų tokio dalyko, kaip tikrovė. Šitą pačią akimirką, kaip ir praeities ir ateities tolimaisiais amžiais, Dievas ir toliau paremia. Šis dieviškasis grybšnis nusitęsia aplinkui amžinybės apskritimą. Visata nėra prisukta kaip laikrodis, kad eitų šitiek ilgai, o po to nustotų veikusi; viskas yra nuolat atnaujinama. Tėvas nenutrūkstamai spinduliuoja energiją, šviesą, ir gyvybę. Dievo darbas yra materialus, o taip pat ir dvasinis. “Jis patiesia šiaurę per tuščią erdvę ir žemę pakabina ant nieko.”

Manosios kategorijos būtybė sugeba atrasti galutinę harmoniją ir nustatyti toli siekiantį ir giluminį koordinavimą visatos administravimo įprastuose reikaluose. Didelė dalis to, kas mirtingojo protui atrodo nesujungtas ir atsitiktinis dalykas, man atrodo tvarkingas ir konstruktyvus dalykas. Bet visatose vyksta labai daug to, ko ir aš iki galo nesuvokiu. Aš ilgą laiką studijavau pripažintas vietinių visatų ir supervisatų jėgas, energijas, protus, morontijas, dvasias, ir asmenybes, ir daugiau ar mažiau esu su visu tuo susipažinęs. Aš turiu bendrą supratimą, kaip šitos agentūros ir asmenybės veikia, ir esu išsamiai susipažinęs su didžiosios visatos suvoktomis dvasinėmis protingomis būtybėmis. Nepaisant mano žinių apie visatų reiškinius, aš nuolat susiduriu su tokiomis kosminėmis reakcijomis, kurių negaliu iki galo suvokti. Aš nuolat susiduriu su jėgų, energijų, intelektų, ir dvasių akivaizdžia gausybe užmačių, kurių aš negaliu patenkinamai paaiškinti.

Aš esu visiškai kompetentingas nustatyti ir analizuoti visų reiškinių pasireiškimą, kuris tiesiogiai kyla dėl Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, ir Begalinės Dvasios, ir, dideliu laipsniu, Rojaus Salos, veikimo. Mano suglumimas kyla tada, kada susiduriu su tuo, kas atrodo yra jų paslaptinių partnerių, potencialumo trijų Absoliutų, veikimas. Šitie Absoliutai atrodo, jog anuliuoja materiją, pranoksta protą, ir išstumia dvasią. Mane nuolat supainioja ir dažnai suglumina mano nesugebėjimas suvokti šitų sudėtingų transakcijų, kurias

aš priskiriu Beribio Absoliuto, Dievybės Absoliuto, ir Visuotinio Absoliuto buvimui ir veikimui.

[56]▼

Šitie Absoliutai visatoje turi būti ne iki galo atskleisti buvimai, kurie, erdvės potencialo reiškiniuose ir kitų viršgalutinių veikime, padaro taip, jog fizikams, filosofams, ar net religininkams neįmanoma tvirtai numatyti to, tiesiog, kaip jėgos, koncepcijos, ar dvasios pirmienos reaguos į poreikius, kurie atsiranda sudėtingoje tikrovės situacijoje, apimančioje aukščiausiuosius prisiderinimus ir galutines vertybes.

Laiko ir erdvės visatose taip pat yra organiška vienybė, kuri atrodo sudaro visų kosminių įvykių audinio pagrindą. Besivystančios Aukščiausiosios Būtybės šitas gyvasis buvimas, šitas Projektuoto Neužbaigtumo Imanentiškumas, kartas nuo karto nepaaiškinamai pasireiškia tuo, kas atrodo yra akivaizdžiai nesusietų visatos įvykių stebinančiai atsitiktinis suderinimas. Tai turėtų būti Apvaizdos funkcija – Aukščiausiosios Būtybės ir Bendrai Veikiančiojo sfera.

Aš esu linkęs manyti, jog būtent šita toli nusidriekusi ir apskritai neatpažįstama visatos veiklos visų fazių ir formų koordinavimo ir tarpusavio ryšių kontrolė sukelia tokį skirtingą ir akivaizdžiai beviltiškai supainiotą fizinių, protinių, moralinių, ir dvasinių reiškinių kratinį, kuris turi taip neklystančiai dirbti Dievo šlovei ir žmonių ir angelų gerovei.

Bet platesne prasme kosmoso akivaizdūs "atsitiktinumai" yra neabejotinai Begaliniojo laiko-erdvės jaudinančio patyrimo ribinės dramos dalis jam amžinai manipuliuojant Absoliutus.

2. DIEVAS IR GAMTA

Ribota prasme gamta yra Dievo fizinis įprotis. Dievo elgesį, arba veiksmą, riboja ir laikinai modifikuoja vietinės visatos, žvaigždyno, sistemos, ar planetos eksperimentiniai planai ir evoliuciniai modeliai. Dievas veikia sutinkamai su gerai apibrėžtu, nesikeičiančiu, ir nekintamu dėsniu per visą plačiai plintančią pagrindinę visatą; bet jis modifikuoja savo veiksmo modelius taip, kad prisidėtų prie kiekvienos visatos, žvaigždyno, sistemos, planetos, ir asmenybės suderinto ir subalansuoto elgesio sutinkamai su evoliucinio išsiskleidimo ribinių projektų vietiniais tikslais, siekiais, ir planais.

Dėl to, gamta, kaip ją supranta mirtingasis žmogus, yra nesikeičiančios Dievybės ir jos nekintamų įstatymų bazinis pagrindas ir fundamentalus fonas, kuriuos modifikuoja, kurie svyruoja dėl to, kad juos veikia, ir kurie patiria perversmus dėl to, kad pasireiškia vietiniai planai, tikslai, modeliai, ir sąlygos, kurias sudarė ir įgyvendina vietinės visatos, žvaigždyno, sistemos, ir planetos jėgos ir asmenybės. Pavyzdžiui: Taip, kaip Dievo įstatymai buvo nustatyti Nebadonui, taip juos modifikuoja šitos vietinės visatos Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios sukurti planai; ir papildomai prie viso šito šitų įstatymų veikimą toliau paveikė tam tikrų būtybių, gyvenančių jūsų planetoje ir priklausančių betarpiškai Satanijos planetiniai sistemai, klaidos, pražangos, ir sukilimai.

Gamta yra laiko-erdvės rezultatas, kylantis dėl dviejų kosminių faktorių: pirma, dėl Rojaus Dievybės nekintamumo, tobulumo, ir teisingumo, ir antra, dėl tų tvarinių, kurie yra už Rojaus ribų, nuo aukščiausių iki žemiausių, eksperimentinių planų, įgyvendinimo suklydimų, maištavimo klaidų, vystymosi neužbaigtumo, ir išminties netobulumo. Todėl gamta turi vienodą, nesikeičiančią, didingą, ir nuostabią tobulumo giją iš amžinybės apskritimo; bet kiekvienoje visatoje, kiekvienoje planetoje, ir kiekvienoje atskiroje gyvybėje, šitą gamtą modifikuoja, riboja, ir galbūt

[57]▼

suteršia evoliucinių sistemų ir visatų tvarinių veiksmai, klaidos, ir neištikimybė, ir dėl to gamta visada turi būti besikeičiančios nuotaikos, su kaprizais, nors stabili iš pagrindų, ir įvairuojanti sutinkamai su vietinės visatos veikiančiomis normomis.

Gamta yra Rojaus tobulumas, padalintas iš neužbaigtų visatų netobulumo, blogio, ir nuodėmės. Šitas dalmuo šitokiu būdu išreiškia tiek tai, kas yra tobulas ir kas yra dalinis, tiek tai, kas yra amžinas ir kas yra laikinas. Besitęsianti evoliucija modifikuoja gamtą, padidindama Rojaus tobulumo turinį ir sumažindama santykinės tikrovės blogio, klaidos, ir disharmonijos turinį.

Dievo nėra asmeniškai gamtoje ar bet kokioje kitoje iš gamtos jėgų, nes gamtos reiškinys yra progresinės evoliucijos netobulumų ir, kartais, kylančio maišto pasekmių perkėlimas ant Dievo visuotinio įstatymo Rojaus pamatų. Kaip pasirodo tokiam pasaulyje, kaip Urantija, gamta niekada negali būti visaišminčio ir begalinio Dievo adekvati išraiška, teisingas atstovavimas, patikimas pavaizdavimas.

Gamta, jūsų pasaulyje, yra tobulumo įstatymų apribojimas vietinės visatos evoliuciniais planais. Koks tai yra absurdas garbinti gamtą dėl to, kad ją ribota, siaura prasme persmelkia Dievas; nes ji yra visuotinės ir, dėl to, dieviškosios galios aspektas! Gamta taip pat yra visatos eksperimento kosminėje evoliucijoje vystymosi, augimo, ir pažangos neužbaigtų, nepilnų, ir netobulų veiksmų pasireiškimas.

Natūralaus pasaulio akivaizdūs trūkumai nerodo, jog bent vieną atitinkamą tokį trūkumą turi Dievo charakteris. Greičiau tokie pastebimi netobulumai iš tikrųjų yra tiesiog neišvengiamos stabtelėjimo akimirkos demonstruojant visą laiką judančią begalybės ekranizavimo juostą. Būtent šitie patys trūkumų tarpai į tobulumo nenutrūkstumą įgalina materialaus žmogaus ribinį protą sugauti dieviškosios tikrovės greitai pranykstantį žvilgsnį laike ir erdvėje. Dieviškumo materialūs pasireiškimai žmogaus evoliuciniam protui atrodo defektiniai tikrai dėl to, kad mirtingasis žmogus į gamtos reiškinius ir toliau atkakliai žvelgia įprastinėmis akimis, žmogiškąją viziją, neparemta morontijos mota arba apreiškimu, jos kompensuojančiu pakaitalu laiko pasauliuose.

Ir gamtą suteršė, jos gražų veidą išvagojo randai, jos bruožus išdegino miriadų tvarinių, kurie yra gamtos dalis, bet kurie prisidėjo prie jos iškreipimo laike, maištas, blogas elgesys, ir klaidingas mąstymas. Ne, gamta nėra Dievas. Gamta nėra garbinimo objektas.

3. DIEVO NESIKEIČIANTIS CHARAKTERIS

Perdaug ilgai žmogus galvojo apie Dievą kaip apie panašų į save. Dievas nepavydi, niekada nepavydėjo, ir niekada nepavydės žmogui ar kokiai nors kitai būtybei visatų visatoje. Žinant, jog šis Sūnus Kūrėjas norėjo, kad žmogus būtų planetinio kūrimo šedevras, kad būtų visos žemės valdovas, tai tas vaizdas, kad jį valdo jo paties žemos aistros, tas reginys, kaip jis lankstosi prieš medžio, akmenų, aukso, ir savanaudiškų ambicijų stabus – šitos niekingos scenos sukelia Dievo ir jo Sūnų rūpestį dėl žmogaus, bet ne pavydą žmogui.

Amžinasis Dievas negali įniršti ir supyksti šitų žmogiškųjų emocijų prasme ir taip, kaip žmogus supranta šitas reakcijas. Šitie jausmai yra menki ir niekingi; vargu ar jie yra verti to, kad būtų vadinami žmogiškais, tuo labiau, dieviškais; ir tokie požiūriai yra visiškai svetimi Visuotinio Tėvo tobulai prigimčiai ir gailėstingam charakteriui.

[58]▼

Didelė, labai didelė, dalis to sunkumo, kurį patiria Urantijos mirtingieji, kad suprastų Dievą, yra dėl Liuciferio maišto ir Kaligastijos išdavystės toli siekiančių pasekmių. Pasauliuose, kurių nėra atskyrusi nuodėmė, evoliucinės rasės sugeba suformuluoti nepalyginamai geresnes Visuotinio Tėvo idėjas; jie kenčia mažiau nuo sampratos supainiojimo, išvedžiojimo, ir iškraipymo.

Dievas neatgailauja dėl to, ką yra kada nors padaręs, dabar padaro, ar kada nors padarys. Jis yra visaišmintis, o taip pat ir visagalis. Žmogaus išmintis išsivysto iš žmogiškojo patyrimo išmėginimų ir klaidų; Dievo išmintį sudaro jo begalinės visatos įžvalgos beribis tobulumas, ir šitas išankstinis numatymas efektyviai reguliuoja kūrybinę laisvą valią.

Visuotinis Tėvas niekada nepadaro nieko tokio, dėl ko vėliau reikėtų liūdėti ar gailėtis, bet jo Kūrėjų asmenybių sumanyti ir sutverti valiniai tvariniai nusidriekiančiose visatose, savo nenusisekusių sprendimų kartais sukelia dieviškojo liūdesio emocijas savo tėvų Kūrėjų asmenybėms. Bet nors Tėvas nepadaro nei klaidų, nei gailisi, nei patiria liūdesio, vis tiek jis yra tokia būtybė, kuri turi tėviškąją meilę, ir jo širdis neabejotinai sielvartauja, kada jo vaikai nepasiekia tokių dvasinių lygių, kuriuos jie gali pasiekti su ta pagalba, kurią taip dosniai suteikė visatų dvasinio pasiekimo planai ir mirtingųjų kilimo strategija.

Tėvo begalinis gerumas pranoksta laiko ribinio proto suvokimo galimybes; dėl to visada turi būti pateikiamas kontrastas su palyginamuoju blogiu (ne nuodėme) tam, kad būtų pademonstruoti santykinio gėrio visi aspektai. Dieviškojo gėrio tobulumą mirtingojo netobulumo įžvalga gali suvokti tikrai dėl to, kad jis yra kontrastingai susivienijęs su santykinio netobulumo laiko ir materijos ryšiuose, kurie yra erdvės judėjimuose.

Dievo charakteris yra be ribų viršžmogiškas; dėl to iš tiesų tokia dieviškumo prigimtis turi būti įsameninta, kaip yra įsameninta dieviškuosiuose Sūnuose, iki to laiko, kada ją gali net įtikėjimu suvokti žmogaus ribinis protas.

4. DIEVO SUVOKIMAS

Dievas yra vienintelė stacionari, savaiminė, ir nesikeičianti būtybė visoje visatų visatoje, ji neturi nieko išorėje, neturi nieko anapus, neturi praeities, ir neturi ateities. Dievas yra tikslinė energija (kūrybinė dvasia) ir absoliuti valia, ir jos savaime egzistuoja ir yra visuotinos.

Kadangi Dievas savaime egzistuoja, tai jis yra absoliučiai nepriklausomas. Dievo pats tas tapatumas yra priešiškas keitimuisi. “Aš, Viešpats, nesikeičiu.” Dievas yra nesikeičiantis; bet tol, kol nepasieksite Rojaus statuso, tol jūs negalėsite net pradėti suprasti, kaip Dievas gali pereiti nuo paprastumo prie sudėtingumo, nuo tapatumo prie variacijos, nuo ramybės prie judėjimo, nuo begalybės prie užbaigtumo, nuo dieviško prie žmogiško, nuo vienybės prie dualumo ir trivienybės. Ir Dievas šitokiu būdu gali modifikuoti savo absoliutumo pasireiškimus, nes dieviškasis nekintamumas nereiškia nejudėjimo; Dievas turi valią – jis *yra* valia.

Dievas yra absoliutaus apsisprendimo būtybė; nėra jokių apribojimų jo visatos reakcijoms, išskyrus tuos, kuriuos yra nustatęs jis pats, o jo laisvos valios veiksmus sąlygoja tikrai tos dieviškosios savybės ir tobuli požymiai, kurie neatskiriamai apibūdina jo amžinąją prigimtį. Dėl to Dievas iš tikrųjų yra susietas su visata kaip galutiniojo gėrio būtybė plus kūrybinės begalybės laisva valia.

Tėvas-Absoliutas yra centrinės ir tobulos visatos kūrėjas ir visų kitų Kūrėjų Tėvas. Asmenybe, gėriu, ir daugeliu kitų

[59]▼

bruožų Dievas dalinasi su žmogumi ir kitomis būtybėmis, bet valios begalybė yra vien tikrai jo. Dievas savo kūrybinius veiksmus apriboja tikrai savo amžinosios prigimties sentimentais ir savo begalinės išminties padiktavimais. Dievas asmeniškai pasirenka tikrai tai, kas yra beribiškai tobula, dėl to centrinė visata yra dieviškai tobula; ir nors Sūnūs Kūrėjai turi visišką dieviškumą, net jo absoliutumo aspektų, bet jų visiškai neriboja tas išminties užbaigtumas, kuris reguliuoja Tėvo valios begalybę. Dėl to, Mykolų sūnystės kategorijoje, kūrybinė laisva valia tampa net aktyvesnė, visiškai dieviška ir beveik galutinė, jeigu ne absoliuti. Tėvas yra begalinis ir amžinas, bet paneigti tokią galimybę, kad jis pats apriboja savąją valią, reiškia paneigti šitą pačią sampratą, kad jo valia yra absoliuti.

Dievo absoliutumas persmelkia visus septynis visatos tikrovės lygius. Ir šitos absoliučios prigimties visumą veikia Kūrėjo ryšys su savo visatos tvarinių šeima. Tikslumas gali apibūdinti trejybinių teisingumą visatų visatoje, bet savo milžiniškos šeimos visuose ryšiuose su laiko tvariniais visatų Dievą valdo *dieviškasis jausmas*. Apskritai – amžinai – begalinis Dievas yra *Tėvas*. Iš visų įmanomų vardų, kuriais jis galėtų būti tinkamai žinomas, man buvo nurodyta pavaizduoti visos kūrinijos Dievą kaip Visuotinį Tėvą.

Dieve Tėvo laisvos valios veiksmų nevaldo jėga, taip pat jų nereguliuoja ir vien tik intelektas; dieviškoji asmenybė yra apibrėžiama kaip susidedanti iš dvasios ir visatoms pasireiškianti kaip meilė. Dėl to, visuose savo asmeniniuose

ryšiuose su visatų tvarinių asmenybėmis, Pirmasis Šaltinis ir Centras visada ir nuolat yra mylintis Tėvas. Dievas yra toks Tėvas aukščiausia šio žodžio prasme. Jį amžinai motyvuoja dieviškosios meilės tobulas idealizmas, ir toji švelni prigimtis stipriausią ir didžiausią pasitenkinimą gauna tada, kada myli ir kada yra mylima.

Moksle, Dievas yra Pirmoji Priežastis; religijoje, visuotinis ir mylintis Tėvas; filosofijoje, toji vienintelė būtybė, kuri egzistuoja savaime, nepriklausanti nuo jokios kitos būtybės dėl savo egzistavimo, bet egzistencijos tikrovę geranoriškai suteikianti visiems daiktams ir visoms kitoms būtybėms. Bet tam, kad būtų parodyta, jog mokslo Pirmoji Priežastis ir filosofijos savaime egzistuojanti Vienybė yra religijos Dievas, kupinas gailestingumo ir gėrio ir yra išpareigojęs įgyvendinti savo vaikų žemėje amžinąjį išlikimą, reikalingas apreiškimas.

Mes trokštame Begaliniojo sampratos, bet garbiname patyrimą-idėją apie Dievą, savo sugebėjimą bet kur ir bet kuriuo metu suvokti savo aukščiausiosios sampratos apie Dievybę asmenybės ir dieviškumo faktorius.

Pergalingo žmogiškojo gyvenimo žemėje sąmonė gimsta iš to tvarinio įtikėjimo, kuris išdrįsta mesti iššūkį kiekvienam išskylančiam egzistencijos epizodui, kada susiduria su žmogiškųjų apribojimų siaubingu reginiu, neklystamai deklaruodamas: Nors aš ir negaliu šito padaryti, bet manyje gyvena tas, kuris tą padaryti gali ir kuris tą padarys, visatų visatos Tėvo-Absoliuto dalis. Ir tai yra “toji pergalė, kuri apima šį pasaulį, net jūsų įtikėjimą.”

5. KLAIDINGOS IDĖJOS APIE DIEVĄ

Religinė tradicija yra netobulai išsaugotas dokumentas apie praeities amžių Dievą pažinusiųjų žmonių patyrimus, bet tokie dokumentai nėra patikimi religinio gyvenimo vadovai ar teisingos informacijos apie Visuotinį

[60]▼

Tėvą šaltinis. Tokie senovės tikėjimai buvo nuolat keičiami dėl to fakto, jog primityvus žmogus buvo mitų kūrėjas.

Urantijoje vienas didžiausių susipainiojimo šaltinių, aiškinančių Dievo prigimtį, išsivysto iš to, kad jūsų šventoms knygoms nepasisekė aiškiai nustatyti skirtumo tarp Rojaus Trejybės asmenybių ir tarp Rojaus Dievybės ir vietinės visatos kūrėjų ir administratorių. Per praėjusius dieviškosios tvarkos dalinio supratimo laikotarpius jūsų šventikams ir pranašams nepasisekė aiškiai skirti vieną nuo kito Planetų Princus, Sistemų Valdovus, Žvaigždynų Tėvus, Sūnus Kūrėjus, Supervisatų Valdovus, Aukščiausiąją Būtybę, ir Visuotinį Tėvą. Didelė dalis pranešimų iš pavaldžių asmenybių, tokių, kaip Gyvybės Nešėjai ir įvairios angelų kategorijos, jūsų įrašuose, būdavo pateikiami kaip atkeliaujantys iš paties Dievo. Urantijos religinė mintis vis dar painioja su Dievybe asocijuotas asmenybes su pačiu Visuotiniu Tėvu taip, kad jas visas pavadina vienu vardu.

Urantijos žmonės toliau kenčia nuo primityvių sampratų apie Dievą. Tie dievai, kurie putoja įniršiu audroje; kurie sudrebina žemę savo įtūžyje, ir kerta žmonėms apimti pykčio; kurie pateikia savo nepasitenkinimo nuosprendžius

bado ir potvynio laikotarpiais – tai yra primityviosios religijos dievai; jie nėra tie Dievai, kurie gyvena ir valdo visatose. Tokios sampratos yra likučiai iš tų laikų, kada žmonės manė, jog šitą visatą valdo ir reguliuoja įsivaizduojamų dievų užgaidos. Bet mirtingasis žmogus pradeda suvokti, kad jis gyvena santykinio įstatymo ir tvarkos valdoje, kiek tai yra susiję su Aukščiausiuju Kūrėju ir Aukščiausiuju Kontrolieriu administraciniais metodais ir elgesiu.

Barbariška idėja nuraminti supykusį Dievą, palenkti į savo pusę išsižeidusį Viešpatį, laimėti Dievybės palankumą aukomis, atgailavimu, ir net kraujo praliejimu, reiškia tokią religiją, kuri yra visiškai naivi ir primityvi, tokią filosofiją, kuri nėra verta mokslo ir tiesos apšviesto amžiaus. Tokie tikėjimai yra iš viso bjaurūs toms dangiškosioms būtybėms ir tiems dieviškiesiems valdovams, kurie tarnauja ir valdo visatose. Dievui tai yra įžeidimas tikėti, manyti, ir mokytis, jog turi būti pralietas nekaltas kraujas tam, kad būtų laimėtas jo palankumas arba kad būtų į šalį nukreiptas išgalvotas dieviškasis įniršis.

Hebrajai tikėjo, jog “be kraujo praliejimo negali būti nuodėmės atleidimo.” Jie neišsivadavo iš senos ir pagoniškos minties, jog Dievų negalima nuraminti kaip nors kitaip, tiktai kraujo vaizdiniu, nors Mozė iš tikrųjų žengė didžiulį žingsnį į priekį, uždraudęs aukoti žmogų, ir, savo pasekėjų vaikiškai naivių beduinių primityviame prote, žmogiškąją auką pakeitė ritualiniu gyvulių aukojimu.

Rojaus Sūnaus savęs padovanojimas jūsų pasaulyje buvo neatskiriamas nuo tos padėties, kada užbaigiamas planetinis amžius; šis savęs padovanojimas buvo neišvengiamas, ir jis nebuvo reikalingas tam, jog būtų laimėtas Dievo palankumas. Šitas savęs padovanojimas taip pat pasirodo, jog buvo Sūnaus Kūrėjo paskutinis asmeninis veiksmas per ilgą jaudinantį patyrimą, kurio metu užsitarnaujama patirtinė aukščiausioji valdžia savojoje visatoje. Kokia Dievo begalinio charakterio parodija! šitas mokymas, kad jo tėviškos širdies, nepaprastai atšiauriai šaltos ir kietos, nesujaudino jo tvarinių nelaimės ir skausmai, kad savo švelnaus gailestingumo jis nepaskleidė tol, kol nepamatė savo nekalto Sūnaus kraujuojančio ir mirštančio ant Kalvarijos kryžiaus!

Bet Urantijos gyventojai turi surasti išsilaisvinimą iš šitų senovės klaidų ir pagoniškų prietarų, susijusių su Visuotinio Tėvo prigimtimi. Tiesos apreiškimas apie Dievą ateina, ir žmogiškoji rasė turi lemti pažinti Visuotinį Tėvą visu tuo charakterio grožiu ir

[61]▼

požymių nuostabumu, kuriuos perteikė Sūnus Kūrėjas, kuris gyveno Urantijoje kaip Žmogaus Sūnus ir Dievo Sūnus.

[Pateikė Uversos Dieviškasis Patarėjas.]

[62]▼

5 DOKUMENTAS

DIEVO RYŠYS SU INDIVIDU

JEIGU žmogaus ribinis protas nesugeba suvokti, kaip toks didis ir toks didingas Dievas, kaip Visuotinis Tėvas, gali nusileisti iš savo amžinosios buveinės su begaliniu tobulumu tam, kad broliautųsi su atskiru žmogiškuoju tvariniu, tuomet iš tikrųjų toks ribinis intelektas dieviškosios bičiulystės užtikrinimą turi grįsti to fakto tiesa, jog gyvojo Dievo realus fragmentas gyvena kiekvieno normaliai protaujančio ir moraliai sąmoningo Urantijos mirtingojo intelektualė. Viduje gyvenantys Minties Derintojai yra Rojaus Tėvo amžinosios Dievybės dalis. Žmogui nebūtina žengti toliau už savo paties vidinį patyrimą, sielai apmąstant apie šią dvasinės tikrovės buvimą, tam, jog surastų Dievą ir mėgintų artimai bendrauti su juo.

Dievas savo amžinosios prigimties begalybę paskleidė per savo šešių absoliučiai lygiaverčių partnerių egzistencialias realybes, bet jis gali, bet kuriuo metu, užmegzti tiesioginį asmeninį ryšį su bet kuria kūrinijos dalimi ar faze, ar rūšimi per savo ikiasmenių fragmentų agentūrą. Ir amžinasis Dievas taip pat pasiliko sau teisę padovanoti asmenybę dieviškiesiems Kūrėjams ir visatų visatos gyviesiems tvariniams, tuo tarpu jis taip pat sau pasiliko teisę palaikyti tiesioginį ir tėvišką ryšį su visomis šitomis asmenėmis būtybėmis per asmenybės grandinę.

1. PRISIARTINIMAS PRIE DIEVO

Ribinio tvarinio nesugebėjimas priartėti prie begalinio Tėvo yra ne dėl to, jog Tėvas laikosi nuošaliai, bet dėl sutvertų būtybių ribiškumo ir materialių apribojimų. Dvasinio skirtumo tarp visatos egzistencijos aukščiausiosios asmenybės ir sutvertų protingų būtybių žemesniųjų kategorijų bedugnė yra nesuvokiama. Jeigu būtų imanoma žemesniųjų kategorijų protingas būtybes akimirksniu nugabenti betarpiškai prieš patį Tėvą, tai jos nesuprastų, jog yra tenai. Jos lygiai taip pat ten nieko nesuvoktų apie Visuotinio Tėvo buvimą, kaip nesuvokia ir dabar. Prieš mirtingąjį žmogų yra ilgas ilgas kelias iki to meto, kada jis gali nuosekliai ir tarp galimybės ribų prašyti saugaus palydėjimo pas Visuotinį Tėvą Rojuje. Dvasiškai, žmogus turi patirti daug transformavimų iki to laiko, kada jis galės pasiekti tokį lygį, kuris suteiks dvasinį matymą, kuris jį įgalins pamatyti bent kurią nors vieną iš Septynių Pagrindinių Dvasių.

Mūsų Tėvas nesislepia; jis nėra savavališkai atsiskyręs. Jis mobilizavo dieviškosios išminties resursus be perstojo stengdamasis save apreikšti savo visuotinių sferų vaikams. Begalinis grožis ir neišreiškiamas kilnumas yra susietas su jo meilės didybe, kuri jam sukelia troškimą susivienyti su kiekviena sukurta būtybe, kuri gali suvokti jį, mylėti jį, ar

[63]▼

prisiartinti prie jo; ir būtent, dėl to, tie apribojimai, kurie yra jums įgimti, neatskiriami nuo jūsų ribinės asmenybės ir materialios egzistencijos, nulemia tą laiką ir vietą ir aplinkybes, kada jūs galite pasiekti mirtingojo kilimo kelionės

tikslą ir stovėti Tėvo akivaizdoje visų daiktų centre.

Nors prisiartinimas prie Tėvo buvimo Rojuje turi laukti, kol jūsų dvasinis išsivystymas pasieks aukščiausiuosius ribinius lygius, bet jūs turėtumėte džiaugtis, suvokdami visą laiką esančią galimybę betarpiškai bendrauti su Tėvo padovanota dvasia, kuri taip artimai susieta su jūsų vidine siela ir su jūsų dvasingėjančiu savuoju aš.

Laiko ir erdvės valdų mirtingieji gali smarkiai skirtis įgimtais sugebėjimais ir intelektualiu apdovanojimu, jie gali būti aplinkoje, kuri yra ypatingai palanki visuomeniniam vystymuisi ir moralinei pažangai arba jie gali kentėti nuo to, kad nėra beveik jokios žmogiškosios pagalbos kultūrai ir tariamai civilizacijos pažangai; bet kilimo karjere dvasinio žengimo į priekį galimybės yra lygios visiems; dvasinės išvalgos ir kosminių prasmų augantys lygiai yra pasiekiami visiškai nepriklausomai nuo visų tokių skirtingos materialios aplinkos evoliuciniuose pasauliuose sociomoralinių skirtumų.

Kad ir kaip Urantijos mirtingieji gali skirtis savo intelektualiomis, visuomeninėmis, ekonominėmis, ir net moralinėmis galimybėmis ir gabumais, neužmirškite, kad jų dvasinis apdovanojimas yra vienodas ir unikalus. Jie visi turi tą patį Tėvo dovanos dieviškąjį buvimą, ir jie visi vienodai privilegijuoti siekti artimos asmeninės komunijos su šita dieviškosios kilmės viduje gyvenančia dvasia, tuo tarpu jie visi gali vienodai pasirinkti tai, kad priimtų šitų Paslaptinių Pagalbininkų vienodą dvasinį vadovavimą.

Jeigu mirtingasis žmogus yra iš visos širdies dvasiškai motyvuotas, be galo pasišventęs vykdyti Tėvo valią, tuomet, kadangi jis taip tikrai ir taip efektyviai yra apdovanotas viduje gyvenančiu ir dieviškuoju Derintoju, tai negali būti taip, kad to individo patyrimo nebūtų materializuota Dievo pažinimo aukščiausiojo laipsnio sąmonė ir dieviškasis išlikimo užtikrinimas, turint tikslą surasti Dievą progresiniu patyrimu vis labiau ir labiau tampant panašiu į jį.

Žmogaus viduje dvasiškai gyvena išliekantis Minties Derintojas. Jeigu toks žmogiškasis protas yra nuoširdžiai ir dvasiškai motyvuotas, jeigu tokia žmogiškoji siela trokšta pažinti Dievą ir tapti panašiu į jį, nori nuoširdžiai vykdyti Tėvo valią, tai neegzistuoja joks mirtingojo trūkumo neigiamas poveikis, taip pat neegzistuoja ir galimas teigiamos galios įsikišimas, kuris galėtų užkirsti kelią tokiai dieviškai motyvuotai sielai saugiai pakilti iki Rojaus vartų.

Tėvas nori, kad jo visi tvariniai asmeniškai bendrautų su juo. Jis Rojuje turi tokią vietą, kur priimami visi tie, kurių išlikimo statusas ir dvasinė prigimtis padaro įmanomu tokį pasiekimą. Dėl to apsistokite savo filosofijoje dabar ir amžiams ties šituo: Kiekvienam iš jūsų ir visiems mums, Dievas yra prieinamas, Tėvas yra pasiekiamas, tas kelias yra atviras; dieviškosios meilės jėgos ir dieviškojo administravimo metodai ir priemonės yra visos suvienytos tam, kad būtų palengvintas kiekvienos visatos kiekvienos vertos protingos būtybės žengimas į priekį į Visuotinio Tėvo akivaizdą Rojuje.

Tas faktas, jog į Dievo pasiekimą yra įtrauktas milžiniškai ilgas laikas, nė kiek nesumažina Bėgaliniojo buvimo ir asmenybės realumo. Jūsų kilimas yra septynių supervisatų grandinės dalis, ir nors jūs skriejate aplink ją nesuskaičiuojamą daugybę kartų, bet galite tikėtis, dvasia ir statusu, kad visą laiką skriejate į vidų. Jūs galite pasitikėti tuo, kad būsite pervedami iš sferos į sferą, iš išorinių grandinių

visą laiką arčiau vidinio centro, ir kurią nors dieną, neabejokite, jūs tikrai stovėsite dieviškojo ir centrinio buvimo akivaizdoje ir matysite jį, vaizdžiai kalbant, akis į akį. Tai realių ir tiesioginę prasmę dvasinių lygių pasiekimo klausimas: ir šituos dvasinius lygius gali pasiekti bet kuri būtybė, kurios viduje yra apsigyvenęs Paslaptینگasis Pagalbininkas, ir kuri vėliau amžinai susilieja su tuo Minties Derintoju.

Tėvas dvasiškai nesislapsto, bet tiek daug jo tvarinių patys pasislėpė tarp savo pačių valinių sprendimų ir kuriam laikui atsiskyrė nuo komunijos su jo dvasia ir su jo Sūnaus dvasia, patys pasirinkdami iškreiptus kelius ir atsiduodami tam, kad savo netolerantišku protu ir nedvasine prigimtimi per daug sureikšmintų save.

Mirtingasis žmogus gali priartėti prie Dievo ir gali pakartotinai apleisti dieviškąją valią tol, kol yra pasirinkimo galia. Žmogaus galutinė lemtis nėra užantspauduota tol, kol jis neprarado tos galios pasirinkti Tėvo valią. Tėvo širdis niekada nebūna abejinga savo vaikų reikmėms ir prašymui. Tikrai jo palikuonys amžiams iš tikrųjų nusuka savo širdis nuo Tėvo traukiamosios galios, kada jie galutinai ir visam laikui praranda troškimą vykdyti jo dieviškąją valią – pažinti jį ir būti tokie, kaip jis. Lygiai taip iš tikrųjų žmogaus amžinasis likimas yra užtikrinamas, kada susiliejimas su Derintoju paskelbia visatai, jog toks kylantysis priėmė galutinį ir nepakeičiamą sprendimą gyventi Tėvo valia.

Didis Dievas užmezga tiesioginį ryšį su mirtinguoju žmogumi ir suteikia begalinio ir amžinojo ir nesuvokiamo savojo aš dalį, kad gyventų ir būtų jo viduje. Dievas yra pradėjęs amžiną jaudinantį patyrimą su žmogumi. Jeigu jūs pasiduodate dvasinių jėgų, esančių jūsų viduje ir aplink jus, vadovavimui, tuomet jūs negalite nepasiekti to aukštojo likimo, kurį mylintis Dievas nustatė kaip savo kylančiųjų tvarinių iš erdvės evoliucinių pasaulių tikslą visatoje.

2. DIEVO BUVIMAS

Begaliniojo fizinis buvimas yra materialios visatos tikrovė. Dievybės proto buvimą turi nulemti individualaus intelektualaus patyrimo gilumas ir evoliucinės asmenybės lygis. Visatoje Dieviškumo dvasinis buvimas turi būtinai būti skirtingas. Jį nulemia tvarinio dvasinis imlumo pajėgumas ir tvarinio valios vykdyti dieviškąją valią pasišventimo laipsnis.

Dievas gyvena kiekviename iš savo sūnų, gimusių iš dvasios. Rojaus Sūnūs visada gali patekti į Dievo akivaizdą, "Tėvui iš dešinės," ir visos jo tvarinių asmenybės gali patekti į "Tėvo krūtinę." Tai pasakytina apie asmenybės grandinę, kada tik, kur tik, ir kaip tik palaikomas ryšys ar kitokiu būdu užmezgamas asmeninis, savimoningas ryšys ir bendravimas su Visuotiniu Tėvu, nesvarbu, ar tai būtų centrinėje buveinėje ar kokioje nors kitoje nustatytoje vietoje, tokioje, kaip viena iš septynių šventųjų Rojaus sferų.

Tačiau, dieviškojo buvimo negalima atrasti, kur nors gamtoje ar net Dievą pažįstančių mirtingųjų gyvenime taip iki galo ir taip užtikrintai, kaip jums mėginant bendrauti su viduje gyvenančiu Paslaptinguoju Pagalbininku, Rojaus

Minties Derintoju. Kokia tai yra klaida svajoti apie Dievą, esantį toli danguje, kada Visuotinio Tėvo dvasia gyvena jūsų pačių prote!

Būtent dėl šito Dievo fragmento, kuris gyvena jūsų viduje, jūs galite tikėtis, kada vis labiau susiderinate su Derintojo dvasiniais vedimais, daug pilniau pamatyti buvimą ir transformuojančią galią tų kitų dvasinių poveikių, kurie supa jus ir veikia jus, bet nėra neatskiriama jūsų

[65]▼

dalis. Tas faktas, kad jūs intelektualiai nesuvokiate artimo ir intymaus ryšio su viduje gyvenančiu Derintoju, nėra mažiausiu laipsniu nepaneigia tokio išaukštinto patyrimo. Artimumo su dieviškuoju Derintoju įrodymą sudaro vien tik dvasinių vaisių, duodamų individualaus tikinčiojo gyvenimo patyrimo, pobūdis ir kiekis. "Iš jų vaisių tikrai pažinsite juos."

Nepaprastai sunku menkai sudvasintam, materialiam mirtingojo žmogaus protui aiškiai suvokti dvasinę veiklą tokių dieviškųjų esybių, kaip Rojaus Derintojai. Kada bendras proto ir Derintojo kūrinys siela ima vis labiau egzistuoti, tada taip pat išsivysto sielos sąmonės naujas aspektas, kuris sugeba pajusti Paslaptinių Pagalbininkų buvimą ir pripažinti jų dvasinį vadovavimą ir kitokią viršmaterialią jų veiklą.

Komunijos su Derintoju visas patyrimas yra toks, kuris aprėpia moralinį statusą, protinį motyvavimą, ir dvasinį patyrimą. Tokio pasiekimo savo sugebėjimų įgyvendinimas iš esmės ribojasi sielos sąmonės sfera, nors ne vien tik tai ja, bet tokie įrodymai yra atviri ir gausūs ir pasireiškia dvasios vaisiais visų tokių palaikančiųjų ryšių su viduje esančia dvasia gyvenime.

3. TIKRASIS GARBINIMAS

Nors Rojaus Dievybės, visatos požiūriu, yra kaip viena, bet savo dvasiniuose ryšiuose su tokiomis būtybėmis, kokios gyvena Urantijoje, jos taip pat yra ir trys skirtingi ir atskiri asmenys. Asmeninio apeliavimo, komunijos, ir kitų intymių ryšių reikaluose yra skirtumas tarp Dievybės asmenų. Aukščiausiąją prasme, mes garbiname Visuotinį Tėvą ir tik tai jį. Tas tiesa, mes galime garbinti ir iš tiesų garbiname Tėvą taip, kaip jis pasireiškia savo Sūnuose Kūrėjuose, tačiau, tiesiogiai ar netiesiogiai, yra garbinamas ir dievinamas būtent Tėvas.

Visokių rūšių maldos prašymai priklauso Amžinojo Sūnaus ir šio Sūnaus dvasinės organizacijos sferai. Malda, visi formalūs pranešimai, viskas, išskyrus Visuotinio Tėvo dievinimą ir garbinimą, yra dalykai, susiję su vietine visata; paprastai jie neišeina už Sūnaus Kūrėjo jurisdikcijos ribų. Bet garbinimas be abejonės yra įtraukiamas į grandinę ir pasiunčiamas Kūrėjo asmeniui Tėvo asmenybės veikiančia grandine. Mes taip pat manome, jog tvarinio, kurio viduje gyvena Derintojas, tokį pagarbos registravimą palengvina Tėvo dvasios buvimas. Egzistuoja milžiniškas įrodymų kiekis, galintis pagrįsti tokį tikėjimą, ir aš žinau, jog visos Tėvo fragmentų kategorijos yra įgaliotos deramai užregistruoti Visuotinio Tėvo akivaizdoje savo subjektų bona fide dievinimą. Derintojai neabejotinai taip pat naudoja tiesioginius ikiasmenius komunikavimo su Dievu kanalus, ir jie lygiai taip sugeba panaudoti Amžinojo Sūnaus dvasinės

traukos grandines.

Garbinimas yra paties garbinimo labui; malda įkūnija savojo aš ar tvarinio intereso elementą; tai yra tas didysis skirtumas tarp garbinimo ir maldos. Tikrajame garbinime nėra absoliučiai jokio savojo aš prašymo ar kitokio asmeninio intereso elemento; mes tiesiog garbiname Dievą dėl to, kad suvokiame jį esant. Garbinimas neprašo nieko ir nesitiki nieko garbinančiajam. Mes negarbiname Tėvo dėl to, kad galėtume ką nors gauti už tokį gilų gerbimą; mes rodome tokį atsidavimą ir išitraukiame į tokį garbinimą kaip į natūralią ir spontanišką reakciją, pripažindami Tėvo neprilygstamą asmenybę ir dėl jo mylėtinos prigimties ir dievintinių požymių.

Tą pačią akimirką, kada į garbinimą įsibrauna savanaudiškumas, atsidavimas iš garbinimo pavirsta į malda, ir tinkamiau iš tiesų turėtų būti

[66]▼

nukreiptas Amžinojo Sūnaus asmeniui ar Sūnui Kūrėjui. Bet praktiniame religiniame patyrimo nėra jokios priežasties, dėl kurios malda tikrai neturėtų būti adresuojama Dievui Tėvui kaip tikrojo garbinimo dalis.

Savo kasdienio gyvenimo praktiniuose reikaluose, jūs esate tų dvasinių asmenybių rankose, kurios yra kilusios iš Trečiojo Šaltinio ir Centro; jūs bendradarbiaujate su Bendrai Veikiančiojo agentūromis. Ir tokiu būdu: Jūs garbinate Dievą; meldžiatės Sūnui ir palaikote komuniką su juo; ir sprendžiate savo žemiškojo gyvenimo konkrečius reikalus kartu su Begalinės Dvasios protingomis būtybėmis, veikiančiomis jūsų pasaulyje ir per visą jūsų visatą.

Sūnūs Kūrėjai arba Aukščiausieji Valdovai, kurie vadovauja vietinių visatų likimams, atstovauja tiek Visuotiniam Tėvui, tiek Rojaus Amžinajam Sūnui. Šitie Visatos Sūnūs, Tėvo vardu, savo atitinkamuose kūriniuose priima garbinimo dievinimą ir išklauso prašančiųjų subjektų maldavimus. Kiekvienos vietinės visatos vaikams Sūnus Mykolas, iš esmės, yra Dievas. Jis yra Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus įsameninimas vietinėje visatoje. Begalinė Dvasia asmeninį ryšį palaiko su šitų sferų vaikais per Visatos Dvasias, Rojaus Sūnų Kūrėjų administracinius ir kuriančiuosius partnerius.

Nuoširdus garbinimas reiškia žmogiškosios asmenybės visų galių sutelkimą, viešpataujant besivystančiai sielai ir paklūstant su ja susieto Minties Derintojo dieviškajam reguliavimui. Materialių apribojimų protas niekada negali tapti tokiu, kad labai gerai sąmoningai suvoktų tikrojo garbinimo realią reikšmę. Žmogaus suvokimą apie garbinimo patyrimo tikrovę daugiausia nulemia atsirandančios jo nemirtingos sielos besivystantis statusas. Šios sielos dvasinis augimas vyksta visiškai nepriklausomai nuo intelektualios savimonės.

Garbinimo patyrimą sudaro susižadėjusio Derintojo dieviškasis mėginimas perduoti dieviškajam Tėvui žmogiškosios sielos – Dievo ieškančio mirtingo proto ir Dievą apreiškančio nemirtingo Derintojo bendro kūrinio – neišreiškiamus siekius ir neišsakomus troškimus. Dėl to, garbinimas yra materialaus proto veiksmas, sutinkantis su savo dvasingėjančio aš mėginimu, vadovaujant su juo susietai dvasiai, bendrauti su Dievu kaip Visuotinio Tėvo įtikėjimo sūnui. Mirtingas protas sutinka garbinti; nemirtinga siela trokšta

garbinti ir pradeda garbinti; dieviškojo Derintojo buvimas vadovauja tokiam garbinimui mirtingo proto ir besivystančios sielos vardu. Tikrasis garbinimas, iš esmės, tampa tokiu patyrimu, kuris yra įgyvendinamas keturiuose kosminiuose lygiuose: intelektualiaame, morontiniame, dvasiniame, ir asmeniniame – proto sąmonėje, sieloje, ir dvasioje, ir jų susivienijime asmenybėje.

4. DIEVAS RELIGIJOJE

Evoliucinių religijų moralė baimės galios motyvu žmones traukia į priekį ieškoti Dievo. Apreiškimo religijos vilioja žmones ieškoti meilės Dievo, nes jie trokšta tapti tokiais, kaip jis. Bet religija nėra vien tik pasyvus “absoliučios priklausomybės” ir “išlikimo tikrumo” jausmas; ji yra gyvas ir dinamiškas dieviškumo pasiekimo patyrimas, grindžiamas tarnyste žmonijai.

Tikrosios religijos didi ir betarpiška tarnystė yra ilgalaikės vienybės žmogiškajame patyrimo, tvirtos ramybės, ir gilaus užtikrinimo sukūrimas. Primityviajam žmogui net ir politeizmas yra Dievybės besivystančios

[67]▼

sampratos santykinis suvienijimas; politeizmas yra beatsirandantis monoteizmas. Anksčiau ar vėliau yra nulemta tai, kad Dievas turi būti suvoktas kaip vertybių tikrovė, prasmų esmė, ir tiesos gyvenimas.

Dievas yra ne tik tai likimo nulėmėjas; jis yra žmogaus amžinasis galutinis tikslas. Visą nereliginę žmogiškoji veikla stengiasi visą palenkti į iškrypstančią tarnystę savajam aš; tikrai religingas individas savąjį aš stengiasi sutapatinti su visata, o tada šito suvienyto savojo aš veiklą pašvęsti bičiulių būtybių, žmogiškųjų ir viršžmogiškųjų, visatos šeimos tarnystei.

Filosofijos ir meno sferos įsiterpia tarp žmogiškojo aš nereliginės ir religinės veiklos. Per meną ir filosofiją materialiai mąstantis žmogus yra įviliojamas į apmąstymus apie amžinųjų prasmų dvasines realybes ir visatos vertybes.

Visos religijos moko Dievybės garbinimo, o kai kurios moko žmogaus išgelbėjimo doktrinos. Budistų religija žada išgelbėjimą iš kančios, nesibaigiančią ramybę; žydų religija žada išgelbėjimą iš sunkumų, klestėjimą, grindžiamą teisumu; graikų religija žadėjo išgelbėjimą iš disharmonijos, bjaurumo grožio suvokimu; krikščionybė žada išgelbėjimą iš nuodėmės, šventumą; mahomedonizmas suteikia išlaisvinimą iš judaizmo ir krikščionybės griežtų moralinių standartų. Jėzaus religija yra išgelbėjimas iš savojo aš, išlaisvinimas iš tos blogybės, kokia yra tvarinio izoliacija laike ir amžinybėje.

Hebrajai savo religiją grindė gėriu; graikai ją grindė grožiu; abi religijos siekė tiesos. Jėzus apreiškė meilės Dievą, o meilė aprėpia visą tiesą, grožį, ir gėrį.

Zoroastriečiai turėjo moralės religiją; indusai, metafizikos religiją; konfucijiečiai, etikos religiją. Jėzus gyveno tarnavimo religija. Visos šitos religijos yra vertingos tuo, kad jos yra veiksmingi priartėjimai prie Jėzaus religijos. Religija turi lemti tapti viso to, kas yra gera, gražu, ir teisinga

žmogiškajame patyrimo, dvasinio suvienijimo tikrove.

Graikų religija turėjo devizą „Pažink save“; hebrajai koncentravo savo mokymą į „Pažink savo Dievą“; krikščionys skelbia tokią evangeliją, kuri yra nukreipta į „Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinimą“; Jėzus skelbė gerąsias naujienas apie „Dievo ir savęs kaip Dievo sūnaus pažinimą.“ Šitos skirtingos religijos tikslo sampratos nulemia individo požiūrį įvairiose gyvenimo situacijose ir pranašauja garbinimo gilumą ir jo maldos asmeninių įpročių pobūdį. Bet kokios religijos dvasinį statusą galima įvertinti pagal jos maldų pobūdį.

Samprata apie pusiau žmogišką ir pavydų Dievą yra neišvengiamas perėjimas tarp politeizmo ir įkvepiančio monoteizmo. Išaukštintas antropomorfizmas yra grynai evoliucinės religijos aukščiausias pasiekimo lygis. Krikščionybė pakėlė antropomorfizmo sampratą nuo žmogaus idealo iki pašlovintojo Kristaus asmens transcendentinės ir dieviškosios sampratos. Ir tai yra pats aukščiausias antropomorfizmas, kokį žmogus kada nors gali suvokti.

Krikščioniškoji Dievo samprata yra mėginimas suderinti tris atskirus mokymus:

1. *Hebrajų sampratą* – Dievą kaip moralinių vertybių saugotoją, teisųjį Dievą.
2. *Graikų sampratą* – Dievą kaip suvienytoją, išminties Dievą.

[68]▼

3. *Jėzaus sampratą* - Dievą kaip gyvą draugą, mylintį Tėvą, dieviškąjį buvimą.

Dėl to turi būti akivaizdu, jog sudėtinė krikščionybės teologija susiduria su didžiuliu sunkumu, stengdamasi pasiekti nuoseklumą. Šitą sunkumą toliau padidina tas faktas, jog ankstyvosios krikščionybės doktrinos buvo apskritai grindžiamos trijų skirtingų asmenų: Filono iš Aleksandrijos, Jėzaus iš Nazareto, ir Pauliaus iš Tarsos, asmeniniu religiniu patyrimu.

Studijuodami Jėzaus religinį gyvenimą laikykitės pozityvaus požiūrio. Galvokite ne tiek apie jo nenuodėmingumą, kiek apie jo teisumą, apie jo kupiną meilės tarnystę. Jėzus pasyvią meilę, atskleistą hebrajų sampratoje apie dangiškąjį Tėvą, pakėlė iki tokio Dievo, kuris yra kiekvieno individo, net ir blogai besielgiančio, Tėvas, aukštesnio aktyvaus ir tvarinį mylinčio prieraišumo.

5. DIEVO SĄMONĖ

Moralė kyla iš savimonės priežasties; ji yra viršgyvulinė, bet visiškai evoliucinė. Žmogiškoji evoliucija besiskleisdama apima visus sugebėjimus, kurie buvo iki Derintojų padovanojimo ir Tiesos Dvasios išliejimo. Bet moralės lygių pasiekimas žmogaus neišvaduoja iš realių mirtingojo gyvenimo kovų.

Žmogaus fizinė aplinka sukelia mūšį dėl egzistencijos; visuomeninė aplinka sukelia etinius prisiderinimus; moralinės situacijos reikalauja apsisprendimo aukščiausiose proto sferose; dvasinis patyrimas (suvokus Dievą) reikalauja, kad žmogus surastų jį ir nuoširdžiai stengtųsi būti toks, kaip jis.

Religija nėra grindžiama mokslo faktais, visuomenės išipareigojimais, filosofijos tvirtinimais, ar moralės nurodytomis pareigomis. Religija yra žmogiškojo reagavimo į gyvenimo situacijas savarankiška sfera, ir tikrai yra matoma visose žmogiškojo vystymosi pakopose, kurios yra postmoralinės. Religija gali persmelkti vertybių suvokimo ir visatos bičiulystės patyrimo visus keturis lygius: savojo aš išsaugojimo fizinį arba materialųjį lygį; visuomeninį arba bičiulystės emocinį lygį; moralinį arba proto pareigos lygį; visatos bičiulystės sąmonės dvasinį lygį dieviškojo garbinimo dėka.

Faktų ieškantis mokslininkas Dievą suvokia kaip Pirmąją Priežastį, kaip jėgos Dievą. Emocingas menininkas Dievą mato kaip grožio idealą, kaip estetikos Dievą. Protaujantis filosofas kartais yra linkęs postuluoti visuotinės vienybės Dievą, net panteistinę Dievybę. Įtikėjęs religininkas tiki į tokį Dievą, kuris puoselėja išlikimą, Tėvą danguje, meilės Dievą.

Moralus elgesys visada eina anksčiau už atsiradusią religiją, ir yra net apreikštos religijos dalis, bet niekada nebūna religinio patyrimo visuma. Visuomeninė tarnystė yra moralinio mąstymo ir religinio gyvenimo rezultatas. Moralė biologiškai neveda į religinio patyrimo aukščiausiuosius dvasinius lygius. Dievinimas to, kas abstrakčiai yra gražu, nėra Dievo garbinimas; taip pat ir gamtos išaukštinimas ar gili pagarba vienybei nėra Dievo garbinimas.

Evoliucinė religija yra mokslo, meno, ir filosofijos motina, kuri pakėlė žmogų iki apreikštos religijos, įskaitant Derintojų padovanojimą ir Tiesos Dvasios atėjimą, priėmimo lygio. Žmogiškosios egzistencijos evoliucinis paveikslas prasideda ir baigiasi religija, nors labai skirtingų požymių religija, viena religija yra evoliucinė ir biologinė, kita yra apreikštoji

[69]▼

ir periodinė religija. Ir šitokiu būdu, nors religija yra normali ir natūrali žmogui, bet ji taip pat yra ir pasirenkama. Žmogus neprivalo būti religingas prieš savo paties valią.

Religinio patyrimo, kuris iš esmės yra dvasinis, niekada negalima iki galo suprasti materialiu protu; štai čia yra teologijos funkcija, religijos psichologija. Žmogiškojo suvokimo apie Dievą esminė doktrina sukuria paradoksą ribiniame suvokime. Žmogiškajai logikai ir ribiniam protui beveik neįmanoma suderinti sampratos apie dieviškąjį buvimą viduje, Dievą, esantį viduje ir sudarantį kiekvieno individo dalį, su idėja apie Dievo transcendentalumą, dieviškąjį viešpatavimą visatų visatoje. Šitas dvi esminės sampratos apie Dievybę turi suvienyti asmenio Dievo transcendentalumo sampratos suvokimas įtikėjimo dėka ir viduje gyvenančio to Dievo fragmento buvimo suvokimas tam, kad būtų pateisintas protingas garbinimas ir patvirtinta asmenybės išlikimo viltis. Religijos sunkumai ir paradoksai yra neatskiriami nuo to fakto, kad religijos realybės visiškai pranoksta mirtingojo sugebėjimą jas suvokti intelektualiai.

Mirtingasis žmogus religinio patyrimo dėka užsitikrina tris didžiuosius pasitenkinimus net ir savo laikinojo gyvenimo žemėje dienomis:

1. *Intelektualiai* jis gauna pasitenkinimą dėl labiau suvienytos žmogiškosios sąmonės.
2. *Filosofiškai* jis gauna pasitenkinimą dėl to, kad yra patvirtinami jo moralinių vertybių idealai.
3. *Dvasiškai* jis klesti patirdamas dieviškąją draugiją, tikrojo garbinimo dvasinį pasitenkinimą.

Dievo-sąmonę, kaip ją patiria besivystantis sferos mirtingasis, turi sudaryti trys besikeičiantys faktoriai, tikrovės suvokimo trys skirtingi lygiai. Pirmiausia yra proto sąmonė – Dievo *idėjos* suvokimas. Tuomet eina sielos sąmonė – Dievo *idealo* suvokimas. Vėliausia išaušta dvasios sąmonė – Dievo *dvasinės tikrovės* suvokimas. Suvienydamą šituos dieviškojo suvokimo faktorius, nesvarbu, kad ir kiek neužbaigta, mirtingojo asmenybė visais laikais visus sąmoningus lygius iš viršaus užkloja Dievo *asmenybės* suvokimu. Tuos mirtinguosius, kurie pasiekė Užbaigtumo Korpusą, visa tai su laiku tikrai atves į Dievo *aukštybės* suvokimą ir vėliau gali atsirasti Dievo *galutinybės*, Rojaus Tėvo absonitinės viršsąmonės tam tikros fazės, suvokimas.

Dievo-sąmonės patyrimas išlieka toks pat karta po kartos, bet su kiekviena žmogiškojo pažinimo besivystančia epocha Dievo filosofinė samprata ir teologiniai apibrėžimai turi keistis. Dievo pažinimas, religinė sąmonė, yra visatos tikrovė, bet nesvarbu, koks patikimas (realus) yra religinis patyrimas, jis turi norėti, kad jį veiktų protinga kritika ir protingas filosofinis aiškinimas; jis neturi stengtis būti atskiru dalyku žmogiškojo patyrimo visumoje.

Asmenybės amžinasis išlikimas visiškai priklauso nuo mirtingojo proto, kurio sprendimai nulemia nemirtingos sielos išlikimo potencialą, pasirinkimo. Kada protas tiki Dievu, o siela pažįsta Dievą, ir kada, padedant Derintojui, jie visi *trokšta* Dievo, tuomet iš tiesų išlikimas yra užtikrintas. Intelektu apribojimai, švietimo suvaržymai, kultūros smukimas, visuomeninio statuso nusikurdinimas, net moralės žmogiškųjų standartų sumenkėjimas, kylantys dėl to, jog apgailėtina stinga palankių švietimo, kultūros, ir visuomeninių sąlygų, negali padaryti negaliojančiu dieviškosios dvasios buvimo tokiuose nelaiminguose ir žmogiškai suluošintuose, bet tikinčiuose individuose. Paslaptinio Pagalbininko gyvenimas viduje

[70]▼

sudaro pradžią ir užtikrina nemirtingos sielos augimo ir išlikimo potencialo galimybę.

Mirtingųjų tėvų sugebėjimas reprodukuoti nėra grindžiamas jų išsilavinimu, kultūriniu, visuomeniniu, ar ekonominiu statusu. Natūraliomis sąlygomis tėviškųjų veiksmų suvienijimo visiškai pakanka tam, kad būtų pradėti palikuonys. Žmogiškojo proto, suvokiančio gėrį ir blogį, ir sugebančio garbinti Dievą, sąjungoje su dieviškuoju Derintoju, visiškai užtenka tam, jog tas mirtingasis pradėtų ir puoselėtų savo nemirtingos sielos, turinčios išlikimo savybių, sukūrimą, jeigu toks dvasia apdovanotas individas ieško Dievo ir

nuoširdžiai trokšta tapti panašiu į jį, nuoširdžiai nusprendžia vykdyti dangiškojo Tėvo valią.

6. ASMENYBĖS DIEVAS

Visuotinis Tėvas yra asmenybių Dievas. Visatos asmenybės sfera, pradedant nuo asmenybės statuso žemiausiojo mirtingojo ir materialaus tvarinio ir einant iki kūrėjo orumo ir dieviškojo statuso aukščiausiųjų asmenų, iš tikrųjų savo centrą ir periferiją turi Visuotiniame Tėve. Dievas Tėvas yra kiekvienos asmenybės padovanotojas ir išsaugotojas. Ir Rojaus Tėvas lygiai taip pat yra likimas visų tų ribinių asmenybių, kurios iš visos širdies pasirenka vykdyti dieviškąją valią, tų, kurios myli Dievą ir trokšta būti panašios į jį.

Asmenybė yra viena iš neįimtųjų paslapčių visatose. Mes sugebame suformuoti adekvačias sampratas apie tuos faktorius, kurie sudaro asmenybės įvairias kategorijas ir lygius, bet mes ne iki galo suvokiame pačios asmenybės realią prigimtį. Mes aiškiai suvokiame tuos daugybę faktorių, kurie, kada yra sudėti draugėn, sudaro žmogiškosios asmenybės karkasą, bet mes ne iki galo suvokiame tokios ribinės asmenybės prigimtį ir reikšmę.

Asmenybė yra potenciali visuose tvariniuose, kurie turi proto dovaną, apimančią spektrą nuo savojo aš suvokimo minimumo iki Dievo-sąmonės maksimumo. Bet vien tik tai proto apdovanojimas nėra asmenybė, taip pat ja nėra nei dvasinė, nei fizinė energija. Asmenybė yra toji savybė ir vertybė kosminėje tikrovėje, kurią asocijuotų ir suderintų materijos, proto, ir dvasios energijų gyvoms sistemoms padovanoja išskirtinai Dievas Tėvas. Asmenybė taip pat nėra ir koks nors progresinis pasiekimas. Asmenybė gali būti materialiai ar dvasinė, bet asmenybė arba yra, arba asmenybės nėra. Tas, kas yra neasmenis, niekada nepasiekia asmenio lygio, išskyrus tuomet, kada jį tiesiogiai paveikia Rojaus Tėvas.

Asmenybės padovanojimas yra Visuotinio Tėvo išimtinė funkcija, gyvų energijos sistemų, kurias jis padovanoja su santykinės kūrybinės sąmonės savybėmis ir laisvos valios kontrole jos atžvilgiu, įsameninimas. Nėra nė vienos asmenybės atskirai nuo Dievo Tėvo, ir nė viena asmenybė neegzistuoja kam nors kitam, kaip tik Dievui Tėvui. Žmogiškojo aš fundamentalios savybės, o taip pat ir žmogiškosios asmenybės absoliutus Derintojo branduolys, yra Visuotinio Tėvo dovanos, veikiančios išskirtinai jo asmenėje kosminės tarnystės sferoje.

Ikiasmenio statuso Derintojai gyvena mirtingųjų tvarinių daugybės tipų viduje, šitokiu būdu užtikrindami, kad būtent šitos pačios būtybės galėtų išlikti po mirtingojo mirties, kad būtų įsamenintos kaip morontiniai tvariniai su galutiniu dvasinio pasiekimo potencialu. Nes, kada tokiame asmenyje apdovanotame prote gyvena amžinojo Dievo dvasios fragmentas, asmenio Tėvo ikiasmenė dovana, tada iš tikrųjų šita ribinė asmenybė turi to, kas yra dieviška ir kas yra amžina, potencialą ir siekia panašios lemties kaip ir Galutinysis, verždamasi net į Absoliuto suvokimą.

Potencialas tapti dieviškąja asmenybe yra neatskiriamas nuo ikiasmenio Derintojo; potencialas tapti žmogiškąja asmenybe yra potencialus žmogiškosios būtybės kosminio proto apdovanojime. Bet mirtingojo žmogaus patirtinė asmenybė nėra pastebima kaip aktyvi ir funkcinė tikrovė tol, kol mirtingojo tvarinio materialios gyvybės karkaso nepaliečia Visuotinio Tėvo išlaisvinantis dieviškumas, šitokiu būdu ji būna paleidžiama į patyrimo jūras kaip savimoninga ir (santykinai) save nulemianti ir save sukurianti asmenybė. Materialusis savasis aš yra tikrai ir *besąlygiškai asmenis*.

Materialusis savasis aš turi asmenybę ir tapatybę, laikinąją tapatybę; ikiasmenis dvasinis Derintojas taip pat turi tapatybę, amžinąją tapatybę. Šita materialioji asmenybė ir šita dvasinė ikiasmenybė sugeba taip suvienyti savo kūrybines savybes tam, kad pagimdytų nemirtingos sielos išliekančiąją tapatybę.

Šitai pasirūpinęs nemirtingos sielos augimu ir išlaisvinęs žmogaus vidinį aš iš absoliučios priklausomybės nuo antecedentinio priežastingumo pančių, Tėvas pasitraukia į šalį. Dabar, žmogų šitokiu būdu išlaisvinus iš reagavimo į priežastingumą pančių, bent jau kas yra susiję su amžinuoju likimu, ir, pasirūpinęs nemirtingo savojo aš, sielos, augimu, pačiam žmogui belieka norėti sukurti arba atstumti šitą išliekantįjį ir amžinąjį savąjį aš, kuris yra jo, jam pačiam pasirinkus. Nė viena kita būtybė, jėga, kūrėjas, ar agentūra visoje plačiojoje visatų visatoje nė mažiausiu laipsniu negali įsikišti į mirtingojo laisvos valios absoliutų suverenumą, kada ši valia pasireiškia pasirinkimo sferoje, susijusioje su besirenkančiojo mirtingojo asmenybės amžinuoju likimu. Kai dėl amžinojo išlikimo, tai Dievas yra paskelbęs materialios ir mirtingojo valios suverenumą, ir tas sprendimas yra absoliutus.

Asmenybės padovanojimas tvariniui suteikia santykinį išlaisvinimą iš vergiško reagavimo į antecedentinį priežastingumą, ir visų tokių moralių būtybių, evoliucinių ar kitokių, asmenybės yra koncentruotos Visuotinio Tėvo asmenybėje. Jas visą laiką traukia link jo buvimo Rojuje ta būties giminystė, kuri sudaro amžinojo Dievo milžinišką ir visuotinį šeimos apskritimą ir broliškąją grandinę. Giminingą dieviškojo betarpiškumo ryšį turi visos asmenybės.

Visatų visatos asmenybės grandinė koncentruojasi Visuotinio Tėvo asmenyje, ir Rojaus Tėvas asmeniškai sąmoningai suvokia savimoningos egzistencijos visų lygių visas asmenybes ir asmeniškai su jomis palaiko ryšį. Ir visos kūrinijos šita asmenybės sąmonė egzistuoja nepriklausomai nuo Minties Derintojų misijos.

Kaip visos gravitacijos grandinė sueina į Rojaus Salą, kaip viso proto grandinė sueina į Bendrai Veikiantįjį, o viso dvasingumo grandinė sueina į Amžinąjį Sūnų, taip visų asmenybių grandinė sueina į Visuotinio Tėvo asmeninį buvimą, ir šitoji grandinė visų asmenybių garbinimą neklystamai perduoda Pirminei ir Amžinajai Asmenybei.

Kai dėl tų asmenybių, kurių viduje negyvena Derintojai, tai: Pasirinkimo laisvės savybę taip pat padovanoja Visuotinis Tėvas, ir tokius asmenis lygiai

taip pat apkabina dieviškosios meilės didžioji grandinė, Visuotinio Tėvo asmenybės grandinė. Dievas užtikrina visoms tikroms asmenybėms suverenų pasirinkimą. Nė vieno asmenio tvarinio negalima įtraukti į amžinąjį jaudinantį patyrimą prievarta; amžinybės vartai atsiveria tiktai reaguodami į laisvos valios Dievo sūnų, turinčių laisvą valią, pasirinkimą laisva valia.

[72]▼

Ir tai atspindi mano pastangas perteikti gyvojo Dievo ryšį su laiko vaikais. Ir kada viskas yra pasakyta ir padaryta, tada aš negaliu padaryti nieko naudingesnio, kaip tik dar kartą pakartoti, jog Dievas yra jūsų visatos Tėvas, ir kad jūs visi esate jo planetiniai vaikai.

[Tai yra Uversos Dieviškojo Patarėjo penktasis ir paskutinis pasakojimas apie Visuotinį Tėvą.]

[73]▼

6 DOKUMENTAS

AMŽINASIS SŪNUS

AMŽINASIS Sūnus yra Visuotinio Tėvo “pirmosios” asmeninės ir absoliučios sąvokos tobula ir galutinė išraiška. Todėl, kada tik ir kaip tik Tėvas asmeniškai ir absoliučiai išreiškia save, tada jis tą daro per savo Amžinąjį Sūnų, kuris visą laiką buvo, dabar yra, ir visą laiką bus gyvasis ir dieviškasis Žodis. Ir šitas Amžinasis Sūnus gyvena visų daiktų centre, susivienijęs su Amžinojo ir Visuotinio Tėvo asmeniniu buvimu ir betarpiškai jį apgaubdamas.

Mes kalbame apie Dievo “pirmąją” mintį ir užsimename apie neįmanomą Amžinojo Sūnaus kilmę laiko požiūriu tuo tikslu, kad pasiektume žmogiškojo intelekto minties kanalus. Tokie kalbos iškraipymai išreiškia mūsų geriausias pastangas, kad būtų pasiektas ryšio kompromisas su mirtingųjų tvarinių protu, kuris yra susietas su laiku. Sekos prasme Visuotinis Tėvas niekada negalėjo turėti kokios nors pirmosios minties, taip pat ir Amžinasis Sūnus niekada negalėjo turėti kokios nors pradžios. Bet man buvo nurodyta laiko apribotam mirtingųjų protui amžinybės realybės pavaizduoti tokiais minties simboliais ir įvardinti amžinybės ryšius tokiomis laiko sekos sampratomis.

Amžinasis Sūnus yra Rojaus Tėvo dieviškosios tikrovės, beribės dvasios, ir absoliučios asmenybės visuotinės ir begalinės sąvokos dvasinis įsameninimas. Ir šituo iš tiesų šis Sūnus sudaro Visuotinio Tėvo kūrėjo tapatybės dieviškąjį atskleidimą. Sūnaus tobula asmenybė atskleidžia, jog Tėvas iš tiesų yra visų prasmų ir vertybių amžinasis ir visuotinis šaltinis to, kas yra dvasiška, kas turi valią, tikslą, ir kas yra asmenis.

Stengdamiesi įgalinti laiko ribinį protą suformuoti tam tikrą sekos sampratą apie Rojaus Trejybės amžinųjų ir begalinių būtybių ryšius, mes vartojame tokį koncepcijos laisvumą, jog darome nuorodą į “Tėvo pirmąją asmeninę, visuotinę, ir begalinę sąvoką.” Man neįmanoma perteikti žmogiškajam protui kokios nors adekvačios idėjos apie Dievybės amžinuosius ryšius; dėl to aš iš tikrųjų vartuju tokius terminus, kurie ribiniam protui suteiks tam tikrą idėją apie šitų amžinųjų

būtybių ryšius vėlesnėse laiko erose. Mes tikime, jog šis Sūnus kilo iš Tėvo; mus moko, jog abu yra be ribų amžini. Dėl to yra akivaizdu, kad laiko tvarinys niekada negali iki galo suvokti tokio Sūnaus, kuris yra kilęs iš Tėvo, ir kuris vis tik yra lygiaverčiai amžinas su pačiu Tėvu, šitos paslapties.

1. AMŽINOJO SŪNAUS TAPATYBĖ

Amžinasis Sūnus yra tikrasis ir vienintelis Sūnus, kilęs iš Dievo. Jis yra Dievas Sūnus, Dievybės Antrasis Asmuo ir visų daiktų partneris kūrėjas. Kaip Tėvas yra Pirmasis Didysis Šaltinis ir Centras, taip Amžinasis Sūnus yra Antrasis Didysis Šaltinis ir Centras.

[74]▼

Amžinasis Sūnus yra visatų visatos dvasinio valdymo dvasinis centras ir dieviškasis administratorius. Visuotinis Tėvas pirmiausia yra kūrėjas, o tada kontrolierius; Amžinasis Sūnus yra iš pradžių bendras kūrėjas, o tada dvasinis *administratorius*. “Dievas yra dvasia,” o šis Sūnus yra tos dvasios asmeninis atskleidimas. Pirmasis Šaltinis ir Centras yra Valios Absoliutas; Antrasis Šaltinis ir Centras yra Asmenybės Absoliutas.

Visuotinis Tėvas niekada asmeniškai neveikia kaip kūrėjas kaip nors kitaip, o tik bendrai su šiuo Sūnumi arba su šio Sūnaus lygiaverčiu veiksmu. Jeigu Naujojo Testamento rašytojas būtų turėjęs omenyje Amžinąjį Sūną, tada jis būtų pasakęs tiesą, kada užrašė: “Iš pradžių buvo Žodis, ir šis Žodis buvo Dievo, ir šis Žodis buvo Dievas. Viską sutvėrė jis, ir be jo nebuvo sutverta nieko, kas buvo sutverta.”

Kada Amžinojo Sūnaus vienas iš Sūnų pasirodė Urantijoje, tie, kurie artimai bendravo su šita dieviškąja būtybe žmogiškuoju pavidalu, jį apibūdindavo kaip “Tą, kuris buvo nuo pradžios, kurį mes girdėjome, kurį mes matėme savo pačių akimis, kurį mes stebėjome, ir kurį lietė mūsų rankos, net kuris buvo gyvenimo Žodis.” Ir šitas save padovanojantis Sūnus atėjo nuo Tėvo tiesiog taip tikrai, kaip tą padarė Pirminis Sūnus, kaip tą nurodo viena iš jo žemiškųjų maldų: “Ir dabar, O mano Tėve, pašlovink mane savo paties savuoju aš, ta šlove, kurią aš turėjau su tavimi iki to laiko, kada buvo sutvertas šitas pasaulis.”

Amžinasis Sūnus yra žinomas skirtingais vardais skirtingose visatose. Centrinėje visatoje jis yra žinomas kaip Lygiavertis Šaltinis, Bendrasis Kūrėjas, ir Suvienytas Absoliutas. Uversoje, supervisatos būstinėje, mes šį Sūną įvardijame kaip Lygiavertį Dvasinį Centrą ir kaip Amžinąjį Dvasinį Administratorių. Salvingtonė, jūsų vietinės visatos būstinėje, šitas Sūnus yra įvardijamas kaip Antrasis Amžinasis Šaltinis ir Centras. Melkizedekai apie jį kalba kaip apie Sūną Sūną. Jūsų pasaulyje, bet ne apgyvendintų sferų jūsų sistemoje, šitas Pirminis Sūnus buvo supainiotas su vienu iš lygiaverčių Sūnų Kūrėjų. Nebadono Mykolu, kuris save padovanojo Urantijos mirtingosioms rasėms.

Nors bet kurie iš Rojaus Sūnų galėtų būti tinkamai vadinami Dievo Sūnumis, bet mes įpratę “Amžinojo Sūnaus” įvardijimą palikti šitam Pirminiam Sūnui, Antrajam Šaltiniui ir Centrai, bendrajam kūrėjui su galios ir tobulumo centrinės

visatos Visuotiniu Tėvu ir bendrajam kūrėjui su visais kitais dieviškaisiais Sūnumis, kurie kilo iš begalinių Dievybių.

2. AMŽINOJO SŪNAUS PRIGIMTIS

Amžinasis Sūnus yra lygiai taip pat nesikeičiantis ir be galo patikimas, kaip ir Visuotinis Tėvas. Jis taip pat lygiai toks dvasinis, kaip ir Tėvas, lygiai tokia pati tikrai beribė dvasia. Jums, kurių kilmė yra žema, šis Sūnus pasirodys, jog yra daugiau asmenis, kadangi prisiartinimo požiūriu jis yra vienu žingsneliu arčiau jūsų negu Visuotinis Tėvas.

Amžinasis Sūnus yra amžinasis Dievo Žodis. Jis yra visiškai toks pat, kaip Tėvas; ir iš tikrųjų, Amžinasis Sūnus yra Dievas Tėvas, asmeniškai pasireiškiantis visatų visatai. Ir šitai buvo, yra, ir amžinai bus tiesa sakyti apie Amžinąjį Sūną ir apie visus lygiaverčius Sūnus Kūrėjus: “Kas matė Sūną, tas matė Tėvą.”

Prigimtimi šis Sūnus yra visiškai toks pat, kaip dvasinis Tėvas. Kada mes garbiname Visuotinį Tėvą, tada mes iš tikrųjų tuo pačiu metu garbiname Dievą Sūną ir Dievą Dvasią. Dievas Sūnus yra lygiai tiek pat dieviškai realus ir amžinas prigimtimi, kaip ir Dievas Tėvas.

[75]▼

Šis Sūnus ne tik turi visą Tėvo begalinį ir transcendentinį teisumą, bet taip pat šis Sūnus atspindi visą Tėvo charakterio šventumą. Šis Sūnus turi tokį patį Tėvo tobulumą ir bendrą atsakomybę padėdamas visiems netobulumo tvariniams savo dvasinėse pastangose pasiekti dieviškąjį tobulumą.

Amžinasis Sūnus turi visą Tėvo dieviškumo charakterį ir dvasingumo savybes. Šis Sūnus yra Dievo absoliutumo pilnatvė asmenybėje ir dvasioje, ir šitas savybes šis Sūnus atskleidžia asmeniškai vadovaudamas visatų visatos dvasinei vyriausybei.

Dievas, iš tikrųjų, yra visuotinė dvasia; Dievas yra dvasia; ir šitoji Tėvo dvasios prigimtis yra sukoncentruota ir įsmeninta Amžinojo Sūnaus Dievybėje. Sūnuje visus dvasinius požymius akivaizdžiai labai smarkiai padidina atsiskyrimas nuo Pirmojo Šaltinio ir Centro visuotinumui. Ir taip, kaip Tėvas savo dvasine prigimtimi dalinasi su Sūnumi, lygiai taip jie drauge iš tikrųjų visiškai ir be apribojimų šia dieviškąja dvasia dalinasi su Bendrai Veikiančiuoju, Begaline Dvasia.

Tiesos meilėje ir grožio sukūrimo Tėvas ir Sūnus yra lygūs, išskyrus tai, jog Sūnus *atrodo*, kad yra labiau atsidavęs visuotinių vertybių išimtinai dvasinio grožio įgyvendinimui.

Dieviškajame gėryje aš nematau jokio skirtumo tarp Tėvo ir Sūnaus. Tėvas savo visatos vaikus myli kaip tėvas; Amžinasis Sūnus žvelgia į visus tvarinius tiek kaip tėvas, tiek kaip brolis.

3. TĖVO MEILĖS TARNYSTĖ

Sūnus turi tokį patį Trejybės teisingumą ir teisumą, bet šituos dieviškuosius bruožus užgožia Tėvo meilės ir gailestingumo begalinis įsmeninimas; Sūnus

yra dieviškosios meilės apreiškimas visatoms. Kaip Dievas yra meilė, taip Sūnus yra gailestingumas. Sūnus negali mylėti labiau už Tėvą, bet jis gali parodyti gailestingumą vienu papildomu būdu, nes jis yra ne tik vienas pirminių kūrėjų, kaip Tėvas, bet taip pat jis yra to paties Tėvo Amžinasis Sūnus, šituo dalindamasis sūnystės patyrimu su visais kitais Visuotinio Tėvo sūnumis.

Amžinasis Sūnus yra didis gailestingumo paskleidėjas visai kūrinijai. Gailestingumas yra Sūnaus dvasinio charakterio esmė. Amžinojo Sūnaus mandatai, kada pasklinda Antrojo Šaltinio ir Centro dvasinėmis grandinėmis, tada jie skamba gailestingumo tonais.

Tam, kad suvoktumėte Amžinojo Sūnaus meilę, jūs turite iš pradžių suvokti jos dieviškąjį šaltinį, Tėvą, kuris yra meilė, ir tuomet pamatyti šitos begalinės meilės atsiskleidimą Begalinės Dvasios ir jos beveik beribės tarnaujančiųjų asmenybių gausybės toli nusidriekiančiame tarnavime.

Amžinojo Sūnaus tarnavimas yra paskirtas tam, kad apreikštų meilės Dievą visatų visatai. Šitas dieviškasis Sūnus neįsitraukia į negarbingą užduotį, mėgindamas įtikinti savo gailestingąjį Tėvą, kad mylėtų savo žemus tvarinius ir parodytų gailestingumą laiko blogadariams. Kaip klaidinga Amžinąjį Sūnų įsivaizduoti tokį, kuris maldauja Visuotinį Tėvą parodyti gailestingumą savo žemiems tvariniams erdvės materialiuose pasauliuose! Tokios Dievo sampratos yra primityvios ir absurdiškos. Vietoje šito jūs iš tiesų turėtumėte suvokti, kad Dievo Sūnų visi gailestingumo pasireiškimai yra Tėvo visuotinės meilės ir begalinės užuojautos širdies tiesioginis atskleidimas. Tėvo meilė yra Sūnaus gailestingumo tikrasis ir amžinasis šaltinis.

Dievas yra meilė, Sūnus yra gailestingumas. Gailestingumas yra įkūnyta meilė, Tėvo meilė, veikianti Amžinojo Sūnaus asmenyje. Šito visuotinio Sūnaus meilė lygiai taip

[76]▼

pat yra visuotinė. Kaip meilė yra suvokiama skirtingų lyčių planetoje, tai Dievo meilė yra labiau palygintina su tėvo meile, tuo tarpu Amžinojo Sūnaus meilė yra panašesnė į motinos meilę. Iš tikrųjų, tokie palyginimai yra primityvūs, bet aš juos vartoju tikėdamasis žmogiškajam protui perteikti tokią mintį, jog Tėvo meilė ir Sūnaus meilė skiriasi ne dieviškuoju turiniu, bet išraiškos kokybe ir metodu.

4. AMŽINOJO SŪNAUS SAVYBĖS

Amžinasis Sūnus motyvuoja kosminės realybės dvasinį lygį; šio Sūnaus dvasinė energija yra absoliuti visų visatos aktualybių atžvilgiu. Jis tobulai kontroliuoja nediferencijuotos dvasinės energijos visą tarpusavio ryšį ir visą aktualizuotą dvasinę realybę savo absoliučiu dvasinės gravitacijos grybšniu. Visa gryna nefragmentuota dvasia ir visos dvasinės būtybės ir vertybės reaguoja į Rojaus pirminio Sūnaus begalinę traukiamąją galią. Ir jeigu kada nors amžinoji ateitis būtų beribės visatos atsiradimo liudininkė, tada Pirminio Sūnaus dvasinė gravitacija ir dvasinė galia bus visiškai adekvačios tokios beribės kūrinijos dvasinei kontrolei ir efektyviam administravimui.

Šis Sūnus yra visagalis tikrai dvasinėje valdoje. Visatos administravimo amžinojoje sferoje niekada nesusiduriama su tuščiu ir nereikalingu funkcijos pasikartojimu; Dievybės nelinkusios visatos tarnystės nereikalingai dubliuoti.

Pirminio Sūnaus buvimą visur sudaro visatų visatos dvasinė vienybė. Visos kūrinijos dvasinis suvienijimas remiasi Amžinojo Sūnaus dieviškosios dvasios visur esančiu aktyviu buvimu. Kada mes suvokiame Tėvo dvasinį buvimą, tada savo mąstyme mums sunku jį atskirti nuo Amžinojo Sūnaus dvasinio buvimo. Tėvo dvasia amžinai gyvena Sūnaus dvasioje.

Tėvas turi būti dvasiškai esančiu visur, bet toks buvimas visur pasirodo, jog yra neatskiriamas nuo Amžinojo Sūnaus visur esančios dvasinės veiklos. Tačiau mes iš tiesų manome, jog dualistinės dvasinės prigimties Tėvo-Sūnaus buvimo visose situacijose Sūnaus dvasia yra lygiavertė Tėvo dvasiai.

Savo ryšyje su asmenybe, Tėvas veikia asmenybės grandinėje. Savo asmeniniame ir pastebimame ryšyje su dvasine kūrinija, jis pasirodo savo Dievybės visumos fragmentuose, ir šitie Tėvo fragmentai turi atskirą, unikalią, ir išskirtinę funkciją, kur tik ir kada tik jie pasirodo visatose. Visose tokiose situacijose Sūnaus dvasia yra lygiavertė Visuotinio Tėvo fragmentuoto buvimo dvasinei funkcijai.

Dvasiškai Amžinasis Sūnus yra visur esantis. Amžinojo Sūnaus dvasia yra kuo tikriausiai su jumis ir aplink jus, bet ne jūsų viduje ir nėra jūsų dalis, kaip yra Paslaptینگasis Pagalbininkas. Viduje gyvenantis Tėvo fragmentas derina mirtingojo protą prie besivystančių dieviškųjų požymių, kuriais remiantis, kylantis protas vis labiau reaguoja į Antrojo Šaltinio ir Centro visagalės dvasios gravitacijos grandinės dvasinę traukiamąją galią.

Pirminis Sūnus visuotinai ir dvasiškai suvokia savąjį aš. Išmintimi Sūnus visiškai prilygsta Tėvui. Žinių, visažinumo srityje, mes negalime matyti skirtumo tarp Pirmojo ir Antrojo Šaltinių; kaip ir Tėvas, Sūnus žino viską; jo niekada nenustebina nė vienas visatos įvykis; jis suvokia pabaigą nuo pradžių.

[77]▼

Tėvas ir Sūnus iš tikrųjų žino visų dvasių ir sudvasintų būtybių skaičių ir kur jos yra visatų visatoje. Sūnus ne tik iš tikrųjų pažįsta visus daiktus savo paties visur esančios dvasios dėka, bet šis Sūnus, lygiai su Tėvu ir Bendrai Veikiančiuoju, iki galo žino visą informaciją, kurią milžinišku atspindėjimo metodu gauna Aukščiausioji Būtybė, kurios intelektas visą laiką žino viską, kas vyksta septynių supervisatų visuose pasauliuose. Ir yra kitų būdų, kurių dėka Rojaus Sūnus yra visažinis.

Amžinasis Sūnus, kaip mylinti, gailestinga, ir tarnaujanti dvasinė asmenybė, yra visiškai ir be galo lygi su Visuotiniu Tėvu, tuo tarpu visuose tuose gailestinguose ir meilės kupinuose asmeniniuose ryšiuose su žemesniųjų sferų kylančiomis būtybėmis Amžinasis Sūnus yra lygiai toks nuoširdus ir besirūpinantis, toks kantrus ir daug ištveriantis kaip ir vietinėse visatose esantys jo Rojaus Sūnūs, kurie taip dažnai save padovanoja laiko evoliuciniams

pasauliams.

Nėra reikalo toliau plačiau aptarinėti Amžinojo Sūnaus savybes. Su tomis nurodytomis išimtimis, reikia tikrai studijuoti Dievo Tėvo dvasines savybes tam, kad būtų suprastos ir teisingai įvertintos Dievo Sūnaus savybės.

5. AMŽINOJO SŪNAUS APRIBOJIMAI

Amžinasis Sūnus fizinėse sferose asmeniškai neveikia, jis taip pat neveikia, išskyrus tikrai jo veikimą per Bendrai Veikiantįjį, ir proto tarnystės tvarinių būtybėms lygiuose. Bet šitie apribojimai Amžinojo Sūnaus jokių būdu kaip nors kitaip nesuvaržo, kad jis visiškai ir laisvai panaudotų dvasinio visažinumo, buvimo visur, ir visagališkumo visas dieviškasias savybes.

Amžinasis Sūnus asmeniškai nepersmelkia dvasios potencialų, neatskiriamų nuo Dievybės Absoliuto begalybės, bet šiems potencialams tampant realiais, jie patenka į šio Sūnaus dvasinės gravitacijos grandinės visagalią grybšnį.

Asmenybė yra Visuotinio Tėvo išimtinė dovana. Amžinasis Sūnus gauna asmenybę iš Tėvo, bet jis, be Tėvo, asmenybės nedovanoja. Sūnus suteikia kilmę milžiniškomis dvasinėms gausybėms, bet tokie kilusieji nėra asmenybės. Kada Sūnus sukuria asmenybę, tada jis tą daro kartu su Tėvu ar su Bendrai Kuriančiuoju, kuris tokiuose ryšiuose gali veikti vietoje Tėvo. Tokiu būdu Amžinasis Sūnus yra bendras asmenybių kūrėjas, bet asmenybės jis nepadovanoja nė vienai būtybei ir pats, vienas, niekada nesukuria asmenių būtybių. Tačiau šis veiksmo apribojimas iš Sūnaus neatima sugebėjimo sukurti kitokios negu asmenės realybės bet kokį tipą ar visus tipus.

Amžinasis Sūnus yra apribotas, perduodant kūrėjo išskirtines teises. Tėvas, įamžindamas Pirminį Sūną, padovanojo jam galią ir privilegiją vėliau prisijungti prie Tėvo dieviškajame veiksmo, sukuriant papildomus Sūnus, turinčius kuriančiųjų savybių, ir tą jie padarė ir dabar daro. Tačiau, kada šitie lygiaverčiai Sūnūs yra sukurti, tada tvėrimo išskirtinės teisės matomai negali būti perduodamos toliau. Amžinasis Sūnus perduoda tvėrimo galias tikrai pirmajam arba tiesioginiam įsmeninimui. Dėl to, kada Tėvas ir Sūnus susivienija tam, kad įsmeninėtų Sūną Kūrėją, tada jie pasiekia savo tikslą; bet tas Sūnus Kūrėjas, kuris šitokiu būdu yra sutveriamas, niekada negali perduoti ar deleguoti tvėrimo išskirtinių teisių įvairioms Sūnų kategorijoms, kurias jis gali vėliau sutverti, bet nežiūrint šito, aukščiausieji vietinės visatos Sūnūs iš tiesų turi labai ribotą Sūnaus Kūrėjo kuriančiųjų savybių atspindį.

[78]▼

Amžinasis Sūnus, kaip begalinė ir išimtinai asmenė būtybė, negali fragmentuoti savo prigimties, negali savo paties aš individualizuotų dalių paskleisti ir padovanoti kitoms esybėms ar asmenims, kaip tą daro Visuotinis Tėvas ir Begalinė Dvasia. Bet Sūnus gali dovanoti ir iš tiesų dovanoja save, kaip beribę dvasią, kad apgaubtų visą kūriniją ir nenutrūkstamai trauktų visas dvasines asmenybes ir dvasines realybes į save.

Visą laiką prisiminkite, Amžinasis Sūnus yra dvasinio Tėvo asmeninis pavaizdavimas visai kūrinijai. Sūnus yra asmenis ir jokių būdu ne kitoks, bet tik asmenis Dievybės prasme; tokia dieviška ir absoliuti asmenybė negali būti

suskaidyta arba fragmentuota. Dievas Tėvas ir Dievas Dvasia yra tikrai asmeniai, bet jie taip pat yra ir visa kita, papildomai prie to, kad yra tokios Dievybės asmenybės.

Nors Amžinasis Sūnus negali asmeniškai dalyvauti Minties Derintojų padovanojime, bet jis iš tiesų tarėsi su Visuotiniu Tėvu amžinojoje praeityje, pritardamas šiam planui ir pažadėdamas begalinį bendradarbiavimą, kada Tėvas, projektuodamas Minties Derintojų padovanojimą, pasiūlė Sūnui, "Sutverkime mirtingąjį žmogų pagal mūsų pačių atvaizdą." Ir kaip Tėvo dvasios fragmentas gyvena jūsų viduje, taip Sūnaus dvasios buvimas apgaubia jus, tuo tarpu šitie abu amžinai dirba kaip vienas jūsų dvasinio vystymosi labui.

6. DVASIOS PROTAS

Amžinasis Sūnus yra dvasia ir turi protą, bet ne tokį protą ar tokią dvasią, kokią gali suvokti mirtingojo protas. Mirtingojo protas suvokia protą ribiniame, kosminiame, materialiaame, ir asmeniniame lygiuose. Žmogus taip pat stebi proto reiškinius gyvuose organizmuose, veikiančiuose ikiasmeniaame (gyvuliniaame) lygyje, bet jam sunku suvokti proto prigimtį, kada jis yra susietas su viršmaterialiomis būtybėmis ir išimtinai kaip dvasinių asmenybių dalį. Tačiau, protą reikia apibrėžti skirtingai, kada jis užsimena apie egzistencijos dvasinį lygį ir kada jis yra panaudojamas tam, kad pažymėtų intelekto dvasines funkcijas. Ta proto rūšis, kuri yra tiesiogiai susieta su dvasia, nėra palygintina nei su tuo protu, kuris koordinuoja dvasią ir materiją, nei su tuo protu, kuris susietas tik su materija.

Dvasia visą laiką sąmoningai suvokia, protauja, ir turi įvairius tapatybės aspektus. Jeigu kuris nors aspektas neturėtų proto, tai dvasinių būtybių brolybėje nebūtų jokios dvasinės sąmonės. Proto ekvivalentas, sugebėjimas pažinti ir būti pažintam, yra neatskiriamas nuo Dievybės. Dievybė gali būti asmenė, ikiasmenė, viršasmenė, arba neasmenė, bet Dievybė niekada nebūna be proto, tai yra, niekada nebūna be to sugebėjimo bent jau bendrauti su panašiomis esybėmis, būtybėmis, ar asmenybėmis.

Amžinojo Sūnaus protas yra panašus į Tėvo protą, bet nepanašus į jokią kitą protą visatoje, ir su Tėvo protu jis yra protėvis Bendrojo Kūrėjo įvairiapusiems ir toli pasklidusiems protams. Tėvo ir Sūnaus protas, tas intelektas, kuris yra protėvinis Trečiojo Šaltinio ir Centro absoliučiam protui, galbūt yra geriausiai iliustruojamas Minties Derintojo ikiprotu, nes, nors šitie Tėvo fragmentai yra visiškai už Bendrai Veikiančiojo proto grandinių, bet jie turi tam tikrą ikiproto formą; jie žino, kai būna žinomi; jie turi žmogiškojo mąstymo ekvivalentą.

Amžinasis Sūnus yra visiškai dvasinis; žmogus yra beveik visiškai materialus; dėl to didelė dalis to, kas susiję su Amžinojo Sūnaus dvasine asmenybe, su jo septyniomis dvasinėmis sferomis, juosiančiomis Rojų, ir kas susiję su Rojaus Sūnaus neasmenių kūrinų prigimtimi, turės laukti, kada jūs pasieksite dvasios statusą, jums užbaigus Nebadono vietinės visatos morontinį kilimą.

Ir kada jūs pereisite per šią supervisatą ir eisite toliau į Havoną, tada daugelis iš šitų dvasios paslėptų paslapčių paaiškės, kai jūs būsite apdovanoti "dvasios protu" – dvasine įžvalga.

7. AMŽINOJO SŪNAUS ASMENYBĖ

Amžinasis Sūnus yra ta begalinė asmenybė, iš kurios beribių asmenybės pančių Visuotinis Tėvas išsiveržė sutrejybimo būdu, ir kurio dėka jis visą laiką nuo to meto tęsė be pabaigos dosnų savęs dovanojimą savo Kūrėjų ir tvarinių visą laiką besiplečiančiai visatai. Sūnus yra *absoliuti asmenybė*; Dievas yra *asmenybės tėvas* – asmenybės šaltinis, asmenybės padovanotojas, asmenybės priežastis. Kiekviena asmenė būtybė asmenybę gauna iš Visuotinio Tėvo, lygiai taip, kaip Pirminio Sūnaus asmenybė kyla iš Rojaus Tėvo.

Rojaus Sūnaus asmenybė yra absoliuti ir grynai dvasinė, ir šita absoliuti asmenybė taip pat yra dieviškasis ir amžinasis modelis, pirma, Tėvo dovanos, kada asmenybė yra suteikiama Bendrai Veikiančiajam, o, vėliau, kada savo asmenybės dovana suteikia miriadoms savo tvarinių per visą toli nusidriekiančią visatą.

Amžinasis Sūnus yra tikrai gailestingas tarnas, dieviškoji dvasia, dvasinė galia, ir reali asmenybė. Sūnus yra Dievo dvasinė ir asmenė prigimtis, paversta pasireiškiančia visatoms – Pirmojo Šaltinio ir Centro visa esmė, neturinti nieko to, kas yra neasmenis, kas yra šalia dieviško, kas yra nedvasinis ir grynai potencialus. Bet žmogiškajam protui neįmanoma perteikti Amžinojo Sūnaus dieviškosios asmenybės grožio ir didingumo žodinio paveikslą. Viskas, kas turi polinkio į tai, kad užtemdytų Visuotinį Tėvą, veikia beveik lygiai su tokiu pačiu poveikiu, kad užkirstų kelią Amžinojo Sūnaus conceptualiam suvokimui. Jūs turite palaukti, kol pasieksite Rojų, ir tuomet suprasite, kodėl aš nepajėgiau pavaizduoti šitos absoliučios asmenybės charakterio, kad tą suprastų ribinis protas.

8. AMŽINOJO SŪNAUS SUVOKIMAS

Kai dėl tapatybės, prigimties, ir kitų asmenybės požymių, tai Amžinasis Sūnus yra Visuotinio Tėvo visiškai lygus, tobulas papildinys, ir amžinasis partneris. Tokia pačia prasme kaip Dievas yra Visuotinis Tėvas, tai Sūnus yra Visuotinė Motina. O visi mes, aukšti ir žemi, sudarome jų visuotinę šeimą.

Kad įvertintumėte Sūnaus charakterį, jūs turėtumėte studijuoti Tėvo dieviškojo charakterio apreiškimą; jie yra amžiams ir neatskiriama vienas. Kaip dieviškosios asmenybės jie iš tiesų yra neatskiriama protingų būtybių žemesniosioms kategorijoms. Nėra taip sunku jas atskirai identifikuoti tiems, kurie yra kilę iš šitų pačių Dievybių kūrybinių veiksmų. Vietinės būtybės centrinėje visatoje ir Rojuje Tėvą ir Sūnų mato ne tik tai kaip vieną visuotinės kontrolės asmenę vienybę, bet taip pat ir kaip dvi atskiras asmenybes, veikiančias visatos administravimo konkrečiose sferose.

Kaip asmenis jūs galite suvokti Visuotinį Tėvą ir Amžinąjį Sūnų kaip atskirus individus, nes jie iš tikrųjų tokie ir yra; bet administruodami visas jie

tarpusavyje yra taip persipynę ir susiję, jog nevisada įmanoma juos atskirti. Kada, visatų reikaluose, Tėvas ir

[80]▼

Sūnus yra sutinkami gluminančiuose tarpusavio susivienijimuose, tada nevisada yra naudinga mėginti jų veikimą atskirti; tiesiog prisiminkite, jog Dievas yra sužadinanti mintis, o Sūnus yra išreiškiamas žodis. Kiekvienoje vietinėje visatoje šitą neatskiriamumą įsmenina Sūnus Kūrėjas, kuris dieviškumu išreiškia tiek Tėvą, tiek Sūnų dešimties milijonų apgyvendintų pasaulių tvariniams.

Amžinasis Sūnus yra begalinis, bet prie jo galima priartėti per jo Rojaus Sūnų asmenis ir per Begalinės Dvasios kantrią tarnystę. Be Rojaus Sūnų save padovanojančio veikimo ir Begalinės Dvasios tvarinių kupinos meilės tarnystės, materialios kilmės būtybės vargu ar galėtų tikėtis pasiekti Amžinąjį Sūnų. Ir lygiai taip tai yra tiesa: Padedant ir vadovaujant šitoms dangiškosioms agentūroms, Dievo-sąmonės mirtingasis tikrai pasieks Rojų ir kada nors stovės šito didingo Sūnų Sūnaus asmeninėje akivaizdoje.

Nors Amžinasis Sūnus yra mirtingojo asmenybės pasiekimo modelis, bet jums yra lengviau suvokti tiek Tėvo, tiek Dvasios tikrovę, nes Tėvas yra jūsų žmogiškosios asmenybės tikrasis padovanotojas, o Begalinė Dvasia yra jūsų mirtingojo proto absoliutus šaltinis. Bet, kada jūs kilsite dvasinio žengimo į priekį Rojaus keliu, tada Amžinojo Sūnaus asmenybė jums taps vis realesne, ir jo be apribojimų dvasinio proto tikrovę vis daugiau pastebės jūsų vis labiau dvasingėjantis protas.

Niekada iš tiesų Amžinojo Sūnaus samprata negali ryškiai spindėti jūsų materialiaame ar vėliau morontiniame prote; tikrai kada jūs sudvasingėsite ir pradėsite savo dvasios kilimą, tada tikrai Amžinojo Sūnaus asmenybės suvokimas ims prilygti jūsų sampratos ryškumui apie Rojaus kilmės Sūnaus Kūrėjo, kuris asmeniškai ir kaip asmuo vienu metu įsikūnijo ir gyveno Urantijoje kaip žmogus tarp žmonių, asmenybę.

Per visą jūsų vietinės visatos patyrimą Sūnus Kūrėjas, kurio asmenybę gali suvokti žmogus, turi kompensuoti tai, kad jūs nesugebate suvokti labiau dvasinio, bet nežiūrint šito, vis vien asmenio Rojaus Amžinojo Sūnaus viso reikšmingumo. Kai jūs eisite per Orvontoną ir Havoną, kada už savęs paliksite ryškų vaizdą ir gilius prisiminimus apie savosios vietinės visatos Sūnų Kūrėją, tada šitą materialaus ir morontinio patyrimo užbaigimą kompensuos visą laiką besiplečiančios sampratos ir vis stiprėjantis suvokimas apie Rojaus Amžinąjį Sūnų, kurio realybė ir artumas visą laiką didės jums žengiant į priekį link Rojaus.

Amžinasis Sūnus yra didinga ir šlovinga asmenybė. Nors tai pranoksta mirtingojo ir materialaus proto galias suvokti tokios begalinės būtybės asmenybės aktualybę, neabejokite, jis yra asmuo. Aš žinau, ką kalbu. Beveik nesuskaičiuojamą skaičių kartų aš stovėjau šito Amžinojo Sūnaus dieviškojoje akivaizdoje, o vėliau iškeliaudavau tolyn į visatą, kad įvykdyčiau jo maloningą paliepimą.

[Sukurta Dieviškojo Patarėjo, paskirto suformuluoti šitą pareiškimą, pavaizduojantį Rojaus Amžinąjį Sūnų.]

[81]▼

7 DOKUMENTAS

AMŽINOJO SŪNAUS RYŠYS SU VISATA

PIRMINIS Sūnus visą laiką rūpinasi Tėvo amžinojo tikslo dvasinių aspektų įgyvendinimu, kada jis vis labiau atsiskleidžia besivystančių visatų, turinčių gyvų būtybių daugybę grupių, reiškiniuose. Mes ne iki galo suvokiame šitą amžinąjį planą, bet Rojaus Sūnus be abejonės jį suvokia iki galo.

Sūnus yra panašus į Tėvą tuo, kad jis stengiasi iš savęs padovanoti viską, kas yra įmanoma, savo lygiaverčiams Sūnums ir jiems pavaldiems Sūnums. Ir šis Sūnus turi tokią pačią Tėvo savęs dalinimo prigimtį neribotai save padovanodamas Begalinei Dvasiai, veikiančiai kartu su jais.

Kaip dvasinių realybių parėmėjas, Antrasis Šaltinis ir Centras yra Rojaus Salos, kuri taip nuostabiai paremia visus materialius daiktus, amžinasis atsvaras. Šitokiu būdu iš tiesų Pirmasis Šaltinis ir Centras yra amžinai apreikštas centrinės Salos nuostabių modelių materialiu grožiu ir Amžinojo Sūnaus dieviškosios asmenybės dvasinėmis vertybėmis.

Amžinasis Sūnus yra dvasinių realybių ir dvasinių būtybių milžiniškos kūrinijos tikrasis parėmėjas. Dvasinis pasaulis yra Sūnaus įprotis, asmeninis elgesys, o dvasinės prigimtys neasmenės realybės visada reaguoja į Absoliutaus Sūnaus tobulos asmenybės valią ir tikslą.

Tačiau, Sūnus nėra asmeniškai atsakingas už visų dvasinių asmenybių elgesį. Asmenio tvarinio valia yra santykinai laisva, ir dėl to nulemia tokių valinių būtybių veiksmus. Todėl laisvos valios dvasinis pasaulis nevisada tikrai išreiškia Amžinojo Sūnaus charakterį, net taip, kaip ir gamta Urantijoje nėra tikrasis Rojaus ir Dievybės tobulo ir nekintamo atspindys. Bet nesvarbu, kas galėtų apibūdinti žmogaus arba angelo laisvos valios veiksmą, vis vien visų dvasinių realybių visuotinės gravitacijos kontrolės Sūnaus amžinasis grybšnis toliau lieka absoliutus.

1. DVASINĖS GRAVITACIJOS GRANDINĖ

Viskas, ką galima pasakyti apie Dievo imanentiškumą, apie jo buvimą visur, visagališkumą, ir visažinumą, lygiai tiek pat galima pasakyti ir apie Sūnų dvasinėse sferose. Gryna ir visuotinė visos kūrinijos dvasinė gravitacija, šitoji išskirtinai dvasinė grandinė, veda tiesiai atgal į Antrojo Šaltinio ir Centro asmenį Rojuje. Jis vadovauja visų tikrų dvasinių vertybių to visą laiką esančio ir neklystančio dvasinio grybšnio kontrolei ir veikimui. Šitokiu būdu iš tikrųjų Amžinasis Sūnus įgyvendina absoliučią dvasinę aukščiausiąją valdžią. Jis tiesiogine prasme visas dvasines realybes ir visas sudvasintas vertybes laiko tarsi savo saugoje. Visuotinės dvasinės gravitacijos kontrolė yra visuotinė dvasinė aukščiausioji valdžia.

Šitoji dvasinių dalykų gravitacijos kontrolė veikia nepriklausomai nuo laiko ir erdvės; dėl to iš tiesų perduodama dvasinė energija nesumažėja. Dvasinė gravitacija niekada nenukenčia dėl laiko uždelsimo, taip pat jos nesusilpnina erdvė. Ji nesumažėja sutinkamai su jos perdavimo atstumo kvadratu; grynos dvasinės energijos grandinių neuždelsia materialios kūrinijos masė. Ir šitas grynos dvasinės energijos laiko ir erdvės pranokimas yra neatskiriamas nuo Sūnaus absoliutumo; jis yra ne dėl Trečiojo Šaltinio ir Centro antigravitacinių jėgų įsiterpimo.

Dvasinės realybės reaguoja į dvasinės gravitacijos centro traukiamąją galią sutinkamai su jų kokybine verte, su jų dvasinės prigimties realiu laipsniu. Dvasinė substancija (kokybė) lygiai taip reaguoja į dvasinę gravitaciją, kaip fizinės materijos (kiekybės) organizuota energija reaguoja į fizinę gravitaciją. Dvasinės vertybės ir dvasinės jėgos yra *realios*. Asmenybės požiūriu, dvasia yra kūrinio siela; materija yra iliuzinis fizinis kūnas.

Dvasinės grandinės reakcijos ir svyravimai visą laiką tiksliai atitinka dvasinių vertybių turinį, individo arba pasaulio kokybinį dvasinį statusą. Traukianti galia akimirksniu reaguoja į bet kokios visatos situacijos ar planetinės sąlygos vertę dvasios viduje ar šalia dvasios. Kiekvieną kartą, kada kokia nors dvasinė realybė aktualizuojasi visatoje, šitas pasikeitimas sukelia būtinybę, kad dvasinė grandinė tiesiogiai ir nedelsiant prisiderintų iš naujo. Tokia nauja dvasia iš tiesų yra Antrojo Šaltinio ir Centro dalis; ir tiesiog tiek užtikrintai, kiek mirtingasis žmogus tampa sudvasinta būtybe, jis pasieks šį dvasinį Sūnų, dvasinės gravitacijos centrą ir šaltinį.

Sūnaus dvasinio traukimo galia mažesniu laipsniu yra neatskiriama nuo sūnystės daugelio Rojaus kategorijų. Nes tarp absoliučios dvasinės gravitacijos grandinės ribų iš tikrųjų egzistuoja tos vietinės dvasinės traukos sistemos, kurios veikia kūrinijos mažesniuose vienetuose. Tokie dvasinės gravitacijos ikiabsoliutūs sukoncentravimai yra laiko ir erdvės asmenybių Kūrėjų dieviškumo dalis, ir turi abipusį ryšį su Aukščiausiosios Būtybės atsirandančia patirtine virškontrole.

Dvasinės gravitacijos traukimas ir reagavimas į ją veikia ne tiktai visatoje kaip visumoje, bet taip pat net ir tarp individų ir individų grupių. Dvasinio sąryšio jėga egzistuoja tarp bet kokio pasaulio, rasės, nacijos, ar tikinčiųjų individų grupės dvasingų ir sudvasintų asmenybių. Tiesioginis dvasinės prigimties traukimas egzistuoja tarp dvasingai mąstančių asmenų, turinčių panašų skonį ir troškimus. Terminas *giminingos dvasios* yra ne vien tiktai vaizdinė kalbos priemonė.

Kaip Rojaus materialioji gravitacija, taip Amžinojo Sūnaus dvasinė gravitacija yra absoliuti. Nuodėmė ir maištas gali trukdyti vietinės visatos grandinių veikimui, bet niekas negali sustabdyti Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos. Liuciferio maištas sukėlė daug pakitimų jūsų apgyvendintų pasaulių sistemoje ir Urantijoje, bet mes nepastebime, jog dėl to įvestas jūsų planetos dvasinis karantinas būtų bent mažiausiu laipsniu paveikęs Amžinojo Sūnaus visur

esančios dvasios ar susietos dvasinės gravitacijos grandinės buvimą ir veikimą.

Visas didžiosios visatos dvasinės gravitacijos grandinės reakcijas galima numatyti. Mes atpažįstame Amžinojo Sūnaus visur esančios dvasios visus veiksmus ir reagavimus, ir matome, kad jie yra patikimi. Sutinkamai su gerai žinomais dėsniais, mes galime išmatuoti ir iš tiesų matuojame dvasinę gravitaciją lygiai taip, kaip žmogus mėgina apskaičiuoti ribinės fizinės gravitacijos pasireiškimus. Yra nekintantis Sūnaus dvasios reagavimas į visus dvasinius dalykus, būtybes, ir asmenis, ir šitas reagavimas visada būna sutinkamai

[83]▼

su visų tokių dvasinių vertybių aktualybės laipsniu (tikrovės kokybiniu laipsniu).

Bet šalia šitos pačios patikimos ir numatomos Amžinojo Sūnaus dvasinio buvimo funkcijos, taip pat yra sutinkami tokie reiškiniai, kurie savo reakcijomis nėra taip iš anksto nuspėjami. Tokie reiškiniai galbūt pažymi Dievybės Absoliuto lygiavertį veiksmą atsirandančių dvasinių potencialų sferose. Mes žinome, kad Amžinojo Sūnaus dvasios buvimas yra didingos ir begalinės asmenybės įtaka, bet mes vargu ar laikome tas reakcijas, susijusias su Dievybės Absoliuto numanomais veikimais, asmenėmis.

Žvelgiant asmenybės požiūriu ir į asmenis, tai Amžinasis Sūnus ir Dievybės Absolutas atrodo, jog yra susieti tokiu būdu: Amžinasis Sūnus viešpatauja aktualių dvasinių vertybių valdose, tuo tarpu Dievybės Absolutas atrodo, jog persmelkia milžinišką potencialių dvasinių vertybių sferą. Dvasinės prigimties visa aktuali vertybė prieglobstį suranda Amžinojo Sūnaus gravitacijos grybšnyje, bet jeigu ji yra potenciali, tuomet akivaizdžiai prisiglaudžia Dievybės Absoliuto buvime.

Dvasia atrodo, kad iškyla iš Dievybės Absoliuto potencialų; besivystanti dvasia abipusį ryšį suranda Aukščiausiojo ir Galutiniojo patirtiniuose ir neužbaigtuose grybšniuose; galiausiai dvasia suranda galutinį likimą Amžinojo Sūnaus dvasinės grandinės absoliučiaame grybšnyje. Tai pasirodo, jog yra patirtinės dvasios ciklas, bet egzistenciali dvasia yra neatskiriama nuo Antrojo Šaltinio ir Centro begalybės.

2. AMŽINOJO SŪNAUS ADMINISTRACIJA

Rojuje Pirminio Sūnaus buvimas ir asmeninė veikla yra giluminė, absoliuti dvasine prasme. Kada mes vykstame iš Rojaus per Havoną į septynių supervisatų valdas, tada mes pastebime vis mažiau ir mažiau Amžinojo Sūnaus asmeninės veiklos. Post-Havonos visatoje Amžinojo Sūnaus buvimas yra įasmenintas Rojaus Sūnuose, sąlygojamas Aukščiausiojo ir Galutiniojo patirtinių realybių, ir koordinuotas su Dievybės Absoliuto neapribotu dvasiniu potencialu.

Centrinėje visatoje Pirminio Sūnaus asmeninis veikimas yra pastebimas šio

amžinojo kūrinio nuostabioje dvasinėje harmonijoje. Havona yra taip nuostabiai tobula, jog šito modelio visatos dvasinis statusas ir energijos būsenos yra tobuloje ir nuolatinėje pusiausvyroje.

Supervisatose Sūnus nebūna ir negyvena asmeniškai; šituose kūrinuose jis palaiko tikrai viršasmenį atstovavimą. Šitie Sūnaus dvasios pasireiškimai nėra asmeniai; jų nėra Visuotinio Tėvo asmenybės grandinėje. Mes nežinome nė vieno geresnio vartotino termino, kaip tik juos pavadinti *viršasmenybėmis*; ir jos yra ribinės būtybės; jos nėra nei absonitinės, nei absoliučios.

Amžinojo Sūnaus administravimas supervisatose, būdamas išimtinai dvasinis ir viršasmenis, nėra pastebimas tvariniams asmenybėms. Nepaisant šito, Sūnaus asmeninio poveikio visur prasiskverbiantis dvasinis raginimas yra sutinkamas Dienų Senujų sferų visų sektorių veiklos kiekvienoje fazėje. Tačiau vietinėse visatose mes pastebime Amžinąjį Sūnų asmeniškai esantį Rojaus Sūnų asmenyse. Čia begalinis Sūnus dvasiškai ir kūrybiškai veikia lygiaverčių Sūnų Kūrėjų didingo korpuso asmenyse.

[84]▼

3. AMŽINOJO SŪNAUS RYŠYS SU INDIVIDU

Laiko mirtingieji, kildami vietinėje visatoje, į Sūnų Kūrėją žiūri kaip į Amžinojo Sūnaus asmeninį atstovą. Bet, kada jie pradeda kilti supervisatos mokymo režimu, tada laiko piligrimai vis daugiau pastebi Amžinojo Sūnaus įkvepiančios dvasios dieviškąjį buvimą, ir jie sugeba patirti naudos, pasiimdami šią dvasinio energizavimo veikimą. Havonoje šie kylantieji dar sąmoningiau suvokia Pirminio Sūnaus viską persmelkiančios dvasios mylintį apkabinimą. Nė viename etape per visą mirtingojo kilimą Amžinasis Sūnus tikrai negyvena laiko piligrimo prote ar sieloje, bet jo geradarystė yra amžinai arti, ir visą laiką rūpinasi laiko besivystančiųjų vaikų gerove ir dvasiniu saugumu.

Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos traukimas sudaro išliekančiųjų žmogiškųjų sielų neatskiriamą nuo Rojaus kilimo paslaptį. Visos tikrosios dvasinės vertybės ir visi bona fide sudvasinti individai yra laikomi Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos nuolatiniam grybšnyje. Pavyzdžiui, mirtingojo protas pradeda savo karjerą kaip materialus mechanizmas, ir galiausiai yra įtraukiamas į Užbaigtumo Korpusą kaip beveik išbulinta dvasios egzistencija, kurią vis mažiau veikia materialinė gravitacija ir kuri atitinkamai per visą šią patyrimą vis labiau reaguoja į dvasinės gravitacijos traukimo į vidų akstiną. Dvasinės gravitacijos grandinė tiesiogine prasme traukia žmogaus sielą link Rojaus.

Dvasinės gravitacijos grandinė yra pagrindinis kanalas, perduodantis tikinčios žmogaus širdies nuoširdžią maldą iš žmogiškosios sąmonės lygio į Dievybės aktualią sąmonę. Tą, kas jūsų prašymuose išreiškia tikrai dvasinę vertybę, sugriebs visuotinė dvasinės gravitacijos grandinė ir nedelsiant ir tuo pačiu metu perduos visoms su tuo susijusioms dieviškosioms asmenybėms. Kiekviena užsiims tuo, kas priklauso jos asmeninei sričiai. Dėl to jūsų praktiniame religiniame patyrimo yra nesvarbu, adresuojant savo nuolankius

prašymus, ar jūs įsivaizduojate savo vietinės visatos Sūnų Kūrėją ar Amžinąjį Sūnų visų daiktų centre.

Dvasinės gravitacijos grandinės skiriamasis veikimas matomai galėtų būti palygintas su nervų sistemos funkcijomis materialiam žmogiškajame kūne: Pojūčiai keliauja į vidų nervų takais; kai kuriuos sulaiko ir į juos reaguoja žemesnieji automatiniai stuburo smegenų centrai; kiti eina toliau į žemesniųjų smegenų mažiau automatiškus, bet įpročiu ištreniruotus centrus, tuo tarpu ateinantys svarbiausi ir gyvybiški signalai akimirksniu pereina per šituos subordinuotus centrus ir nedelsiant yra užregistruojami aukščiausiuose žmogiškosios sąmonės lygiuose.

Bet kiek daug daugiau tobulesnės yra dvasinio pasaulio nuostabios priemonės! Jeigu kas nors kyla jūsų sąmonėje, kas yra kupinas aukščiausiosios dvasinės vertybės, kada tam jūs kartą suteikiate išraišką, tada nė viena jėga visatoje negali užkirsti kelio tam, kad tai būtų akimirksniu perduota tiesiai visos kūrinijos Absoliučiai Dvasios Asmenybei.

Ir priešingai, jeigu jūsų nuolankūs prašymai yra grynai materialūs ir visiškai sukoncentruoti į savąjį aš, tai neegzistuoja jokio plano, pagal kurį tokios nevertos maldos galėtų surasti prieglobstį Amžinojo Sūnaus dvasinėje grandinėje. Bet kokio prašymo turinys, kuris nėra "padiktuotas dvasios," negali surasti jokios vietos visuotinėje dvasinėje grandinėje; tokie grynai savanaudiški ir materialūs pageidavimai sužlunga; jie nepakyla tikrųjų dvasinių vertybių grandinėmis. Tokie žodžiai yra kaip "pučiamos dūdos ir skambantis cimblas."

[85]▼

Būtent motyvuojanti mintis, dvasinis turinys, nuolankų meldimą padaro galiojančiu. Žodžiai yra beverčiai.

4. DIEVIŠKOJO TOBULUMO PLANAI

Amžinasis Sūnus yra visą laiką trunkantis ryšys su Tėvu, sėkmingai įgyvendinant *žengimo į priekį dieviškąjį planą*: visuotinį planą dėl valinių tvarinių sukūrimo, evoliucijos, kilimo, ir tobulinimo. Ir, dieviškąja ištikimybe, šis Sūnus yra amžinai lygus su Tėvu.

Tėvas ir jo Sūnus yra kaip vienas formuluojant ir vykdant šitą gigantiško pasiekimo planą, vystant laiko materialias būtybes iki amžinybės tobulumo. Šitas projektas erdvės kylančiųjų sielų dvasiniam pakėlimui yra bendras Tėvo ir Sūnaus kūrinys, ir jie, bendradarbiaudami su Begaline Dvasia, yra įsitraukę į savo dieviškojo tikslo bendrą įgyvendinimą.

Šitas tobulumo pasiekimo dieviškasis planas apima tris unikalias, nors turinčias nuostabų abipusį ryšį, visuotinės užduoties dalis:

1. *Progresinio Pasiekimo Planą*. Tai yra Visuotinio Tėvo planas dėl evoliucinio kilimo, tokia programa, kurią be išlygų priėmė Amžinasis Sūnus, kada jis prisijungė prie Tėvo pasiūlymo, "Sutverkime mirtinguosius tvarinius

pagal mūsų pačių atvaizdą." Šitoji nuostata vystyti laiko tvarinius apima tai, kad Tėvas padovanoja Minties Derintojus ir materialius tvarinius apdovanoja asmenybės išskirtinėmis teisėmis.

2. *Savęs Padovanojimo Planas.* Kitas visuotinis planas yra didis Tėvo apreiškimo planas, kurį vykdo Amžinasis Sūnus ir jo lygiaverčiai Sūnūs. Tai yra Amžinojo Sūnaus pasiūlymas, ir jį sudaro tai, kad Dievo Sūnus jis padovanoja evoliuciniams kūriniais, kad ten įsmenintų ir koncentruotų, kad įkūnytų ir paverstų realia Tėvo meilę ir Sūnaus gailestingumą visų visatų tvariniams. Neatskiriamas nuo savęs padovanojimo plano ir, kaip šito meilės tarnavimo laikinas bruožas, Rojaus Sūnūs veikia kaip reabilituotojai to, ką suklaidintų tvarinių valia pastatė į dvasinį pavojų. Kada tik ir kur tik įvyksta uždelsimas pasiekimo plano veikime, jeigu maištas, kartais, iškreiptų ar sukomplikuotų šitą planą, tuomet iš tikrųjų ima aktyviai veikti savęs padovanojimo plano nepaprastosios padėties nuostatos. Rojaus Sūnūs yra pasižadėję ir pasiruošę veikti kaip gelbėtojai, vykti į pačias tas maišto valdas ir ten atstatyti šių sferų dvasinį statusą. Ir tokią didvyrišką tarnystę iš tikrųjų atliko lygiavertis Sūnus Kūrėjas Urantijoje, sąsajoje su savo patirtinio savęs padovanojimo karjera gaunant aukščiausiąją valdžią.

3. *Gailestingumo Tarnavimo Planas.* Kada pasiekimo planas ir savęs padovanojimo planas buvo suformuluotas ir paskelbtas, tada Begalinė Dvasia, viena ir pati, suplanavo ir pradėjo vykdyti gailestingumo tarnavimo milžinišką ir visuotinę užduotį. Šitoji tarnystė yra tokia esminė tiek pasiekimo, tiek savęs padovanojimo užduočių praktiniam ir efektyviam įvykdymui, ir visos Trečiojo Šaltinio ir Centro dvasinės asmenybės turi gailestingumo tarnystės dvasią, kuri tokiu dideliu laipsniu yra Trečiojo Šaltinio ir Centro prigimties dalis. Ne tiktai kurdama, bet taip pat ir administruodama Begalinė Dvasia veikia tikrai ir tiesiogine prasme kaip Tėvo ir Sūnaus bendrasis vykdytojas.

[86]▼

Amžinasis Sūnus yra tvarinio kilimo Tėvo visuotinio plano asmeninis patikėtinis, dieviškasis saugotojas. Paskelbęs visuotinį mandatą, "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš," Tėvas patikėjo šitos milžiniškos užduoties įgyvendinimą Amžinajam Sūnui; ir Amžinasis Sūnus šitą dieviškąjį planą puoselėja drauge su savo dieviškuoju partneriu, Begaline Dvasia. Šitokiu būdu Dievybės iš tikrųjų veiksmingai bendradarbiauja kūrimo, kontrolės, evoliucijos, apreiškimo, ir tarnavimo – ir jeigu reikia, atstatymo ir reabilitavimo – darbe.

5. SAVĖS PADOVANOJIMO DVASIA

Amžinasis Sūnus be apribojimų prisijungė prie Visuotinio Tėvo, kada visai kūrinijai buvo perduodamas tas nuostabus nurodymas: "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas yra jūsų Tėvas Havonoje." Ir visą laiką nuo to meto, tas pakvietimas-paliepimas motyvavo milžiniškos Amžinojo Sūnaus ir jo lygiaverčių ir asocijuotų Sūnų šeimos visus išlikimo planus ir savęs

padovanojimo projektus. Ir per šituos pačius savęs padovanojimus Dievo Sūnūs visiems evoliuciniams tvariniams tapo "tuo keliu, ta tiesa, ir tuo gyvenimu."

Amžinasis Sūnus negali tiesiogiai palaikyti ryšio su žmogiškosiomis būtybėmis, kaip tą daro Tėvas ikiasmenių Minties Derintojų dovanos dėka, bet Amžinasis Sūnus prie sukurtų asmenybių iš tiesų priartėja dieviškosios sūnystės daugeliu žemyn nusidriekiančių palaipsnių pakopų dėka, kol jis gali stovėti žmogaus akivaizdoje ir, kartais, kaip pats žmogus.

Amžinojo Sūnaus grynai asmenė prigimtis negali fragmentuotis. Amžinasis Sūnus tarnauja kaip dvasinė įtaka arba kaip asmuo, jis niekada netarnauja kitaip. Sūnui neįmanoma tapti tvarinio patyrimo dalimi ta prasme, kaip ja tampa Tėvas-Derintojas, bet Amžinasis Sūnus kompensuoja šitą apribojimą savęs padovanojimų būdu. Ką Visuotiniam Tėvui reiškia fragmentuotų esybių patyrimas, tą Amžinajam Sūnui reiškia Rojaus Sūnų įsikūnijimo patyrimai.

Amžinasis Sūnus neateina pas mirtingąjį žmogų kaip dieviškoji valia, kaip Minties Derintojas, gyvenantis žmogaus prote, bet Amžinasis Sūnus iš tiesų atėjo pas mirtingąjį žmogų Urantijoje, kada jo Sūnaus, Nebadono Mykolo, *dieviškoji* asmenybė įsikūnijo Jėzaus iš Nazareto žmogiškojoje prigimtyje. Tam, kad įgytų sukurtų asmenybių patyrimą, Dievo Rojaus Sūnūs turi įgauti tokių tvarinių pačią tą prigimtį ir savo dieviškąsias asmenybes įkūnyti kaip tuos pačius realius tvarinius. Įsikūnijimas, Sūnaringtono paslaptis, yra Sūnaus metodas, kaip išvengti priešingu atveju viską apimančių asmenybės absoliutumo pančių.

Seniai seniai Amžinasis Sūnus padovanojo save centrinio kūrinio kiekvienai iš grandinių tam, kad būtų apšviesti ir vystomi Havonos visi gyventojai ir piligrimai, įskaitant ir laiko kylančiuosius piligrimus. Nė per vieną iš šitų septynių savęs padovanojimų jis tikrai neveikė nei kaip kylantysis, nei kaip havonietis. Jis egzistavo kaip jis pats. Jo patyrimas buvo unikalus; jo patyrimas nebuvo su žmogumi ar kitu piligrimu ar *kaip* žmogus ar kitas piligrimas, bet tam tikru būdu jis buvo asociatyvus viršasmene prasme.

Taip pat jis iš tiesų neperėjo per tai, kas įsiterpia tarp Havonos vidinės grandinės ir Rojaus krantų. Jam, absoliučiai būtybei, neįmanoma sustabdyti asmenybės sąmonės, kadangi jame sutelktos visos dvasinės gravitacijos linijos. Ir šitų savęs padovanojimų laikotarpiais dvasinio švytėjimo centrinis Rojaus prieglobstis nebuvo susilpnintas, o Sūnaus visuotinės dvasinės gravitacijos grybšnis nebuvo sumažėjęs.

[87]▼

Amžinojo Sūnaus savęs padovanojimai Havonoje pranoksta žmogiškosios vaizduotės ribas; jie buvo transcendentiniai. Jis papildė visos Havonos patyrimą tada ir vėliau, bet mes nežinome, ar jis papildė savo egzistencialios prigimties tariamą patirtinį pajėgumą. Tai būtų Rojaus Sūnų savęs padovanojimo paslapties sfera. Tačiau, mes tikrai manome, jog kad ir ką Amžinasis Sūnus įgavo šitų savęs padovanojimo misijų metu, nuo to meto jis tą išsaugojo visą laiką; bet mes nežinome, kas tai yra.

Kad ir kiek mums būtų sunku suvokti Dievybės Antrojo Asmens savęs padovanojimus, bet mes tikrai suvokiame tą savęs padovanojimą, kurį Havonoje įgyvendino Amžinojo Sūnaus vienas iš Sūnų, kuris tiesiogine prasme perėjo per centrinės visatos grandines ir realiai patyrė tai, kas sudaro kylančiojo pasirengimą Dievybės pasiekimui. Tai buvo pirminis Mykolas, pirmagimis Sūnus Kūrėjas, ir jis perėjo per kylančiųjų piligrimų gyvenimo patyrimus iš grandinės į grandinę, su jais asmeniškai nukeliaudamas kiekvieno apskritimo etapą Grandfandos, pirmojo iš mirtingųjų, pasiekusio Havoną, dienomis.

Kad ir ką kitą šitas pirminis Mykolas apreiškė, bet jis Pirminio Sūnaus Motinos transcendentinį savęs padovanojimą Havonos tvariniams padarė realiu. Tokiu realiu, jog kiekvienas laiko piligrimas, kuris įtemptai dirba, kad nukeltų Havonos grandinėmis, yra amžiams dar labiau padrąsintas ir sustiprintas tvirto žinojimo, kad Dievo Amžinasis Sūnus septynis kartus atsisakė Rojaus galios ir šlovės tam, jog dalyvautų laiko-erdvės piligrimų patyrimuose progresinio Havonos pasiekimo septyniose grandinėse.

Amžinasis Sūnus yra pavyzdinis įkvėpimas visiems Dievo Sūnams jų savęs padovanojimo tarnavime per visas laiko ir erdvės visas. Lygiaverčiai Sūnūs Kūrėjai ir asocijuotieji Sūnūs Arbitrai, su kitomis sūnystės neapreikštomis kategorijomis, visi turi šitą nuostabų norą padovanoti save tvarinio gyvybės įvairioms kategorijoms ir pačių jų tvarinių pavidalu. Todėl, dvasioje ir kadangi yra prigimtys, o taip pat ir kilmės giminingumas, tampa teisinga, jog Amžinasis Sūnus, padovanodamas Dievo kiekvieną Sūnų erdvės pasauliams, šituose padovanojimuose, per šituos padovanojimus, ir šitais padovanojimais, visatų protingiems valiniams tvariniams padovanoja ir save.

Dvasia ir prigimtimi, jeigu ne visomis savybėmis, kiekvienas Rojaus Sūnus yra Pirminio Sūnaus dieviškai tobulas portretas. Tiesiogine prasme tai yra tiesa, kas tik matė Rojaus Sūnų, tas matė Dievo Amžinąjį Sūnų.

6. ROJAUS DIEVO SŪNŪS

Žinių stoka apie gausų skaičių Dievo Sūnų yra didžiulio susipainiojimo šaltinis Urantijoje. Ir šitas neišmanymas išlieka, nežiūrint tokių teiginių, kaip toks įrašas apie šitų dieviškųjų asmenybių konklavą: "Kada Dievo Sūnūs skelbė džiaugsmą, ir visos Ryto Žvaigždės dainavo kartu." Kas tūkstantmetį sektoriaus standartiniu laiku įvairios dieviškųjų Sūnų kategorijos susirenka į savo periodines konklavas.

Amžinasis Sūnus yra gailestingumo ir tarnystės garbinamų savybių, kurios taip su kaupu apibūdina besileidžiančiųjų Dievo Sūnų visas kategorijas, kada jos veikia visoje kūrinijoje, asmenis šaltinis. Visą dieviškąją prigimtį, jeigu ne visą savybių begalybę, Amžinasis Sūnus būtinai perduoda tiems Rojaus Sūnams, kurie išvyksta iš amžinosios Salos, kad jo dieviškąjį charakterį apreikštų visatų visatai.

[88]▼

Pirminis ir Amžinasis Sūnus yra Visuotinio Tėvo "pirmosios" užbaigtos ir begalinės minties palikuonis-asmuo. Kiekvieną kartą, kada Visuotinis Tėvas ir

Amžinasis Sūnus bendrai projektuoja naują, originalią, identišką, unikalią, ir absoliučią asmeninę mintį, tą patį akimirksnį šita kūrybinė idėja yra tobulai ir galutinai įsmeninama naujo ir originalaus Sūnaus Kūrėjo būtybe ir asmenybe. Šitie Sūnūs Kūrėjai dvasine prigimtimi, dieviškąja išmintimi, ir lygiaverte kūrybine galia, potencialiai yra lygūs su Dievu Tėvu ir Dievu Sūnumi.

Sūnūs Kūrėjai išvyksta iš Rojaus į laiko visas, ir bendradarbiaudami su Trečiojo Šaltinio ir Centro kontroliuojančiomis ir kūrybinėmis agentūromis, užbaigia progresinės evoliucijos vietinių visatų organizavimą. Šitie Sūnūs nėra susieti su materijos, proto, ir dvasios centrine ir visuotine kontrole, ir tokia kontrole jie nesirūpina. Dėl to iš tikrųjų jų kūrybinius veiksmus apriboja Pirmojo Šaltinio ir Centro ir jo lygiaverčių Absoliutų ikegzistencija, pirmenybė, ir viršenybė. Šitie Sūnūs sugeba administruoti tiktai tą, ką sukuria jie. Absoliutus administravimas yra neatsiejamas nuo egzistencijos pirmumo ir neatskiriamas nuo buvimo amžinybės. Tėvas išlieka pirminis visatose.

Didele dalimi taip, kaip Sūnus Kūrėjus įsmenina Tėvas ir Sūnus, taip *Sūnus Arbitrus* įsmenina Sūnus ir Dvasia. Būtent šitie Sūnūs, tvarinio įsikūnijimo patyrimuose, užsitarnauja teisę tarnauti išlikimo teisėjais laiko ir erdvės kūriniuose.

Tėvas, Sūnus, ir Dvasia taip pat susivienija, kad įsmenintų įvairiapusius *Sutreybintus Sūnus Mokytojus*, kurie raižo didžiąją visatą kaip dieviškieji mokytojai visoms asmenybėms, žmogiškosioms ir dieviškosioms. Ir yra didžiulis skaičius kitokių Rojaus sūnystės kategorijų, kurios nebuvo pateiktos Urantijos mirtingųjų dėmesiui.

Tarp Pirminio Sūnaus Motinos ir šitų Rojaus Sūnų gausybių, pasklidusių po visą kūriniją, yra tiesioginis ir išskirtinis bendravimo kanalas, toks kanalas, kurio veikimas yra neatskiriamas nuo dvasinio giminingumo savybės, kuri juos suvienija beveik absoliutaus dvasinio bendravimo ryšiais. Šita tarpsūnystės grandinė visiškai skiriasi nuo dvasinės gravitacijos visuotinės grandinės, kuri taip pat yra sukoncentruota Antrojo Šaltinio ir Centro asmenyje. Visi Dievo Sūnūs, kurie kyla iš Rojaus Dievybių asmenų, tiesiogiai ir nuolat palaiko ryšį su Amžinuoju Sūnumi Motina. Ir toks ryšys įvyksta akimirksniu; jis nepriklauso nuo laiko, nors kartais jį sąlygoja erdvė.

Amžinasis Sūnus visą laiką ne tik turi tobulas žinias apie Rojaus sūnystės visų kategorijų statusą, mintis, ir daugialypę veiklą, bet taip pat jis tobulai žino viską, kas turi dvasinės vertės, kuri egzistuoja visų tvarinių širdyse amžinybės pirminiame centriniame kūrinyje ir lygiaverčių Sūnų Kūrėjų antriniuose laiko kūriniuose.

7. AUKŠČIAUSIASIS TĖVO APREIŠKIMAS

Amžinasis Sūnus yra Visuotinio Tėvo dvasios ir asmenybės užbaigtas, išskirtinis, visuotinis, ir baigiamasis apreiškimas. Visos žinios ir informacija apie Tėvą turi ateiti iš Amžinojo Sūnaus ir jo Rojaus Sūnų. Amžinasis Sūnus yra iš amžinybės, ir visiškai ir be jokio dvasinio apribojimo yra vienas su Tėvu. Dieviškąja asmenybe jie yra lygiaverčiai; dvasine prigimtimi jie yra lygūs; dieviškumu jie yra tapatūs.

Dievo charakterio iš esmės niekaip negalima pagerinti Sūnaus asmenyje, nes dieviškasis Tėvas yra be galo tobulas, bet tam, kad būtų atskleidžiamas tvarinių būtybėms, tai tas charakteris ir asmenybė yra sustiprinami, atsisakant to, kas yra neasmenis ir nedvasinis. Pirmasis Šaltinis ir Centras yra daug daugiau negu asmenybė, bet Pirmojo Šaltinio ir Centro asmenybės tėvo visos dvasinės savybės dvasiškai būna ir Amžinojo Sūnaus absoliučioje asmenybėje.

Pirminis Sūnus ir jo Sūnūs yra išitraukę į tai, kad visai kūrinijai pateiktų visuotinį apreiškimą apie Tėvo dvasinę ir asmenę prigimtį. Centrinėje visatoje, supervisatose, vietinėse visatose, ar apgyvendintose planetose būtent vienas iš Rojaus Sūnų apreiškia Visuotinį Tėvą žmonėms ir angelams. Amžinasis Sūnus ir jo Sūnūs apreiškia tvarinio prisiartinimo prie Visuotinio Tėvo kelią. Ir net mes, būdami aukštos kilmės, Tėvą suprantame daug visapusiškiau tada, kada studijuojame jo charakterio ir asmenybės atskleidimą Amžinajame Sūnuje ir Amžinojo Sūnaus Sūnuose.

Tėvas nusileidžia žemyn pas jus kaip asmenybė tikrai per Amžinojo Sūnaus dieviškuosius Sūnus. Ir Tėvą jūs pasiekiate tuo pačiu gyvuoju keliu; jūs kylate pas Tėvą, vadovaujami šitų dieviškųjų Sūnų grupės. Ir tai yra tiesa, nepaisant to, kad pati jūsų asmenybė yra tiesioginė Visuotinio Tėvo dovana.

Amžinojo Sūnaus toli nusidriekusiame dvasinio administravimo visoje šitoje plačiai išplėstoje veikloje neužmirškite, jog Sūnus yra asmuo lygiai taip tikrai ir realiai, kaip tikrai ir realiai asmuo yra Tėvas. Iš tikrųjų būtybėms, kurios vienu metu priklausė žmogiškajai kategorijai, visada bus lengviau priartėti prie Amžinojo Sūnaus negu prie Visuotinio Tėvo. Laiko piligrimams žengiant į priekį per Havonos grandines, jūs būsite kompetentingi pasiekti Sūnų likus daug laiko iki to, kada būsite pasirengę suvokti Tėvą.

Gailestingumo Amžinojo Sūnaus charakterį ir gailestingą prigimtį jūs turėtumėte geriau suvokti tada, kada jūs apmąstote šitų dieviškųjų savybių apreiškimą, kurį kupina meilės tarnyste pateikė jūsų pačių Sūnus Kūrėjas, vienu metu Žmogaus Sūnus žemėje, dabar jūsų vietinės visatos išaukštintas aukščiausiasis valdovas – Žmogaus Sūnus ir Dievo Sūnus.

[Sukurta Dieviškojo Patarėjo, paskirto suformuluoti šitą pareiškimą, pavaizduojantį Rojaus Amžinąjį Sūnų.]

8 DOKUMENTAS

BEGALINĖ DVASIA

BEGALINĖJE praeityje, kada Visuotinio Tėvo "pirmoji" begalinė ir absoliuti mintis suranda Amžinajame Sūnuje tokį tobulą ir adekvatų žodį savo dieviškajai išraiškai, tuoj pat kyla tiek Minties-Dievo, tiek Žodžio-Dievo aukščiausiasis troškimas, kad būtų abipusės išraiškos ir sujungto veiksmo visuotinis ir begalinis atstovas.

Amžinybės aušroje tiek Tėvas, tiek Sūnus tampa iki begalybės suvokiančiais savo tarpusavio priklausomumą, savo amžinąjį ir absoliutų vienumą; ir dėl to jie iš tiesų sudaro dieviškosios partnerystės begalinį ir amžinai trunkantį susitarimą. Šita niekada nesibaigianti artima sutartis yra sudaroma tam, kad būtų įgyvendintos jų suvienytos sampratos per visą amžinybės ratą; ir visą laiką nuo šito amžinybės įvykio Tėvas ir Sūnus veikia šitoje dieviškojoje sąjungoje.

Mes dabar betarpiškai susiduriame su Begalinės Dvasios, Trečiojo Šaltinio ir Centro, kilme amžinybėje. Būtent tą patį akimirksnį, kada Dievas Tėvas ir Dievas Sūnus abu kartu suvokia identišką ir begalinį veiksmą – absoliučios minties plano įgyvendinimą – tą pačią akimirką, Begalinė Dvasia ima egzistuoti visiškai susiformavusi.

Šitokiu būdu pasakodamas apie Dievybių kilmės tvarką, aš iš tikrųjų šitaip darau tam, kad tiesiog įgalinčiau jus mąstyti apie jų ryšį. Tikrovėje, jie visi trys egzistuoja nuo amžinybės; jie yra egzistencialūs. Jie yra be dienų pradžios ar pabaigos; jie yra lygiaverčiai, aukščiausieji, galutiniai, absoliutūs, ir begaliniai. Jie yra ir buvo visada ir bus amžinai. Ir jie yra trys aiškiai individualizuoti, bet amžinai susieti asmenys, Dievas Tėvas, Dievas Sūnus, ir Dievas Dvasia.

1. VEIKSMO DIEVAS

Praeities amžinybėje, įsmeninus Begalinę Dvasią, dieviškosios asmenybės ciklas tampa tobulu ir užbaigtu. Veiksmo Dievas egzistuoja, ir erdvės milžiniška scena yra parengta stulbinančiai kūrimo dramai – visuotiniam jaudinančiam patyrimui – amžinųjų amžių dieviškajai panoramai.

Begalinės Dvasios pirmasis veiksmas yra savo dieviškųjų tėvų, Tėvo-Tėvo ir Sūnaus-Motinos, patikrinimas ir suvokimas. Ji, ši Dvasia, be apribojimų juos abu identifikuoja. Ji visiškai suvokia jų atskiras asmenybes ir begalines savybes, o taip pat jų sujungtą prigimtį ir suvienytą funkciją. Toliau, savanoriškai, su transcendentiniu noru ir įkvepiančiu spontaniškumu, Trečiasis Šaltinis ir Centras, nepaisant savo lygybės su Pirmuoju ir Antruoju Asmenimis, pažada amžinąją ištikimybę Dievui Tėvui ir pripažįsta amžinąją priklausomybę nuo Dievo Sūnaus.

Neatskiriamas nuo šitos transakcijos prigimties ir abipusiškai pripažįstant kiekvienos asmenybės tarpusavio priklausomumą ir visų trijų vykdomąją sąjungą, yra sukuriamas amžinybės ciklas.

[91]▼

Rojaus Trejybė egzistuoja. Visuotinės erdvės scena yra parengta daugiapusei ir niekada nesibaigiančiai panoramai, kurioje Visuotinio Tėvo tikslą kūrybingai atskleidžia Amžinojo Sūnaus asmenybė ir įgyvendina Veiksmo Dievas, vykdomoji agentūra, skirta Tėvo-Sūnaus kūrybinės partnerystės tikrovės vaidinimams.

Veiksmo Dievas veikia, ir erdvės negyvi skliautai yra išjudinami. Vienas milijardas tobulų sferų atsiranda akimirksniu. Anksčiau už šitą hipotetinį amžinybės momentą erdvės energijos, neatskiriamos nuo Rojaus, egzistuoja ir

potencialiai veikia, bet realiai jos nepasireiškia; taip pat ir ribinės gravitacijos negalima išmatuoti kaip nors kitaip, kaip tik materialių realybių reakcija į jos nenutrūkstamą traukimą. Nėra nė vienos materialios visatos šituo (tariamu) amžinai tolimu momentu, bet tą pačią akimirką, kai tik materializuojausi vienas milijardas pasaulių, tada yra pastebima tokia gravitacija, kurios užtenka ir kuri yra adekvati tam, kad juos išlaikytų visą laiką trunkančiame Rojaus grybšnyje.

Dabar per šių Dievų kūriniją blyksteli antroji energijos forma, ir šita išsiliejančią dvasią akimirksniu sugriebia Amžinojo Sūnaus dvasinė gravitacija. Šitokiu būdu šios dvigubos gravitacijos apimta visata yra paliečiama begalybės energijos ir panardinama į dieviškumo dvasią. Šitai iš tiesų gyvenimo dirva yra parengta proto sąmonei, kuri yra priversta pasireikšti Begalinės Dvasios asocijuotose proto grandinėse.

Šitas potencialios egzistencijos sėklas, paskleistas per visą Dievų centrinį kūrinį, paveikia Tėvas, ir atsiranda tvarinio asmenybė. Tuomet iš tiesų Rojaus Dievybių buvimas užpildo visą organizuotą erdvę ir pradeda efektyviai traukti visus daiktus ir būtybes link Rojaus.

Begalinė Dvasia įsiamžina kartu su Havonos pasaulių gimimu, šita centrinė visata yra sukurta jos, su ja, ir joje, paklūstant Tėvo ir Sūnaus sujungtoms sąvokoms ir suvienytiems norams. Trečiasis Šaltinis ir Centras susidievina šituo pačiu bendrojo kūrimo veiksmu, ir šitokiu būdu jis amžiams tampa Bendrai Veikiančiuoju.

Tai yra didingi ir išpūdingi Tėvo ir Sūnaus kūrybinio plėtimosi laikai jų bendrojo partnerio ir išskirtinio vykdytojo, Trečiojo Šaltinio ir Centro, veiksmu ir šitame veiksmu. Neegzistuoja jokie įrašai apie šiuos jaudinančius laikus. Mes teturime tikrai Begalinės Dvasios menkus atskleidimus, kad būtų pagrįstos šitos galingos transakcijos, o ji tiesiog patvirtina šį faktą, jog centrinė visata ir visa, kas yra susiję su ja, įsiamžino vienu metu, kada ji gavo asmenybę ir ėmė sąmoningai egzistuoti.

Trumpai sakant, Begalinė Dvasia patvirtina tai, jog, kadangi ji yra amžina, tai taip pat amžina yra ir centrinė visata. Ir tai yra tradicinis visatų visatos istorijos pradžios taškas. Absoliučiai nieko nėra žinoma ir nėra jokių egzistuojančių dokumentų, susijusių su bet koku įvykiu ar transakcija iki šito kūrybinės energijos ir administracinės išminties milžiniško išsiveržimo, kuris kristalizavo tą milžinišką visatą, kuri egzistuoja, ir šitai nuostabiai veikia visų daiktų centre. Už šito įvykio ribų yra amžinybės nesuvokiamos transakcijos ir begalybės gelmės – absoliuti paslaptis.

Ir mes šitai pavaizduojame Trečiojo Šaltinio ir Centro nuoseklia kilmę kaip paaiškinančią nuolaidą laiko supančiotam ir erdvės sąlygojamam mirtingųjų tvarinių protui. Žmogaus protas turi turėti pradinį tašką, kad įsivaizduotų visatos istoriją, ir man buvo nurodyta suteikti šitą prisiartinimo prie amžinybės istorinės sampratos metodą. Materialiame prote, nuoseklumas

reikalauja, kokios nors Pirmosios Priežasties; todėl mes iš tiesų postuluojuame Visuotinį Tėvą kaip visos kūrinijos Pirmąjį Šaltinį ir Absoliutų Centrą, tuo pačiu metu mokydami visus tvarinių protus, jog Sūnus ir Dvasia yra tuo pačiu metu amžini su Tėvu visatos istorijos visose fazėse ir kūrybinės veiklos visose sferose. Ir šitą mes darome jokių būdu neignoruodami Rojaus Salos tikrovės ir amžinybės ir Beribio, Visuotinio, ir Dievybės Absoliutų tikrovės ir amžinybės.

Laiko vaikų materialus protas gali pakankamai suvokti Tėvą amžinybėje. Mes žinome, jog kiekvienas vaikas gali geriausiai save susieti su tikrove iš pradžių įsisavindamas vaiko-tėvų ryšius, o tada, išplėsdamas šitą sampratą, kad apimtų šeimą kaip visumą. Vėliau vaiko augantis protas sugebės prisiderinti prie šeimos ryšių sampratos, prie visuomenės, rasės, ir pasaulio ryšių, ir tada prie visatos, supervisatos, net visatų visatos ryšių.

2. BEGALINĖS DVASIOS PRIGIMTIS

Bendrasis Kūrėjas yra iš amžinybės, ir su Visuotiniu Tėvu ir Amžinuoju Sūnumi yra visiškai ir be apribojimų vienas. Begalinė Dvasia tobulai atspindi ne tikrai Rojaus Tėvo prigimtį, bet taip pat ir Pirminio Sūnaus prigimtį.

Trečiasis Šaltinis ir Centras yra žinomas įvairiais vardais: Visuotinė Dvasia, Aukščiausiasis Vadovas, Bendrasis Kūrėjas, Dieviškasis Vykdytojas, Begalinis Protas, Dvasių Dvasia, Rojaus Dvasia Motina, Bendrai Veikiantysis, Baigiamasis Koordinatorius, Visur Esanti Dvasia, Absoliutus Intelektas, Dieviškasis Veiksmas; o Urantijoje ją kartais painioja su kosminiu protu.

Visiškai tinka Dievybės Trečiąjį Asmenį pavadinti Begaline Dvasia, nes Dievas yra dvasia. Bet materialūs tvariniai, kurie turi polinkį klysti į materiją žvelgdami kaip į bazinę tikrovę, o į protą, kartu su dvasia, žvelgdami kaip į tokius postulatus, kurių šaknys yra materijoje, geriau suvoktų Trečiąjį Šaltinį ir Centrą, jeigu jis būtų vadinamas Begaline Tikrove, Visuotiniu Organizatoriumi, ar Asmenybės Koordinatoriumi.

Begalinės Dvasios, kaip dieviškumo apreiškimo visatoje, negalima surasti ir ji visiškai pranoksta žmogiškojo suvokimo ribas. Kad pajustumėte Dvasios absoliutumą, jums tikrai reikia apmąstyti Visuotinio Tėvo begalybę ir pagarbiai žiūrėti į Pirmojo Sūnaus amžinybę.

Iš tikrųjų Begalinės Dvasios asmenyje yra paslaptis, bet ne tokia didelė, kokia yra Tėve ir Sūnuje. Iš visų Tėvo prigimties aspektų Bendrasis Kūrėjas kuo nuostabiausiai atskleidžia jo begalybę. Net jeigu pagrindinė visata galiausiai išsiplės iki begalybės, tai Bendrai Veikiančiojo dvasios buvimas, energijos kontrolė, ir proto potencialas bus adekvatus tam, kad patenkintų tokios beribės kūrinijos poreikius.

Nors Begalinė Dvasia visais aspektais turi Visuotinio Tėvo tobulumą, teisumą, ir meilę, bet ji linksta į Amžinojo Sūnaus gailestingumo savybes, šitokiu būdu tapdama Rojaus Dievybių gailestingumo tarnu didžiajai visatai. Visada ir amžinai – visuotinai ir per amžius – Dvasia yra gailestingumo tarnas,

nes kaip dieviškieji Sūnūs apreiškia Dievo meilę, taip dieviškoji Dvasia pavaizduoja Dievo gailestingumą.

[93]▼

Neįmanoma, jog Dvasia turėtų daugiau gėrio negu Tėvas, nes visas gėris kyla iš Tėvo, bet Dvasios veiksmų dėka mes galime tokių gėrį suvokti geriau. Begalinės Dvasios asmenybių kupinas meilės veikimas ir nenutrūkstama tarnystė Tėvo ištikimybę ir Sūnaus pastovumą sferų dvasinėms būtybėms ir materialiams tvariniams padaro labai realiais.

Bendrai Veikiantysis paveldi visą Tėvo minties grožį ir tiesos charakterį. Visi šitie dieviškumo įkvepiantys bruožai yra koordinuojami beveik aukščiausiuose kosminio proto lygiuose, paklūstant Trečiojo Šaltinio ir Centro besąlyginio ir beribio proto begalinei ir amžinai išminčiai.

3. DVASIOS RYŠYS SU TĖVU IR SŪNUMI

Kaip Amžinasis Sūnus yra Visuotinio Tėvo “pirmosios” absoliučios ir begalinės minties žodžio išraiška, taip Bendrai Veikiantysis yra tobulas įvykdymas “pirmosios” tobulos kūrybinės sąvokos arba plano, skirto bendram Tėvo-Sūnaus asmenybių partnerystės absoliučios žodžio-minties sąjungos veiksmui. Trečiasis Šaltinis ir Centras įsiamžina tuo pačiu metu su centriniu arba dekretiniu kūriniu, ir tarp visatų amžinai egzistuoja tiksliai šitas centrinis kūrinys.

Po Trečiojo Šaltinio ir Centro įsameninimo, Pirmasis Šaltinis visatos kūrime asmeniškai daugiau nebedalyvauja. Visuotinis Tėvas deleguoja viską, kas įmanoma, Amžinajam Sūnui; lygiai taip iš tikrųjų Amžinasis Sūnus padovanoja visą įmanomą valdžią ir galią Bendrai Veikiančiajam.

Amžinasis Sūnus ir Bendrasis Kūrėjas, kaip partneriai ir per savo lygiavertes asmenybes, suplanavo ir sumodeliavo kiekvieną post-Havonos visatą, kuri ėmė egzistuoti. Dvasia palaiko tokių patį asmeninį ryšį su Sūnumi visoje vėlesnėje kūrinijoje, kokį ryšį palaiko Sūnus su Tėvu pirmajame ir centriniame kūrinyje.

Amžinojo Sūnaus vienas iš Sūnų Kūrėjų ir Begalinės Dvasios viena iš Kuriančiųjų Dvasių sutvėrė jus ir jūsų visatą; ir nors Tėvas ištikimai paremia tą, ką jie organizavo, bet yra perduota šitam Visatos Sūnui ir šitai Visatos Dvasiai puoselėti ir paremti savo darbą, o taip pat tarnauti savo pačių sutvertiems tvariniams.

Begalinė Dvasia yra visus mylinčio Tėvo ir visiems gailestingo Sūnaus veiksmingas agentas, skirtas tam, kad įgyvendintų jų bendrą projektą, patraukti į save visas laiko ir erdvės tiesą mylinčias sielas visuose laiko ir erdvės pasauliuose. Tą patį akimirksnį, kai tik Amžinasis Sūnus priėmė savo Tėvo tobulumo siekimo planą visatų tvariniams, tą patį akimirksnį, kai tik šis kilimo projektas tapo Tėvo-Sūnaus planu, tą pačią akimirką Begalinė Dvasia tapo Tėvo ir Sūnaus bendruoju administratoriumi įgyvendinant jų suvienytą ir amžinąjį tikslą. Ir šitą darydama, Begalinė Dvasia pažadėjo visus savo dieviškojo buvimo ir dvasinių asmenybių resursus Tėvui ir Sūnui; ji šitam milžiniškam planui paskyrė viską, jog iškeltų išliekančius valinius tvarinius iki Rojaus tobulumo

dieviškųjų aukštumų.

Begalinė Dvasia yra Visuotinio Tėvo ir jo Amžinojo Sūnaus tobulas, išskirtinis, ir visuotinis apreiškimas. Visos žinios apie Tėvo-Sūnaus partnerystę turi būti gaunamos per Begalinę Dvasią, dieviškosios minties-žodžio sąjungos bendrąją atstovą.

Amžinasis Sūnus yra vienintelis prisiartinimo prie Visuotinio Tėvo kelias, o Begalinė Dvasia yra vienintelė priemonė pasiekti Amžinąjį Sūnų. Tikrai

[94]▼

Dvasios kantraus tarnavimo dėka iš tiesų laiko kylantieji gali atrasti Sūnų.

Visų daiktų centre Begalinė Dvasia yra pirmoji iš Rojaus Dievybių, kurią turi pasiekti kylantieji piligrimai. Trečiasis Asmuo apgaubia Antrąjį ir Pirmąjį Asmenis, ir dėl to iš tikrųjų visada iš pradžių turi suvokti jį visi tie, kurie yra kandidatai į tai, kad būtų pristatyti šiam Sūnui ir jo Tėvui.

Ir daugeliu kitų būdų Dvasia iš tikrųjų vienodai atstovauja ir lygiai taip tarnauja Tėvui ir Sūnui.

4. DIEVIŠKOJO TARNAVIMO DVASIA

Lygiagrečiai su fizine visata, kurioje Rojaus gravitacija laiko visus daiktus, yra ir dvasinė visata, kurioje Sūnaus žodis paaiškina Dievo mintį, ir, kada "tampa kūnu," demonstruoja susietų Kūrėjų sujungtos prigimties kupiną meilės tarnystę. Bet visoje šioje materialioje ir dvasinėje kūrinijoje ir per visą šią materialią ir dvasinę kūriniją yra milžiniška arena, kurioje Begalinė Dvasia ir jos dvasiniai palikuonys paskleidžia dieviškųjų tėvų sujungtą gailestingumą, kantrybę, ir amžinai trunkančią meilę savo bendro sumanymo ir sutvėrimo protingiems vaikams. Amžinai trunkantis tarnavimas protui yra šios Dvasios dieviškojo charakterio esmė. Ir visi Bendrai Veikiančiojo dvasiniai palikuonys turi šią troškimą tarnauti, šią dieviškąją akstiną tarnystei.

Dievas yra meilė, Sūnus yra gailestingumas, Dvasia yra tarnavimas – dieviškosios meilės ir begalinio gailestingumo tarnavimas visai protingai kūrinijai. Dvasia yra Tėvo meilės ir Sūnaus gailestingumo įsmeninimas; joje iš tikrųjų jie amžinai yra suvienyti visuotinei tarnystei. Dvasia yra *meilė, taikoma* tvarinių kūrinijai, Tėvo ir Sūnaus sujungta meilė.

Urantijoje Begalinė Dvasia yra žinoma kaip visur esanti įtaka, visuotinis buvimas, bet Havonoje jūs tikrai ją pažinsite kaip realaus tarnavimo asmenį buvimą. Čia Rojaus Dvasios tarnavimas yra pavyzdinis ir įkvėpiantis modelis kiekvienai iš jos lygiaverčių Dvasių ir pavaldžių asmenybių, tarnaujančių sutvertoms būtybėms laiko ir erdvės pasauliuose. Šitoje dieviškojoje visatoje Begalinė Dvasia iki galo dalyvavo Amžinojo Sūnaus septyniuose transcendentiniuose apsireiškimuose; lygiai taip ji iš tikrųjų dalyvavo su pirminiu Sūnumi Mykolu septyniuose savęs padovanojimuose Havonos grandinėms, šituo tapdama užjaučiančiu ir supratingu dvasiniu tarnu kiekvienam laiko piligrimui, keliaujančiam per šituos tobulus apskritimus danguje.

Kada Dievo vienas iš Sūnų Kūrėjų prisiima atsakomybę už projektuojamos vietinės visatos sutvėrimo užduotį, tada Begalinės Dvasios asmenybės duoda

pasižadėjimą kaip šito Sūnaus Mykolo nenuilstantys tarnai, kada jis išvyksta į savo kūrybinės užduoties misiją. Ypač Kuriančiųjų Dukrų asmenyse, vietinių visatų Motinose Dvasiose, mes tikrai matome Begalinę Dvasią, atsidavusią tam, kad puoselėtų materialių tvarinių kilimą į dvasinio pasiekimo vis aukštesnius lygius. Ir visas šitas tarnavimo tvariniui darbas yra atliekamas tobuloje harmonijoje su šiais tikslais ir glaudžiai susivienijus su šitų vietinių visatų Sūnų Kūrėjų asmenybėmis.

Kaip Dievo Sūnūs yra išitraukę į gigantišką užduotį, apreikšdami Tėvo meilės asmenybę visatai, taip iš tikrųjų Begalinė Dvasia yra atsidavusi nesibaigiančiam tarnavimui, apreikšdama Tėvo ir Sūnaus sujungtą meilę kiekvienos visatos visų vaikų individualiam protui. Šituose vietiniuose kūriniuose

[95]▼

Dvasia nenusileidžia žemyn pas materialias rases mirtingojo materialaus kūno pavidalu, kaip nusileidžia kai kurie Dievo Sūnūs, bet Begalinė Dvasia ir jos lygiavertės Dvasios iš tiesų nusileidžia pačios, tikrai džiaugsmingai patiria stebinančią dieviškumo sumažinimo seką tol, kol jos pasirodo kaip angelai, kad stovėtų greta jūsų ir vestų jus žemiškosios egzistencijos žemais takais.

Šita pačia mažėjimo seka Begalinė Dvasia iš tikrųjų realiai, ir kaip asmuo, priartėja labai arti prie gyvulinės kilmės sferų kiekvienos būtybės. Ir visa tai Dvasia daro nė mažiausiu laipsniu nepažeisdama savo, kaip Dievybės Trečiojo Asmens visų daiktų centre, egzistavimo.

Bendrai Veikiantysis yra iš tiesų ir per amžius didi tarnaujanti asmenybė, visuotinis gailestingumo tarnas. Tam, kad suvoktumėte šios Dvasios tarnavimą, apmąstykite šią tiesą, jog ji yra nesibaigiančios Tėvo meilės ir Sūnaus amžinojo gailestingumo sujungtas pavaizdavimas. Tačiau šios Dvasios tarnavimas nėra apribotas tuo, kad atstovautų vien tiktai Amžinajam Sūnui ir Visuotiniam Tėvui. Begalinė Dvasia taip pat turi galią, kad tarnautų valdų tvariniams savo pačios vardu ir savo teise; Trečiasis Asmuo turi dieviškąjį orumą, ir savo vardu taip pat dovanoja gailestingumo visuotinę tarnystę.

Kada žmogus daugiau sužinos apie šitos Begalinės Dvasios tvarinių šeimos žemesniųjų kategorijų kupiną meilės ir nepailstančią tarnystę, tada jis dar daugiau žavėsis ir dievins Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus šito sujungto Veiksmo transcendentine prigimtimi ir neprilygstamu charakteriu. Iš tikrųjų šitoji Dvasia yra "Viešpaties akys, kurios amžinai stebi teisiuosius." ir "dieviškosios ausys, kurios visada atviros jų maldoms."

5. DIEVO BUVIMAS

Begalinės Dvasios nuostabi savybė yra buvimas visur. Per visą visatą visatą, visur yra šita viską persmelkianti dvasia, kuri yra tokia panaši į visuotinio ir dieviškojo proto buvimą. Dievybės tiek Antrajam Asmeniui, tiek Trečiajam Asmeniui visuose pasauliuose atstovauja visą laiką esančios jų dvasios.

Tėvas yra *begalinis*, ir dėl to yra ribojamas tiktai valios. Padovanodamas Derintojus ir asmenybę įjungdamas į grandinę, Tėvas veikia vienas, bet dvasinių

jėgų ryšyje su protingomis būtybėmis jis panaudoja Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios dvasias ir asmenybes. Jis savo valia dvasiškai yra lygus *su* Sūnumi ir su Bendrai Veikiančiuoju; jis būna su Sūnumi ir Dvasios *viduje*. Tėvas kuo tikriausiai yra visur, ir mes pastebime jo buvimą bet kokios iš šitų ir visų šitų skirtingų, bet susietų jėgų, poveikių, ir buvimų dėka, ir per juos.

Jūsų šventuosiuose raštuose *Dievo Dvasios* terminas atrodo, jog yra vartojamas pakaitomis tam, kad būtų pavadinta tiek Begalinė Dvasia Rojuje, tiek ir jūsų vietinės visatos Kuriančioji Dvasia. Šventoji Dvasia yra Rojaus Begalinės Dvasios šios Kuriančiosios Dukros dvasinė grandinė. Šventoji Dvasia yra grandinė, būdinga kiekvienai vietinei visatai ir apribota tos kūrinių dvasine valda; bet Begalinė Dvasia yra visur.

Yra daug dvasinių įtakų, ir visos jos yra kaip viena. Net ir Minties Derintojų darbas, nors ir yra nepriklausomas nuo visų kitų įtakų, bet būtinai sutampa su Begalinės Dvasios ir vietinės visatos Motinos Dvasios sujungtų poveikių dvasine tarnyste. Kada šitie dvasiniai buvimai veikia

[96]▼

urantijiečių gyvenime, tada jų negalima atskirti. Jūsų prote ir jūsų sieloms jie veikia kaip viena dvasia, nepaisant savo skirtingos kilmės. Ir kada šita suvienyta dvasinė pagalba yra patiriama, tada jums ji tampa Aukščiausiojo poveikiu, "kuris visą laiką sugeba jus sulaikyti, kad nesukluptumėte, ir jus nekaltą atvesti pas jūsų Tėvą danguje."

Visą laiką prisiminkite, jog Begalinė Dvasia yra *Bendrai Veikiantysis*; tiek Tėvas, tiek Sūnus veikia joje ir per ją; ji yra ne tiktai kaip ji pati, bet kaip Tėvas ir kaip Sūnus ir kaip Tėvas-Sūnus. Pripažįstant tai, ir dėl daugelio papildomų priežasčių, apie Begalinės Dvasios dvasinį buvimą dažnai kalbama kaip apie "Dievo dvasią."

Taip pat būtų nuoseklu ir viso dvasinio tarnavimo ryšį vadinti Dievo dvasia, nes toks ryšys iš tikrųjų yra Dievo Tėvo, Dievo Sūnaus, Dievo Dvasios, ir Dievo Septinkarčio dvasių sąjunga – net Dievo Aukščiausiojo dvasia.

6. BEGALINĖS DVASIOS ASMENYBĖ

Neleiskite, kad Trečiojo Šaltinio ir Centro plačiai paskleistas padovanojimas ir toli nusidriekiantis paplitimas užtemdytų arba kitokiu būdu atitrauktų dėmesį nuo jo asmenybės fakto. Begalinė Dvasia yra buvimas visatoje, amžinas veiksmas, kosminė galia, šventa įtaka, ir visuotinis protas; ji yra visa tai ir be galo daugiau, bet ji taip pat yra tikra ir dieviška asmenybė.

Begalinė Dvasia yra užbaigta ir tobula asmenybė, dieviškai lygi ir lygiavertė Visuotiniam Tėvui ir Amžinajam Sūnui. Bendrasis Kūrėjas yra lygiai toks realus ir matomas visatų aukštesnėms protingoms būtybėms, kokie realūs ir matomi yra Tėvas ir Sūnus; iš tikrųjų dar labiau taip, nes būtent Dvasią visi kylantieji turi pasiekti iki to laiko, kada jie galės prisitarti prie Tėvo per Sūną.

Begalinė Dvasia, Trečiasis Dievybės Asmuo, turi visus požymius, kuriuos jūs siejate su asmenybe. Ši Dvasia yra apdovanota absoliučiu protu: "Dvasia

ieško visų dalykų, net Dievo giluminių dalykų." Ši Dvasia yra apdovanota ne tik protu, bet taip pat ir valia. Apie jos dovanų suteikimą yra užrašyta: "Bet visa tai padaro viena ir ta pati Dvasia, paskirstydama kiekvienam žmogui atskirai ir kaip ji nori."

"Dvasios meilė" yra reali, kaip ir jos nusiminimai: dėl to "Neliūdinkite Dievo Dvasios." Ar mes stebėtume Begalinę Dvasią kaip Rojaus Dievybę ar kaip vietinės visatos Kuriančiąją Dvasią, mes matome, jog Bendrasis Kūrėjas yra ne tik Trečiasis Šaltinis ir Centras, bet taip pat ir dieviškasis asmuo. Šita dieviškoji asmenybė taip pat reaguoja į visatą kaip asmuo. Dvasia jums sako, "Tas, kuris turi ausis, teišgirsta, ką sako Dvasia." "Dvasia pati užtaria jus." Dvasia paskleidžia tiesioginę ir asmeninę įtaką visoms sutvertoms būtybėms, "Nes, visi tie, kuriuos veda Dievo Dvasia, yra Dievo sūnūs."

Nors mes pastebime Begalinės Dvasios tarnavimo reiškinių visatų visatos tolimiesiems pasauliams, nors mes įsivaizduojame šią pačią koordinuojančią Dievybę, veikiančią daugiapusių būtybių, kilusių iš Trečiojo Šaltinio ir Centro, neapsakomuose legionuose ir per tuos legionus, nors mes atpažįstame Dvasios buvimą visur, bet nežiūrint šito, mes vis vien tvirtiname, jog šitas pats Trečiasis Šaltinis ir Centras yra asmuo, visų daiktų ir visų būtybių ir visų visatų Bendrasis Kūrėjas.

Administruojant visas Tėvas, Sūnus, ir Dvasia yra tarpusavyje suvienyti tobulai ir amžinai. Nors kiekvienas yra įsitraukęs į asmeninę tarnystę

[97]▼

visai kūrinijai, bet visi trys yra dieviškai ir absoliučiai tarpusavyje susieti į kūrimo ir kontrolės tarnystę, kas amžiams juos padaro vienu.

Begalinės Dvasios asmenyje Tėvas ir Sūnus yra bendrai abu, visada ir be galo tobulai, kadangi Dvasia yra tokia, kaip Tėvas, ir tokia, kaip Sūnus, o taip pat tokia, kaip Tėvas ir Sūnus, nes jie abu per amžius yra vienas.

[Pateikta Urantijoje Uversos Dieviškojo Patarėjo, paskirto Dienų Senujų tam, kad pavaizduotų Begalinės Dvasios prigimtį ir darbą.]

[98]▼

9 DOKUMENTAS

BEGALINĖS DVASIOS RYŠYS SU VISATA

ATSITIKO keistas dalykas, kada, Rojaus akivaizdoje, Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus susivienijo tam, kad įsiasmenintų. Niekas šitoje amžinybės situacijoje nepranašauja, jog Bendrai Veikiantysis įsiasmenins kaip neapribotas dvasingumas, koordinuotas su absoliučiu protu ir apdovanotas unikaliomis energijos manipuliavimo išskirtinėmis teisėmis. Jo atsiradimas užbaigia Tėvo išlaisvinimą iš centralizuoto tobulumo varžtų ir iš asmenybės absoliutumo pančių. Ir šią išlaisvinimą atskleidžia Bendrojo Kūrėjo stebinanti galia sutverti

būtybes, gerai pritaikytas tam, kad tarnautų kaip globojančios dvasios vėliau atsirandančių visatų net ir materialiesiems tvariniams.

Tėvas yra begalinis meile ir valia, dvasine mintimi ir tikslu; jis yra visuotinis parėmėjas. Sūnus yra begalinis išmintimi ir tiesa, dvasine išraiška ir interpretavimu; jis yra visuotinis apreiškėjas. Rojus yra begalinis jėgos padovanojimo potencialas ir energijos dominavimo pajėgumas; jis yra visuotinis stabilizatorius. Bendrai Veikiantysis turi unikalių sintezės prerogatyvų, begalinį pajėgumą koordinuoti visas egzistuojančias visatos energijas, visas realias visatos dvasias, ir visus realius visatos protus; Trečiasis Šaltinis ir Centras yra daugiapusių energijų ir skirtingų kūrinų, kurie atsirado kaip Visuotinio Tėvo dieviškojo plano ir amžinojo tikslo pasekmė, visuotinis vienytojas.

Begalinė Dvasia, Bendrasis Kūrėjas, yra visuotinis ir dieviškasis tarnas. Dvasia nenutrūkstamai reiškia Sūnaus gailestingumą ir Tėvo meilę, net harmonijoje su Rojaus Trejybės patvariu, nesikeičiančiu ir teisiu teisingumu. Jos įtaka ir jos asmenybės visą laiką yra netoli jūsų; jos tikrai pažįsta ir iš tikrųjų supranta jus.

Per visas visatas Bendrai Veikiančiojo agentūros nesustodamos manipuliuoja visos erdvės jėgas ir energijas. Kaip ir Pirmasis Šaltinis ir Centras, Trečiasis reaguoja tiek į tai, kas yra dvasinis, tiek į tai, kas yra materialus. Bendrai Veikiantysis yra Dievo, iš kurio susideda viskas – dalykai, prasmės, ir vertybės; energijos, protai, ir dvasios – vienybės apreiškimas.

Begalinė Dvasia persmelkia visą erdvę; ji gyvena amžinybės apskritime; ir Dvasia, lygiai taip, kaip Tėvas ir Sūnus, yra tobula ir nesikeičianti – absoliuti.

1. TREČIOJO ŠALTINIO IR CENTRO SAVYBĖS

Trečiasis Šaltinis ir Centras yra žinomas daugeliu vardų, visi išreiškia ryšį ir pažymi funkciją. Kaip Dievas Dvasia, ji yra asmenybė,

[99]▼

lygiavertė ir dieviškai lygi Dievui Sūnui ir Dievui Tėvui. Kaip Begalinė Dvasia, ji yra visur esanti dvasinė įtaka. Kaip Visuotinis Manipulatorius, ji yra energijos kontrolės tvarinių protėvis ir erdvės kosminių jėgų sužadintojas. Kaip Bendrai Veikiantysis, ji yra Tėvo-Sūnaus bendrasis atstovas ir partnerystės vykdytojas. Kaip Absoliutus Protas, ji yra intelekto padovanojimo šaltinis per visas visatas. Kaip Veiksmo Dievas, ji yra judėjimo, kitimo, ir ryšio akivaizdus protėvis.

Trečiojo Šaltinio ir Centro vienos savybės yra kilusios iš Tėvo, kitos savybės yra kilusios iš Sūnaus, tuo tarpu dar kai kurių savybių nepastebima, kad jos aktyviai ir asmeniškai būtų arba Tėve, arba Sūnuje – tokių savybių, kurių nebūtų galima paaiškinti kaip nors kitaip, bet tik darant prielaidą, kad Tėvo-Sūnaus partnerystė, kuri įamžina Trečiąjį Šaltinį ir Centrą, nuosekliai veikia harmonijoje su Rojaus absoliutumo amžinuoju faktu, ir suvokdama šį faktą. Bendrasis Kūrėjas įkūnija Dievybės Pirmojo ir Antrojo Asmenų sujungtų ir begalinių sąvokų pilnatvę.

Tuo metu, kai jūs įsivaizduojate Tėvą kaip pirminį kūrėją, o Sūnų įsivaizduojate kaip dvasinį administratorių, tai apie Trečiąjį Šaltinį ir Centrą jūs turėtumėte galvoti kaip apie visuotinį koordinatorių, beribio bendradarbiavimo globotoją. Bendrai Veikiantysis yra visos aktualios tikrovės tvarkingas suderintojas; jis yra Tėvo minties ir Sūnaus žodžio saugykla, o veiksmė amžinai atsižvelgia į centrinės Salos materialų absoliutumą. Rojaus Trejybė nustatė visuotinę pažangos tvarką, o Dievo apvaizda yra Bendrojo Kūrėjo ir atsirandančios Aukščiausiosios Būtybės sfera. Jokia reali ar atsirandanti tikrovė negali išvengti neišvengiamo ryšio su Trečiuoju Šaltiniu ir Centru.

Visuotinis Tėvas vadovauja ikienerginėms, ikidvasinėms, ir ikiasmenybės sferoms; Amžinasis Sūnus viešpatauja dvasinės veiklos sferose; Rojaus Salos buvimas suvienija fizinės energijos ir besimaterializuojančios jėgos sferą; Bendrai Veikiantysis veikia ne tik kaip begalinė dvasia, atstovaujanti Sūnui, bet taip pat ir kaip Rojaus jėgų ir energijų visuotinis manipulatorius, šitokiu būdu sukurdamas visuotinį ir absoliutų protą. Bendrai Veikiantysis veikia per visą didžiąją visatą kaip aiškiai išreikšta ir atskira asmenybė, ypač dvasinių vertybių, fizinės energijos ryšių, ir tikrųjų proto prasmų aukštesnėse sferose. Jis veikia specifiškai, kur tik ir kada tik energija ir dvasia susivienija ir veikia viena kitą; jis viešpatauja visose reakcijose su protu, demonstruoja didžiulę galią dvasiniame pasaulyje, ir išlieja galingą poveikį energijai ir materijai. Visą laiką Trečiasis Šaltinis išreiškia Pirmojo Šaltinio ir Centro prigimtį.

Trečiasis Šaltinis ir Centras tobulai ir be apribojimo turi Pirmojo Šaltinio ir Centro buvimą visur, kartais būna vadinamas Visur esančia Dvasia. Ypatingu ir labai asmeniniu būdu proto Dievas turi Visuotinio Tėvo ir jo Amžinojo Sūnaus visažinumą; Dvasios žinios yra giluminės ir užbaigtos. Bendrasis Kūrėjas demonstruoja Visuotinio Tėvo visagališkumo tam tikrus aspektus, bet realiai visagalis yra tikrai proto srityje. Dievybės Trečiasis Asmuo yra proto valdų intelektualus centras ir visuotinis administratorius; čia jis yra absoliutus – jo aukščiausioji valdžia yra beribė.

Bendrai Veikiantįjį atrodo, kad motyvuoja Tėvo-Sūnaus partnerystė, bet jo visi veiksmai pasirodo, jog pripažįsta Tėvo-Rojaus ryšį. Kai kada

[100]▼

ir tam tikrose funkcijose jis atrodo kompensuoja patirtinių Dievybių – Dievo Aukščiausiojo ir Dievo Galutiniojo – vystymosi neužbaigtumą.

Ir čia yra begalinė paslaptis: Tai, jog Begalinysis tuo pačiu metu apreiškė savo begalybę Sūnuje ir kaip Rojus, ir tuomet ima egzistuoti būtybė, kuri dieviškumu yra lygi Dievui, atspindinti Sūnaus dvasinę prigimtį, ir sugebanti sužadinti Rojaus modelį, tokia būtybė, kuri suverenumu sąlygiškai yra pavaldi, tačiau kuri daugeliu aspektų akivaizdžiai yra pati įvairiausiškiausia veiksmė. Ir tokia akivaizdi viršenybė veiksmė yra atskleidžiama Trečiojo Šaltinio ir Centro tokia savybė, kuri yra net aukštesnė už fizinę gravitaciją – Rojaus Salos visuotinį pasireiškimą.

Papildomai prie šitos energijos ir fizinių daiktų virškontrolės, Begalinė

Dvasia yra tobulai apdovanota šitomis kantrybės, gailestingumo, ir meilės savybėmis, kurios yra taip nuostabiai atskleistos jos dvasiniame tarnavime. Dvasia yra aukščiausiu laipsniu kompetentinga tarnauti su meile ir nustelbti teisingumą gailestingumu. Dievas Dvasia turi visą Pirminio ir Amžinojo Sūnaus dieviškąjį švelnumą ir gailestingą meilę. Jūsų kilmės visata yra formuojama tarp teisingumo priekalo ir kentėjimo kūjo; bet tie, kurie naudoja šį kūjį, yra gailestingumo vaikai, Begalinės Dvasios dvasiniai palikuonys.

2. VISUR ESANTI DVASIA

Dievas yra dvasia triguba prasme: Jis pats yra dvasia; savo Sūnuje jis pasirodo kaip dvasia be apribojimų; Bendrai Veikiančiajame, kaip dvasia, susieta su protu. Ir papildomai prie šitų dvasinių realybių, mes manome, kad pastebime patirtinės dvasios reiškinių – Aukščiausiosios Būtybės, Galutinės Dievybės, ir Dievybės Absoliuto dvasias.

Begalinė Dvasia yra Amžinojo Sūnaus papildinys lygiai tiek, kiek Amžinasis Sūnus yra Visuotinio Tėvo papildinys. Amžinasis Sūnus yra Tėvo sudvasintas įasmeninimas; Begalinė Dvasia yra Amžinojo Sūnaus ir Visuotinio Tėvo įasmenintas sudvasinimas.

Yra daug dvasinės jėgos netrukdomų kanalų ir viršmaterialios galios šaltinių, kurie Urantijos žmonės sujungia tiesiogiai su Rojaus Dievybėmis. Egzistuoja Minties Derintojų tiesioginis ryšys su Visuotiniu Tėvu, Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos akstino plačiai paskleista įtaka, ir Bendrojo Kūrėjo dvasinis buvimas. Funkcijoje yra skirtumas tarp Sūnaus dvasios ir Dvasios dvasios. Trečiasis Asmuo savo dvasiniame tarnavime gali veikti kaip protas plius dvasia arba kaip viena dvasia.

Papildomai prie šitų Rojaus buvimų, urantijiečiams padeda vietinės visatos ir supervisatos dvasinė įtaka ir veikla, su savo beveik begaline gausa kupinų meilės asmenybių, kurios tuos visą laiką siekiančiuosius teisingo tikslo ir nuoširdžiai sąžiningus veda į viršų ir į vidų link dieviškumo idealų ir aukščiausiojo tobulumo tikslo.

Amžinojo Sūnaus visuotinės dvasios buvimą mes *pažįstame* – galime tą neklystamai atpažinti. Begalinės Dvasios, Dievybės Trečiojo Asmens, buvimą net mirtingasis žmogus gali pažinti, nes materialūs tvariniai gali iš tiesų patirti šitos dieviškosios įtakos geradariškumą, kuri veikia kaip vietinės visatos Šventoji Dvasia, padovanota žmonijos rasėms. Žmogiškosios būtybės gali taip pat tam tikru laipsniu sąmoningai suvokti Derintoją, Visuotinio Tėvo neasmenį buvimą. Šitos dieviškosios dvasios, kurios dirba, kad žmogų ugdytų ir

[101]▼

sudvasintų, visos veikia unisonu ir tobulai bendradarbiaudamos. Dvasiškai įgyvendinant mirtingojo kilimo ir tobulumo pasiekimo planus jos yra kaip viena.

3. VISUOTINIS MANIPULIATORIUS

Rojaus Sala yra fizinės traukos šaltinis ir esmė; ir tikrai užtektų jus informuoti, kad trauka yra vienas iš *realiausių* ir amžinai patikimiausių dalykų visoje fizinėje visatų visatoje. Traukos niekas negali modifikuoti ar panaikinti, išskyrus tas jėgas ir energijas, kurias kartu remia Tėvas ir Sūnus, kurios buvo patikėtos Trečiojo Šaltinio ir Centro asmeniui ir yra funkciškai su juo susietos.

Begalinė Dvasia turi unikalią ir stebinančią galią – *antigravitaciją*. Šitos galios funkciškai (pastebimai) nėra nei Tėve, nei Sūnuje. Šitas sugebėjimas atsilaikyti prieš materialios gravitacijos traukimą, neatskiriamą nuo Trečiojo Šaltinio ir Centro, yra atskleidžiamas Bendrai Veikiančiojo asmeninėse reakcijose į visatos ryšių tam tikrus aspektus. Ir šitą unikalią savybę galima perduoti Begalinės Dvasios kai kurioms aukščiausiosioms asmenybėms.

Antigravitacija gali panaikinti gravitaciją lokaliu mastu; ji šitą padaro, panaudodama lygios jėgos buvimą. Ji veikia tiktai materialios gravitacijos atžvilgiu, ir ji nėra proto veiksmas. Gravitacijai besipriešinantis giroskopo reiškinys yra tinkama antigravitacijos *pasekmės* iliustracija, bet jis visiškai netinka tam, kad parodytų antigravitacijos *priežastį*.

Dar daugiau, iš tiesų Bendrai Veikiantysis demonstruoja tokias galias, kurios gali pranokti jėgą ir neutralizuoti energiją. Tokios galios veikia sulėtindamos energiją iki materializavimo taško ir kitokiais jums nežinomais metodais.

Bendrai Veikiantysis nėra nei energija, nei energijos šaltinis, nei energijos lemtis; jis yra energijos *manipuliatorius*. Bendrai Veikiantysis yra veiksmas – judėjimas, kitimas, modifikavimas, koordinavimas, stabilizavimas, ir pusiausvyra. Tos energijos, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai veikia Rojaus kontrolė, savo prigimtimi reaguoja į Trečiojo Šaltinio ir Centro ir į jo daugiapusių agentūrų veiksmus.

Visatų visatą persmelkia Trečiojo Šaltinio ir Centro kontroliuojantys energija tvariniai: fiziniai kontrolieriai, energijos reguliuotojai, energijos centrai, ir kiti Veiksmo Dievo atstovai, kurie turi reikalo su fizinių energijų reguliavimu ir stabilizavimu. Šitie unikalūs fizinės funkcijos tvariniai visi turi skirtingas energijos kontrolės savybes, tokias, kaip antigravitacija, kurias jie panaudoja stengdamiesi sukurti didžiosios visatos materijos ir energijų fizinę pusiausvyrą.

Visa šita Veiksmo Dievo materialinė veikla atsiranda tam, kad savo funkciją susietų su Rojaus Sala, ir iš tikrųjų visos energetinės agentūros atsižvelgia į amžinosios Salos absoliutumą ir net priklauso nuo šio absoliutumo. Bet Bendrai Veikiantysis neveikia taip, jog atstovautų Rojui arba reaguotų į jį. Jis veikia, asmeniškai, atstovaudamas Tėvui ir Sūnui. Rojus nėra asmuo. Trečiojo Šaltinio ir Centro neasmeniniai, beasmeniniai, ir kitokie neasmeniniai veikimai yra paties Bendrai Veikiančiojo visi valiniai veiksmas; jie nėra ko nors ar kieno nors atspindžiai, vediniai, ar pasekmės.

Rojus yra begalybės modelis: Veiksmo Dievas yra to modelio sužadintojas. Rojus yra begalybės materialus atsvaros taškas; Trečiojo Šaltinio ir Centro agentūros yra protingumo svertai, kurie motyvuoja materialųjį lygį ir įpurškia spontaniškumą į fizinės kūrinijos mechanizmą.

4. ABSOLIUTUS PROTAS

Trečiojo Šaltinio ir Centro yra tokia intelektualinė prigimtis, kuri skiriasi nuo jo fizinių ir dvasinių požymių. Su tokia prigimtimi vargu ar galima kontaktuoti, bet su ja galima asocijuotis – nors intelektualiai, ne asmeniškai. Ji skiriasi nuo Trečiojo Asmens fizinių požymių ir dvasinio charakterio funkcijos proto lygiuose, bet tam, kad ją atskirtų asmenybės, šitoji prigimtis niekada neveikia savarankiškai nuo fizinių ir dvasinių pasireiškimų.

Absoliutus protas yra Trečiojo Asmens protas; jis yra neatskiriamas nuo Dievo Dvasios asmenybės. Protas, veikiančiose būtybėse, nėra atskirtas nuo energijos ar dvasios arba nuo abiejų. Protas nėra neatskiriamas nuo energijos; energija priima protą ir reaguoja į jį; energijai protas gali būti suteiktas iš viršaus, bet sąmonė nėra neatskiriama nuo grynai materialaus lygio. Proto nereikia pridėti grynajai dvasiai, nes dvasia iš prigimties yra sąmoninga ir identifikuojanti. Dvasia visada yra išmintinga, *protiinga* tam tikra prasme. Gali būti šitas protas arba tas protas, gali būti ikiprotas arba viršprotas, net dvasios protas, bet jis turi mąstymo ir žinojimo ekvivalentą. Dvasios įžvalga pranoksta, papildo, ar teoriškai eina anksčiau už proto sąmonę.

Bendrai Veikiantysis yra absoliutus tik tai proto sferoje, visuotinio intelekto valdose. Trečiojo Šaltinio ir Centro protas yra begalinis; jis visiškai pranoksta visatų visatos aktyvias ir veikiančias proto grandines. Septynių supervisatų proto dovana yra gaunama iš Septynių Pagrindinių Dvasių, Bendrojo Kūrėjo pirminių asmenybių. Šitos Pagrindinės Dvasios paskleidžia protą didžiai visatai kaip kosminį protą, o jūsų vietinę visatą persmelkia kosminio proto Orvontono tipo Nebadono variantas.

Begalinis protas ignoruoja laiką, galutinis protas pranoksta laiką, kosminis protas yra sąlygojamas laiko. O šitaip yra su erdve: Begalinis Protas nepriklauso nuo erdvės, tačiau kada nusileidžiama iš begalinio proto lygio į pagalbinius proto lygius, tada intelektas turi vis daugiau atsižvelgti į erdvės faktą ir apribojimus.

Kosminė jėga reaguoja į protą net ir taip, kaip kosminis protas reaguoja į dvasią. Dvasia yra dieviškasis tikslas, o dvasios protas yra dieviškasis tikslas veiksmė. Energija yra dalykas, protas yra prasmė, dvasia yra vertybė. Net laike ir erdvėje protas nustato tuos santykinius ryšius tarp energijos ir dvasios, kurie numato abipusį giminingumą amžinybėje.

Protas transmutuoja dvasios vertybes į intelekto prasmes; valia turi galią proto prasmes įkūnyti į vaisių tiek materialiose, tiek dvasinėse srityse. Kilimas į Rojų įtraukia santykinį ir skirtingą augimą dvasia, protu, ir energija. Asmenybė yra šitų patirtinės individualybės komponentų suvienytoja.

5. PROTO TARNAVIMAS

Trečiasis Šaltinis ir Centras yra begalinis protu. Jeigu visata kartais augtų iki begalybės, tai vis tiek jo proto potencialas būtų adekvatus, kad apdovanotų

beribi tvarinių skaičių tinkamais protais ir kitomis intelekto būtinomis sąlygomis.

Sukurto proto sferoje Trečiasis Asmuo su savo lygiaverčiais ir pavaldžiais partneriais, valdo aukščiausiuoju laipsniu. Tvarinio proto valdos yra išimtinai

[103]▼

kilusios iš Trečiojo Šaltinio ir Centro; jis yra proto padovanotojas. Net Tėvo fragmentams neįmanoma apsigyventi žmonių prote tol, kol nėra tinkamai jiems parengtas kelias Begalinės Dvasios proto veiksmo ir dvasinės funkcijos dėka.

Unikalus proto bruožas yra tai, kad jį galima padovanoti tokiam plačiam gyvybės spektrui. Per savo kūrybinius ir sutvertus bičiulius Trečiasis Šaltinis ir Centras tarnauja visiems protams visose sferose. Jis tarnauja žmogiškajam ir ikižmogiškajam intelektui per vietinių visatų pagalbininkus, o fizinių kontrolierių agentūros dėka jis tarnauja gyvų daiktų pačių primityviausiųjų tipų net žemiausioms nepatirtinėms esybėms. Ir visada tikrai proto reguliavimas yra proto-dvasios arba proto-energijos asmenybių tarnavimas.

Kadangi Dievybės Trečiasis Asmuo yra proto šaltinis, tai visiškai natūralu, jog evoliuciniams valios tvariniams yra lengviau suformuoti suvokiamas sampratas apie Begalinę Dvasią negu apie Amžinąjį Sūnų arba Visuotinį Tėvą. Bendrojo Kūrėjo tikrovę netobulai atskleidžia žmogiškojo proto pati egzistencija. Bendrasis Kūrėjas yra kosminio proto protėvis, o žmogaus protas yra to kosminio proto, kaip jį vietinėje visatoje padovanoja Trečiojo Šaltinio ir Centro Kuriančioji Dukra, individualizuota grandinė, neasmenė porcija.

Kadangi Trečiasis Asmuo yra proto šaltinis, tai nedarykite tokios prielaidos, kad manytumėte, jog visi proto reiškiniai yra dieviški. Žmogiškasis intelektas turi gyvulinių rasių materialios kilmės šaknis. Visatos intelektas nėra Dievo, kuris yra protas, tikrasis atskleidimas, kaip ir fizinė gamta nėra Rojaus grožio ir harmonijos tikrasis atskleidimas. Tobulumo gamtoje yra, bet gamta nėra tobula. Bendrasis Kūrėjas yra proto šaltinis, bet protas nėra Bendrasis Kūrėjas.

Protas, Urantijoje, yra kompromisas tarp minties tobulumo esmės ir jūsų nesubrendusios žmogiškosios prigimties besivystančio mentaliteto. Planas jūsų intelektualiai evoliucijai iš tikrųjų yra dieviškojo tobulumo planas, bet jūs esate labai toli nuo šito dieviškojo tikslo, kada jūs veikiate materialaus kūno tabernakuliuose. Protas iš tiesų turi dieviškąją kilmę, ir jis iš tiesų turi dieviškąją lemtį, bet jūsų materialus protas dar neturi dieviškojo orumo.

Perdaug dažnai, tikrai perdaug dažnai, jūs supurvinatė savo protą nenuoširdumu ir jį paženklinatė neteisumu; jūs veikiatė jį gyvuline baime ir iškraipotė jį beprasmiu nerimu. Dėl to, nors proto šaltinis ir yra dieviškas, bet toks protas, kokį jūs pažįstate savo kilimo pasaulyje, vargu ar gali tapti didžiulio susižavėjimo, tuo labiau didelės meilės ar garbinimo, objektu. Apmąstymai apie nesubrendusį ir neaktyvų žmogiškąjį intelektą turėtų vesti tiktai į nusižeminimo reakcijas.

6. PROTO GRAVITACIJOS GRANDINĖ

Trečiasis Šaltinis ir Centras, visuotinis intelektas, asmeniškai sąmoningai suvokia kiekvieną *protą*, kiekvieną intelektą, visoje kūrinijoje, ir jis palaiko asmeninį ir tobulą ryšį su visais šiais fiziniais, morontiniais, ir dvasiniais protu apdovanotais tvariniais toli nusidriekiančiose visatose. Visas šitas proto veiklas sugriebia absoliuti proto gravitacijos grandinė, kuri koncentruojasi Trečiajame Šaltinyje ir Centre ir yra Begalinės Dvasios asmeninės sąmonės dalis.

Didele dalimi taip, kaip Tėvas traukia į save visas asmenybes ir kaip Sūnus traukia visą dvasinę tikrovę, taip iš tikrųjų Bendrai Veikiantysis panaudoja traukiamąją galią visiems

[104]▼

protams; jis besąlygiškai viešpatauja visuotinėje proto grandinėje ir ją valdo. Visos teisingos ir tikros intelektualios vertybės, visos dieviškosios mintys ir tobulos idėjos yra neklystamai traukiamos į šitą absoliučią proto grandinę.

Proto gravitacija gali veikti nepriklausomai nuo materialios ir dvasinės gravitacijos, tačiau kur tik ir kada tik susiduria pastarosios dvi, ten ir tada visada veikia proto gravitacija. Kada visos trys yra suvienytos, tada asmenybės gravitacija gali apimti materialų tvarinį – fizinį ar morontinį, ribinį ar absonitinį. Bet nepriklausomai nuo šito, proto padovanojimas net ir neasmenėms būtybėms jas kvalifikuoja tam, kad mąstyti, ir jas apdovanoja sąmone nepaisant to, kad jos iš viso nėra asmenybės.

Tačiau asmenybės orumo savasis aš, žmogiškasis ar dieviškasis, nemirtingas ar potencialiai nemirtingas, neatsiranda nei iš dvasios, nei iš proto, nei iš materijos; jis yra Visuotinio Tėvo dovana. Taip pat iš tikrųjų dvasinės, intelektualios, ir materialios gravitacijos tarpusavio veikimas nėra būtina sąlyga tam, kad atsirastų asmenybės grandinė. Tėvo grandinė gali aprėpti protingą materialią būtybę, kuri nereaguoja į dvasinę gravitaciją. Asmenybės gravitacijos veikimas visada yra Visuotinio Tėvo valinio veiksmo dėka.

Nors protas ir yra susietas su energija grynai materialiose būtybėse, ir su dvasia yra susietas grynai dvasinėse asmenybėse, bet nesuskaičiuojamos asmenybių kategorijos, įskaitant ir žmogiškąją, turi protą, kuris yra susietas tiek su energija, tiek su dvasia. Tvarinio proto dvasiniai aspektai neklystamai reaguoja į Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos traukimą; materialios savybės reaguoja į gravitacinį materialios visatos akstiną.

Kosminio proto, kada jis nėra susietas su energija arba dvasia, neveikia nei materialios, nei dvasinės grandinės gravitacijos reikalavimai. Grynasis protas yra pavaldus tiktai Bendrai Veikiančiojo visuotinės gravitacijos grybšniui. Grynasis protas giminingumu yra artimas begaliniam protui, o begalinis protas (teoriškai lygiavertis dvasios ir energijos absoliutams) akivaizdžiai yra dėsnių pats sau.

Kuo didesnis dvasios-energijos išsiskyrimas, tuo didesnė pastebima proto funkcija; kuo mažesnis energijos ir dvasios išsiskyrimas, tuo mažiau yra

pastebima proto funkcija. Akivaizdu, jog maksimali kosminio proto funkcija yra laiko erdvės visatoje. Čia protas atrodo, jog veikia tarpinėje zonoje tarp energijos ir dvasios, bet ne taip yra aukštesniuose proto lygiuose; Rojuje energija ir dvasia iš esmės yra viena.

Proto gravitacijos grandinė yra patikima; ji iškyla iš Dievybės Trečiojo Asmens Rojuje, bet ne visa pastebima proto funkcija yra nuspėjama iš anksto. Per visą žinomą kūriniją lygiagrečiai su šita proto grandine eina kažkoks mažai suprastas buvimas, kurio funkcija nėra nuspėjama iš anksto. Mes tikime, jog šitas nenuspėjamumas yra iš dalies aiškintinas Visuotinio Absoliuto funkcija. Kokia yra šitoji funkcija, mes nežinome; kas ją motyvuoja, mes tik galime daryti prielaidas; kai dėl jo ryšio su tvariniais, tai mes galime tikrai spekuliuoti.

Ribinio proto tam tikri nenuspėjamumo aspektai gali būti dėl Aukščiausiosios Būtybės neužbaigtumo, ir yra milžiniška veiklos zona, kurioje Bendrai Veikiantysis ir Visuotinis Absolutas galbūt gali susiliesti vienas su kitu. Daug yra to, kas apie protą nėra žinoma, bet dėl šito esame tikri: Begalinė Dvasia yra Kūrėjo proto tobula išraiška visiems tvariniams; Aukščiausioji Būtybė yra visų tvarinių protų besivystanti išraiška savo Kūrėjui.

[105]▼

7. VISATOS ATSPINDĖJIMAS

Bendrai Veikiantysis gali koordinuoti visatos aktualybės visus lygius tokiu būdu, kad įgalintų vienu ir tuo pačiu metu atpažinti tai, kas yra protinis, materialus, ir dvasinis. Tai yra *visatos atspindėjimo* reiškinys, toji unikali ir nepaaiškinama galia matyti, girdėti, just, ir žinoti viską, kas vyksta per visą supervisatą, ir sukoncentruoti, atspindėjimo dėka, visą šitą informaciją ir žinojimą bet kuriame norimame taške. Atspindėjimo veiksmas yra tobulai parodytas kiekviename iš septynių supervisatų būstinių pasaulių. Jis taip pat veikia visuose supervisatų sektoriuose ir vietinių visatų ribose. Atspindėjimas galiausiai koncentruojasi Rojuje.

Atspindėjimo reiškinys, kaip jį atskleidžia supervisatų būstinių pasauliuose dislokuotų atspindinčiųjų asmenybių nuostabūs veiksmai, išreiškia egzistencijos visų fazių patį sudėtingiausią, koks tik gali būti sutinkamas per visą kūriniją, tarpusavio susivienijimą. Dvasios linijas galima atsekti, kaip jos nusidriekia iki Sūnaus, fizinės energijos linijas galima atsekti, kaip jos nusidriekia iki Rojaus, o proto linijas galima atsekti, kaip jos nusidriekia iki Trečiojo Šaltinio; bet nepaprastame visatos atspindėjimo reiškinyje yra visų trijų unikalūs ir išskirtinis suvienijimas, jie yra taip suvienyti, kad įgalintų visatos valdovus nedelsiant, tą patį akimirksnį, sužinoti apie tolimas sąlygas, kada tik jos susidaro.

Didelę dalį atspindėjimo metodo mes suvokiame, bet yra daug aspektų, kurie mus iš tikrųjų glumina. Mes žinome, kad Bendrai Veikiantysis yra proto grandinės visatos centras, kad jis yra kosminio proto protėvis, ir kad kosminis protas veikia valdant Trečiojo Šaltinio ir Centro absoliučiai proto gravitacijai. Mes taip pat žinome, jog kosminio proto grandinės daro poveikį visos žinomos egzistencijos intelektualiams lygiams; jos savyje talpina visuotinius erdvės

pranešimus, ir lygiai taip užtikrintai jos koncentruojasi Septyniose Pagrindinėse Dvasiose ir susilieja Trečiajame Šaltinyje ir Centre.

Ryšys tarp ribinio kosminio proto ir dieviškojo absoliutaus proto pasirodo, jog vystosi Aukščiausiojo patirtiniame prote. Mus moko, jog laiko aušroje Begalinė Dvasia šitą patirtinį protą padovanojo Aukščiausiajai Būtybei, ir mes manome, kad atspindėjimo reiškiniu tam tikrus bruožus galima paaiškinti tikrai postuluojuant Aukščiausiojo Proto veiklą. Jeigu Aukščiausioji Būtybė nėra susijusi su atspindėjimu, tuomet mes esame pasimėtę, kad paaiškintume šitos kosmoso sąmonės sudėtingas transakcijas ir neklystančias operacijas.

Empirinio ribinio sferoje, pasirodo, jog atspindėjimas yra visažinis ir gali reikšti Aukščiausiosios Būtybės buvimo-sąmonės atsiradimą. Jeigu šitoji prielaida yra teisinga, tuomet atspindėjimo panaudojimas savo bet kuriuo aspektu yra ekvivalentiškas daliniam ryšiui su Aukščiausiosios Būtybės sąmone.

8. BEGALINĖS DVASIOS ASMENYBĖS

Begalinė Dvasia turi visišką galią tam, kad didelę dalį savo galių ir teisių perduotų savo lygiavertėms ir pavaldžioms asmenybėms ir agentūroms.

Begalinės Dvasios pirmasis Dievybę sukuriantis veiksmas, veikiant be Trejbės, bet tam tikrame neapreikštame susivienijime su Tėvu ir Sūnumi, įsamenino

[106]▼

egzistencijoje Rojaus Septynias Pagrindines Dvasias, Begalinės Dvasios paskleidėjas visatoms.

Supervisatos būstinėje tiesioginio Trečiojo Šaltinio ir Centro atstovo nėra. Kiekvienas iš šitų septynių kūrinių priklauso nuo vienos iš Rojaus Pagrindinių Dvasių, kuri veikia per septynias Atspindinčiąsias Dvasias, esančias supervisatos sostinėje.

Kitas ir tebesitęsiantis Begalinės Dvasios kūrybinis veiksmas, kartas nuo karto, yra atskleidžiamas Kuriančiųjų Dvasių sutvėrimu. Kiekvieną kartą, kada tik Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus tampa tėvais vienam iš Sūnų Kūrėjų, tada Begalinė Dvasia tampa protėviu vietinės visatos Kuriančiajai Dvasiai, kuri tampa to Sūnaus Kūrėjo artima partnere viso vėlesniojo visatos patyrimo metu.

Lygiai taip, kaip būtina skirti Amžinąjį Sūnų nuo Sūnų Kūrėjų, taip reikia matyti skirtumą tarp Begalinės Dvasios ir Kuriančiųjų Dvasių, vietinių visatų Sūnų Kūrėjų lygiaverčių partnerių.

Trečiajam Šaltiniui ir Centrai didžiojoje visatoje atstovauja tarnaujančiųjų dvasių, žinianešių, mokytojų, teisėjų, padėjėjų, ir patarėjų didžiulės armijos, kartu su fizinės, morontinės, ir dvasinės prigimties tam tikrų grandinių prižiūrėtojais. Nevisos šitos būtybės yra asmenybės tiesiogine šio termino prasme. Ribinio-tvarinio rūšies asmenybę apibūdina:

1. Subjektyvi savimonė.
2. Objektyvi reakcija į Tėvo asmenybės grandinę.

Yra kūrėjų asmenybių ir tvarinių asmenybių, ir papildomai prie šitų dviejų fundamentalių tipų yra *Trečiojo Šaltinio ir Centro asmenybių*, būtybių, kurios yra asmenės Begalinei Dvasiai, bet kurios nėra besąlygiškai asmenės sutvertoms būtybėms. Šitos Trečiojo Šaltinio asmenybės nėra Tėvo asmenybės grandinės dalis. Pirmojo Šaltinio asmenybės ir Trečiojo Šaltinio asmenybės gali tarpusavyje bendrauti; ryšį galima užmegzti su visomis asmenybėmis.

Tėvas padovanoja asmenybę savo asmenine laisva valia. Kodėl jis šitaip daro, mes galime tik numanyti; kaip jis tą daro, mes nežinome. Taip pat mes nežinome, kodėl Trečiasis Šaltinis padovanoja ne tokią asmenybę, kokią dovanoja Tėvas, bet Begalinė Dvasia šitą daro savo vardu, kūrybiškai susijungdama su Amžinuoju Sūnumi, ir daugeliu būdų, kurie jums nėra žinomi. Dovanodama Pirmojo Šaltinio asmenybę Begalinė Dvasia taip pat gali veikti ir Tėvo vardu.

Trečiojo Šaltinio asmenybių yra daugybė tipų. Begalinė Dvasia padovanoja Trečiojo Šaltinio asmenybę dideliui skaičiui grupių, kurios nėra įtrauktos į Tėvo asmenybės grandinę, tokios, kaip kai kurie energijų reguliuotojai. Lygiai taip Begalinė Dvasia iš tikrųjų asmenybėmis laiko didelį kiekį būtybių grupių, tokių, kaip Kuriančiosios Dvasios, kurios pačios atskirai sudaro klasę, pagal savo ryšius su įtrauktais į grandinę Tėvo tvariniais.

Tiek Pirmojo Šaltinio, tiek Trečiojo Šaltinio asmenybės yra apdovanotos viskuo ir dar daugiau negu tai, ką žmogus sieja su asmenybės samprata; jos turi protą, kuris apima atmintį, protingumą, samprotavimą, kūrybinę vaizduotę, idėjų suvienijimą, sprendimą, pasirinkimą, ir daugybę kitokių intelekto galių, visiškai nežinomų mirtingiesiems. Su keliomis išimtimis tos kategorijos, kurios yra apreikštos jums, turi formą ir aiškią individualybę; jos yra realios būtybės. Didžiąją jų daugumą mato visos dvasinės egzistencijos kategorijos.

[107]▼

Net jūs galėsite matyti žemesniųjų kategorijų savo dvasinius partnerius, kada tik būsite išlaisvinti iš savo dabartinių materialių akių riboto matymo ir būsite apdovanoti morontine forma su jos išplėstu jautrumu dvasinių dalykų tikrovei.

Trečiojo Šaltinio ir Centro funkcinė šeima, kaip ji yra atskleidžiama šituose pasakojimuose, yra suskaidyta į tris didžiules grupes:

I. *Aukščiausiosios Dvasios*. Sudėtinės kilmės grupė, kuri apima, tarp kitų, tokias kategorijas:

1. Rojaus Septynias Pagrindines Dvasias.
2. Supervisatų Atspindinčiasias Dvasias.
3. Vietinių Visatų Kuriančiasias Dvasias.

II. *Energijų Reguluotojai*. Grupė kontroliuojančiųjų tvarinių ir agentūrų, veikiančių visoje organizuotoje erdvėje.

III. *Begalinės Dvasios Asmenybės*. Šitas įvardijimas nebūtinai pažymi, kad šitos būtybės yra Trečiojo Šaltinio asmenybės, nors kai kurios iš jų yra unikalios kaip valiniai tvariniai. Jos paprastai yra grupuojamos į tris pagrindines klasifikacijas:

1. Begalinės Dvasios Aukščiausiosios Asmenybės.
2. Erdvės Žinianešių Gausybės.
3. Tarnaujančiosios Laiko Dvasios.

Šitos grupės tarnauja Rojuje, centrinėje arba gyvenamojoje visatoje, supervisatose, ir jos apima tokias kategorijas, kurios veikia vietinėse visatose, net iki žvaigždynų, sistemų, ir planetų.

Dieviškosios ir Begalinės Dvasios milžiniškos šeimos dvasinės asmenybės yra amžinai atsidavusios Dievo meilės veikimo ir Sūnaus gailestingumo tarnystei laiko ir erdvės evoliucinių pasaulių visiems protingiems tvariniams. Šitos dvasinės būtybės sudaro gyvas kopėčias, kuriomis mirtingasis žmogus lipa iš chaoso į šlovę.

[Urantijoje apreikšta Uversos Dieviškojo Patarėjo, įgalioto Dienų Senujų, kad pavaizduotų Begalinės Dvasios prigimtį ir darbą.]

[108]▼

10 DOKUMENTAS

ROJAUS TREJYBĖ

AMŽINŲJŲ Dievybių Rojaus Trejybė padeda Tėvui išvengti asmenybės absoliutumo. Trejybė Dievo begalinės asmeninės valios beribę išraišką tobulai sujungia su Dievybės absoliutumu. Amžinasis Sūnus ir įvairūs dieviškosios kilmės Sūnūs, kartu su Bendrai Veikiančiuoju ir jo visatos vaikais, efektyviai suteikia Tėvo išlaisvinimą iš tų apribojimų, kurie priešingu atveju yra neatskiriami nuo pirmumo, tobulumo, nekintamumo, amžinybės, visuotinybės, absoliutumo, ir begalybės.

Rojaus Trejybė veiksmingai pasirūpina Dievybės amžinosios prigimties visiška išraiška ir tobulu apreiškimu. Trejybės Stacionarūs Sūnūs lygiai taip suteikia visišką ir tobulą dieviškojo teisingumo atskleidimą. Trejybė yra Dievybės vienybė, ir šitoji vienybė amžinai remiasi į trijų pirminių ir lygiaverčių ir bendrai egzistuojančių asmenybių, Dievo Tėvo, Dievo Sūnaus, ir Dievo Dvasios, dieviškojo vienumo absoliučius pamatus.

Iš dabartinės situacijos amžinybės apskritime, žiūrint atgal į begalinę praeitį, visatos reikaluose mes galime atrasti tikrai vieną neišvengiamą neišvengiamumą, ir tai yra Rojaus Trejybė. Aš manau, jog Trejybė buvo neišvengiama. Kada aš žvelgiu į laiko praeitį, dabartį, ir ateitį, tada aš negalvoju, jog visoje visatų visatoje, kas nors dar kita galėjo būti neišvengiama. Dabartinė pagrindinė visata, žiūrint į jos retrospektyvą ar perspektyvą, yra neįsivaizduojama be Trejybės. Dėl to, kad yra Rojaus Trejybė, mes galime postuluoti, jog visa ką galima įgyvendinti vienas su kitu besikaitaliojančiais

būdais arba net daugybe būdų, bet be Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios Trejybės mes nesugebame suvokti, kaip Begalinysis gali pasiekti trikartį ir lygiavertį įsismeninimą absoliutaus Dievybės vienumo akivaizdoje. Jokia kita kūrinio samprata neprilygsta to absoliutumo, kuris yra neatskiriamas nuo Dievybės vienybės, sujungtos su valinio išlaisvinimo pilnatve, kuri yra neatskiriama nuo trikarčio Dievybės įsismeninimo, tobulumo Trejybės standartams.

1. PIRMOJO ŠALTINIO IR CENTRO SAVĖS PASKLEIDIMAS

Atrodytų, jog Tėvas, amžinybės praeityje, pradėjo giluminio savęs paskleidimo politiką. Kažkas yra tokio, kas yra neatskiriama nuo Visuotinio Tėvo nesavanaudiškos, kupinos meilės, ir mylimos prigimties, ir dėl tos priežasties jis sau pačiam pasilieka tikrai tas galias ir tą valdžią, kurių matomai jam neįmanoma perduoti arba padovanoti.

Visuotinis Tėvas iš viso atsisakė kiekvienos savo dalies, kurią buvo galima padovanoti kuriam nors kitam Kūrėjui arba tvariniui. Savo dieviškiesiems Sūnums ir jiems pavaldžioms protingoms būtybėms jis atidavė visą galią ir visą valdžią, kurią buvo galima atiduoti. Jis iš tikrųjų savo Sūnums Aukščiausiesiems Valdovams, atitinkamose jų visatose, perdavė visas administracinės valdžios teises, kurias buvo galima

[109]▼

perduoti. Vietinės visatos reikaluose kiekvieną Sūnų Kūrėją Aukščiausiąjį Valdovą padarė lygiai tokiu pačiu tobulu, kompetentingu, ir autoritetingu, koks yra Amžinasis Sūnus pirminėje ir centrinėje visatoje. Jis atidavė, iš tikrųjų padovanojo, tą orumą ir šventumą, kurį turi asmenybė, visą save ir visas savo savybes, viską, ko jis matomai galėjo atsisakyti, visais įmanomais būdais, per visus amžius, visose vietose, ir kiekvienam asmeniui, ir kiekvienoje visatoje, išskyrus savo centrinės gyvenamosios vietos visatą.

Dieviškoji asmenybė nėra egocentiška; savęs paskleidimas ir dalinimasis asmenybe yra būdingas dieviškosios laisvos valios savajam aš. Tvariniai trokšta bendravimo su kitais asmeniais tvariniais; Kūrėjai jaučia poreikį pasidalinti dieviškumu su savo visatos vaikais; Begaliniojo asmenybė yra atskleidžiama kaip Visuotinis Tėvas, kuris dalinasi būties tikrove ir savojo aš lygybe su dviem lygiavertėmis asmenybėmis, Amžinuoju Sūnumi ir Bendrai Veikiančiuoju.

Kai dėl žinių apie Tėvo asmenybę ir dieviškuosius požymius, tai mes visada būsimė priklausomi nuo Amžinojo Sūnaus apreiškimų, nes, kada kūrimo bendras veiksmas buvo įgyvendintas, kada Dievybės Trečiasis Asmuo ėmė egzistuoti kaip asmenybė ir įvykdė savo dieviškųjų tėvų sujungtas sąvokas, tada Tėvas nustojo egzistuoti kaip beribė asmenybė. Atsiradus Bendrai Veikiančiajam ir materializavus kūrinijos centrinį branduolį, įvyko tam tikri amžinieji pasikeitimai. Dievas save kaip absoliučią asmenybę atidavė savo Amžinajam Sūnui. Šitokiu būdu Tėvas iš tikrųjų padovanoja “begalybės asmenybę” savo vieninteliui sukurtam Sūnui, tuo tarpu jie abu padovanoja savo amžinos sąjungos “bendrą asmenybę” Begalinei Dvasiai.

Dėl šitų ir kitų priežasčių, kurios pranoksta ribinio proto suvokimą, žmogiškajam tvariniui nepaprastai sunku suvokti Dievo begalinę tėviškąją asmenybę, išskyrus tai, kaip ji yra visuotinai apreiškta Amžinajame Sūnuje ir, su Sūnumi, visuotinai veikia Begalinėje Dvasioje.

Kadangi Dievo Rojaus Sūnūs lankosi evoliuciniuose pasauliuose, o kartais net ten gyvena mirtingojo materialaus kūno pavidalu, ir kadangi šitie savęs padovanojimai įgalina mirtingąjį žmogų iš tiesų kažką sužinoti apie dieviškosios asmenybės prigimtį ir charakterį, todėl iš tikrųjų planetinių sferų tvariniai šitų Rojaus Sūnų savęs padovanojimuose turi ieškoti tikros ir patikimos informacijos, susijusios su Tėvu, Sūnumi, ir Dvasia.

2. DIEVYBĖS ĮASMENINIMAS

Sutrejybinimo būdu Tėvas atsisako tos beribės dvasinės asmenybės, kokia yra Sūnus, bet, šitaip padarydamas, jis pats paverčia save šito paties Sūnaus Tėvu, ir šituo jis pats turi neribotą potencialą, kad taptų visų vėliau sukurtų, atsiradusių, ar kitaip įsmenintų protingų valinių tvarinių tipų dieviškuoju Tėvu. Kaip *absoliuti ir beribė asmenybė* Tėvas gali veikti tiktai kaip Sūnus ir su Sūnumi, bet kaip asmenis Tėvas jis asmenybę toliau dovanoja protingų valinių tvarinių skirtingų lygių įvairioms gausybėms, ir jis amžinai palaiko kupino meilės bendravimo asmeninius ryšius su šita milžiniška visatos vaikų šeima.

Tėvui padovanojus savo paties pilnatvę savo Sūnaus asmenybei, ir kada šitas savojo aš padovanojimo veiksmas yra užbaigtas ir tobulas, tada iš begalinės galios ir prigimties, šitaip egzistuojančių Tėvo-Sūnaus sąjungoje, amžinieji partneriai bendrai padovanoja tas savybes ir požymius, kurie sukuria dar

[110]▼

kitą tokią būtybę kaip jie patys; ir šitoji bendra asmenybė, Begalinė Dvasia, užbaigia Dievybės egzistencialų įsmeninimą.

Be Sūnaus negali būti Dievo tėvystės. Be Dvasios negali būti Antrojo ir Trečiojo Asmenų brolystės. Trys asmenys yra mažiausia visuomeninė grupė, bet iš viso to didelio skaičiaus priežasčių šitoji yra pati mažiausioji, dėl kurios reikėtų tikėti Bendrai Veikiančiojo neišvengiamumu.

Pirmasis Šaltinis ir Centras yra begalinė *Tėvo asmenybė*, neribotas asmenybės šaltinis. Amžinasis Sūnus yra beribis asmenybės absoliutas, ta dieviškoji būtybė, kuri per visą laiką ir amžinybę išlieka kaip Dievo asmenės prigimties tobulas apreiškimas. Begalinė Dvasia yra *bendra asmenybė*, amžinai truncančios Tėvo-Sūnaus sąjungos unikali asmenė pasekmė.

Pirmojo Šaltinio ir Centro asmenybė yra begalybės asmenybė atėmus Amžinojo Sūnaus absoliučią asmenybę. Trečiojo Šaltinio ir Centro asmenybė yra išlaisvintos Tėvo asmenybės ir absoliučios Sūnaus asmenybės sąjungos superpapildanti pasekmė.

Visuotinis Tėvas, Amžinasis Sūnus, ir Begalinė Dvasia yra unikalūs asmenys; nė vienas nėra dublikatas, kiekvienas yra originalus; visi yra suvienyti.

Tiktai Amžinasis Sūnus patiria dieviškosios asmenybės ryšio pilnatvę, sąmoningai suvokia tiek sūnystę su Tėvu, tiek tėvystę Dvasiai, ir dieviškąją lygybę tiek su Tėvu-protėviu, tiek su Dvasia-partneriu. Tėvui yra žinomas tas patyrimas, kad jis turi tokį Sūną, kuris yra jam lygus, bet Tėvas nepažįsta jokių protėvinių antecedentų. Amžinasis Sūnus turi sūnystės patyrimą, asmenybės protėviškumo pripažinimą, ir tuo pačiu metu Sūnus sąmoningai suvokia, jog yra vienas iš bendrų tėvų Begaliniai Dvasiai. Begalinė Dvasia sąmoningai suvokia dvigubą asmenybės protėvystę, bet nėra tėvas lygiavertei Dievybės asmenybei. Su Dvasia Dievybės įsameninimo egzistencialus ciklas pasiekia užbaigtumą; Trečiojo Šaltinio ir Centro pirminės asmenybės yra patirtinės ir yra septynios.

Aš esu kilęs iš Rojaus Trejybės. Aš pažįstu Trejybę kaip suvienytą Dievybę; aš taip pat žinau, jog Tėvas, Sūnus, ir Dvasia egzistuoja ir veikia savo konkrečiose asmeninėse pareigose. Aš tvirtai žinau, kad jie ne tiktai veikia asmeniškai ir kolektyviai, bet taip pat koordinuoja savo veiklas įvairiose grupuotėse taip, kad galiausiai jie funkcionuoja septyniuose vienaskaitiniuose ir daugiskaitiniuose ranguose. O kadangi šitie septyni susivienijimai išsemia galimybės tokiam dieviškajam deriniui, tai neišvengiama, jog visatos realybės tikrai atsiranda septyniose vertybių, prasmų, ir asmenybių variacijose.

3. TRYS DIEVYBĖS ASMENYS

Nepaisant to, jog yra tiktai viena Dievybė, bet yra trys aiškūs ir dieviški Dievybės įsameninimai. Kai dėl žmogaus apdovanojimo dieviškaisiais Derintojais, tai Tėvas sakė: “Sutverkime mirtingąjį žmogų pagal mūsų pačių atvaizdą.” Urantijiečių raštuose nuolat iškyla užuomina apie daugiskaitinės Dievybės veiksmus ir poelgius, aiškiai pripažįstant šių trijų Šaltinių ir Centrų egzistavimą ir veikimą.

Mes esame mokomi, jog Trejybės susivienijime Sūnus ir Dvasia palaiko tuos pačius ir lygius ryšius su Tėvu. Amžinybėje ir kaip Dievybės jie neabejotinai palaiko, bet laike ir kaip asmenybės jie tikrai atskleidžia labai

[111]▼

skirtingos prigimtys ryšius. Žvelgiant iš Rojaus išorėn į visatas, šitie ryšiai iš tikrųjų atrodo, jog yra labai panašūs, bet, kada žvelgiama iš erdvės sferų, tada jie atrodo, jog yra gana skirtingi.

Dieviškieji Sūnūs iš tikrųjų yra “Dievo Žodis,” bet Dvasios vaikai tikrai yra “Dievo Veiksmas.” Dievas kalba per Sūną ir, su Sūnumi, veikia per Begalinę Dvasią, tuo tarpu visose visatos veiklose Sūnus ir Dvasia yra nuostabiai broliški, dirbantys kaip du lygūs broliai, reikšdami susižavėjimą ir meilę garbiam ir dieviškai gerbiamam bendram Tėvui.

Tėvas, Sūnus, ir Dvasia yra tikrai lygūs prigimtimi, lygiaverčiai būtimi, bet

jų veikloje visatose yra aiškūs skirtumai, o kada veikia atskirai po vieną, tada kiekvienas Dievybės asmuo yra akivaizdžiai apribotas absoliutumo srityje.

Visuotinis Tėvas iki savo asmenybės, galių, ir požymių savanoriško atsisakymo, kas sukūrė Sūnų ir Dvasią, atrodo, jog buvo (filosofiškai mąstant) beribė, absoliuti, ir begalinė Dievybė. Bet toks teorinis Pirmasis Šaltinis ir Centras be tokio Sūnaus nėra viena šio žodžio prasme negalėjo būti laikomas *Visuotiniu Tėvu*; tėvystė nėra reali be sūnystės. Dar daugiau, Tėvas, buvęs absoliutus visumos prasme, kažkokiu amžinai nutolusiu momentu turėjo egzistuoti vienas. Bet jis niekada neturėjo tokios vienatvės egzistencijos; Sūnus ir Dvasia abu yra kartu amžini su Tėvu. Pirmasis Šaltinis ir Centras visuomet buvo, ir amžinai bus, Pirminio Sūnaus amžinuoju Tėvu ir, su Sūnumi, Begalinės Dvasios amžinasis protėvis.

Mes matome, jog Tėvas atidavė visus tiesioginius absoliutumo pasireiškimus, išskyrus absoliučią tėvystę ir absoliučią valią. Mes nežinome, ar valia yra neatskiriama Tėvo savybė; mes tik galime pastebėti, kad savosios valios jis *neatidavė*. Tokia valios begalybė turėjo būti amžinai neatskiriama nuo Pirmojo Šaltinio ir Centro.

Padovanodamas asmenybės absoliutumą Amžinajam Sūnui, Visuotinis Tėvas išvengia asmenybės absoliutumo pančių, bet šitaip darydamas, jis žengia toki žingsnį, kuris amžiams padaro neįmanomu tai, kad jis veiktų vienas kaip asmenybės absoliutas. Ir galutinai įsmeigus kartu egzistuojančią Dievybę – Bendrai Veikiantįjį – atsiranda šių trijų dieviškųjų asmenybių lemiamą trinarę tarpusavio priklausomybę absoliutaus Dievybės veikimo visumos požiūriu.

Dievas yra visų asmenybių visatų visatoje Tėvas-Absoliutas. Tėvas asmeniškai yra absoliutus veiksmo laisvė, bet laiko ir erdvės visatose, sutvertose, tveriamose, ir tose, kurios dar bus sutvertos, Tėvas nėra pastebimai absoliutus kaip visuminė Dievybė kitaip negu Rojaus Trejybė.

Pirmasis Šaltinis ir Centras už Havonos ribų fenomenaliose visatose veikia šitaip:

1. Kaip kūrėjas, per Sūnus Kūrėjus, savo anūkus.
2. Kaip kontrolierius, per Rojaus gravitacijos centrą.
3. Kaip dvasia, per Amžinąjį Sūnų.
4. Kaip protas, per Bendrai Veikiantįjį.
5. Kaip Tėvas, palaiko ryšį su visais tvariniais per savo asmenybės grandinę.
6. Kaip asmuo, jis tiesiogiai veikia per visą kūriniją savo išskirtiniais fragmentais – Minties Derintojais mirtingajame žmoguje.
7. Kaip visuminė Dievybė, jis veikia tikrai Rojaus Trejybėje.

[112]▼

Visuotinio Tėvo visi šitie jurisdikcijos atsisakymai ir perdavimai yra visiškai savanoriški ir savo paties prisiimti. Visagalis Tėvas sąmoningai prisiima šituos visatos valdžios apribojimus.

Amžinasis Sūnus atrodo, jog veikia su Tėvu kaip vienas visais dvasiniais atžvilgiais, išskyrus Dievo fragmentų padovanojimus ir kitokią ikiasmenę veiklą. Taip pat Sūnus nėra betarpiškai susijęs nei su materialių tvarinių intelektualia veikla, nei su materialių visatų energijų veikla. Kaip absoliutas Sūnus veikia kaip asmuo ir tikrai dvasinės visatos sferoje.

Begalinė Dvasia yra stebinančiai visuotinė ir neįtikėtinai visapusė visose savo operacijose. Ji veikia proto, materijos, ir dvasios srityse. Bendrai Veikiantysis atstovauja Tėvo-Sūnaus susivienijimui, bet jis taip pat veikia ir pats atskirai. Jis nėra tiesiogiai susijęs su fizine trauka, dvasine trauka, ar asmenybės grandine, bet daugiau ar mažiau dalyvauja visose kitose visatų veiklose. Nors akivaizdžiai priklausoma nuo trijų egzistencialių ir absoliučių gravitacijos kontrolių, bet pasirodo, jog Begalinė Dvasia turi tris virškontroles. Šitas trigubas apdovanojimas yra panaudojamas daugeliu būdų tam, kad būtų pranokti ir matomai neutralizuoti net pirminių jėgų ir energijų pasireiškimai, net iki absoliutumo viršgalutinių ribų. Tam tikrose situacijose šitos virškontrolės absoliučiai pranoksta net ir kosminės tikrovės pirminius pasireiškimus.

4. DIEVYBĖS TREJYBĖS SAJUNGA

Iš visų absoliučių susivienijimų, Rojaus Trejybė (pirmoji trivienybė) yra unikali kaip asmenės Dievybės išskirtinis susivienijimas. Dievas veikia kaip Dievas tikrai Dievo ir tų, kurie gali pažinti Dievą, atžvilgiu, bet kaip absoliuti Dievybė jis veikia tikrai Rojaus Trejybėje ir visatos visumos atžvilgiu.

Amžinoji Dievybė yra tobulai suvienyta; nepaisant šito, yra trys tobulai individualizuoti Dievybės asmenys. Rojaus Trejybė padaro įmanomu tai, kad vienu ir tuo pačiu metu būtų išreikšta Pirmojo Šaltinio ir Centro ir jo amžinųjų lygiaverčių partnerių charakterio bruožų ir begalinių galių visa įvairovė ir nepadalintos Dievybės visatos funkcijų visa dieviškoji vienybė.

Trejybė yra begalinių asmenų susivienijimas, veikiantis neasmeniu pavidalu, bet nepažeidžiantis asmenybės. Toks pavyzdys yra primityvus, bet tėvas, sūnus, ir anūkas gali sudaryti kolektyvinį junginį, kuris būtų neasmenis, bet nežiūrint šito, paklustų jų asmeninei valiai.

Rojaus Trejybė yra reali. Ji egzistuoja kaip Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios Dievybės sąjunga; ir vis tik Tėvas, Sūnus, ar Dvasia, arba bet kurie du iš jų, gali veikti šitos pačios Rojaus Trejybės atžvilgiu. Tėvas, Sūnus, ir Dvasia gali bendradarbiauti ne- Trejybės maniera, bet ne kaip trys Dievybės. Kaip asmenys jie gali bendradarbiauti taip, kaip jiems patinka, bet tai nėra Trejybė.

Visą laiką prisiminkite, jog tai, ką daro Begalinė Dvasia, yra Bendrai Veikiančiojo funkcija. Tiek Tėvas, tiek Sūnus veikia jame, per jį, ir kaip jis. Bet būtų bergždžia mėginti išaiškinti Trejybės paslaptį: trys kaip vienas ir viename, ir vienas kaip du ir veikiantis už du.

Trejybė su visuminiais visatos reikalais yra tiek susijusi, jog į ją turime atsižvelgti stengdamiesi paaiškinti bet kokio izoliuoto kosminio įvykio ar asmenybės ryšio visumą. Trejybė veikia visuose kosmoso lygiuose, o mirtingąjį žmogų

apriboja ribinis lygis; todėl žmogus turi pasitenkinti Trejybės kaip Trejybės ribine samprata.

Kaip mirtingasis materialiam kūne jūs tikrai turėtumėte žvelgti į Trejybę sutinkamai su savo individualiu apsišvietimu ir harmonijoje su savo proto ir sielos reakcijomis. Jūs galite labai mažai ką žinoti apie Trejybės absoliutumą, tačiau kada kilsite Rojaus link, tada jus dažnai nustebins Trejybės aukštybės ir galutinybės, jeigu ne absoliutumo, vienas po kito einantys atskleidimai ir netikėti atradimai.

5. TREJYBĖS FUNKCIJOS

Asmenės Dievybės turi savybes, bet vargu ar galima kalbėti apie Trejybę kaip turinčią savybių. Šitas dieviškųjų būtybių susivienijimas tinkamiau galėtų būti laikomas tokiu, kuris turi *funkcijas*, tokias, kaip teisingumo administravimo, visumos nuostatų, suderinto veikimo, ir kosminės virškontrolės. Šitos funkcijos yra tikrai aukščiausiosios, galutinės, ir (tarp Dievybės ribų) absoliučios visur, kiek tai yra susiję su visomis gyvomis asmenybės vertybių realybėmis.

Rojaus Trejybės funkcijos nėra vien tiktai paprasčiausia Tėvo akivaizdaus dieviškumo apdovanojimo suma, plius tos ypatingos savybės, kurios yra unikalios Sūnaus ir Dvasios asmeninėje egzistencijoje. Dėl trijų Rojaus Dievybių Trejybės susivienijimo kyla naujų prasmių, vertybių, energijų, ir potencialų evoliucija, atsiradimas, ir sudievinimas visuotiniam apreiškimui, veiksmui, ir administravimui. Gyvieji susivienijimai, žmogiškosios šeimos, visuomeninės grupės, ar Rojaus Trejybė nėra padidintos tiesiog aritmetiniu susumavimu. Grupės potencialas visada yra nepalyginamai didesnis už grupę sudarančių individų savybių aritmetinę sumą.

Trejybė turi unikalų Trejybės požiūrį į praeities, dabarties, ir ateities visą visatą. Ir apie Trejybės funkcijas geriausiai galima mąstyti, atsižvelgiant į Trejybės požiūrį į visatą. Tokie požiūriai yra vienu ir tuo pačiu metu, ir jų gali būti daug dėl bet kokios atskiros situacijos arba įvykio:

1. *Požiūris į Ribinį*. Trejybės maksimalus savęs apribojimas yra jos požiūris į ribinį. Trejybė nėra asmuo, taip pat ir Aukščiausioji Būtybė nėra išskirtinis Trejybės įsameninimas, bet Aukščiausioji Būtybė yra arčiausias priartėjimas prie Trejybės galios-asmenybės sukoncentravimo, kurį gali suvokti ribiniai tvariniai. Dėl to apie Trejybę ribinio atžvilgiu kartais yra kalbama kaip apie Aukštybės Trejybę.

2. *Požiūris į Absonitą*. Rojaus Trejybė atsižvelgia į tuos egzistencijos lygius, kurie yra daugiau negu ribiniai, bet mažiau negu absoliutūs, ir šitas ryšys kartais yra vadinamas Galutinybės Trejybe. Nei Galutinysis, nei Aukščiausioji Būtybė iki galo neatstovauja Rojaus Trejybei, bet ribota prasme ir savo atitinkamuose lygiuose atrodo, jog kiekvienas atstovauja Trejybei vystantis patirtinei galiai ikasmenių erų metu.

3. Rojaus Trejybės *Absolutus Požiūris* absoliučią egzistenciją atžvilgiu ir kulminaciją pasiekiantis veikiant visuminei Dievybei.

Trejybės Begalinysis apima Pirmojo Šaltinio ir Centro visų trivienybės ryšių lygiavertį veiksma – nesudievinatą, o taip pat ir sudievinatą – ir dėl to yra labai sunkiai suvokiamas asmenybėms. Mąstydami apie Trejybę kaip apie begalinę, neignoruokite septynių trivienybių; šituo galima būtų išvengti tam tikrų supratimo sunkumų, ir kai kuriuos paradoksus galima būtų iš dalies išsklaidyti.

[114]▼

Bet aš nemoku tokios kalbos, kuri man leistų perteikti apribotam žmogiškajam protui Rojaus Trejybės visą tiesą ir amžiną reikšmę ir tų trijų begalinio tobulumo būtybių niekada nesibaigiančio tarpusavio susivienijimo prigimtį.

6. TREJYBĖS STACIONARŪS SŪNŪS

Visi įstatymai kyla iš Pirmojo Šaltinio ir Centro; *jis yra įstatymas*. Dvasinio įstatymo administravimas yra neatskiriamas nuo Antrojo Šaltinio ir Centro. Įstatymo apreiškimas, dieviškųjų statutų skelbimas ir aiškinimas yra Trečiojo Šaltinio ir Centro funkcija. Įstatymo pritaikymas, teisingumas, yra Rojaus Trejybės sritis ir yra vykdomas tam tikrų Trejybės Sūnų.

Teisingumas yra neatskiriamas nuo Rojaus Trejybės visuotinės aukščiausios valdžios, bet gėris, gailestingumas, ir tiesa yra dieviškųjų asmenybių, kurių Dievybės sąjunga sudaro Trejybę, tarnavimas visatoje. Teisingumas nėra Tėvo, Sūnaus, ar Dvasios požiūris. Teisingumas yra šitų meilės, gailestingumo, ir tarnavimo asmenybių Trejybės požiūris. Nė viena iš Rojaus Dievybių neprižiūri teisingumo administravimo. Teisingumas niekada nebūna asmeninis požiūris; visada jis yra daugiskaitinė funkcija.

Įrodymą, dorumo (teisingumo, suderinto su gailestingumu) pagrindą, suteikia Trečiojo Šaltinio ir Centro, Tėvo ir Sūnaus bendrojo atstovo visoms valdoms ir visos kūrinijos intelektualių būtybių protams, asmenybės.

Nuosprendis, galutinis teisingumo pritaikymas, sutinkamai su tais įrodymais, kuriuos pateikė Begalinės Dvasios asmenybės, yra Trejybės Stacionarių Sūnų būtybių, turinčių suvienytą Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios prigimtį, darbas.

Šitoji Trejybės Sūnų grupė apima tokias asmenybes:

1. Sutrejbintus Aukštybės Sūnus.
2. Dienų Amžinuosius.
3. Dienų Senuosius.
4. Dienų Tobuluosius.
5. Dienų Nesenuosius.
6. Dienų Sąjungas.
7. Dienų Ištikimuosius.
8. Išminties Tobulintojus.

9. Dieviškuosius Patarėjus.
10. Visuotinius Cenzorius.

Mes esame trijų Rojaus Dievybių, veikiančių kaip Trejybė, vaikai, nes man tenka priklausyti šitos grupės dešimtajai kategorijai, Visuotiniams Cenzoriams. Šitos kategorijos neišreiškia Trejybės požiūrio visuotine prasme; jie šią kolektyvinį Dievybės požiūrį išreiškia tikrai vykdomojo nuosprendžio – teisingumo – sferose. Jie buvo Trejybės specialiai sumanyti tiksliai tokiam darbui, kuriam jie ir yra paskirti, o Trejybę jie išreiškia tikrai tose funkcijose, kurioms jie ir buvo įsameninti.

[115]▼

Dienų Senieji ir jų partneriai, kilę iš Trejybės, priima teisingą aukščiausiojo teisingumo nuosprendį septynioms supervisatoms. Centrinėje visatoje tokios funkcijos egzistuoja tikrai teoriškai; ten teisingumas yra savaime akivaizdus tobulume, o Havonos tobulumas padaro neįmanomu bet kokią disharmonijos galimybę.

Teisingumas yra kolektyvinė teisumo mintis; gailestingumas yra jo asmeninė išraiška. Gailestingumas yra meilės požiūris; tikslumas apibūdina įstatymo veikimą; dieviškasis nuosprendis yra nešališkumo siela, visada atitinkanti Trejybės teisingumą, visada įgyvendinanti Dievo dieviškąją meilę. Kada jie yra visiškai suvokiami ir iki galo suprantami, tada Trejybės teisingumas ir Visuotinio Tėvo gailestinga meilė sutampa. Bet žmogus dieviškojo teisingumo taip iki galo nesupranta. Tokiu būdu šioje Trejybėje, taip, kaip į tai žvelgtų žmogus, Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios asmenybės yra suderintos lygiavertei meilės ir įstatymo tarnystei laiko patirtinėse visatose.

7. AUKŠTYBĖS VIRŠKONTROLĖ

Dievybės Pirmasis, Antrasis, ir Trečiasis Asmenys vienas su kitu yra lygūs, ir jie yra vienas. “Viešpats mūsų Dievas yra vienas Dievas.” Amžinųjų Dievybių dieviškojoje Trejybėje yra tikslo tobulumas ir įgyvendinimo vienovė. Tėvas, Sūnus, ir Bendrai Veikiantysis iš tikrųjų ir dieviškai yra vienas. Apie tokią tiesą yra parašyta: “Aš esu pirmasis ir aš esu paskutinis, ir be manęs nėra jokio kito Dievo.”

Taip, kaip mirtingajam viskas atrodo ribiniame lygyje, tai Rojaus Trejybė, kaip ir Aukščiausioji Būtybė, rūpinasi tikrai visuma – visa planeta, visa visata, visa supervisata, visa didžiąja visata. Šis visumos požiūris egzistuoja, kadangi Trejybė yra Dievybės visuma, o taip pat ir dėl daugelio kitų priežasčių.

Aukščiausioji Būtybė yra kažkas mažiau ir kažkas kitoniška negu Trejybė, veikianti ribinėse visatose; bet tarp tam tikrų ribų ir neužbaigto energijų įsameninimo dabartinės eros laikotarpiu, šitoji evoliucinė Dievybė iš tikrųjų pasirodo tam, kad atspindėtų Aukštybės Trejybės požiūrį. Tėvas, Sūnus, ir Dvasia asmeniškai neveikia su Aukščiausiąja Būtybe, bet dabartiniame visatos amžiuje jie bendradarbiauja su ja kaip Trejybė. Mes suprantame, kad jie palaiko

panašų ryšį ir su Galutiniu. Mes dažnai galvojame, koks bus asmeninis ryšys tarp Rojaus Dievybių ir Dievo Aukščiausiojo, kada jis bus galutinai išsivystęs, bet šito mes iš tikrųjų nežinome.

Mes nemanome, jog Aukštybės virškontrolę būtų galima visiškai nuspėti. Dar daugiau, šitą nenuspėjamumą pasirodo, jog apibūdina tam tikras besivystantis neužbaigtumas, neabejotinai Aukščiausiojo neužbaigtumo ir ribinės reakcijos į Rojaus Trejybę neužbaigtumo skiriamasis ženklas.

Mirtingojo protas tuoj pat gali pagalvoti apie tūkstantį dalykų – katastrofiškus fizinius įvykius, baisiausias avarijas, siaubingas katastrofas, skausmingas ligas, ir pasaulinio masto nelaimės – ir klausti, ar tokie atsitikimai nėra nematomu ryšiu abipusiškai susieti su šitokiu galimu Aukščiausiosios Būtybės veikimu. Atvirai sakant, mes šito nežinome; mes nesame iš tikrųjų įsitikinę. Bet mes tikrai matome, jog, laikui einant, visos šitos sunkios ir daugiau ar mažiau paslaptingos situacijos *visada* pasitarnauja visatų gerovei ir pažangai. Gali būti, jog egzistencijos aplinkybės ir nepaaiškinami gyvenimo vingiai Aukščiausiosios Būtybės funkcijos ir Trejybės virškontrolės dėka visi yra perpinti į didžiulės vertybės prasmingą modelį.

[116]▼

Kaip Dievo sūnus jūs galite pastebėti asmeninę meilės nuostatą visuose Dievo Tėvo veiksmuose. Bet jūs nevisada sugebėsite suprasti, kiek daug Rojaus Trejybės veiksmų visatoje prisideda prie individo gerovės erdvės evoliuciniuose pasauliuose. Amžinybei žengiant į priekį Trejybės veiksmas bus atskleisti kaip visiškai prasmingi ir apmąstyti, bet nevisada jie tokiais atrodo laiko tvariniams.

8. TREJYBĖ, PRANOKSTANTI RIBINIO SUVOKIMĄ

Daug tiesų ir faktų, susijusių su Rojaus Trejybe, galima suvokti tikrai iš dalies, kada yra pripažįstama tokia funkcija, kuri pranoksta ribinį suvokimą.

Būtų nepatartina aptarinėti Galutinybės Trejybės funkcijas, bet būtų galima atskleisti, jog Dievas Galutinysis yra toks Trejybės pasireiškimas, kurį suvokia transcendentalai. Mes esame linkę manyti, jog pagrindinės visatos suvienijimas yra Galutiniojo atsirandantis veiksmas ir galbūt atspindi kai kuriuos, bet nevisus, Rojaus Trejybės absonitinės virškontrolės aspektus. Galutinysis yra ribotas Trejybės pasireiškimas absonito atžvilgiu tikrai ta prasme, kaip Aukščiausioji Būtybė šitaip iš dalies išreiškia Trejybę ribinio atžvilgiu.

Visuotinis Tėvas, Amžinasis Sūnus, ir Begalinė Dvasia yra, tam tikra prasme, visuminės Dievybės sudėtinės asmenybės. Jų sąjunga Rojaus Trejybėje ir Trejybės absoliuti funkcija prilygsta visuminės Dievybės funkcijai. Ir toks Dievybės užbaigimas pranoksta tiek ribinio, tiek absonito ribas.

Nors nė vienas atskiras Rojaus Dievybių asmuo iš tikrųjų neužpildo viso Dievybės potencialo, bet jį užpildo kolektyviai visi trys. Trys begaliniai asmenys atrodo, jog yra tas minimalus būtybių skaičius, kuris reikalingas tam, kad sužadintų visuminės Dievybės – Dievybės Absoliuto – ikiasmenį ir

egzistencialų potencialą.

Mes pažįstame Visuotinį Tėvą, Amžinąjį Sūnų, ir Begalinę Dvasią kaip *asmenis*, bet aš asmeniškai nepažįstu Dievybės Absoliuto. Aš myliu ir garbinu Dievą Tėvą; aš gerbiu ir reiškiu pagarbą Dievybės Absoliutui.

Aš kartą gyvenau visatoje, kur tam tikra būtybių grupė mokė, jog užbaigtieji, amžinybėje, galiausiai turės tapti Dievybės Absoliuto vaikais. Bet aš nelinkęs tenkintis šitokiu paslapties, kuri gaubia užbaigtųjų ateitį, sprendimu.

Užbaigtumo Korpusas vienija, tarp kitų, tuos laiko ir erdvės mirtinguosius, kurie pasiekė tobulumą visur, kas yra susiję su Dievo valia. Kaip tvariniai ir tarp tvarinio potencialo ribų jie iki galo ir iš tikrųjų pažįsta Dievą. Šitokiu būdu suradę Dievą, kaip visų tvarinių Tėvą, šitie užbaigtieji turi kažkada pradėti viršribinio Tėvo ieškojimą. Bet šitas ieškojimas sudaro Rojaus Tėvo absonitinės prigimties galutiniųjų savybių ir charakterio suvokimą. Amžinybė atskleis, ar toks pasiekimas yra įmanomas, bet mes esame įsitikinę, net jeigu užbaigtieji ir iš tiesų suvoks šitą dieviškumo galutinumą, bet jie tikriausiai nesugebės pasiekti absoliučios Dievybės viršgalutiniųjų lygių.

Gali būti, jog užbaigtieji iš dalies ir pasieks Dievybės Absoliutą, bet net jeigu tikrai ir pasiektų jį, vis tiek amžinybių amžinybėje Visuotinio Absoliuto problema toliau intriguos, gaubs paslaptimi, glumins, ir mes iššūkį kylantiems ir progresuojantiems užbaigtiesiems, nes mes suvokiame, jog

[117]▼

Visuotinio Absoliuto kosminių ryšių gelmės nesuvokiamumas turės polinkį augti proporcijomis, toliau plečiantis materialioms visatoms ir jų dvasiniam administravimui.

Tiktai begalybė gali atskleisti Tėvą-Begalinįjį.

[Parenpta Visuotinio Cenzoriaus, veikiančio pagal įgaliojimą iš Dienų Senųjų, gyvenančių Uversoje.]

[118]▼

11 DOKUMENTAS

AMŽINOJI ROJAUS SALA

ROJUS yra visatų visatos amžinasis centras ir Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, Begalinės Dvasios, ir jų dieviškųjų partnerių ir pagalbininkų gyvenamoji vieta. Šita centrinė Sala yra pats gigantiškiausias organizuotas kosminės tikrovės kūnas visoje pagrindinėje visatoje. Rojus yra materialinė sfera, o taip pat dvasinė buveinė. Viskas, kas yra Visuotinio Tėvo protingoje kūrinijoje, gyvena materialiose buveinėse; dėl to iš tikrųjų absoliutus kontroliuojantis centras taip pat turi būti materialus, tikras. Ir vėl reikėtų pakartoti, jog dvasinės substancijos ir dvasinės būtybės yra *realios*.

Rojaus materialų grožį sudaro jo fizinio tobulumo puikumas; Dievo Salos grožybę demonstruoja jo gyventojų nuostabūs intelektualūs pasiekimai ir proto

išsivystymas; centrinės Salos triumfą skelbia dieviškosios dvasinės asmenybės – gyvenimo šviesos – begalinė dovana. Bet dvasinio grožio gelmės ir šito nuostabaus ansamblio stebuklai visiškai pranoksta materialijų tvarinių ribinio proto suvokimo ribas. Dieviškosios buveinės šlovės ir nuostabumo neįmanoma suvokti mirtingajam. Rojus yra iš amžinybės; nėra nei dokumentų, nei pasakojimų, susijusių su šito Šviesos ir Gyvenimo Salos branduolio kilme.

1. DIEVIŠKOJI BUVEINĖ

Rojus turi daug tikslų visatinių sferų administravime, bet tvarinių būtybės jis pirmiausia egzistuoja kaip Dievybės gyvenamoji vieta. Visuotinio Tėvo asmeninis buvimas gyvena Dievybių buveinės, šito beveik apskritiminio, bet ne sferinio, viršutinio paviršiaus pačiame centre. Šitą Visuotinio Tėvo buvimą Rojuje betarpiškai apsupa Amžinojo Sūnaus asmeninis buvimas, tuo tarpu juos abu apgaubia neapsakoma Begalinės Dvasios šlovė.

Dievas gyvena, gyveno, ir amžinai gyvens šitoje pačioje centrinėje ir amžinojoje buveinėje. Mes visada jį surasdavome ten ir visada surasime. Visuotinis Tėvas yra kosmiškai sukoncentruotas, dvasiškai įsamenintas, ir geografiškai gyvena šitame visatų visatos centre.

Mes visi žinome tiesioginį kelią, kuriuo reikia eiti tam, jog surastume Visuotinį Tėvą. Jūs nesugebate daug ko suvokti apie dieviškąją gyvenamąją vietą dėl jos nutolimo nuo jūsų ir dėl milžiniškos išterpiančios erdvės, bet tie, kurie sugeba suvokti šitų milžiniškų atstumų prasmę, žino Dievo buvimo ir gyvenamąją vietą lygiai taip tikrai ir tiesiogine prasme, kaip jūs žinote Niujorko, Londono, Romos, ar Singapūro vietą, miestų, kurie turi konkrečią geografinę vietą Urantijoje. Jeigu būtumėte išmintingi šturmanai, aprūpinti laivu,

[119]▼

žemėlapiams, ir kompasu, tada tikrai galėtumėte surasti šituos miestus. Lygiai taip, jeigu turėtumėte laiko ir keliavimo priemones, jeigu būtumėte dvasiškai parengti ir turėtumėte reikalingą vadovavimą, tuomet jūs galėtumėte vesti per vieną po kitos visatas, iš grandinės į grandinę, jums visą laiką keliaujant per žvaigždėtas sferas į vidų tol, kol pagaliau sustotumėte prieš Visuotinio Tėvo dvasinės šlovės centrinį švytėjimą. Gavus viską, kas būtina šiai kelionei, lygiai taip įmanoma surasti Dievo asmeninį buvimą visų daiktų centre, kaip galima surasti ir tolimus miestus jūsų pačių planetoje. Tai, kad jūs nesilankėte šitose vietose jokių būdu nepaneigia jų realumo arba tikrojo egzistavimo. Tai, kad taip mažai visatos tvarinių surado Dievą Rojuje jokių būdu nepaneigia nei jo egzistavimo tikrovės, nei jo dvasinio asmens realumo visų daiktų centre.

Tėvas visada turi būti surandamas šitoje centrinėje vietoje. Jeigu jis pajudėtų, tai visuotinė buveinė subyrėtų, nes į jį šitame gyvenamajame centre sueina visuotinės traukos linijos iš kūrinijos pakraščiu. Ar mes atsekame asmenybės grandinę atgal per visatas, ar stebime kylančiąsias asmenybes, kada jos keliauja į vidų pas Tėvą; ar mes stebime materialios traukos linijas, einančias į apatinį Rojų, ar sekame kosminės jėgos suaktyvėjančius ciklus; ar stebime dvasinės traukos linijas, sueinančias į Amžinąjį Sūnų, ar žvelgiame į Dievo Rojaus Sūnų

procesiją į vidų; ar mes matome proto grandines, ar sekame trilijonų trilijonus dangiškųjų būtybių, atsirandančių iš Begalinės Dvasios – bet kurio iš šitų stebėjimų dėka ar jų visų dėka mes tiesiogiai esame atvedami atgal į Tėvo akivaizdą, į jo centrinę buveinę. Čia Dievas yra asmeniškai, tiesiogine prasme, ir realiai. Ir iš jo begalinės būtybės teka gyvybės, energijos, ir asmenybės plūstančios srovės į visas visas.

2. AMŽINOSIOS SALOS PRIGIMTIS

Kadangi jūs pradate neryškiai pažvelgti į materialios visatos, pastebimos net iš jūsų astronominės vietos, iš jūsų erdvės padėties žvaigždėtose sistemose, milžinišką dydį, tai jums turėtų tapti akivaizdu, jog tokia milžiniška materialinė visata privalo turėti adekvačią ir deramą sostinę, tokią būstinę, kuri atitiktų materialių valdų ir gyvų būtybių visos šitos milžiniškos ir toli nusidriekiančios kūrinijos visuotinio Valdovo orumą ir begalumą.

Savo forma Rojus skiriasi nuo apgyvendintų erdvės kūnų: jis nėra sferinis. Jis yra aiški elipsoidė, per skersmenį vienu šeštadaliu yra ilgesnis iš šiaurės į pietus negu per skersmenį iš rytų į vakarus. Centrinė Sala yra iš esmės plokščia, o atstumas nuo viršutinio paviršiaus iki apatinio paviršiaus sudaro skersmens iš rytų į vakarus vieną dešimtąją dalį.

Šitie dydžių skirtumai, atsižvelgiant į jos nejudančią padėtį ir į didesnę jėgos-energijos spaudimą į išorę Salos šiauriniame gale, leidžia nustatyti absoliučią kryptį pagrindinėje visatoje.

Centrinė Sala geografiškai yra padalinta į tris veiklos sferas:

1. Viršutinį Rojų.
2. Periferinį Rojų.
3. Apatinį Rojų.

Tą Rojaus paviršių, kuris yra susijęs su asmenybės veikla, mes vadiname viršutine puse, o priešingą paviršių vadiname apatine puse. Rojaus periferija yra skirta veiklai, kuri nėra griežtai nei asmenė, nei

[120]▼

neasmenė. Trejybė atrodo, jog viešpatauja asmenėje arba viršutinėje plokštumoje, Beribis Absolutas viešpatauja apatinėje arba neasmenėje plokštumoje. Mes vargu ar suvokiame Beribį Absoliutą kaip asmenį, bet apie šito Absoliuto funkcinių buvimą erdvėje mes tikrai galvojame kaip apie tokį, kuris yra sukoncentruotas apatiniame Rojuje.

Amžinąją Salą sudaro materializavimo vientisa forma – tikrovės nejudančios sistemos. Šita Rojaus tikroji substancija yra erdvės potencialo homogeninė organizacija, kurios nesurandama niekur kitur per visą plačiąją visatą visatą. Ji gavo daug pavadinimų skirtingose visatose, o Nebadono Melkizedekai nuo seno ją vadina *absoliutumu*. Šita Rojaus šaltinio medžiaga nėra nei negyva, nei gyva; ji yra Pirmojo Šaltinio ir Centro pirminė nedvasinė išraiška; ji yra *Rojus*, o

Rojus kopijos neturi.

Mums atrodo, jog Pirmasis Šaltinis ir Centras visą absoliutų potencialą kosminei tikrovei sukonzentravo Rojuje kaip savęs išlaisvinimo iš begalybės apribojimų savo metodo dalį, kaip priemonę tam, kad būtų padarytas įmanomu ikibegalinis, net laiko-erdvės, kūrinys. Bet dėl to nereiškia, jog Rojų apriboja laikas-erdvė tiesiog todėl, kad visatų visata atskleidžia šitas savybes. Rojus egzistuoja be laiko ir neturi padėties erdvėje.

Bendrais bruožais kalbant: erdvė matomai atsiranda kaip tik žemiau apatinio Rojaus; laikas prasideda kaip tik virš viršutinio Rojaus. Laikas, kaip jį suprantate jūs, nėra egzistencijos Rojuje bruožas, nors centrinės Salos gyventojai visiškai sąmoningai suvokia įvykių nelaikinę seką. Judėjimas nėra įgimtas Rojuje; jis yra valinis. Bet atstumo, net absoliutaus atstumo, samprata turi didžiulę prasmę, kadangi jis gali būti taikomas santykinėms vietovėms Rojuje. Rojus yra neerdvinis; dėl to jo vietovės yra absoliučios, ir todėl naudojamos daugeliu būdu, kurie pranoksta mirtingojo proto suvokimo ribas.

3. VIRŠUTINIS ROJUS

Viršutiniame Rojuje yra trys didžiosios veiklos sferos, *Dievybės buvimo, Švenčiausioji Sfera, ir Šventoji Vietovė*. Tas milžiniškas regionas, betarpiškai supantis Dievybių buvimą, yra atskirtas kaip Švenčiausioji Sfera ir rezervuotas garbinimo, sutrejybimo, ir aukščiausiojo dvasinio pasiekimo funkcijoms. Jokių materialių statinių, nei grynai intelektualių kūrinų šitoje zonoje nėra; ten jie egzistuoti negalėtų. Mano pastangos žmogiškajam protui mėginti pavaizduoti Rojaus Švenčiausiosios Sferos dieviškąją prigimtį ir nuostabų grožį būtų bergždžios. Šitoji valda yra visiškai dvasinė, o jūs esate beveik visiškai materialūs. Grynai dvasinė tikrovė grynai materialiai būtybei akivaizdžiai neegzistuoja.

Nors Švenčiausiojoje vietovėje nėra jokių fizinių materializavimų, bet Šventosios Žemės sektoriuose gausu suvenyrų iš jūsų materialaus gyvenimo laikų, o jų dar daugiau yra periferinio Rojaus istorinėse prisiminimų vietovėse.

Šventoji Vietovė, atokus arba gyvenamasis regionas, yra padalintas į septynias koncentrinės zonas. Rojus kartais yra vadinamas “Tėvo Namais,” kadangi tai yra jo amžinoji gyvenamoji buveinė, o šitos septynios zonos dažnai yra įvardijamos kaip “Tėvo gyvenamosios rezidencijos Rojuje.” Vidinę arba pirmąją zoną užima Rojaus Piliečiai ir Havonos vietiniai gyventojai, kuriems gali tekti gyventi Rojuje. Kita arba antroji zona yra laiko ir erdvės septynių supervisatų vietinių gyventojų gyvenamoji vietovė. Šita antroji zona yra iš dalies toliau padalinta į septynis didžiulius skyrius, į Rojaus namus dvasinėms būtybėms ir kylantiems tvariniams, kilusiems iš evoliucinio vystymosi visatų. Kiekvienas iš šitų sektorių yra atsidavęs

[121]▼

išskirtinai vienos atskiros supervisatos asmenybių gerovei ir žengimui į priekį, bet šitos priemonės beveik be galo pranoksta dabartinių septynių supervisatų reikmes.

Kiekvienas iš šių septynių Rojaus sektorių yra suskirstytas į gyvenamuosius junginius, galinčius sutalpinti vieno milijardo atskirų pašlovintų darbo grupių gyvenamąsias būstines. Vienas tūkstantis tokių junginių sudaro skyrių. Vienas šimtas tūkstančių skyrių prilygsta vienai kongregacijai. Dešimt milijonų kongregacijų sudaro asamblėją. Vienas milijardas asamblėjų sudaro vieną didįjį junginį. Ir šita auganti serija tęsiasi per antrąjį didįjį junginį, trečiąjį, ir taip toliau iki septintojo didžiojo junginio. O septyni didieji junginiai sudaro pagrindinius junginius, o septyni pagrindiniai junginiai sudaro aukštesnįjį junginį; ir šitokiu būdu septynetais augančios serijos plečiasi per aukštesnįjį, viršaukštesnįjį, dangiškąjį, viršdangiškąjį, iki aukščiausiųjų junginių. Bet net ir visa tai neišnaudoja visos esamos erdvės. Šitas pritrenkiantis įvardijamų gyvenamųjų vietovių Rojuje skaičius, toks skaičius, kuris pranoksta jūsų suvokimo ribas, užima daug mažiau negu vieną procentą paskirtos Šventosios Žemės vietovės. Vis vien yra pakankamai vietos tiems, kurie yra pakeliui į vidų, net ir tiems, kurie tikrai nepradės kilimo į Rojų iki amžinosios ateities laikų.

4. PERIFERINIS ROJUS

Centrinė Sala baigiasi staiga ties periferija, bet jos dydis yra toks milžiniškas, kad šitas baigiamasis kampas yra santykinai nepastebimas tarp bet kokios apibrėžtos teritorijos ribų. Rojaus periferinį paviršių užima, iš dalies, nusileidimo ir pakilimo laukai dvasinių asmenybių įvairioms grupėms. Kadangi nepersmelktos erdvės zonos beveik paliečia periferiją, tai visi asmenybių transportai, vykstantys į Rojų, leidžiasi šituose regionuose. Nei prie viršutinio, nei prie apatinio Rojaus transporto supernafimai ar kiti erdvės keliautojų tipai prisitarti negali.

Septynios Pagrindinės Dvasios turi savo asmeninės galios ir valdžios vietas septyniose Dvasios sferose, kurios apjuosia Rojų erdvėje tarp Sūnaus spindinčiųjų sferų ir Havonos pasaulių vidinės grandinės, bet jėgos sukongcentruotas būstines jos turi Rojaus periferijoje. Čia lėtai aplink skriejantys Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguluotojų buvimai pažymi septynių blyksnio stočių tam tikroms Rojaus energijoms, pasklindančioms tolyn į septynias supervisatas, vietą.

Čia periferiniame Rojuje Sūnums Kūrėjams yra atiduotos milžiniškos istorinės ir pranašiškos demonstravimo teritorijos, skirtos laiko ir erdvės vietinėms visatoms. Yra kaip tik septyni trilijonai šitų istorinių rezervatų, dabar sukurtų arba esančių rezerve, bet visa tai iš viso užima tikrai apie keturis procentus šitaip paskirtos periferijos dalies. Mes manome, jog šitie milžiniški rezervai priklauso kūriniais, kurie kada nors turės būti išdėstyti už dabartiniu metu žinomų ir apgyvendintų septynių supervisatų ribų.

Toji Rojaus dalis, kuri buvo paskirta egzistuojančių visatų naudojimui, užima tikrai nuo vieno iki keturių procentų, tuo tarpu toji teritorija, kuri yra paskirta šitoms veikloms, yra mažiausiai vienu milijonu kartų didesnė negu reikalinga šitiems tikslams. Rojus yra pakankamai didelis, kad suteiktų vietą beveik begalinės kūrinijos veiklai.

Bet tolesnis mėginimas pavaizduoti jums Rojaus šlovę būtų bergždžias. Jūs turite laukti, ir kilti tuo metu, kai laukiate, nes iš tiesų, "Akis nematė, ausis negirdėjo, taip pat tai nepateko ir į mirtingojo žmogaus protą, tie dalykai,

kuriuos Visuotinis Tėvas yra parengęs tiems, kurie išlieka po gyvenimo materialiam kūne laiko ir erdvės pasaulyuose.”

5. APATINIS ROJUS

Kas susiję su apatiniu Rojumi, tai mes žinome tik tą, kas yra apreikšta; asmenybės ten negyvena. Jis visiškai neturi nieko bendro su dvasios protingų būtybių reikalais, taip pat ten neveikia ir Dievybės Absoliutas. Mus moko, jog visos fizinės energijos ir kosminės jėgos grandinės kyla apatiniame Rojuje, ir tai prasideda šitokiu būdu:

1. Tiesiai po Trejybės buvimo vieta, apatinio Rojaus centrinėje dalyje, yra nežinoma ir neapreikšta Begalybės Zona.
2. Šią Zoną betarpiškai supa neįvardinta vietovė.
3. Po paviršiumi užimantis išorinius pakraščius yra regionas, kuris turi daugiausia reikalo su erdvės potenciala ir jėga-energija. Šito milžiniško elipsinio jėgos centro veikla nėra tapatinama su bet kurios trivienybės žinomomis funkcijomis, bet erdvės pirminė jėga-įkrova pasirodo, kad yra sukoncentruota šitoje vietovėje. Šią centrą sudaro trys koncentrinės elipsinės zonos: Vidinėje zonoje yra paties Rojaus jėgos-energijos veiklos koncentruojantis taškas; išorinė zona gali būti tapatinama su Beribio Absoliuto funkcijomis, bet mes nesame tikri dėl vidurinės zonos erdvės funkcijų.

Šito jėgos centro *vidinė zona* atrodo, jog veikia kaip gigantiška širdis, kurios pulsavimas nukreipia sroves iki pačių tolimiausių fizinės erdvės ribų. Ji reguliuoja ir modifikuoja jėgas-energijas, bet vargu ar joms suteikia judėjimą. Šitos pirmapradės jėgos tikrovės spaudimas-buvimas yra aiškiai didesnis Rojaus centro šiauriniame gale negu pietiniuose regionuose; šitas skirtumas registruojamas nuolat. Erdvės motininė jėga atrodo, kad įteka pietuose ir išteka šiaurėje, veikiant kažkokiai nežinomai cirkuliarinei sistemai, kuri yra susijusi su jėgos-energijos šitos bazinės formos paskleidimu. Kartas nuo karto taip pat yra pastebimi skirtumai rytų-vakarų spaudimuose. Jėgos, išsiveržiančios iš šitos zonos, nereaguoja į matomą fizinę trauką, bet visada paklūsta Rojaus traukai.

Jėgos centro *vidurinė zona* betarpiškai apsupa šią vietovę. Šita vidurinė zona pasirodo, jog yra statiška, išskyrus tai, kad ji plečiasi ir traukiasi per tris veikimo ciklus. Mažiausias iš šitų pulsavimų yra rytų-vakarų kryptimi, po jo eina pulsavimas šiaurės-pietų kryptimi, tuo tarpu didžiausias pulsavimas yra visomis kryptimis, bendras išsiplėtimas ir susitraukimas. Šitos vidurinės vietovės funkcija niekada iš tikrųjų nebuvo nustatyta, bet ji galbūt turi kažką bendro su abipusiu susiderinimu tarp šio jėgos centro vidinės ir išorinės zonų. Daugelis tiki, jog vidurinė zona yra vidurinės erdvės arba ramių zonų, kurios skiria pagrindinės visatos vienas po kito einančius erdvės lygius, kontrolės mechanizmas, bet nė vienas įrodymas ar apreiškimas šito nepatvirtina. Šita išvada kyla dėl tokių žinių, jog šita vidurinė zona tam tikru būdu yra susijusi su pagrindinės visatos nepersmelktos erdvės mechanizmo funkcionavimu.

Išorinė zona yra didžiausia ir aktyviausia iš nenustatyto erdvės potencialo trijų koncentrinų ir elipsinių juostų. Šita vietovė yra neišsivaizduojamos veiklos arena, išsiveržimų, kurie eina pirmyn į erdvę visomis kryptimis iki septynių supervisatų tolimiausių ribų ir

[123]▼

dar toliau, kad pasklistų visos išorinės erdvės milžiniškose ir nesuvokiamose sferose, centrinis grandinės taškas. Šitas erdvės buvimas yra visiškai neasmenis, nepaisant to, jog kažkokiu neatskleistu būdu, jis atrodo, kad netiesiogiai reaguoja į begalinių Dievybių, kada jos veikia kaip Trejybė, valią ir mandatus. Tikima, jog tai yra Beribio Absoliuto buvimo erdvėje centrinis sukoncentravimas, Rojaus centras.

Visos jėgos formos ir visos energijos fazės atrodo yra įjungtos į grandinę; jos cirkuliuoja per visas ir sugrįžta konkrečiais maršrutais. Bet su Beribio Absoliuto sužadintos zonos išsiveržimais pasirodo, jog yra arba išėjimas į erdvę, arba įėjimas atgal – niekada nebūna abiejų tuo pačiu metu. Šita išorinė zona pulsuoja gigantiškų proporcijų amžius trunkančiais ciklais. Truputį ilgiau negu vieną milijardą Urantijos metų šito centro erdvė-jėga sklinda į išorę; tada tiek pat laiko ji eis į vidų. Šito centro visi erdvės-jėgos pasireiškimai yra visuotiniai; jie nusidriekia per visą persmelkiamą erdvę.

Visa fizinė jėga, energija, ir materija yra viena. Visa jėga-energija iš pradžių išėjo iš apatinio Rojaus, ir galiausiai į jį sugrįš po to, kai užbaigs savo grandinę erdvėje. Bet savo dabartinėse reiškinių būsenose visatų visatos ne visos energijos ir materialūs organizavimai atsirado iš apatinio Rojaus; erdvė yra iščios materijos ir ikimaterijos keletui formų. Nors Rojaus jėgos centro išorinė zona yra erdvės-energijų šaltinis, bet erdvė neatsiranda ten. Erdvė nėra jėga, energija, ar įtampa. Taip pat ir šitos zonos pulsavimai nėra erdvės kvėpavimo priežastis, bet šitos zonos įėjimo ir išėjimo fazės yra sinchronizuotos su erdvės dviejų milijardų metų išsiplėtimo-susitraukimo ciklais.

6. ERDVĖS KVĖPAVIMAS

Mes nežinome erdvės kvėpavimo realaus mechanizmo; mes tikrai stebime, jog visa erdvė pakaitomis traukiasi ir plečiasi. Šitas kvėpavimas veikia tiek persmelktos erdvės horizontalų tęsinį, tiek nepersmelktos erdvės vertikalius tęsinius, kurie egzistuoja milžiniškuose erdvės rezervuaruose virš ir žemiau Rojaus. Mėgindami įsivaizduoti šitų erdvės rezervuarų ribų tūrį, jūs galėtumėte galvoti apie smėlio laikrodį.

Kada persmelktos erdvės horizontalaus tęsinio visatos plečiasi, tada nepersmelktos erdvės vertikalų tęsinio rezervuarai traukiasi ir atvirkščiai. Persmelktos ir nepersmelktos erdvės santaka yra tiesiog po apatiniu Rojumi. Abu erdvės tipai ten teka per transmutuojančius reguliavimo kanalus, kur kosmoso susitraukimo ir išsiplėtimo ciklais yra formuojami pakeitimai, paversdami persmelkiamą erdvę nepersmelkiama ir atvirkščiai.

“Nepersmelkta” erdvė reiškia: nepersmelkta tų jėgų, energijų, įtampų, ir buvimų, kurie yra žinomi, jog egzistuoja persmelktoje erdvėje. Mes nežinome, ar vertikali (rezervuaro) erdvė turi lemti visą laiką funkcionuoti kaip horizontalios (visatos) erdvės balansas; mes nežinome, ar yra kūrybinis ketinimas dėl nepersmelktos erdvės; mes iš tiesų labai mažai žinome apie šiuos erdvės rezervuarus, tiesiog žinome tai, kad jie egzistuoja ir, kad jie atrodo, jog palaiko visatų visatos erdvės plėtimosi-traukimosi ciklą pusiausvyrą.

Erdvės kvėpavimo ciklai kiekvienoje fazėje tęsiasi truputėlį daugiau negu vieną milijardą Urantijos metų. Vienos fazės metu visatos plečiasi; kitoje fazėje

[124]▼

jos traukiasi. Persmelkta erdvė dabar artėja prie plėtimosi fazės vidurinio taško, tuo tarpu nepersmelkta erdvė artėja prie traukimosi fazės vidurinio taško, ir mums sakoma, jog abiejų erdvės tęsinių labiausiai išorinės ribos teoriškai yra maždaug vienodai nutolusios nuo Rojaus. Nepersmelktos erdvės rezervuarai dabar tęsiasi vertikaliai virš viršutinio Rojaus ir žemiau apatinio Rojaus lygiai tiek toli, kiek visatų persmelkta erdvė tęsiasi horizontaliai į išorę nuo periferinio Rojaus iki ir net už ketvirtojo išorinės erdvės lygio.

Vieną milijardą metų Urantijos laiku erdvės rezervuarai traukiasi, tuo tarpu visos horizontalios erdvės pagrindinė visata ir jėgos veikla plečiasi. Reikia truputį daugiau kaip dviejų milijardų Urantijos metų tam, kad ištisas plėtimosi-traukimosi ciklas būtų užbaigtas.

7. ROJAUS ERDVINĖS FUNKCIJOS

Erdvės nėra nė ant vieno iš Rojaus paviršių. Jeigu kažkas “pažvelgtų” tiesiai į viršų nuo viršutinio Rojaus paviršiaus, tai jis “nepamatytų” nieko, išskyrus nepersmelktą erdvę, išeinančią arba įeinančią, dabar kaip tik įeinančią. Erdvė nepaliečia Rojaus; tiktai neaktyvios *vidurinės erdvės zonos* susiliečia su centrine Sala.

Rojus iš tikrųjų yra santykinai ramių zonų, egzistuojančių tarp persmelktos ir nepersmelktos erdvės, nejudantis branduolys. Geografiškai šitos zonos atrodo, jog yra Rojaus santykinis tęsinys, bet galbūt jose yra kažkoks judėjimas. Mes labai mažai ką žinome apie jas, bet pastebime, jog šitos sumažinto erdvės judėjimo zonos atskiria persmelktą ir nepersmelktą erdvę. Panašios zonos kažkada egzistavo tarp persmelktos erdvės lygių, bet dabar jos yra mažiau ramios.

Visos erdvės vertikalūs skersiniai pjūvis šiek tiek būtų panašus į maltiečių kryžių, savo horizontaliomis atšakomis, atitiktų persmelktą (visatos) erdvę ir vertikaliomis atšakomis atitiktų nepersmelktą (rezervuaro) erdvę. Plotas tarp keturių atšakų kažkuria prasme jas atskirtų taip, kaip vidurinės zonos atskiria persmelktą ir nepersmelktą erdvę. Šitos ramios vidurinės zonos vis labiau plečiasi, kada vis labiau tolsta nuo Rojaus, ir galiausiai apima visos erdvės ribas ir visiškai apgaubia tiek erdvės rezervuarus, tiek ir persmelktos erdvės visą horizontalų tęsinį.

Erdvė nėra nei ikiabsoliuti sąlyga Beribio Absoliuto viduje, nei jo buvimas, nėra ji ir Galutiniojo funkcija. Ji yra Rojaus padovanojimas, ir yra tikima, jog didžiosios visatos erdvę ir visų keturių išorinių regionų erdvę iš tikrųjų persmelkia Beribio Absoliuto protėvinės erdvės potencialas. Nuo beveik prisiartinimo prie periferinio Rojaus šita persmelkta erdvė horizontaliai nusidriekia į išorę per ketvirtą erdvės lygį ir toliau už pagrindinės visatos periferijos, bet kiek toliau, mes nežinome.

Jeigu jūs įsivaizduosite, kokią nors ribinę, bet nesuvokiamai didžiulę, V-formos plokštumą, išdėstytą stačiu kampu tiek į viršutinį, tiek į apatinį Rojaus paviršius, savo smaigaliu beveik paliečiančią periferinį Rojų, ir tada įsivaizduosite, jog šita plokštuma elipse sukasi aplink Rojų, tai jos apsisukimas grubiai apibrėžtų persmelktos erdvės tūrį.

Yra viršutinė ir apatinė riba horizontaliai erdvei bet kokios konkrečios vietos visatose požiūriu. Jeigu kas nors galėtų pakankamai toli judėti stačiu kampu

[125]▼

Orvontono plokštumai, į viršų ar į apačią, tada galiausiai pasiektų persmelktos erdvės viršutinę ar apatinę ribą. Tiek, kiek yra žinomi pagrindinės visatos dydžiai, tai vis labiau ir labiau tolstant nuo Rojaus šitos ribos vis labiau ir labiau atsiskiria; erdvė tankėja, ir ji kažkuria prasme tankėja greičiau negu tankėja kūrinio plokštuma, visatos.

Santykinai ramios zonos tarp erdvės lygių, tokių, kaip ir tas, kuris skiria septynias supervisatas nuo pirmojo išorinės erdvės lygio, yra neaktyvios erdvės veiklos milžiniški elipsiniai regionai. Šitos zonos atskiria milžiniškas galaktikas, kurios skrieja aplink Rojų tvarkinga procesija. Jūs galite matyti pirmąją išorinės erdvės lygį, kur kaip tik dabar yra formuojamos neapsakomos visatos, kaip didžiulę procesiją galaktikų, skriejančių aplink Rojų, ir kurias viršuje ir apačioje apriboja neaktyvios vidurinės zonos, o vidinėje ir išorinėje pusėse apriboja santykinai ramios erdvės zonos.

Šitokiu būdu erdvės lygis funkcionuoja kaip elipsinis judėjimo regionas, iš visų pusių apsuptas santykinio nejudėjimo. Tokie judėjimo ir ramybės ryšiai sudaro sumažinto pasipriešinimo judėjimui išlenktą erdvės kelią, kuriuo visuotinai sklinda kosminė jėga ir atsirandanti energija, kada jos amžinai skrieja aplink Rojaus Salą.

Šitas pagrindinės visatos zonavimas, kartu su vienu galaktikų skriejimu pagal laikrodžio rodyklę, kitų galaktikų skriejimu prieš laikrodžio rodyklę, yra fizinės traukos stabilizavimo faktorius, sumanytas tam, kad užkirstų kelią gravitacijos spaudimo didinimui iki skaidančios ir išsklaidančios veiklos taško. Toks sutvarkymas paskleidžia antigravitacijos įtaką, ir veikia kaip stabdys priešingu atveju pavojingiems skriejimo greičiams.

8. ROJAUS GRAVITACIJA

Neišvengiamas gravitacijos traukimas efektyviai sugriebia visos erdvės visų visatų visus pasaulius. Gravitacija yra Rojaus fizinio buvimo visagalis grybšnis. Gravitacija yra visagalis lynas, ant kurio yra sukabintos spindinčios žvaigždės,

degančios saulės, ir sūkuriu skriejančios sferos, kurios sudaro amžinojo Dievo, kuris yra viskas, užpildo viską, ir iš kurio susideda viskas, visuotinį fizinį papuošimą.

Absoliučios materialios gravitacijos centrinis ir sukoncentruotas taškas yra Rojaus Sala, papildytas tamsių gravitacijos kūnų, juosiančių Havoną, ir palaikantis pusiausvyrą viršutiniu ir apatiniu erdvės rezervuarais. Visi žinomi apatinio Rojaus išsiveržimai būtinai ir neklystamai reaguoja į centrinės gravitacijos traukimą, vykdomą pagrindinės visatos elipsinių erdvės lygių begalinėmis grandinėmis. Kiekviena kosminės tikrovės žinoma forma apibrėžia amžių lankstą, stengiasi skrieti apskritimu, ir suktis didžiąja elipse.

Erdvė nereaguoja į trauką, bet trauką ji veikia kaip balansas. Be erdvės pagalvės, sprogstantis veiksmas netolygiai tampytų aplinkui esančius erdvės kūnus. Persmelkta erdvė taip pat paskleidžia antigravitacinį poveikį visai fizinei arba linijinei gravitacijai; erdvė tokį gravitacijos veiksmą gali realiai neutralizuoti, nors negali jo uždelsti. Absoliuti gravitacija yra Rojaus gravitacija. Vietinė arba linijinė gravitacija yra susijusi su energijos arba materijos elektrine stadija; ji veikia tarp centrinės, supervisatų, ir išorinių visatų ribų, kur tikrai yra įvykęs tinkamas materializavimas.

Kosminės jėgos, fizinės energijos, visatos galios, ir įvairių materializavimų gausios formos atskleidžia, nors ir netobulai atskirtas, reagavimo į Rojaus trauką tris bendras stadijas:

[126]▼

1. *Ikigravitacinės stadijos (jėga)*. Tai pirmasis žingsnis, išskiriant erdvės potenciją į kosminės jėgos ikienergines formas. Šitas etapas yra analogiškas erdvės pirminės jėgos-įkrovos sampratai, kartais vadinamas grynąja energija arba segregata.

2. *Gravitacinės stadijos (energija)*. Šitas erdvės-jėgos įkrovos modifikavimas yra sukuriamas Rojaus jėgos organizatorių veikimu. Jis pažymi energijos sistemų, reaguojančių į Rojaus gravitacijos traukimą, atsiradimą. Šita atsirandanti energija iš pradžių yra neutrali, bet dėl tolimesnių metamorfozių ima rodyti vadinamąsias neigiamas ir teigiamas savybes. Mes šitas stadijas vadiname *ultima*.

3. *Postgravitacinės stadijos (visatos energija)*. Šitoje stadijoje energija-materija atskleidžia reagavimą į linijinės gravitacijos kontrolę. Centrinėje visatoje šitos fizinės sistemos yra trikartės organizacijos, žinomos kaip *triata*. Jos yra laiko ir erdvės kūrinų viršenerginės motininės sistemos. Supervisatų fizines sistemas mobilizuoja Visatos Energijos Reguluotojai ir jų pagalbininkai. Šitos materialios organizacijos savo sandara yra dualistinės ir yra žinomos kaip *gravita*. Tamsieji gravitaciniai kūnai, juosiantys Havoną, nėra nei triata, nei gravita, o jų traukianti galia atskleidžia abi fizinės gravitacijos formas, linijinę ir absoliučią.

Erdvės potencijos neveikia nė vienos iš gravitacijos formų tarpusavio veiksmai. Šita Rojaus pirminė dovana nėra tikrovės realus lygis, bet ji yra

protėvinė visoms santykinėms funkcinėms nedvasinėms realybėms – jėgos-energijos visiems pasireiškimams ir energijos ir materijos organizavimui. Erdvės potencialas yra toks terminas, kurį sunku apibrėžti. Jis nereiškia to, kas yra protėvinis erdvei; jo reikšmė turėtų perteikti idėją apie pajėgumus ir potencialus, egzistuojančius tarp erdvės ribų.

Jį galima būtų grubiai suvokti kaip apimantį visus tuos absoliučius poveikius ir potencialus, kurie išeina iš Rojaus ir sudaro Beribio Absoliuto erdvės buvimą.

Rojus yra visos energijos-materijos visatų visatoje absoliutus šaltinis ir amžinasis koncentravimo taškas. Beribis Absoliutas yra atskleidėjas, reguliuotojas, ir saugotojas to, ką Rojus turi kaip savo šaltinį ir kilmę. Beribio Absoliuto visuotinis buvimas atrodo, jog yra ekvivalentiškas gravitacijos pratęsimo potencialios begalybės, Rojaus buvimo elastingo įsitempimo, sampratai. Šita samprata mums padeda suvokti tą faktą, jog viskas yra traukiama į vidų link Rojaus. Ši iliustracija yra primityvi, bet vis tiek naudinga. Ji taip pat paaiškina, kodėl gravitacija visada daugiau veikia plokštumoje statmenai masei, toks reiškinys pažymi Rojaus ir jį supančiųjų kūrinų skirtingus dydžius.

9. ROJAUS UNIKALUMAS

Rojus unikalus yra tuo, jog yra pirminės kilmės valda ir likimo galutinis tikslas visoms dvasinėms asmenybėms. Nors tai yra tiesa, jog ne visos iš vietinių visatų žemesniųjų dvasinių būtybių turi betarpišką lemtį patekti į Rojų, bet vis vien Rojus lieka troškimo tikslu visoms viršmaterialiosioms asmenybėms.

Rojus yra begalybės geografinis centras; jis nėra visuotinės kūrinijos dalis, net nėra ir amžinosios Havonos visatos tikroji dalis. Mes paprastai darome nuorodą į centrinę Salą kaip priklausančią dieviškajai visatai, bet tikrai ji nepriklauso. Rojus yra amžinoji ir išskirtinė egzistencija.

[127]▼

Praeities amžinybėje, kada Visuotinis Tėvas iš dvasinio savojo aš begalinės asmenybės išraišką suteikė Amžinojo Sūnaus būtybei, tuo pačiu metu ne asmenio savojo aš begalybės potencialą jis atskleidė kaip Rojų. Neasmenis ir nedvasinis Rojus pasirodo, kad buvo Tėvo valios ir veiksmo, kurie įamžino Pirminį Sūnų, neišvengiama pasekmė. Šitokiu būdu Tėvas iš tikrųjų suprojektavo tikrovę iš dviejų aktualių fazių – asmenės ir neasmenės, dvasinės ir nedvasinės. Įtampa tarp jų, Tėvo ir Sūnaus noro veikti akivaizdoje, suteikė egzistenciją Bendrai Veikiančiajam ir materialių pasaulių ir dvasinių būtybių centrinei visatai.

Kada tikrovė yra išskiriama į asmenę ir ne asmenę (Amžinąjį Sūnų ir Rojų), vargu ar tą, kas yra neasmenis tinka vadinti “Dievybe,” nebent tai būtų kaip nors apibrėžta. Dievybės veiksmų energija ir materialūs atgarsiai vargu ar gali būti vadinami Dievybe. Dievybė gali būti priežastimi daug kam, kas nėra Dievybė, ir Rojus nėra Dievybė; taip pat jis iš tikrųjų neturi ir sąmonės, kaip mirtingasis žmogus galėtų kada nors suprasti tokį terminą.

Rojus nėra protėvinis jokiai būtybei ar gyvai esybei; jis nėra kūrėjas. Asmenybę ir proto-dvasios ryšius *galima perduoti*, bet modelio ne. Modeliai niekada nebūna atspindžiai; jie yra dublikatai – reprodukcijos. Rojus yra modelių absoliutas; Havona yra šitų potencialų išraiška aktualybėje.

Dievo rezidencija yra centrinė ir amžina, šlovinga ir ideali. Jo namai yra gražus modelis visiems visatos būstinių pasauliams; o centrinė visata, kurioje jis betarpiškai gyvena, yra modelis visoms visatoms savo idealais, organizavimu, ir galutine lemtimi.

Rojus yra visų asmenybės veiklų visuotinė būstinė ir visų jėgos-erdvės ir energijos pasireiškimų šaltinis-centras. Viskas, kas buvo, yra dabar, ar dar turi būti, atėjo, ateina, ir ateis iš amžinųjų Dievų šitos centrinės gyvenamosios vietos. Rojus yra visos kūrinijos centras, visų energijų šaltinis, ir visų asmenybių pirminės kilmės vieta.

Pagaliau, mirtingiesiems svarbiausias dalykas apie Rojų yra tas faktas, jog Visuotinio Tėvo šita tobula buveinė yra Dievo mirtingų ir materialių sūnų, laiko ir erdvės evoliucinių pasaulių kylančiųjų tvarinių nemirtingų sielų realus ir tolimas likimas. Kiekvienas Dievą pažįstantis mirtingasis, kuris ėmėsi karjeros vykdyti Tėvo valią, jau įžengė į ilgą ilgą kelią į Rojų, veržiantis į dieviškumą ir siekiant tobulumo. Ir kada tokia gyvulinės kilmės būtybė tikrai stovi prieš Dievą Rojuje, kaip tą dabar daro nesuskaičiuojama būtybių gausybė, pakilusi iš erdvės žemųjų sferų, tada toks pasiekimas išreiškia dvasinės transformacijos tikrovę, susisiejančią su aukštybės ribomis.

[Pateikta Išminties Tobulintojo, paskirto šitokiu būdu veikti Dienų Senujų Uversoje.]

[128]▼

12 DOKUMENTAS

VISATŲ VISATA

VISUOTINIO Tėvo toli nusidriekiančios kūrinijos didumas visiškai pranoksta ribinės vaizduotės suvokimo ribas; pagrindinės visatos didumas pritrenkia net ir manosios kategorijos būtybės suvokimą. Bet mirtingojo protą galima daug mokyti apie visatų planą ir išdėstymą; jūs galite kažką žinoti apie jų fizinių organizavimą ir nuostabų administravimą; jums yra leidžiama daug sužinoti apie protingų būtybių įvairias grupes, kurios gyvena septyniose laiko visatose ir amžinybės centrinėje visatoje.

Iš principo, tai yra, turint omenyje amžinąjį potencialą, mes materialią kūriniją suvokiame kaip begalinę, nes Visuotinis Tėvas yra realiai begalinis, tačiau kada mes studijuojame ir stebime visuminę materialią kūriniją, tada mes žinome, jog bet kokių konkrečių momentų laike ji yra apribota, nors jūsų ribiniam protui ji yra santykinai beribė, iš esmės bekraštė.

Studijuodami fizinius dėsnius ir stebėdami žvaigždėtas sferas, mes įsitikiname, jog beribis Kūrėjas dar nėra pasireiškęs kosminės išraiškos užbaigtumu, jog didelę dalį kosminio potencialo Begalinysis vis dar talpina savyje ir neatskleidžia. Sukurtoms būtybėms pagrindinė visata gali pasirodyti,

jog yra beveik begalinė, bet ji yra toli gražu neužbaigta; vis dar yra fizinių ribų materialiam kūrimui, ir amžinojo tikslo patirtinis atskleidimas vis dar tebevyksta.

1. PAGRINDINĖS VISATOS ERDVĖS LYGIAI

Visatų visata nėra begalinė plokštuma, bekraštis kubas, ar beribis apskritimas; tikrai ji turi matmenis. Fizinio organizavimo ir administravimo dėsniai galutinai įrodo, jog visa didžiulė jėgos-energijos ir materijos-energijos sanauja galiausiai veikia kaip erdvės junginys, kaip organizuota ir suderinta visuma. Materialios kūrinijos elgesys, kurį galima stebėti, suteikia įrodymų apie konkrečių ribų fizinę visatą. Tiek apskritiminės, tiek apribotos visatos galutinį įrodymą suteikia, mums, tas gerai žinomas faktas, jog visos bazinės energijos formos visą laiką skrieja aplink pagrindinės visatos erdvės lygių išlenktą kelią, pakludamos Rojaus gravitacijos nenutrūkstamam ir absoliučiam traukimui.

Pagrindinės visatos vienas po kito einantys erdvės lygiai sudaro persmelktos erdvės – visuminės kūrinijos, organizuotos ir iš dalies apgyvendintos arba kuri dar turi būti organizuota ir apgyvendinta – didžiuosius skyrius. Jeigu pagrindinė visata nebūtų sumažinto pasipriešinimo judėjimui elipsiniai erdvės lygiai, einantys pakaitomis su santykinės ramybės zonomis, tai mes manome, jog kai kurias iš kosminių energijų būtų galima matyti, kaip jos šauna tolyn beribiu atstumu, tolyn tiesiu keliu į bekraštę

[129]▼

erdvę, bet mes niekada neužtinkame jėgos, energijos, ar materijos, kuri elgtųsi šitaip; visą laiką jos skrieja aplinkui, visada jos sukasi didžiųjų erdvės grandinių orbitomis.

Iš Rojaus einant į išorę per persmelktos erdvės horizontalų tęsinį, pagrindinę visatą sudaro šešios koncentrinės elipsės, erdvės lygiai, apjuosiantys centrinę Salą:

1. Centrinė Visata – Havona.
2. Septynios Supervisatos.
3. Pirmasis Išorinės Erdvės Lygis.
4. Antrasis Išorinės Erdvės Lygis.
5. Trečiasis Išorinės Erdvės Lygis.
6. Ketvirtasis Išorinės Erdvės Lygis.

Havona, centrinė visata, nėra laiko kūrinys; ji yra amžinoji egzistencija. Šią niekada neprasidedančią, niekada nesibaigiančią visatą sudaro dieviškojo tobulumo vienas milijardas sferų ir supa milžiniški tamsieji gravitacijos kūnai. Havonos centre yra nejudanti ir absoliučiai stabilizuota Rojaus Sala, apsupta dvidešimt vieno palydovo. Dėl tamsiųjų gravitacijos kūnų milžiniškos masės, skriejančios aplink centrinės visatos išorinį kraštą, šito centrinio kūrinio masės dydis toli pranoksta didžiosios visatos visų septynių sektorių visą žinomą masę.

Rojaus-Havonos sistema, amžinoji visata, apjuosianti amžinąją Salą, sudaro pagrindinės visatos tobulą ir amžiną branduolį; visos septynios supervisatos ir išorinės erdvės visi regionai sukasi nustatytomis orbitomis aplink Rojaus palydovų ir Havonos sferų gigantišką centrinę sankauą.

Septynios supervisatos nėra pirminiai fiziniai organizavimai; iš tiesų jų ribos niekur nedalina dangaus kūnų šeimos, taip pat jos iš tiesų nekerta vietinės visatos, svarbiausio kūrybinio vieneto. Kiekviena supervisata yra tiesiog geografinė erdvės sankaua, sudaranti apytikriai vieną septintadalį organizuotos ir iš dalies apgyvendintos post-Havonos kūrinijos, ir kiekviena yra maždaug vienoda pagal vietinių visatų skaičių ir pagal apimamą erdvę. *Nebadonas*, jūsų vietinė visata, yra vienas iš naujesniųjų kūrinijų *Orvontone*, septintojoje supervisatoje.

Didžioji visata yra šiuo metu organizuota ir apgyvendinta kūrinija. Ją sudaro šios septynios supervisatos, su bendru maždaug septynių trilijonų apgyvendintų planetų evoliuciniu potencialu, nekalbant jau apie centrinio kūrinio amžinąsias sferas. Į šitą negalutinį paskaičiavimą nėra įtrauktos architektūrinės administracinės sferos, o taip pat jis iš tiesų neapima ir išorinių neorganizuotų visatų grupių. Dabartinis didžiosios visatos kraštas, jos nelygi ir neužbaigta periferija, kartu su siaubingai nenusistovėjusia viso astronominio sklypo būseną, mūsų žvaigždžių tyrinėtojams netiesiogiai rodo, jog netgi ir septynios supervisatos, dar, yra neužbaigtos. Kada mes judame iš vidaus, iš dieviškojo centro į išorę bet kuria kryptimi, tada mes iš tiesų, galiausiai, pasiekiame organizuotos ir apgyvendintos kūrinijos išorines ribas; mes pasiekiame didžiosios visatos išorines ribas. Ir būtent netoli šitos išorinės sienos, tokios nuostabios kūrinijos tolimame kampe, egzistuoja jūsų vietinė visata, kurioje gausu įvykių.

Išorinės erdvės lygiai. Toli išorės erdvėje, milžinišku nuotoliu nuo septynių apgyvendintų supervisatų, kaupiasi didžiulės ir neįtikėtinai

[130]▼

pritrenkiančios jėgos ir besimaterializuojančių energijų grandinės. Tarp septynių supervisatų energijos grandinių ir šitos gigantiškos jėgos aktyvumo išorinės juostos yra erdvės santykinės ramybės zona, kuri varijuoja pločiu, bet vidutiniškai yra maždaug keturių šimtų tūkstančių šviesmečių. Šitose erdvės zonose nėra žvaigždžių dulkių – kosminio rūko. Mūsų astronomai, tyrinėjantys šituos reiškinius, abejoja dėl erdvės jėgų, egzistuojančių šitoje santykinės ramybės zonoje, kuri juosia septynias supervisatas, tikslios būsenos. Bet maždaug už pusės milijono šviesmečių nuo dabartinės didžiosios visatos periferijos mes matome pradžių tokios zonos, kurioje vyksta neįtikėtinai energijos veiksmas, kuris stiprėja ir intensyvėja daugiau negu dvidešimt penkių milijonų šviesmečių atstumu. Šitie milžiniški energizuojančiųjų jėgų ratai yra išdėstyti pirmajame išorinės erdvės lygyje, kosminio aktyvumo ištisinėje juostoje, kuri juosia visą žinomą, organizuotą, ir apgyvendintą kūriniją.

Dar didingesnė veikla vyksta už šitų regionų, nes Uversos fizikai nustatė

jėgos pasireiškimų pirmuosius įrodymus daugiau negu už penkiasdešimties milijonų šviesmečių nuo šių reiškinių pačių tolimiausių pakraščių pirmajame išoriniame erdvės lygyje. Šita veikla neabejotinai pranašauja pagrindinės visatos antrojo išorinės erdvės lygio materialių kūrinių organizavimą.

Centrinė visata yra amžinybės kūrinys; septynios supervisatos yra laiko kūriniai; šie keturi išoriniai erdvės lygiai neabejotinai turi lemti sukelti-išvystyti kūrinio galutinybę. Ir yra tokių, kurie mano, jog Begalinysis niekada negali pasiekti visiškos išraiškos nebegalybėje; ir dėl to jie iš tiesų postuluoja papildomą ir neapreiktą kūrinį už ketvirtojo ir labiausiai išorinio erdvės lygio ribų, galbūt visą laiką besiplečiančią, niekada nesibaigiančią begalybės visatą. Teoriškai mes nežinome, kaip apriboti Kūrėjo begalybę, ar kūrinijos potencialią begalybę, bet taip, kaip ji egzistuoja ir yra administruojama, tai mes pagrindinę visatą laikome tokia, kuri turi ribas, kuri yra aiškiai delimituota ir išoriniuose pakraščiuose apribota atviros erdvės.

2. BERIBIO ABSOLIUTO SFEROS

Kada Urantijos astronomai įdėmiai žvelgia per savo vis galingesnius teleskopus į išorinės erdvės paslptingus nusidriekimus ir ten pastebi beveik nesuskaičiuojamų fizinių visatų stebinančią evoliuciją, tada jie turėtų suvokti, kad jie žvelgia į Pagrindinės Visatos Architektų galingą veiklą ir paslptingus planus. Tas tiesa, mes iš tikrųjų turime įrodymų, kurie leidžia manyti, jog yra tam tikrų Rojaus asmenybių poveikių tai šen, tai ten visuose gausiuose energijų pasireiškimuose, kurie dabar yra būdingi šitiems išoriniams regionams, bet platesniu požiūriu šie erdvės regionai, nusidriekiantys už septynių supervisatų išorinių ribų, apskritai yra suvokiami kaip tokie, kurie sudaro Beribio Absoliuto sferas.

Nors plika žmogaus akis gali matyti tik du ar tris dangaus kūnus už Orvontono supervisatos ribų, bet jūsų teleskopai tiesiogine prasme atskleidžia milijonų milijonus šitų fizinių visatų formavimosi procese. Didžioji dalis žvaigždėtų valdų, vizualiai atsivėrusių ieškojimams su jūsų šiandieniniais teleskopais, yra Orvontone, bet fotografinę techniką turintys didesnieji teleskopai įsiskverbia nepalyginamai toliau už didžiosios visatos ribas į išorinės erdvės sferas, kur vyksta neapsakomo skaičiaus visatų organizavimas. Ir vis tik yra dar kiti milijonai visatų, kurių negalima pamatyti su jūsų šiandieniais instrumentais.

Netolimoje ateityje nauji teleskopai atskleis Urantijos astronomų nuostabą keliančiam žvilgsniui ne mažiau kaip 375 milijonus naujų galaktikų išorinės erdvės

[131]▼

tolimose sferose. Tuo pačiu metu šitie galingesni teleskopai atskleis, jog daug atskirų visatų, kurios anksčiau buvo tikima, jog yra išorinėje erdvėje, iš tikrųjų yra Orvontono galaktinės sistemos dalis. Septynios supervisatos vis dar tebeauga; kiekvienos periferija palaipsniui plečiasi; nauji dangaus kūnai yra nuolat stabilizuojami ir organizuojami; ir kai kurie iš tų dangaus kūnų, kuriuos

Urantijos astronomai laiko, jog yra už galaktikos ribų, iš tiesų yra Orvontono pačiame pakraštyje ir keliauja kartu su mumis.

Uversos žvaigždžių tyrinėtojai pastebi, jog didžiąją visatą supa žvaigždinių ir planetinių grupių serijų protėviai, kurie dabartinę apgyvendintą kūrinį visiškai apjuosia išorinių visatų koncentriniais žiedais. Uversos fizikai apskaičiuoja, jog šitų išorinių ir nepažymėtų regionų energija ir materija jau daug kartų viršija septynių supervisatų visą materijos masę ir energijos įkrovą. Mes esame informuoti, jog kosminės jėgos metamorfozės šituose išorinės erdvės lygiuose yra Rojaus jėgos organizatorių funkcija. Mes tai pat žinome, jog šitos jėgos yra protėvinės toms fizinėms energijoms, kurios šiuo metu sužadina didžiąją visatą. Tačiau Orvontono energijos reguliuotojai neturi nieko bendro su šitomis toli nutolusiomis valdomis, taip pat ir energijų judėjimai ten aiškiai nėra sujungti su organizuotų ir apgyvendintų kūrinų energijos grandinėmis.

Mes labai mažai ką žinome apie išorinės erdvės šitų didingų reiškinių reikšmę. Vyksta toks procesas, kada formuojasi didingesnis ateities kūrinys. Mes galime pastebėti jo milžinišką dydį, mes galime matyti jo platybę, ir jausti jo didingus matmenis, bet šiaip jau mes apie šitas valdas labai nedaug ką žinome daugiau už Urantijos astronomus. Kiek mums yra žinoma, jokios materialios žmogiškosios kategorijos, jokie angelai, ar kitokie dvasiniai tvariniai neegzistuoja šitame dangiškųjų kūnų, saulių, ir planetų išoriniame žiede. Šitoji tolimoji sfera yra už supervisatos vyriausybės jurisdikcijos ir administravimo ribų.

Visame Orvontone yra manoma, jog formuojasi naujo tipo kūrinys, visatų kategorija, kurios lemtis yra ateityje tapti besiburiančio Užbaigtumo Korpuso veiklos arena; ir jeigu mūsų išvados yra teisingos, tuomet beribė ateitis gali jums visiems suteikti tą patį kerintį reginį, kokį beribė praeitis turėjo jūsų vyresniesiems ir pirmtakams.

3. VISUOTINĖ GRAVITACIJA

Visos jėgos-energijos – materialios, intelektualios, ar dvasinės – formos yra vienodai pavaldžios tiems grybšniams, tiems visuotiniams buvimams, kuriuos mes vadiname gravitacija. Asmenybė taip pat reaguoja į gravitaciją – į Tėvo išskirtinę grandinę; bet, nors šita grandinė yra išimtinai Tėvo, bet vis tik jis nėra paliktas už kitų grandinių ribų; Visuotinis Tėvas yra begalinis ir veikia pagrindinėje visatoje absoliučios gravitacijos visose keturiose grandinėse:

1. Visuotinio Tėvo Asmenybės Grandinėje.
2. Amžinojo Sūnaus Dvasinėje Grandinėje.
3. Bendrai Veikiančiojo Proto Grandinėje.
4. Rojaus Salos Kosminėje Gravitacijoje.

Šitos keturios grandinės nėra susietos su apatinio Rojaus jėgos centru; jos nėra nei jėga, nei energija, nei įtampos grandinės. Jos yra absoliutaus buvimo grandinės, ir lygiai taip, kaip ir Dievas, yra nepriklausomos nuo laiko ir erdvės.

Sąsajoje su šituo įdomu pažymėti tam tikrus stebėjimus, kuriuos gravitacijos tyrinėtojų korpusas atliko Uversoje per pastaruosius tūkstantmečius. Šitoji darbininkų ekspertų grupė padarė tokias išvadas, susijusias su pagrindinės visatos skirtingomis gravitacijos sistemomis:

1. *Fizinė gravitacija*. Suformulavę didžiosios visatos fizinės gravitacijos viso potencialo susumavimo įvertinimą, jie įtemptu darbu šitą rezultatą palygino su absoliučios gravitacijos buvimo, veikiančio dabar, apskaičiuota visuma. Šitie paskaičiavimai rodo, jog didžiojoje visatoje gravitacijos visuminį veikimą sudaro labai maža apskaičiuotos Rojaus gravitacijos traukimo dalelė, paskaičiuota, remiantis visatos materijos pagrindinių fizinių junginių reagavimu į gravitaciją. Šitie tyrinėtojai prieina prie stebinančios išvados, jog centrinė visata ir supančios septynios supervisatos šiuo metu panaudoja tikrai maždaug penkis procentus Rojaus absoliučios gravitacijos aktyviai veikiančio grybšnio. Kitais žodžiais tariant: Šiuo momentu apie devyniasdešimt penki procentai Rojaus Salos kosminės gravitacijos aktyvaus veikimo, apskaičiuoto pagal šitą visumos teoriją, yra užimti tuo, kad kontroliuoja materialias sistemas, kurios yra už šiuo metu organizuotų visatų ribų. Visi šitie paskaičiavimai daro nuorodą į absoliučią gravitaciją; linijinė gravitacija yra abipusiškai veikiantis reiškinys, kurį galima apskaičiuoti tikrai tada, kada yra žinoma aktuali Rojaus gravitacija.

2. *Dvasinė gravitacija*. Tuo pačiu palyginamojo įvertinimo ir apskaičiavimo būdu šitie tyrinėtojai ištyrė dabartinę dvasinės gravitacijos reagavimo potencialą ir, bendradarbiaudami su Atsiskyrusiais Žinianešiais ir kitomis dvasinėmis asmenybėmis, susumavo Antrojo Šaltinio ir Centro aktyvią dvasinę gravitaciją. Ir labiausiai pamokomu dalyku yra tai, kad jie nustatė, jog dvasinės gravitacijos aktualaus ir funkcinio buvimo didžiojoje visatoje vertė yra maždaug tokia, kokią jie postuluoja ir dabartinės aktyvios dvasinės gravitacijos visumai. Kitais žodžiais sakant: Šiuo metu praktiškai visa Amžinojo Sūnaus dvasinė gravitacija, apskaičiuota pagal šitą visumos teoriją, yra pastebima, jog veikia didžiojoje visatoje. Jeigu šitie atradimai yra patikimi, tai mes galime padaryti išvadą, jog tos visatos, kurios dabar atsiranda išorinėje erdvėje, šiuo metu yra visiškai nedvasinės. Ir jeigu šitai yra teisinga, tai ganėtinai paaiškintų, kodėl dvasia apdovanotos būtybės turi mažai informacijos arba visai neturi jokios informacijos apie šituos didžiulius energijų pasireiškimus, išskyrus tai, jog žino patį faktą apie jų fizinį egzistavimą.

3. *Proto gravitacija*. Šitais pačiais palyginamojo apskaičiavimo principais šitie ekspertai aktyviai nagrinėjo proto gravitacijos buvimo ir reagavimo problemą. Proto apskaitos vienetas buvo gautas vidutiniškai apskaičiuojant mentaliteto tris materialius ir tris dvasinius lygius, nors tas proto tipas, kurį buvo nustatyta, turi energijos reguliuotojai ir jų pagalbininkai, pasirodė, jog yra destabilizuojantis faktorius, mėginant pasiekti proto gravitacijos apskaičiavimo bazinį vienetą. Mažai kas trukdė tam, kad pagal šitą visuminę teoriją būtų apskaičiuotas Trečiojo Šaltinio ir Centro dabartinis pajėgumas proto gravitacijos

funkcijai. Nors atradimai šioje srityje nėra tokie įtikinami, kaip fizinės ir dvasinės gravitacijos apskaičiavimuose, bet jie, palyginti, yra labai pamokantys, net intriguojantys. Šitie tyrinėtojai dedukcijos principu priėjo išvados, jog proto gravitacijos reagavimo į Bendrai Veikiančiojo intelektualų traukimą maždaug aštuoniasdešimt penkių procentų kilmė yra egzistuojančioje didžiojoje visatoje. Šitai leidžia daryti prielaidą apie tokią galimybę, jog čia yra įtraukta ir proto veikla, sąsajoje su matomomis fizinėmis veiklomis, kurios dabar vyksta per visas išorinės erdvės valdas. Nors šitas įvertinimas toli gražu nėra tikslus, bet jis atitinka, iš esmės, mūsų manymą, jog protingi jėgos organizatoriai

[133]▼

šiuo metu reguliuoja visatos evoliuciją tuose erdvės lygiuose, kurie yra už didžiosios visatos dabartinių išorinių ribų. Kad ir kokia būtų šito postuluojamo intelekto prigimtis, akivaizdu, kad jis nereaguoja į dvasinę gravitaciją.

Bet visi šitie apskaičiavimai geriausiu atveju yra grindžiami numanomais dėsniais. Mes manome, kad jie yra pakankamai patikimi. Net jeigu ir nedaug dvasios būtybių būtų dislokuota išorinėje erdvėje, tai jų kolektyvinis buvimas neturėtų žymaus poveikio apskaičiavimams, kurie apima tokius milžiniškus matmenis.

Asmenybės gravitacijos apskaičiuoti negalima. Mes atpažįstame grandinę, bet negalime išmatuoti nei kokybinių, nei kiekybinių realybių, reaguojančių į ją.

4. ERDVĖ IR JUDĖJIMAS

Visi kosminės energijos vienetai yra pirminiame apsisukime, yra įtraukti į savosios misijos vykdymą, tuo pačiu metu, skriedami visuotine orbita. Erdvės visatos ir jų komponentinės sistemos ir pasauliai visi yra besisukančios sferos, judančios pagrindinės visatos erdvės lygių begalinėmis grandinėmis.

Absoliučiai nėra nieko, kas visoje pagrindinėje visatoje būtų stacionaru, išskyrus Havonos patį centrą, amžinąją Rojaus Salą, gravitacijos centrą.

Beribį Absoliutą funkciškai apriboja erdvė, bet mes nesame tiek tikri dėl šito Absoliuto ryšio su judėjimu. Ar judėjimas yra neatskiriamas nuo jo? Mes nežinome. Mes žinome, kad judėjimas nėra neatskiriamas nuo erdvės, net *pačios* erdvės judėjimai nėra įgimti. Bet mes nesame tiek tikri dėl Beribio ryšio su judėjimu. Kas iš tikrųjų yra atsakingas už jėgos-energijos transmutacijų gigantišką veiklą, dabar vykstančią išorėje už dabartinių septynių supervisatų ribų? Kas susiję su judėjimo kilme, tai mes turime tokias nuomones:

1. Mes manome, jog Bendrai Veikiantysis judėjimą pradeda pačioje erdvėje.

2. Jeigu Bendrai Veikiantysis sukuria pačios erdvės judėjimą, tai mes šito įrodyti negalime.

3. Visuotinis Absoliutas pirminio judėjimo nepradeda, bet tikrai išlygina ir kontroliuoja visus įsitempimus, kuriuos sukelia judėjimas.

Išorinėje erdvėje jėgos organizatoriai yra akivaizdžiai atsakingi už tai, jog sukurtų gigantiškus visatų ratus, kurie dabar dalyvauja procesuose, formuojančiuose žvaigždes, bet jiems sugebėjimą šitaip veikti turėjo suteikti Beribio Absoliuto buvimo erdvėje kažkoks modifikavimas.

Erdvė, žmogiškuoju požiūriu, yra niekas – negatyvi; ji egzistuoja tikrai ryšyje su kuo nors pozityviu ir neerdviniu. Tačiau erdvė yra reali. Ji talpina ir sąlygoja judėjimą. Ji net juda. Erdvės judėjimai gali būti grubiai klasifikuojami šitaip:

1. Pirminis judėjimas – erdvės kvėpavimas, pačios erdvės judėjimas.
2. Antrinis judėjimas – vienas po kito einančių erdvės lygių priešingomis kryptimis vykstantis skriejimas.
3. Santykiniai judėjimai – santykiniai ta prasme, jog nėra įvertinami Rojaus kaip atraminio taško atžvilgiu. Pirminis ir antrinis judėjimai yra absoliutūs, judėjimas nejudančio Rojaus atžvilgiu.
4. Kompensuojamasis arba abipusio poveikio judėjimas, numatytas tam, kad koordinuotą visus kitus judėjimus.

[134]▼

Jūsų saulės ir su ja susietų planetų dabartinis ryšys, nors ir atskleidžia daug santykinių ir absoliučių judėjimų erdvėje, bet turi polinkį astronomams sudaryti tokį įspūdį, kad erdvėje jūs esate santykinai stacionarūs, ir, kad aplinkui esančios žvaigždžių grupės ir srovės yra išitraukusios į išorinį skrydį visą laiką augančiu skriejimo greičiu, kai jūsų paskaičiavimai aprėpia vis tolimesnę išorinę erdvę. Bet yra ne taip. Jūs nesuvokiate to, kad visos persmelktos erdvės fiziniai kūriniai dabar plečiasi į išorę ir vienodai. Jūsų pačių vietinis kūrinys (Nebadonas) dalyvauja šitame visuotinio išorinio plėtimosi judėjime. Septynios supervisatos visos dalyvauja erdvės kvėpavimo dviejų milijardų metų cikluose kartu su pagrindinės visatos išoriniais regionais.

Kada visatos plečiasi ir traukiasi, tada materialios masės persmelktoje erdvėje pakaitomis juda prieš ir pagal Rojaus gravitacijos traukimą. Tas darbas, kuris yra atliekamas tam, kad kūrinijos materialios energijos masė judėtų yra *erdvės* darbas, bet ne *jėgos-energijos* darbas.

Nors jūsų spektroskopiniai astronominių skriejimo greičių apskaičiavimai yra gana patikimi, kada jie yra taikomi žvaigždžių sferoms, priklausančioms jūsų supervisatai ir jos partnerėms supervisatoms, tačiau tokie apskaičiavimai išorinės erdvės sferų atžvilgiu yra visiškai nepatikimi. Artėjanti žvaigždė spektro linijas pastumia nuo normalios link violetinės; lygiai taip šitas linijas link raudonos pastumia nutolstanti žvaigždė. Įsiterpia daug poveikių, kurie sukelia regimybę, jog nutolstančių išorinių visatų skriejimo greitis išauga daugiau negu vienu šimtu mylių per sekundę, atstumui padidėjus kiekvienu milijonu šviesmečių. Kada bus sukurti galingesni teleskopai, tada skaičiuojant pagal šitą metodą atrodys, jog šitos tolimosios sistemos skrenda tolyn nuo visatos šitos dalies neįtikėtinu daugiau kaip trisdešimties tūkstančių mylių per sekundę greičiu. Bet šitoks atrodantis nutolimo greitis nėra realus; jis atsiranda dėl daugelio klaidinančių faktorių, įskaitant ir stebėjimo kampą bei kitus laiko-

erdvės iškraipymus.

Bet didžiausias iš visų tokių iškraipymų atsiranda dėl to, kad milžiniškos išorinės erdvės visatos tose sferose, kurios yra šalia septynių supervisatų sferų, atrodo, jog sukasi į priešingą pusę negu didžioji visata. Tai yra, šitos miriados dangaus kūnų ir juos lydinčių saulių ir sferų šiuo metu aplink centrinį kūrinį skrieja pagal laikrodžio rodyklę. Septynios supervisatos aplink Rojų skrieja prieš laikrodžio rodyklę. Pasirodo, jog galaktikų antroji išorinė visata, kaip ir septynios supervisatos, aplink Rojų skrieja prieš laikrodžio rodyklę. Ir Uversos astronomai mano, kad jie pastebi besisukančių judėjimų įrodymų toli nutolusios erdvės trečiojoje išorinėje juostoje, kuri pradeda rodyti tendenciją skrieti pagal laikrodžio rodyklę.

Galimas dalykas, jog viena už kitos erdvėje einančių visatų procesijų šitos pakaitomis besikeičiančios kryptys turi kažką bendro su Visuotinio Absoliuto gravitacijos mechanizmu tarp pagrindinės visatos ribų, kurį sudaro jėgų koordinavimas ir erdvės įsitempimų išlyginimas. Judėjimas, taip pat ir erdvė, yra gravitacijos papildinys arba pusiausvyros išlygintojas.

5. ERDVĖ IR LAIKAS

Laikas, kaip ir erdvė, yra Rojaus padovanojimas, bet ne ta pačia prasme, tikrai netiesiogiai. Laikas atsiranda judėjimo dėka ir dėl to, kad protui būdinga suvokti įvykių seką. Praktiniu požiūriu judėjimas yra esminis laikui, bet nėra visuotinio laiko vieneto, kuris būtų grindžiamas judėjimu, išskyrus Rojaus – Havonos

[135]▼

standartinę dieną, kuri yra sutartinai šitaip pripažįstama. Visaapimantis erdvės kvėpavimas sunaikina savo vietinę vertę kaip laiko šaltinį.

Erdvė nėra begalinė, nors ji atsiranda iš Rojaus; nėra absoliuti, nes ją persmelkia Beribis Absolutas. Mes nežinome erdvės absoliučių ribų, bet mes iš tiesų žinome, jog laiko absoliutas yra amžinybė.

Laikas ir erdvė yra neatskiriami tikrai laiko-erdvės kūrinuose, septyniose supervisatose. Nelaikinė erdvė (erdvė be laiko) teoriškai egzistuoja, bet vienintelė tikrai nelaikinė vieta yra Rojaus *teritorija*. Neerdvinis laikas (laikas be erdvės) egzistuoja veikiant protui Rojaus lygyje.

Santykinai nejudančios vidurinės erdvės zonos, prisišliejančios prie Rojaus ir atskiriančios persmelktą erdvę nuo nepersmelktos, yra perėjimo zonos iš laiko į amžinybę, dėl to Rojaus piligrimams reikia būti be sąmonės šito perėjimo metu, kuris turi baigtis Rojaus pilietybe. Laiką sąmoningai suvokiantys lankytojai į Rojų gali vykti šitokiu būdu nemiegodami, bet jie išlieka laiko tvariniais.

Ryšiai su laiku neegzistuoja be judėjimo erdvėje, bet sąmoningas laiko suvokimas egzistuoja. Įvykių seka įgalina suvokti laiką net ir tada, kada judėjimo nėra. Žmogaus protas yra mažiau susietas su laiku negu su erdve dėl įgimos proto savybės. Net ir žemiškojo gyvenimo materialiam kūne dienomis, nors žmogaus protas yra griežtai susietas su erdve, bet žmogiškoji kūrybinė

vaizduotė yra palyginti laisva nuo laiko. Bet pats laikas genetiškai nėra proto savybė.

Yra trys skirtingi laiko pažinimo lygiai:

1. Protu suvokiamas laikas – sekos, judėjimo, ir trukmės pojūčio sąmoningas suvokimas.
2. Dvasios suvokiamas laikas – išvalga į judėjimą link Dievo ir suvokimas apie kilimo judėjimą į augančio dieviškumo lygius.
3. Asmenybė *sukuria* unikalų laiko pojūtį per Tikrovės išvalgą, plius buvimo sąmoningą suvokimą ir trukmės supratimą.

Nedvasingi gyvuliai žino tiktai praeitį ir gyvena dabartimi. Žmogus, kurio viduje gyvena Dvasia, turi išankstinio matymo (išvalgos) galias; jis gali įsivaizduoti ateitį. Tiktai į priekį žvelgiantys ir besivystantys požiūriai yra asmeniškai tikri. Statiška etika ir tradicinė moralė yra tik šiek tiek viršgyvulinės. Tai pat ir stoicizmas nėra aukštas savosios išraiškos lygis. Etika ir moralė tampa iš tikrųjų žmogiškomis tada, kada jos yra dinamiškos ir besivystančios, gyvos su visatos tikrove.

Žmogiškoji asmenybė nėra vien tik sutampanti su laiko-ir-erdvės įvykiais; žmogiškoji asmenybė taip pat gali veikti kaip tokių įvykių kosminė priežastis.

6. VISUOTINĖ VIRŠKONTROLĖ

Visata yra nestatiška. Stabilumas nėra inercijos pasekmė, bet vietoje šito tai yra išbalansuotų energijų, bendrai veikiančių protų, koordinuotų morontijų, dvasios virškontrolės, ir asmenybės suvienijimo produktas. Stabilumas yra visiškai ir visada proporcingas dieviškumui.

Fiziškai kontroliuojamas pagrindinę visatą, Visuotinis Tėvas prioritetą ir aukščiausiąją valdžią įgyvendina per Rojaus Salą; Dievas yra absoliutus, dvasiškai administruojamas kosmosą Amžinojo Sūnaus asmenyje. Kas susiję su proto sferomis, tai Tėvas ir Sūnus veikia lygiavertiškai Bendrai Veikiančiajame.

[136]▼

Trečiasis Šaltinis ir Centras padeda palaikyti sujungtų fizinių ir dvasinių energijų ir organizacijų pusiausvyrą ir koordinavimą kosminio proto savo grybšnio absoliutumu ir panaudodamas savo neatskiriamus ir visuotinius fizines ir dvasines gravitacijos papildinius. Kada tik ir kur tik atsiranda ryšys tarp to, kas yra materialu ir kas yra dvasiška, tada ir ten toks proto reiškinys yra Begalinės Dvasios veiksmas. Tik protas gali tarpusavyje sujungti materialaus lygio fizines jėgas ir energijas su dvasinėmis galiomis ir dvasios lygio būtybėmis.

Visuose savo apmąstymuose apie visuotinius reiškinius įsitikinkite, kad jūs atsižvelgiate į fizinių, intelektualių, ir dvasinių energijų tarpusavio ryšį, ir, kad reikiamai atsižvelgiate į netikėtus reiškinius, kurie atsiranda, kai juos suvienija asmenybė, ir į nenuspėjamus reiškinius, kylančius iš patirtinės Dievybės ir

Absoliutų veiksmų ir reakcijų.

Visata yra aiškiai nuspėjama tikrai kiekybine arba gravitacijos matavimo prasme; net pirminės fizinės jėgos nereaguoja į linijinę gravitaciją, taip pat į ją nereaguoja ir galutinių visatos realybių aukštesnės proto prasmės ir tikros dvasinės vertybės. Kokybiškai visata nėra aiškiai nuspėjama, kas susiję su naujomis jėgų asociacijomis, nesvarbu, ar jos būtų fizinės, protinės, ar dvasinės, nors daug tokių energijų ar jėgų kombinacijų tampa iš dalies nuspėjamomis, kada būna stebimos kritiškai. Kada materiją, protą, ir dvasią suvienija tvarinio asmenybė, tada mes negalime numatyti tokios laisvos valios būtybės sprendimų.

Pirminės jėgos, besiformuojančios dvasios, ir kitų neasmenių galutinumų visos fazės pasirodo, jog reaguoja pagal tam tikrus santykinai stabilus, bet nežinomus dėsnius, ir yra apibūdinamos veikimo laisve ir reagavimo elastingumu, kurie dažnai glumina, kada būna sutinkami apibrėžtos ir izoliuotos situacijos reiškinuose. Kaip galima paaiškinti šitą nenuspėjamą laisvės reakciją, kurią atskleidžia šitos visatos aktualybės? Šitie nežinomi, nesuvokiami nenuspėjamumai – ar jie būtų susiję su pirminio jėgos vieneto elgesiu, ar su neidentifikuoto proto lygio reakcija, ar su besiformuojančios išorinės erdvės sferose milžiniškos ikivisatos reiškinio – galbūt atskleidžia Galutiniojo veiklas ir Absoliutų buvimą-veikimą, kurie buvo anksčiau už visų visatų Kūrėjų funkcionavimą.

Mes iš tikrųjų nežinome, bet manome, jog toks stebinantis įvairiapusiškumas ir toks giluminis koordinavimas pažymi šių Absoliutų buvimą ir veikimą, ir jog toks reagavimo įvairumas akivaizdžiai vienodo priežastingumo akivaizdoje atskleidžia šių Absoliutų reakciją ne tikrai į betarpišką ir situacinį priežastingumą, bet taip pat ir į visą kitą priežastingumą per ištisą pagrindinę visatą.

Individai turi savo likimo sargus; planetos, sistemos, žvaigždynai, visatos, ir supervisatos, kiekviena iš jų turi savo atitinkamus valdovus, kurie įtemptai dirba savo sferų gerovei. Havoną ir net didžiąją visatą prižiūri tie, kuriems yra patikėtos tokios aukštos pareigos. Tačiau kas puoselėja ir rūpinasi pagrindinės visatos kaip visumos, nuo Rojaus iki ketvirtojo ir labiausiai išorinio erdvės lygio, fundamentaliais poreikiais? Egzistencialiai tokia virškontrolė galbūt yra priskiriama Rojaus Trejybei, bet patirtiniu požiūriu post-Havonos visatų atsiradimas priklauso nuo:

1. Absoliutų potenciale.
2. Galutiniojo nukreipime.

[137]▼

3. Aukščiausiojo evoliuciniame suderiname.

4. Pagrindinės Visatos Architektų administravime prieš atsirandant specialiams valdovams.

Beribis Absoliutas persmelkia visą erdvę. Mums visiškai nėra aišku dėl Dievybės ir Visuotinio Absoliutų tikslaus statuso, bet mes žinome, jog pastarasis veikia ten, kur tik veikia Dievybės ir Beribis Absoliutai. Dievybės

Absoliutas gali būti visuotinai esantis, bet vargu ar gali būti erdvėje esantis. Galutinytis yra, arba kada nors bus, erdvėje esantis iki ketvirtąjo erdvės lygio išorinių pakraščių. Mes abejojame, jog Galutinytis kada nors bus erdvėje esantis už pagrindinės visatos periferijos ribų, bet tarp šitų ribų Galutinytis vis labiau integruoja šių trijų Absoliutų potencialų kūrybinį organizavimą.

7. DALIS IR VISUMA

Per visą laiką ir erdvę ir bet kokios prigimtios visos tikrovės atžvilgiu veikia nepalenkiamas ir neasmeninis dėsniškas, kuris yra ekvivalentiškas kosminės apvaizdos veikimui. Gailestingumas apibūdina Dievo meilės požiūrį į individą; nešališkumas motyvuoja Dievo požiūrį į visumą. Dievo valia nebūtinai vyrauja dalyje – bet kokios asmenybės širdyje – bet jo valia iš tikrųjų valdo visumą, visatų visatą.

Jo visuose ryšiuose su visomis būtybėmis tai yra tiesa, jog Dievo įstatymai nėra neatsiejamai savavališki. Jums, su jūsų apribotu matymu ir ribiniu požiūriu, Dievo veiksmai dažnai turi atrodyti diktatoriški ir savavališki. Dievo įstatymai yra tiesiog Dievo įpročiai, jo būdas, kaip nuolat atlikti reikalus; ir jis visą laiką visus reikalus atlieka gerai. Jūs matote, jog Dievas tą patį dalyką atlieka tuo pačiu būdu, nuolat, tiesiog dėl to, jog tai yra geriausias būdas atlikti tą konkretų reikalą konkrečiomis sąlygomis; o geriausias būdas yra teisingas būdas, ir dėl to iš tikrųjų begalinė išmintis visada įsako, jog tai būtų atlikta tuo tikslu ir tobulu būdu. Jūs taip pat turėtumėte prisiminti, jog prigimtis nėra išskirtinis Dievybės veiksmas; šituose reiškiniuose būna ir kiti poveikiai, kuriuos žmogus pavadina prigimtimi.

Dieviškajai prigimčiai yra pasibjaurėtina tai, jog būtų patiriamas bet kokio pobūdžio degradavimas arba tai, jog kada nors bet koks grynai asmeninis veiksmas būtų atliekamas menkesniu būdu. Tačiau, reikėtų paaiškinti, *jeigu* bet kokios situacijos dieviškume, bet kokios aplinkybės kraštutinyje, bet kokiu atveju, kur aukščiausiosios išminties kryptis galėtų pažymėti kitokio elgesio reikalavimą – jeigu tobulumo reikalavimai galėtų dėl kažkokios priežasties diktuoti kitokią, geresnę, reagavimo būdą, tuo metu ir toje vietoje visaišmintis Dievas iš tikrųjų veiktų tuo geresniu ir tinkamesniu būdu. Tai būtų aukštesniojo įstatymo išraiška, o ne žemesniojo įstatymo panaikinimas.

Dievas nėra savo paties savanoriškų veiksmų besikartojančio chroniško įpročių supančiotas vergas. Nėra nė vieno prieštaravimo tarp Begaliniojo įstatymo; jie visi yra neklystančios prigimtios tobulumai; jie visi yra nediskutuotini veiksmai, išreiškiantys nepriekaištingus sprendimus. Įstatymas yra begalinio, tobulo, ir dieviškojo proto nekintanti reakcija. Dievo veiksmai, nepaisant šito atrodančio vienodumo, yra visi valiniai. Dieve “nėra nei kintamumo, nei keitimosi šešėlio.” Bet visa tai, ką iš tiesų galima pasakyti apie Visuotinį Tėvą, to negalima pasakyti su tokiu pačiu tikrumu apie visas jo pavaldžias protingas būtybes arba apie jo evoliucinius tvarinius.

Kadangi Dievas yra nesikeičiantis, dėl to iš tikrųjų jūs galite pasitikėti, visose įprastose aplinkybėse, kad jis padarys tą patį dalyką šituo pačiu identišku ir įprastu būdu. Dievas

yra stabilumo užtikrinimas visiems sutvertiems daiktams ir būtybėms. Jis yra Dievas; dėl to jis nekinta.

Ir visas šitas elgesio pastovumas ir veiksmo vienodumas yra asmeninis, sąmoningas, ir visiškai valinis, nes didysis Dievas nėra bejėgis savo paties tobulumo ir begalybės vergas. Dievas nėra savaimė veikianti automatinė jėga; jis nėra įstatymo supančiota vergaujanti galia. Dievas nėra nei matematinė lygtis, nei cheminė formulė. Jis yra laisvos valios ir pirminė asmenybė. Jis yra Visuotinis Tėvas, būtybė, iki kraštų pripildyta asmenybės ir visų tvarinių asmenybių visuotinis šaltinis.

Dievo valia nevienodai vyrauja Dievo ieškančio materialaus mirtingojo širdyje, bet jeigu laiko rėmai bus praplėsti už to momento, kad apimtų pirmojo gyvenimo visumą, tuomet iš tikrųjų Dievo valia tampa vis daugiau matoma dvasios vaisiuose, kurie yra auginami dvasios vedamų Dievo vaikų gyvenime. Ir tada, jeigu žmogiškasis gyvenimas yra toliau praplečiamas, kad aprėptų morontinį patyrimą, tai dieviškoji valia yra pastebima, jog vis ryškiau ir ryškiau šviečia sudvasinančiuose veiksmuose tų laiko tvarinių, kurie pradėjo ragauti tą dieviškąją palaimą, patirdami žmogaus asmenybės ryšį su Visuotinio Tėvo asmenybe.

Dievo Tėvystė ir žmogaus brolystė pateikia dalies ir visumos paradoksą asmenybės lygyje. Dievas myli *kiekvieną* individą kaip atskirą vaiką dangiškojoje šeimoje. Tačiau Dievas šitaip myli *kiekvieną* individą; jis nėra joks asmenų gerbėjas, o jo meilės visuotinė pagimdo visumos ryšį, visuotinę brolystę.

Tėvo meilė absoliučiai individualizuoja kiekvieną asmenybę kaip Visuotinio Tėvo unikalų vaiką, vaiką be kopijos begalybėje, valios tvarinį, nepakeičiamą per visą amžinybę. Tėvo meilė šlovina kiekvieną Dievo vaiką, apšviesdama kiekvieną dangiškosios šeimos narį, griežtai apibrėždama kiekvienos asmenės būtybės unikalaus pobūdžio siluetą neasmenių lygių fone, nusidriekiančiame už visų Tėvo broliškosios grandinės ribų. Dievo meilė pritrenkiančiai pavaizduoja kiekvieno valios tvarinio transcendentinę vertybę, neklystamai atskleidžia tą aukštą vertybę, kurią Visuotinis Tėvas suteikė visiems ir kiekvienam iš savo vaikų, pradedant Rojaus statuso aukščiausiosiomis kūrėjo asmenybėmis ir baigiant valios orumo žemiausiomis asmenybėmis tarp žmonių laukinių genčių žmogiškųjų rūšių aušroje kai kuriuose evoliuciniuose laiko ir erdvės pasauliuose.

Pati šita Dievo meilė individui pagimdo visų individų dieviškąją šeimą, Rojaus Tėvo laisvos valios vaikų visuotinę brolystę. Ir šitoji brolystė, būdama visuotinė, yra visumos ryšys. Brolystė, kada yra visuotinė, atskleidžia ne *kiekvieno* ryšį, bet visų ryšį. Brolystė yra visumos tikrovė ir dėl to atskleidžia visumos savybes kaip priešpastatymą dalies savybėms.

Brolystė sudaro ryšio tarp kiekvienos asmenybės visuotinėje egzistencijoje faktą. Nė vienas asmuo negali išvengti naudos ar bausmės, kuri gali būti ryšio su kitais asmenimis pasekmė. Dalis patiria naudos ar kančios proporcingai su

visuma. Kiekvieno žmogaus geros pastangos suteikia naudos visiems žmonėms; kiekvieno žmogaus suklydimas ar blogis padidina visų žmonių kančias. Kaip juda dalis, taip juda visuma. Kokia yra visumos pažanga, tokia yra dalies pažanga. Santykinis dalies ir visumos judėjimo greitis nulemia tai, ar visumos inercija sulėtina dalį, ar ją nuneša pirmyn kosminės brolystės pagreičiu.

[139]▼

Tai yra paslaptis, kaip Dievas, būdamas labai asmenė, save sąmoningai suvokianti būtybė, turinti gyvenamąją būstinę, ir tuo pačiu metu asmeniškai būna tokioje milžiniškoje visatoje ir palaiko asmeninį ryšį beveik su begaliniu skaičiumi būtybių. Kad šitas reiškinys yra tokia paslaptis, kuri pranoksta žmogiškojo suvokimo ribas, nė mažiausiu laipsniu neturėtų sumažinti jūsų i tikėjimo. Neleiskite, jog begalybės platybė, amžinybės didybė, ir Dievo neprilygstamo charakterio grožis ir šlovė sukeltų jums per didelę baimingą pagarbą, pritrenktų jus, ar atimtų iš jūsų drąsą; kadangi Tėvas nėra labai toli nuo bet kurio iš jūsų; jis gyvena jūsų viduje, ir jame iš tiesų mes visi tiesiogine prasme judame, realiai gyvename, ir iš tikrųjų turime savo būtį.

Nors Rojaus Tėvas veikia per savo dieviškuosius kūrėjus ir savo vaikus tvarinius, bet taip pat jis turi patį artimiausią vidinį ryšį su jumis, tokį didingą, tokį ypatingai asmeninį, kad jis pranoksta net ir mano suvokimo ribas – tą paslaptinę Tėvo fragmento komunikaciją su žmogiškąja siela ir su mirtingojo protu, kuriame jis realiai gyvena. Žinodami apie šitas Dievo dovanas tai, ką jūs apie jas žinote, tai jūs žinote, jog Tėvas palaiko artimą ryšį ne tik su savo dieviškaisiais bičiuliais, bet taip pat ir su savo evoliuciniais mirtingaisiais laiko vaikais. Tėvas iš tikrųjų gyvena Rojuje, bet jo dieviškasis buvimas taip pat gyvena ir žmonių prote.

Nors vieno iš Sūnų dvasia yra išlieta visiems materialiams kūnams, nors vienas iš Sūnų kartą gyveno mirtingojo materialaus kūno pavidalu, nors serafimai asmeniškai saugo ir veda jus, kaip gali bet kuri iš šių Antrojo ir Trečiojo Centrų dieviškųjų būtybių kada nors tikėtis priartėti prie jūsų taip arti ar suprasti jus taip visiškai, kaip Tėvas, kuris atidavė savo paties dalį, kad būtų jūmyse, kad būtų jūsų tikrasis ir dieviškasis, net jūsų amžinasis, aš?

8. MATERIJA, PROTAS, IR DVASIA

“Dievas yra dvasia,” bet Rojus ne. Materiali visata visuomet yra toji arena, kurioje vyksta visos dvasinės veiklos; dvasinės būtybės ir kylantieji dvasioje gyvena ir dirba materialios tikrovės fizinėse sferose.

Kosminės jėgos padovanojimas, kosminės gravitacijos sferos, yra Rojaus Salos funkcija. Visa pirminė jėga-energija išeina iš Rojaus, ir materija neapsakomų visatų sukūrimui dabar skrieja po visą pagrindinę visatą viršgravitacijos buvimo forma, kuri sudaro persmelktos erdvės jėga-įkrovą.

Kad ir kokios jėgos transformacijos būtų išorėje nusidriekusiame visatose, bet išėjusi iš Rojaus ji keliauja paklusdama niekada nesibaigiančiai, visą laiką esančiai, nenutrūkstančiai amžinosios Salos traukai, paklusniai ir neatsiejamai

toliau amžinai skriedama aplink visatų amžinuosius erdvės takus. Fizinė energija yra toji vienintelė tikrovė, kuri tikrai ir pastoviai paklūsta visuotinam įstatymui. Tiktai tvarinio valios veiksmo sferose iš tikrųjų buvo nukrypimas nuo dieviškųjų kelių ir pirminių planų. Jėga ir energija yra centrinės Rojaus Salos stabilumo, pastovumo, ir amžinybės visuotiniai įrodymai.

Dvasios padovanojimas ir asmenybių sudvasinimas, dvasinės gravitacijos sfera, yra Amžinojo Sūnaus valdos. Ir šita Sūnaus dvasinė gravitacija, visą laiką traukianti visas dvasines realybes prie jo, yra lygiai tokia pati reali ir absoliuti, kaip ir Rojaus Salos visagalis materialus grybšnis. Bet materialiai mastantis žmogus natūraliai yra daugiau susipažinęs su fizinės prigimties materialiais pasireiškimais

[140]▼

negu su lygiai taip pat realiomis ir galingomis dvasinės prigimties operacijomis, kurias mato tiktai sielos dvasinė išvalga.

Kada visatoje bet kokios asmenybės protas tampa dvasingesniu – panašiu į Dievą – tada jis ima mažiau reaguoti į materialią trauką. Tikrovė, matuojama fizinės gravitacijos reagavimu, yra tikrovės antitezė, kaip ją nulemia dvasinio turinio kokybė. Fizinės gravitacijos veiksmas yra nedvasinės energijos kiekybinis nulėmėjas; dvasinės gravitacijos veiksmas yra dieviškumo gyvosios energijos kokybinis matas.

Kuo Rojus yra fiziniam kūriniiui ir kuo Amžinasis Sūnus yra dvasinei visatai, tuo Bendrai Veikiantysis yra proto sferoms – materialių, morontinių, ir dvasinių būtybių ir asmenybių protingai visatai.

Bendrai Veikiantysis reaguoja tiek į materialias, tiek į dvasines realybes ir dėl to neatsiejamai tampa visuotiniu tarnu visoms protingoms būtybėms, būtybėms, kurios gali atstovauti kūrinijos tiek materialių, tiek dvasinių fazių sąjungai. Intelkto padovanojimas, tarnavimas tiems, kurie yra materialūs, ir tiems, kurie yra dvasiniai, proto reiškiniu, yra išimtinė sritis Bendrai Veikiančiojo, kuris šitokiu būdu tampa dvasinio proto partneriu, morontinio proto esme, ir laiko evoliucinių tvarinių materialaus proto substancija.

Protas yra tas metodas, kurio pagalba tvarinių asmenybėms dvasinės realybės tampa patirtinėmis. Ir pagaliau net ir žmogiškojo proto suvienijimo galimybės, sugebėjimas koordinuoti dalykus, idėjas, ir vertybes, yra viršmaterialios.

Nors vargu ar mirtingojo protui įmanoma suvokti santykinės kosminės tikrovės septynis lygius, bet žmogiškasis intelektas turėtų sugebėti daug suvokti apie ribinės tikrovės trijų veikiančių lygių prasnę:

1. *Materiją*. Organizuotą energiją, kurią veikia linijinė gravitacija, išskyrus tada, kada ją modifikuoja judėjimas ir sąlygoja protas.

2. *Protą*. Organizuotą sąmonę, kurią nevisiškai veikia materiali gravitacija ir kuri tampa visiškai išlaisvinta, kai būna modifikuojama dvasios.

3. *Dvasią*. Aukščiausiąją asmenę realybę. Tikros dvasios fizinė gravitacija neveikia, bet galiausiai tampa asmenybės orumo visų besivystančių energetinių sistemų motyvuojančiu poveikiu.

Visų asmenybių egzistencijos tikslas yra dvasia; materialūs pasireiškimai yra santykiniai, o tarp šitų visuotinių priešybių įsiterpia kosminis protas. Proto padovanojimas ir dvasios tarnavimas yra Dievybės partnerių asmenų, Begalinės Dvasios ir Amžinojo Sūnaus, darbas. Visuminė Dievybės tikrovė nėra protas, bet dvasinis protas – protas-dvasia, suvienyti asmenybės. Nepaisant šito, tiek dvasios, tiek daikto absoliutai susilieja į Visuotinio Tėvo asmenį.

Rojuje šios trys energijos, fizinė, protinė, ir dvasinė, yra lygiavertės. Energija-materija viešpatauja evoliuciniame prote, išskyrus asmenybę, kur, proto tarpininkavimo dėka, viešpatauti siekia dvasia. Dvasia yra visų tvarinių asmenybės patyrimo fundamentali tikrovė, nes Dievas yra dvasia. Dvasia yra nekintanti, ir dėl to visuose asmenybės ryšiuose ji pranoksta tiek protą, tiek materiją, kurie yra progresinio pasiekimo patirtiniai kintamieji.

Kosminėje evoliucijoje materija tampa filosofiniu šešėliu, kurį protas meta dieviškojo apšvietimo dvasinio spindėjimo akivaizdoje, bet šitai nepaneigia

[141]▼

materijos-energijos tikrovės. Protas, materija, ir dvasia yra vienodai realūs, bet jie nėra vienodos vertybės asmenybei, siekiant dieviškumo. Dieviškumo sąmonė yra progresinis dvasinis patyrimas.

Kuo ryškesnis sudvasintos asmenybės švytėjimas (Tėvas visatoje, potencialios dvasinės asmenybės fragmentas individualiame tvarinyje), tuo didesnę šešėlį įsiterpiantis protas meta ant savo materialaus išorinio apdangalo. Laike žmogaus kūnas yra lygiai toks pat realus, kaip protas ar dvasia, bet mirus, tiek protas (tapatumas), tiek dvasia išlieka, tuo tarpu kūnas neišlieka. Kosminė tikrovė gali neegzistuoti asmenybės patyrimo. Ir dėl to jūsų graikų vaizdinė kalbos priemonė – apie materialų kaip tikresnės dvasinės substancijos šešėlį – iš tikrųjų turi filosofinę prasmę.

9. ASMENĖS REALYBĖS

Dvasia yra pagrindinė asmenė tikrovė visatoje, o asmenybė yra esminė visam besivystančiam patyrimui su dvasine tikrove. Asmenybės patyrimo kiekvienas aspektas kiekviename visatos vystymosi vienas po kito einančiame lygyje turi gausybę raktų nuo viliojančių asmeninių realybių atradimo. Žmogaus tikrąjį likimą sudaro naujų ir dvasinių tikslų sukūrimas, o tada reagavimas į tokių nematerialios vertybės dieviškųjų tikslų kosminius viliojimus.

Meilė yra kilnaus bendravimo tarp asmenybių paslaptis. Jūs negalite realiai pažinti asmens remdamiesi vieninteliu susitikimu. Jūs negalite tikrai įvertinti muzikos matematine dedukcija, nors muzika ir yra matematinio ritmo forma. Numeris, paskirtas telefono abonentui, jokių būdu neparodo to abonento asmenybės ir nieko nesako apie jo charakterį.

Matematika, materialus mokslas, yra nepakeičiama protingoje diskusijoje apie visatos materialius aspektus, bet tokios žinios nebūtinai sudaro aukštesniojo tiesos pažinimo arba dvasinių realybių asmeninio suvokimo dalį. Ne tik gyvybės sferose, bet net ir fizinės energijos pasaulyje, dviejų ar daugiau daiktų suma yra

daugiau arba kažkas skirtinga negu tokių sąjungų numatomos pridėtinės pasekmės. Ištisas matematikos mokslas, visa filosofijos, aukštosios fizikos ar chemijos sfera negali numatyti arba žinoti, kad dviejų dujinių vandenilio atomų sujungimas su vienu dujiniu deguonies atomu duos naujos ir kokybiškai viršpridėtinės substancijos rezultatą – skystą vandenį. Šito vieno fiziocheminio reiškinio supratingas pažinimas turėjo užkirsti kelią materialistinės filosofijos ir mechanistinės kosmologijos vystymuisi.

Techninė analizė neatskleidžia, ką asmuo ar daiktas gali padaryti. Pavyzdžiui: Vanduo yra veiksmingai naudojamas gesinant ugnį. Kad vanduo užgesins ugnį, tai yra kasdienio patyrimo faktas, bet niekada negalima atlikti vandens tokios analizės, kad tokia savybė būtų atskleista. Analizė pažymi, jog vandenį sudaro vandenilis ir deguonis; tolimesnis šitų elementų analizavimas atskleidžia, jog deguonis yra tikras degimo skatintojas ir jog vandenilis pats laisvai degs.

Jūsų religija tampa tikra, nes ji išsilaisvina iš baimės vergovės ir prietarų pančių. Jūsų filosofija kovoja už išsivadavimą iš dogmų ir tradicijų. Jūsų mokslas yra ištraukęs į šimtmetinę kovą tarp tiesos ir suklydimo, nors jis kovoja už išsilaisvinimą iš abstrakcijos pančių, matematikos vergystės, ir mechanistinio materializmo santykinio aklumo.

[142]▼

Mirtingasis žmogus turi dvasinį branduolį. Protas yra asmeninė energijos sistema, kuri egzistuoja aplink dieviškąjį dvasinį branduolį ir veikia materialioje aplinkoje. Toks asmeninio proto ir dvasios gyvas ryšys sudaro amžinosios asmenybės potencialą visatoje. Tikras vargas, ilgalaikis nusivylimas, rimtas pralaimėjimas, ar neišvengiama mirtis gali ateiti tikrai po to, kai savojo aš sampratos išdrįsta visiškai pašalinti centrinio dvasinio branduolio valdomąją galią, šituo nutraukdamos asmenybės tapatybės kosminį planą.

[Pateikta Išminties Tobulintojo, veikiančio Dienų Senujų įgaliojimu.]

[143]▼

13 DOKUMENTAS

ROJAUS ŠVENTOSIOS SFEROS

TARP centrinės Rojaus Salos ir labiausiai viduje esančios iš Havonos planetinių grandinių yra erdvėje išdėstytos trys mažesnės ypatingų sferų grandinės. Vidinė grandinė susideda iš Visuotinio Tėvo septynių slaptųjų sferų; antroji grupė yra sudaryta iš Amžinojo Sūnaus septynių spindinčiųjų pasaulių; išorinėje grandinėje yra Begalinės Dvasios septynios milžiniškos sferos, Septynių Pagrindinių Dvasių vykdomųjų būstinių pasauliai.

Šitos trys Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios grandinės po septynis pasaulius kiekvienoje yra neprilygstamo grožio ir neįsivaizduojamos šlovės sferos. Net jų materialioji arba fizinė sandara yra tokios kategorijos, kuri jums neapreiškiama. Kiekviena grandinė skiriasi medžiaga, o kiekvienos grandinės kiekvienas

pasaulis yra kitoks, išskyrus Sūnaus septynis pasaulius, kurie yra vienodos fizinės sandaros. Šitas dvidešimt vienas pasaulis yra milžiniškos sferos, ir kiekviena grupė iš septynių yra skirtingai įamžinta. Kiek mums yra žinoma, jos buvo visada; kaip ir Rojus jos yra amžinos. Neegzistuoja nei įrašo, nei pasakojimo apie jų kilmę.

Visuotinio Tėvo septynios slaptosios sferos, skriejančios aplink Rojų artimu nuotoliu nuo amžinosios Salos, labai smarkiai atspindi amžinųjų Dievybių centrinio švytėjimo dvasinį spindėjimą, šitą dieviškosios šlovės šviesą paskleisdamos po visą Rojų ir net Havonos septynioms grandinėms.

Amžinojo Sūnaus septyniuose šventuosiuose pasauliuose pasirodo, kad atsiranda dvasinio spindėjimo neasmenės energijos. Nė viena asmenė būtybė negali gyventi nė vienoje iš šitų septynių švytinčių sferų. Dvasine šlove jos apšviečia visą Rojų ir Havoną ir grynai dvasinį švytėjimą nukreipia į septynias supervisatas. Šitos antrosios grandinės spindinčiosios sferos lygiai taip išlieja savo šviesą (šviesą be karščio) į Rojų ir į centrinės visatos milijardą pasaulių septyniose grandinėse.

Begalinės Dvasios septynis pasaulius užima Septynios Pagrindinės Dvasios, kurios vadovauja septynių supervisatų likimams, pasiūsdamos Trečiojo Šaltinio ir Centro dvasinį apšvietimą į šituos laiko ir erdvės kūrinius. Ir visa Havona, bet ne Rojaus Sala, maudosi šituose dvasinančiuose poveikiuose.

Nors Tėvo pasauliai yra galutinio statuso sferos visoms Tėvo padovanotoms asmenybėms, bet tai nėra jų išimtinė funkcija. Daug būtybių ir esybių, kitokių negu asmenių, gyvena šituose pasauliuose. Kiekvienas pasaulis Tėvo grandinėje ir Dvasios grandinėje turi nuolatinės pilietybės skirtingą tipą, bet mes manome, jog Sūnaus pasauliuose gyvena kitokių negu asmenių būtybių vienodi tipai. Tėvo fragmentai yra tarp Dievingtono vietinių gyventojų; kitos nuolatinės pilietybės kategorijos jums nėra apreiškiamos.

Rojaus dvidešimt vienas palydovas tarnauja daugeliui tikslų tiek centrinėje, tiek supervisatose, kurie šituose pasakojimuose neatskleidžiami. Jūs taip mažai ką galite suprasti

[144]▼

apie šitų sferų gyvenimą, jog negalite tikėtis gauti to, kas būtų nors kiek panašu į nuoseklią sampratą apie jas tiek, kiek ši samprata yra susijusi su jų prigimtimi, tiek ir su jų veikimu; ten vyksta tūkstančiai veiklų, kurios jums neapreiškiamos. Šita dvidešimt viena sfera apima pagrindinės visatos veiklos potencialus. Šitie dokumentai suteikia tikrai trumpą žvilgtelėjimą į tam tikras apibrėžtas veiklas, susijusias su didžiosios visatos – daugiau su didžiosios visatos vienu iš septynių sektorių – dabartiniu visatos amžiumi.

1. TĖVO SEPTYNI ŠVENTIEJI PASAULIAI

Šventųjų gyvybės sferų Tėvo grandinė turi vienintele neatskiriamas nuo visatų visatos asmenybės paslaptis. Šitie Rojaus palydovai, iš šių trijų grandinių pati vidinė grandinė, yra vienintelės uždraustos sferos, kurios yra susijusios su asmenybe, centrinėje visatoje. Apatinis Rojus ir Sūnaus pasauliai yra lygiai taip pat uždaryti asmenybėms, bet nė viena iš šių valdų nėra koku nors būdu tiesiogiai susijusi su asmenybe.

Tėvo Rojaus pasauliams tiesiogiai vadovauja Trejybės Stacionarių Sūnų aukščiausioji kategorija, Sutrejybintos Aukštybės Paslaptys. Apie šituos pasaulius aš mažai ką galiu ir papasakoti; apie jų daugiapusę veiklą man leidžiama papasakoti dar mažiau. Tokia informacija yra susijusi tikrai su tomis būtybėmis, kurios veikia juose ir kurios išvyksta iš jų. Ir nors su šešiais iš šių ypatingų pasaulių aš esu kažkiek ir susipažinęs, bet niekada iš tikrųjų nebuvau nusileidęs Dieviningtone; tas pasaulis man yra visiškai uždraustas.

Viena iš priežasčių, kodėl šitie pasauliai yra slapti, yra ta, jog kiekviena iš šių šventųjų sferų turi ypatingą šių Dievybių, sudarančių Rojaus Trejybę, atstovavimą, arba pasireiškimą; ne asmenybės, bet unikalų Dieviškumo buvimą, kurį gali įvertinti ir suvokti tikrai tos konkrečios protinių būtybių grupės, kurios gyvena toje konkrečioje sferoje arba kurios yra įleidžiamos į tą konkrečią sferą. Aukštybės Paslaptys yra labai asmenės būtybės, nuostabiai apdovanotos ir puikiai pritaikytos išaukštintam ir reikiam savo darbui.

1. DIEVININGTONAS. Šitas pasaulis, unikalia prasme, yra “Tėvo krūtinė,” Visuotinio Tėvo asmeninės komunijos sfera, ir joje yra jo dieviškumo ypatingas pasireiškimas. Dieviningtonas yra Minties Derintojų susitikimo vieta Rojuje, bet taip pat jis yra ir daugelio kitų esybių, asmenybių, ir kitokių būtybių, kilusių iš Visuotinio Tėvo, namai. Be Amžinojo Sūnaus yra daug asmenybių, tiesiogiai kilusių iš Visuotinio Tėvo atskirų veiksmų. Šitoje buveinėje broliaujasi ir veikia tikrai Tėvo fragmentai ir tos asmenybės ir kitos būtybės, tiesiogiai ir išimtinai kilusios iš Visuotinio Tėvo.

Dieviningtono paslaptys apima Minties Derintojų padovanojimo ir jų misijos paslaptį. Jų prigimtis, kilmė, ir jų ryšio su evoliucinių pasaulių žemaisiais tvariniais metodas yra šitos Rojaus sferos paslaptis. Šitos nuostabą keliančios transakcijos nėra asmeniškai susijusios su likusiais mumis, ir dėl to iš tiesų Dievybės mano, jog yra tinkama paslėpti nuo mūsų šitos didžios ir dieviškosios tarnystės tam tikrus bruožus, kad mes jų nesuprastume iki galo. Bet tiek, kiek mes esame susiję su dieviškosios veiklos šituo aspektu, tai mums yra leidžiama visiškai pažinti šitas transakcijas, bet kas susiję su šito padovanojimo visais niuansais, tai iki galo nesame informuoti.

[145]▼

Šita sfera taip pat turi Tėvo visų kitų formų fragmentų, Gravitacijos Žinianešių, ir kitų būtybių gausybių, jums neapreiškiamų, prigimties, tikslo, ir veiklos paslaptis. Visiškai įmanoma, jeigu tos susijusios su Dieviningtonu tiesos, kurios yra nuo manęs paslėptos, būtų apreikštos, tai jos tiesiog mane

supainiotų ir trukdytų man dabartiniame darbe, ir dar, ko gero jos pranoksta manosios kategorijos būtybės suvokimo ribas.

2. SŪNARINGTONAS. Šitoji sfera yra “Sūnaus krūtinė,” Amžinojo Sūnaus asmeninis priėmimo pasaulis. Tai yra besileidžiančių ir kylančių Dievo Sūnų Rojaus būstinė, kada ir po to, kai jie būna visiškai akredituoti ir galiausiai patvirtinti. Šitas pasaulis yra Rojaus namai Amžinojo Sūnaus visiems Sūnums ir jo lygiaverčiams ir partneriams Sūnums. Yra daug dieviškosios sūnystės kategorijų, pritvirtintų prie šitos dieviškosios buveinės, kurios nebuvo apreikštos mirtingiesiems, kadangi jos nėra susijusios su žmogiškojo dvasinio žengimo į priekį per visas ir tolyn į Rojų kilimo schemas planais.

Sūnaringtono paslaptys apima dieviškųjų Sūnų įsikūnijimo paslaptį. Kada vienas iš Dievo Sūnų tampa Žmogaus Sūnumi, tiesiogine prasme gimsta iš moters, kaip tas įvyko jūsų pasaulyje prieš devyniolika šimtmečių, tai yra visuotinė paslaptis. Tai vyksta ištisai visose visatose, ir tai yra dieviškosios sūnystės Sūnaringtono paslaptis. Derintojai yra Dievo Tėvo paslaptis. Dieviškųjų Sūnų įsikūnijimas yra Dievo Sūnaus paslaptis; tai yra paslaptis, užrakinta Sūnaringtono septintajame sektoriuje, valdoje, į kurią neprisiskverbia niekas, išskyrus tuos, kurie asmeniškai perėjo per šitą unikalų patyrimą. Jūsų dėmesiui buvo pateiktos tikrai tos įsikūnijimo fazės, kurios reikalo turi su jūsų kilimo karjera. Paslapties apie neapreiktų tipų Rojaus Sūnų įsikūnijimus, atliekant visatos tarnystės misijas, kurios jums neatskleidžiamos, yra daug ir kitų aspektų. Yra dar ir kitokių Sūnaringtono paslapčių.

3. DVASINGTONAS. Šitas pasaulis yra “Dvasios krūtinė,” Rojaus namai toms aukštomis būtybėms, kurios išimtinai atstovauja Begalinei Dvasiai. Čia susirenka Septynios Pagrindinės Dvasios ir kai kurie jų palikuonys iš visų visatų. Šitoje dangiškojoje buveinėje taip pat galima surasti ir daug neapreiktų dvasios asmenybių kategorijų, būtybių, kurios yra paskirtos į daugiapuses visatos veiklas, nesusietas su laiko mirtingųjų tvarinių vystymo planais iki Rojaus amžinybės lygių.

Dvasingtono paslaptys apima atspindėjimo paslaptis, į kurias negalima įsiskverbti. Mes jums pasakojame apie atspindėjimo milžinišką ir visuotinį reiškinį, ypač kai jis veikia septynių supervisatų pasauliuose, kurie yra supervisatų sostinės, bet mes niekada šito reiškinio nepaaiškiname iki galo, nes jį suprantame ne iki galo. Daug, labai daug ką mes iš tikrųjų suprantame, bet vis tiek daug pagrindinių niuansų mums tebėra paslaptimi. Atspindėjimas yra Dievo Dvasios paslaptis. Jūs buvote informuoti apie atspindėjimo funkcijas, sąsajoje su mirtingojo išlikimo kilimo planu, ir iš tiesų šitai veikia šitokiu būdu, bet atspindėjimas taip pat yra nepakeičiama savybė visatos veiklos didelio kiekio kitų aspektų normaliam veikimui. Šitas Begalinės Dvasios padovanojimas yra taip pat panaudojamas ir kituose kanaluose, ne tik informacijos rinkimo ir informacijos platinimo kanaluose. Yra dar ir kitokios Dvasingtono paslaptys.

4. VICEGERINGTONAS. Šita planeta yra “Tėvo ir Sūnaus krūtinė” ir yra tam tikrų neapreiktų būtybių, kilusių iš Tėvo ir Sūnaus veiksmų, slaptoji sfera. Jis taip pat yra Rojaus namai daugeliui pašlovintų

būtybių, kilusių iš sudėtinių protėvių, kurių kilmė yra sudėtinga dėl daugelio įvairių metodų, veikiančių septyniose supervisatose. Šitame pasaulyje susirenka daug būtybių grupių, kurios nebuvo apreikštos Urantijos mirtingiesiems.

Vicegeringtono paslaptys apima sutrejybinimo paslaptis, o sutrejybinimas sudaro turinčios atstovauti Trejybei valdžios, kuri turi veikti kaip Dievų vicegerantai, paslaptį. Valdžia, turinti atstovauti Trejybei, yra priskiriama tiksliai toms būtybėms, apreikštomis ir neapreikštomis, kurios yra sutrejybintos, sukurtos, atsiradusios, arba įamžintos Rojaus Trejybės bet kurių dviejų ar visų trijų asmenų. Asmenybės, kurios yra sutvertos tam tikrų pašlovintų tvarinių tipų sutrejybinimo veiksmams, išreiškia ne daugiau kaip conceptualų potencialą, mobilizuotą tame sutrejybinyje, nors tokie tvariniai gali pakilti ir iki Dievybės apkabinimo, nuėję tą kelią, kuris yra atviras jų rūšies visiems nariams.

Nesutrejbintos būtybės nevisiškai supranta sutrejybinimo metodą, kurį įgyvendina bet kurie du arba trys Kūrėjai arba tam tikri tvariniai. Jūs niekada iki galo nesuprasite tokio reiškimo, nebent jūsų pašlovintos karjeros tolimoje ateityje, jūs turėtumėte pabandyti ir toks jaudinantis patyrimas jums pavyktų, nes priešingu atveju šitos Vicegeringtono paslaptys jums visada bus uždraustos. Bet man, aukštai būtybei, kilusiai iš Trejybės, Vicegeringtono visos paslaptys yra atviros. Aš visiškai suprantu, ir lygiai taip pat visiškai ir šventai saugau, savo kilmės ir lemties paslaptį.

Yra dar ir kitos sutrejybinimo formos ir fazės, kurios nebuvo pateiktos Urantijos tautoms, ir šitie patyrimai, savo asmeniniais aspektais, yra deramai saugomi Vicegeringtono slaptajame sektoriuje.

5. **ATSISKYRINGTONAS.** Šitas pasaulis yra “Tėvo ir Dvasios krūtinė” ir yra susitikimų vieta nuostabiai gausybei neapreikštų būtybių, kilusių iš Visuotinio Tėvo ir Begalinės Dvasios bendrų veiksmų, būtybių, kurios turi Tėvo bruožų, papildomai prie savo paveldėjimo iš Dvasios.

Taip pat tai yra Atsiskyrusiųjų Žinianešių ir kitų superangeliškųjų kategorijų asmenybių namai. Jūs žinote apie nedaugelį iš šitų būtybių; yra didžiulės Urantijoje neapreikštų kategorijų gausybės. Kadangi jos gyvena penktajame pasaulyje, nebūtinai tai reiškia, jog Tėvas koku nors laipsniu buvo susijęs su Atsiskyrusiųjų Žinianešių ar jų superangeliškųjų partnerių sukūrimu, bet šitame visatos amžiuje jis iš tiesų yra susijęs su jų funkcija. Dabartiniame visatos amžiuje tai yra ir Visatos Energijos Reguluotojų statuso sfera.

Yra daug dvasinių asmenybių papildomų kategorijų, mirtingajam žmogui nežinomų būtybių, kurios Atsiskyringtoną laiko savo gimtąja sfera Rojuje. Reikėtų prisiminti, jog visatos veiklos visi skyriai dvasiniais tarnais yra aprūpinti kaip tik tiek, kiek ši konkreti sfera yra iš tiesų susijusi su tuo, kad mirtingajam žmogui padėtų kilti į savo dieviškąjį Rojaus likimą.

Atsiskyringtono paslaptys. Be tam tikrų sutrejybinimo paslapčių, šitas pasaulis turi ir Begalinės Dvasios asmeninio ryšio su Trečiojo Šaltinio ir Centro aukštesniaisiais palikuonimis paslaptis. Atsiskyringtone iš tikrųjų yra laikomos paslaptys apie daugybės neapreikštų kategorijų artimą susivienijimą su Tėvo,

Sūnaus, ir Dvasios dvasiomis, su Trejybės triguba dvasia, ir su Aukščiausiojo, Galutiniojo, ir Aukščiausiojo-Galutiniojo dvasiomis.

6. SERAFINGTONAS. Šitoji sfera yra “Sūnaus ir Dvasios krūtinė” ir yra gimtasis pasaulis neapreiktų būtybių milžiniškos gausybės, kurias sukūrė Sūnus ir Dvasia. Taip pat tai yra visų tarnaujančiųjų angeliškųjų gausybių

[147]▼

kategorių, įskaitant supernafimus, sekonaufimus, ir serafimus, likimo sfera. Taip pat centrinėje visatoje ir tolimose visatose tarnauja daug nuostabių dvasių kategorių, kurios nėra siunčiamos “tarnauti tiems, kurie tikrai bus išgelbėjimo įpėdiniai.” Visi šitie dvasiniai darbininkai visatos veiklos visuose lygiuose ir visose sferose Serafingtoną laiko savo namais Rojuje.

Serafingtono paslaptys apima trigubą paslaptį, iš kurių man yra leidžiama paminėti tiktai vieną – serafinio transporto paslaptį. Serafimų ir asocijuotų dvasinių būtybių įvairių kategorių sugebėjimas apgaubti savo dvasinėmis formomis nematerialių asmenybių visas kategorijas ir jas nugabenti toli į ilgas tarpplanetines keliones, yra tokia paslaptis, kuri yra užrakinta Serafingtono šventuosiuose sektoriuose. Transporto serafimai suvokia šitą paslaptį, bet jos neperduoda likusiems iš mūsų, arba galbūt jos perduoti negali. Kitos Serafingtono paslaptys yra susijusios su tam tikrų rūšių dvasinių tarnų, dar neapreiktų mirtingiesiems, asmeniniais patyrimais. Ir mes susilaikome nuo to, kad aptarinėtume tokių artimai susietų būtybių paslaptis, nes jūs beveik galite suvokti tokias egzistencijos artimas kategorijas, o mūsų žinių apie tokius reiškinius pateikimas net iš dalies būtų panašus į pasitikėjimo išdavystę.

7. KILIMINGTONAS. Šitas unikalus pasaulis yra “Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios krūtinė,” erdvės kylančiųjų tvarinių susitikimų vieta, laiko piligrimų, kurie vyksta per Havonos visatą į Rojų, priėmimo sfera. Kilimingtonas yra laiko ir erdvės kylančiųjų sielų tikrieji Rojaus namai tol, kol jie pasiekia Rojaus statusą. Jūs mirtingieji didžiąją dalį savo “atostogų” Havonoje praleisite Kilimingtone. Per savo gyvenimą Havonoje Kilimingtonas jums bus tuo, kuo praeities vaizdo reguliuotojai jums buvo per kilimą vietinėje visatoje ir supervisatoje. Čia jūs išitrauksite į tūkstančius veiklų, kurios yra nesuvokiamos mirtingojo vaizduotei. Ir kaip ir per kiekvieną ankstesnę žengimą į priekį, kylant link Dievo, jūsų žmogiškasis aš čia užmegs naujų ryšių su savo dieviškuoju aš.

Kilimingtono paslaptys sudaro ir tą paslaptį, kaip palaipsniui ir užtikrintai materialame ir mirtingame prote ugdomas dvasinis ir potencialiai nemirtingas charakterio ir tapatybės ekvivalentas. Šitas reiškinys sudaro vieną iš labiausiai gluminančių paslapčių visatose – mirtingojo ir materialaus tvarinio prote nemirtingos sielos evoliuciją.

Jūs niekada iki galo nesuprasite šitos paslaptingos transakcijos, kol nepasieksite Kilimingtono. Ir kaip tik dėl to visas Kilimingtonas bus atviras jūsų besistebinčiam žvilgsniui. Kilimingtono vienas septintadalis man yra uždraustas – tas sektorius, kuris yra susijęs su šita pačia paslaptimi, yra (arba bus) jūsų

būtybės tipo išimtinis patyrimas ir nuosavybė. Šitas patyrimas priklauso jūsų žmogiškosios egzistencijos kategorijai. Manosios asmenybės kategorija nėra tiesiogiai susijusi su tokiomis transakcijomis. Dėl to man jis yra uždraustas, ir galiausiai jis yra atskleidžiamas jums. Bet net ir po to, kada jis yra atskleidžiamas jums, dėl kažkokios priežasties jis amžiams lieka jūsų paslaptimi. Jos jūs neatskleidžiate nei mums, nei bet kokioms kitoms būtybių kategorijoms. Mes žinome apie dieviškojo Derintojo ir žmogiškosios kilmės nemirtingos sielos amžinąjį susiliejamą, bet pakilusieji užbaigtieji šitą patį patyrimą pažįsta kaip absoliučią tikrovę.

2. TĖVO-PASAULIŲ RYŠIAI

Šitie dvasinių būtybių skirtingų kategorijų gimtieji pasauliai yra milžiniškos ir stulbinančios sferos, ir savo neprilygstama grožybe ir nuostabia šlove jos prilygsta Rojui. Jie yra pasimatymų pasauliai, susitikimų sferos, tarnaujantys kaip

[148]▼

nuolatiniai kosminiai adresai. Kaip užbaigtieji jūs gyvensite Rojuje, bet Kilimingtonas visą laiką bus jūsų gimtasis adresas, net ir tada, kada savo tarnystę pradėsite išorinėje erdvėje. Per visą amžinybę jūs laikysite Kilimingtoną savaisiais namais sentimentalių prisiminimų ir užplūstančių atsiminimų metu. Kada jūs tapsite septintosios pakopos dvasinėmis būtybėmis, tada galbūt jūs atsisakysite savo gyvenamojo statuso Rojuje.

Jeigu išorinės visatos yra kuriamos, jeigu jos turi būti apgyvendintos laiko tvariniais, turinčiais kilimo potencialą, tuomet mes prieiname išvados, jog šitie ateities vaikai taip pat turės lemtį žvelgti į Kilimingtoną kaip į savo gimtąjį pasaulį Rojuje.

Kilimingtonas yra vienintelė šventoji sfera, kuri jums bus atvira neribotai, kad galėtumėte apžiūrėti kaip Rojaus atvykėlis. Vicegeringtonas yra vienintelė šventoji sfera, kuri yra visiškai ir neribotai atvira man, jog aš galėčiau ją įdėmiai ištyrinėti. Nors jo paslaptys yra susijusios ir su manąja kilme, bet šitame visatos amžiuje aš nelaikau Vicegeringtono savaisiais namais. Kilusios iš Trejybės būtybės ir sutrejbintos būtybės nėra tokios pačios.

Kilusios iš Trejybės būtybės nevysiškai gyvena Tėvo pasauliuose; jos turi savo atskirus namus Rojaus Saloje visiškai šalia Švenčiausiosios Sferos. Jos dažnai pasirodo Kilimingtone, "Tėvo-Sūnaus-Dvasios krūtinėje," kur broliaujasi su savo sielos broliais, kurie pakilo iš erdvės žemųjų pasaulių.

Jūs galėtumėte pamanyti, jog Sūnūs Kūrėjai, kilę iš Tėvo-Sūnaus, Vicegeringtoną turėtų laikyti savaisiais namais, bet šitaip nėra Dievo Septinkarčio veiklos šitame visatos amžiuje. Ir yra daug panašių problemų, kurios jus suglumins, nes jūs tikrai susidursite su daugeliu sunkumų, mėgindami suprasti šituos dalykus, kurie yra taip arti Rojaus. Taip pat jūs negalite iš tikrųjų sėkmingai išmąstyti šitų klausimų; jūs žinote taip mažai. O jeigu apie Tėvo pasaulius žinotumėte daugiau, tuomet jūs tiesiog susidurtumėte su daugiau

sunkumų tol, kol sužinotumėte apie juos viską. Statusas bet kuriame iš šitų slaptųjų pasaulių yra įgaunamas tarnavimu, o taip pat ir kilmės prigimtimi, ir vienas po kito einantys amžiai gali perskirstyti ir tikrai perskirsto tam tikrus šitų asmenybių sugrupavimus.

Vidinės grandinės pasauliai yra iš tikrųjų broliški arba labiau statuso pasauliai negu aktualios gyvenamosios sferos. Mirtingieji įgaus tam tikrą statusą visuose Tėvo pasauliuose, išskyrus vieną. Pavyzdžiui: Kada jūs mirtingieji pasiekiate Havoną, tada jums yra atveriamas Kilimingtonas, kur jūs esate kuo labiausiai laukiami, bet jums neleidžiama lankytis kituose šešiuose šventuosiuose pasauliuose. Po perėjimo per Rojaus režimą ir po jūsų priėmimo į Užbaigtumo Korpusą, jums yra atveriamas Sūnaringtonas, kadangi jūs esate Dievo sūnūs, o taip pat ir kylantieji – ir jūs esate net daugiau negu tai. Bet jūsų tyrinėjimams visą laiką liks neatvertas Sūnaringtono vienas septintadalis, dieviškųjų Sūnų įsikūnijimo paslapčių sektorius. Iš tikrųjų tos paslaptys niekada nebus atskleistos Dievo kylantiems sūnams.

Galiausiai Kilimingtone jūs galėsite patekti visur, ir turėsite santykinį patekimą į kitas Tėvo sferas, išskyrus Dieviningtoną. Bet net ir tada, kada jums bus suteiktas leidimas nusileisti penkiose papildomose slaptosiose sferose, po to, kai jūs būsite tapę užbaigtuoju, jums nebus leista lankytis tokių pasaulių visuose sektoriuose. Taip pat jums nebus leidžiama nusileisti ant Dieviningtono krantų, "Tėvo krūtinės," nors jūs daug kartų tikrai stovėsite "Tėvui iš dešinės." Niekada per visą amžinybę neiškils jokios būtinybės, kad jūs būtumėte Minties Derintojų pasaulyje.

[149]▼

Šitie dvasinės gyvybės susitikimų pasauliai yra uždrausta vietovė iki tokio laipsnio, jog mūsų prašo nesitarti dėl patekimo į šitų sferų tas fazes, kurios visiškai pranoksta mūsų patyrimo sferas. Jūs galite tapti tobulu kaip tvarinys, net ir tokiu tobulu, koks tobulas kaip dievybė yra Visuotinis Tėvas, bet jūs galite nežinoti visatos asmenybių visų kitų kategorijų visų patirtinių paslapčių. Kada Kūrėjas patirtinę asmenybės paslaptį turi su savo tvariniu, tada Kūrėjas tą paslaptį saugo amžinai.

Visos šitos paslaptys matomai yra žinomos Sutrejbintoms Aukštybės Paslaptims. Šitos būtybės yra visiškai žinomos tiktai savo specialaus pasaulio grupėms; jas mažai suvokia kitos kategorijos. Po to, kada pasieksite Rojų, tada jūs pažinsite ir labai mylėsite šias dešimt Aukštybės Paslapčių, kurios valdo Kilimingtoną. Jūs taip pat iš dalies suprasite Aukštybės Paslaptis ir kituose Tėvo pasauliuose, išskyrus tiktai Dieviningtoną, nors ne taip tobulai, kaip Kilimingtone.

Sutrejbintos Aukštybės Paslaptys, kaip galėtų sakyti jų vardas, yra susietos su Aukščiausiuoju; jos lygiai taip yra susietos su Galutiniuoju, o taip pat ir su ateities Aukščiausiuoju-Galutiniuoju. Šitos Aukštybės Paslaptys yra Aukščiausiojo paslaptys, o taip pat ir Galutiniojo paslaptys, net ir Aukščiausiojo-Galutiniojo paslaptys.

3. AMŽINOJO SŪNAUS ŠVENTIEJI PASAULIAI

Amžinojo Sūnaus septynios spindinčiosios sferos yra grynai dvasinės egzistencijos septynių fazių pasauliai. Šitos šviečiančios orbitos yra Rojaus ir Havonos trigubos šviesos šaltinis, jų poveikis didele dalimi, bet nevysiškai, ribojasi centrine visata.

Šituose Rojaus palydovuose asmenybių nebūna; dėl to iš tiesų mažai ką galima būtų pateikti apie šitas grynai dvasines buveines mirtingojo ir materialiai asmenybei. Mus moko, jog šituose pasauliuose yra gausybė Amžinojo Sūnaus būtybių, kitokių negu asmenė gyvybė. Mes laikomės nuomonės, jog šitos esybės tarnystei yra surenkamos suprojektuotose išorinės erdvės naujose visatose. Rojaus filosofai mano, jog kiekvienas Rojaus ciklas, maždaug du milijardai metų Urantijos laiku, paliudija šitų kategorijų papildomų rezervų sukūrimą Amžinojo Sūnaus slaptuosiuose pasauliuose.

Tiek, kiek aš esu informuotas, tai nė vienoje iš šitų Amžinojo Sūnaus sferų niekada nesilankė nė viena asmenybė. Man niekada nebuvo duota užduotis aplankyti vieną iš šitų pasaulių per mano visą ilgą patyrimą Rojuje ir už jo ribų. Net ir tos asmenybės, kurių vienas iš bendrųjų kūrėjų yra Amžinasis Sūnus, į šituos pasaulius nevyksta. Mes manome, jog neasmenių dvasių – nepriklausomai nuo jų kilmės – visi tipai yra įleidžiami į šituos dvasinius namus. Kadangi aš esu asmuo ir turiu dvasios formą, tai be jokios abejonės toks pasaulis man atrodytų tuščias ir apleistas, net jeigu man ir būtų leista jį aplankyti. Aukštosios dvasinės asmenybės nėra pasinėrusios į betikslį smalsumo, grynai beprasmio nuotykių, patenkinimą. Iš viso visada yra per daug intriguojančio ir jaudinančio patyrimo, kad būtų leidžiama vystytis, kokiam nors didžiuliam susidomėjimui tais projektais, kurie yra arba tušti arba nerealiūs.

4. BEGALINĖS DVASIOS PASAULIAI

Tarp Havonos vidinio žiedo ir Amžinojo Sūnaus spindinčiųjų sferų skrieja Begalinės Dvasios septyni dangaus kūnai, pasauliai, kuriuose gyvena

[150]▼

Begalinės Dvasios palikuonys, pašlovintų sutvertų asmenybių sutrejbinti sūnūs ir neapreikštų būtybių, susijusių su visatos veiklos įvairių sferų daugelio institucijų efektyviu administravimu, kiti tipai.

Septynios Pagrindinės Dvasios yra aukščiausieji ir galutiniai Begalinės Dvasios atstovai. Jos turi savo asmenines rezidencijas, savo galios sukonzentravimus, Rojaus periferijoje, bet visos operacijos, susijusios su didžiosios visatos valdymu ir reguliavimu, yra vykdomos Begalinės Dvasios šitose septyniose specialiose vykdomosiose sferose ir iš šitų sferų. Septynios Pagrindinės Dvasios, tikrovėje, yra visatų visatos proto-dvasios lygsvaros ratas, centrinės vietovės viską apimanti, viską apgaubianti, ir viską koordinuojanti energija.

Iš šitų septynių ypatingų sferų Pagrindinės Dvasios veikia tam, kad išlygintų ir stabilizuotų didžiosios visatos kosminio proto grandines. Jos taip pat turi

reikalo su dvasinio požiūrio skirtumais ir Dievybės buvimu visoje didžiojoje visatoje. Fizinės reakcijos yra vienodos, nesiskiriančios, ir visada nedelsiant pasireiškiančios ir automatinės. Bet patirtinis dvasinis buvimas atitinka fundamentalias sąlygas arba dvasinio imlumo, neatskiriama nuo sferų individualaus proto, būseną.

Fizinė valdžia, buvimas, ir funkcija nesikeičia visose visatose, mažose ar didelėse. Dvasinio buvimas, arba reagavimo, skiriamasis faktorius yra tas besikeičiantis laipsnis, kaip valios tvariniai jį pripažįsta ir priima. Nors absoliučios ir egzistencialios Dievybės dvasinio buvimas jokia būdu neveikia sukurtų būtybių ištikimybės ar neištikimybės požiūriai, bet tuo pačiu metu tai yra tiesa, jog ikiabsoliučios ir patirtinės Dievybės veikiantį buvimą aiškiai ir tiesiogiai įtakoja tokių ribinių tvarinių būtybių sprendimai, pasirinkimai, ir valios požiūriai – atskiros būtybės, planetos, sistemos, žvaigždyno, ar visatos ištikimybė ir atsidavimas. Bet šitas dvasinis dieviškumo buvimas nėra nei kaprizingas, nei savavališkas; jo patirtinis keitimasis yra neatskiriama nuo laisvos valios dovanos asmeniams tvariniams.

Dvasinio buvimas skirtingumą nulemia tai, kas yra jūsų pačių širdyje ir prote, ir šitą sudaro jūsų pačių pasirinkimo būdas, jūsų proto sprendimas, ir jūsų pačių valios ryžtingumas. Šitas skirtingumas yra neatskiriama nuo protinių asmenų būtybių laisvos valios reakcijų, būtybių, kurioms Visuotinis Tėvas nurodė tikrai pasinaudoti šita pasirinkimo laisve. Ir Dievybės visą laiką veikia sutinkamai su savo dvasių bangavimu, įgyvendindamos ir patenkindamos tvarinio skirtingo pasirinkimo sąlygas ir poreikius, dabar padovanodamos savo didesnę buvimą reaguodamos į tai, kad tvariniai nuoširdžiai trokšta jų dvasinio buvimas, ir vėl pasitraukdamos iš arenos, kada jų tvariniai nusprendžia jiems dieviškai padovanotą savo pasirinkimo laisvę panaudoti priešišškai. Ir šitokiu būdu iš tikrųjų dieviškumo dvasia nuolankiai paklūsta šios sferos tvarinių pasirinkimui.

Septynių Pagrindinių Dvasių vykdomosios buveinės yra, tikrovėje, septynių supervisatų ir jų abipusiškai susietų segmentų išorinėje erdvėje Rojaus būstinės. Kiekviena Pagrindinė Dvasia vadovauja vienai supervisatai, o kiekvienas iš šitų septynių pasaulių yra išimtinai paskirtas vienai iš Pagrindinių Dvasių. Tiesiogine prasme už Rojaus ribų nėra nė vieno iš septynių supervisatų administravimo aspektų, kuriuo nebūtų pasirūpinta šituose vykdomuosiuose pasauliuose. Jie nėra tokie išskirtiniai, kaip Tėvo sferos arba Sūnaus sferos, ir nors gyvenamąjį statusą turi tikrai vietinės būtybės ir tie, kurie čia dirba, bet šitos septynios administracinės planetos

[151]▼

visada yra atviros visoms būtybėms, kurios trokšta jas aplankyti ir kurios gali valdyti reikalingas keliavimo priemones.

Man, šitie vykdomieji pasauliai yra pačios įdomiausios ir labiausiai intriguojančios vietos už Rojaus ribų. Milžiniškoje visatoje nė vienoje kitoje vietoje niekas iš tiesų negali pamatyti tokios įvairios veiklos, kurioje dalyvauja gyvų būtybių tiek daug skirtingų kategorijų, kuri yra susijusi su operacijomis tokiam didžiuliame skaičiuje skirtingų lygių, vienu ir tuo pačiu metu susijusių

su materialiais, intelektualiais, ir dvasiniais užsiėmimais. Kada man yra suteikiamas laisvas nuo užduoties laikotarpis, jeigu pasitaiko būti Rojuje ar Havonoje, tai paprastai vykstu į vieną iš šitų Septynių Pagrindinių Dvasių užsiėmusių pasaulių, kad savo protą ten įkvėpčiau tokiu vyksmo, atsidavimo, ištikimybės,

išminties, ir efektyvumo reginiu. Daugiau niekur kitur iš tiesų aš negaliu matyti tokio stebinančio asmenybės veiklos tarpusavio susivienijimo visuose septyniuose visatos tikrovės lygiuose. Ir mane visada stimuliuoja veikla tų, kurie gerai žino, kaip atlikti savo darbą, ir kuriems nepaprastai patinka daryti tą, ką jie daro.

[Pateikta Išminties Derintojo, paskirto šitaip veikti Dienų Senujų Uversoje.]

[152]▼

14 DOKUMENTAS

CENTRINĖ IR DIEVIŠKOJI VISATA

TOBULOJI ir dieviškoji visata užima visos kūrinijos centrą; ji yra amžinasis branduolys, aplink kurį sukasi laiko ir erdvės milžiniški kūriniai. Rojus yra absoliutaus stabilumo gigantiško branduolio Sala, kuri ilsisi nejudėdama nuostabios amžinosios visatos pačioje širdyje. Šita centrinė planetų šeima yra vadinama Havona ir yra labai toli nuo Nebadono vietinės visatos. Ji turi milžiniškus matmenis ir beveik neįtikėtiną masę ir susideda iš neišsivaizduojamo grožio ir nuostabaus didingumo vieno milijardo sferų, bet šito milžiniško kūrinio tikrasis dydis tikrai pranoksta žmogiškojo proto supratimo ribas.

Tai yra ta viena ir vienintelė nusistovėjusi, tobula, ir nustatyta pasaulių sanauja. Ji yra visiškai sukurta ir tobula visata; tai nėra evoliucinis išsivystymas. Ji yra tobulumo amžinasis branduolys, aplink kurį skrieja ta visatų begalinė procesija, kuri ir sudaro milžinišką evoliucinį eksperimentą, bebaimį jaudinantį patyrimą tų Dievo Sūnų Kūrėjų, kurie trokšta dubliuoti laike ir atgaminti erdvėje šį modelį visatą, dieviškosios pilnatvės, aukščiausiojo užbaigtumo, galutinės tikrovės, ir amžinojo tobulumo idealą.

1. ROJAUS-HAVONOS SISTEMA

Iš Rojaus periferijos iki septynių supervisatų vidinių sienų yra tokios septynios erdvės padėtytys ir judėjimai:

1. Ramios vidurinės erdvės zonos, paliečiančios Rojų.
2. Pagal laikrodžio rodyklę besisukančios trys Rojaus ir septynios Havonos grandinės.
3. Pusiau rami erdvės zona, skirianti Havonos grandines nuo centrinės visatos tamsiųjų gravitacijos kūnų.
4. Vidinė, judanti prieš laikrodžio rodyklę, tamsiųjų gravitacijos kūnų juosta.
5. Antroji unikali erdvės zona, padalijanti tamsiųjų gravitacijos kūnų du erdvės takus.

6. Tamsiųjų gravitacijos kūnų išorinė juosta, besisukanti aplink Rojų pagal laikrodžio rodyklę.

7. Trečioji erdvės zona – pusiau rami zona – atskirianti tamsiųjų gravitacijos kūnų išorinę juostą nuo septynių supervisatų labiausiai vidinių grandinių.

Havonos milijardas pasaulių yra išdėstytas septyniose koncentrinėse grandinėse, betarpiškai supančiose Rojaus palydovų tris grandines. Labiausiai vidinėje Havonos grandinėje yra daugiau kaip trisdešimt penki milijonai pasaulių ir daugiau negu du šimtai keturiasdešimt penki milijonai pasaulių yra labiausiai išorinėje grandinėje, su proporcingais kiekiais

[153]▼

pasaulių įsiterpiančiose grandinėse. Kiekviena grandinė skiriasi, bet jos visos yra tobulai išbalansuotos ir nuostabiai organizuotos, ir kiekvieną iš jų persmelkia Begalinės Dvasios specializuotas atstovavimas, viena iš Septynių Grandinių Dvasių. Papildomai prie kitų funkcijų šitoji neasmenė Dvasia koordinuoja dangiškųjų reikalų tvarkymą kiekvienoje grandinėje.

Havonos planetinės grandinės nėra uždėtos viena ant kitos; jų pasauliai eina vienas po kito tvarkinga linijine procesija. Centrinė visata skrieja aplink stacionarią Rojaus Salą viena milžiniška plokštuma, susidedančia iš dešimties koncentrinių stabilizuotų vienetų – Rojaus sferų trijų grandinių ir Havonos pasaulių septynių grandinių. Fiziniu požiūriu, Havonos ir Rojaus grandinės yra viena ir ta pati sistema; jų atsiskyrimas yra dėl to, jog pripažįstamas funkcinis ir administracinis atskyrimas.

Rojuje laikas neskaičiuojamas; vienas po kito einančių įvykių nuoseklumo supratimas yra įgimtas tiems, kurie yra vietiniai gyventojai centrinėje Saloje. Bet laikas yra iš tiesų santykinis Havonos grandinėms ir didžiuliam skaičiui tiek dangiškosios, tiek žemiškosios kilmės būtybių, gyvenančių jose. Kiekvienas Havonos pasaulis turi savo vietinį laiką, kurį apsprendžia jo grandinė. Visi pasauliai konkrečioje grandinėje turi tą pačią metų trukmę, kadangi jie vienodai skrieja aplink Rojų, o šitų planetinių metų trukmė trumpėja, pradedant labiausiai išorine ir baigiant labiausiai vidine grandine.

Be Havonos grandinės laiko yra Rojaus-Havonos standartinė diena ir kitokie laiko įvardijimai, kuriuos nulemia ir pasiunčia Begalinės Dvasios septyni Rojaus palydovai. Rojaus-Havonos standartinė diena remiasi tokia laiko trukme, kurios reikia pirmosios arba vidinės Havonos grandinės planetinėms buveinėms užbaigti vieną apsisukimą aplink Rojaus Salą; ir nors jų skriejimo greitis yra milžiniškas, bet dėl savo padėties tarp tamsiųjų gravitacijos kūnų ir gigantiško Rojaus, šitoms sferoms reikia beveik vieno tūkstančio metų tam, kad užbaigtų savo apsisukimą. Jūs nesąmoningai perskaitėte tiesą kada jūsų akys žvelgė į teiginį “Su Dievu ir tūkstantis metų yra kaip viena diena, yra nepastebima.” Viena Rojaus-Havonos diena tikrai septyniomis minutėmis, trimis sveikomis ir viena aštuntąja sekundės dalimi trumpesnė už vieną tūkstantį dabartinių Urantijos keliamųjų kalendorinių metų.

Šita Rojaus-Havonos diena yra standartinis laiko matavimas septynioms

supervisatams, nors kiekviena supervisata turi ir savo pačios vidinį laiko standartą.

Šitos milžiniškos centrinės visatos pakraščiuose, nepaprastai toli už Havonos pasaulių septintosios juostos ribų, skrieja neįtikėtinas skaičius milžiniškų tamsiųjų gravitacijos kūnų. Šitos tamsiųjų masių gausybės yra visiškai nepanašios į kitus erdvės kūnus daugeliu aspektų; net ir savo forma jos labai skiriasi. Šitie tamsieji gravitacijos kūnai nei atspindi, nei sugeria šviesą; jie nereaguoja į fizinės energijos šviesą, ir jie taip visiškai apjuosia ir apgaubia Havoną, paslepia ją nuo žvilgsnio net ir iš netolimų laiko ir erdvės apgyvendintų visatų.

Tamsiųjų gravitacijos kūnų didžiulę juostą unikalus erdvės įsiveržimas dalina į dvi lygias elipsines grandines. Vidinė juosta sukasi prieš laikrodžio rodyklę; išorinė juosta sukasi pagal laikrodžio rodyklę. Šitos priešingos judėjimo kryptys, kartu su tamsiųjų kūnų nepaprasta mase, taip efektyviai išlygina Havonos gravitacijos linijas, kad centrinė visata būtų fiziškai subalansuotas ir tobulai stabilizuotas kūrinys.

Tamsiųjų gravitacijos kūnų vidinė procesija yra vamzdinės formos, susidedanti iš trijų apskritiminių grupių. Šitos grandinės skersinis pjūvis parodytų maždaug vienodo tankio tris koncentrinis apskritimus. Tamsiųjų gravitacijos kūnų išorinė grandinė

[154]▼

yra išdėstyta statmenai, būdama dešimt tūkstančių kartų aukštesnė už vidinę grandinę. Išorinės grandinės skersmuo nuo viršaus į apačią yra penkiasdešimt tūkstančių kartų didesnis už pločio skersmenį.

Įsiterpianti erdvė, kuri egzistuoja tarp šitų dviejų gravitacijos kūnų grandinių, yra *unikali* tuo, jog nieko panašaus nėra surandama, kur nors kitur visoje milžiniškoje visatoje. Šią zoną apibūdina milžiniškų bangų judėjimai į viršų ir į apačią, ir ją persmelkia nežinomos kategorijos gigantiškos energijų veiklos.

Mūsų nuomone, išorinės erdvės lygių ateities evoliucijoje nebus nieko tokio, kas būtų panašu į centrinės visatos tamsiuosius gravitacijos kūnus, mes manome, jog priešingomis kryptimis skriejančios stulbinančios kūnų procesijos, kurios užtikrina gravitacijos pusiausvyrą, yra unikalios pagrindinėje visatoje.

2. HAVONOS SANDARA

Dvasinės būtybės negyvena dangiškųjų kūnų erdvėje; jos negyvena eteriniuose pasauliuose; jos gyvena materialios prigimties realiose sferose, pasauliuose lygiai tokiuose pat realiuose, kaip ir tie pasauliai, kuriuose gyvena mirtingieji. Havonos pasauliai yra realūs ir tikri, nors jų tikroji medžiaga skiriasi nuo septynių supervisatų planetų materialios organizacijos.

Havonos fizinės realybės išreiškia tokią energijų organizavimo tvarką, kuri radikaliai skiriasi nuo bet kokios energijų organizavimo tvarkos, vyraujančios erdvės evoliucinėse visatose. Havonos energijos yra trigubos; supervisatos energijos-materijos vienetai savyje talpina dvigubą energijos įkrovą, nors viena energijos forma egzistuoja neigiamoje ir teigiamoje fazėse. Centrinės visatos

kūrinys yra trigubas (Trejybė); vietinės visatos kūrinys (tiesiogiai) yra dvigubas, Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios.

Havonos materiją sudaro tiksliai vieno tūkstančio bazinių cheminių elementų organizacija ir Havonos septynių energijos formų subalansuotas veikimas. Kiekviena iš šitų septynių bazinių energijų demonstruoja sužadavimo septynias fazes taip, kad Havonos vietiniai gyventojai reaguoja į keturiasdešimt devynis skirtingus pojūčio jaudiklius. Kitais žodžiais sakant, žvelgiant grynai fiziniu požiūriu, centrinės visatos vietiniai gyventojai turi keturiasdešimt devynias specializuotas jutimo formas. Morontinių pojūčių yra septyniasdešimt, o reaguojančių aukštesniųjų dvasinių kategorijų reakcija skirtingų tipų būtybėse svyruoja nuo septyniasdešimties iki dviejų šimtų dešimties.

Urantijiečiai nematytų nė vienos iš centrinės visatos fizinių būtybių. Tai pat ir tų tolimųjų pasaulių nė vienas iš fizinių jaudiklių nesužadintų jokios reakcijos jūsų grubiuose jutiminiuose organuose. Jeigu Urantijos mirtingąjį būtų galima nugabenti į Havoną, tai jis ten būtų kurčias, aklas, ir visiškai nepatirtų jokių kitų jutiminių reakcijų; jis galėtų veikti tiktai kaip apribota savimoninga būtybė, neturinti jokių aplinkos jaudiklių ir jokių reakcijų į juos.

Centriniame kūrinyje vyksta daugybė fizinių reiškinių ir dvasinių reakcijų, kurios yra visiškai nežinomos tokiuose pasauliuose, kaip Urantija. Trigubo kūrinio bazinė organizacija yra visiškai nepanaši į laiko ir erdvės sukurtų visatų dvigubos sandaros bazinę organizaciją.

Visi natūralūs dėsniai yra suderinti tokiu pagrindu, kuris visiškai skiriasi nuo besivystančių kūrinų dvigubos sandaros. Išties centrinė visata yra organizuota sutinkamai su tobulos ir simetrinės kontrolės triguba sistema. Per visą Rojaus-Havonos sistemą yra išlaikyta tobula

[155]▼

pusiausvyra tarp visų kosminių realybių ir visų dvasinių jėgų. Rojus, su materialaus kūrinio absoliučiu grybšniu, tobulai reguliuoja ir palaiko šitos centrinės visatos fizines energijas; Amžinasis Sūnus, kaip savo visaapimančio dvasinio grybšnio dalis, tobuliausiai palaiko visų tų, kurie gyvena Havonoje, dvasinį statusą. Rojuje nėra nieko eksperimentinio, o Rojaus-Havonos sistema yra kūrybinio tobulumo vienetas.

Amžinojo Sūnaus visuotinė dvasinė gravitacija yra stebinančiai aktyvi per visą centrinę visatą. Visos dvasinės vertybės ir dvasinės asmenybės yra nenutrūkstamai traukiamos į vidų, link Dievų buveinės. Postūmis link Dievo yra intensyvus ir neišvengiamas. Tas stengimasis siekti Dievo yra stipresnis centrinėje visatoje ne dėl to, jog dvasinė gravitacija yra stipresnė už tą stengimąsi, esantį tolimose visatose, bet dėl to, jog tos būtybės, kurios pasiekė Havoną, yra labiau iki galo sudvasintos ir dėl to labiau reaguojančios į Amžinojo Sūnaus visuotinės dvasinės gravitacijos traukimo visą laiką esantį veiksmą.

Lygiai taip ir Begalinė Dvasia iš tikrųjų traukia visas intelektualias vertybes link Rojaus. Per visą centrinę visatą Begalinės Dvasios proto grandinė veikia ryšyje su Amžinojo Sūnaus dvasine grandine, o jos abi kartu sudaro kylančiųjų

sielų sujungtą akstiną tam, kad būtų surastas Dievas, pasiekta Dievybė, pasiektas Rojus, ir pažintas Tėvas.

Havona yra dvasiškai tobula ir fiziškai stabili visata. Centrinės visatos kontrolė ir subalansuotas stabilumas atrodo, jog yra tobuli. Viską, kas yra fizinis arba dvasinis, galima tobulai nuspėti, bet proto reiškiniai ir asmenybės valiniai veiksmai nenuspėjami. Mes iš tiesų manome, jog į nuodėmę galima žiūrėti taip, kad jos neįmanoma būtų padaryti, bet šitaip manome remdamiesi tuo, jog Havonos vietiniai laisvos valios tvariniai niekada nebuvo kalti dėl to, kad būtų pažeidę Dievybės valią. Per visą amžinybę šitos dieviškosios būtybės buvo ištikimos Dienų Amžiniesiems. Taip pat nuodėmės iš tikrųjų nebuvo ir nė viename tvarinyje, kuris įžengė į Havoną kaip piligrimas. Tikrai niekada nebuvo kokios nors kada nors sukurtos Havonoje, ar į ją įleistos, asmenybių grupės kokio nors tvarinio klaidingo elgesio. Atrankos būdai ir priemonės laiko visatose yra tokie tobuli ir tokie dieviški, kad Havonos dokumentuose niekada nebuvo užfiksuota suklydimo; niekada nebuvo padaryta klaidos; niekada prieš laiką į centrinę visatą nebuvo priimta ne viena kylančioji siela.

3. HAVONOS PASAULIAI

Kai dėl centrinės visatos valdymo, tai jo nėra iš viso. Havona yra tokia nuostabiai tobula, kad nereikalinga jokia intelektualiai valdymo sistema. Nėra jokių nuolatinių sudarytų teismų, o taip pat nėra ir įstatymų leidžiamųjų asamblėjų; Havonai reikia tiktai administracinio vadovavimo. Čia gali būti matoma tikros savi-valdos idealų aukštuma.

Nėra jokio reikalo valdyti tokias tobulas ir beveik tobulas protingas būtybes. Jų nereikia reguliuoti, nes jos yra įgimto tobulumo būtybės, tarp kurių yra ir evoliucinių tvarinių, kurie seniai perėjo per supervisatų aukščiausiųjų tribunolų įdėmų patikrinimą.

Havonos administravimas nėra automatinis, bet jis yra nuostabiai tobulas ir dieviškai efektyvus. Iš esmės jis yra planetinis, ir patikėtas gyvenančiam Dienų Amžinajam, kiekvienai Havonos sferai vadovauja viena iš šitų iš Trejybės kilusių asmenybių. Dienų Amžinieji nėra kūrėjai, bet jie yra tobuli administratoriai.

[156]▼

Jie moko su aukščiausiu meistriškumu ir vadovauja savo planetiniams vaikams su išminties tobulumu, kuris ribojasi su absoliutumu.

Centrinės visatos tas milijardas sferų sudaro mokymo pasaulius aukščiausiosioms asmenybėms, kilusioms Rojuje ir Havonoje, ir taip pat tarnauja kaip galutinio išmėginimo vieta kylantiems tvariniams iš laiko evoliucinių pasaulių. Vykdam Visuotinio Tėvo didį planą dėl tvarinio kilimo, laiko piligrimai yra atgabenami į išorinės arba septintosios grandinės priėmimo pasaulius, ir po išplėsto mokymo ir padidinto patyrimo, jie vis aukštesniu lygiu yra vedami pirmyn į vidų, planeta po planetos ir apskritimas po apskritimo tol, kol jie pagaliau pasiekia Dievybes ir taps Rojaus gyventojais.

Nors, šiuo metu, septynių grandinių sferos yra palaikomos visoje savo

dieviškoje šlovėje, bet Tėvo visuotinio plano dėl mirtingųjų kilimo įgyvendinimo darbe yra panaudojamas tikrai maždaug vienas procentas viso planetinio potencialo. Šitų milžiniškų pasaulių ploto maždaug vieno procento dešimtadalis yra paskirtas Užbaigtumo Korpuso gyvenimui ir veiklai, būtybėms, kurios yra amžinai įsitvirtinusios šviesoje ir gyvenime, dažnai gyvenančioms ir tarnaujančioms Havonos pasauliuose. Šitos išaukštintos būtybės turi savo asmenines rezidencijas Rojuje.

Havonos sferų planetinė struktūra yra visiškai nepanaši į erdvės evoliucinių pasaulių ir sistemų struktūrą. Daugiau niekur kitur per visą didžiąją visatą iš tiesų nėra patogu panaudoti tokias milžiniškas sferas kaip apgyvendintus pasaulius. Triatos fizinė sandara, kartu su milžiniškų tamsiųjų gravitacijos kūnų subalansuojančiu efektu, įgalina taip tobulai išlyginti fizines jėgas ir taip nuostabiai subalansuoti šitos didingos kūrinijos įvairų traukimą. Organizuojant šitų milžiniškų pasaulių materialų veikimą ir dvasinę veiklą taip pat yra panaudojama ir antigravitacija.

Havonos sferų architektūra, apšvietimas, ir šildymas, o taip pat biologinis ir meninis išpuošimas, visiškai pranoksta žmogiškosios vaizduotės didžiausių įmanomų nusidriekimų ribas. Jums negalima daug ko papasakoti apie Havoną; kad suprastumėte jos grožį ir didingumą, jūs turite ją pamatyti. Bet šituose tobuluose pasauliuose yra realios upės ir ežerai.

Dvasiškai šitie pasauliai yra idealiai aprūpinti; jie yra tinkamai pritaikyti savo tikslui, kad priglautų skirtingų būtybių didelius skaičius kategorijų, kurios veikia centrinėje visatoje. Šituose gražiuose pasauliuose, kurie toli pranoksta žmogiškąjį suvokimą, vyksta daugiapusė veikla.

4. CENTRINĖS VISATOS TVARINIAI

Havonos pasauliuose gyvų daiktų ir būtybių yra septynios pagrindinės formos, ir kiekviena iš šitų bazinių formų egzistuoja trijose atskirose fazėse. Kiekviena iš šitų trijų fazių yra padalinta į septyniasdešimt didžiųjų skyrių, o kiekvienas didysis skyrius susideda iš vieno tūkstančio mažųjų skyrių, su dar kitais poskyriais ir taip toliau. Šitas pagrindines gyvybės grupes galima būtų klasifikuoti taip:

1. Materiali.
2. Morontinė.
3. Dvasinė.
4. Absonitinė.
5. Galutinė.
6. Bendraabsoliuti.
7. Absoliuti.

[157]▼

Havonos pasauliuose suirimas ir mirtis nėra gyvybės ciklo dalis. Centrinėje visatoje žemesnieji gyvi daiktai patiria materializavimo transmutaciją. Jie iš tiesų pakeičia formą ir pasireiškimą, bet jie nesitransformuoja irimo ir lūštelių mirties proceso būdu.

Visi Havonos vietiniai gyventojai yra Rojaus Trejybės palikuonys. Jie neturi savo tėvų, kurie patys būtų tvariniai, ir jie yra nereprodukuojančios būtybės. Mes negalime pavaizduoti šitų centrinės visatos piliečių sukūrimo, būtybių, kurios niekada nebuvo sukurtos. Visa Havonos sukūrimo istorija yra bandymas laikui-erdvei pateikti amžinybės faktą, kuris neturi jokio ryšio su laiku ar erdve, kaip juos suvokia mirtingasis žmogus. Bet mes turime nusileisti iki kilmės taško; reikalingo žmogiškajai filosofijai, net ir tokioms asmenybėms, kurios yra nepalyginamai aukščiau už žmogiškąjį lygį, reikalinga samprata apie "pradžią." Nepaisant šito, Rojaus-Havonos sistema yra amžina.

Havonos vietiniai gyventojai gyvena centrinės visatos viename milijarde sferų tokia pačia prasme, kaip ir nuolatinės pilietybės kitos kategorijos gyvena savo atitinkamose vietinės kilmės sferose. Kaip sūnystės materialiosios kategorijos veikia supervisatos viename milijarde vietinių sistemų materialioje, intelektualioje, ir dvasinėje srityse, taip, platesne prasme, iš tiesų ir Havonos vietiniai gyventojai gyvena ir veikia centrinės visatos viename milijarde pasaulių. Jūs galbūt šituos havoniečius galėtumėte laikyti materialiais tvariniais ta prasme, jog žodis "materialus" galėtų būti praplėstas, kad apibūdintų dieviškosios visatos fizines realijas.

Yra toks gyvenimas, kuris yra būdingas tikrai Havonai ir turi reikšmės joje ir savaime. Havoniečiai įvairiais būdais tarnauja besileidžiantiesiems iš Rojaus ir kylantiems iš supervisatos, bet taip pat jie gyvena ir tokį gyvenimą, kuris yra unikalus centrinėje visatoje ir turi santykinį prasmingumą visiškai atskirai tiek nuo Rojaus, tiek nuo supervisatos.

Kaip evoliucinių pasaulių įtikėjimo sūnų garbinimas tarnauja, kad patenkintų Visuotinio Tėvo meilę, taip Havonos tvarinių išaukštintas kupinas meilės garbinimas patenkina dieviškojo grožio ir tiesos tobulus idealus. Kaip mirtingasis žmogus stengiasi vykdyti Dievo valią, taip ir centrinės visatos šitos būtybės gyvena tam, kad patenkintų Rojaus Trejybės idealus. Pačia savo prigimtimi jos yra Dievo valia. Žmogus džiaugiasi Dievo gerumu, havoniečiai džiūgauja dėl dieviškojo grožio, tuo tarpu jūs tiek vieni, tiek kiti patiriate gyvosios tiesos laisvės tarnavimą.

Havoniečiai turi tiek dabarties, tiek ateities pasirinktinus neatskleistus likimus. Ir yra vietinių tvarinių žengimas į priekį, kuris yra būdingas centrinei visatai, toks žengimas į priekį, kuris neapima nei kilimo į Rojų, nei įsiskverbimo į supervisatą. Šitas žengimas pirmyn į aukštesnę Havonos statusą gali būti įsivaizduojamas šitaip:

1. Patirtinis žengimas į priekį į išorę iš pirmosios grandinės į septintąją.
2. Žengimas į priekį į vidų iš septintosios grandinės į pirmąją.
3. Žengimas į priekį grandinės viduje – žengimas pirmyn per konkrečios grandinės pasaulius.

Be Havonos vietinių gyventojų, centrinės visatos gyventojus sudaro gausios modeliųjų būtybių klasės visatos įvairioms grupėms – patarėjams, reguliuotojams, ir į juos panašiams mokytojams ir jų mokytojams per visą kūrinį. Visos būtybės visose visatose yra sumodeliuojamos pagal modeliųjų tvarinių kažkurios vienos kategorijos, gyvenančios kažkuriame viename iš šio milijardo Havonos pasaulių, serijas. Net ir laiko mirtingieji turi tvarinio egzistencijos savąjį tikslą ir savuosius idealus šitų modeliųjų sferų išorinėse dangiškose grandinėse.

Yra ir tokių būtybių, pasiekusių Visuotinį Tėvą ir turinčių teisę išvykti ir atvykti, kurios visatose tai čia, tai ten yra paskiriamos

į ypatingos tarnystės misijas. Ir kiekviename Havonos pasaulyje bus sutinkami kandidatai į pasiekimą, tie, kurie centrinę visatą yra pasiekę fiziškai, bet dar nėra tiek dvasiškai išsivystę, kad tai jiems suteiktų teisę prašyti nuolatinio gyvenimo Rojuje.

Havonos pasauliuose Begalinei Dvasiai atstovauja asmenybių gausybė, gailestingumo ir šlovės būtybės, kurios administruoja centrinės visatos sudėtingų intelektualių ir dvasinių reikalų niuansus. Šituose dieviškojo tobulumo pasauliuose jos atlieka tokį darbą, kuris yra natūralus šito milžiniško kūrinio normaliam elgesiui ir, papildomai, atlieka mokymo, lavinimo, ir tarnavimo daugiapuses užduotis milžiniškam skaičiui kylančiųjų tvarinių, kurie įkopė į šlovę iš tamsiųjų erdvės pasaulių.

Yra didelis skaičius būtybių grupių, kurios yra vietinės Rojaus-Havonos sistemos ir kurios jokių būdu nėra tiesiogiai susietos su tvarinių, siekiančių tobulumo, kilimo planu; dėl to jos neįtrauktos į asmenybių klasifikaciją, pateikiamą mirtingosioms rasėms. Joje pateikiamos viršžmogiškųjų būtybių tikrai pagrindinės grupės ir tos kategorijos, kurios yra tiesiogiai susietos su jų išlikimo patyrimu.

Havonoje yra didžiulė gausa protingų būtybių visų fazių gyvybės, kuri stengiasi vystytis iš žemesniųjų grandinių į aukštesniasias, kad savo pastangomis pasiektų aukštesniosios dieviškumo supratimo lygius ir aukščiausiųjų prasmę, galutiniųjų vertybių, ir absoliučios realybės išplėstą suvokimą.

5. GYVENIMAS HAVONOJE

Urantijoje jūs patiriate trumpą ir intensyvų patikrinimą per savo materialiosios egzistencijos pradinį gyvenimą. Gyvenamuosiuose pasauliuose ir aukštyn per savo sistemą, žvaigždyną, ir vietinę visatą, jūs keliaujate per kilimo morontines fazes. Supervisatos mokymo pasauliuose jūs pereinate per žengimo į priekį tikruosius dvasinius etapus ir esate parengiami tam, jog kada nors ateityje keliautumėte į Havoną. Septyniose Havonos grandinėse jūsų pasiekimas yra intelektualus, dvasinis, ir patirtinis. O kiekvienos iš šitų grandinių kiekviename pasaulyje yra konkreti užduotis, kurią reikia įgyvendinti.

Centrinės visatos dieviškuosiuose pasauliuose gyvenimas yra toks turtingas ir turiningas, toks pilnas ir gausus, jog visiškai pranoksta žmogiškąją sampratą apie bet ką, ką sukurta būtybė galėtų įsivaizduoti. Šito amžinojo kūrinio visuomeninė ir ekonominė veikla yra visiškai nepanaši į materialinių tvarinių, gyvenančių evoliuciniuose pasauliuose, tokiuose, kaip Urantija, užsiėmimus. Havonos net ir mąstymo būdas nepanašus į mąstymo procesą Urantijoje.

Centrinės visatos taisyklės yra tinkamai ir neatskiriama natūralios; elgesio taisyklės nėra savavališkos. Kiekvienas Havonos reikalavimas atskleidžia teismo priežastį ir teisingumo taisyklę. Ir šitie du faktoriai, kartu, prilygsta tam, kas Urantijoje būtų pavadinta dorumu. Kada jūs atvyksite į Havoną, tada jums natūraliai patiks darbus atlikti taip, kaip jie turėtų būti atliekami.

Kada išmintingos būtybės pirmą kartą pasiekia centrinę visatą, tada jas priima ir apgyvendina Havonos septintosios grandinės pagrindiniame pasaulyje. Kada naujai atvykusieji žengia į priekį dvasiškai, pasiekia savo supervisatos Pagrindinės Dvasios tapatybės suvokimą, tada jie yra perkeliami į šeštąjį apskritimą. (Žmogiškojo proto vystymosi apskritimai ir buvo pavadinti būtent dėl šitokio organizavimo centrinėje visatoje.)

[159]▼

Po to, kada kylantieji pasiekia Aukštybės suvokimą ir šituo yra parengiami Dievybės jaudinančiam patyrimui, tada jie yra nugabenami į penktąjį apskritimą; o pasiekę Begalinę Dvasią, jie yra perkeliami į ketvirtąjį. Po Amžinojo Sūnaus pasiekimo jie yra pergabenami į trečiąjį; ir kada jie būna suvokę Visuotinį Tėvą, tada jie vyksta gyventi į antrąją pasaulių grandinę, kur su Rojaus gausybėmis jie susipažįsta geriau. Atvykimas į Havonos pirmąją grandinę reiškia laiko kandidatų priėmimą į Rojaus tarnystę. Neribotą laiką, pagal tvarinio pakilimo trukmę ir pobūdį, jie pasiliks palaipsnio dvasinio pasiekimo vidiniame apskritime. Iš šito vidinio žiedo kylantieji piligrimai vyksta į vidų tam, kad apsigyventų Rojuje ir kad būtų priimti į Užbaigtumo Korpusą.

Kada gyvensite Havonoje kaip pakilimo piligrimas, tada jums bus leidžiama laisvai lankytis savojo paskyrimo grandinės pasauliuose. Jums taip pat bus leidžiama sugrįžti į planetas tuose žieduose, kuriais jūs keliavote anksčiau. Ir visa tai yra įmanoma tiems, kurie gyvena Havonos apskritimuose, be jokios būtinybės būti įsupernafimuotais. Laiko piligrimai sugeba patys pasirengti tam, jog keliautų "įsisavinta" erdve, bet turi priklausyti nuo nustatyto metodo tam, jog keliautų "neįsisavinta" erdve; piligrimas negali nei palikti Havonos, nei vykti į priekį už jam paskirtos grandinės ribų be transportuojančio supernafimo pagalbos.

Šitas milžiniškas centrinis kūrinys turi gaivinantį originalumą. Be fizinio materijos organizavimo ir intelektualių būtybių ir kitų gyvų daiktų bazinių kategorijų fundamentalios sandaros, Havonos pasauliai neturi nieko bendro. Kiekviena iš šitų planetų yra originalus, unikalus, ir išimtinis kūrinys; kiekviena planeta yra neprilygstamas, nuostabus, ir tobulas tvėrinys. Ir šitas individualumo skirtingumas nusidriekia iki planetinės egzistencijos visų fizinių, intelektualių, ir dvasinių aspektų. Kiekviena iš šitų vieno milijardo tobulumo sferų buvo išvystyta ir išgražinta pagal gyvenančiojo Dienų Amžinojo planus. Ir kaip tik dėl to nėra dviejų viena į kitą panašių planetų.

Tol, kol jūs nenukeliausite paskutiniąją Havonos grandinę ir neaplinkysite paskutiniojo iš Havonos pasaulių, tol iš tiesų iš jūsų karjeros neišnyks jaudinančio patyrimo tonusas ir žingeidumo akstinas. Ir tada iš tikrųjų amžinybės akstinas, vedimo į priekį impulsas, pakeis savo pirmtaką, laiko jaudinančio patyrimo vilionę.

Monotonija rodo kūrybinės vaizduotės nesubrendimą ir intelektualaus suderinimo su dvasiniu apdovanojimu neveiklumą. Iki to meto, kada kylantysis mirtingasis pradeda tyrinėti šituos dangiškuosius pasaulius, jis jau būna pasiekęs emocinę, intelektualią, ir visuomeninę, jeigu ne dvasinę, brandą.

Kada jūs Havonoje žengsite į priekį iš grandinės į grandinę, tada ne tik tai iš tikrųjų susidursite su tokiais pasikeitimais, apie kuriuos net ir nesvajojote, bet jūsų nuostabos nebus įmanoma išreikšti ir tada, kada eisite į priekį iš planetos į planetą kiekvienos grandinės viduje. Kiekvienas iš šito milijardo tyrinėjamų pasaulių yra tikras nustebimų universitetas. Nuolatinis pritrenkimas, nesibaigiantis stebėjimasis yra patirtis tų, kurie keliauja šitomis grandinėmis ir kurie lankosi šitose gigantiškose sferose. Monotonija nėra Havonos karjeros dalis.

Nuotykių pomėgis, žingeidumas, ir monotonijos baimė – šitie bruožai yra būdingi besivystančio žmogaus prigimčiai – buvo ten sudėti ne tam, kad tiesiog jus apsunkintų ir erzintų per jūsų trumpą gyvenimą žemėje, bet vietoje šito tam, kad netiesiogiai užsimintų apie tai, jog mirtis yra begalinės jaudinančio patyrimo karjeros, laukiamo amžinojo gyvenimo, ir amžinosios atradimo kelionės tikrai pradžia.

[160]▼

Žingeidumas – išsiaiškinimo dvasia, atradimo akstinas, tyrinėjimo trauka – yra evoliucinių erdvės tvarinių įgimtas ir dieviškas apdovanojimas. Šitie natūralūs impulsai nebuvo jums suteikti vien tik tai tam, kad jus nuviltų ir prislėgtų. Tas tiesa, per jūsų trumpą gyvenimą žemėje šitie ambicingi akstinai neretai turi būti pažaboti, dažnai turi būti patiriamas nusivylimas, bet jie turi būti iki galo įgyvendinti ir šlovingai patenkinti per ilgus ateities amžius.

6. CENTRINĖS VISATOS TIKSLAS

Havonos septynių grandinių veiklos spektras yra milžiniškas. Apskritai, ją galima būtų apibūdinti kaip:

1. Havoninę.
2. Rojišką.
3. Kylančiojo ribinio – Aukščiausiojo-Galutiniojo evoliucinę.

Dabartinio visatos amžiaus Havonoje vyksta didelė dalis viršribinės veiklos, apimančios proto ir dvasios funkcijų absonitinių ir kitokių fazių neapsakomą įvairovę. Galimas dalykas, jog centrinė visata turi daug tikslų, kurie man nėra apreikšti, nes ji veikia daugeliu būdų, kurie pranoksta sukurto proto suvokimą. Nežiūrint šito, aš iš tiesų stengsiuosi pavaizduoti, kaip šita tobula kūrinija tarnauja visatos protingų būtybių septynių kategorijų poreikiams ir prisideda prie šių būtybių pasitenkinimo.

1. *Visuotinis Tėvas* – Pirmasis Šaltinis ir Centras. Dievas Tėvas gauna aukščiausią tėviškąjį pasitenkinimą iš centrinio kūrinio tobulumo. Jis patiria pasisotinimą meile beveik jam prilygstančiuose lygiuose. Tobulas Kūrėjas yra dieviškai patenkintas tobulos kūrinijos kupinu meilės garbinimu.

Havona Tėvui suteikia aukščiausiojo pasiekimo pasitenkinimą. Tobulumo įgyvendinimas Havonoje kompensuoja laiko-erdvės uždelsimą, kurį patiria amžinasis akstinas, siekdamas be galo plėstis.

Tėvas džiaugiasi dieviškojo grožio Havonos atoveikiu. Dieviškasis protas

jaučia pasitenkinimą dėl to, kad suteikia nuostabios harmonijos tobulą modelį visoms besivystančioms visatoms.

Mūsų Tėvas centrinę visatą stebi su tobulu malonumu, nes ji yra dvasinės tikrovės vertas atskleidimas visoms visatų visatos asmenybėms.

Visatų Dievas turi palankų požiūrį į Havoną ir Rojų kaip į amžinosios galios branduolį visam vėlesniajam visatos plėtimui laike ir erdvėje.

Amžinasis Tėvas į Havonos kūrinį žvelgia su niekada nepasibaigiančiu pasitenkinimu kaip į vertą ir viliojantį tikslą laiko kylantiems kandidatams, savo mirtingiesiems erdvės anūkams, pasiekiantiems savo Kūrėjo-Tėvo amžinuosius namus. Ir Dievas patiria malonumą Rojaus-Havonos visatoje kaip Dievybės ir dieviškosios šeimos amžinuosiuose namuose.

2. *Amžinasis Sūnus* – Antrasis Šaltinis ir Centras. Amžinajam Sūnui šis nuostabus centrinis kūrinys suteikia dieviškosios šeimos – Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios – partnerystės efektyvumo amžinąjį įrodymą. Tai yra dvasinis ir materialus pagrindas absoliučiam pasitikėjimui Visuotiniu Tėvu.

Havona Amžinajam Sūnui suteikia beveik neribotą bazę dvasinės galios visą laiką besiplečiančiam įgyvendinimui. Centrinė visata suteikė Amžinajam Sūnui šią areną, kurioje jis galėjo saugiai ir tvirtai demonstruoti savęs padovanojimo tarnystės dvasią

[161]▼

ir būdą savo asocijuotų Rojaus Sūnų mokymui.

Havona yra tikrovės pamatas Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos visatų visatos kontrolei. Šitoji visata suteikia Sūnui tėvystės troškimo, dvasinės reprodukcijos, patenkinimą.

Havonos pasauliai ir jų tobuli gyventojai yra pirmasis ir amžinai paskutinyasis pademonstravimas to, jog Sūnus yra Tėvo Žodis. Šituo Sūnaus kaip Tėvo begalinio papildinio sąmonė yra iš tiesų tobulai patenkinta.

Ir šitoji visata suteikia galimybę tam, kad būtų įgyvendinta brolybės tarp Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus abipusiška lygybė, o tai sudaro amžinąjį įrodymą, jog kiekvienas iš jų yra begalinė asmenybė.

3. *Begalinė Dvasia* – Trečiasis Šaltinis ir Centras. Havonos visata suteikia Begalinei Dvasiai įrodymą, kad ji yra Bendrai Veikiantysis, susivienijusių Tėvo-Sūnaus begalinis atstovas. Havonoje Begalinė Dvasia gauna bendrą pasitenkinimą dėl to, jog veikia kaip kuriančioji veikla, tuo pačiu metu patirdama pasitenkinimą dėl absoliutaus sambūvio su šituo dieviškuoju pasiekimu.

Havonoje Begalinė Dvasia surado tokią areną, kurioje ji galėjo pademonstruoti sugebėjimą ir norą tarnauti kaip potencialus gailestingumo tarnas. Šitame tobulame kūrinyje vyko Dvasios repeticija šitam jaudinančiam tarnavimo patyrimui evoliucinėse visatose.

Šitas tobulas kūrinys Begalinei Dvasiai suteikė galimybę dalyvauti visatos administravime su abiem dieviškaisiais tėvais – administruoti visatą kaip partnerio-Kūrėjo palikuoniui, šituo pasiruošiant vietinių visatų bendram administravimui Kuriančiųjų Dvasių, susietų su Sūnumis Kūrėjais, asmenyse.

Havonos pasauliai yra kosminio proto kūrėjų proto laboratorijos ir tarnai kiekvienam egzistuojančiam tvarinio protui. Protas yra skirtingas kiekviename Havonos pasaulyje ir kaip modelis tarnauja visiems dvasinių ir materialių tvarinių intelektams.

Šitie tobuli pasauliai yra proto studijų mokyklos visoms būtybėms, kurių lemtis yra Rojaus visuomenė. Jie Dvasiai suteikė gausybę galimybių išmėginti proto tarnavimo metodą su patikimomis ir patariančiomis asmenybėmis.

Havona yra atlyginimas Begalinei Dvasiai už jos plačiai pasklidusį ir nesavanaudišką darbą erdvės visatose. Havona yra tobuli namai ir prieglobstis laiko ir erdvės nenuilstančiam Proto Tarnui.

4. *Aukščiausioji Būtybė* – evoliucinis patirtinės Dievybės suvienijimas. Havonos kūrinys yra Aukščiausiosios Būtybės dvasinės tikrovės amžinas ir tobulas įrodymas. Šitas tobulas kūrinys yra Dievo Aukščiausiojo tobulos ir simetriškos dvasinės prigimties atskleidimas iki Rojaus Dievybių ribinių atspindžių energijos-asmenybės sintezės pradžios laiko ir erdvės patirtinėse visatose.

Havonoje Visagalio energijos potencialai yra suvienyti su Aukščiausiojo dvasine prigimtimi. Šitas centrinis kūrinys iliustruoja Aukščiausiojo vienybę ateities amžinybėje.

Havona yra tobulas Aukščiausiojo visuotinumą potencialo modelis. Šitoji visata yra užbaigtas Aukščiausiojo ateities tobulumo pavaizdavimas ir verčia galvoti apie Galutiniojo potencialą.

[162]▼

Havona demonstruoja dvasinių vertybių, kurios egzistuoja kaip aukščiausios ir tobulos savikontrolės gyvi valios tvariniai, užbaigtumą; protą, kuris egzistuoja kaip galų gale ekvivalentiškas dvasiai; tikrovės ir intelekto vienybę su neribotu potencialu.

5. *Lygiaverčiai Sūnūs Kūrėjai*. Havona yra švietimo mokomoji vieta, kur Rojaus Mykolai yra parengiami savo vėlesniajam jaudinančiam patyrimui kuriant visatą. Šitas dieviškasis ir tobulas kūrinys yra modelis kiekvienam Sūnui Kūrėjui. Jis stengiasi priversti savo paties visatą, kad ji galų gale pasiektų šituos Rojaus-Havonos tobulumo lygius.

Sūnus Kūrėjas Havonos tvarinius panaudoja kaip asmenybės modelio galimybes savo paties mirtingiesiems vaikams ir dvasinėms būtybėms. Mykolai ir kiti Rojaus Sūnūs į Rojų ir Havoną žiūri kaip į laiko vaikų dieviškąją lemtį.

Sūnūs Kūrėjai žino, jog centrinis kūrinys yra tikrasis šaltinis tos nepakeičiamos visatos virškontrolės, kuri jų vietines visatas stabilizuoja ir suvienija. Jie žino, jog Aukščiausiojo ir Galutiniojo visą laiką esančio poveikio

asmeninis buvimas yra Havonoje.

Havona ir Rojus yra kiekvieno Sūnaus Mykolo kūrybinės galios šaltinis. Čia gyvena tos būtybės, kurios bendradarbiauja su juo kuriant visatą. Iš Rojaus atvyksta Visatų Motinos Dvasios, vietinių visatų bendros kūrėjos.

Rojaus Sūnūs centrinių kūrinių laiko savo dieviškųjų tėvų namais – savaisiais namais. Būtent į šią vietą jiems patinka kartas nuo karto sugrįžti.

6. *Lygiavertės Tarnaujančiosios Dukros*. Visatos Motinos Dvasios, vietinių visatų bendros kūrėjos, užsitikrina savo ikiasmenį mokymą Havonos pasaulyuose glaudžiai bendraudamos su Grandinių Dvasiomis. Centrinėje visatoje vietinių visatų Dvasios Dukros buvo deramai išmokytos, kaip tinkamai bendradarbiauti su Rojaus Sūnumis, visą laiką paklūstant Tėvo valiai.

Havonos pasaulyuose Dvasia ir Dvasios Dukros suranda proto modelius dvasinių ir materialių intelektų visoms savo grupėms, ir šitoji centrinė visata kada nors bus likimas tiems tvariniams, už kuriuos bendrai atsako Visatos Motina Dvasia su susietu Sūnumi Kūrėju.

Visatos Motina Kūrėja prisimena Rojų ir Havoną kaip savosios kilmės vietą ir kaip Begalinės Motinos Dvasios namus, Begalinio Proto asmenybės buvimo buveinę.

Iš šitos centrinės visatos taip pat atėjo kūrimo asmeninių teisių padovanojimas, kurį Visatos Dieviškasis Tarnas panaudoja kaip papildinį Sūnui Kūrėjui kuriant gyvus valinius tvarinius.

Ir pagaliau, kadangi nepanašu, jog Begalinės Motinos Dvasios šitos Dukros Dvasios kada nors sugrįš į savuosius namus Rojuje, tai jos gauna didžiulį pasitenkinimą iš visuotinio atspindėjimo reiškinių, susieto su Aukščiausiąja Būtybe Havonoje ir įasmeninto Madžestone Rojuje.

7. *Kylančiosios Karjeros Evoliuciniai Mirtingieji*. Havona yra namai kiekvieno mirtingųjų tipo modelinėms asmenybėms ir visoms su mirtingaisiais susijusioms viršžmogiškosioms asmenybėms, kurios nėra kilusios iš laiko kūrinių.

Šitie pasauliai suteikia akstiną visiems žmogiškiems impulsams tam, kad būtų siekiama tikrų dvasinių vertybių aukščiausiai suvokiamuose tikrovės lygiuose. Havona yra kiekvieno dar nepasiekusio Rojaus kylančiojo mirtingojo mokymosi tikslas. Čia mirtingieji pasiekia ikirojinę Dievybę – Aukščiausiąją Būtybę. Havona stovi prieš kiekvieną valios tvarinį kaip vartai į Rojaus ir Dievo pasiekimą.

[163]▼

Rojus yra užbaigtųjų namai, Havona yra jų dirbtuvės ir poilsio vieta. Ir kiekvienas Dievą pažįstantis mirtingasis trokšta būti užbaigtuoju.

Centrinė visata yra ne vien tikrai žmogaus pripažintas likimas, bet taip pat ji yra ir užbaigtųjų amžinosios karjeros starto vieta, kai jie tikrai kada nors bus pasiūsti į neatskleistą ir visuotinę jaudinančią užduotį patyrimu tyrinėti Visuotinio Tėvo begalybę.

Havona be jokios abejonės toliau veiks išsaugodama absonitinę reikšmę net ir per ateities visatų amžius, kurie galės paliudyti, kaip erdvės piligrimai mėgina surasti Dievą viršribiniuose lygiuose. Havona turi potencialą tarnauti kaip mokymo visata absonitinėms būtybėms. Galbūt ji bus baigiamoji mokykla, kada septynios supervisatos veiks kaip vidurinė mokykla užbaigusiems išorinės erdvės pradinės mokyklas. Ir mes esame linkę manyti, jog amžinosios Havonos potencialai yra iš tikrųjų beribiai, jog centrinė visata turi amžinąją pajėgumą tarnauti kaip patirtinio mokymo visata sukurtų būtybių visiems praeities, dabarties, ar ateities tipams.

[Pateikta Išminties Tobulintojo, paskirto šitaip veikti Uversos Dienų Senųjų.]

[164]▼

15 DOKUMENTAS

SEPTYNIOS SUPERVISATOS

KIEK TAI yra susiję su Visuotiniu Tėvu – kaip vienu iš Tėvų – tai visatos iš esmės neegzistuoja; jis bendrauja su asmenybėmis; jis yra asmenybių Tėvas. Kiek tai yra susiję su Amžiniu Sūnumi ir Begaline Dvasia – kaip su kūrėjais partneriais – tai visatos yra lokalizuotos ir individualios, bendrai valdomos Sūnų Kūrėjų ir Kuriančiųjų Dvasių. Kiek tai yra susiję su Rojaus Trejybe, tai už Havonos ribų yra tikrai septynios apgyvendintos visatos, septynios supervisatos, kurios turi jurisdikciją pirmojo post-Havonos erdvės lygio apskritimui. Septynios Pagrindinės Dvasios savo įtaką spinduliuoja išorėn iš centrinės Salos, šitokiu būdu sudarydamos milžiniškos kūrinijos vieną gigantišką ratą, jos stebulė yra amžinoji Rojaus Sala, septyni stipinai yra Septynių Pagrindinių Dvasių spinduliavimai, ratlankis yra didžiosios visatos išoriniai regionai.

Ankstyvojoje visatinio kūrinio materializavimo stadijoje buvo suformuluota supervisatų organizavimo ir valdymo septynkartė schema. Pirmasis post-Havonos kūrinys buvo padalintas į septynis stulbinančius segmentus, ir buvo suprojektuoti ir pastatyti šitų supervisatų valdymo būstinių pasauliai. Dabartinė administravimo schema egzistuoja beveik nuo amžinybės, o šitų septynių supervisatų valdovai teisėtai yra vadinami Dienų Senaisiais.

Iš didžiulio kiekio žinių, susijusių su šiomis supervisatomis, aš mažai ką galiu tikėtis papasakoti jums, bet visose šitose valdose veikia išmintingos kontrolės metodas tiek fizinėms, tiek dvasinėms jėgoms, o visuotinės gravitacijos buvimai ten veikia su didinga galia ir tobula harmonija. Iš pradžių svarbu pasiekti tinkamą supratimą apie supervisatos sferų fizinę sandarą ir materialią struktūrą, kadangi tuomet jūs būsite geriau pasiruošę suvokti reikšmę tos nuostabios organizacijos, kuri yra parūpinta jų dvasiniam valdymui ir valios tvarinių, gyvenančių miriaduose apgyvendintų planetų, pasklidusių tolyn po visas septynias supervisatas, intelektualiam vystymuisi.

1. SUPERVISATOS ERDVĖS LYGIS

Pagal žmonijos kartų ribotus įrašus, stebėjimus, atsiminimus apie milijoną ar milijardą jūsų trumpų metų, iš esmės, Urantija ir toji visata, kuriai ji priklauso, patiria vieno ilgo ir nežinomo nėrimo į naują erdvę jaudinantį patyrimą; bet pagal Uversos dokumentus, sutinkamai su senesniais stebėjimais, atitinkančiais mūsų kategorijos platesnį patyrimą ir apskaičiavimus, ir dėl tokių išvadų, kurios remiasi šiais ir kitais atradimais, mes žinome, jog visatos yra įsitraukusios į tvarkingą, gerai suprastą, ir tobulai valdomą procesiją, skriejančią didingu grožiu aplink Pirmąjį Didįjį Šaltinį ir Centrą ir jo gyvenamąją visatą.

[165]▼

Mes seniai atradome, jog septynios supervisatos keliauja didžiule elipse, gigantišku ir prailgintu ratu. Jūsų saulės sistema ir kiti laiko pasauliai neneria tiesiai į priekį, be krypties ir kompasų, į nežinomą erdvę. Ši vietinė visata, kuriai priklauso jūsų sistema, skrieja prieš laikrodžio rodyklę konkrečia ir gerai suprantama milžiniška trajektorija aplink centrinę visatą. Šitas kosminis kelias yra gerai pažymėtas ir lygiai taip išsamiai žinomas supervisatos astronomams, kaip ir Urantijos astronomams yra gerai žinomos planetų, sudarančių jūsų saulės sistemą, orbitos.

Urantija yra ne iki galo organizuotoje vietinėje visatoje ir supervisatoje, o jūsų vietinė visata yra išsidėsčiusi betarpiškai prie didelio kiekio fizinių kūrinų, kurie yra užbaigti iš dalies. Jūs priklausote vienai iš santykinai nesenų visatų. Bet, šiandien, jūs nei siaubingai neriate į nepažymėtą erdvę, nei skriejate aklaai išorėn į nežinomus regionus. Jūs skriejate tvarkingu ir iš anksto nulemtu supervisatos erdvės lygio keliu. Dabar jūs pereinate lygiai per tą pačią erdvę, per kurią prieš amžių amžius keliavo jūsų planetinė sistema, arba jos pirmtakai; ir kada nors tolimoje ateityje jūsų sistema, arba jos perėmėjai, vėl keliaus identiška erdve, per kurią jūs dabar taip greitai neriate.

Šitame amžiuje ir taip, kaip į kryptį žiūrima Urantijoje, pirmoji supervisata skrieja beveik tiesiai į šiaurę, rytine kryptimi, maždaug tiesiai prieš Didžiųjų Šaltinių ir Centrų Rojaus rezidenciją ir Havonos centrinę visatą. Šitoji padėtis, su tokia pat padėtimi į vakarus, yra arčiausias laiko sferų fizinis priartėjimas prie amžinosios Salos. Antroji supervisata yra šiaurėje, besirengianti pasisukimui link vakarų, tuo tarpu trečioji supervisata dabar laikosi didžiojo erdvės kelio paties šiauriausio segmento, jau pasisukusi į lankstą, vedantį į pasinėrimą pietų kryptimi. Ketvirtoji supervisata santykinai skrieja tiesia į pietus, išoriniai regionai dabar artėja prie opozicijos Didiesiems Centrams. Penktoji supervisata beveik paliko savo opozicinę padėtį Centrų Centrai, nors tebetęsia kursą tiesiai į pietus, kaip tik prieš pat pasisukimą link rytų; šeštoji supervisata užima didžiąją dalį pietinio lanksto, tą segmentą, iš kurio jūsų supervisata beveik išskriejo.

Jūsų Nebadono vietinė visata priklauso Orvontonui, septintajai supervisatai, kuri skrieja tarp pirmosios ir šeštosios supervisatų, neseniai (kaip laiką skaičiuojame mes) pasisukusi supervisatos erdvės lygio pietrytiniu lankstu. Šiandien, saulės sistema, kuriai priklauso Urantija, prieš keletą milijardų metų

baigė skrieti pietiniu lankstu, taip, jog kaip tik dabar jūs skriejate už pietrytinio lanksto ir dabar sparčiai skriejate ilgu ir santykinai tiesiu šiauriniu taku. Orvotonas šito kurso beveik tiesiai į šiaurę laikysis per neapsakomus amžius.

Urantija priklauso tokiai sistemai, kuri yra netoli jūsų vietinės visatos išorinių ribų; o jūsų vietinė visata šiuo metu kerta Orvontono periferiją. Už jūsų yra dar kiti, bet erdvėje jūs esate toli nutolę nuo tų fizinių sistemų, kurios aplink didįjį apskritimą skrieja santykinai arti Didžiojo Šaltinio ir Centro.

2. SUPERVISATŲ ORGANIZACIJA

Tikrai Visuotinis Tėvas žino apgyvendintų pasaulių vietą erdvėje ir tikrą skaičių; jis visus juos vadina vardu ir skaičiumi. Aš galiu pateikti

[166]▼

apgyvendintų arba apgyvendinamų planetų tikrai apytikrų skaičių, nes kai kurios vietinės visatos turi daugiau pasaulių, tinkamų protingai gyvybei, už kitas. Taip pat nevisos suprojektuotos vietinės visatos buvo organizuotos. Dėl to tie apskaičiavimai, kuriuos aš siūlau, iš esmės turi tikslą suteikti tikrai tam tikrą supratimą apie materialios kūrinijos didumą.

Didžiojoje visatoje yra septynios supervisatos, ir jos apytiksliai yra sudarytos šitaip:

1. *Sistema*. Supervaldymo bazinį vienetą sudaro maždaug vienas tūkstantis apgyvendintų arba apgyvendinamų pasaulių. Degančios saulės, šalti pasauliai, planetos, esančios per daug arti karštų saulių, ir kitos sferos, netinkamos tvarinio gyvenimui, nėra įtrauktos į šią grupę. Šitas vienas tūkstantis pasaulių, pritaikytų turėti gyvybę, yra vadinami sistema, bet jaunesnėse sistemose tikrai santykinai nedidelis skaičius tokių pasaulių gali būti apgyvendinta. Kiekvienai apgyvendintai planetai vadovauja Planetos Princas, o kiekviena vietinė sistema turi architektūrinę sferą kaip savo būstinę, ir yra vadovaujama Sistemos Valdovo.

2. *Žvaigždynas*. Vienas šimtas sistemų (maždaug 100.000 apgyvendinamų planetų) sudaro žvaigždyną. Kiekvienas žvaigždynas turi architektūrinę būstinę, o jam vadovauja trys Sūnūs Vorondadekai, Patys Aukštieji. Kiekvienas žvaigždynas taip pat turi stebintį Dienų Ištikimąjį, Rojaus Trejybės ambasadorių.

3. *Vietinė visata*. Vienas šimtas žvaigždynų (maždaug 10.000.000 apgyvendinamų planetų) sudaro vietinę visatą. Kiekviena vietinė visata turi nuostabų architektūrinį būstinės pasaulį ir ją valdo Mykolo kategorijos vienas iš lygiaverčių Dievo Sūnų Kūrėjų. Kiekvieną vietinę visatą palaimina Dienų Sąjungos, Rojaus Trejybės atstovo, buvimas.

4. *Mažasis Sektorius*. Vienas šimtas vietinių visatų (apie 1.000.000.000 apgyvendinamų planetų) sudaro supervisatos valdymo mažąjį sektorių; jis turi nuostabų būstinės pasaulį, iš kurio jo valdovai, Dienų Nesenieji, administruoja mažojo sektoriaus reikalus. Kiekvieno mažojo sektoriaus būstinėje yra trys Dienų Nesenieji, Trejybės Aukščiausiosios Asmenybės.

5. *Didysis sektorius*. Vienas šimtas mažųjų sektorių (apie 100.000.000.000 apgyvendinamų pasaulių) sudaro vieną didįjį sektorių. Kiekvienas didysis sektorius yra aprūpintas nuostabia būstine, o jam vadovauja trys Dienų Tobulieji, Trejybės Aukščiausiosios Asmenybės.

6. *Supervisata*. Dešimt didžiųjų sektorių (apie 1.000.000.000.000 apgyvendinamų pasaulių) sudaro supervisatą. Kiekviena supervisata yra aprūpinta milžinišku ir šlovingu būstinės pasauliu ir yra valdoma trijų Dienų Senujų.

7. *Didžioji visata*. Septynios supervisatos sudaro dabartinę organizuotą didžiąją visatą, susidedančią apytiksliai iš septynių trilijonų apgyvendinamų pasaulių plus architektūrinių sferų ir vieno milijardo apgyvendintų Havonos sferų. Netiesiogiai ir atspindinčiai supervisatas iš Rojaus valdo ir administruoja Septynios Pagrindinės Dvasios. Havonos milijardą pasaulių tiesiogiai administruoja Dienų Amžninieji, viena tokia Trejybės Aukščiausioji Asmenybė vadovauja kiekvienai iš šitų tobulų sferų.

[167]▼

Be Rojaus-Havonos sferų visatų organizavimo planas numato tokius vienetus:

Supervisatas.....	7
Didžiuosius sektorius.....	70
Mažuosius sektorius.....	7.000
Vietines visatas.....	700.000
Žvaigždynus.....	70.000.000
Vietines sistemas.....	7.000.000.000
Apgyvendinamas planetas.....	7.000.000.000.000

Kiekviena iš šitų supervisatų yra sudaryta apytiksliai šitaip:

Viena sistema apima, apytiksliai,	1.000 pasaulių
Vienas žvaigždynas (100 sistemų)	100.000 pasaulių
Viena visata (100 žvaigždynų)	10.000.000 pasaulių
Vienas mažasis sektorius (100 visatų)	1.000.000.000 pasaulių
Vienas didysis sektorius (100 mažųjų sektorių)	100.000.000.000 pasaulių
Viena supervisata (10 didžiųjų sektorių)	1.000.000.000.000 pasaulių

Visi šitie paskaičiavimai geriausiu atveju yra apytiksliai, nes nuolat atsiranda naujos sistemos, tuo tarpu kitos organizacijos iš materialaus egzistavimo laikinai išnyksta.

3. ORVONTONO SUPERVISATA

Iš esmės visos žvaigždėtos sferos, kurios yra matomos plika akimi Urantijoje, priklauso didžiosios visatos septintajai sekcijai, Orvontono supervisatai. Milžiniška Paukščių Tako žvaigždėta sistema, būdama toli už jūsų vietinės visatos ribų, atstovauja Orvontono centriniam branduoliui. Šita didinga saulų, tamsiųjų erdvės salų, dvigubų žvaigždžių, sferinių grupių, žvaigždinių debesų, spiralinių ir kitokių dangaus kūnų sanakaupa, kartu su miriadomis atskirų planetų, sudaro į laikrodį panašų šiek tiek išstęto apskritimo sugrupavimą maždaug iš vieno septintadalio apgyvendintų evoliucinių visatų.

Iš Urantijos astronominės padėties, kada jūs žvelgiate per artimų sistemų skerspjūvį į didįjį Paukščių Taką, tada jūs matote, jog Orvontono sferos skrieja milžiniška prailginta plokštuma, kurios plotis yra daug didesnis už jos storį, o ilgis yra daug didesnis už plotį.

Vadinamojo Paukščių Tako stebėjimas atskleidžia santykinį žvaigždžių tankumo padidėjimą Orvontone, kada dangūs stebimi viena kryptimi, nors tankumas mažėja į abi puses; žvaigždžių ir kitų sferų skaičius mažėja, tolstant nuo mūsų materialios supervisatos pagrindinės plokštumos. Kada stebėjimo kampas yra palankus, tada žvelgdami per šitos sferos maksimalaus tankumo pagrindinį kūną jūs žiūrite link gyvenamosios visatos ir visų daiktų centro.

Iš dešimties didžiųjų Orvontono sektorių Urantijos astronomai apytikriai nustatė aštuonis. Kitus du sunku atskirai atpažinti, nes jūs turite žvelgti į šituos reiškinius iš vidaus. Jeigu jūs galėtumėte pažvelgti į Orvontono supervisatą iš tokios padėties, kuri būtų toli nutolusi erdvėje, tai jūs tuoj pat atpažintumėte septintosios galaktikos dešimt didžiųjų sektorių.

[168]▼

Jūsų mažojo sektoriaus rotacinis centras yra išsidėstęs toli milžiniškame ir tankiame Šaulio žvaigždyno debesyje, aplink kurį sukasi jūsų vietinė visata ir su ja susieti kūriniai, o iš milžiniškos Šaulio subgalaktinės sistemos priešingų pusių jūs galite matyti žvaigždinių debesų dvi didžiules sroves, sudarančias stulbinančias žvaigždines spirales.

Fizinės sistemos, kuriai priklauso jūsų saulė ir su ja susietos planetos, branduolys yra kažkada buvusio Andronoverio ūko centras. Šią buvusį spiralinį ūką šiek tiek iškreipė gravitacijos nutrūkimai, susiję su tais įvykiais, kurie lydėjo jūsų saulės sistemos atsiradimą ir kuriuos sukėlė arti priartėjęs didžiulis kaimyninis ūkas. Šitas beveik susidūrimas pakeitė Andronoverį į kažką, kas buvo panašu į sferinę sanakaupą, bet nevysiškai sunaikino šių saulių ir su jomis susijusių fizinių grupių dvipusę procesiją. Dabar jūsų saulės sistema užima beveik centrinę padėtį vienoje iš atšakų šitoje iškreiptoje spiraleje, išsidėsčiusioje maždaug pusiaukelėje nuo centro į išorę link žvaigždinės srovės pakraščio.

Šaulio sektorius ir visi kiti Orvontono sektoriai ir skyriai skrieja aplink Uversą, ir tam tikras Urantijos astronomų susipainiojimas kyla dėl iliuzijų ir santykinių iškraipymų, kuriuos sukelia tokie daugiapusiai besisukantys judėjimai:

1. Urantijos sukimasis aplink savo saulę.
2. Jūsų saulės sistemos sukimasis aplink buvusio Andronoverio ūko branduolį.
3. Andronoverio žvaigždinės šeimos ir su ja susietų grupių sukimasis aplink Nebadono žvaigždinio debesies sudėtinį rotacijos-gravitacijos centrą.
4. Nebadono vietinio žvaigždžių debesies ir su juo susietų kūrinių skriejimas aplink savo mažojo sektoriaus Šaulio centrą.
5. Vieno šimto mažųjų sektorių, įskaitant ir Šaulio, sukimasis aplink savo didįjį sektorių.
6. Dešimties didžiųjų sektorių skriejimas, vadinamieji žvaigždžių dreifai, aplink Orvontono Uversos būstinę.
7. Orvontono ir šešių asocijuotų supervisatų judėjimas aplink Rojų ir Havoną, supervisatos erdvės lygio procesija prieš laikrodžio rodyklę.

Šitie daugiapusiai judėjimai yra kelių kategorijų: Jūsų planetos ir jūsų saulės sistemos orbitos erdvėje yra genetiškos, neatskiriamos nuo kilmės. Absoliutus Orvontono skriejimas prieš laikrodžio rodyklę taip pat yra genetiškas, neatskiriamas nuo pagrindinės visatos architektūrinių planų. Bet įsiterpiantys judėjimai turi sudėtinę kilmę, iš dalies jie yra kilę struktūrinio materijos-energijos segmentavimosi į supervisatas dėka ir iš dalies yra sukurti Rojaus jėgos organizatorių protingo ir tikslingo veikimo dėka.

Artėjant prie Havonos, vietinės visatos yra išsidėsčiusios glaudžiau viena prie kitos; grandinių skaičius išauga, ir padidėja užklojimas vienos ant kitos, sluoksnis po sluoksnio. Bet nuo amžinojo centro tolyn į išorę sistemų, sluoksnių, grandinių, ir visatų yra vis mažiau ir mažiau.

[169]▼

4. ŪKAI – VISATŲ PROTĖVIAI

Nors kūrimą ir visatų organizavimą amžinai kontroliuoja begaliniai Kūrėjai ir jų partneriai, bet visas reiškinys vyksta pagal nustatytą metodą ir sutinkamai su jėgos, energijos, ir materijos gravitacijos dėsniais. Bet yra kažkas paslaptingo, kas susiję su visuotine erdvės jėga-įkrova; mes gerai suprantame materialių kūrinių organizavimą, pradedant ultimatonine pakopa ir einant tolyn, bet mes ne iki galo suvokiame ultimatonų kosminę protėvystę. Mes esame įsitikinę, jog šitos protėvinės jėgos turi kažkokią Rojaus kilmę, nes jos persmelkta erdve amžinai skrieja tiksliai pagal Rojaus gigantišką kontūrą. Nors ir nereaguojanti į Rojaus gravitaciją, šitoji erdvės jėga-įkrova, visos materializacijos protėvis, iš tikrųjų visada reaguoja į apatinio Rojaus buvimą, akivaizdžiai įeidama į apatinio Rojaus centro grandinę ir iš jos išeidama.

Rojaus jėgos organizatoriai transmutuoja erdvės potenciją į pirminę jėgą ir

išvysto šitą ikimaterialų potencialą į fizinės tikrovės pirminius ir antrinius energijos pasireiškimus. Kada šitoji energija pasiekia reagavimo į gravitaciją lygius, tada arenoje pasirodo supervisatos režimo energijos reguliuotojai ir jų pagalbininkai ir pradeda savo niekada nesibaigiančius manipuliavimus, sumanytus tam, kad sukurtų laiko ir erdvės visatų įvairiapusės įtampos grandines ir energijos kanalus. Šitaip iš tikrųjų erdvėje atsiranda fizinė materija, ir šitaip yra parengiama arena visatos organizavimo pradžiai.

Šitas energijos segmentavimas yra toks reiškiny, kurio Nebadono fizikai niekada neatskleidė. Jų pagrindinį sunkumą sudaro santykinis neprieinamumas prie Rojaus jėgos organizatorių, kadangi gyvieji energijos reguliuotojai, nors jie ir yra kompetentingi tam, kad palaikytų ryšius su erdve-energija, bet jie neturi nė mažiausio supratimo apie kilmę tų energijų, kurias jie taip sumaniai ir protingai manipuliuoja.

Rojaus jėgos organizatoriai yra ūkų sukėlėjai; jie aplink savo buvimą erdvėje sugeba sukelti milžiniškus jėgos ciklonus, kurių, kartą pradėjus, niekada nebegalima sustabdyti arba apriboti tol, kol viską persmelkiančios jėgos yra mobilizuotos tam, kad galų gale atsirastų visatos materijos ultimatoniniai vienetai. Šitaip susidaro spiraliniai ir kitokie ūkai, motininiai ratai, iš kurių tiesiogiai atsiranda saulės ir įvairios jų sistemos. Išorinėje erdvėje gali būti matomi dešimties skirtingų formų ūkai, visatos evoliucijos pirminės fazės, ir šitie milžiniški energijų ratai buvo tokios pačios kilmės, kaip ir tie energijų ratai septyniose supervisatose.

Ūkai labai skiriasi dydžiu ir iš jų atsirandančių žvaigždinių ir planetinių palikuonių skaičiumi ir bendrąja mase. Vienas saulę formuojantis ūkas, kaip tik į šiaurę nuo Orvontono sienų, bet tarp supervisatos erdvės lygio ribų, jau suteikė kilmę apytiksliai keturiasdešimčiai tūkstančių saulių, ir šis motininis ratas vis dar išmeta saules, kurių didžioji dauguma yra daug kartų didesnės už jūsų saulę. Iš kai kurių išorinės erdvės didesniųjų ūkų atsirado iki vieno šimto milijonų saulių.

Ūkai nėra tiesiogiai susieti su koku nors administraciniu vienetu, tokiu, kaip mažieji sektoriai ar vietinės visatos, nors kai kurios vietinės visatos buvo organizuotos iš vieno atskiro ūko produktų. Kiekviena vietinė visata apima tiksliai vieną šimtatūkstantąją supervisatos visuminės energijos įkrovos dalį, nepriklausomai nuo ūko ryšių, kadangi ūkai energijos neorganizuoja – ji yra paskirstoma visuotinai.

[170]▼

Nevisi spiraliniai ūkai yra įsitraukę į saulių sukūrimą. Kai kurie ūkai išlaikė kontrolę daugeliui savo atskirtų žvaigždinių palikuonių, o jų spiralinį atsiradimą sąlygojo tas faktas, kad iš ūko atšakos jų saulės į išorę pasklinda glaudžia rikiuote, bet atgal sugrįžta skirtingais maršrutais, šitokiu būdu padarydamos jas lengvai pastebimas viename taške, bet sunkiau matomas tada, kada jos sugrįždamos skirtingais maršrutais būna plačiai pasklidusios toli išorėje ir toliau nuo ūko atšakos. Šiuo metu Orvontone nėra daug veikiančių saulės formuojančių ūkų, nors Andromeda, kuri yra už apgyvendintos supervisatos ribų, yra labai aktyvi. Šitas toli nutolęs ūkas yra matomas plika akimi, ir kada

jūs žiūrite į jį, stabtelkite, kad pamąstytumėte, jog toji šviesa, kurią jūs matote, paliko šitas tolimas saulės maždaug prieš vieną milijoną metų.

Paukščių Tako galaktiką sudaro didžiulis skaičius anksčiau buvusių spiralinių ir kitokių ūkų, ir daugelis vis dar išlaiko savo pirminę konfigūraciją. Bet dėl vidinių katastrofų ir išorinio traukimo, daugelis patyrė tokių iškreipimų ir pertvarkymų, jog šitas milžiniškas sankaupas privertė atrodyti kaip degančių saulių, tokių, kaip Magelano Debesis, gigantiškos šviečiančios masės. Netoli Orvontono išorinių pakraščių vyrauja žvaigždinių grupių sferinis tipas.

Orvontono milžiniški žvaigždžių debesys turėtų būti laikomi materijos atskiromis sankaupomis, palygintinomis su atskirais ūkais, matomais erdvės regionuose, esančiuose už Paukščių Tako galaktikos ribų. Tačiau, daugelį vadinamųjų erdvės žvaigždinių debesų sudaro tikrai dujinė medžiaga. Šitų žvaigždinių dujinių debesų energijos potencialas yra neįtikėtinai milžiniškas, ir jo dalį pasiima netoli esančios saulės ir persiunčia į erdvę kaip saulės išsiveržimus.

5. ERDVĖS KŪNŲ KILMĖ

Tas masės pagrindas, kuris yra supervisatos saulėse ir planetose, atsiranda iš ūkų ratų; labai mažai supervisatos masės yra organizuojama energijos reguliuotojų tiesioginiu veiksmu (kaip statant architektūrines sferas), nors atviroje erdvėje besikeičiantis materijos kiekis atsiranda nuolat.

Pagal kilmę didžioji dalis saulių, planetų, ir kitų sferų gali būti klasifikuojamos vienoje iš tokių dešimties grupių:

1. *Koncentriniai susitraukę žiedai.* Ne visi ūkai yra spiraliniai. Ne vienas milžiniškas ūkas, vietoje to, kad suskiltų į dvigubų žvaigždžių sistemą ar virstų spirale, susitraukia susidarant dideliame kiekiui žiedų. Toks ūkas ilgą laiką atrodo kaip milžiniška centrinė saulė, kurią supa aplink skriejančių materijos formuočių, panašių į žiedus, daugybė gigantiškų debesų.

2. *Sūkurinės žvaigždės* apima tas saules, kurios yra išmetamos į išorę iš labai karštų dujų didžiulių motininių ratų. Jos nėra išmetamos išorėn kaip žiedai, bet kaip dešniapusės ir kairiapusės procesijos. Sūkurinės žvaigždės yra taip kilusios iš kitokių, nespiralinių ūkų.

3. *Gravitacinio sprogo planetos.* Kada saulė yra kilusi iš spiralinio arba pailgo ūko, tada neretai ji yra išmetama į išorę didžiuliu nuotoliu. Tokia saulė yra nepaprastai dujinė, o vėliau, kada kažkiek atvėsta ir kondensuojasi, tada ji gali kartais skrieti netoli kokios nors milžiniškos materijos masės, gigantiškos saulės ar erdvės tamsiojo kūno. Toks priartėjimas gali būti nepakankamai artimas, kad sukeltų susidūrimą, bet vis vien užtektinai artimas, kad leistų didesniojo kūno gravitacijos traukimui pradėti augančias konvulsijas mažesniajame kūne, šitokiu būdu sukeldamas padidėjusius poslinkius, kurie tuo pačiu metu vyksta patiriančios konvulsijas saulės priešingose pusėse. Aukščiausio pakilimo taške

šitie sproginėjantys išsiveržimai sukuria didelį kiekį įvairaus dydžio materijos sankaupų, kurios gali būti išmetamos toliau už šią materiją išmetančios saulės gravitacijos poveikio zoną, šitokiu būdu tapdamos stabilizuotomis savo pačių orbitose aplink vieną iš šių dviejų kūnų, dalyvaujančių šitame epizode. Vėliau didesnieji materijos rinkiniai susijungia ir palaipsniui prie savęs prisitraukia mažesnius kūnus. Šitokiu būdu atsiranda daugelis iš mažesniųjų sistemų kietųjų planetų. Jūsų pačių saulės sistema turėjo kaip tik tokią kilmę.

4. *Centrifuginės planetinės dukros*. Milžiniškos saulės, kada būna tam tikruose vystymosi etapuose, ir jeigu jų sukimosi greitis smarkiai padidėja, pradeda išsviesti didžiulį kiekį materijos, kuri vėliau gali būti surinkta tam, kad suformuotų mažus pasaulius, kurie toliau skrieja aplink savo motininę saulę.

5. *Gravitacinės stokos sferos*. Atskirų žvaigždžių dydžiui yra kritinė riba. Kada saulė pasiekia tokią ribą, jeigu ji nesumažina sukimosi greičio, tada ji yra pasmerkta suskilti; įvyksta saulės suskilimas ir atsiranda nauja šitos rūšies dviguba žvaigždė. Vėliau gali būti suformuotas didelis skaičius mažų planetų kaip šito subyrėjimo šalutinis produktas.

6. *Spazminės žvaigždės*. Mažesnėse sistemose didžiausioji išorinė planeta kartais pritraukia prie savęs kaimyninius pasaulius, tuo tarpu tos planetos, kurios yra netoli saulės, pradeda savo baigiamąjį pasinėrimą. Jūsų saulės sistemoje tokia pabaiga reikštų, jog saulė pareikalautų tų keturių vidinių planetų, tuo tarpu didžiausioji planeta, Jupiteris, labai smarkiai padidėtų, pasiglemždama likusius pasaulius. Dėl tokios saulės sistemos pabaigos atsirastų dvi gretimos, bet nelygios saulės, dvigubos žvaigždės formuotės vienas tipas. Tokios katastrofos yra nedažnos, išskyrus supervisatos žvaigždėtas sankaupas išoriniuose laisvuose pakraščiuose.

7. *Kamuolinės sferos*. Iš didžiulio materijos kiekio, skriejančio erdvėje, gali palengva susidaryti mažos planetos. Jos išauga dėl palaipsnio meteoritų patekimo ar dėl nedidelių susidūrimų. Tam tikruose erdvės sektoriuose yra palankios sąlygos tokioms planetų susidarymo formoms. Neretas apgyvendintas pasaulis turėjo tokią kilmę.

Kai kurios iš tankių tamsiųjų salų yra tiesiogiai susidariusios dėl erdvėje transmutuojančios energijos palaipsnio natūralaus augimo. Šitų tamsiųjų salų kita grupė atsirado dėl šaltos materijos, paprasčiausių skeveldrų ir meteoritų, skriejančių erdvėje, milžiniško kiekio sukaupimo. Tokios materijos sankaupos niekada nebuvo karštos ir savo sandara, išskyrus tankį, yra labai panašios į Urantiją.

8. *Išdegusios saulės*. Kai kurios iš tamsiųjų erdvės salų yra išdegusios izoliuotos saulės, išnaudojusios visą prieinamą erdvės energiją. Organizuoti materijos vienetai priartėja prie visiško kondensavimosi, realaus užbaigto sukietėjimo; ir reikalingi amžių amžiai tam, kad taip smarkiai kondensuotos materijos milžiniškos masės būtų iš naujo vėl pakrautos erdvės grandinėse ir

šitoku būdu būtų parengtos visatos veikimo naujiems ciklams po susidūrimo arba kokio nors lygiai taip atgaivinančio kosminio atsitikimo.

9. *Susidūrimo sferos*. Tuose tankesniuose susikaupimo regionuose susidūrimai nėra neįprasti. Tokių astronominių iš naujo prisiderinimų lydi milžiniški energijos pokyčiai ir materijos transmutacijos. Susidūrimai, į kuriuos įsivelia negyvos saulės, turi ypatingą poveikį sukuriant plačiai išsplatinančius energijų pulsavimus. Susidūrimų nuolaužos dažnai sudaro materialius branduolius, iš kurių vėliau bus formuojami planetų kūnai, pritaikyti mirtingųjų apgyvendinimui.

[172]▼

10. *Architektūriniai pasauliai*. Tai yra tie pasauliai, kurie yra pastatyti sutinkamai su planais ir ypatumais kokiam nors specialiam tikslui, kaip, pavyzdžiui, Salvingtonas, jūsų vietinės visatos būstinė, ir Uversa, mūsų supervisatos vyriausybės vieta.

Yra daugybė kitų būdų atsirasti saulėms ir susidaryti planetoms, bet aukščiau pateikti procesai numato tuos metodus, kurių pagalba ima egzistuoti didžioji dauguma žvaigždėtų sistemų ir planetinių šeimų. Mėginti pavaizduoti visus skirtingus metodus, kurie įsitraukia į žvaigždines metamorfozes ir į planetinę evoliuciją, tuomet reikėtų pasakoti beveik apie vieną šimtą skirtingų būdų, kurių dėka susiformuoja saulės ir atsiranda planetos. Kada jūsų astronomai įdėmiai tyrinės dangų, tada jie pamatys reiškinius, būdingus visiems šitiems žvaigždžių evoliucijos būdams, bet jie retai kada pastebės įrodymų, kaip susiformuoja šitos mažos, nešviečiančios materijos rinkiniai, kurie tarnauja kaip apgyvendintos planetos, pačios svarbiausios iš gausių materialių kūrinų.

6. ERDVĖS SFEROS

Nepriklausomai nuo kilmės, erdvės įvairios sferos gali būti klasifikuojamos į tokius pagrindinius skyrius:

1. Saulės – erdvės žvaigždės.
2. Erdvės tamsieji kūnai.
3. Mažesnieji erdvės kūnai – kometos, meteoritai, ir mažytės saulių dalys.
4. Planetos, įskaitant apgyvendintus pasaulius.
5. Architektūrinės sferos – specialiai sukurti pasauliai.

Išskyrus architektūrines sferas, visi erdvės kūnai turi evoliucinę kilmę, evoliucinę ta prasme, kad jie nebuvo sukurti Dievybės nurodymu, evoliucinę ta prasme, kad Dievo kūrybiniai veiksmai atsiskleidė laiko-erdvės metodu Dievybės sukurtų ir sutvertų daugelio protingų būtybių veikimo dėka.

Saulės. Jos yra erdvės žvaigždės savo egzistavimo įvairiuose etapuose. Kai kurios iš jų yra atskiros besivystančios erdvės sistemos; kitos yra dvigubos žvaigždės, susitraukiančios ar nykstančios planetinės sistemos. Erdvės žvaigždės egzistuoja ne mažiau kaip tūkstantyje skirtingų būsenų ir etapų. Jūs

esate susipažinę su saulėmis, kurios skleidžia šviesą, lydimą karščio, bet taip pat yra saulių, kurios šviečia be karščio.

Tie trilijonų trilijonai metų, kada paprasta saulė skleis karštį ir šviesą, gerai parodo tą milžinišką energijos atsargą, kurią turi kiekvienas materijos vienetas. Tos realios energijos, kuri yra saugoma fizinės materijos nematomose dalelytėse, beveik neįmanoma įsivaizduoti. Ir šitoji energija tampa beveik visiškai prieinama kaip šviesa, kada ją veikia milžiniškas karščio spaudimas ir su juo susijusios energijos veiklos, kurios vyrauja degančių saulių viduje. Dar ir kitos sąlygos šitas saules įgalina transformuoti ir pasiūsti didelę dalį erdvės energijos, kuri pasklinda nustatytomis erdvės grandinėmis. Saulės dinamos į save traukia, o vėliau paskleidžia fizinės energijos daugelį fazių ir visas materijos formas. Šitokiu būdu saulės tarnauja kaip energijos apytakos pagreitiniojai, veikdamos kaip automatinės energijos valdymo stotys.

Orvontono supervisatą apšviečia ir apšildo daugiau kaip dešimt trilijonų degančių saulių. Šitos saulės yra jums matomos astronominės sistemos žvaigždės. Daugiau negu du trilijonai žvaigždžių yra per daug nutolusios ir per daug mažos, jog kada nors jas būtų galima pamatyti iš

[173]▼

Urantijos. Pagrindinėje visatoje saulių yra tiek, kiek vandens stiklinių yra jūsų pasaulio vandenynuose.

Tamsiosios erdvės salos. Jos yra negyvos saulės ir kitokios didžiulės materijos sankaupos, neturinčios nei šviesos, nei karščio. Kartais tamsiosios salos turi milžinišką masę ir labai smarkiai paveikia visatos pusiausvyrą ir energijos manipuliavimą. Kai kurių tokių didžiulių masių tankis yra beveik neįtikėtinas. Ir tokia didžiulė masės koncentracija tamsiąsias salas įgalina veikti kaip galingus pusiausvyros ratus, veiksmingai išlaikančius susietas didžiules kaimynines sistemas. Jos palaiko energijos gravitacijos pusiausvyrą daugelyje žvaigždynų; daugelis fizinių sistemų, kurios priešingu atveju didžiuliu greičiu nertų į susinaikinimą artimose saulėse, dabar yra saugiai laikomos šitų saugančių tamsiųjų salų gravitacijos grybšnyje. Būtent dėl šitos funkcijos mes galime tiksliai nustatyti jų vietą. Mes išmatavome šviečiančių kūnų gravitacijos traukimą, ir dėl to galime apskaičiuoti erdvės tamsiųjų salų, kurios taip efektyviai veikia, kad išlaikytų konkrečios sistemos pastovų kursą, dydį ir vietą.

Mažieji erdvės kūnai. Meteoritai ir kitokios mažos materijos dalelės, skriejančios ir atsirandančios erdvėje, sudaro energijos ir materialios substancijos milžinišką sankaupą.

Daug kometų yra nesusiformavę laukiniai palikuonys iš saulės motininių ratų, kuriuos palaipsniui į savo kontrolę paima centrinė valdančioji saulė. Kometos taip pat atsiranda ir daugybe kitokių būdų. Kometos uodega nuo traukiančiojo kūno arba saulės nusišuka dėl savo labai smarkiai išretėjusių dujų elektrinės reakcijos, o taip pat dėl šviesos ir kitų energijų, išmetamų iš saulės, realaus spaudimo. Šitas reiškinys sudaro vieną iš konkrečių įrodymų apie

šviesos ir su ja susietų energijų realumą; jis parodo, jog šviesa turi svorį. Šviesa yra reali substancija, o ne tiesiog hipotetinio eterio bangos.

Planetos. Jos yra didesnės materijos sankaupos, kurios orbita skrieja aplink saulę arba kokį nors kitą erdvės kūną; jos skiriasi dydžiu, nuo saulės sistemos sudėtinių dalių iki didžiausių dujinių, skystų, ar kietų sferų. Tie šalti pasauliai, susidarę iš erdvėje skriejančios materijos, kada jiems pasitaiko atsidurti tinkamuose ryšiuose su artima saule, būna idealesnės planetos tam, kad priimtų protingus gyventojus. Mirusios saulės, kaip taisyklė, nėra pritaikytos gyvybei; paprastai jos būna per toli nuo gyvos, degančios saulės, o priedo, jos iš viso yra perdaug masyvios; trauka jų paviršiuje yra milžiniška.

Jūsų supervisatoje rečiau negu kas keturiasdešimtoje šaltoje planetoje gyvena jūsų kategorijos būtybės. Ir, aišku, superkarštos saulės ir šalti nusidriekę pasauliai nėra tinkami tam, kad priglautų aukštesnę gyvybę. Šiuo metu jūsų saulės sistemoje tikrai trys planetos yra tinkamos tam, kad priimtų gyvybę. Urantija dydžiu, tankiu, ir vieta daugeliu atžvilgių yra ideali vieta žmogaus gyvenimui.

Fizinės energijos elgesio dėsniai iš esmės yra visuotiniai, bet vietiniai poveikiai yra labai susiję su tomis fizinėmis sąlygomis, kurios vyrauja atskirose planetose ir vietinėse sistemose. Beveik begalinės tvarinių gyvybės ir kitokių gyvų pasireiškimų įvairovė apibūdina nesuskaičiuojamus erdvės pasaulius. Tačiau, pasaulių grupėje, sujungtoje į konkrečią sistemą, yra tam tikrų panašių aspektų, kaip yra ir protingos gyvybės visatos modelis. Tarp šitų planetinių sistemų, kurios priklauso tai pačiai fizinei grandinei ir kurios artimai viena už kitos be pabaigos skrieja aplink visatų apskritimą, yra fizinių ryšių.

[174]▼

7. ARCHITEKTŪRINĖS SFEROS

Nors kiekvienos supervisatos vyriausybės vieta yra netoli savo erdvės segmento evoliucinių visatų centro, bet ji užima tokį pasaulį, kuris buvo sukurtas pagal įsakymą ir apgyvendintas akredituotų asmenybių. Šitie būstinės pasauliai yra architektūrinės sferos, erdvės kūnai, specialiai pastatyti turint ypatingą tikslą. Nors šitos sferos tuo pačiu naudojasi ir artimųjų saulių šviesa, bet jos yra aprūpintos ir autonominiu apšvietimu ir šildymu. Kiekviena iš jų turi po saulę, kuri skleidžia šviesą be karščio, kaip Rojaus palydovai, tuo tarpu kiekvieną iš jų šiluma aprūpina tam tikrų energijos srovių apytaka netoli sferos paviršiaus. Šitie būstinių pasauliai priklauso vienai iš didesniųjų sistemų ir yra išsidėstę netoli savo atitinkamų supervisatų astronominio centro.

Laikas yra sustandartinintas šių supervisatų būstinėse. Orvontono supervisatos standartinė diena prilygsta beveik trisdešimčiai dienų Urantijos laiku, ir Orvontono metai yra lygūs vienam šimtui standartinių dienų. Uversos metai yra standartiniai metai septintojoje supervisatoje, ir jie be dvidešimt dviejų minučių yra trys tūkstančiai dienų Urantijos laiku, maždaug aštuonerių ir vieno penktadalio jūsų metų laikotarpis.

Septynių supervisatų būstinės pasauliai turi Rojaus, savo tobulumo centrinio modelio, prigimties ir grožio. Tikrovėje, visi būstinių pasauliai yra rojiški. Jie iš tikrųjų yra dangiškosios buveinės, ir jie auga materialiu dydžiu, morontiniu grožiu, ir dvasine šlove nuo Jerusemo iki centrinės Salos. Ir visi šitų būstinių pasaulių palydovai taip pat yra architektūrinės sferos.

Tie įvairūs būstinių pasauliai yra aprūpinti materialaus ir dvasinio kūrinio visais aspektais. Šitie visatų pasimatymų pasauliai yra namai visų rūšių materialioms, morontinėms, ir dvasinėms būtybėms. Kada mirtingieji tvariniai kyla per visatą, pereidami iš materialių sferų į dvasines, tada jie niekada nepraranda dėkingumo savo egzistencijos ankstesniesiems lygiams ir pasidžiaugimo jais.

Jerusemas, jūsų vietinės Satanijos sistemos būstinė, turi savo septynis pereinamosios kultūros pasaulius, aplink kiekvieną iš jų skrieja po septynis palydovus, tarp kurių yra morontinio sulaikymo septyni gyvenamieji pasauliai, žmogaus pirmoji pomirtinė gyvenamoji vieta. Taip, kaip dangaus terminas buvo vartojamas Urantijoje, tai kartais jis reiškė šituos septynis gyvenamuosius pasaulius, pirmasis gyvenamasis pasaulis pavadinamas pirmuoju dangumi, ir taip toliau iki septintojo.

Edentija, jūsų Norlatiadeko žvaigždyno būstinė, turi suvisuomeninančios kultūros ir mokymo savo septyniasdešimt pasaulių, kuriuose kylantieji gyvena po to, kada užbaigia asmenybės mobilizavimo, suvienijimo, ir įgyvendinimo kursą Jeruseme.

Salvingtoną, jūsų vietinės visatos Nebadono sostinę, supa dešimt universitetinių grupių, kiekvienoje iš jų yra po keturiasdešimt devynias sferas. Jose iš tiesų žmogus yra dvasinamas po savo suvisuomeninimo žvaigždyne.

Umažąjį trečiąjį, jūsų mažojo sektoriaus, Ensos, būstinę supa kylančiojo gyvenimo aukščiausiųjų fizinių studijų septynios sferos.

Udidįjį penktąjį, jūsų didžiojo sektoriaus, Splandono, būstinę supa supervisatos išsivysčiusio intelektualaus mokymo septyniasdešimt sferų.

[175]▼

Uversą, jūsų supervisatos, Orvontono, būstinę betarpiškai juosia išvystyto dvasinio mokymo septyni aukštieji universitetai kylantiesiems valiniams tvariniams. Šitų nuostabą keliančių sferų kiekvieną iš septynių grupių sudaro septyniasdešimt specializuotų pasaulių, turinčių tūkstančių tūkstančius viskuo aprūpintų institucijų ir organizacijų, skirtų universitetiniam lavinimui ir dvasinei kultūrai, kur laiko piligrimai iš naujo mokomi ir iš naujo egzaminuojami jiems ruošiantis ilgam skrydžiui į Havoną. Atvykstantieji laiko piligrimai visada priimami šituose asocijuotuose pasauliuose, bet į Havoną išvykstantys absolventai visada išsiunčiami tiesiai nuo Uversos krantų.

Uversa yra dvasinė ir administracinė būstinė maždaug vienam trilijonui apgyvendintų ar apgyvendinamų pasaulių. Orvontono sostinės šlovė, grožis, ir

tobulumas pranoksta bet kokius laiko-erdvės kūrinį stebuklus.

Jeigu visos suprojektuotos vietinės visatos ir jų sudedamosios dalys būtų sukurtos, tai septyniose supervisatose būtų šiek tiek mažiau negu penki šimtai milijardų architektūrinių sferų.

8. ENERGIJOS KONTROLĖ IR REGULIAVIMAS

Supervisatų būstinių sferos yra taip sukonstruotos, kad jos gali veikti kaip labai efektyvūs įtampos-energijos reguliuotojai savo įvairiems sektoriams ir tarnauti kaip energijos sukoncentravimo taškai savo komponentinėms vietinėms visatoms. Jos demonstruoja galingą poveikį fizinių energijų, cirkuliuojančių per organizuotą erdvę, pusiausvyrai ir valdymui.

Tolimesnes reguliuojamąsias funkcijas vykdo supervisatos energijos centrai ir fiziniai kontrolieriai, gyvos ir pusiau gyvos protingos esybės, sukurtos šitam tiesioginiam tikslui. Šituos energijos centrus ir kontrolierius sunku suprasti; žemesniosios kategorijos nėra valinės, jos neturi valios, jos nepasirenka, jų funkcijos yra labai protingos, bet akivaizdžiai automatinės ir neatskiriamos nuo jų labai smarkiai specializuotos organizacijos. Supervisatų energijos centrai ir fiziniai kontrolieriai imasi nukreipti ir iš dalies kontroliuoti tas trisdešimties energijų sistemas, kurios sudaro gravitos sferą. Fizinės energijos grandinėms, kurias valdo Uversos energijos centrai, reikia šiek tiek daugiau kaip 968 milijonų metų tam, kad užbaigtų šios supervisatos apjuosimą.

Atsirandanti energija turi substanciją; ji turi svorį, nors svoris visada yra santykinis, priklausantis nuo skriejimo greičio, masės, ir antigravitacijos. Materijoje masė turi tendenciją skriejimo greitį energijoje sulėtinti; ir bet kur esantis energijos skriejimo greitis išreiškia: skriejimo greičio pirminį padovanojimą, minus sulėtinimą mase, sutinkamą judėjime, plius supervisatos gyvų energijos kontrolierių reguliuojančiąją funkciją ir netoli esančių labai karštų arba labai įkrautų kūnų fizinį poveikį.

Visuotinis planas tam, kad būtų palaikoma pusiausvyra tarp materijos ir energijos, būtinai sukelia mažesnių materialių vienetų amžiną susidarymą ir suirimą. Visatos Energijos Reguliotojai turi sugebėjimą kondensuoti ir sulaikyti arba išplėsti ir išlaisvinti besikeičiantį energijos kiekį.

Gavusi sulėtinimo poveikį pakankamai ilgai, gravitacija visą energiją galiausiai paverstų į materiją, jeigu ne du faktoriai: Pirma, energijos kontrolierių antigravitacinis poveikis, ir antra, organizuota materija linksta į suirimą tam tikromis sąlygomis, kurios yra sutinkamos labai karštose žvaigždėse, ir tam tikromis ypatingomis sąlygomis erdvėje netoli labai energizuotų šaltųjų kondensuotos materijos kūnų.

[176]▼

Kada masė tampa per didelė sankaupa ir kelia pavojų energijos pusiausvyrai, tada tam, kad būtų palaipsniui sumažinamos fizinės energijos grandinės, įsiterpia fiziniai kontrolieriai, nebent pačios gravitacijos tolimesnį polinkį per daug materializuoti energiją nugalėtų įvykstantis susidūrimas tarp negyvų erdvės milžinų, šitokiu būdu per akimirsnį visiškai sunaikindamas

sankaupinius gravitacijos rinkinius.

Per šituos susidūrimų epizodus milžiniškos materijos masės staigiai yra paverčiamos į rečiausią energijos formą, ir kova dėl visuotinės pusiausvyros yra pradedama iš naujo. Galiausiai didesnės fizinės sistemos tampa stabilizuotomis, tampa fiziškai nusistovėjusiomis, ir yra įtraukiamos į subalansuotas ir nusistovėjusias supervisatų grandines. Po šito įvykio tokiose nusistovėjusiose sistemose daugiau nebevyks tokių susidūrimų ar kitokių naikinančių katastrofų.

Per energijos augimo laikotarpius būna energijos svyravimai ir karščio pulsavimai, kuriuos lydi elektriniai pasireiškimai. Energijos atoslūgio laikotarpiais būna padidėjusios tendencijos materijai kauptis, kondensuotis, ir išsiveržti iš kontrolės silpniau subalansuotose grandinėse, su dėl to atsirandančiais potvynio ir atoslūgio arba koliziniais prisiderinimais, kurie greitai atstato pusiausvyrą tarp cirkuliuojančios energijos ir tiesiogine prasme labiau stabilizuotos materijos. Numatyti ir kitokiu būdu suprasti degančių saulių ir erdvės tamsiųjų kūnų toki tikėtiną elgesį yra dangiškųjų astronomų viena iš užduočių.

Mes galime atpažinti didžiąją dalį tų dėsnių, kurie valdo visatos pusiausvyrą, ir numatyti didelę dalį to, kas yra susieta su visatos stabilumu. Iš esmės, mūsų prognozės yra patikimos, bet mes visada susiduriame su tam tikromis jėgomis, kurios neviseiškai derinasi su mums žinomais energijos kontrolės ir materijos elgesio dėsniais. Visų fizinių reiškinių prognozė tampa vis sunkesne, kada mes einame iš Rojaus tolyn į išorę į visas. Kada mes išeiname už Rojaus Valdovų asmeninio administravimo ribų, tada susiduriame su vis didėjančiu nesugebėjimu tą apskaičiuoti pagal nustatytus standartus ir pagal įgytą patyrimą stebint vien tiktai gretimų astronominių sistemų fizinius reiškinius. Net septynių supervisatų sferose mes gyvename tarp jėgos veiksmų ir energijos reakcijų, kurios persmelkia visas mūsų sritis ir suvienyta pusiausvyra nusidriekia tolyn per visus išorinės erdvės regionus.

Kuo toliau mes einame į išorę, tuo tikresnė galimybė mums susidurti su tais besikeičiančiais ir nenuspėjamais reiškiniais, kurie taip neklystamai liudija apie Absoliutų ir patirtinių Dievybių nesuvokiamą buvimą-veikimą. Ir šitie reiškiniai turi rodyti tam tikrą visų daiktų visuotinę virškontrolę.

Orvontono supervisata, matomai, dabar išsikrauna; išorinės visatos atrodo pasikrauna neprilygstamai veiklai ateityje; centrinė Havonos visata yra amžinai stabilizuota. Gravitacija ir karščio nebuvimas (šaltis) organizuoja ir išlaiko materiją drauge; karštis ir antigravitacija griauna materiją ir paskleidžia energiją. Gyvieji energijos reguliuotojai ir jėgos organizatoriai yra visatos sukūrimo, išardymo, ir perdarymo begalinių metamorfozių ypatingo valdymo ir išmintingo reguliavimo paslaptis. Ūkai gali suirti, saulės gali išdegti, sistemos gali išnykti, o planetos gali pražūti, bet visatos neišsieikvoja.

9. SUPERVISATŲ GRANDINĖS

Rojaus visuotinės grandinės iš tikrųjų persmelkia septynių supervisatų valdas. Šitos buvimo grandinės yra tokios: Visuotinio Tėvo

asmenybės gravitacija, Amžinojo Sūnaus dvasinė gravitacija, Bendrai Veikiančiojo proto gravitacija, ir amžinosios Salos materialioji gravitacija.

Papildomai prie visuotinių Rojaus grandinių ir papildomai prie Absoliutų ir patirtinių Dievybių buvimo-veikimo tarp supervisatos erdvės lygio ribų, veikia tikrai du energijos-grandinės skyriai arba įtampos suskaidymai: supervisatos grandinės ir vietinės visatos grandinės.

Supervisatos grandinės:

1. Rojaus vienos iš Septynių Pagrindinių Dvasių suvienijanti intelekto grandinė. Tokia kosminio proto grandinė yra apribota viena atskira supervisata.
2. Atspindinčiųjų Dvasių atspindinčiojo tarnavimo grandinė kiekvienoje supervisatoje.
3. Paslaptinių Pagalbininkų slaptosios grandinės, tam tikru būdu tarpusavyje susietos ir per Dieviningtoną sujungtos su Visuotiniu Tėvu Rojuje.
4. Amžinojo Sūnaus tarpusavio bendravimo su savo Rojaus Sūnumis grandinė.
5. Begalinės Dvasios buvimas akimirksniu.
6. Rojaus programos, erdvės pranešimai iš Havonos.
7. Energijos centrų ir fizinių kontrolierių energijų grandinės.

Vietinės visatos grandinės:

1. Rojaus Sūnų padovanojama dvasia, savęs padovanojimo pasaulių Guodėja. Tiesos Dvasia, Mykolo dvasia Urantijoje.
2. Dieviškųjų Tarnų, vietinių visatų Motinų Dvasių, grandinė, jūsų pasaulio Šventoji Dvasia.
3. Vietinės visatos intelekto tarnavimo grandinė, įskaitant ir skirtingai veikiantį pagalbinių proto dvasių buvimą.

Kada vietinėje visatoje išsivysto tokia dvasinė harmonija, kad jos atskiros ir sujungtos grandinės tampa neatskiriamomis nuo supervisatos grandinių, kada realiai išsivysto tokia veikimo tapatybė ir tarnavimo vienovė, tada iš tiesų vietinė visata nedelsiant įsiskieja į šviesos ir gyvenimo nusistovėjusias grandines, iš karto tapdama tinkama tam, jog būtų priimta į superkūrinio išstobulintos sąjungos dvasinę konfederaciją. Priėmimo į Dienų Senųjų tarybas, į supervisatos konfederacijos narystę, reikalavimai yra tokie:

1. *Fizinis stabilumas.* Vietinės visatos žvaigždės ir planetos turi būti pusiausvyroje; tiesioginių žvaigždinių metamorfozių laikotarpiai turi būti pasibaigę. Visata į priekį turi žengti aiškiu keliu; jos orbita turi būti saugiai ir galutinai nusistovėjusi.

2. *Dvasinė ištikimybė.* Turi egzistuoti tokia būseną, kada Dievo Sūnus Aukščiausiasis Valdovas, kuris vadovauja tokios visatos reikalams, yra pripažįstamas visuotinai, ir jam išreiškiama visuotinė ištikimybė. Tarp visos

vietinės visatos atskirų planetų, sistemų, ir žvaigždynų turi būti atsiradusi harmoningo bendradarbiavimo būseną.

Apie jūsų vietinę visatą net negalvojama, kad ji priklauso supervisatos nusistovėjusiai fizinei kategorijai, tuo labiau nemanoma, kad ji turi narystę supervisatos pripažintoje dvasinėje šeimoje. Nors Nebadonas dar neturi

[178]▼

atstovavimo Uversoje, bet kartas nuo karto iš supervisatos vyriausybės mes būname siunčiami į jo pasaulius su specialiomis misijomis, net ir taip, kaip dabar aš esu atvykęs į Urantiją tiesiai iš Uversos. Mes suteikiame bet kokią įmanomą pagalbą jūsų reguliuotojams ir valdovams, jiems sprendžiant savo sunkias problemas; mes trokštame pamatyti jūsų visatą pasirengusią tam, kad būtų iki galo priimta į supervisatos šeimos asocijuotus kūrinius.

10. SUPERVISATŲ VALDOVAI

Supervisatų būstinės yra laiko-erdvės sferų aukštųjų dvasinių vyriausybių vietos. Supervyriausybės vykdomajai atšakai, kilusiai iš Trejybės Tarybų, betarpiškai vadovauja aukščiausiosios priežiūros viena iš Septynių Pagrindinių Dvasių, būtybių, kurios sėdi Rojaus valdžios vietose ir administruoja supervisatas per Septynis Aukščiausiuosius Vykdytojus, esančius Begalinės Dvasios septyniuose ypatinguose pasauliuose, labiausiai išoriškuose Rojaus palydovuose.

Supervisatų būstinės yra Atspindinčiųjų Dvasių ir Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjų gyvenamosios vietos. Iš šitos tarpinės padėties šitos nuostabios būtybės vykdo savo milžiniškas atspindėjimo operacijas, šitokiu būdu tarnaudamos centrinei visatai viršuje ir vietinėms visatoms apačioje.

Kiekvienai supervisatai vadovauja trys Dienų Senieji, supervyriausybės jungtiniai vyriausieji vykdytojai. Supervisatos vyriausybės vykdančioje atšakoje personalą sudaro septynios skirtingos grupės:

1. Dienų Senieji.
2. Išminties Tobulintojai.
3. Dieviškieji Patarėjai.
4. Visuotiniai Cenzoriai.
5. Galingieji Žinianešiai.
6. Tie Aukštieji Valdžioje.
7. Tie be Vardo ir Skaičiaus.

Trims Dienų Seniesiems betarpiškai padeda vieno milijardo Išminties Tobulintojų korpusas, su kuriuo yra susieti trys milijardai Dieviškųjų Patarėjų. Vienas milijardas Visuotinių Cenzorių yra paskirta kiekvienai supervisatos administracijai. Šitos trys grupės yra Trejybės Lygiavertės Asmenybės, tiesiogiai ir dieviškai kilusios iš Rojaus Trejybės.

Likusios trys kategorijos, Galingieji Žinianešiai, Tie Aukštieji Valdžioje, ir Tie be Vardo ir Skaičiaus, yra pašlovinti pakilusieji mirtingieji. Pirmieji iš šitų kategorijų pasirodė pakilusiųjų režimo metu ir perėjo per Havoną Grandfandos dienomis. Kada jie pasiekė Rojų, tada jie buvo įtraukti į Užbaigtumo Korpusą, apkabinti Rojaus Trejybės, ir vėliau paskirti į Dienų Senujų dieviškąją tarnystę. Kaip klasė, šitos kategorijos yra žinomos kaip Pasiekimo Sutrejbinti Sūnūs, būdamos dualistinės prigimties, bet dabar esančios Trejybės tarnystėje. Šitokiu būdu supervisatos vyriausybė buvo išplėsta tam, kad įtrauktų pašlovintus ir ištobulintus evoliucinių pasaulių vaikus.

Lygiavertę supervisatos tarybą sudaro anksčiau paminėtos septynios vykdomosios grupės ir žemiau išvardinti sektorių valdovai ir kiti

[179]▼

regioniniai prižiūrėtojai:

1. Dienų Tobulieji – supervisatos didžiųjų sektorių valdovai.
2. Dienų Nesenieji – supervisatos mažųjų sektorių tvarkytojai.
3. Dienų Sąjungos – vietinių visatų valdovų Rojaus patarėjai.
4. Dienų Ištikimieji – žvaigždynų vyriausybių valdovų Pačių Aukštųjų Rojaus patarėjai.
5. Trejybės Sūnūs Mokytojai, kurie kartais gali budėti supervisatos būstinėje.
6. Dienų Amžinieji, kurie gali kartais būti supervisatos būstinėje.
7. Septyni Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai – septynių Atspindinčiųjų Dvasių atstovai ir per jas atstovaujantys Rojaus Septynioms Pagrindinėms Dvasioms.

Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai taip pat atstovauja dideliui skaičiui būtybių grupių, kurios yra įtakingos supervisatos vyriausybei, tačiau kurios, šiuo metu, dėl įvairių priežasčių, nėra iki galo aktyvios pagal savo individualius sugebėjimus. Šita grupė apima: Aukščiausiosios Būtybės besivystantį asmenybės pasireiškimą supervisatoje, Aukščiausiojo Beribius Prižiūrėtojus, Galutiniojo Apribotus Vicegerentus, Madžestono neįvardintus ryšio atspindėtojus, ir Amžinojo Sūnaus viršasmenius dvasinius atstovus.

Supervisatos būstinėje beveik visada galima surasti sukurtų būtybių visų grupių atstovus. Supervisatų įprastą tarnavimo darbą atlieka galingieji sekonaifimai ir Begalinės Dvasios milžiniškos šeimos kiti atstovai. Šitiems nuostabiems centrams administruojant supervisatą, kontroliuojant supervisatą, tarnaujant supervisatai, ir įvykdant supervisatos nuosprendžius, visuotinės gyvybės kiekvienos sferos protingos būtybės yra kartu įtraukiamos ir į veiksmingą tarnavimą, išmintingą administravimą, kupiną meilės globą, ir teisingą sprendimo priėmimą.

Supervisatos neturi kokio nors pobūdžio ambasadorių atstovavimo; viena nuo kitos jos yra visiškai izoliuotos. Viena apie kitos reikalus sužino tiktai per Rojaus analitinį centrą, kurį turi Septynios Pagrindinės Dvasios. Jų valdovai dieviškosios išminties tarybose dirba savo pačių supervisatų gerovei nepriklausomai nuo to, kas bevyktų visuotinės kūrinijos kituose sektoriuose. Šita supervisatų izoliacija išliks iki to laiko, kol bus pasiektas jų koordinavimas besivystančios patirtinės Aukščiausiosios Būtybės asmenybės-suverenumo labiau užbaigtu įgyvendinimu.

11. SVARSTYMŲ ASAMBLĖJA

Būtent tokiuose pasauliuose, kaip Uversa, būtybės, atstovaujančios tobulumo autokratijai ir evoliucijos demokratijai, vienos su kitomis susitinka betarpiškai. Supervyriausybės vykdomoji atšaka atsiranda tobulumo sferose; įstatymus leidžiančioji atšaka atsiranda iš evoliucinių visatų suklestėjimo.

Supervisatų svarstymų asamblėja yra apribota būstinės pasauliu. Šitą įstatymus priimančiąją arba patariamąją tarybą sudaro septyneri rūmai, į kiekvienus rūmus kiekviena vietinė visata, priimta į supervisatų tarybas, renka vietinį atstovą. Šituos atstovus iš kylančiųjų piligrimų, baigusią mokymą Orvontone,

[180]▼

kurie laukia Uversoje turėdami leidimą tam, jog būtų nugabenti į Havoną, parenka tokių vietinių visatų aukštosios tarybos. Tokios tarnystės vidutiniška trukmė yra maždaug vienas šimtas metų standartiniu supervisatos laiku.

Aš iš tikrųjų nieko negirdėjau, jog būtų buvęs koks nors nesutarimas tarp Orvontono vykdytojų ir Uversos asamblėjos. Niekada dar, per mūsų supervisatos istoriją, svarstymų organas nebuvo pateikęs tokios rekomendacijos, dėl kurios įgyvendinimo supervisatos vyriausybės vykdomasis skyrius būtų bent jau suabejojęs. Visada iš tiesų vyravo tobuliausia harmonija ir tarpusavio sutarimas, o visa tai pažymi tą faktą, jog evoliucinės būtybės iš tikrųjų gali pasiekti išstobulintos išminties, kuri jas gali sujungti su tobulos kilmės ir dieviškosios prigimties asmenybėmis, aukštumas. Svarstymų asamblėjų buvimas supervisatų būstinėse atskleidžia Visuotinio Tėvo ir jo Amžinojo Sūnaus visos gigantiškos evoliucinės sampratos išmintį ir pranašauja jos galutinį triumfą.

12. AUKŠČIAUSIEJI TRIBUNOLAI

Kada mes kalbame apie Uversos vyriausybės vykdomąją ir įstatymus priimančiąją atšakas, tai jūs galite, pagal Urantijos pilietinio valdymo kai kurių formų analogiją, samprotauti, jog mes turime turėti trečiąją arba juridinę atšaką, ir mes ją turime; bet ji neturi atskiros personalo. Mūsų teismai yra sudaryti šitokiu būdu: Jiems pirmininkauja, sutinkamai su bylos pobūdžiu ir rimtumu, vienas Dienų Senasis, vienas Išminties Tobulintojas, arba vienas Dieviškasis Patarėjas. Liudijimus už arba prieš individą, planetą, sistemą, žvaigždyną, ar visatą pateikia ir aiškina Cenzoriai. Laiko vaikų ir evoliucinių planetų gynimą siūlo Galingieji Žinianešiai, oficialūs supervisatų vyriausybių stebėtojai vietinėse visatose ir sistemose. Aukštosios vyriausybės požiūrį išdėsto Tie Aukštieji Valdžioje. Ir nuosprendį paprastai formuluoja kintančio dydžio komisija, susidedanti iš vienodo skaičiaus Tų be Vardo ir Skaičiaus ir grupės supratingų asmenybių, parinktų iš svarstymų asamblėjos.

Dienų Senujų teismai yra aukščiausieji peržiūros tribunolai visų komponentinių visatų dvasiniams nuosprendžiams. Vietinių visatų Sūnūs Valdovai yra aukščiausieji savo pačių valdose; jie supervyriausybei yra pavaldūs tik tiek, kiek patys savanoriškai perduoda savo reikalus tam, kad Dienų Senieji patartų arba priimtų nuosprendį, išskyrus tas bylas, kurios yra susijusios su valinių tvarinių sunaikinimu. Mandatai dėl nuosprendžio atsiranda vietinėse visatose, bet nuosprendžiai dėl valinio tvarinio sunaikinimo visada priimami supervisatos būstinėje ir vykdomi iš jos. Vietinių visatų Sūnūs gali pateikti dekretą dėl mirtingojo žmogaus išlikimo, tačiau tik Dienų Senieji gali priimti vykdomąjį nuosprendį dėl amžinojo gyvenimo ir mirties reikalų.

Dėl visų reikalų, kuriems nereikia teismo, įrodymų pateikimo, sprendimus priima Dienų Senieji arba jų pagalbininkai, ir šitie sprendimai visada būna vienbalsiai. Čia mes kalbame apie tobulumo tarybas. Šituose aukščiausiųjų ir nuostabiausiųjų tribunolų dekretuose nėra nei nesutarimų, nei mažumos nuomonių.

Su tam tikromis negausiomis išimtimis šios supervyriausybės atitinkamose savo sferose jurisdikciją vykdo visa kam ir visoms būtybėms. Nėra apeliavimo dėl supervisatos valdžios nurodymų ir sprendimų, kadangi jie išreiškia Dienų Senujų ir tos Pagrindinės Dvasios, kuri, iš Rojaus, vadovauja tos konkrečios supervisatos likimui, sutampančias nuomones.

[181]▼

13. SEKTORIŲ VYRIAUSYBĖS

Didysis sektorius sudaro maždaug vieną dešimtadalį visos supervisatos ir susideda iš vieno šimto mažųjų sektorių, dešimt tūkstančių vietinių visatų, maždaug vieno šimto milijardų apgyvendinamų pasaulių. Šituos didžiuosius sektorius valdo trys Dienų Tobulieji, Trejybės Aukščiausiosios Asmenybės.

Dienų Tobulųjų teismai yra sudaryti didele dalimi taip, kaip ir Dienų Senujų teismai, išskyrus tai, kad jie nepriima dvasinių nuosprendžių valdoms. Šitų didžiųjų sektorių vyriausybių darbas daugiausia yra susijęs su toli nusidriekusi kūrinių intelektualiu statusu. Didieji sektoriai sulaiko, sprendžia, išplatina,

susistemina, kad būtų pranešama Dienų Senųjų teismams, kasdienio ir administracinio pobūdžio visus supervisatos svarbos reikalus, kurie nėra betarpiškai susiję su valdų dvasiniu administravimu arba su Rojaus Valdovų planų dėl mirtingųjų kilimo vykdymu. Didžiojo sektoriaus vyriausybės personalas niekuo nesiskiria nuo supervisatos vyriausybės personalo.

Kaip Uversos nuostabūs palydovai yra susiję su jūsų baigiamuoju dvasiniu parengimu Havonai, taip Udidžiojo penktojo septyniasdešimt palydovų iš tiesų yra atsidavę jūsų supervisatos intelektualiam mokymui ir vystymui. Iš tikrųjų iš viso Orvontono čia yra surinktos išmintingos būtybės, kurios nenuilstamai dirba tam, kad laiko mirtinguosius parengtų tolimesniam žengimui į priekį link amžinybės karjeros. Kylančių mirtingųjų didžiausia mokymo dalis yra įgyvendinama šiuose septyniasdešimtyje mokymo pasaulių.

Mažųjų sektorių vyriausybėms vadovauja po tris Dienų Nesenuosius. Jų administracija daugiausia rūpinasi savo sudedamųjų vietinių visatų fizine kontrole, suvienijimu, stabilizavimu, ir administravimo įprastiniu koordinavimu. Kiekvienas mažasis sektorius apima vieną šimtą vietinių visatų, dešimt tūkstančių žvaigždynų, vieną milijoną sistemų, arba apie vieną milijardą apgyvendinamų pasaulių.

Mažųjų sektorių būstinių pasauliai yra Pagrindinių Fizinių Kontrolierių didingos susitikimų vietos. Šituos būstinių pasaulius supa septynios mokymo sferos, kurios sudaro supervisatos pradinės mokyklas ir yra lavinimo centrai, kuriuose pateikiamos fizinės ir administracinės žinios, susijusios su visatų visata.

Mažųjų sektorių vyriausybių administratoriai yra tiesiogiai pavaldūs didžiojo sektoriaus valdovų jurisdikcijai. Dienų Nesenieji gauna visus stebėjimų pranešimus ir koordinuoja visas rekomendacijas, kurios pasiekia supervisatą iš Dienų Sąjungų, kurios kaip Trejybės stebėtojai ir patarėjai yra dislokuotos vietinių visatų būstinių sferose, ir iš Dienų Ištikimųjų, kurie panašiai yra priskirti prie Pačių Aukštųjų tarybų žvaigždynų būstinėse. Visi tokie pranešimai yra siunčiami Dienų Tobuliesiems didžiuosiuose sektoriuose, kad vėliau būtų perduoti toliau Dienų Senųjų teismams. Šitokiu būdu Trejybės režimas nusidriekia nuo vietinių visatų žvaigždynų aukštyn iki supervisatos būstinės. Vietinių sistemų būstinės Trejybės atstovų neturi.

14. SEPTYNIŲ SUPERVISATŲ TIKSLAI

Yra septyni pagrindiniai tikslai, kurie atsiskleidžia septynių supervisatų evoliucijoje. Kiekvienas pagrindinis tikslas supervisatos evoliucijoje turės

[182]▼

pilniausią išraišką tikrai vienoje iš septynių supervisatų, ir dėl to iš tiesų kiekviena supervisata turi ypatingą funkciją ir unikalų pobūdį.

Orvontonas, septintoji supervisata, toji, kuriai priklauso jūsų vietinė visata, daugiausia yra žinomas dėl savo gausaus ir atsidavusio gailestingo tarnavimo, kurį dovana šių sferų mirtingiesiems. Jis yra garsus dėl to būdo, kuriame vyrauja teisingumas, suminkštintas gailestingumu, o valdžia valdo remdamasi

kantrybe, tuo metu, kai laiko aukos yra laisvai aukojamos tam, kad užtikrintų amžinybės stabilizavimą. Orvontonas yra meilės ir gailestingumo demonstravimas visatoje.

Tačiau, labai sunku pavaizduoti mūsų sampratą apie šio evoliucinio tikslo, kuris atsiskleidžia Orvontone, tikrąjį pobūdį, bet galima būtų apie jį užsiminti pasakius tai, jog šitame superkūrinyje mes jaučiame, kad šeši kosminės evoliucijos unikalūs tikslai, kaip jie pasireiškia šešiuose asocijuotuose superkūriniuose, čia yra tarpusavyje susiejami į visumos prasmingumą; ir būtent dėl šitos priežasties mes kartais darydavome prielaidą, jog Dievo Aukščiausiojo išvystytas ir užbaigtas įsameninimas tolimoje ateityje ir iš Uversos valdys išstobulintas septynias supervisatas savo tuo metu pasiektos visagalės suverenios valdžios viso patirtinio didingumo dėka.

Kaip Orvontonas yra unikalus prigimtimi ir individualus lemtimi, lygiai taip ir kiekviena iš šešių su juo susietų supervisatų yra unikali prigimtimi ir individuali lemtimi. Tačiau didelė dalis to, kas vyksta Orvontone, jums neapreiškama, ir iš šitų Orvontono gyvenimo neapreiktų aspektų didelė dalis turi būti kuo pilniausiai išreikšta kurioje nors kitoje supervisatoje. Supervisatos evoliucijos septyni tikslai apima visas septynias supervisatas, bet kiekvienas superkūrinyje išraišką iki galo suteiks tikrai vienam iš šitų tikslų. Tam, kad daugiau suprastumėte apie šituos supervisatų tikslus, daug kas, ko jūs nesuprantate, jums turėtų būti apreiškta, bet net ir tada jūs suvoktumėte tikrai mažą dalį. Šitas ištisas pasakojimas suteikia tikrai trumpą žvilgsnį į milžinišką kūrinių, kurio dalimi yra jūsų pasaulis ir vietinė sistema.

Jūsų pasaulis vadinamas Urantija, ir jo numeris planetų grupėje, arba Satanijos sistemoje, yra 606. Šita sistema šiuo metu turi 619 apgyvendintų pasaulių, o daugiau negu du šimtai papildomų planetų palankiai vystosi link to, kad taptų apgyvendintais pasauliais kažkuriuo metu ateityje.

Satanija turi būstinės pasaulį, vadinamą Jerusemu, o Norlatiadeko žvaigždynė šios sistemos numeris yra dvidešimtas ketvirtas. Jūsų žvaigždyną, Norlatiadeką, sudaro vienas šimtas vietinių sistemų, ir jis turi būstinės pasaulį, vadinamą Edentija. Norlatiadekas yra septyniasdešimtas numeris Nebadono visatoje. Nebadono vietinę visatą sudaro vienas šimtas žvaigždynų, ir ji turi sostinę, žinomą Salvingtono vardu. Ensos mažajame sektoriuje Nebadono visata turi aštuoniasdešimt ketvirtąjį numerį.

Ensos mažąjį sektorių sudaro vienas šimtas vietinių visatų, ir jis turi sostinę, kuri yra vadinama Umažoji trečioji. Šitas mažasis sektorius turi trečiąjį numerį Splandono didžiajame sektoriuje. Splandoną sudaro vienas šimtas mažųjų sektorių, ir jis turi pasaulį būstinę, kuri yra vadinama Udidžioji penktoji. Tai yra Orvontono supervisatos, didžiosios visatos septintojo segmento, penktasis didysis sektorius. Šitokiu būdu jūs galite nustatyti savo planetos vietą visatų visatos organizacijos ir administracijos schemeje.

Didžiojoje visatoje jūsų pasaulio, Urantijos, numeris yra 5.342.482.337.666. Tai yra registracijos numeris Uversoje ir Rojuje, jūsų numeris apgyvendintų pasaulių kataloge. Aš žinau registracijos numerį fizinėje sferoje, bet jis yra tokio nepaprasto dydžio, kad mirtingojo protui turi mažai praktinės reikšmės.

[183]▼

Jūsų planeta yra milžiniško kosmoso narys; jūs priklausote beveik begalinei pasaulių šeimai, bet jūsų sfera yra taip tiksliai administruojama ir taip su meile puoselėjama tarsi ji būtų vienintelis apgyvendintas pasaulis visoje egzistencijoje.

[Pateikta Visuotinio Cenzoriaus, gyvenančio Uversoje.]

[184]▼

16 DOKUMENTAS

SEPTYNIOS PAGRINDINĖS DVASIOS

ROJAUS Septynios Pagrindinės Dvasios yra Begalinės Dvasios pirminės asmenybės. Šituo septinkarčiu savęs padauginimo kūrybiniu veiksmu Begalinė Dvasia išnaudojo matematinių kombinacijų galimybes, kurios tik gali būti faktiškai egzistuojant Dievybės trims asmenims. Jeigu būtų buvę įmanoma sukurti didesnę skaičių Pagrindinių Dvasių, tai jos būtų sukurtos, bet yra tikrai septynios asociatyvios galimybės, ir tikrai septynios, neatskiriamos nuo trijų Dievybių. Ir tai paaiškina, kodėl visata yra valdoma septyniuose didžiuliuose skyriuose, ir kodėl skaičius septyni iš esmės yra bazinis jos organizavimui ir administravimui.

Šitokiu būdu Septynios Pagrindinės Dvasios yra kilusios ir gauna individualius bruožus iš tokių septynių panašumų:

1. Visuotinio Tėvo.
2. Amžinojo Sūnaus.
3. Begalinės Dvasios.
4. Tėvo ir Sūnaus.
5. Tėvo ir Dvasios.
6. Sūnaus ir Dvasios.
7. Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios.

Mes labai mažai ką žinome apie Tėvo ir Sūnaus veiksmą kuriant Pagrindines Dvasias. Matomai jos buvo sukurtos asmeniniais Begalinės Dvasios veiksmiais, bet mes buvome aiškiai mokomi, kad jų atsiradime dalyvavo tiek Tėvas, tiek Sūnus.

Dvasiniu charakteriu ir prigimtimi šitos Rojaus Septynios Dvasios yra kaip viena, bet visais kitais tapatybės aspektais jos yra labai nepanašios, o jų veiklos supervisorose rezultatai yra tokie, kad kiekvienos iš jų individualūs skirtumai yra neklystamai matomi. Didžiosios visatos septynių segmentų – ir net vienas su kitu susijusių išorinės erdvės segmentų – visus vėlesnius planus sąlygojo aukščiausios ir galutinės priežiūros šitų Septynių Pagrindinių Dvasių nedvasinis skirtingumas.

Pagrindinės Dvasios turi daug funkcijų, bet šiuo metu jų ypatinga sfera yra

septynių supervisatų centrinė priežiūra. Kiekviena Pagrindinė Dvasia turi milžinišką jėgos koncentravimo būstinę, kuri lėtai skrieja aplink Rojaus periferiją, visada savo padėtį išlaikydama tiesiai prieš tą visatą, kurią tiesiogiai ir prižiūri, ir ties Rojaus specializuotu energijos kontrolės ir segmentinio energijos paskirstymo sukoncentravimo tašku. Bet kurios iš šių supervisatų radialinės ribų linijos iš tiesų sueina į prižiūrinčiosios Pagrindinės Dvasios Rojaus būstinę.

[185]▼

1. RYŠYS SU TRIVIENE DIEVYBE

Bendrai Veikiantysis, Begalinė Dvasia, yra būtina tam, kad būtų užbaigtas nepadalintos Dievybės trivienis įsmeninimas. Šitas trigubas Dievybės įsmeninimas yra neatsiejamai septinkartis pagal individualios ir asociatyvios išraiškos galimybę; dėl to vėlesnis planas sukurti visas, apgyvendintas protingomis ir potencialiai dvasingomis būtybėmis, tinkamai išreiškiančiomis Tėvą, Sūnų, ir Dvasią, Septynių Pagrindinių Dvasių įsmeninimą padarė neišvengiamu. Mes ėmėme kalbėti apie Dievybės trikartį įsmeninimą kaip apie *absoliučią neišvengiamybę*, tuo tarpu ėmėme žiūrėti į Septynių Pagrindinių Dvasių atsiradimą kaip į *ikiabsoliučią neišvengiamybę*.

Nors Septynios Pagrindinės Dvasios vargu ar išreiškia *trigubą* Dievybę, bet jos yra *septinkartės* Dievybės amžinasis pavaizdavimas, Dievybės trijų amžinai egzistuojančių asmenų aktyvios ir asociatyvios funkcijos. Šitomis Septyniomis Dvasiomis, šitose Septyniose Dvasiose, ir per šitas Septynias Dvasias Visuotinis Tėvas, Amžinasis Sūnus, arba Begalinė Dvasia, arba bet kuris dualistinis susivienijimas, gali veikti kaip tokie. Kada Tėvas, Sūnus, ir Dvasia veikia drauge, tada jie gali veikti ir iš tiesų veikia per Septintąją Pagrindinę Dvasią, bet ne kaip Trejybę. Pagrindinės Dvasios po vieną arba kolektyviai išreiškia bet kurią įmanomą ir visas įmanomas Dievybės funkcijas, vieną ir kelias, bet ne kolektyvinę, ne Trejybę. Septintoji Pagrindinė Dvasia asmeniškai neveikia Rojaus Trejybės atžvilgiu, ir kaip tik dėl to ji *asmeniškai* ir gali veikti Aukščiausiosios Būtybės vardu.

Tačiau kada Septynios Pagrindinės Dvasios savo asmeninės galios ir supervisatos valdžios atskiras vietas palieka ir susirenka apie Bendrai Veikiantįjį Rojaus Dievybės trivienėje akivaizdoje, tuo metu ir ten jos iš tiesų kolektyviai išreiškia neišskaidytos Dievybės – Trejybės – funkcinę galią, išmintį, ir valdžią besivystančioms visatoms ir besivystančiose visatose. Pirminės septinkartės Dievybės išraiškos tokia Rojaus sąjunga iš tiesų realiai apima, tiesiogine prasme aprėpia, viską iš trijų amžinųjų Dievybių kiekvieno požymio ir požiūrio Aukštybėje ir Galutinybėje. Iš esmės, Septynios Pagrindinės Dvasios iš tiesų tuo metu ir ten apima Aukščiausiojo-Galutiniojo funkcinę sferą iki pagrindinės visatos ir pagrindinėje visatoje.

Tiek, kiek mes galime suprasti, tai šitos Septynios Dvasios yra susijusios su Dievybės trijų amžinųjų asmenų dieviškąja veikla; mes nematome jokių įrodymų, kad būtų tiesioginė sąsaja su Absoliuto trijų amžinųjų aspektų veikiančiais buvimais. Kada būna susivienijusios, tada Pagrindinės Dvasios atstovauja Rojaus Dievybėms tokioje srityje, kurią būtų galima apytikriai

suvokti kaip veiksmo ribinę sferą. Tai galėtų apimti didelę dalį to, kas yra galutinis, bet *ne* absoliutus.

2. RYŠYS SU BEGALINE DVASIA

Lygiai taip, kaip Amžinasis ir Pirminis Sūnus yra atskleidžiamas nuolat augančiu dieviškųjų Sūnų skaičiumi, taip ir Begalinė ir Dieviškoji Dvasia yra apreiškiama Septynių Pagrindinių Dvasių ir su jomis susijusių dvasinių grupių kanalais. Centrų centre prie Begalinės Dvasios galima priartėti, bet nevisi tie, kurie pasiekia Rojų, gali nedelsiant pastebėti jos asmenybę ir diferencijuotą buvimą; bet visi tie, kurie pasiekia centrinę visatą, gali nedelsiant palaikyti ir iš tiesų palaiko komunią su viena iš Septynių Pagrindinių Dvasių, su ta, kuri vadovauja tai supervisatai, iš kurios yra kilęs naujai atvykęs erdvės piligrimas.

[186]▼

Visatų visatai Rojaus Tėvas kalba tikrai per savo Sūnų, tuo tarpu jis ir Sūnus kartu veikia tikrai per Begalinę Dvasią. Už Rojaus ir Havonos ribų Begalinė Dvasia *kalba* tikrai Septynių Pagrindinių Dvasių balsais.

Begalinė Dvasia *asmeninio buvimo poveikį* paskleidžia tarp Rojaus-Havonos sistemos ribų; kitur jos asmeninis dvasinis buvimas yra paskleidžiamas vienos iš ir per vieną iš Septynių Pagrindinių Dvasių. Dėl to iš tiesų Trečiojo Šaltinio ir Centro dvasinį buvimą supervisorioje bet kuriame pasaulyje ar bet kuriame individe sąlygoja tą kūrinijos segmentą prižiūrinčios Pagrindinės Dvasios unikali prigimtis. Ir atvirkščiai, dvasinės jėgos ir intelekto sujungtos linijos eina į vidų į Dievybės Trečiąją Asmenį per Septynias Pagrindines Dvasias.

Septynios Pagrindinės Dvasios kolektyviai yra apdovanotos Trečiojo Šaltinio ir Centro aukščiausiomis-galutinėmis savybėmis. Nors kiekviena iš jų šitą dovaną turi individualiai, bet jos iš tikrųjų atskleidžia visagališkumą, buvimą visur, ir visažinumo savybes tikrai kolektyviai. Nė viena iš jų negali šitaip veikti visuotinai; kaip individai ir šitų aukštybės ir galutinybės galių panaudojime kiekviena asmeniškai yra apribota tiesioginės priežiūros visata.

Viskas, kas jums buvo pasakyta apie Bendrai Veikiančiojo dieviškumą ir asmenybę, lygiai taip ir iki galo taikoma ir Septynioms Pagrindinėms Dvasioms, kurios taip efektyviai paskleidžia Begalinę Dvasią didžiosios visatos septyniems segmentams sutinkamai su savo dieviškuoju apdovanojimu ir pagal savo besiskiriančios ir individualiai unikalios prigimties manierą. Dėl to šiai kolektyvinei grupei iš septynių tiktų taikyti bet kurį Begalinės Dvasios vardą arba visus vardus. Kolektyviai jos yra viena su Bendrai Kuriančiuoju visuose ikiabsoliučiuose lygiuose.

3. PAGRINDINIŲ DVASIŲ TAPATYBĖ IR SKIRTINGUMAS

Septynios Pagrindinės Dvasios yra neapibūdinamos būtybės, bet jos yra aiškiai ir konkrečiai asmenės. Jos turi vardus, bet mes pasirenkame jas pristatyti

pagal numerį. Kaip Begalinės Dvasios pirminiai įsmeninimai, jos yra vienodos, bet kaip trivenės Dievybės septynių įmanomų susivienijimų pirminės išraiškos, tai jos iš esmės yra skirtingos prigimtimi, ir šitas prigimties skirtingumas nulemia supervisatos skirtingą elgesį. Šitos Septynios Pagrindinės Dvasios galėtų būti pavaizduotos šitaip:

Pirmoji Pagrindinė Dvasia. Šita dvasia ypatingu būdu tiesiogiai atstovauja Rojaus Tėvui. Ji yra Visuotinio Tėvo galios, meilės, ir išminties ypatingas ir veiksmingas pasireiškimas. Ji yra Paslaptinių Pagalbininkų vadovo, tos būtybės, kuri vadovauja Personalizuotų Derintojų Koledžui Dieviningtone, artimas partneris ir dieviškasis patarėjas. Septynių Pagrindinių Dvasių visuose susivienijimuose būtent Pirmoji Pagrindinė Dvasia visada kalba Visuotinio Tėvo vardu.

Šita Dvasia vadovauja pirmajai supervisatai ir, nors būtinai demonstruoja Begalinės Dvasios pirminio įsmeninimo dieviškąją prigimtį, bet atrodo, jog charakteriu yra labiau panaši į Visuotinį Tėvą. Pirmosios supervisatos būstinėje ji visada palaiko asmeninį ryšį su septyniomis Atspindinčiosiomis Dvasiomis.

[187]▼

Antroji Pagrindinė Dvasia. Šita dvasia adekvačiai atskleidžia Amžinojo Sūnaus, visos kūrinijos pirmagimio, neprilygstamą prigimtį ir kerintį charakterį. Visada ji artimai bendrauja su Dievo Sūnų visomis kategorijomis, kada tik jiems tenka būti šioje gyvenamojoje visatoje kaip individams arba savo džiugiose konklavose. Visose Septynių Pagrindinių Dvasių asamblėjose ji visada kalba vietoje Amžinojo Sūnaus ir jo vardu.

Šitoji Dvasia vadovauja antrosios supervisatos likimams ir šitą milžinišką sferą valdo labai panašiai, kaip ją valdytų Amžinasis Sūnus. Ji visada palaiko ryšį su septyniomis Atspindinčiosiomis Dvasiomis, dislokuotomis antrosios supervisatos sostinėje.

Trečioji Pagrindinė Dvasia. Šitos Dvasios asmenybė yra ypač panaši į Begalinę Dvasią, ir ji reguliuoja Begalinės Dvasios daugelio aukštųjų asmenybių darbą ir judėjimus. Ji vadovauja jų asamblėjoms ir yra glaudžiai susieta su visomis asmenybėmis, kurios yra išimtinai kilusios iš Trečiojo Šaltinio ir Centro. Kada Septynios Pagrindinės Dvasios tariasi, tada būtent Trečioji Pagrindinė Dvasia visada kalba Begalinės Dvasios vardu.

Šita Dvasia yra atsakinga už trečiąją supervisatą, ir ji administruoja šito segmento reikalus didele dalimi taip, kaip juos administruotų Begalinė Dvasia. Ji visada palaiko ryšį su Atspindinčiosiomis Dvasiomis trečiosios supervisatos būstinėje.

Ketvirtoji Pagrindinė Dvasia. Turėdama sujungtas Tėvo ir Sūnaus savybes, šitoji Pagrindinė Dvasia turi lemiama įtakos dėl Tėvo-Sūnaus politikos ir procedūrų Septynių Pagrindinių Dvasių tarybose. Šita Dvasia yra pagrindinis vadovas ir patarėjas tiems kylantiesiems piligrimams, kurie pasiekė Begalinę Dvasią ir šitokiu būdu tapo kandidatais pamatyti Sūnų ir Tėvą. Ji globoja tą milžinišką grupę asmenybių, kurios yra kilusios iš Tėvo ir Sūnaus. Kada

Septynių Pagrindinių Dvasių susivienijime reikia išreikšti Tėvą ir Sūnų, tada visada kalba būtent Ketvirtoji Pagrindinė Dvasia.

Šita Dvasia globoja didžiosios visatos ketvirtąjį segmentą sutinkamai su savo ypatingu Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus savybių suvienijimu. Ji visada palaiko asmeninį ryšį su ketvirtosios supervisatos būstinės Atspindinčiosiomis Dvasiomis.

Penktoji Pagrindinė Dvasia. Šita dieviškoji asmenybė, kuri nuostabiai sulieja Visuotinio Tėvo ir Begalinės Dvasios charakterį, yra patarėjas tai milžiniškai grupei būtybių, kurios yra žinomos kaip energijos reguliuotojai, energijos centrai, ir fiziniai kontrolieriai. Taip pat šita Dvasia puoselėja visas asmenybes, kilusias iš Tėvo ir Bendrai Veikiančiojo. Septynių Pagrindinių Dvasių tarybose, kada svarstomas Tėvo-Dvasios požiūris, tada visada kalba būtent Penktoji Pagrindinė Dvasia.

Šita Dvasia vadovauja penktosios supervisatos gerbūviui tokiu būdu, kuris rodo Visuotinio Tėvo ir Begalinės Dvasios sujungtą veiksmą. Ji visada palaiko ryšį su Atspindinčiosiomis Dvasiomis penktosios supervisatos būstinėje.

Šeštoji Pagrindinė Dvasia. Šita dieviškoji būtybė atrodo pavaizduoja Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios sujungtą charakterį. Kada tik centrinėje visatoje susirenka tvariniai, kuriuos kartu sukūrė Sūnus ir Dvasia, tada jų patarėjas yra būtent šita Pagrindinė Dvasia; ir kada tik, Septynių Pagrindinių Dvasių tarybose, reikia kalbėti Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios bendru vardu, tada atsako būtent Šeštoji Pagrindinė Dvasia.

[188]▼

Šita Dvasia vadovauja šeštosios supervisatos reikalams didele dalimi taip, kaip jiems vadovautų Amžinasis Sūnus ir Begalinė Dvasia. Ji visada palaiko ryšį su Atspindinčiosiomis Dvasiomis šeštosios supervisatos būstinėje.

Septintoji Pagrindinė Dvasia. Septintosios supervisatos vadovaujanti Dvasia yra Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, ir Begalinės Dvasios unikaliai vienodas pavaizdavimas. Septintoji Dvasia, yra toks patarėjas, kuris globoja visas trivienės-kilmės būtybes, taip pat yra patarėjas ir vadovas visiems kylantiems piligrimams Havonoje, toms žemoms būtybėms, kurios šlovės rūmus pasiekė Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios sujungto veikimo dėka.

Septintoji Pagrindinė Dvasia nėra organiškas Rojaus Trejybės atstovas; bet tai yra žinomas faktas, kad jos asmeninė ir dvasinė prigimtis yra Bendrai Veikiančiojo pavaizdavimas lygiomis proporcijomis trijų begalinių asmenų, kurių Dievybės sąjunga yra Rojaus Trejybė, ir kurių funkcija kaip tokia yra Dievo Aukščiausiojo asmenės ir dvasinės prigimties šaltinis. Dėl to Septintoji Pagrindinė Dvasia atskleidžia asmeninį ir organišką ryšį su besiformuojančiojo Aukščiausiojo dvasiniu asmeniu. Todėl Pagrindinių Dvasių dangiškosiose tarybose, kada reikia balsuoti dėl Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios bendro asmeninio požiūrio ar išreikšti Aukščiausiosios Būtybės dvasinį požiūrį, tada veikia būtent Septintoji Pagrindinė Dvasia. Šitaip ji natūraliai tampa Septynių Pagrindinių Dvasių Rojaus tarybos pirmininkaujančiu vadovu.

Nė viena iš šių Septynių Dvasių organiškai neatstovauja Rojaus Trejybei, bet kada jos susivienija kaip septinkartė Dievybė, tada šitoji sąjunga dievybės prasme – ne asmenė prasme – atitinka tokių funkcinį lygį, kurį galima susieti su Trejybės funkcijomis. Šita prasme “Septinkartę Dvasių” funkciškai galima susieti su Rojaus Trejybe. Taip pat būtent šita prasme Septintoji Pagrindinė Dvasia kartais kalba, patvirtindama Trejybės požiūrį arba, dar geriau, veikia kaip atstovas, kuris išreiškia Septinkartės-Dvasios-sąjungos požiūrį, kas susiję su Trikartės-Dievybės-sąjungos požiūriu, Rojaus Trejybės požiūriu.

Šitokiu būdu Septintosios Pagrindinės Dvasios daugiapusės funkcijos aprėpia tokį diapazoną, kuris prasideda Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios *asmeninės prigimties* sujungtu pavaizdavimu, toliau eina per atstovavimą Dievo Aukščiausiojo *asmeniniam požiūriui*, ir baigiasi Rojaus Trejybės *dieviškojo požiūrio* atskleidimu. Ir tam tikrais atžvilgiais šita vadovaujanti Dvasia panašiai išreiškia Galutiniojo ir Aukščiausiojo-Galutiniojo *požiūrius*.

Būtent Septintoji Pagrindinė Dvasia, savo daugiapusių sugebėjimų dėka, asmeniškai paremia kylančiųjų kandidatų iš laiko pasaulių žengimą į priekį, kada jie mėgina suvokti nepadalintą Aukštybės Dievybę. Toks supratimas apima egzistencialaus Aukštybės Trejybės suverenumo suvokimą taip suderintą su samprata apie augantį patirtinį Aukščiausiosios Būtybės suverenumą, kad tvarinys mėgintų suvokti Aukštybės vienybę. Tvarinio suvokimas apie šituos tris faktorius prilygsta Havonos suvokimui apie Trejybės tikrovę, ir laiko piligrimus apdovanoja sugebėjimu galiausiai įsiskverbti į Trejybę, atrasti šiuos tris begalinius Dievybės asmenis.

Havonos piligrimų nesugebėjimą iki galo surasti Dievą Aukščiausiąjį kompensuoja Septintoji Pagrindinė Dvasia, kurios trivienė prigimtis tokiu charakteringu būdu atskleidžia dvasinį Aukščiausiojo asmenį. Dabartinio visatos amžiaus metu, kada negalima palaikyti ryšio su Aukščiausiojo asmeniu, tada asmeninių ryšių reikaluose Septintoji Pagrindinė Dvasia

[189]▼

veikia vietoje kylančiųjų tvarinių Dievo. Ji yra ta aukštoji dvasinė būtybė, kurią visi kylantieji tikrai atpažins ir kažkiek suvoks, kada pasieks šlovės centrus.

Šita Pagrindinė Dvasia visada palaiko ryšį su Atspindinčiosiomis Dvasiomis iš Uversos, septintosios supervisatos, mūsų pačių kūrinijos segmento, būstinės. Administruodama Orvontoną ji atskleidžia Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios lygiaverčio dieviškosios prigimties suliejimo nuostabią simetriją.

4. PAGRINDINIŲ DVASIŲ SAVYBĖS IR FUNKCIJOS

Septynios Pagrindinės Dvasios Begalinę Dvasią iki galo išreiškia evoliucinėse visatose. Jos atstovauja Trečiajam Šaltiniui ir Centrui energijos, proto, ir dvasios ryšiuose. Nors jos veikia kaip Bendrai Veikiančiojo visuotinės administracinės kontrolės koordinuojantys vadovai, bet neužmirškite, kad jos yra kilusios iš kūrybinių Rojaus Dievybių veiksmų. Tiesiogine prasme tai yra tiesa, jog šitos Septynios Dvasios yra trivienės Dievybės įsameninta fizinė energija, kosminis protas, ir dvasinis buvimas, “Dievo Septynios Dvasios, pasiūstos visoms visatoms.”

Pagrindinės Dvasios yra unikalios tuo, kad jos veikia visuose visatos tikrovės lygiuose, išskyrus absoliutų lygį. Dėl to jos yra visų administravimo reikalų aspektų sumanūs ir tobuli prižiūrėtojai visuose supervisatos veiklos lygiuose. Mirtingajam protui sunku labai daug ką suprasti apie Pagrindines Dvasias, nes jų darbas yra taip labai specializuotas, ir vis tik visaapimantis, taip išskirtinai materialus ir tuo pačiu metu taip nuostabiai dvasinis. Šitie visapusiai kosminio proto kūrėjai yra Visatos Energijos Reguluotojų protėviai, ir yra, patys, milžiniškos ir toli nusidriekusi dvasinio tvarinio kūrinijos aukščiausieji reguliuotojai.

Septynios Pagrindinės Dvasios yra Visatos Energijos Reguluotojų ir jų padėjėjų, esybių, kurios yra nepakeičiamos organizuojant, kontroliuojant, ir reguliuojant didžiosios visatos fizines energijas, kūrėjai. Ir šitos pačios Pagrindinės Dvasios labai materialiai padeda Sūnums Kūrėjams, kada jie formuoja ir organizuoja vietines visas.

Mes nesugebame nustatyti kokio nors asmeninio ryšio tarp Pagrindinių Dvasių kosminės energijos veikimo ir Beribio Absoliuto jėgos funkcijų. Energijų pasireiškimai vadovaujant Pagrindinėms Dvasioms yra visi reguliuojami iš Rojaus periferijos; jie neatrodo, kad būtų kokiu nors tiesioginiu būdu susieti su jėgos reiškiniais, kurie yra tapatinami su Rojaus apatiniu paviršiumi.

Be jokios abejonės, kada mes susiduriame su įvairių Morontinės Energijos Prižiūrėtojų funkcinė veikla, tada mes betarpiškai susiduriame su Pagrindinių Dvasių tam tikromis veiklomis iš neatskleistų veiklos rūšių. Kas, be šitų tiek fizinių kontrolierių, tiek ir dvasinių tarnų protėvių, būtų sugebėję taip meistriškai suderinti ir suvienyti materialias ir dvasines energijas tam, kad sukurtų iki tol neegzistavusį visatos tikrovės aspektą – morontinę substanciją ir morontinį protą?

Didelė dalis dvasinių pasaulių tikrovės yra morontinės kategorijos, tokios visatos tikrovės fazės, kuri yra visiškai nežinoma Urantijoje. Asmenybės egzistavimo tikslas yra dvasinis, bet visada įsiterpia morontiniai kūriniai, nutiesdami tiltus per bedugnę tarp mirtingojo kilmės materialijų sferų ir besivystančio dvasinio statuso supervisatos sferų. Būtent šitoje sferoje Pagrindinės Dvasios ir įneša savo didį indėlį į žmogaus kilimo į Rojų planą.

[190]▼

Septynios Pagrindinės Dvasios turi asmeninius atstovus, kurie veikia per visą didžiąją visatą; bet kadangi didžioji dauguma šitų pavaldžių būtybių nėra tiesiogiai susijusi su mirtingųjų kilimo planu žengiant į priekį Rojaus tobulumo keliu, todėl mažai kas apie jas buvo apreikšta arba visai nieko nebuvo apreikšta. Daug kas, labai daug kas, iš Septynių Pagrindinių Dvasių veiklos lieka paslėpta nuo žmogiškojo supratimo, nes iš tikrųjų tai nėra tiesiogiai susiję su jūsų kilimo į Rojų problema.

Labai tikėtina, nors mes ir negalime pateikti konkretaus įrodymo, jog Orvontono Pagrindinė Dvasia paskleidžia aiškų poveikį į tokias veiklos sferas:

1. Vietinių visatų Gyvybės Nešėjų gyvybės pradėjimo procedūras.
2. Vietinės visatos Kuriančiosios Dvasios pasauliams padovanotų pagalbinių proto dvasių gyvybės sužadinimus.
3. Energijos pasireiškimų pulsavimus, kuriuos rodo į linijinę trauką reaguojantys organizuotos materijos vienetai.
4. Atsirandančios energijos elgesį, kada ji yra visiškai išlaisvinta iš Beribio Absoliuto grybšnio, šitokiu būdu imdama reaguoti į tiesioginį linijinės traukos poveikį ir į Visatos Energijos Reguluotojų ir jų pagalbinių manipuliacijų.
5. Vietinės visatos Kuriančiosios Dvasios globojančiosios dvasios, Urantijoje žinomos Šventosios Dvasios vardu, padovanojimą.
6. Šv. padovanojančių Sūnų dvasios, Urantijoje vadinamos Guodėja arba Tiesos Dvasia, vėlesnį padovanojimą.
7. Vietinių visatų ir šios supervisatos atspindėjimo mechanizmą. Daug faktorių, susijusių su šituo nepaprastu reiškiniu, vargu ar galima protingai paaiškinti arba racionaliai suprasti, nepostuluojant Pagrindinių Dvasių veiklos kartu su Bendrai Veikiančiuoju ir Aukščiausiąja Būtybe.

Nežiūrint mūsų nesugebėjimo adekvačiai suvokti Septynių Pagrindinių Dvasių daugiapusės veiklos, mes esame įsitikinę, jog milžiniškame visatos veiklos spektre yra dvi sferos, su kuriomis jos visiškai neturi nieko bendro: su Minties Derintojų padovanojimu ir globa ir su Beribio Absoliuto paslaptinėmis funkcijomis.

5. RYŠYS SU TVARINIAIS

Didžiosios visatos kiekvienas segmentas, kiekviena atskira visata ir pasaulis, patiria visų Septynių Pagrindinių Dvasių suvienyto patarimo ir išminties naudą, bet asmeninius bruožus ir atspalvius įgauna tikrai vienos. Ir kiekvienos Pagrindinės Dvasios asmeninė prigimtis visiškai persmelkia ir unikaliai sąlygoja savąją supervisatą.

Dėl šitos asmeninės Septynių Pagrindinių Dvasių įtakos kiekvienos protingų būtybių kategorijos kiekvienas tvarinys, už Rojaus ir Havonos ribų, turi kažkurios vienos iš šitų Septynių Rojaus Dvasių protėvinės prigimties individualybę pažymintį būdingą ženklą. Kai dėl septynių supervisatų, tai kiekvienas vietinis tvarinys, žmogus ar angelas, amžinai turės šitą, susijusį su gimimo tapatybe, ženklą.

Septynios Pagrindinės Dvasios tiesiogiai neįsiskverbia į individualių tvarinių materialius protus erdvės evoliuciniuose pasauliuose. Urantijos mirtingieji nepatiria Orvontono Pagrindinės Dvasios proto-dvasios poveikio asmeninio buvimo. Jeigu šitoji Pagrindinė Dvasia iš tiesų pasiekia kokio nors pobūdžio ryšį su atskiro mirtingojo protu per apgyvendinto pasaulio ankstyvuosius evoliucinius amžius, tai visa tai turi įvykti vietinės visatos Kuriančiosios Dvasios, Dievo Sūnaus Kūrėjo, kuris vadovauja kiekvieno vietinio kūrinio likimams, partnerės ir draugo, tarnavimo dėka. Bet šita pati Kuriančioji Motina Dvasia yra, prigimtimi ir charakteriu, visiškai tokia pati, kaip ir Orvontono Pagrindinė Dvasia.

Pagrindinės Dvasios fizinis antspaudas yra žmogaus materialios kilmės dalis. Visa morontinė karjera yra gyvenama tebesitęsiant šitos pačios Pagrindinės Dvasios įtakai. Vargu ar keista, jog tokio kylančiojo vėlesnioji dvasinė karjera niekada iki galo ir neištrina šitai pačiai vadovaujančiai Dvasiai būdingo antspauda. Pagrindinės Dvasios žymė mirtingojo kilimo kiekvieno etapo pačiai egzistencijai yra bazinė iki Havonos.

Skiriamieji asmenybės bruožai, demonstruojami evoliucinių mirtingųjų gyvenimo patyrimu, kurie yra būdingi kiekvienoje supervisatoje ir kurie tiesiogiai išreiškia viešpataujančios Pagrindinės Dvasios prigimtį, niekada iki galo neištrinami, net ir po to, kada tokius kylančiuosius paveikia ilgalaikis lavinimas ir vienijanti disciplina viename milijarde Havonos švietimo sferų. Net ir vėlesnės intensyvios Rojaus kultūros nepakanka tam, kad ištrintų supervisatos kilmės žymes. Per visą amžinybę kylantysis mirtingasis demonstruos tokius bruožus, kurie yra būdingi jo kilmės supervisatos vadovaujančiai Dvasiai. Net Užbaigtumo Korpuse, kada norima pasiekti arba pavaizduoti užbaigtą Trejybės ryšį su evoliucine kūrinija, tada visada yra surenkama septynių užbaigtųjų grupė, po vieną iš kiekvienos supervisatos.

6. KOSMINIS PROTAS

Pagrindinės Dvasios yra kosminio proto septinkartis šaltinis, intelektualus didžiosios visatos potencialas. Šitas kosminis protas yra Trečiojo Šaltinio ir Centro proto ikiabsoliutus pasireiškimas, ir tam tikrais būdais, yra funkciškai susietas su besivystančios Aukščiausiosios Būtybės protu.

Žmogiškųjų rasių reikaluose mes nesusiduriame su tiesioginiu Septynių Pagrindinių Dvasių poveikiu tokiuose pasauliuose, kaip Urantija. Jūs gyvenate betarpiškai veikiami Nebadono Kuriančiosios Dvasios. Nepaisant šito, šitos pačios Pagrindinės Dvasios valdo visų tvarinių proto pagrindines reakcijas, nes jos yra tikrasis šaltinis tų intelektualių ir dvasinių potencialų, kurie buvo specializuoti vietinėse visatose tam, kad veiktų gyvenime tų individų, kurie gyvena laiko ir erdvės evoliuciniuose pasauliuose.

Kosminio proto faktas paaiškina žmogiškųjų ir viršžmogiškųjų protų įvairių tipų giminingumą. Ne tik tai giminingas dvasias iš tiesų traukia vieną prie kitos, bet ir giminingi protai taip pat yra labai broliški ir linę bendradarbiauti vienas su kitu. Kartais yra pastebima tai, kad žmogiškieji protai teka stebinančio panašumo ir nepaaiškino suderinimo kanalais.

Kosminio proto visuose asmenybės susivienijimuose egzistuoja tokia savybė, kurią būtų galima pavadinti "reagavimu į tikrovę." Būtent šitoji valinių tvarinių visuotinė kosminė dovana gelbsti juos, kad jie netaptų mokslo, filosofijos, ir religijos pateikiamų apriorinių prielaidų bejėgėmis aukomis. Šitas

[192]▼

kosminio proto jautrumas tikrovei reaguoja į tam tikrus tikrovės aspektus lygiai taip, kaip energija-materija reaguoja į gravitaciją. Būtų dar teisingiau sakyti, jog šitos viršmaterialios realybės šitaip reaguoja į kosmoso protą.

Kosminis protas nuolat reaguoja (atpažįsta reagavimą) visatos tikrovės trimis lygiais. Šitie reagavimai yra savaime akivaizdūs aiškiai samprotaujantiems ir giliai mąstantiems protams. Šitie tikrovės lygiai yra tokie:

1. *Priežastingumas* – fizinių pojūčių tikrovės sfera, mokslinės loginio vienodumo sferos, faktinio ir nefaktinio diferencijavimas, atspindinčios išvados, paremtos kosminiu reagavimu. Tai matematinė nevienodo kosminio vertinimo forma.

2. *Pareiga* – tikrovės moralės sfera filosofinėje srityje, proto arena, santykinio gėrio ir blogio suvokimas. Tai yra nešališka kosminio skvarbumo forma.

3. *Garbinimas* – religinio patyrimo tikrovės dvasinė sfera, dieviškosios bičiulystės asmeninis įgyvendinimas, dvasinių vertybių suvokimas, amžinojo išlikimo užtikrinimas, iš Dievo tarnų statuso pakilimas į Dievo sūnų džiaugsmą ir laisvę. Tai yra pati aukščiausia kosminio proto įžvalga, kosminio skvarbumo nuolanki ir garbinanti forma.

Šita mokslinė, moralinė, ir dvasinė įžvalga, šitos kosminės reakcijos, yra įgimtos kosminiam protui, kuriuo yra apdovanoti visi valiniai tvariniai. Gyvenimo patyrimas niekada nenustoja vystęs šitų trijų kosminių intuicijų; jos yra sudėtinės dalys svarstančio mąstymo savimonėje. Bet mums liūdna konstatuoti, jog tiek mažai individų Urantijoje patiria malonumą ugdydami šitas drąsias ir nepriklausomo kosminio mąstymo savybes.

Vietinės visatos proto padovanojimuose šitos trys kosminio proto įžvalgos rūšys sudaro tas apriorines prielaidas, kurios padaro įmanomu, jog mokslo, filosofijos, ir religijos sferose žmogus veiktų kaip racionali ir savimoninga asmenybė. Kitaip sakant, šitų trijų Begaliniojo pasireiškimų *tikrovė* yra suvokiama kosminio savęs atskleidimo metodo dėka. Materija-energija yra suvokiama pojūčių matematine logika; mąstantis protas intuityviai suvokia savo moralinę pareigą; dvasinis įtikėjimas (garbinimas) yra tikrovės dvasinio patyrimo religija. Asmenybei vystantis šitie trys baziniai faktoriai apsvarstančiame mąstyme gali būti suvienyti ir suderinti, arba jie gali tapti neproporcingais ir iš esmės nesusietais su savo atitinkamomis funkcijomis. Tačiau kada jie būna suvienyti, tada jie sukuria stiprų charakterį, kurį sudaro

faktų mokslo, moralios filosofijos, ir tikrosios religijos patyrimo savitarpio ryšys. Ir būtent šitos trys kosminės intuicijos ir suteikia objektyvų patikimumą, tikrovę, žmogaus patyrimui daiktuose, prasmėse, ir vertybėse ir su daiktais, prasmėmis, ir vertybėmis.

Būtent švietimo tikslas yra vystyti ir užaštrinti šitas įgimtas žmogiškojo proto dovanas; civilizacijos tikslas yra jas išreikšti; gyvenimo patyrimo tikslas yra jas įgyvendinti; religijos tikslas yra jas sukilninti; ir asmenybės tikslas yra jas suvienyti.

7. MORALĖ, DORA, IR ASMENYBĖ

Vien tik intelektas negali paaiškinti moralės prigimties. Moralė, dora, žmogaus asmenybei yra natūrali. Moralinė intuicija, pareigos suvokimas, yra žmogiškojo proto dovanos komponentas, ir yra susietas su kitomis neatskiriamomis nuo žmogiškosios prigimties dalimis: moksliniu smalsumu ir dvasine išvalga. Žmogaus mentalitetas

[193]▼

toli pralenkia savo gyvulinių pusbrolių protą, tačiau būtent jo moralinė ir religinė prigimtis iš gyvulinio pasaulio jį ypač išskiria.

Gyvulio pasirinktinį reagavimą apriboja motorinis elgesio lygis. Tariamoji aukštesniųjų gyvūnų išvalga yra motoriniame lygyje, ir paprastai atsiranda tiktai kaip bandymo ir suklydimo motorinio patyrimo pasekmė. Žmogus sugeba panaudoti mokslinę, moralinę, ir dvasinę išvalgą anksčiau už bet kokią tyrinėjimą ar eksperimentavimą. Tiktai asmenybė gali žinoti, ką ji daro prieš tą padarydama; tiktai asmenybės turi išvalgą anksčiau už patyrimą. Asmenybė gali apsižiūrėti prieš atlikdama šuolį, ir dėl to gali pasimokyti apsižiūrėdama, o taip pat gali pasimokyti ir iš šuolio. Neasmenis gyvulys paprastai mokosi tiktai šokdamas.

Patyrimo dėka gyvūnas sugeba patikrinti skirtingus tikslo pasiekimo būdus ir pasirinkti tokį būdą, kuris remiasi sukaupu patyrimu. Bet asmenybė taip pat gali išanalizuoti ir patį tikslą ir apsispręsti dėl jo vertingumo, dėl jo vertybės. Vien tik intelektas gali nustatyti geriausias priemones, kaip įgyvendinti tuos tikslus, kurie nesiskiria, bet morali būtybė turi tokią išvalgą, kuri ją įgalina pamatyti skirtumą tarp tikslų, o taip pat ir tarp priemonių. Ir morali būtybė, pasirinkdama dorą, vis tiek yra protinga. Ji žino, ką daro, kodėl tą daro, kur ji eina, ir kaip ten pateks.

Kada žmogus nemato skirtumo tarp tų tikslų, kurių jis siekia kaip mirtingasis, tada jis veikia egzistencijos gyvuliniame lygyje. Jis nesugebėjo pasinaudoti to materialaus aštraus matymo, moralinio skvarbumo, ir dvasinės išvalgos aukštesniojo lygio privalumais, kas yra jo kosminio-proto dovanos, suteiktos jam kaip asmenei būtybei, neatskiriama dalis.

Dora yra teisumas – susiderinimas su kosmosu. Įvardinti dorybes, reiškia jas ne apibrėžti, bet jomis gyventi, reiškia jas pažinti. Dora nėra tiesiog žinios, taip pat ji dar nėra išmintis, bet vietoje šito ji yra augančio patyrimo tikrovė siekiant kosminių laimėjimų kylančių lygių. Diena iš dienos mirtingojo žmogaus

gyvenime, dora yra įgyvendinama nuolat pasirenkant gėrį, o ne blogį, ir šitoks pasirinkimo sugebėjimas rodo, jog turima morali prigimtis.

Žmogaus pasirinkimą tarp gėrio ir blogio įtakoja ne tik jo moralinės prigimties skvarbumas, bet taip pat ir tokie poveikiai, kaip neišmanymas, nesubrendimas, ir klydimas. Su doros panaudojimu taip pat yra susietas ir proporcijos pojūtis, nes blogį galima įgyvendinti ir tada, kada dėl iškraipymo ar apgaulės vietoje didesnio pasirenkamas mažesnis. Santykinio įvertinimo arba palyginamojo matavimo menas ima veikti pritaikant moralios sferos dorybes.

Be matavimo meno, be šio skvarbumo, kurį įkūnija žmogaus sugebėjimas atidžiai ištyrinėti prasmes, žmogaus moralinė prigimtis būtų nepajėgi. Lygiai taip ir moralinis pasirinkimas būtų bergždžias be tos kosminės išvalgos, kuri suteikia dvasinių vertybių sąmonę. Intelektu požiūriu, žmogus kyla į moralios būtybės lygį, nes jis yra apdovanotas asmenybe.

Moralės niekada negalima vystyti įstatymu ar jėga. Ji yra asmeninis ir laisvos valios reikalas, ir ji turi būti skleidžiama užkrėtimu, kada bendrauja moralūs asmenys su tais, kurie moraliai yra mažiau jautrūs, bet kurie taip pat tam tikru laipsniu trokšta vykdyti Tėvo valią.

Moralūs veiksmai yra ta žmogiškoji veikla, kurią apibūdina aukščiausias intelektas, reguliuojamas rinktinio skvarbumo renkantis aukštesnius tikslus, o taip pat atsirenkant moralias priemones tam, kad šitie tikslai būtų įgyvendinti. Toks elgesys yra doras. Tuomet, aukščiausioji dora yra pasirinkimas iš visos širdies vykdyti dangiškojo Tėvo valią.

[194]▼

8. URANTIJOS ASMENYBĖ

Visuotinis Tėvas asmenybę padovanoja dideliu skaičiui būtybių kategorijų, veikiančių skirtinguose visatos tikrovės lygiuose. Urantijos žmogiškosios būtybės yra apdovanotos ribinio-mirtingojo tipo asmenybe, veikiančia kylančiųjų Dievo sūnų lygyje.

Nors vargu ar mes galime imtis apibrėžti asmenybę, bet galime pamėginti perteikti mūsų supratimą apie žinomus aspektus, kurie sudaro ansamblį materialių, protinių, ir dvasinių energijų, kurių tarpusavio susivienijimas sudaro tą mechanizmą, kuriame, kuriam, ir su kuriuo Visuotinis Tėvas savo padovanotą asmenybę sužadina tam, kad ji imtų veikti.

Asmenybė yra originalios prigimties unikali dovana, kurios egzistavimas nepriklauso nuo Minties Derintojo padovanojimo ir būna anksčiau už jo padovanojimą. Nepaisant šito, Derintojo buvimas tikrai padidina asmenybės kokybišką pasireiškimą. Minties Derintojai, kada jie atvyksta nuo Tėvo, būna identiškai prigimtimi, bet asmenybė yra skirtinga, originali, ir išimtinė; ir asmenybės pasireiškimą toliau sąlygoja ir apibrėžia materialios, protinės, ir dvasinės prigimties suvienytų energijų, kurios sudaro organizmo priemonę asmenybės pasireiškimui, pobūdis ir savybės.

Asmenybės gali būti panašios, bet niekada jos nebūna tokios pačios. Konkrečios serijos, rūšies, kategorijos, ar modelio asmenybės gali būti ir iš tiesų

yra panašios viena į kitą, bet jos niekada nebūna tapačios. Asmenybė yra tas individo bruožas, kurį mes pažįstame ir kuris mus įgalina atpažinti tokią būtybę kažkuriuo metu ateityje, nepriklausomai nuo pasikeitimų formoje, prote, ar dvasinėje būsenoje pobūdžio ir laipsnio. Asmenybė yra bet kokio individo toji dalis, kuri mums leidžia atpažinti ir teigiamai identifikuoti tą asmenį kaip būtent tą, kurį mes pažinojome anksčiau, nesvarbu, kiek jis galėjo būti pasikeitęs dėl to, jog pasikeitė jo asmenybės išraiškos ir pasireiškimo priemonė.

Tvarinio asmenybės galima atskirti dėl mirtingojo reaguojančio elgesio dviejų save išreiškiančių ir charakteringų reiškinių: savimonės ir su ja susietos santykinės laisvos valios.

Savimonę sudaro intelektualus suvokimas, jog asmenybė egzistuoja; ji apima sugebėjimą suvokti kitų asmenybių realumą. Ji pažymi sugebėjimą turėti individualų patyrimą kosminėse realybėse ir su kosminėmis realybėmis, kas prilygsta tapatybės statuso pasiekimui asmenybės ryšiuose visatoje. Savimonė pažymi proto tarnavimo realybės suvokimą ir kūrybinės ir nulemiančios laisvos valios santykinio savarankiškumo supratimą.

Santykinė laisva valia, kuri apibūdina žmogiškosios asmenybės savimonę, yra įtraukta į:

1. Moralinį sprendimą, aukščiausiąją išmintį.
 2. Dvasinį pasirinkimą, tiesos suvokimą.
 3. Nesavanaudišką meilę, broliškąją tarnystę.
 4. Tikslingą bendradarbiavimą, grupinę ištikimybę.
 5. Kosminę išvalgą, visatos prasmių suvokimą.
 6. Asmenybės atsidavimą, iš visos širdies pasišventimą vykdyti Tėvo valią.
-
- [195]▼
7. Garbinimą, nuoširdų siekimą dieviškųjų vertybių ir iš visos širdies meilę dieviškajam Vertybių Suteikėjui.

Į Urantijos tipo žmogiškąją asmenybę gali būti žvelgiama kaip į veikiančią fiziniame mechanizme, kurį sudaro organizmo Nebadono tipo planetinė modifikacija, priklausanti gyvybės sužadinimo elektrocheminei kategorijai ir apdovanota tėvų reprodukuojamo modelio kosminio proto Orvontono serijos Nebadono kategorija. Asmenybės dieviškosios dovanos padovanojimas tokiam protu apdovanotam mirtingojo mechanizmui suteikia kosminės pilietybės orumą ir įgalina tokį mirtingąjį tvarinį tuoj pat reaguoti į kosmoso trijų bazinių realybių esminį suvokimą:

1. Matematinį arba loginį fizinio priežastingumo vienodumo suvokimą.
2. Pareigos elgtis moraliai protingą suvokimą.
3. Įtikėjimo dėka suvoktą Dievybės bičiulystės garbinimą, susietą su kupina meilės tarnyste žmonijai.

Tokios asmenybės dovanos visiškas veikimas yra suvokimo apie giminingumą su Dievybe pradžia. Toks vidinis aš, kuriame gyvena Dievo Tėvo ikiasmenis fragmentas, iš tiesų ir realiai yra dvasinis Dievo sūnus. Toks tvarinys ne tik atskleidžia sugebėjimą priimti dieviškojo buvimo dovaną, bet taip pat ir demonstruoja atsakymą, reaguojantį į visų asmenybių Rojaus Tėvo asmenybės gravitacijos grandinę.

9. ŽMOGIŠKOSIOS SĄMONĖS TIKROVĖ

Asmenis tvarinys, apdovanotas kosminiu protu, kuriame gyvena Minties Derintojas, turi įgimtą energijos tikrovės, proto tikrovės, ir dvasios tikrovės atpažinimą-suvokimą. Valinis tvarinys šitokiu būdu yra aprūpintas tam, kad suprastų Dievo faktą, įstatymą, ir meilę. Be šitų trijų neatskiriamų žmogiškosios sąmonės dalių, visas žmogiškasis patyrimas iš tikrųjų yra subjektyvus, išskyrus tą intuityvų pagrįstumo suvokimą, kurį jis suteikia šitų trijų visatos tikrovės kosminio suvokimo reakcijų *suvienijimui*.

Dievą jaučiantis mirtingasis sugeba pajusti šitų trijų kosminių savybių suvienijimo vertę išliekančios sielos evoliucijoje, žmogaus aukščiausiojo lygio užduotyje fiziniame tabernakulyje, kur mirtingojo protas bendradarbiauja su viduje gyvenančia dieviškąja dvasia tam, kad dualizuotą nemirtingą sielą. Nuo pačios ankstyviausios jos pradžios siela yra reali; ji turi kosminio išlikimo savybių.

Jeigu mirtingasis žmogus po natūralios mirties neišlieka, tai jo žmogiškojo patyrimo tikrosios dvasinės vertybės išlieka kaip Minties Derintojo tolimesniojo patyrimo dalis. Po materialios mirties tokio neišlikusiojo asmenybės vertybės išlieka kaip vienas iš aspektų besivystančios Aukščiausiosios Būtybės asmenybėje. Asmenybės tokios išliekančios savybės nebeturi tapatybės, bet tebeturi tas patirtines vertybes, kurios buvo sukaupotos per mirtingojo gyvenimą materialiam kūne. Tapatybės išlikimas priklauso nuo morontinio statuso nemirtingos sielos išlikimo ir nuo vis augančios dieviškosios vertybės. Asmenybės tapatumas išlieka, kada išlieka siela ir sielos išlikimo dėka.

Žmogiškoji savimonė reiškia ne tik sąmoningo savojo aš, bet ir kitų vidinių aš tikrovės suvokimą, o taip pat tai reiškia ir tai, jog toks suvokimas yra abipusis; jog vidinis aš yra pažįstamas, kada pažįsta jis. Tai parodyta grynai žmogiškuoju būdu žmogaus visuomeniniame gyvenime. Bet jūs negalite būti tiek absoliučiai tikras dėl kito bičiulio būtybės realybės, kiek galite būti tikras dėl Dievo buvimo, kuris gyvena jūsų viduje, realybės.

Visuomeninė sąmonė nėra neatskiriama taip, kaip yra neatskiriama Dievo-sąmonė; ji yra kultūrinis išsivystymas ir priklauso nuo žinių, simbolių, ir nuo to indėlio, kurį įneša žmogaus esminiai apdovanojimai – mokslas, moralė, ir religija. Ir šitos kosminės dovanos, suvisuomenintos, sudaro civilizaciją.

Civilizacijos yra netvirtos, nes jos nėra kosminės; rasių individams jos nėra įgimtos. Jas turi ugdyti žmogaus esminių aspektų – mokslo, moralės, ir religijos – apjungtas indėlis. Civilizacijos atsiranda ir išnyksta, bet ir po žlugimo mokslas, moralė, ir religija visada išlieka.

Jėzus ne tik tai apreiškė Dievą žmogui, bet taip pat jis naujai atskleidė žmogų ir sau pačiam, ir kitiems žmonėms. Jėzaus gyvenime jūs žmogų matote geriausiai. Šitokiu būdu žmogus tampa taip nuostabiai realiu, nes Jėzus savo gyvenime turi tiek daug iš Dievo, o Dievo supratimas (suvokimas) yra neatskiriama ir esminė visų žmonių savybė.

Nesavanaudiškumas, be tėviškojo instinkto, iš viso nėra natūralus; kiti asmenys nėra savaime mylimi ar visuomeniškai jiems savaime tarnaujama. Tam, kad būtų sukurta nesavanaudiška ir altruistinė visuomeninė tvarka, reikalingas proto švietimas, moralė, ir religijos akstinas, Dievo pažinimas. Paties žmogaus asmenybės suvokimas, savimonė, taip pat tiesiogiai priklauso nuo šito paties fakto, jog yra įgimta savybė pažinti kitus, nuo šito įgimto gebėjimo suvokti ir suprasti kitų asmenybių, nusidriekiančių nuo žmogiškųjų iki dieviškųjų, tikrovę.

Nesavanaudiška visuomeninė sąmonė turi būti, žemiausiame lygyje, religinė sąmonė; tai yra, jeigu ji yra objektyvi; priešingu atveju, ji yra grynai subjektyvi filosofinė abstrakcija ir dėl to neturinti meilės. Tik tai Dievą-pažįstantis individas kitą asmenį gali mylėti taip, kaip jis myli save patį.

Savimonė iš esmės yra grupinė sąmonė: Dievo ir žmogaus, Tėvo ir sūnaus, Kūrėjo ir tvarinio. Žmogaus savimonėje keturi visatos tikrovės suvokimai yra nematomi ir neatsiejami:

1. Siekimas žinių, mokslo logika.
2. Siekimas moralinių vertybių, pareigos jausmas.
3. Siekimas dvasinių vertybių, religinis patyrimas.
4. Siekimas asmenybės vertybių, sugebėjimas kaip asmenybei suvokti Dievo tikrovę ir tuo pačiu metu suprasti mūsų broliškąjį ryšį su bičiuliais asmenybėmis.

Jūs imate sąmoningai suvokti žmogų kaip savo brolių tvarinį, nes jūs jau sąmoningai suvokiate Dievą kaip savo Tėvą Kūrėją. Tėvystė yra tas ryšys, kuriame mes samprotaujame taip, jog patys suvokiame brolystę. O Tėvystė tampa, arba gali tapti, visatos tikrove visiems mirtingiesiems tvariniams, nes Tėvas pats asmenybę yra padovanojęs visoms tokioms būtybėms ir jas yra įtraukęs į grandinę, esančią visuotinės asmenybės grandinės grybšnio sferoje. Mes Dievą garbiname, pirmiausia, kad *jis yra*, tada, kad *jis yra* mumyse, ir pagaliau, kad *mes esame jame*.

Argi keista, jog kosminis protas turėtų sąmoningai žinoti apie savo paties šaltinį, Begalinės Dvasios begalinį protą, ir tuo pačiu metu sąmoningai suvokti

toli nusidriekiančių visatų fizinę tikrovę, Amžinojo Sūnaus dvasinę tikrovę, ir Visuotinio Tėvo asmenybės tikrovę?

[Parengta Visuotinio Cenzoriaus iš Uversos.]

[197]▼

17 DOKUMENTAS

SEPTYNIOS AUKŠČIAUSIŲJŲ DVASIŲ GRUPĖS

ŠIOS septynios Aukščiausiųjų Dvasių grupės yra didžiosios visatos administracijos, padalintos į septynis segmentus, visuotiniai koordinuojantys reguliuotojai. Nors jos visos yra įtrauktos į Begalinės Dvasios funkcinę šeimą, bet paprastai šios trys grupės yra klasifikuojamos kaip Rojaus Trejybės vaikai:

1. Septynios Pagrindinės Dvasios.
2. Septyni Aukščiausieji Vykdytojai.
3. Atspindinčiosios Dvasios.

Likusias keturias grupes sukuria Begalinės Dvasios kuriantieji veiksmai arba kuriančiojo statuso jos partneriai:

4. Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai.
5. Septynios Grandinių Dvasios.
6. Vietinių Visatų Kuriančiosios Dvasios.
7. Pagalbinės Proto Dvasios.

Šitos septynios kategorijos Uversoje yra žinomos kaip Aukščiausiųjų Dvasių grupės. Jų veikimo sfera nusidriekia nuo Septynių Pagrindinių Dvasių asmeninio buvimo amžinosios Salos periferijoje per Dvasios septynis Rojaus palydovus, Havonos grandines, supervisatų vyriausybes, ir vietinių visatų administravimą ir priežiūrą net iki pagalbinių dvasių, padovanotų evoliucinio proto valdoms laiko ir erdvės pasauliuose, žemos tarnystės.

Septynios Pagrindinės Dvasios yra šitos toli nusidriekusios administracinės valdos koordinuojantys reguliuotojai. Kai kuriuose reikaluose, susijusiuose su organizuotos fizinės energijos, proto energijos, ir neasmenės dvasinės tarnystės administraciniu reguliavimu, jos veikia asmeniškai ir tiesiogiai, o kituose reikaluose jos veikia per savo įvairiapusius pagalbininkus. Visuose vykdomojo pobūdžio reikaluose – nurodymuose, taisyklėse, suderinimuose, ir administraciniuose sprendimuose – Pagrindinės Dvasios veikia Septynių Aukščiausiųjų Vykdytojų asmenyse. Centrinėje visatoje Pagrindinės Dvasios gali veikti per Havonos Grandinių Septynias Dvasias; septynių supervisatų būstinėse jos save atskleidžia per Atspindinčiųjų Dvasių kanalą ir veikia per

Dienų Senujų asmenis, su kuriais jos asmeniškai bendrauja per Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjus.

Septynios Pagrindinės Dvasios tiesiogiai ir asmeniškai nepalaiko ryšio su visatos administracija žemiau už Dienų Senujų rūmus. Jūsų vietinę visatą administruoja kaip mūsų supervisatos dalį Orvontono Pagrindinė Dvasia, bet jos funkciją, susijusią su Nebadono vietiniais gyventojais, betarpiškai vykdo ir asmeniškai reguliuoja Kuriančioji Motina Dvasia, gyvenanti Salvingtone, jūsų vietinės visatos būstinėje.

[198]▼

1. SEPTYNI AUKŠČIAUSIEJI VYKDYTOJAI

Pagrindinių Dvasių vykdomosios būstinės užima Begalinės Dvasios septynis Rojaus palydovus, kurie skrieja aplink centrinę Salą tarp Amžinojo Sūnaus spindinčiųjų sferų ir labiausiai vidinės Havonos grandinės. Šioms vykdomosioms sferoms tiesiogiai vadovauja Aukščiausieji Vykdytojai, grupė iš septynių, kuriuos sutrejbino Tėvas, Sūnus, ir Dvasia sutinkamai su Septynių Pagrindinių Dvasių išsamiais reikalavimais tokio tipo būtybėms, kurios gali veikti kaip jų visuotiniai atstovai.

Pagrindinės Dvasios palaiko ryšius su supervisatų vyriausybų įvairiais skyriais per šituos Aukščiausiuosius Vykdytojus. Būtent jie labai didele dalimi nulemia septynių supervisatų pagrindines sudedamąsias kryptis. Jie yra vienodai ir dieviškai tobuli, bet taip pat turi ir asmenybės skirtumų. Jie neturi pirmininkaujančiojo vadovo; kiekvieną kartą, kada susitinka drauge, jie pasirenka vieną iš savosios kategorijos, kad vadovautų tam bendram pasitarimui. Periodiškai jie keliauja į Rojų, kad pasitartų su Septyniomis Pagrindinėmis Dvasiomis.

Septyni Pagrindiniai Vykdytojai veikia kaip didžiosios visatos administraciniai koordinatoriai; jie galėtų būti įvardijami kaip post-Havonos kūrinijos direktorių valdyba. Jie nėra susiję su Rojaus vidaus reikalais, o Havonos veiklos apribotoms sferoms jos vadovauja per Grandinių Septynias Dvasias. Šiaip jau yra nedaug apribojimų, susijusių su jų priežiūros spektru; jie išitraukia į fizinių, intelektualinių, ir dvasinių dalykų reguliavimą; jie mato viską, girdi viską, jaučia viską, net žino viską, kas vyksta septyniose supervisatose ir Havonoje.

Šitie Aukščiausieji Vykdytojai nekuria politikos, taip pat jie nemodifikuoja ir visatos procedūrų; jie yra susiję su Septynių Pagrindinių Dvasių paskelbtu dieviškumo planų vykdymu. Taip pat jie nesikiša į Dienų Senujų valdymą supervisatose ar į Sūnų Kūrėjų suverenitetą vietinėse visatose. Jie yra koordinuojantys vykdytojai, kurių funkcija yra vykdyti visų tinkamai paskirtų valdovų suderintą politiką didžiojoje visatoje.

Kiekvienas iš vykdytojų ir visos jo sferos priemonės yra atsidavusios atskiros supervisatos efektyviam administravimui. Pirmasis Aukščiausiasis Vykdytojas, veikiantis pirmojoje sferoje, yra visiškai užimtas pirmosios supervisatos reikalais, ir taip toliau iki Septintojo Aukščiausiojo Vykdytojo, dirbančio iš Dvasios septintojo Rojaus palydovo ir skiriančio savo energiją septintosios

supervisatos vadovavimui. Šitos septintosios sferos pavadinimas yra Orvontonas, nes Dvasios Rojaus palydovai turi tokius pačius pavadinimus kaip ir su jais susietos supervisatos; iš tikrųjų supervisatos pagal juos ir buvo pavadintos.

Septintosios supervisatos vykdomojoje sferoje personalas, išitraukęs į Orvontono reikalų tvarkymą, pasiekia tokį skaičių, kuris pranoksta žmogiškąjį suvokimą, ir iš esmės apima dangiškųjų protingų būtybių kiekvieną kategoriją. Asmenybių pasiuntimo visos supervisatos tarnybos (išskyrus Trejybės Įkvėptąsias Dvasias ir Minties Derintojus) pereina per vieną iš šitų septynių vykdomųjų pasaulių savo kelionėse į Rojų ir iš Rojaus, ir čia yra laikomi visi centriniai registrai Trečiojo Šaltinio ir Centro visoms sukurtooms asmenybėms, kurios veikia supervisatose. Materialių, morontinių, ir dvasinių

[199]▼

dokumentų sistema Dvasios viename iš šitų vykdomųjų pasaulių stebina net ir manosios kategorijos būtybę.

Aukščiausiųjų Vykdytojų tiesioginius pavaldinius didžiąja dalimi sudaro Rojaus-Havonos asmenybių sutrejbinti sūnūs ir pašlovintų mirtingųjų, užbaigusių laiko ir erdvės kylančiųjų plano amžius trukusį mokymą, sutrejbinti palikuonys. Šituos sutrejbintus sūnus į tarnystę su Aukščiausiaisiais Vykdytojais paskiria Rojaus Užbaigtumo Korpuso Aukščiausiosios Tarybos vadovas.

Kiekvienas Aukščiausiasis Vykdytojas turi du patariamuosius kabinetus: Begalinės Dvasios vaikai kiekvienos supervisatos būstinėje iš savo gretų pasirenka atstovus tam, kad vieną tūkstantmetį tarnautų savo Aukščiausiojo Vykdytojo pirminiame patariančiame kabinete. Visuose reikaluose, susijusiuose su laiko kylančiaisiais mirtingaisiais, yra antrinis kabinetas, kurį sudaro Rojų pasiekę mirtingieji ir pašlovintųjų mirtingųjų sutrejbinti sūnūs; šitą organą parenka tobulėjančios ir kylančios būtybės, kurios laikinai gyvena septynių supervisatų būstinėse. Visus kitus reikalų vadovus paskiria Aukščiausieji Vykdytojai.

Kartas nuo karto, didžiulės konklavos vyksta Dvasios šituose Rojaus palydovuose. Sutrejbinti sūnūs, paskirti į šituos pasaulius, kartu su kylančiaisiais, kurie yra pasiekę Rojų, susirenka su Trečiojo Šaltinio ir Centro dvasinėmis asmenybėmis į susitikimus, skirtus kylančiojo karjeros kovų ir triumfo užbaigimui. Tokiems broliškiems susibūrimams visada vadovauja Aukščiausieji Vykdytojai.

Kartą per kiekvieną Rojaus tūkstantmetį Septyni Aukščiausieji Vykdytojai palieka savo valdžios vietas ir vyksta į Rojų, kur jie surengia savo tūkstantmečio konklavą, kad visuotinai pasveikintų ir palinkėtų sėkmės išmintingiems kūrinijos šeimininkams. Šitas reikšmingas įvykis vyksta Madžestono, visų atspindinčiųjų dvasių grupių vadovo, betarpiškoje akivaizdoje. Ir šitaip jie gali bendrauti didžiojoje visatoje vienu ir tuo pačiu metu su visais savo padėjėjais unikalaus visuotinio atspindėjimo veikimo dėka.

2. MADŽESTONAS – ATSPINDĖJIMO VADOVAS

Atspindinčiosios Dvasios yra kilusios iš dieviškosios Trejybės. Šitų unikalių ir tam tikra prasme paslaptinių būtybių yra penkiasdešimt. Vienu metu buvo sukuriami po septynias tokias nepaprastas asmenybes, ir kiekvieną tokių kūrybinių epizodą įgyvendino Rojaus Trejybės ir vienos iš Septynių Pagrindinių Dvasių ryšys.

Šita svarbi transakcija, įvykusi laiko aušroje, išreiškia Aukščiausiujų Asmenybių Kūrėjų, kuriems atstovauja Pagrindinės Dvasios, pirmines pastangas veikti su Rojaus Trejybe kaip bendriems kūrėjams. Šitoji Aukščiausiujų Kūrėjų kuriančiosios galios sąjunga su Trejybės kūrybiniais potencialais yra būtent pats tas Aukščiausiosios Būtybės aktualybės šaltinis. Dėl to, kada atspindimojo kūrimo ciklas išsisėmė, kada kiekviena iš Septynių Pagrindinių Dvasių surado tobulą kūrybinį sinchroniškumą su Rojaus Trejybe, kada keturiasdešimt devintoji Atspindinčioji Dvasia buvo įsameninta, tada Dievybės Absoliute įvyko nauja ir toli siekianti reakcija, kuri naujas asmenybės išskirtines teises perteikė Aukščiausiajai Būtybei ir aukščiausią tašką pasiekė įsamenindama Madžestoną, keturiasdešimt devynių Atspindinčiųjų Dvasių ir jų padėjų per visą visatą visatą viso darbo atspindėjimo vadovą ir centrą Rojuje.

[200]▼

Madžestonas yra tikras asmuo, atspindėjimo reiškinio asmenis ir neklystantis centras laiko ir erdvės visose septyniose supervisatose. Jis turi nuolatinę būstinę Rojuje netoli visų daiktų centro Septynių Pagrindinių Dvasių susitikimo vietoje. Jis rūpinasi vien tiktai atspindėjimo tarnystės koordinavimu ir palaikymu toli nusidriekiančioje kūrinyje; kitokiu būdu jis nėra įsitraukęs į visatos reikalų administravimą.

Madžestonas į Rojaus asmenybių mūsų katalogą nėra įtrauktas, nes jis yra vienintelė egzistuojanti dieviškumo asmenybė, kurią yra sukūręs Aukščiausiosios Būtybės veikiantis ryšys su Dievybės Absoliutu. Jis yra asmuo, bet išimtinai ir akivaizdžiai automatiškai rūpinasi visatos veiklos šituo vienu aspektu; dabar jo asmeninė veikla visiškai nėra susijusi su visatos asmenybių kitomis (neatspindinčiomis) kategorijomis.

Madžestono sukūrimas pažymėjo Aukščiausiosios Būtybės pirmąjį aukščiausiąjį kuriantįjį veiksmą. Šitas noras veikti buvo valinis Aukščiausiojoje Būtybėje, bet stulbinanti Dievybės Absoliuto reakcija iš anksto nebuvo numatyta. Niekada nuo tada, kada amžinybėje atsirado Havona, visata iš tikrųjų nematė tokio gigantiško ir toli nusidriekiančio energijos suderinimo ir funkcinio dvasinės veiklos koordinavimo įgyvendinimo tokiu milžinišku laipsniu. Dievybės reagavimas į Aukščiausiosios Būtybės ir jos pagalbininkų kūrybinius norus toli pranoko jų tikslingą ketinimą ir labai smarkiai viršijo jų koncepcines prognozes.

Mus apima didinga pagarba dėl tos galimybės, ką ateities amžiai, per kuriuos Aukščiausiasis ir Galutinytis gali pasiekti dieviškumo naujus lygius ir pakilti į asmenybės veikimo naujas sritis, galės sudievinimo sferose pamatyti dar kitokių netikėtų ir nesvajotų būtybių, kurios turės neįsivaizduojamas padidinto visatos

koordinavimo galias. Atrodytų, jog nėra ribų Dievybės Absoliuto potencialo reagavimui į tokių ryšių tarp patirtinės Dievybės ir egzistencialios Rojaus Trejybės suvienijimą.

3. ATSPINDINČIOSIOS DVASIOS

Šios keturiasdešimt devynios Atspindinčiosios Dvasios yra kilusios iš Trejybės, bet kiekvienas iš šitų septynių kūrybinių epizodų, kurie lydėjo jų atsiradimą, sukūrė toki būtybės tipą, kuris prigimtimi buvo panašus į bendros protėvinės Pagrindinės Dvasios bruožus. Šitokiu būdu jos skirtingai atspindi Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, ir Begalinės Dvasios dieviškumo bruožų suvienijimo septynių įmanomų kombinacijų prigimtis ir charakterius. Dėl šitos priežasties kiekvienos supervisatos būstinėje būtina turėti septynias iš šitų Atspindinčiųjų Dvasių. Po vieną dvasią iš kiekvieno iš septynių tipų yra reikalinga tam, kad būtų pasiektas trijų Rojaus Dievybių kiekvieno įmanomo pasireiškimio visų fazių tobulas atspindėjimas taip, kaip tokie reiškiniai galėtų vykti septynių supervisatų bet kurioje dalyje. Šitos septynių nepanašių Atspindinčiųjų Dvasių grupės būstinės turi supervisatos sostinėse kiekvienos valdos atspindinčiame fokuse, ir jis nėra tapatus dvasinio poliariškumo taškui.

Atspindinčiosios Dvasios turi vardus, bet šitie įvardijimai nėra apreiškiami erdvės pasauliuose. Jie yra susiję su šitų būtybių prigimtimi ir charakteriu, ir yra Rojaus slaptųjų sferų vienos iš septynių visuotinių paslapčių dalis.

[201]▼

Atspindėjimo savybė, Bendrai Veikiančiojo, Aukščiausiosios Būtybės, ir Pagrindinių Dvasių proto lygių reiškinys, gali būti perduodamas visoms būtybėms, susijusioms su šito milžiniško visuotinio intelekto plano įgyvendinimu. Ir čia yra viena didžioji paslaptis: Nei Pagrindinės Dvasios, nei Rojaus Dievybės, po vieną ar drauge, šito lygiaverčio visuotinio atspindėjimo galių neatskleidžia taip, kaip jos pasireiškia šitose keturiasdešimt devyniose Madžestono ryšininkų asmenybėse, ir vis tik jos yra visų šitų nuostabiai apdovanotų būtybių kūrėjai. Dieviškasis paveldėjimas kartais iš tiesų tvarinyje atskleidžia tam tikrų savybių, kokių nepastebima Kūrējuje.

Atspindėjimo tarnybos personalas, išskyrus Madžestoną ir Atspindinčiąsias Dvasias, yra visi Begalinės Dvasios tvariniai ir tiesioginiai jos padėjėjai ir pavaldiniai. Kiekvienos supervisatos Atspindinčiosios Dvasios yra savo Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjų kūrėjai, jų asmeniniai balsai Dienų Senujų valdyme.

Atspindinčiosios Dvasios nėra vien tik perduodantys agentai; jos taip pat yra dvasios, kurios informaciją išsaugo. Jų palikuonys, sekonaformai, taip pat yra informaciją išsaugančios arba registruojančios asmenybės. Viskas, kas turi tikros dvasinės vertės, yra užregistruojama dublikate, ir vieną kopiją saugo sekorafinių asmenybių, priklausančių Atspindinčiųjų Dvasių gausiam personalui, vienos iš didelio skaičiaus kategorijų kažkurio nario asmeniniai sugebėjimai.

Visatų oficialūs įrašai į viršų yra perduodami angeliškųjų registruotojų ir per

angeliškuosius registruotojus, bet tikrieji dvasiniai įrašai yra surenkami atspindėjimu, ir yra laikomi atitinkamų ir tam skirtų asmenybių, priklausančių Begalinės Dvasios šeimai, prote. Jos yra visatos gyvieji dokumentai, priešingai negu formalūs ir negyvi dokumentai, ir jie yra tobulai saugomi Begalinės Dvasios registruojančiųjų asmenybių gyvame prote.

Atspindėjimo organizacija taip pat yra visos kūrinijos žinių rinkimo ir įsakų išplatavimo mechanizmas. Ji veikia nuolat, priešingai negu įvairių transliavimo tarnybų periodiškas darbas.

Viskas, kas svarbaus vyksta vietinės visatos būstinėje, yra visą laiką atspindima į jos supervisatos sostinę. Ir atvirkščiai, viskas, kas yra svarbu vietinei visatai, yra atspindima išorėn į vietinių visatų sostines iš jų supervisatos būstinės. Atspindėjimo tarnyba iš laiko visatų viršun į supervisatas gali pasirodyti, jog yra automatiška ar savaime vykstanti, bet taip nėra. Ji visa yra labai asmenė ir išmintinga; jos tikslumas yra dėl asmenybių bendradarbiavimo tobulumo ir dėl to vargu ar gali būti priskiriamas Absoliutų neasmeniam buvimui-veikimui.

Nors Minties Derintojai ir nedalyvauja visuotinio atspindėjimo sistemos veikime, bet mes turime pagrindo manyti, jog visi Tėvo fragmentai ik galo suvokia šitas transakcijas ir gali pasinaudoti jų turiniu.

Dabartiniame visatos amžiuje už Rojaus ribų atspindėjimo tarnybos erdvės nuotolis atrodo, jog ribojasi septynių supervisatų periferija. Šiaip jau šitos tarnybos veikimas atrodo, kad yra nepriklausomas nuo laiko ir erdvės. Atrodo, kad jis yra nepriklausomas ir nuo visų žinomų ikiabsoliučių visatos grandinių.

Kiekvienos supervisatos būstinėje atspindinti organizacija veikia kaip atskiras vienetas; bet tam tikrais ypatingais atvejais, vadovaujant Madžestonui, visos septynios gali veikti ir iš tikrųjų veikia visuotiniu unisonu, kaip antai, jubiliejaus atveju,

[202]▼

kuris būna tada, kada visa vietinė visata įžengia į šviesą ir gyvenimą, ir tuo metu, kada Septyni Aukščiausieji Vykdytojai kreipiasi su pasveikinimu tūkstantmečio proga.

4. ATSPINDIMOJO ĮVAIZDŽIO PADĖJĖJAI

Šie keturiasdešimt devyni Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai yra sukurti Atspindinčiųjų Dvasių, ir kiekvienos supervisatos būstinėje yra kaip tik po septynis Padėjėjus. Uversos septynių Atspindinčiųjų Dvasių pirmasis kūrybinis veiksmas buvo savo septynių Įvaizdžio Padėjėjų sukūrimas, kiekviena Atspindinčioji Dvasia sukūrė savo pačios Padėjėją. Įvaizdžio Padėjėjai yra, kai kuriomis savybėmis ir bruožais, savo Atspindinčiųjų Motinų Dvasių tobulos reprodukcijos; jie iš tikrųjų yra dublikatai, neturintys atspindėjimo savybės. Jie yra tikri įvaizdžiai ir nuolat veikia kaip bendravimo kanalas tarp Atspindinčiųjų Dvasių ir supervisatos valdžios. Įvaizdžio Padėjėjai nėra tiesiog pagalbininkai; jie yra savo atitinkamų protėvinių Dvasių tikrieji atstovai; jie yra *įvaizdžiai*, ir jie atitinka savo vardą.

Pačios Atspindinčiosios Dvasios yra tikros asmenybės, bet tokios kategorijos, kuri yra nesuvokiama materialioms būtybėms. Net supervisatos būstinės sferoje joms reikia savo Įvaizdžio Padėjėjų pagalbos visuose asmeniniuose ryšiuose su Dienų Senaisiais ir jų pagalbininkais. Ryšiuose tarp Įvaizdžio Padėjėjų ir Dienų Senųjų, kartais deramai veikia vienas Padėjėjas, tuo tarpu kitais atvejais reikalingi du, trys, keturi, ar net visi septyni tam, kad iki galo ir tinkamai būtų perteiktas pranešimas, kuris ir yra jiems patikėtas, kad būtų perduotas. Lygiai taip Įvaizdžio Padėjėjų pranešimus gali įvairiai priimti vienas, du, ar visi trys Dienų Senieji, priklausomai nuo pranešimo turinio.

Įvaizdžio Padėjėjai amžinai tarnauja šalia savo protėvinių Dvasių, ir savo dispozicijoje turi neįsivaizduojamą gausybę pagalbininkų sekonaformų. Įvaizdžio Padėjėjai tiesiogiai nėra susiję su kylančiųjų mirtingųjų mokymo pasauliais. Jie yra glaudžiai susieti su informacijos rinkimo tarnyba, veikiančia pagal mirtingųjų žengimo į priekį visuotinį planą, bet jų asmeniškai su jais nebendrausite, kada viešėsite Uversos mokyklose, nes šitos tariamai asmenės būtybės neturi valios; jos nesinaudoja pasirinkimo galia. Jos yra tikri įvaizdžiai, visiškai atspindintys atskiros protėvinės Dvasios asmenybę ir protą. Kaip klasė, kylantieji mirtingieji glaudaus ryšio su atspindėjimu nepalaiko. Visada kokia nors atspindinčioji būtybė bus įterpta tarp jūsų ir šios tarnybos realaus veikimo.

5. SEPTYNIOS GRANDINIŲ DVASIOS

Havonos Septynios Grandinių Dvasios yra Begalinės Dvasios ir Septynių Pagrindinių Dvasių bendras neasmenis atstovavimas centrinės visatos šioms septynioms grandinėms. Jos yra Pagrindinių Dvasių, kurių kolektyviniais palikuonimis jos ir yra, tarnai. Septyniose supervisatose Pagrindinės Dvasios užtikrina aiškų ir skirtingą administracinį individualumą. Per šitas vienodas Havonos Grandinių Dvasias jos yra įgalintos centrinei visatai suteikti suvienytą, vienodą, ir suderintą dvasinę priežiūrą.

Kiekviena iš Septynių Grandinių Dvasių yra apribota tuo, kad persmelkia tiktai vieną Havonos grandinę. Jos tiesiogiai nėra susijusios su Dienų Amžinųjų, atskirų Havonos pasaulių valdovų, režimu. Bet jos palaiko

[203]▼

ryšius su Septyniais Aukščiausiais Vykdytojais, ir jos sinchronizuoja su Aukščiausiosios Būtybės buvimu centrinėje visatoje. Jų darbas visiškai apribotas Havonos ribomis.

Šitos Grandinių Dvasios palaiko ryšius su tais, kurie gyvena Havonoje, per savo asmeninius palikuonis, tretinius supernafimus. Nors Grandinių Dvasios egzistuoja drauge su Pagrindinėmis Dvasiomis, bet jų veikimas sukuriant tretinius supernafimus, neturėjo didesnės reikšmės iki to meto, kada pirmieji laiko piligrimai atvyko į išorinę Havonos grandinę Grandfandos dienomis.

Žengdami į priekį iš grandinės į grandinę Havonoje, jūs sužinosite apie Grandinių Dvasias, bet negalėsite palaikyti asmeninio ryšio su jomis, nors jūs ir galėsite patirti jų dvasinį poveikį, ir suvokti jų dvasinio poveikio neasmenį buvimą.

Grandinių Dvasios su Havonos vietiniais gyventojais yra susietos didele dalimi taip, kaip Minties Derintojai yra susieti su mirtingaisiais tvariniais, gyvenančiais evoliucinių visatų pasauliuose. Kaip ir Minties Derintojai, Grandinių Dvasios yra neasmenės, ir jos susijungia su Havonos būtybių tobulu protu didele dalimi taip, kaip Visuotinio Tėvo neasmenės dvasios apsigyvena mirtingųjų žmonių ribinio proto viduje. Bet Grandinių Dvasios niekada netampa Havonos asmenybių nuolatine dalimi.

6. VIETINIŲ VISATŲ KURIANČIOSIOS DVASIOS

Didelė dalis to, kas yra susiję su vietinių visatų Kuriančiųjų Dvasių prigimtimi ir veikimu, labai tinka pasakojimui apie jų susivienijimą su Sūnumis Kūrėjais organizuojant ir valdant vietinius kūrinius; bet šitos nuostabios būtybės prieš sukaupdamos patyrimą vietinėse visatose turi daug tokių bruožų, apie kuriuos galima papasakoti aptariant septynių Aukščiausiųjų Dvasių grupes.

Mes esame susipažinę su vietinės visatos Motinos Dvasios karjeros šešiomis fazėmis, ir mes daug samprotaujame apie veiklos septintosios pakopos galimybę. Šitos skirtingos egzistencijos pakopos yra:

1. *Pirminis diferencijavimas Rojuje.* Kada Sūnų Kūrėją bendru veiksmu įasmenina Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus, tuo pačiu metu Begalinės Dvasios asmenyje įvyksta tai, kas yra žinoma kaip “aukščiausioji papildymo reakcija.” Mes nesuvokiame šitos reakcijos prigimties, bet suprantame, kad ji pažymi šitų įasmeninamų galimybių, kurios yra Bendrai Veikiančiojo kūrybinio potencialo sferoje, savaiminį modifikavimą. Lygiaverčio Sūnaus Kūrėjo gimimas pažymi, jog Begalinės Dvasios asmens viduje gimė šito Rojaus Sūnaus būsimosios vietinės visatos sutuoktinės potencialas. Mes nesame susipažinę su šituo nauju ikiasmeniu esybės identifikavimu, bet žinome, jog šitas faktas yra užfiksuotas tokio Sūnaus Kūrėjo karjeros Rojaus dokumentuose.

2. *Preliminarus mokymas kurti.* Per tą ilgą laikotarpį, kada Sūnus Mykolas yra preliminariai mokomas, kaip organizuoti ir administruoti visas, jo būsimoji sutuoktinė patiria esybės tolimesnį vystymą ir įgauna grupinę likimo sąmonę. Mes šito nežinome, bet įtariame, jog tokią grupinę sąmonę turinti esybė būna susipažinusi su erdve ir pradeda tą preliminarų pasirengimą, kuris reikalingas tam, kad būtų įgytas dvasinis meistriškumas jos būsimame bendradarbiavimo darbe su papildančiuoju Mykolu kuriant ir administruojant visatą.

[204]▼

3. *Fizinio kūrimo etapas.* Tuo metu, kada Amžinasis Sūnus suteikia Sūnui Mykolui kūrėjo teises, tada toji Pagrindinė Dvasia, kuri valdo šią supervisatą, kuriai yra paskiriamas šitas naujasis Sūnus Kūrėjas, suteikia išraišką “tapatybės malda” Begalinės Dvasios akivaizdoje; ir pirmą kartą, būsimosios Kuriančiosios Dvasios esybė pasirodo kaip atsiskyrusi nuo Begalinės Dvasios asmens. Ir įeidama tiesiai į prašančiosios Pagrindinės Dvasios asmenį, šitoji esybė nedelsiant išnyksta iš mūsų atpažinimo ribų, akivaizdžiai tapdama šitos

Pagrindinės Dvasios asmens dalimi. Ši naujai atpažinta Kuriančioji Dvasia lieka su Pagrindine Dvasia iki tos akimirkos, kada Sūnus Kūrėjas išvyksta į jaudinančią kelionę erdvėje; po šito Pagrindinė Dvasia atiduoda naująją sutuoktinę Dvasią į Sūnaus Kūrėjo globą, tuo pačiu metu duodama sutuoktinei Dvasiai amžinosios ištikimybės ir nesibaigiančio lojalumo užduotį. Ir tada įvyksta vienas iš giliausiai sujaudinančių epizodų, kokie tik kada nors vyksta Rojuje. Visuotinis Tėvas kalba, pripažindamas Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios amžinąją sąjungą ir patvirtindamas supervisatos jurisdikcijos Pagrindinės Dvasios administravimo kai kurių bendrų galių padovanojimą.

Tada Tėvo sujungti Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Dvasia pradeda visatos sukūrimo jaudinantį patyrimą. Ir jie dirba drauge šitokiu būdu suvienyti per savo visatos materialaus organizavimo visą ilgą ir įtemptą laikmetį.

4. *Gyvybės kūrimo era.* Sūnui Kūrėjui paskelbus apie ketinimą sukurti gyvybę, Rojuje nedelsiant prasideda “įsmeninimo ceremonijos,” kuriose dalyvauja Septynios Pagrindinės Dvasios ir kurias asmeniškai patiria vadovaujanti Pagrindinė Dvasia. Tai yra vienos Rojaus Dievybės indėlis į Sūnaus Kūrėjo sutuoktinės Dvasios individualybę ir visatai tai pasireiškia “pirminio sprogimo” reiškiniu Begalinės Dvasios asmenyje. Vienu metu su šituo reiškiniu Rojuje, iki to laiko buvusi neasmenė Sūnaus Kūrėjo sutuoktinė Dvasia, iš esmės, tampa bona fide asmeniu. Nuo šio momento per amžius ta pati vietinės visatos Motina Dvasia bus laikoma asmeniu ir palaikys asmeninius ryšius su prasidedančios gyvybės kūrinijos visomis asmenybių gausybėmis.

5. *Amžiai po savęs padovanojimo.* Kitas ir didingas pasikeitimas niekada nesibaigiančioje Kuriančiosios Dvasios karjeroje įvyksta tada, kada Sūnus Kūrėjas sugrįžta į visatos būstinės pasaulį užbaigęs savo septintąjį savęs padovanojimą ir po to, kada jis įgyja visišką savo visatos nepriklausomybę. Ta proga prieš susirinkusius visatos administratorius šis triumfuojantis Sūnus Kūrėjas pakelia Visatos Motiną Dvasią į aukščiausiąją valdžią ir sutuoktinę Dvasią pripažįsta lygia sau.

6. *Šviesos ir gyvenimo amžiai.* Sukūrus šviesos ir gyvenimo erą, vietinės visatos bendras aukščiausiasis valdovas įžengia į Kuriančiosios Dvasios karjeros šeštąją fazę. Bet mums neleidžiama perteikti šito didingo patyrimo pobūdžio. Tokie dalykai yra susiję su evoliucijos Neadone ateities etapu.

7. *Neatskleista karjera.* Mes žinome apie šitas šešias vietinės visatos Motinos Dvasios karjeros fazes. Neišvengiama, jog mes turėtume paklausti: Ar yra septintoji karjera? Mes žinome, jog kada užbaigtieji pasiekia tai, kas atrodo turi būti mirtingojo kilimo galutinis likimas, tada jie yra registruojami kaip pradėję šeštojo etapo dvasinę karjerą. Mes laikomės nuomonės, jog užbaigtųjų laukia

[205]▼

dar kita ir neapreikšta karjera su visatos užduotimi. Mes tikrai tikimės, jog turėtume Visatų Motinas Dvasias lygiai taip laikyti tokiomis, kurių ateityje laukia kažkokia neatskleista karjera, kuri sudarys jų asmeninio patyrimo

septintąjį etapą joms tarnaujant visatoje ir ištikimai bendradarbiaujant su Mykolų Kūrėjų kategorija.

7. PAGALBINĖS PROTO DVASIOS

Šitos pagalbinės dvasios yra vietinės visatos Motinos Dvasios septinkartis proto padovanojimas Sūnaus Kūrėjo ir tokios Kuriančiosios Dvasios bendrojo kūrinio gyviems tvariniams. Šitas padovanojimas tampa įmanomu tuo metu, kada ši Dvasia yra pakeliama į statusą su asmenybės išimtinėmis teisėmis. Pasakojimas apie septynių pagalbinių proto dvasių prigimtį ir veikimą labiau tinka pasakojimui apie jūsų Neadono vietinę visatą.

8. AUKŠČIAUSIŲJŲ DVASIŲ FUNKCIJOS

Aukščiausiųjų Dvasių septynios grupės sudaro Trečiojo Šaltinio ir Centro tiek kaip Begalinės Dvasios, tiek ir kaip Bendrai Veikiančiojo funkcinės šeimos branduolį. Aukščiausiųjų Dvasių sfera nusidriekia nuo Trejybės buvimo Rojuje iki evoliucinių mirtingųjų kategorijos proto veikimo erdvės planetose. Šitokiu būdu jos iš tiesų suvienija žemyn nusidriekiančius administracinius lygius ir koordinuoja šitų lygių personalo daugiapuses funkcijas. Ar tai būtų Atspindinčiųjų Dvasių grupė, palaikanti ryšį su Dienų Senaisiais, ar Kuriančioji Dvasia, sutartinai veikianti su Sūnumi Mykolu, ar Septynios Pagrindinės Dvasios, esančios grandinėje aplink Rojaus Trejybę, Aukščiausiųjų Dvasių veikla yra sutinkama visur centrinėje visatoje, supervisatose, ir vietinėse visatose. Jos veikia vienodai su “Dienų” kategorijos Trejybės asmenybėmis ir su “Sūnų” kategorijos Rojaus asmenybėmis.

Aukščiausiųjų Dvasių grupės yra Trečiojo Šaltinio ir Centro didžiulės tvarinių šeimos betarpiški kūrėjai drauge su savo Begaline Motina Dvasia. Tarnaujančiųjų dvasių visos kategorijos kyla iš šito susivienijimo. Pirminiai supernafimai atsiranda iš Begalinės Dvasios; šitos kategorijos antrinės būtybės sukuria Pagrindinės Dvasios; tretinius supernafimus sukuria Grandinių Septynios Dvasios. Atspindinčiosios Dvasios, kolektyviai, yra nuostabios angeliškųjų gausybių kategorijos, galingųjų sekonaformų, tarnaujančiųjų supervisatoje, motinos-tvėrėjos. Kuriančioji Dvasia yra vietinio kūrinio angeliškųjų kategorijų motina; tokie serafiniai tarnai yra originalūs kiekvienoje vietinėje visatoje, nors sumodeliuoti pagal centrinės visatos modelius. Visiems šitiems tarnaujančiųjų dvasių kūrėjams tikrai netiesiogiai padeda Begalinės Dvasios, visų angeliškųjų tarnaujančiųjų dvasių amžinosios motinos, centrinė buveinė.

Septynios Aukščiausiųjų Dvasių grupės yra apgyvendintos kūrinijos koordinatoriai. Jų reguliuojančiųjų vadovų, Septynių Pagrindinių Dvasių, susivienijimas pasirodo, kad koordinuoja Dievo Septinkarčio toli nusidriekiančias veiklas:

1. Kolektyviai Pagrindinės Dvasios beveik prilygsta Rojaus Dievybių Trejybės dieviškumo lygiui.

2. Individualiai jos išaikvoja trivienės Dievybės pirmines galimybes, kurias galima suvienyti.

[206]▼

3. Kaip Bendrai Veikiančiojo skirtingi atstovai jos yra saugyklos Aukščiausiosios Būtybės tai dvasios-proto-galios aukščiausiai valdžiai, kurios ji dar asmeniškai nenaudoja.

4. Per Atspindinčiasias Dvasias jos sinchronizuoja Dienų Senųjų supervisatų valdymą su Madžestonu, visuotinio atspindėjimo Rojaus centru.

5. Dalyvaudamos individualizuojant vietinių visatų Dieviškuosius Tarnus, Pagrindinės Dvasios prisideda prie Dievo Septinkarčio paskutiniojo lygio, prie Sūnaus Kūrėjo-Kuriančiosios Dvasios vietinės visatos sąjungos.

Funkcinę vienybę, neatskiriama nuo Bendrai Veikiančiojo, besivystančioms visatoms atskleidžia Septynios Pagrindinės Dvasios, jo pirminės asmenybės. Bet ateities išstobulintose supervisatose šita sąjunga neabejotinai bus neatskiriama nuo Aukščiausiojo patirtinės aukščiausiosios valdžios.

[Pateikta Uversos Dieviškojo Patarėjo.]

[207]▼

18 DOKUMENTAS

AUKŠČIAUSIOSIOS TREJYBĖS ASMENYBĖS

VISOS Aukščiausiosios Trejybės Asmenybės yra sukurtos specifinei tarnystei. Dieviškoji Trejybė jas sukuria tam tikrų specifinių pareigų vykdymui, ir jos yra parengtos tam, kad tarnautų, demonstruodamos metodo tobulumą ir atsidavimo galutinumą. Aukščiausiųjų Trejybės Asmenybių yra septynios kategorijos:

1. Sutrejbintos Aukštybės Paslaptys.
2. Dienų Amžinieji.
3. Dienų Senieji.
4. Dienų Tobulieji.
5. Dienų Nesenieji.
6. Dienų Sąjungos.
7. Dienų Ištikimieji.

Šitos administracinio tobulumo būtybės turi konkretų ir galutinį kiekį. Jų sukūrimas yra praeities įvykis; daugiau jų nebeįsmeninama.

Per visą didžiąją visatą šitos Aukščiausiosios Trejybės Asmenybės išreiškia Rojaus Trejybės administracinę politiką; jos išreiškia teisingumą ir yra Rojaus Trejybės teisminis nuosprendis. Jos formuoja tarpusavyje susietą

administracinio tobulumo grandinę, nusidriekiančią nuo Tėvo Rojaus sferų iki vietinių visatų būstinių pasaulių ir iki vietinės visatos sudarančių žvaigždynų sostinių.

Visos būtybės, kilusios iš Trejybės, yra sukuriamos tokios, kad jų visos dieviškosios savybės turi Rojaus tobulumą. Tikrai patyrimo sferoje praleistas laikas iš tiesų papildė jų sugebėjimus kosminei tarnystei. Niekada nebūna jokio pražangos pavojaus ar maišto rizikos su būtybėmis, kilusiomis iš Trejybės. Jos yra iš dieviškumo esmės, ir nėra žinoma, kad jos kada nors būtų išklydusios iš asmenybės elgesio dieviškojo ir tobulo kelio.

1. SUTREJYBINTOS AUKŠTYBĖS PASLAPTYS

Rojaus palydovų pačioje vidinėje grandinėje yra septyni pasauliai, ir kiekvienam iš šių išaukštintų pasaulių vadovauja dešimties Sutrejybintų Aukštybės Paslapčių korpusas. Jos nėra kūrėjai, bet jos yra aukščiausieji ir galutiniai administratoriai. Šių septynių brolišųjų sferų reikalų tvarkymas yra iki galo patikėtas šitam septyniasdešimties aukščiausiųjų reguliuotojų korpusui. Nors Trejybės palikuonys ir vadovauja šitoms septynioms šventosioms sferoms, esančioms arčiausiai prie Rojaus, bet šita pasaulių grupė visuotinai yra žinoma kaip Visuotinio Tėvo asmeninė grandinė.

[208]▼

Sutrejybintos Aukštybės Paslaptys veikia grupėmis po dešimt kaip savo atitinkamų sferų lygiaverčiai ir bendri reguliuotojai, bet konkrečiose srityse, už kurias yra atsakingos, jos taip pat veikia ir individualiai. Kiekvieno iš šių ypatingų pasaulių darbas yra padalintas į septynis pagrindinius skyrius, ir vienas iš šių lygiaverčių valdovų vadovauja kiekvienam iš šių specializuotos veiklos skyrių. Likusios trys veikia kaip trivienės Dievybės asmeniniai atstovai ryšiuose su kitomis septyniomis, viena atstovauja Tėvui, kita atstovauja Sūnui, ir dar viena atstovauja Dvasiai.

Nors klasės viduje ir yra aiškus panašumas, kuris tipizuoja Sutrejybintas Aukštybės Paslaptis, bet jos taip pat atskleidžia ir septynis skirtingus grupinius bruožus. Šie dešimt aukščiausiųjų Dievingtono reikalų reguliuotojų atspindi Visuotinio Tėvo asmeninį charakterį ir prigimtį; ir šitaip yra su kiekviena iš šių septynių sferų. Kiekviena grupė iš dešimties yra panaši į tą Dievybę arba Dievybės susivienijimą, būdingą savajai sferai. Tie dešimt reguliuotojų, kurie valdo Kilimingtoną, atspindi Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios sujungtą prigimtį.

Aš nedaug ką galiu atskleisti apie šitų aukščiausiųjų asmenybių darbą Tėvo septyniuose šventuosiuose pasauliuose, kadangi jos iš tikrųjų yra Aukštybės *Paslaptys*. Nėra jokių savavališkų paslapčių, susijusių su prisiartinimu prie Visuotinio Tėvo, Amžinojo Sūnaus, ar Begalinės Dvasios. Šios Dievybės yra atversta knyga visiems, kurie pasiekia dieviškąjį tobulumą, bet nė vienos Aukštybės Paslapties negalima suvokti iki galo. Niekada mes iš tikrųjų nesugebėsime iki galo įsiskverbti į tas sferas, kuriose yra asmenybės paslaptys apie Dievybės susivienijimą su sukurtų būtybių septinkarčiu sugrupavimu.

Kadangi šitų aukščiausiųjų reguliuotojų darbas yra susijęs su Dievybių

artimu ir asmeniniu ryšiu su šitomis pagrindinėmis visatos būtybių grupuotėmis, kada jos gyvena šituose septyniuose ypatinguose pasauliuose arba tuo metu, kai veikia didžiojoje visatoje, todėl šituos pačius asmeninius ryšius ir nepaprastus kontaktus verta laikyti šventai paslapyje. Rojaus Kūrėjai gerbia asmenybės privatumą ir šventumą net ir savo žemuose tvariniuose. Ir tai yra tiesa tiek dėl individų, tiek ir dėl asmenybių įvairių atskirų kategorijų.

Net ir būtybėms, turinčioms aukštą statusą visatoje, šitie slapti pasauliai visą laiką lieka ištikimybės išbandymu. Mums yra duota iki galo ir asmeniškai pažinti amžinuosius Dievus, be apribojimų pažinti jų dieviškumo ir tobulumo charakterius, bet mums nėra suteikta tai, kad mes iki galo įsiskverbume į visus asmeninius Rojaus valdovų ryšius su visais jų tvariniais.

2. DIENŲ AMŽINIEJI

Kiekvienam iš milijardo Havonos pasaulių vadovauja viena iš Aukščiausiųjų Trejybės Asmenybių. Šitie valdovai yra žinomi kaip Dienų Amžinieji, o jų skaičius yra lygiai vienas milijardas, po vieną kiekvienai Havonos sferai. Jie yra Rojaus Trejybės palikuonys, bet taip, kaip ir apie Aukštybės Paslapčių kilmę, taip ir apie jų kilmę nėra jokių dokumentų. Visaišminčių tėvų šitos dvi grupės tikrai amžinai vadovavo Rojaus-Havonos sistemos savo nuostabiems pasauliams, ir jos veikia nesikeisdamos ir naujų paskyrimų negauna.

Dienų Amžinieji yra matomi visiems valios tvariniams, gyvenantiems savo sferose. Jie vadovauja eilinėms planetinėms konklavoms. Periodiškai, ir rotacijos būdu, jie lankosi septynių supervisatų būstinių sferose. Jie yra artimai giminingi ir dieviškai lygūs su Dienų Senaisiais, kurie vadovauja septynių supervisatų likimams. Kada Dienų Amžinasis būna išvykęs iš savosios sferos, tada jo pasauliui vadovauja vienas iš Trejybės Sūnų Mokytojų.

[209]▼

Kaip ir gyvybės pripažintos kategorijos, tokios, kaip Havonos vietiniai gyventojai ir kiti centrinės visatos gyvieji tvariniai, reziduojantys Dienų Amžinieji savo atitinkamas sferas yra išvystę visiškai pagal savo pačių asmenines idėjas ir idealus. Jie lankosi vienas kito planetose, bet jie nekopijuoja ir neimituoja; jie visada ir visiškai yra originalūs.

Architektūra, gamtos grožis, morontiniai statiniai, ir dvasiniai kūriniai kiekvienoje sferoje yra išskirtiniai ir unikalūs. Kiekvienas pasaulis yra amžinai truncančio grožio vieta, ir yra visiškai nepanašus nė į vieną kitą pasaulį centrinėje visatoje. Ir jūs kiekvienas praleisite ilgesnį ar trumpesnį laiką kiekvienoje iš šitų unikalių ir jaudinančių sferų, jums judant į vidų per Havoną, pakeliui į Rojų. Jūsų pasaulyje yra savaime suprantama kalbėti apie Rojų, kaip *esantį viršuje*, bet būtų teisingiau žvelgti į kilimo dieviškąją lemtį kaip į kilimą į vidų.

3. DIENŲ SENIEJI

Kada laiko mirtingieji baigia lavinimą mokymo pasauliuose, kurie supa vietinės visatos būstinę, ir yra pakeliami į savosios supervisatos švietimo sferas,

tada jie būna pasiekę tokį dvasinio išsivystymo tašką, kur jie gali suvokti šitų išsivysčiusių sferų aukštus dvasinius valdovus ir reguliuotojus ir gali su jais bendrauti, įskaitant ir Dienų Senuosius.

Dienų Senieji yra iš esmės tapatūs; jie atskleidžia Trejybės sujungtą charakterį ir suvienytą prigimtį. Jie turi individualybę ir skiriasi asmenybe, bet vienas nuo kito nesiskiria tiek, kiek skiriasi Septynios Pagrindinės Dvasios. Jie užtikrina vienodą vadovavimą šiaip jau skirtingoms septynioms supervisatoms, kurių kiekviena yra skirtingas, atskiras, ir unikalus kūrinys. Septynios Pagrindinės Dvasios prigimtimi ir savybėmis yra nepanašios, bet Dienų Senieji, šių supervisatų asmeniai valdovai, yra visi vienodi ir supertobuli Rojaus Trejybės palikuonys.

Septynios Pagrindinės Dvasios danguje nulemia savo atitinkamų supervisatų *pobūdį*, bet Dienų Senieji diktuoja šitų pačių supervisatų *administravimui*. Jie suteikia administracinį vienodumą kūrybiniam skirtingumui ir užtikrina visumos harmoniją didžiosios visatos septynių segmentinių sugrupavimų bazinių kūrybinių skirtumų akivaizdoje.

Dienų Senieji buvo sutrejybinti visi tuo pačiu metu. Jie sudaro įrašų apie visatų visatos asmenybės pradžią, dėl to jų vardas – Dienų Senieji. Kada jūs pasieksite Rojų ir ieškosite rašytinių dokumentų apie daiktų pradžią, tada pamatysite, jog pirmasis įrašas, esantis asmenybių skyriuje, yra pasakojimas apie šito dvidešimt vieno Dienų Senojo sutrejybimą.

Šitos aukštos būtybės visada valdo grupėmis po tris. Yra daug veiklos aspektų, kada jie dirba kaip individai, dar kitose fazėse gali veikti bet kurie du, bet aukščiausiose savo administravimo sferose jie turi veikti bendrai. Jie niekada asmeniškai neišvyksta iš savo gyvenamųjų pasaulių, bet jiems ir nereikia to daryti, nes šitie pasauliai yra toli nusidriekiančios atspindėjimo sistemos sukoncentravimo taškas supervisorioje.

Kiekvieno iš Dienų Senujų trejeto asmeninės buveinės yra išdėstytos dvasinio poliariškumo taške savosios būstinės sferoje. Tokia sfera yra padalinta į septyniasdešimt administracinių sektorių ir turi septyniasdešimt skyrių sostinių, kuriose laikas nuo laiko gyvena Dienų Senieji.

[210]▼

Savo galia, valdžios diapazonu, ir jurisdikcijos laipsniu Dienų Senieji yra patys stipriausi ir galingiausi iš visų laiko-erdvės kūrinų tiesioginių valdovų. Visoje milžiniškoje visatų visatoje jiems vieninteliams yra suteiktos aukštos galios priimti galutinį vykdomąjį nuosprendį dėl valią turinčių tvarinių amžinojo sunaikinimo. Ir priimant supervisorios aukščiausiojo tribunolo galutinius nuosprendžius turi dalyvauti visi trys Dienų Senieji.

Be Dievybių ir be savo Rojaus pagalbininkų, Dienų Senieji yra tobuliausi, įvairiausi, ir dieviškiausiai apdovanoti valdovai visoje laiko-erdvės egzistencijoje. Akivaizdžiai jie yra supervisatų aukščiausieji valdovai, bet šitos teisės valdyti jie neužsidirbo savojo patyrimo dėka, ir dėl to turi lemti, kad juos kada nors pakeis Aukščiausioji Būtybė, patirtinis aukščiausiasis valdovas, kurio

vicegerentais jie neabejotinai taps.

Aukščiausioji Būtybė įgauna šių septynių supervisatų aukščiausiąją valdžią patirtine tarnystė lygiai taip, kaip Sūnus Kūrėjas patyrimu užsidirba savosios vietinės visatos aukščiausiąją valdžią. Bet dabartiniame Aukščiausiojo neužbaigtos evoliucijos amžiuje, Dienų Senieji užtikrina laiko ir erdvės besivystančių visatų koordinuotą ir tobulą administracinę kontrolę iš viršaus. Originalumo išmintis ir individualybės iniciatyva apibūdina visus Dienų Senujų dekretus ir nurodymus.

4. DIENŲ TOBULIEJI

Dienų Tobulųjų yra lygiai du šimtai dešimt, ir jie vadovauja kiekvienos supervisatos dešimties didžiųjų sektorių vyriausybėms. Jie buvo sutrejbinti ypatingam darbui, kad padėtų supervisatų vadovams, ir jie valdo kaip Dienų Senujų betarpiškai ir asmeniniai vicegerentai.

Po tris Dienų Tobuluosius yra paskirta į kiekvieno didžiojo sektoriaus sostinę, bet ne taip, kaip Dienų Seniesiems, jiems nėra būtina visiems trims būti drauge visą laiką. Kartas nuo karto vienas iš šito trejeto gali išvykti, kad asmeniškai pasitartų su Dienų Senaisiais dėl savosios valdos gerovės.

Šitie trivieniai didžiųjų sektorių valdovai yra ypač tobulai įsisavinę administravimo niuansus, dėl to ir jų vardas – Dienų Tobulieji. Užrašydami šitų dvasinio pasaulio būtybių vardus, mes susiduriame su vertimo į jūsų kalbą problema, ir labai dažnai būna nepaprastai sunku pateikti patenkinantį vertimą. Mes nenorime vartoti sutartinių pavadinimų, kurie jums būtų beprasmiški; dėl to mums dažnai būna sunku parinkti tinkamą vardą, tą, kuris jums būtų aiškus ir tuo pačiu metu kažkiek išreikštų originalą.

Dienų Tobulieji turi vidutinio dydžio Dieviškųjų Patarėjų, Išminties Tobulintojų, ir Visuotinių Cenzorių korpusą, paskirtą jų vyriausybėms. Jie turi dar didesnę kiekį Galingųjų Žinianešių, Tų Aukštųjų Valdžioje, ir Tų be Vardo ir Skaičiaus. Bet didžiojo sektoriaus reikalų didžiąją įprasto darbo dalį atlieka Dangiškieji Sargybiniai ir Aukštieji Sūnūs Padėjėjai. Šitos abi grupės yra parenkamos iš sutrejbintų palikuonių arba iš Rojaus-Havonos asmenybių, arba iš pašlovintų mirtingųjų užbaigtųjų. Kai kurias būtybes iš šitų dviejų tvarinių sutrejbintų kategorijų Rojaus Dievybės sutrejbina iš naujo ir tada pasiunčia, kad padėtų administruoti supervisatų vyriausybėms.

[211]▼

Didžioji dalis Dangiškųjų Sargybinių ir Aukštųjų Sūnų Padėjėjų yra paskiriama į didžiųjų ir mažųjų sektorių tarnystę, bet Sutrejbinti Sargai (Trejybės apkabinti serafimai ir tarpinės būtybės) yra visų trijų skyrių teismų pareigūnai, veikiantys Dienų Senujų, Dienų Tobulųjų, ir Dienų Nesenujų tribunoluose. Sutrejbintus Ambasadorius (Trejybės apkabintus pakilusius mirtinguosius su Sūnumi ar su Dvasia susiliejančios prigimties) galima sutikti supervisatoje bet kur, tačiau jų didžioji dalis tarnauja mažuosiuose sektoriuose.

Prieš tai, kada septynių supervisatų valdymo planas buvo iki galo atskleistas,

šitų vyriausybių įvairių skyrių iš esmės visi administratoriai, išskyrus Dienų Senuosius, skirtingos trukmės laikotarpį tarnavo mokiniais, vadovaujami Dienų Amžinųjų, tobulos Havonos visatos įvairiuose pasauliuose. Vėliau sutrejbintos būtybės lygiai taip perėjo per mokymo laikotarpį, vadovaujamos Dienų Amžinųjų, prieš tai, kada buvo paskirtos į Dienų Senujų, Dienų Tobulųjų, ir Dienų Nesenujų tarnystę. Jos visos yra užgrūdinti, išmėginti, ir patyrę administratoriai.

Jūs greitai pastebėsite Dienų Tobuluosius, kada žengsite pirmyn į Splandono būstinę po gyvenimo savo mažojo sektoriaus pasauliuose, nes šitie išaukštinti valdovai yra glaudžiai susieti su didžiojo sektoriaus septyniasdešimčia aukštesniojo lavinimo pasaulių laiko pakilusiems tvariniams. Dienų Tobulieji, asmeniškai, priima grupines priesaikas iš kylančiųjų, užbaigusių didžiojo sektoriaus mokyklas.

Laiko piligrimų darbas pasauliuose, kurie apjuosia didžiojo sektoriaus būstinę, iš esmės yra intelektualaus pobūdžio, priešingai negu labiau fizinis ir materialus lavinimas mažojo sektoriaus septyniose lavinimo sferose ir dvasinis lavinimas supervisatos būstinės keturiuose šimtuose devyniasdešimtyje universitetinių pasaulių.

Nors jūs esate įtraukti tikrai į Splandono didžiojo sektoriaus, kuriame yra jūsų kilmės vietinė visata, registrą, bet turėsite pereiti per savosios supervisatos kiekvieną iš dešimties didžiųjų skyrių. Jūs pamatysite visus trisdešimt Orvontono Dienų Tobulųjų prieš pasiekdami Orvontoną.

5. DIENŲ NESENIEJI

Dienų Nesenieji yra jauniausi iš supervisatų aukščiausiųjų valdytojų grupėmis po tris jie vadovauja mažųjų sektorių reikalams. Prigimtimi jie yra lygiaverčiai Dienų Tobuliesiems, bet administracine valdžia yra pavaldūs. Šitų asmeniškai šlovingų ir dieviškai sumanių Trejybės asmenybių yra lygiai dvidešimt vienas tūkstantis. Jie visi buvo sukurti vienu metu, ir kartu jie buvo lavinami Havonoje vadovaujant Dienų Amžiniesiems.

Dienų Nesenieji turi partnerių ir pagalbininkų korpusą, panašų į Dienų Tobulųjų korpusą. Papildomai jie turi jiems paskirtą milžinišką kiekį dangiškųjų būtybių įvairių pavaldžių kategorijų. Administruodami mažuosius sektorius jie panaudoja milžinišką kiekį gyvenančių kylančiųjų mirtingųjų, įvairių paslaugumo kolonijų personalą, ir įvairias grupes, kilusias iš Begalinės Dvasios.

Mažųjų sektorių vyriausybės labai didele dalimi, nors ne išimtinai, rūpinasi supervisatų milžiniškomis fizinėmis problemomis.

[212]▼

Mažųjų sektorių sferos yra Fizinių Kontrolierių būstinės. Šituose pasauliuose kylantieji mirtingieji tęsia studijas ir eksperimentus, susijusius su Aukščiausiųjų Energijos Centrų trečiosios kategorijos ir su Pagrindinių Fizinių Kontrolierių visų septynių kategorijų veiklos tyrinėjimu.

Kadangi kiekvieno mažojo sektoriaus režimas taip išsamiai rūpinasi fizinėmis problemomis, tai jo trys Dienų Nesenieji retai kada sostinės sferoje būna kartu. Didžiąją laiko dalį vienas būna išvykęs tartis su prižiūrinčiojo didžiojo sektoriaus Dienų Tobulaisiais arba būna išvykęs, atstovaudamas Dienų Seniesiems, į aukštųjų būtybių, kilusių iš Trejybės, Rojaus konklavas. Jie pakaitomis su Dienų Tobulaisiais atstovauja Dienų Seniesiems aukščiausiose tarybose Rojuje. Tuo tarpu kitas Dienų Nesenasis gali būti išvykęs į patikrinimo keliones po vietinių visatų, priklausančių jo jurisdikcijai, būstinių pasaulius. Bet visada nors vienas iš šitų valdovų lieka budėti mažojo sektoriaus būstinėje.

Jūs visi kada nors pažinsite šiuos tris Dienų Nesenuosius, atsakingus už Ensą, jūsų mažąjį sektorių, kadangi jūs turite pereiti per jų rankas pakeliui į vidų, į didžiųjų sektorių mokymo pasaulius. Kildami į Uversą, jūs pereisite per mažojo sektoriaus mokymo sferų tikrai vieną grupę.

6. DIENŲ SAJUNGOS

"Dienų" kategorijos Trejybės asmenybės neveikia administracinėse pareigose žemiau už supervisatų vyriausybių lygį. Besivystančiose vietinėse visatose jos veikia tikrai kaip patarėjai ir konsultantai. Dienų Sajungos yra ryšininkų asmenybių grupė, Rojaus Trejybės akredituota prie vietinių visatų dualių valdovų. Kiekviena organizuota ir apgyvendinta vietinė visata pasiskyrė sau vieną iš šitų Rojaus patarėjų, kuris veikia kaip Trejybės, ir kai kuriais atžvilgiais, kaip Visuotinio Tėvo atstovas vietiniam kūriniui.

Šitų būtybių yra septyni šimtai tūkstančių, nors ne visoms joms buvo suteikti tokie įgaliojimai. Dienų Sajungų rezervinis korpusas veikia Rojuje kaip Visatos Suderinimų Aukščiausioji Taryba.

Šitie Trejybės stebėtojai ypatingu būdu suderina visuotinės vyriausybės visų atšakų administracinę veiklą, pradedant vietinių visatų vyriausybėmis, aukštyrą iki sektorių ir iki supervisatų vyriausybių, todėl ir jų vardas – Dienų *Sajungos*. Savo vadovams jie pateikia trigubus pranešimus: Fizinio ir pusiau intelektualaus pobūdžio duomenis perduoda savo mažojo sektoriaus Dienų Neseniesiems, apie intelektualius ir pusiau dvasinius įvykius jie praneša savo didžiojo sektoriaus Dienų Tobuliesiems, o apie dvasinius ir pusiau rojinius reikalus informuoja Dienų Senuosius savo supervisatos sostinėje.

Kadangi jos yra kilusios iš Trejybės, tai tarpusavio bendravimui joms yra prieinamos visos Rojaus grandinės, ir tokiu būdu jos nuolat bendrauja viena su kita ir su visomis kitomis reikalingomis asmenybėmis iki pat Rojaus aukščiausiųjų tarybų.

Dienų Sąjunga nėra organiškai susieta su vietinės visatos, į kurią ji yra paskirta, vyriausybe. Be savo kaip stebėtojo pareigų ji ima veikti tikrai vietinės valdžios prašymu. Ji yra vietinio kūrinio visų pirminių tarybų ir visų svarbių konklavų oficialus narys, bet formaliuose administravimo problemų aptarinėjimuose nedalyvauja.

Kada vietinė visata yra įžengusi į šviesą ir gyvenimą, tada jos pašlovintos būtybės laisvai bendrauja su Dienų Sąjunga, kurios veikla tuomet išsiplečia tokioje evoliucinio tobulumo valdoje. Bet vis tiek pirmiausia ji yra Trejybės ambasadorius ir Rojaus patarėjas.

Vietinę visatą tiesiogiai valdo dieviškasis Sūnus, kilęs iš dvigubos Dievybės, bet šalia savęs jis nuolat turi vieną Rojaus brolių, iš Trejybės kilusią asmenybę. Tais atvejais, kada Sūnaus Kūrėjo savosios vietinės visatos būstinėje laikinai nebūna, tuomet laikinųjų valdovų pagrindinius sprendimus didele dalimi įtakoja jų Dienų Sąjungos patarimai.

7. DIENŲ IŠTIKIMIEJI

Šitos aukštos iš Trejybės kilusios asmenybės yra Rojaus patarėjai to vieno šimto žvaigždynų valdovams kiekvienoje vietinėje visatoje. Dienų Ištikimųjų yra septyniasdešimt milijonų, ir lygiai taip, kaip ir Dienų Sąjungos, jie tarnauja nevisi. Jų rezervinis korpusas Rojuje yra Tarpvisatinės Etikos ir Savivaldos Patariamoji Komisija. Dienų Ištikimieji tarnystėje keičiasi rotacijos būdu, remiantis savojo rezervinio korpuso aukščiausiosios tarybos nurodymais.

Viskuo, kuo Dienų Sąjunga yra vietinės visatos Sūnui Kūrėjui, tuo Dienų Ištikimieji yra Sūnams Vorondadekams, kurie valdo to vietinio kūrinio žvaigždynus. Jie yra aukščiausiu laipsniu atsidavę ir dieviškai ištikimi žvaigždynų, į kuriuos yra paskirti, gerovei, dėl to ir šis vardas – Dienų *Ištikimieji*. Jie veikia tiktai kaip patarėjai; iš tikrųjų jie niekada nedalyvauja administracinėje veikloje, išskyrus tada, kada būna pakviesti žvaigždynų valdžios. Taip pat jie nėra tiesiogiai susiję ir su švietimo tarnyste kilimo piligrimams architektūrinėse lavinimo sferose, kurios supa žvaigždyno būstinę. Visoms tokioms užduotims vadovauja Sūnus Vorondadekas.

Visi Dienų Ištikimieji, veikiantys vietinės visatos žvaigždynuose, yra Dienų Sąjungos jurisdikcijoje ir atsiskaito tiesiogiai jai. Jie neturi toli nusidriekiančios tarpusavio ryšio sistemos, paprastai patys apsiriboja bendravimu vietinėje visatoje. Bet kuris Dienų Ištikimasis, kuris atlieka pareigas Nebadone, gali bendrauti ir iš tiesų bendrauja su visais kitais savosios kategorijos nariais, vykdančiais pareigas šitoje vietinėje visatoje.

Kaip Dienų Sąjunga turi visatos būstinę, taip ir Dienų Ištikimieji turi savo asmenines rezidencijas žvaigždynų sostinėse, atskirai nuo tokių sferų administracinių valdytojų rezidencijų. Jų buveinės iš tiesų yra kuklios palyginus su žvaigždynų valdovų Vorondadekų buveinėmis.

Dienų Ištikimieji yra paskutinioji grandis ilgoje administracinio patarimo grandinėje, kuri siekia nuo Visuotinio Tėvo šventųjų sferų netoli visų daiktų centro iki vietinių visatų pirminių skyrių. Trejybės kilmės režimas baigiasi žvaigždynais; nė vieno tokio Rojaus patarėjo nuolat nebūna žvaigždynus sudarančiose sistemose ar apgyvendintose planetose. Pastarieji administraciniai vienetai yra visiškoje jurisdikcijoje tų būtybių, kurios yra kilusios vietinėse visatose.

[Pateikta Uversos Dieviškojo Patarėjo.]

19 DOKUMENTAS

IŠ TREJYBĖS KILUSIOS LYGIAVERTĖS BŪTYBĖS

ŠITOJI Rojaus grupė, pavadinta Iš Trejybės Kilusiomis Lygiavertėmis Būtybėmis, apima Trejybės Sūnus Mokytojus, taip pat klasifikuojamus kaip Rojaus Dievo Sūnus, tris grupes aukštųjų supervisatos administratorių, ir Trejybės Įkvėptųjų Dvasių tam tikra prasme neasmenę kategoriją. Net Havonos vietiniai gyventojai gali būti deramai įtraukti į šių Trejybės asmenybių klasifikaciją kartu su būtybių, gyvenančių Rojuje, didžiuliu skaičiumi grupių. Tos iš Trejybės kilusios būtybės, apie kurias bus kalbama šitame aptarime, yra:

1. Trejybės Sūnūs Mokytojai.
2. Išminties Tobulintojai.
3. Dieviškieji Patarėjai.
4. Visuotiniai Cenzoriai.
5. Trejybės Įkvėptosios Dvasios.
6. Havonos Vietiniai Gyventojai.
7. Rojaus Piliečiai.

Išskyrus Trejybės Sūnus Mokytojus ir galbūt Trejybės Įkvėptąsias Dvasias, šitos grupės turi konkretų skaičių: jų sukūrimas yra užbaigtas ir praeities įvykis.

1. TREJYBĖS SŪNŪS MOKYTOJAI

Iš visų dangiškųjų asmenybių aukštųjų kategorijų, apreiškstų jums, tiksliai Trejybės Sūnūs Mokytojai veikia dvigubose pareigose. Savo kilme turėdami Trejybės prigimties, savo funkcija jie yra beveik išskirtinai atsidavę dieviškosios sūnystės tarnystei. Jie yra ryšio būtybės, kurios nutiesia tiltą virš bedugnės tarp būtybių, kilusių iš Trejybės, ir dualios kilmės būtybių.

Tuo metu, kai Trejybės Stacionarių Sūnų skaičius yra užbaigtas, tai Sūnų Mokytojų skaičius nuolat auga. Koks Sūnų Mokytojų kiekis bus galutinis, aš nežinau. Bet galiu pareikšti, jog paskutiniame periodiškame pranešime į Uversą, Rojaus įrašai nurodė, jog tokių Sūnų tarnystėje yra 21.001.624.821.

Šitos būtybės yra vienintelė jums atskleidžiama Dievo Sūnų grupė, kuri yra kilusi iš Rojaus Trejybės. Jos raižo centrinę visatą ir supervisatas, ir jų milžiniškas korpusas yra paskirtas kiekvienai vietinei visatai. Jie taip pat tarnauja ir atskiroms planetoms, kaip tarnauja ir kiti Dievo Rojaus Sūnūs. Kadangi didžiosios visatos planas nėra iki galo išvystytas, tai didžiulis Sūnų Mokytojų kiekis yra laikomas rezerve Rojuje, ir jie savanoriškai siūlosi atlikti pareigas nepaprastomis sąlygomis ir neįprastą tarnystę didžiosios visatos visuose skyriuose, izoliuotuose erdvės pasauliuose, vietinėse visatose ir supervisatose, ir Havonos pasauliuose. Jie taip pat veikia Rojuje, bet bus naudingiau jų išsamų aptarimą atidėti iki to meto, kai prieisime prie diskusijos apie Dievo Rojaus Sūnus.

Tačiau, ryšium su šituo galėtų būti pažymėta, jog Sūnūs Mokytojai yra aukščiausiosios koordinuojančiosios asmenybės, kilusios iš Trejybės. Tokioje toli nusidriekiančioje visatų visatoje visada egzistuoja didžiulis pavojus pasiduoti tokiam suklydimui, kuris kyla dėl požiūrio ribotumo, tokiam blogiui, kuris yra neatskiriamas nuo segmentinės sampratos apie tikrovę ir dieviškumą.

Pavyzdžiui: Žmogaus protas paprastai trokštų priartėti prie kosminės filosofijos, pateikiamos šiuose apreiškimuose, einant nuo to, kas yra paprastas ir ribinis, į tai, kas yra sudėtingas ir begalinis, nuo žmogiškosios kilmės į dieviškąjį likimą. Bet tas kelias neveda į dvasinę išmintį. Toks metodas yra lengviausias kelias įgyti kai kurių genezės žinių, bet geriausiu atveju jis gali atskleisti tiktai žmogaus kilmę; jis mažai ką atskleidžia arba nieko neatskleidžia apie jo dieviškąjį likimą.

Net studijuojant žmogaus biologinę evoliuciją Urantijoje, yra rimtų prieštaravimų dėl išskirtinio istorinio požiūrio į jo šiandieninį statusą ir į jo dabartines problemas. Bet kokios tikrovės problemos – žmogiškosios ar dieviškosios, žemiškos ar kosminės – teisinga perspektyva atsiveria tiktai tada, kada visapusiškai ir nešališkai yra išnagrinėjami ir tarpusavyje susiejami trys visatos tikrovės aspektai: kilmė, istorija, ir likimas. Šitų trijų patirtinių realybių tinkamas supratimas suteikia pagrindą dabartinio statuso išmintingam įvertinimui.

Kada žmogiškasis protas ima naudotis tokiu filosofiniu metodu, kada pradeda nuo to, kas yra žemesnis, kad priartėtų prie to, kas yra aukštesnis, nesvarbu, ar tai būtų biologijoje ar teologijoje, jam visada iškyla pavojus, kad jis padarys keturias logines klaidas:

1. Jis gali visiškai nesuvokti nei asmeninio pasiekimo, nei kosminio likimo galutinio ir užbaigto evoliucinio tikslo.
2. Jis gali padaryti didžiausią filosofinę klaidą per daug supaprastindamas kosminę evoliucinę (patirtinę) tikrovę, šitokiu būdu eidamas prie faktų iškraipymo, prie tiesos iškreipimo, ir prie likimo klaidingo supratimo.
3. Priežastingumo studijavimas yra išsamus istorijos analizavimas. Bet žinojimas, kaip tampama būtybe, nebūtinai suteikia tokios būtybės dabartinio statuso ir tikrojo charakterio išmintingą supratimą.
4. Vien tiktai istorija nesugeba adekvačiai atskleisti ateities vystymosi – likimo. Ribinės kilmės yra naudingos, bet tiktai dieviškosios priežastys atskleidžia galutines pasekmes. Amžinieji tikslai nėra parodomi laiko pradžioje. Dabartis gali būti teisingai aiškinama tiktai abipusiškai susietos praeities ir ateities šviesoje.

Todėl dėl šitų ir dar dėl kitų priežasčių iš tikrųjų mes pasinaudojame tokiu metodu, žvelgdami į žmogų ir į jo problemas planetoje, pradėdami laiko-erdvės kelionę nuo visų asmenybių tikrovės ir visos kosminės egzistencijos begalinio, amžino, ir dieviško Rojaus Šaltinio ir Centro.

2. IŠMINTIES TOBULINTOJAI

Išminties Tobulintojai yra Rojaus Trejybės specializuotas kūrinys, skirtas tam, kad dieviškumo išmintį įsmeintų supervisatose. Šitų būtybių yra lygiai septyni milijardai, ir po vieną milijardą yra paskirti į kiekvieną iš septynių supervisatų.

Kartu su savo lygiaverčiais partneriais, Dieviškaisiais Patarėjais ir Visuotiniais Cenzoriais, Išminties Tobulintojai perėjo per Rojaus, Havonos, ir, išskyrus Dieviningtoną, Tėvo Rojaus sferų išmintį. Po šitų patyrimų Išminties Tobulintojai buvo paskirti į

[216]▼

Dienų Senujų nuolatinę tarnystę. Jie netarnauja nei Rojuje, nei Rojaus-Havonos grandinių pasaulyuose; jie yra visiškai užsiėmę supervisatos vyriausybės administracija.

Kur tik ir kada tik veikia Išminties Tobulintojas, ten ir tada veikia dieviškoji išmintis. Žiniuose ir išmintyje, kurios išreiškia šitų galingų ir didingų asmenybių darbus, yra buvimo aktualybė ir pasireiškimo tobulumas. Jie *neatspindi* Rojaus Trejybės išminties; jie yra toji išmintis. Jie yra išminties šaltinis visiems mokytojams panaudojant visatos žinias; jie yra pasirinkimo laisvės fontanai ir nusimanymo šaltiniai mokymo ir išvalgos institucijoms visose visatose.

Išmintis savo kilme yra dviguba, kylanti iš dieviškosios išvalgos tobulo, neatskiriamo nuo tobulų būtybių, ir iš asmeninio patyrimo, kurį įgyja evoliuciniai tvariniai. Išminties Tobulintojai yra Dievybės išvalgos Rojaus Tobulumo ta dieviškoji išmintis. Jų administraciniai partneriai Uversoje, Galingieji Žinianešiai, Tie be Skaičiaus ir Vardo, ir Tie Aukštieji Valdžioje, kada veikia drauge, yra patyrimo išmintis visatoje. Dieviškoji būtybė gali turėti dieviškųjų žinių tobulumą. Evoliucinis mirtingasis gali kada nors pasiekti kylančiojo žinių tobulumą, bet nė viena iš šitų būtybių, atskirai paimta, neišnaudoja visos įmanomos išminties potencialų. Todėl, kada tik supervisatos elgesyje norima pasiekti administravimo išminties maksimalų laipsnį, tada visada šitie dieviškosios išvalgos išminties tobulintojai yra suvienijami su tomis pakilusiomis asmenybėmis, kurios į supervisatos valdžios aukštas pareigas pakilo per evoliucinio žengimo į priekį patirtines kančias.

Išminties Tobulintojams visada bus reikalingas šitas patirtinės išminties papildinys tam, kad jų administracinė išmintis būtų visaapimanti. Tačiau buvo postuluojuama, jog aukštą iki šio laiko nepasiektą išminties lygį Rojaus užbaigtieji galbūt gali pasiekti po to, kada jie kada nors bus priimti į dvasinės egzistencijos septintąjį etapą. Jeigu šita išvada yra teisinga, tuomet iš tiesų tokios išstobulintos evoliucinio kilimo būtybės be abejonės taps pačiais veiksmingiausiais visatos administratoriais, kurie kada nors buvo žinomi visoje kūrinijoje. Aš manau, jog toks yra aukščiausiasis užbaigtųjų likimas.

Išminties Tobulintojų įvairiapusiškumas juos įgalina dalyvauti kylančiųjų tvarinių iš esmės visose dangiškosiose tarnystėse. Išminties Tobulintojai ir asmenybės manoji kategorija, Dieviškieji Patarėjai, kartu su Visuotiniais

Cenzoriais, sudaro būtybių aukščiausias kategorijas, kurios gali įsitraukti ir iš tiesų įsitraukia į tą darbą, apreišdamos tiesą atskiroms planetoms ir sistemoms, nesvarbu, ar jos būtų savojo išsivystymo ankstyvose epochose, ar kada įsitvirtina šviesoje ir gyvenime. Laikas nuo laiko mes visi užmezgame ryšį su kylančiųjų mirtingųjų tarnystė, pradedant pradinės gyvybės planetomis, einant tolyn į viršų per vietinę visatą ir supervisatą, ypač pastarojoje.

3. DIEVIŠKIEJI PATARĖJAI

Šitos būtybės, kilusios iš Trejybės, yra Dievybės patarimas septynių supervisatų sferoms. Jos *neatspindi* Trejybės dieviškojo patarimo; jos yra tas patarimas. Tarnystėje yra dvidešimt vienas milijardas Patarėjų, ir į kiekvieną supervisatą yra paskirta po tris milijardus.

[217]▼

Dieviškieji Patarėjai yra Visuotinių Cenzorių ir Išminties Tobulintojų partneriai, ir jiems yra lygūs, nuo vieno iki septynių Patarėjų yra susieta su kiekviena iš šitų pastarųjų asmenybių. Visos trys kategorijos dalyvauja Dienų Senųjų vyriausybėje, įskaitant didžiuosius ir mažuosius sektorius, vietinėse visatose ir žvaigždynuose, ir vietinių sistemų valdovų tarybose.

Mes veikiame kaip individai, kaip tą aš darau rengdamas šitą dokumentą, bet mes taip pat veikiame ir kaip trejetas, kada tik tai šito reikalauja aplinkybės. Kada mes veikiame vykdytojo pareigose, tada iš tiesų draugėn visada būna sujungti Išminties Tobulintojas, Visuotinis Cenzorius, ir nuo vieno iki septynių Dieviškųjų Patarėjų.

Vienas Išminties Tobulintojas, septyni Dieviškieji Patarėjai, ir vienas Visuotinis Cenzorius sudaro Trejybės dieviškumo tribunolą, aukščiausiąjį mobilų patariantį organą laiko ir erdvės visatose. Tokia grupė iš devynių yra žinoma arba kaip aplinkybių tyrimo, arba kaip tiesos atskleidimo tribunolas, ir kada ji nagrinėja problemą ir pateikia nuosprendį, tai yra lygiai tas pats, tarsi nuosprendį dėl šio reikalo būtų priėmęs Dienų Senasis, nes nė karto per visą supervisatų istoriją nebuvo užregistruota tokio nuosprendžio, kurį Dienų Senieji būtų anuliavę.

Kada veikia trys Dienų Senieji, tada veikia Rojaus Trejybė. Kada tribunolas iš devynių priima sprendimą po savo suvienytų diskusijų, tada iš esmės yra pasisakę Dienų Senieji. Ir būtent šito metodo dėka Rojaus Valdovai asmeniškai užmezga ryšį, administraciniuose reikaluose ir valdymo reguliavime, su atskirais pasauliais, sistemomis, ir visatomis.

Dieviškieji Patarėjai yra Rojaus Trejybės dieviškojo patarimo tobulumas. Mes išreiškiame tobulumo patarimą, iš tiesų mes *esame* tobulumo patarimas. Kada mus papildo mūsų partnerių, evoliucinio pakilimo išstobulintų ir Trejybės apkabintų būtybių, patirtinis patarimas, tada mūsų apjungtos išvados yra ne tik tai tobulos, bet ir visaapimančios. Kada mūsų suvienytas patarimas yra susietas, apsvarstytas, patvirtintas, ir paskelbtas Visatos Cenzoriaus, tada visiškai įmanoma, kad jis priartėja prie visuotinės visumos slenksčio. Tokie

nuosprendžiai kiek tiktai įmanoma priartėja prie absoliutaus Dievybės požiūrio konkrečios situacijos ir svarstomos problemos atžvilgiu laiko-erdvės sferose.

Septyni Dieviškieji Patarėjai, palaikydami ryšį su sutrejbintu evoliuciniu trejetu – Galinguoju Žinianešiu, Vienu Aukštuoju Valdžioje, ir Vienu be Vardo ir Skaičiaus – išreiškia supervisatos požiūrį, arčiausią žmogiškojo požiūrio ir dieviškojo požiūrio beveik rojiškuose dvasinių prasmų ir tikrovės vertybių lygiuose sąjungai. Tokį glaudų tvarinio ir Kūrėjo suvienytų kosminių požiūrių suartėjimą pranoksta tiktai Rojaus save padovanojantys Sūnūs, kurie, kiekvienoje asmenybės patyrimo fazėje, yra Dievas ir žmogus.

4. VISUOTINIAI CENZORIAI

Egzistuoja tiksliai aštuoni milijardai Visuotinių Cenzorių. Šitos unikalios būtybės yra Dievybės nuosprendis. Jie ne tiesiog atspindi tobulumo sprendimus; jie yra Rojaus Trejybės sprendimas. Net Dienų Senieji nesprenžia kitaip, kaip tik kartu su Visuotiniais Cenzoriais.

Po vieną Cenzorių yra pasiunčiama į centrinės visatos kiekvieną iš šio milijardo pasaulių, ir jis yra priskiriamas prie reziduojančio Dienų Amžinojo planetinės administracijos. Nei Išminties Tobulintojai, nei Dieviškieji Patarėjai nėra šitaip nuolat priskirti prie Havonos administracijų, taip pat mes iš tikrųjų visiškai nieko nesuprantame,

[218]▼

kodėl Visuotiniai Cenzoriai yra dislokuoti centrinėje visatoje. Dabartinė jų veikla vargu ar gali paaiškinti, kodėl jie yra paskirti į Havoną, ir dėl to mes įtariame, kad jie laukia kažkurio ateities visatos amžiaus poreikių, kada Havonos gyventojai gali iš dalies pasikeisti.

Po vieną milijardą Cenzorių yra paskirta į kiekvieną iš septynių supervisatų. Tiek individualiai, tiek ir drauge su Išminties Tobulintojais ir Dieviškaisiais Patarėjais, jie veikia septynių supervisatų visuose skyriuose. Šitaip Cenzoriai veikia didžiosios visatos visuose lygiuose, nuo Havonos tobulų pasaulių iki Sistemų Valdovų tarybų, ir jie yra evoliucinių pasaulių naujos dieviškosios tvarkos nuosprendžių organiška dalis.

Kada tik ir kur tik būna Visuotinis Cenzorius, tada ir ten būna Dievybės nuosprendis. Ir kadangi Cenzoriai savo nuosprendžius visada pateikia kartu su Išminties Tobulintojais ir Dieviškaisiais Patarėjais, tai tokie sprendimai aprėpia Rojaus Trejybės suvienytą išmintį, patarimą, ir nuosprendį. Šitame juridiniame trejete Išminties Tobulintojas būtų "aš buvau," Dieviškasis Patarėjas būtų "aš būsiu," bet Visuotinis Cenzorius visada yra "aš esu."

Cenzoriai yra visatą susumuojančios asmenybės. Kada tūkstantis liudininkų yra davę parodymus – arba milijonas – kada išminties balsas yra pasisakęs, o dieviškumo patarimas yra užfiksuotas, kada pakilusiojo tobulumo paliudijimas yra pridėtas, tada veikia Cenzorius, ir nedelsiant yra pateikiamas neklystantis ir dieviškas susumavimas viso to, kas yra įvykę; ir toks pateikimas išreiškia dieviškąją išvadą, galutinio ir tobulo sprendimo esmę. Todėl po to, kada būna

pasisakęs Cenzorius, daugiau pasisakyti niekam kitam nebeleidžiama, nes Cenzorius būna pavaizdavęs viso to, kas prieš tai įvyko, teisingą ir neklįstančią visumą. Kada pasisako jis, tada nebebūna jokios apeliacijos.

Iš tikrųjų aš geriausiai suprantu Išminties Tobulintojo proto veikimą, bet tikrai ne iki galo suvokiu nuosprendį priimančiojo Visuotinio Cenzoriaus proto veikimą. Man atrodo, jog Cenzoriai formuluoja naujas prasmes ir kildina naujas vertybes, susieję faktus, tiesas, ir surastus įrodymus, pateiktus jiems visatos reikalų tyrimo metu. Atrodo, jog galimas dalykas, kad Visatos Cenzoriai gali pateikti tobulos Kūrėjo išvalgos ir ištobulinto tvarinio patyrimo suderinimo originalius interpretavimus. Dėl šito Rojaus tobulumo ir visatos patyrimo suvienijimo neabejotinai atsiranda nauja vertybė galutinybėse.

Bet tai nėra mūsų sunkumų pabaiga, kas susiję su Visuotinių Cenzorių proto veikimu. Atsižvelgę į viską, ką mes žinome arba manome apie Cenzoriaus veikimą bet kokioje konkrečioje visatos situacijoje, mes vis tiek negalime iš anksto numatyti sprendimų ar prognozuoti nuosprendžių. Mes labai tiksliai nustatome Kūrėjo požiūrio ir tvarinio patyrimo suvienijimo galimą rezultatą, bet tokios išvados nevisada yra tikslios prognozės dėl to, ką nustato Cenzoriai. Atrodo, jog panašu, kad Cenzoriai kažkokiu būdu palaiko ryšį su Dievybės Absoliutu; priešingu atveju, mes nesugebame paaiškinti didelės dalies jų sprendimų ir nutarimų.

Išminties Tobulintojai, Dieviškieji Patarėjai, ir Visuotiniai Cenzoriai, kartu su Aukščiausųjų Trejybės Asmenybių septyniomis kategorijomis, sudaro tas dešimt grupių, kurios kartais buvo vadinamos *Trejybės Stacionariais Sūnumis*. Jie drauge sudaro Trejybės administratorių, valdovų, vykdytojų, konsultantų, patarėjų, ir teisėjų didįjį korpusą. Jų skaičius šiek tiek viršija trisdešimt

[219]▼

septynis milijardus. Du milijardai septyniasdešimt yra dislokuota centrinėje visatoje ir šiek tiek daugiau kaip po penkis milijardus yra išdėstyta kiekvienoje supervisatoje.

Labai sunku pavaizduoti Trejybės Stacionarių Sūnų veikimo ribas. Būtų neteisinga teigti, kad jų veiksmai yra apriboti ribiniu lygiu, nes supervisatose yra užfiksuotos transakcijos, kurios teigia visiškai priešingai. Jie veikia visatos administravimo arba sprendimo bet kuriame lygyje, kokio gali pareikalausti laiko-erdvės sąlygos, ir kuris yra susijęs su pagrindinės visatos praeities, dabarties, ir ateities evoliucija.

5. TREJYBĖS ĮKVĖPTOSIOS DVASIOS

Aš labai mažai ką galėsiu jums papasakoti apie Trejybės Įkvėptąsias Dvasias, nes jos yra viena iš tų nedaugelio egzistuojančių visiškai slaptų būtybių kategorijų, slaptų, be jokios abejonės, nes iki galo joms neįmanoma atsiskleisti net ir mums, o mūsų kilmė yra taip arti jų sukūrimo šaltinio. Jos yra sukuriamos Rojaus Trejybės veiksmu, ir jas gali panaudoti bet kuri viena ar dvi iš Dievybių, o taip pat ir visos trys. Mes nežinome, ar šitos Dvasios turi užbaigtą skaičių, ar

nuolat auga, bet linkę tikėti, kad jų skaičius nėra fiksuotas.

Mes visiškai nesuprantame Trejybės Įkvėptųjų Dvasių nei prigimties, nei elgesio. Jos galbūt gali priklausyti viršasmėnių dvasių kategorijai. Jos atrodo, kad veikia visose žinomose grandinėse, ir veikia beveik nepriklausomai nuo laiko ir erdvės. Bet apie jas mes mažai ką žinome, išskyrus tai, jog pagal jų veiklos pobūdį, pagal rezultatus, kuriuos visatose tai čia tai ten tikrai pastebime, dedukcinio samprotavimo dėka sprendžiame apie jų charakterį.

Tam tikromis sąlygomis šitos Trejybės Įkvėptosios Dvasios gali pačios individualizuotis pakankamai, kad jas atpažintų tokios būtybės, kurios yra kilusios iš Trejybės. Aš jas mačiau; bet nė vienos iš jų niekada nebūtų įmanoma atpažinti dangiškųjų būtybių žemesnėms kategorijoms. Kartas nuo karto besivystančių visatų elgesyje taip pat kyla tam tikros aplinkybės, kurioms susidarius, bet kokia būtybė, kilusi iš Trejybės, gali tiesiogiai panaudoti šitas Dvasias tam, kad įvykdytų savo užduotis. Dėl to mes žinome, kad jos egzistuoja, ir kad tam tikromis aplinkybėmis mes galime paprašyti jų pagalbos ir ją pasinaudoti, kartais suvokti jų buvimą. Bet jos nėra dalis tos matomos ir aiškiai atskleistos organizacijos, kuriai yra patikėtas laiko-erdvės visatų elgesys iki to meto, kada tokie materialūs kūriniai įžengs į šviesą ir gyvenimą. Besivystančių septynių supervisatų dabartinėje pakopoje ir administravime jos neturi aiškiai matomos vietos. Jos yra Rojaus Trejybės paslaptis.

Nebadono Melkizedekai moko, jog Trejybės Įkvėptosios Dvasios turi lemti kada nors amžinojoje ateityje veikti vietoje Atsiskyrusiųjų Žinianešių, kurių gretos lėtai, bet tikrai mažėja dėl jų paskyrimo kai kurių sutrejbintų sūnų partneriais.

Įkvėptosios Dvasios yra visatų visatos atsiskyrusios Dvasios. Kaip Dvasios jos yra labai panašios į Atsiskyrusiuosius Žinianešius, išskyrus tai, jog pastarieji yra aiškios asmenybės. Mes gauname daug žinių apie Įkvėptąsias Dvasias iš Atsiskyrusiųjų Žinianešių, kurie jų artumą nustato Įkvėptųjų Dvasių buvimui įgimtu jautrumu, kuris veikia lygiai taip neklystamai, kaip magnetinė rodyklė rodo į magnetinį polių. Kada Atsiskyrusysis Žinianešys yra netoli Įkvėptosios Dvasios, tada jis sąmoningai suvokia tokio dieviškojo buvimo kokybinį žymenį, o taip pat labai aiškų kiekybinį

[220]▼

registravimą, kuris jį įgalina iš tikrųjų sužinoti tokios Dvasios buvimo ar buvimų klasifikaciją ar kiekį.

Aš galiu papasakoti kitą įdomų faktą: Kada Atsiskyrusysis Žinianešys yra tokioje planetoje, kurios gyventojų viduje gyvena Minties Derintojai, kaip Urantijoje, tada jis žino apie kokybinį sužadšinimą savo jautrumu, kuris nustato dvasinį buvimą. Tokiais atvejais nebūna jokio kiekybinio sužadšinimo, būna tiksliai kokybinis sužadšinimas. Kada jis būna tokioje planetoje, į kurią Minties Derintojai neatvyksta, tada kontaktas su vietiniais gyventojais tokios reakcijos nesukelia. Tai leidžia manyti, jog Minties Derintojai tam tikru būdu turi ryšį arba yra sujungti su Rojaus Trejybės Įkvėptomomis Dvasiomis. Kažkoku būdu jie galbūt gali būti susieti tam tikrose savo darbo fazėse; bet mes iš tikrųjų šito nežinome. Tiek vieni, tiek kiti atsiranda netoli visų daiktų centro ir šaltinio, bet

jie nėra ta pati būtybės kategorija. Minties Derintojai kyla vien tiktai iš Tėvo; Įkvėptosios Dvasios yra Rojaus Trejybės palikuonys.

Įkvėptosios Dvasios akivaizdžiai nepriklauso atskirų planetų ar visatų evoliucinei schemai, ir vis tik atrodo, kad jos yra beveik visur. Net ir dabar, kada aš esu užimtas šito dokumento formulavimu, mano pagalbininko Atsiskyrusiojo Žinianešio asmeninis jautrumas tokios kategorijos Dvasios buvimui rodo, jog būtent šituo metu kartu su mumis ne didesniu kaip aštuonių metrų atstumu nuo mūsų yra Įkvėptosios kategorijos ir energijos buvimo trečiojo dydžio Dvasia. Šis trečiasis energijos dydis leidžia mums manyti apie galimybę, jog trys Įkvėptosios Dvasios veikia susivienijusios.

Iš daugiau kaip dvylikos kategorijų būtybių, susijusių su manimi šiuo metu, tik Atsiskyrusysis Žinianešys vienintelis žino apie šitų paslaptingųjų Trejybės esybių buvimą. Ir dar daugiau, nors mus šitaip informuoja apie šitų dieviškųjų dvasių artumą, bet mes visi vienodai nieko nežinome apie jų misiją. Mes iš tikrųjų nežinome, ar jos yra tiesiog susidomėjusios mūsų veiklos stebėtojos, ar, kažkokiu mums nežinomu būdu, jos realiai prisideda prie mūsų užduoties sėkmės.

Mes žinome, jog Trejybės Sūnūs Mokytojai yra atsidavę visatos tvarinių *sąmoningam* švietimui. Aš priėjau prie tvirtos išvados, jog Trejybės Įkvėptosios Dvasios, viršsąmoniniu metodu, taip pat veikia kaip šių valdų mokytojai. Aš esu įsitikinęs, jog yra milžiniška esminių dvasinių žinių gausa, tiesa, be kurios neapsieina išsivystęs dvasinis pasiekimas, kurios negalima įsisavinti sąmoningai; savimonė sukeltų didžiulę grėsmę įsisavinimo patikimumui. Jeigu šitaip samprotaudami mes esame teisūs, o visa manoji būtybių kategorija tam pritaria, tai gali būti taip, jog šitų Įkvėptųjų Dvasių misija yra šitą sunkumą įveikti, per šią bedugnę nutiesti tiltą visuotiniame moralinio švietimo ir dvasinio vystymo plane. Mes manome, kad šitie du tipai mokytojų, kilusių iš Trejybės, savo veikloje turi tam tikros rūšies ryšį, bet šito mes nežinome iki galo.

Supervisatų mokymo pasaulyuose ir Havonos amžinosiose grandinėse, aš broliavausi su tobulėjančiais mirtingaisiais – sudvasintomis ir pakilusiomis sielomis iš evoliucinių valdų – bet iš tikrųjų jie niekada nieko nežinojo apie tas Įkvėptąsias Dvasias, kurias Atsiskyrusiųjų Žinianešių registravimo sugebėjimai kartas nuo karto užfiksudavo, kad jos yra labai netoli mūsų. Aš laisvai bendravau su visomis Dievo Sūnų kategorijomis, aukštomis ir žemomis, ir jie lygiai taip pat nieko nežino apie Įkvėptųjų Trejybės Dvasių perspėjimus. Jie gali peržvelgti savo patyrimus ir iš tiesų peržvelgia juos ir išsamiai papasakoja atsitikimus, kuriuos sunku paaiškinti, jeigu neatsižvelgiama į tokių Dvasių veikimą. Bet išskyrus Atsiskyrusiuosius Žinianešius,

[221]▼

ir kartais būtybes, kilusias iš Trejybės, daugiau niekas iš dangiškosios šeimos niekada nesuvokė, jog arti yra Įkvėptosios Dvasios.

Aš netikiu, jog Trejybės Įkvėptosios Dvasios su manimi žaidžia slėpynių. Galbūt jos bando lygiai taip įtemptai atsiskleisti man, kaip ir aš mėginu bendrauti su jomis; mūsų sunkumai ir apribojimai turi būti abipusiai ir

neatskiriami. Aš esu patenkintas dėl to, jog visatoje nėra savavališkų paslapčių; todėl aš iš tiesų niekada nenutraukiau savo pastangų, kad įminčiau šitų Dvasių, priklausančių sukūrimo manajai kategorijai, izoliacijos paslaptį.

Ir iš viso šito, jūs mirtingieji, kaip tik dabar žengiantys savo pirmąjį žingsnį į amžinąją kelionę, galite gerai suvokti, kad jūs turėsite nueiti pirmyn ilgą kelią iki to meto, kada jūs įsistate vystyti „regos“ ir „materialaus“ užtikrinimo dėka. Jūs ilgą laiką naudositės įtikėjimu ir pasitikėsite apreiškimu, jeigu tikėtės žengti į priekį greitai ir saugiai.

6. HAVONOS VIETINIAI GYVENTOJAI

Havonos vietiniai gyventojai tiesiogiai yra kilę iš Rojaus Trejybės, o jų skaičius pranoksta jūsų apriboto proto suvokimą. Urantijiečiams iš tikrųjų taip pat neįmanoma suvokti tokių dieviškai tobulų tvarinių, kaip amžinosios visatos šitų iš Trejybės kilusių rasių, įgimtų talentų. Jūs niekada negalite tinkamai įsivaizduoti šitų šlovingųjų tvarinių; jūs turite laukti savojo atvykimo į Havoną, kada galėsite juos pasveikinti kaip dvasinius draugus.

Per savo ilgą gyvenimą viename milijarde Havonos kultūros pasaulių jūs išsiugdysite amžiną draugystę šitų nuostabių būtybių atžvilgiu. Ir kokia gili yra toji draugystė, kuri išsivysto tarp žemiausiojo asmenio tvarinio iš erdvės pasaulių ir šitų aukštųjų asmenų būtybių, kurios centrinės visatos tobulose sferose yra vietinės! Kylantieji mirtingieji savo ilgoje ir meilės kupinoje sąjungoje su Havonos vietiniais gyventojais padaro daug, kad kompensuotų tą dvasinį nuskurdimą, kuris buvo ankstesnėse mirtingojo vystymosi pakopose. Tuo pačiu metu savo ryšių su kylančiais piligrimais dėka havoniečiai įgyja tokio patyrimo, kuris nemažu laipsniu pašalina tą patirtinę kliūtį, kad jie visą laiką gyveno dieviškojo tobulumo gyvenimą. Šis gėris tiek kylančiajam mirtingajam, tiek vietiniam Havonos gyventojui yra didžiulis ir abipusis.

Havonos vietiniai gyventojai, kaip ir visos kitos asmenybės, kilusios iš Trejybės, yra suprojektuotos su dieviškuoju tobulumu, ir kaip ir kitoms asmenybėms, kilusioms iš Trejybės, praeinantis laikas jiems gali papildomai pridėti patirtinių sugebėjimų atsargų. Bet priešingai negu Trejybės Stacionarūs Sūnūs, havoniečiai savo statusu gali vystyti, gali turėti neatskleistą ateities amžinybę-lemtį. Tą rodo tie havoniečiai, kurie potencialą susilieti su Tėvo fragmentu, kuris nėra Derintojas, tarnystės dėka paverčia realiu, ir šitaip įgyja tą lygį, kad taptų Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso nariais. Yra ir kitų užbaigtųjų korpusų, kurie yra atviri šitiems centrinių visatos vietiniams gyventojams.

Havonos vietinių gyventojų statusas sukėlė daug svarstymų Uversoje. Kadangi jie yra nuolat įterpiami į keletą Užbaigtumo Rojaus Korpusų ir kadangi daugiau jų nebekuriama, todėl akivaizdu, jog vietinių gyventojų, pasiliekančių Havonoje, skaičius nuolat mažėja. Šitų transakcijų galutinės pasekmės niekada mums nebuvo apreištos, bet mes nemanome, kad Havona kada nors visiškai išsems savo vietinius gyventojus. Mes laikomės teorijos, kad havoniečiai galbūt nustos papildyti užbaigtųjų korpusą kada nors per išorinės erdvės lygių vienas po kito einančių kūrinių amžius.

Mes taip pat laikomės minties, kad per šituos vėlesnius visatos amžius centrinėje visatoje gali gyventi mišri būtybių grupė, tokie piliečiai, kuriuos tikrai iš dalies sudarys pirminiai Havonos vietiniai gyventojai. Mes nežinome, kokia tvarinių kategorija ar rūšis galėtų šitaip būti nulemta gyvenamajam statusui ateities Havonoje, bet mes pagalvojome apie:

1. Univitatijas, kurios šiuo metu yra vietinių visatų žvaigždynų nuolatiniai gyventojai.
2. Mirtingųjų, kurie gali gimti supervisatų apgyvendintose sferose šviesos ir gyvenimo sužydėjimo amžiais, ateities rūšis.
3. Dvasinę aristokratiją, atvykstančią iš viena po kitos einančių išorinių visatų.

Mes žinome, jog ankstesniojo visatos amžiaus Havona kažkiek skyrėsi nuo dabartinio Havonos amžiaus. Manome, jog tai daugiau negu protinga daryti prielaidą, jog centrinėje visatoje mes dabar matome tuos lėtus pasikeitimus, kurie laukia ateinančiųjų amžių. Vienas dalykas yra tikras: Visata yra nestatiška; nesikeičiantis yra tikrai Dievas.

7. ROJAUS PILIEČIAI

Rojuje gyvena nuostabių būtybių, Rojaus Piliečių, didelis kiekis grupių. Jos nėra tiesiogiai susijusios su tobulėjančių kylančiųjų valinių tvarinių planu, ir dėl to nėra iki galo apreiškiamos Urantijos mirtingiesiems. Šitų dangiškųjų protingų būtybių kategorijų yra daugiau negu trys tūkstančiai, paskutinioji grupė buvo įasmeninta vienu ir tuo pačiu metu su Trejybės mandatu, kuris paskelbė laiko ir erdvės septynių supervisatų kūrybinį planą.

Rojaus Piliečiai ir Havonos vietiniai gyventojai kartais yra kolektyviai vadinami *Rojaus-Havonos asmenybėmis*.

Šitai užbaigia pasakojimą apie tas būtybes, kurias sukuria Rojaus Trejybė. Nė viena iš jų niekada nebuvo nuklydusi. Ir vis tik, aukščiausiąją prasme, jos visos yra apdovanotos laisva valia.

Būtybės, kilusios iš Trejybės, turi keliavimo privilegiją, kuri jas padaro nepriklausomas nuo transporto asmenybių, tokių, kaip serafimai. Mes visi turime galią laisvai ir greitai judėti po visatų visatą. Išskyrus Trejybės Įkvėptąsias Dvasias, mes negalime pasiekti beveik neįtikėtino Atsiskyrusiųjų Žinianešių skriejimo greičio, bet mes sugebame erdvėje transporto priemonių visumą panaudoti taip, kad galime pasiekti bet kurį tašką supervisatoje, iš jos būstinės, per mažiau kaip Urantijos laiko vienerius metus. Man prireikė 109 dienų jūsų laiku, kad atkeliaučiau iš Uversos į Urantiją.

Šitais pačiais kanalais mes esame įgalinti tarpusavyje bendrauti akimirksniu. Kūrinijos mūsų visa kategorija palaiko ryšį su kiekvienu individu, kuris yra iš

Rojaus Trejybės bet kurios vaikų kategorijos, išskyrus tiktai Įkvėptąsias Dvasias.

[Pateikta Uversos Dieviškojo Patarėjo.]

[223] ▼

20 DOKUMENTAS

DIEVO ROJAUS SŪNŪS

TAIP, KAIP jie veikia Orvontono supervisorioje, Dievo Sūnūs yra skirstomi į tris bendrus skyrius:

1. Besileidžiantieji Dievo Sūnūs.
2. Kylantieji Dievo Sūnūs.
3. Sutrejbinti Dievo Sūnūs.

Sūnystės besileidžiančiosios kategorijos apima asmenybes, kurios yra tiesioginio ir dieviškojo sukūrimo. Kylantieji sūnūs, tokie, kaip mirtingieji tvariniai, šitą statusą pasiekia patirtiniu dalyvavimu kūrybiniame metode, žinomame kaip evoliucija. Sutrejbinti Sūnūs yra sudėtinės kilmės grupė, kuri apima visas būtybes, apkabintas Rojaus Trejybės, nors iš Trejybės kilusias netiesiogiai.

1. BESILEIDŽIANTIEJI DIEVO SŪNŪS

Visi besileidžiantieji Dievo Sūnūs yra aukštos ir dieviškos kilmės. Jie yra atsidavę tarnystės besileidžiančiam darbui laiko ir erdvės pasaulyuose ir sistemose, kad ten palengvintų evoliucinės kilmės žemų tvarinių – Dievo kylančiųjų sūnų – kopimo į Rojų žengimą pirmyn. Iš besileidžiančiųjų Sūnų gausių kategorijų, septynios bus pavaizduotos šituose pasakojimuose. Tie Sūnūs, kurie kyla iš Dievybių centrinėje Šviesos ir Gyvenimo Saloje, yra vadinami *Dievo Rojaus Sūnumis*, ir apima tokias tris kategorijas:

1. Sūnus Kūrėjus – Mykolus.
2. Sūnus Arbitrus – Avonalus.
3. Trejybės Sūnus Mokytojus – Deinalus.

Besileidžiančiosios sūnystės likusios keturios kategorijos yra žinomos kaip *Vietinės Visatos Dievo Sūnūs*:

4. Sūnus Melkizedekai.
5. Sūnus Vorondadekai.

6. Sūnūs Lanonandekai.

7. Gyvybės Nešėjai.

Melkizedekai yra vietinės visatos Sūnaus Kūrėjo, Kuriančiosios Dvasios, ir Tėvo Melkizedeko bendri palikuonys. Tiek Vorondadekus, tiek Lanonandekus sukuria Sūnus Kūrėjas ir jo partnerė Kuriančioji Dvasia. Vorondadekai geriausiai yra žinomi kaip Patys Aukštieji, Žvaigždynų Tėvai; Lanonandekai, kaip Sistemų Valdovai ir kaip Planetų Princai. Gyvybės Nešėjų trigubą kategoriją sukuria Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Dvasia,

[224]▼

susieti su supervisatos jurisdikcijos vienu iš trijų Dienų Senujų. Bet šitų Vietinės Visatos Dievo Sūnų prigimtis ir veikla yra tinkamiau pavaizduota tuose dokumentuose, kurie pasakoja apie vietinių kūrinių reikalus.

Dievo Rojaus Sūnūs yra trigubos kilmės: Pirminius arba Sūnus Kūrėjus sukuria Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus; antriniai arba Sūnūs Arbitrai yra Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios vaikai; Trejybės Sūnūs Mokytojai yra Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios palikuonys. Tarnystės, garbinimo, ir maldos požiūriu Rojaus Sūnūs yra kaip vienas; jų dvasia yra viena, o jų darbas yra tapatus kokybe ir užbaigtumu.

Taip, kaip Rojaus Dienų kategorijos įrodė, jog yra dieviškieji administratoriai, taip iš tikrųjų Rojaus Sūnų kategorijos apreiškė save dieviškaisiais ganytojais – kūrėjais, tarnais, aukotojais, teisėjais, mokytojais, ir tiesos apreiškėjais. Jie raižo visatų visatą nuo amžinosios Salos krantų iki laiko ir erdvės apgyvendintų pasaulių, centrinėje visatoje ir supervisatose, vykdydami daugiapusę tarnystę, neapreiškiamą šituose pasakojimuose. Jie yra įvairiai organizuoti, priklausomai nuo savosios tarnystės pobūdžio ir vietos, bet vietinėje visatoje tiek Sūnūs Arbitrai, tiek Sūnūs Mokytojai tarnauja vadovaujami to Sūnaus Kūrėjo, kuris valdo tą sferą.

Sūnūs Kūrėjai atrodo, jog turi dvasinį apdovanojimą, koncentruojamą jų asmenyse, kurį jie valdo ir kurį jie gali padovanoti, kaip iš tiesų jūsų Sūnus Kūrėjas ir padovanojo, kada savo dvasią jis išliejo visiems mirtingiems materialiams kūnams Urantijoje. Kiekvienas Sūnus Kūrėjas yra apdovanotas šita dvasine traukiančia energija savo paties valdoje; jis asmeniškai sąmoningai suvokia kiekvieno besileidžiančiojo Dievo Sūnaus, tarnaujančio jo valdoje, kiekvieną veiksmą ir emociją. Čia yra tos absoliučios Amžinojo Sūnaus dvasinės traukiančios energijos, kuri jį įgalina užmegzti ir palaikyti ryšį su visais savo Rojaus Sūnumis, nepriklausomai nuo to, kur jie bebūtų visatų visatoje, dieviškasis atspindėjimas, vietinės visatos dublikatas.

Rojaus Sūnūs Kūrėjai tarnauja ne tiktai kaip Sūnūs savo tarnystės ir savęs padovanojimo besileidžiančioje globoje, tačiau kada jie būna užbaigę savęs padovanojimo karjerą, tada kiekvienas savo paties kūrinyje veikia kaip visatos Tėvas, tuo tarpu kiti Dievo Sūnūs toliau tęsia savęs padovanojimo ir dvasinio vystymo tarnystę, sumanytą tam, kad viena po kitos būtų laimėtos planetos, kad būtų noriai pripažintas Visuotinio Tėvo kupinas meilės valdymas, kulminaciją pasiekiant tada, kada tvarinys pasišvenčia Rojaus Tėvo valiai ir planeta rodo

ištikimybę jo Sūnaus Kūrėjo visatos aukščiausiai valdžiai.

Septinkarčiame Sūnuje Kūrėjuje, Kūrėjas ir tvarinys yra amžiams sujungti į supratingą, užjaučiantį, ir gailestingą susivienijimą. Visa Mykolų, Sūnų Kūrėjų, kategorija yra tokia unikali, kad jų prigimties ir veiklos aptarimas bus paliktas šitos serijos kitam dokumentui, tuo tarpu šitas pasakojimas daugiausia nagrinės Rojaus sūnystės likusias dvi kategorijas: Sūnus Arbitrus ir Trejybės Sūnus Mokytojus.

2. SŪNŪS ARBITRAI

Kiekvieną kartą, kada Amžinojo Sūnaus suformuluota nauja ir absoliuti būtybės sąvoka susivienija su Begalinės Dvasios suvoktu kupinos meilės tarnystės nauju ir dievišku idealu, yra sukuriamas naujas ir originalus Dievo Sūnus, Rojaus Sūnus Arbitras. Šitie Sūnūs sudaro Avonalų kategoriją, skirtingą negu Mykolų, Sūnų Kūrėjų, kategorija. Nors nekūrėjai asmenine

[225]▼

prasmė, bet visame savo darbe jie yra glaudžiai susieti su Mykolais. Avonalai yra planetiniai ganytojai ir teisėjai, laiko-erdvės valdų arbitrai – visų rasių, visiems pasauliams, ir visose visatose.

Mes turime priešasčių tikėti, jog didžiojoje visatoje bendras Sūnų Arbitrų skaičius yra maždaug vienas milijardas. Jie yra pati save valdanti kategorija, vadovaujama savosios aukščiausiosios tarybos Rojuje, kuri yra sudaryta iš patyrusių Avonalų, pakviestų iš visų visatų tarnystės. Tačiau kada juos paskiria ir pasiunčia į vietinę visatą, tada jie tarnauja vadovaujami tos sferos Sūnaus Kūrėjo.

Avonalai yra tie Rojaus Sūnūs, kurie tarnauja ir save padovanoja vietinių visatų atskiroms planetoms. Ir kadangi kiekvienas Sūnus Avonalas turi išskirtinę asmenybę, kadangi nėra dviejų tokių pačių, tai jų darbas yra individualiai unikalus savojo gyvenimo sferose, kur jie dažnai įsikūnija mirtingojo materialaus kūno pavidalu, o kartais evoliuciniuose pasauliuose ir gimsta iš žemiškųjų motinų.

Priedo prie savosios tarnystės aukštesniuose administravimo lygiuose, apgyvendintuose pasauliuose Avonalai turi trigubą funkciją:

1. *Juridinius Veiksmus*. Jie veikia baigiantis vienai dieviškajai tvarkai. Laikui einant, dešimtys – šimtai – tokių misijų gali būti įvykdyta kiekviename atskirame pasaulyje, ir jie gali vykti į tą patį arba į kitus pasaulius neribotą skaičių kartų kaip dieviškosios tvarkos užbaigėjai, miegančiųjų išlikusiųjų išlaisvintojai.

2. *Arbitrines Misijas*. Šitos rūšies apsilankymai planetose paprastai būna iki to laiko, kada atvyksta save padovanojantis Sūnus. Tokios misijos metu Avonalas pasirodo kaip tos valdos suaugęs žmogus įsikūnijimo metodo dėka, kuriame nėra mirtingojo gimimo. Po šito pirmojo ir paprasto arbitrinio apsilankymo, Avonalai gali pakartotinai tarnauti arbitrų pareigose toje pačioje planetoje tiek iki save padovanojančio Sūnaus pasirodymo, tiek ir po šio pasirodymo. Šitų papildomų arbitrinių misijų metu Avonalas gali pasirodyti

arba gali ir nepasirodyti materialia ir matoma forma, bet tikrai nė vienos iš šitų misijų metu jis negims šitame pasaulyje bejėgiu kūdikiu.

3. *Savęs Padovanojimo Misija*. Sūnūs Avonalai tikrai visi, bent jau kartą, save padovanoja kokiai nors mirtingųjų rasei kokiame nors evoliuciniame pasaulyje. Juridinių apsilankymų būna daugybė, arbitrinių misijų gali būti daug, bet kiekvienoje planetoje pasirodo vienas vienintelis save padovanojantis Sūnus. Save padovanojantys Avonalai gimsta iš moters taip, kaip Urantijoje buvo įsikūnijęs Neadono Mykolas.

Nėra apribojimo, kiek kartų Sūnūs Avonalai gali tarnauti su arbitrinėmis ir su savęs padovanojimo misijomis, bet paprastai, kada per šitą patyrimą yra peržengta septynis kartus, tada jis yra sustabdomas tų, kurie tokios tarnystės turėjo mažiau, labui. Tada šitie daugiakarčio savęs padovanojimo Sūnūs yra paskiriami į Sūnų Kūrėjų aukštąją asmeninę tarybą, šitokiu būdu imdami dalyvauti visatos reikalų administravime.

Visame savo darbe apgyvendintų pasaulių labui ir apgyvendintuose pasauliuose, Arbitriniam Sūnams padeda dvi vietinės visatos tvarinių kategorijos, Melkizedekai ir archangelai, tuo tarpu savęs padovanojimo misijų metu jiems taip pat padeda ir Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės, lygiai taip pat kilusios vietiniuose kūriniuose. Visose planetinėse pastangose antrinius Rojaus Sūnus, Avonalus, paremia pirminio Sūnaus, jų tarnystės vietinės visatos Sūnaus Kūrėjo, visa galia ir valdžia. Iš esmės jų darbas apgyvendintose sferose yra lygiai tiek pat efektyvus ir priimtinas, kokia būtų efektyvi ir priimtina Sūnaus Kūrėjo tarnystė mirtingųjų gyvenimo pasauliuose.

[226]▼

3. JURIDINIAI VEIKSMAI

Avonalai yra žinomi kaip Sūnūs Arbitrai, nes jie yra sferų aukštieji arbitrai, priimantys nuosprendžius dėl naujos dieviškosios tvarkos laiko pasauliams. Jie vadovauja išlikusių miegančiųjų pažadinimui, priima nuosprendį sferai, užbaigia sustabdyto teisingumo dieviškąją tvarką, įgyvendina bandomojo amžiaus gailestingumo mandatus, erdvės tvarinius, tarnaujančius planetoms, iš naujo paskiria į naujos dieviškosios tvarkos užduotis, ir sugrąžina juos atgal į vietinės visatos būstinę, kada savo misiją jie užbaigia.

Kada jie priima nuosprendžius dėl amžiaus likimų, tada Avonalai pateikia dekretus dėl evoliucinių rasių likimo, ir nors jie gali priimti nuosprendžius dėl asmenų tvarinių tapatybės sunaikinimo, bet tokių nuosprendžių jie nevykdo. Tokio pobūdžio nuosprendžių nevykdo ir niekas kitas, išskyrus tik supervisatos valdžią.

Rojaus Avonalo atvykimas į evoliucinį pasaulį, turint tikslą užbaigti dieviškąją tvarką ir pradėti planetinio žengimo į priekį naująją erą, nebūtinai yra arbitrinė misija arba savęs padovanojimo misija. Arbitrinės misijos kartais, o savęs padovanojimo misijos visada, būna įsikūnijamai; tai yra, tokių užduočių metu Avonalai tarnauja planetoje turėdami materialią formą – tiesiogine prasme. Kiti jų apsilankymai yra "techniniai," ir šitose pareigose Avonalas planetinei tarnystei neišikūnija. Jeigu Sūnus Arbitras atvyksta vien tiktai kaip priimantis nuosprendį dėl dieviškosios tvarkos, tada jis į planetą atvyksta kaip dvasinė

būtybė, nematoma šios sferos materialiams tvariniams. Tokie techniniai apsilankymai vyksta daug kartų per ilgą apgyvendinto pasaulio istoriją.

Sūnūs Avonalai gali veikti kaip planetų teisėjai tiek iki arbitrinių, tiek ir iki savęs padovanojimo patyrimų. Tačiau bet kurios iš šitų misijų metu įsikūnijęs Sūnus priims nuosprendį dėl praeinančio planetos amžiaus; lygiai taip, kaip tą daro ir Sūnus Kūrėjas, kada būna įsikūnijęs savęs padovanojimo misijos metu mirtingojo materialaus kūno pavidalu. Kada Rojaus Sūnus aplanko evoliucinį pasaulį ir kada tampa tokiu, kaip ir jo žmonės, tada jo buvimas užbaigia dieviškąją tvarką ir yra nuosprendis sferai.

4. ARBITRINĖS MISIJOS

Prieš tai, kada apgyvendintame pasaulyje pasirodo save padovanojantis Sūnus, paprastai tą pasaulį aplanko Rojaus Avonolas su arbitrine misija. Jeigu tai yra pirminis arbitrinis apsilankymas, tuomet Avonolas visada būna įsikūnijęs kaip materialinė būtybė. Jis užduoties planetoje pasirodo kaip mirtingųjų rasių visiškai suaugęs vyriškis, kaip būtybė, kurią visiškai mato ir su kuria fizinį ryšį palaiko jo laikmečio ir kartos mirtingieji tvariniai. Per visą arbitrinį įsikūnijimą Sūnaus Avonalo ryšys su vietinėmis ir visuotinėmis dvasinėmis jėgomis yra pilnutinis ir nenutrūkstantis.

Planeta gali patirti daug arbitrinių apsilankymų tiek iki, tiek ir po save padovanojančio Sūnaus pasirodymo. Joje gali lankytis tas pats arba kiti Avonalai, veikiantys kaip nuosprendžio dėl dieviškosios tvarkos skelbėjai, tačiau tokios techninės misijos, susijusios su nuosprendžiu, nėra nei savęs padovanojimo misijos, nei arbitrinės misijos, ir šie Avonalai tokiu metu niekada neįsikūnija. Net kada planetą palaimina pasikartojančios arbitrinės misijos, tada Avonalai nevisada įsikūnija mirtingųjų pavidalu; o kada jie iš tikrųjų tarnauja mirtingojo materialaus kūno pavidalu, tada jie visada pasirodo kaip šios sferos suaugusios būtybės; jie negimsta iš moters.

[227]▼

Kada būna įsikūniję vykdydami savęs padovanojimo misiją ar arbitrinę misiją, tada Rojaus Sūnūs turi patyrusius Derintojus, ir šitie Derintojai yra skirtingi kiekvienam įsikūnijimui. Tie Derintojai, kurie užima įsikūnijusių Dievo Sūnų protą, niekada negali tikėtis, jog taps asmenybėmis susiliedami su žmogiškosiomis-dieviškosiomis būtybėmis, kuriose jie gyvena, bet dažnai jie būna įsmeninami Visuotinio Tėvo nurodymu. Tokie Derintojai suformuoja valdymo aukščiausiąją Dieviningtono tarybą Paslaptinių Pagalbininkų administravimui, identifikavimui, ir pasiuntimui į apgyvendintas valdas. Jie taip pat priima ir akredituoja Derintojus, kada jie sugrįžta į "Tėvo krūtinę" po savo žemiškųjų tabernakulių mirtingosios pabaigos. Šitokiu būdu ištikimi pasaulių teisėjų Derintojai tampa savosios rūšies išaukštintais vadovais.

Urantija niekada nebuvo priėmusi Sūnaus Avonalo, vykdančio arbitrinę misiją. Jeigu Urantija būtų besivysčiusi pagal apgyvendintų pasaulių bendrą planą, tai ją būtų palaiminusi arbitrinė misija kažkuriuo metu tarp Adomo laikų ir Mykolo Kristaus savęs padovanojimo. Bet Rojaus Sūnų įprastą seką jūsų planetoje visiškai sugriovė jūsų Sūnaus Kūrėjo pasirodymas su baigiamuoju

savęs padovanojimu prieš vieną tūkstantį devynis šimtus metų.

Urantią dar vis tiek gali aplankyti Avonalas, igaliotas įsikūnyti su arbitrine misija, bet kas susiję su Rojaus Sūnų pasirodymu ateityje, tai net "angelai danguje nežino tokių apsilankymų laiko ar būdo," nes toks pasaulis, kuriame save padovanoja Mykolas, tampa Sūnaus Šeimininko atskiros ir asmeninės globos sritimi, ir kaip toks, šis pasaulis yra visiškai pavaldus jo paties planams ir nurodymams. O jūsų pasaulio atveju tą dar labiau sukomplikavo Mykolo pažadas sugrižti. Nepriklausomai nuo klaidingų sampratų apie Nebadono Mykolo gyvenimą Urantijoje, vienas dalykas yra tikrai autentiškas – jo pažadas sugrižti į jūsų pasaulį. Turint omeny šią perspektyvą, tikrai laikas gali parodyti, kokia tvarka Dievo Rojaus Sūnūs apsilankys Urantijoje ateityje.

5. DIEVO ROJAUS SŪNŲ SAVĖS PADOVANOJIMAS

Amžinasis Sūnus yra amžinasis Dievo Žodis. Amžinasis Sūnus yra savo amžinojo Tėvo "pirmosios" absoliučios ir begalinės minties tobula išraiška. Kai šito Priminio Sūnaus asmenis dublikatas arba dieviškasis tęsinys pradeda mirtingojo įsikūnijimo savęs padovanojimo misiją, tiesiogine prasme tai tampa tiesa, jog dieviškasis "Žodis tampa kūnu," ir kad Žodis šitokiu būdu gyvena tarp gyvulinės kilmės žemųjų būtybių.

Urantijoje yra plačiai paplitęs tikėjimas, jog Sūnaus savęs padovanojimo tikslas yra tam tikru būdu paveikti Visuotinio Tėvo požiūrį. Bet jūsų švietimas turėtų parodyti, jog tai nėra tiesa. Sūnų Avonalų ir Mykolų savęs padovanojimais yra būtina patirtinio proceso dalis, sumanyta tam, kad šituos Sūnus padarytų laiko ir erdvės tautų ir planetų patikimais ir užjaučiančiais teisėjais ir valdovais. Visų Rojaus Sūnų Kūrėjų aukščiausiasis tikslas yra septinkartė savęs padovanojimo karjera. Ir visus Sūnus Arbitrus motyvuoja šita pati tarnystės dvasia, kuri taip su kaupu apibūdina pirminius Sūnus Kūrėjus ir Rojaus Amžinąjį Sūnų.

Kažkuri Rojaus Sūnų kategorija turi būti padovanota kiekvienam mirtingųjų apgyvendintam pasauliui dėl to, kad toje sferoje Minties Derintojams būtų galima apsigyventi visų normalių žmoniškųjų būtybių prote, nes Derintojai neateina pas visas geranoriškas bona fide žmoniškąsias būtybes tol, kol Tiesos Dvasia nebūna išlieta visiems materialiams kūnams; o Tiesos Dvasios pasiuntimas priklauso nuo

[228]▼

Rojaus Sūnaus, kuris yra sėkmingai įvykdęs mirtingojo savęs padovanojimo visam besivystančiam pasauliui misiją, sugrižimo į visatos būstinę.

Per ilgą apgyvendintos planetos istoriją bus skelbiama daug nuosprendžių dėl naujos dieviškosios tvarkos, ir gali vykti daugiau negu viena arbitrinė misija, bet save padovanojantis Sūnus toje sferoje paprastai tarnaus tikrai vieną kartą. Tikrai reikalaujama, jog į kiekvieną apgyvendintą pasaulį atvyktų vienas save padovanojantis Sūnus tam, kad gyventų visą mirtingojo gyvenimą nuo gimimo iki mirties. Anksčiau ar vėliau, nepriklausomai nuo dvasinio statuso, kiekvienas mirtingaisiais apgyvendintas pasaulis turi lemtį priimti Sūnų Arbitrą su savęs padovanojimo misija, išskyrus kiekvienoje visatoje tą vienintelę planetą, kurią

Sūnus Kūrėjas pasirenka tam, kad atliktų mirtingojo savęs padovanojimo misiją.

Daugiau suprasdami apie save padovanojančius Sūnus, jūs suvokiate, kodėl Nebadono istorijoje tiek daug dėmesio skiriama Urantijai. Jūsų maža ir nereikšminga planeta yra visos vietinės visatos rūpestis tiesiog dėl to, kad ji yra Jėzaus iš Nazareto mirtingieji namai. Ji buvo jūsų Sūnaus Kūrėjo baigiamojo ir pergalingo savęs padovanojimo vieta, arena, kurioje Mykolas laimėjo Nebadono visatos aukščiausiąją asmeninę suverenią valdžią.

Savosios vietinės visatos būstinėje, ypač pats užbaigęs mirtingojo savęs padovanojimą, Sūnus Kūrėjas didelę savo laiko dalį skiria tam, kad mokytų ir konsultuotų partnerių Sūnų, Arbitrinių Sūnų ir kitokių sūnų koledže. Erdvės pasauliams šitie Sūnūs Arbitrai save padovanoja su meile ir atsidavimu, su švelniu gailestingumu ir šiltu jautrumu. Ir jokių būdu šitoji tarnystė planetoje nėra menkesnė už Mykolų savęs padovanojimus mirtingojo pavidalu. Iš tikrųjų tai yra tiesa, kad jūsų Sūnus Kūrėjas savo baigiamajai tvarinio patyrimo rizikingai užduočiai pasirinko tokią sferą, kuri buvo patyrusi nepaprastų nelaimių. Bet daugiau tokioje padėtyje, dėl kurios būtų reikalingas Sūnaus Kūrėjo savęs padovanojimas tam, kad būtų įgyvendintas jos dvasinis reabilitavimas, niekada nebegalės atsidurti nė viena kita planeta. Šitam lygiai taip būtų užtekę bet kurio Sūnaus iš savęs padovanojimo grupės, nes Sūnūs Arbitrai visame savo darbe vietinės visatos pasaulyuose yra lygiai tiek pat dieviškai sumanūs ir išmintingi, kiek būtų buvęs sumanus ir išmintingas jų Rojaus brolis, Sūnus Kūrėjas.

Nors šituos Rojaus Sūnus savęs padovanojimo įsikūnijimų metu visada lydi nelaimės galimybė, bet aš dar turiu pamatyti dokumentus apie kurio nors Sūnaus Arbitro ar Sūnaus Kūrėjo nepasisekimą ar pražangą vykdant savęs padovanojimo misiją. Jų abiejų kilmė yra perdaug arti absoliutaus tobulumo, kad jiems nepasisektų. Jie iš tikrųjų imasi tos rizikos, iš tikrųjų tampa kaip materialaus kūno ir kraujo mirtingieji tvariniai, ir šituo įgyja unikalų tvarinio patyrimą, bet tiek, kiek aš matau, tai jie visada patiria sėkmę. Jiems niekada nebūna taip, kad nepavyktų pasiekti savęs padovanojimo misijos tikslo. Pasakojimas apie jų savęs padovanojimą ir planetinę tarnystę per visą Nebadoną sudaro kilniausią ir nuostabiausią skyrių jūsų vietinės visatos istorijoje.

6. SAVĖS PADOVANOJIMO KARJERA MIRTINGOJO PAVIDALU

Tas metodas, kurio dėka Rojaus Sūnus pasirengia mirtingojo įsikūnijimui kaip save padovanojantis Sūnus, tampa įmotinintu savęs padovanojimo planetoje, yra visuotinė paslaptis; ir bet kokios pastangos atskleisti šito Sūnaringtono metodo veikimą yra pasmerktos patirti visišką nesėkmę. Tegul tos iškilios žinios apie Jėzaus iš Nazareto mirtingąjį gyvenimą nusėda jūsų sielose, bet neiekvokite veltui minčių beverčiuose svarstymuose apie tai, kaip Nebadono Mykolo šitas paslaptingas įsikūnijimas buvo įgyvendintas. Visi džiaukimės žiniomis ir užtikrinimu, jog tokie pasiekimai yra

įmanomi dieviškajai prigimčiai, ir nešvaistykite veltui laiko tuštiesiems samprotavimams apie tą metodą, kurį dieviškoji išmintis panaudoja tam, kad įgyvendintų tokius reiškinius.

Kada Rojaus Sūnus mirtingojo pavidalu vykdo savęs padovanojimo misiją, tada jis visada gimsta iš moters ir užauga kaip šios sferos vyriškosios lyties vaikas, taip, kaip Urantijoje užaugo ir Jėzus. Šitie Sūnūs, vykdantys aukščiausią tarnystę, visi vystosi nuo kūdikystės per jaunystę iki vyrystės, lygiai taip, kaip tą daro ir žmogiškoji būtybė. Visais aspektais jie tampa tokiais, kaip tos rasės, kurioje jie yra gimę, mirtingieji. Jie pateikia prašymus Tėvui, kaip tą daro šių sferų, kuriose jie tarnauja, vaikai. Materialiu požiūriu, šitie žmogiškieji-dieviškieji Sūnūs gyvena įprastą gyvenimą tiktai su viena išimtimi: Jie neturi savo palikuonių tuose pasauliuose, kuriuose gyvena; tai yra visuotinis apribojimas, taikomas visoms save padovanojančių Rojaus Sūnų kategorijoms.

Kaip jūsų pasaulyje Jėzus dirbo kaip dailidės sūnus, taip iš tiesų ir kiti Rojaus Sūnūs dirba įvairiose pareigose tose planetose, kuriose jie save padovanoja. Vargu ar sugalvotumėte tokį užsiėmimą, kurio nebūtų dirbęs kuris nors Rojaus Sūnus savęs padovanojimo laikotarpiu kurioje nors evoliucinėje laiko planetoje.

Kada save padovanojantis Sūnus yra įsisavinęs tą patyrimą, kaip gyventi mirtingojo gyvenimą, kada jis yra pasiekęs susiderinimo su viduje gyvenančiu savo Derintoju tobulumą, tada jis pradeda tą savo planetinės misijos dalį, kuri yra skirta tam, kad apšviestų savo sielos brolių materialiam kūne protą ir įkvėptų jų sielas. Kaip mokytojai, šitie Sūnūs yra išimtinai atsidavę tų pasaulių, kuriuose jie gyvena, mirtingųjų rasių dvasiniam švietimui.

Nors daugeliu atžvilgių Mykolų ir Avonalų savęs padovanojimo karjera mirtingojo pavidalu yra panaši, bet nėra visiškai tapati: iš tiesų niekada Sūnus Arbitras nepareiškia, "Kas tiktai matė šį Sūnų, tas matė Tėvą," kaip pareiškė jūsų Sūnus Kūrėjas, kada gyveno Urantijoje ir materialaus kūno pavidalu. Bet padovanotasis Avonalias iš tiesų pareiškia, "Kas tiktai matė mane, tas matė Dievo Amžinąjį Sūnų." Sūnūs Arbitrai nėra betarpiškai kilę iš Visuotinio Tėvo, taip pat jie ir neišikūnija kaip pavaldūs Tėvo valiai; jie iš tikrųjų visada save padovanoja kaip Rojaus *Sūnūs*, pavaldūs Rojaus Amžinojo Sūnaus valiai.

Kada save padovanojantys Sūnūs, Kūrėjai ar Arbitrai, įeina per mirties vartus, tada trečiąją dieną jie vėl pasirodo. Bet jūs neturėtumėte puoselėti tos minties, kad jie visada susiduria su tokia tragiška pabaiga, kokią patyrė tas Sūnus Kūrėjas, kuris gyveno jūsų pasaulyje prieš vieną tūkstantį devynis šimtus metų. Nepaprastas ir neįprastai žiaurus patyrimas, kurį turėjo patirti Jėzus iš Nazareto, padarė Urantiją vietiniu požiūriu žinomą "kryžiaus pasaulio" vardu. Nebūtina, kad tokį nežmonišką elgesį turėtų patirti Dievo Sūnus; didžioji dauguma planetų jiems suteikė daug jautresnį priėmimą, leisdamos jiems užbaigti savo mirtingąją karjerą, pabaigti amžių, paskelbti nuosprendį dėl miegančiųjų išlikusiųjų, ir pradėti naują dieviškąją tvarką, neužtraukdamos prievartinės mirties. Save padovanojantis Sūnus privalo susidurti su mirtimi, privalo pereiti per sferų mirtingųjų realaus patyrimo visumą, bet dieviškasis

planas nereikalauja, kad ši mirtis turėtų būti arba prievartinė, arba neišprasta.

Kada save padovanojantys Sūnūs nepatiria prievartinės mirties, tada jie savanoriškai atsisako gyvybės ir pereina per mirties vartus, ne dėl to, kad patenkintų "griežto teisingumo" arba "dieviškojo įtūžio" reikalavimus, bet vietoje šito dėl to, kad užbaigtų savęs padovanojimą, kad "išgertų" įsikūnijimo karjeros ir asmeninio patyrimo "taurę" su visu tuo, kas sudaro tvarinio gyvenimą, kuris yra gyvenamas mirtingos egzistencijos planetose. Savęs padovanojimas yra planetos ir visatos būtinybė, o fizinė mirtis yra ne daugiau kaip savęs padovanojimo misijos būtinoji dalis.

[230]▼

Kada įsikūnijimas mirtingojo pavidalu yra užbaigtas, tada tarnaujantis Avonalas vyksta į Rojų, jį priima Visuotinis Tėvas, tuomet jis sugrįžta į savo paskyrimo vietinę visatą ir jam padėką pareiškia Sūnus Kūrėjas. Po šito save padovanojantis Avonalas ir šis Sūnus Kūrėjas pasiunčia savo bendrą Tiesos Dvasią, kad ji veiktų širdyse tų mirtingųjų rasių, kurios gyvena tame pasaulyje, kur vyko savęs padovanojimo misija. Per amžius iki vietinės visatos nepriklausomybės, ji yra bendra abiejų Sūnų dvasia, įgyvendinta Kuriančiosios Dvasios. Ji tam tikra prasme skiriasi nuo tos Tiesos Dvasios, kuri apibūdina vietinės visatos amžius po Mykolo septintojo savęs padovanojimo.

Sūnui Kūrėjui užbaigus paskutinįjį savęs padovanojimą, Tiesos Dvasia, anksčiau nusiųsta į tos vietinės visatos visus pasaulius, kuriuose vyko Avonalo savęs padovanojimo misijos, pasikeičia prigimtimi, tapdama daugiau tiesiogine prasme aukščiausiojo valdovo Mykolo dvasia. Šitas reiškinys vyksta tuo pačiu metu su Tiesos Dvasios išlaisvinimu tarnystei toje planetoje, kur vyko Mykolo savęs padovanojimas mirtingojo pavidalu. Po šito, kiekvienas pasaulis, kurį yra pagerbęs Arbitrinis savęs padovanojimas, iš septinkarčio Sūnaus Kūrėjo, susivienijime su tuo Sūnumi Arbitru, gaus tą pačią Guodėją Dvasią, kurią jis būtų gavęs, jeigu vietinės visatos Valdovas būtų asmeniškai įsikūnijęs jame kaip save padovanojantis Sūnus.

7. TREJYBĖS SŪNŪS MOKYTOJAI

Šituos labai asmenius ir labai dvasingus Rojaus Sūnus sutveria Rojaus Trejybė. Havonoje jie yra žinomi kaip Deinalų kategorija. Orvontono supervisatoje jie yra registruojami kaip Trejybės Sūnūs Mokytojai, taip pavadinti dėl savo tėvų. Salvingtone jie kartais yra vadinami Rojaus Dvasiniai Sūnūs.

Sūnūs Mokytojai savo skaičiumi nuolat auga. Paskutinė programa, skirta visuotiniam surašymui, pateikė šitų Trejybės Sūnų, veikiančių centrinėje visatoje ir supervisatose, bendrą skaičių šiek tiek didesnę negu dvidešimt vienas milijardas, ir į jį neįtraukti Rojaus rezervai, kurie sudaro daugiau negu vieną trečdalį visų egzistuojančiųjų Trejybės Sūnų Mokytojų.

Sūnystės Deinalų kategorija nėra vietinių visatų ar supervisatų administracijų organinė dalis. Jos nariai nėra nei kūrėjai, nei gelbėtojai, taip pat jie nėra nei teisėjai, nei valdovai. Jie rūpinasi ne tiek visatos administravimu, kiek moraliniu švietimu ir dvasiniu vystymu. Jie yra visuotiniai švietėjai, atsidavę visų valdų

dvasiniam žadinimui ir moraliniam vadovavimui. Jų tarnavimas turi labai artimą abipusišką ryšį su Begalinės Dvasios asmenybių tarnavimu ir yra glaudžiai susietas su tvarinių būtybių kilimu į Rojų.

Šitie Trejybės Sūnūs turi trijų Rojaus Dievybių sujungtus charakterius, bet Havonoje atrodo, kad jie labiau atspindi Visuotinio Tėvo būdą. Supervisatose jie atrodo, jog pavaizduoja Amžinojo Sūnaus prigimtį, tuo tarpu vietiniuose kūriniuose atrodo, kad jie demonstruoja Begalinės Dvasios charakterį. Visose visatose jie yra tarnystės išsikūnijimas ir išminties protingumas.

Ne taip, kaip jų Rojaus broliai, Mykolai ir Avonalai, Trejybės Sūnūs Mokytojai negauna jokio parengiamojo mokymo centrinėje visatoje. Jie yra pasiunčiami tiesiai į supervisatų būstines, ir iš ten yra paskiriami į tarnystę kokioje nors vietinėje visatoje. Tarnaudami šitoms evoliucinėms valdoms, jie panaudoja Sūnaus Kūrėjo ir su juo susietų Sūnų Arbitrų sujungtą dvasinę įtaką, nes Deinalai neturi savaime traukiančios dvasinės galios.

[231]▼

8. DEINALŲ TARNAVIMAS VIETINĖJE VISATOJE

Rojaus Dvasiniai Sūnūs yra unikalios būtybės, kilusios iš Trejybės, ir yra vieninteliai Trejybės tvariniai, kurie yra taip glaudžiai susieti su dualistinės kilmės visatų elgesiu. Jie yra su meile atsidavę mirtingųjų tvarinių ir dvasinių būtybių žemesniųjų kategorijų švietimo tarnystei. Savo darbus jie pradeda vietinėse sistemose ir, sutinkamai su patyrimu ir pasiekimu, yra perkeliama pirmyn į vidų per žvaigždyno tarnystę į vietinio kūrinio aukščiausiąjį darbą. Gavę savojo patyrimo patvirtinimą, jie gali tapti dvasiniais ambasadoriais, atstovaujančiais savo tarnystės vietinėms visatoms.

Tikslaus Sūnų Mokytojų skaičiaus Nebadone aš nežinau; jų yra daug tūkstančių. Melkizedeko mokyklose daug skyrių vadovų priklauso šitai kategorijai, tuo tarpu Salvingtono įprastai sudaryto universiteto sujungtas personalas apima daugiau negu vieną šimtą tūkstančių narių, įskaitant ir šituos Sūnus. Didžiulis jų kiekis yra tuose įvairiuose morontinio mokymo pasauliuose, bet jų veikla neapsiriboja vien tikta mirtingųjų tvarinių moraliniu ir dvasiniu vystymu; jie lygiai taip rūpinasi vietinių kūrinių serafinių būtybių ir kitų vietinių gyventojų mokymu. Daugelis jų pagalbininkų yra iš tvarinių sutrejbintų būtybių gretų.

Sūnūs Mokytojai sudaro tuos fakultetus, kurie egzaminuoja ir tikrina kvalifikaciją ir patvirtina visatos tarnystės visas pavaldžias fazes, pradedant tolimesniųjų postų sargybinių pareigomis ir baigiant žvaigždžių stebėtojų pareigomis. Jie vykdo amžius trunkantį mokymo kursą, pradedant planetiniais kursais ir baigiant aukštuoju Išminties Koledžu, esančiu Salvingtone. Pripažinimas, pažymintis pastangas ir pasiekimą, yra suteikiamas visiems, kylantiems mirtingiesiems ar ambicingiems cherubimams, kurie užbaigia šituos išminties ir tiesos jaudinančius patyrimus.

Visose visatose visi Dievo Sūnūs yra dėkingi šitiems amžinai ištikimiems ir visuotinai sumaniems Trejybės Sūnams Mokytojams. Jie yra iškilieji visų dvasinių asmenybių mokytojai, net patikrinti ir teisingi pačių Dievo Sūnų mokytojai. Bet vargu ar aš galiu jus informuoti apie Sūnų Mokytojų pareigų ir

funkcijų begalines smulkmenas. Deinalų sūnystės veiklos milžiniška sfera bus geriau suprantama Urantijoje tada, kada jūs būsite labiau išsivystę savo intelektu, ir po to, kada bus nutraukta jūsų planetos dvasinė izoliacija.

9. DEINALŲ PLANETINĖ TARNYSTĖ

Kada evoliuciniame pasaulyje įvykių raida pažymi, jog laikas yra pribrendęs tam, kad būtų pradėtas dvasinis amžius, tada į šitą tarnystę Trejybės Sūnūs Mokytojai visada vyksta savanoriškai. Jūs nesate susipažinę su šitų sūnų kategorija, nes Urantija niekada nepatyrė dvasinio amžiaus, kosminio švietimo tūkstantmečio. Bet Sūnūs Mokytojai jūsų pasaulyje lankosi net ir dabar turėdami tikslą suformuluoti planus, susijusius su savo projektuojamu gyvenimu jūsų sferoje. Urantijoje jie turės pasirodyti po to, kai jos gyventojai bus pasiekę santykinį išsilaisvinimą iš gyvuliškumo grandinių ir iš materializmo pančių.

Trejybės Sūnūs Mokytojai neturi nieko bendro su dieviškosios tvarkos planetoje užbaigimu. Jie taip pat nei teisia mirusiuosius, nei perveda gyvuosius, bet kiekvienos planetinės misijos metu juos lydi vienas Sūnus Arbitras, kuris ir atlieka visą šitą tarnystę. Sūnūs Mokytojai rūpinasi vien tiktai dvasinio amžiaus pradėjimu, dvasinių realybių eros aušra evoliucinėje planetoje.

[232]▼

Jie materialių žinių ir žemiškosios išminties dvasinius analogus padaro realiais.

Sūnūs Mokytojai savo vizituojamose planetose paprastai pasilieka vieną tūkstantį metų planetos laiku. Vienas Sūnus Mokytojas vadovauja planetos valdymui planetinio tūkstantmečio laikotarpiu, o jam padeda septyniasdešimt jo kategorijos partnerių. Deinalai neišsikūnija arba kitokiu būdu nesimaterializuoja, kad būtų matomi mirtingosioms būtybėms; dėl to ryšys su vizituojamu pasauliu yra palaikomas Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių, vietinės visatos asmenybių, kurios yra susietos su Trejybės Sūnumis Mokytojais, veikla.

Deinalai į vizituojamą pasaulį gali sugrįžti daug kartų, ir po jų paskutiniosios misijos toji planeta bus palydėta į sferos šviesos ir gyvenimo nusistovėjusį statusą, dabartinio visatos amžiaus visų mirtingųjų apgyvendintų pasaulių evoliucinį tikslą. Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusas didele dalimi yra susijęs su tomis sferomis, kurios yra įsitvirtinusios šviesoje ir gyvenime, o jų planetinė veikla yra susieta su Sūnų Mokytojų veikla. Iš tikrųjų, Deinalų sūnystės visa kategorija yra labai artimai susieta su užbaigtųjų veiklos visomis fazėmis laiko ir erdvės evoliuciniuose kūriniuose.

Trejybės Sūnūs Mokytojai atrodo, jog yra taip visiškai tapatinami su mirtingojo žengimo pirmyn režimu per evoliucinio kilimo ankstesnes pakopas, jog dažnai mes prieiname prie to, kad svarstome apie jų įmanomą susivienijimą su užbaigtais ateities visatų neatskleistoje karjeroje. Mes pastebime, jog supervisatų administratoriai iš dalies yra asmenybės, kilusios iš Trejybės, ir iš dalies, kylantieji evoliuciniai tvariniai, apkabinti Trejybės. Mes tvirtai tikime, kad Sūnūs Mokytojai ir užbaigtieji dabar yra įsitraukę į tai, kad įgytų patyrimą, susietą su laiku, kas gali būti jų parengtinis mokymas tam, kad jie būtų paruošti glaudžiam susivienijimui kažkokioje neapreikštoje ateities lemtyje. Uversoje

mes manome būtent taip, jog kada supervisatos bus galutinai įsitvirtinusios šviesoje ir gyvenime, tada šitie Rojaus Sūnūs Mokytojai, kurie taip giliai susipažino su evoliucinių pasaulių problemomis ir taip ilgai buvo susieti su evoliucinių mirtingųjų karjera, galbūt bus pervesti į amžinąjį susivienijimą su Užbaigtumo Rojaus Korpusu.

10. ROJAUS SŪNŲ SUVIENYTA TARNYSTĖ

Visi Dievo Rojaus Sūnūs yra dieviški kilme ir prigimtimi. Kiekvieno Rojaus Sūnaus darbas kiekvieno pasaulio labui yra lygiai toks, tarsi tas tarnaujantis Sūnus būtų pirmasis ir vienintelis Dievo Sūnus.

Rojaus Sūnūs yra Dievybės trijų asmenų veikiančios prigimties dieviškasis pateikimas laiko ir erdvės sferoms. Sūnūs Kūrėjai, Sūnūs Arbitrai, ir Trejybės Sūnūs Mokytojai yra amžinųjų Dievybių dovanos žmonių vaikams ir visiems kitiems visatos tvariniams, turintiems kilimo potencialą. Šitie Dievo Sūnūs yra dieviškieji tarnai, kurie yra nenutrūkstamai atsidavę tam darbui, kad padėtų laiko tvariniams pasiekti aukščiausiąjį dvasinį amžinybės tikslą.

Sūnuose Kūrėjuose Visuotinio Tėvo meilė yra sumaišyta su Amžinojo Sūnaus gailestingumu, o vietinėms visatoms yra atskleidžiama Mykolų kuriančiąja galia, kupinu meilės tarnavimu, ir supratinga aukščiausiojo valdžia. Sūnuose Arbitruose Amžinojo Sūnaus gailestingumas, suvienytas su Begalinės Dvasios tarnavimu, evoliucinėms sferoms yra apreiškiamas šitų Avonalų nuosprendžio, tarnavimo, ir savęs padovanojimo karjera. Trejybės Sūnuose Mokytojuose

[233]▼

trijų Rojaus Dievybių meilė, gailestingumas, ir tarnavimas yra suderinti aukščiausiuose laiko-erdvės vertybių lygiuose, ir visatoms yra pateikiami kaip gyvoji tiesa, dieviškasis gėris, ir tikrasis dvasinis grožis.

Vietinėse visatose šitos sūnystės kategorijos bendradarbiauja tam, kad įgyvendintų Rojaus Dievybių apreiškimą erdvės tvariniams: Kaip vietinės visatos Tėvas, Sūnus Kūrėjas pavaizduoja Visuotinio Tėvo begalinį charakterį. Kaip save padovanojantys gailestingumo Sūnūs, Avonalai apreiškia neprilygstamą Amžinojo Sūnaus beribės užuojautos prigimtį. Kaip kylančiųjų asmenybių tikrieji mokytojai, Trejybės Deinalai Sūnūs atskleidžia Begalinės Dvasios mokytojo asmenybę. Savo dieviškai tobulu bendradarbiavimu, Mykolai, Avonalai, ir Deinalai prisideda prie Dievo Aukščiausiojo asmenybės ir aukščiausiosios valdžios aktualizavimo ir apreiškimo laiko-erdvės visatose ir šitoms visatoms. Savo trivienės veiklos harmonijoje šitie Dievo Rojaus Sūnūs visą laiką veikia Dievybės asmenybių avangarde, kada dalyvauja niekada nesibaigiančiame Pirmojo Šaltinio ir Centro dieviškumo plėtime iš amžinosios Rojaus Salos į erdvės nežinomas gelmes.

[Pateikta Išminties Tobulintojo iš Uversos.]

[234]▼

21 DOKUMENTAS

ROJAUS SŪNŪS KŪRĖJAI

SŪNŪS Kūrėjai yra laiko ir erdvės vietinių visatų sutvėrėjai ir valdovai. Šitie visatų kūrėjai ir valdovai yra dualios kilmės, įkūnijantys Dievo Tėvo ir Dievo Sūnaus bruožus. Bet kiekvienas Sūnus Kūrėjas vienas nuo kito skiriasi; kiekvienas yra unikalus prigimtimi, o taip pat ir asmenybe; kiekvienas yra savosios kilmės tobulo dieviškojo idealo “vienintelis sutvertas Sūnus.”

Šitie aukštieji Sūnūs didžiuliame darbe, organizuodami, vystydami, ir tobulindami vietinę visatą, visada naudojasi Visuotinio Tėvo palaikančiu pritarimu. Sūnų Kūrėjų ryšys su savo Visuotiniu Tėvu yra jaudinantis ir nuostabus. Be jokios abejonės Dievybės tėvų toji giluminė meilė savo dieviškiesiems palikuonims yra tos gražios ir beveik dieviškos meilės, kurią net ir mirtingieji tėvai jaučia savo vaikams, šaltinis.

Šitie pirminiai Rojaus Sūnūs yra įsameninti kaip Mykolai. Kada jie išvyksta iš Rojaus tam, kad įkurtų savo visatas, tada jie yra žinomi kaip Mykolai Kūrėjai. Kada būna įtvirtinti aukščiausiojoje valdžioje, tada jie yra vadinami Mykolais Šeiminkais. Kartais jūsų Neadono vietinės visatos valdovą mes vadiname Mykolu Kristumi. Visada ir amžinai iš tikrųjų jie valdo taip, kaip ir pridera “Mykolo kategorijai,” kuri turi savosios kategorijos ir prigimties pirmojo Sūnaus vardą.

Originalusis arba pirmagimis Mykolas niekada nepatyrė įsikūnijimo kaip materialioji būtybė, bet septynis kartus jis perėjo per dvasinio tvarinio pakilimo patyrimą Havonos septyniose grandinėse, žengdamas pirmyn iš centrinio kūrinio išorinių sferų į labiausiai vidinę grandinę. Mykolų kategorija su didžiąja visata yra susipažinusi skersai išilgai; laiko ir erdvės vaikai neturi nė vieno esminio patyrimo, kuriame Mykolai nebūtų dalyvavę asmeniškai; jie iš tikrųjų turi ne tiksliai dieviškąją prigimtį, bet taip pat ir jūsų prigimtį, turint omenyje visas prigimtis, pradedant nuo aukščiausiosios ir baigiant žemiausiąja.

Originalusis Mykolas yra pirminių Rojaus Sūnų vadovas, kada jie susirenka į pasitarimą visų daiktų centre. Nedaug laiko praėjo nuo tada, kada mes Uversoje įrašėme visuotinę programą apie nepaprastąją konklavą amžinojoje Saloje, kur dalyvavo vienas šimtas penkiasdešimt tūkstančių Sūnų Kūrėjų, susirinkusių savo tėvų akivaizdoje ir išitraukusių į diskusijas apie visatų visatos suvienijimo ir stabilizavimo pažangą. Tai buvo parinktoji Mykolų Aukščiausiųjų Valdovų, septynis kartus save padovanojusių Sūnų, grupė.

1. SŪNŲ KŪRĖJŲ KILMĖ IR PRIGIMTIS

Kada Amžinajame Sūnuje absoliučios dvasinės idėjos pilnatvė susiduria su absoliučia asmenybės sampratos pilnatve Visuotiniame Tėve, kada tokia kūrybinė sąjunga yra galutinai ir visiškai pasiekta, kada tokia absoliuti dvasios tapatybė

ir tokia asmenybės sampratos begalinė vienovė atsiranda, tada, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje, nieko neprarandant nė vienoje iš Dievybės begalinių asmenybių arba išskirtinių teisių, akimirksniu atsiranda subrendęs naujas ir originalus Sūnus Kūrėjas, vienintelis sutvertas Sūnus iš tobulo idealo ir galingos idėjos, kurių sąjunga ir sukuria šitą galios ir tobulumo naują kūrėjo asmenybę.

Kiekvienas Sūnus Kūrėjas yra visatų visatos amžinai egzistuojančiųjų Kūrėjų, tų dviejų begalinių ir amžinų ir tobulų protų originalių sąvokų tobulos sąjungos vienintelis sutvertas ir vienintelis sutveriamas palikuonis. Niekada negali būti kito tokio Sūnaus, nes kiekvienas Sūnus Kūrėjas yra beribė, užbaigta, ir galutinė išraiška ir įkūnijimas kiekvienos dieviškosios tikrovės kiekvienos galimybės kiekvieno bruožo kiekvienos fazės visa kas, kas tik galėjo per visą amžinybę kada nors būti surasta šituose dieviškuosiuose kūrybiniuose potencialuose, kas tik galėjo būti išreikšta šitų dieviškųjų kūrybinių potencialų, ir kas tik galėjo išsivystyti iš šitų dieviškųjų kūrybinių potencialų, kurie susivienijo tam, kad pagimdytų šitą Sūnų Mykolą. Kiekvienas Sūnus Kūrėjas yra suvienytų dievybės sąvokų, kurios sudaro jo dieviškąją kilmę, absoliutas.

Šitų Sūnų Kūrėjų dieviškieji bruožai, iš esmės, po lygiai atsirado iš abiejų Rojaus tėvų savybių. Visi turi Visuotinio Tėvo dieviškosios prigimties ir Amžinojo Sūnaus kūrybinių išskirtinių teisių pilnatvę, tačiau kada mes stebime Mykolo funkcijų praktinį veikimą visatoje, tada matome akivaizdžius skirtumus. Kai kurie Sūnūs Kūrėjai pasirodo, jog yra labiau panašūs į Dievą Tėvą; kiti yra panašesni į Dievą Sūnų. Pavyzdžiui: Administravimo pobūdis Nebadono visatoje leidžia daryti prielaidą, kad jos Kūrėjas ir valdantis Sūnus yra tas, kurio prigimtis ir charakteris labiau panašėja į Amžinojo Sūnaus Motinos prigimtį ir charakterį. Toliau reiktų konstatuoti, jog kai kurioms visatoms vadovauja Rojaus Mykolai, kurie pasirodo, jog yra vienodai panašūs į Dievą Tėvą ir į Dievą Sūnų. Ir šitie pastebėjimai jokių būdu neišreiškia kokios nors kritikos; jie tiesiog yra fakto užfiksavimas.

Aš nežinau egzistuojančiųjų Sūnų Kūrėjų tikslaus skaičiaus, bet turiu rimtų priežasčių manyti, kad jų yra daugiau negu septyni šimtai tūkstančių. Dabar, mes žinome, jog yra tiksliai septyni šimtai tūkstančių Dienų Sąjungų, ir daugiau jų nebekuriama. Mes taip pat matome, jog dabartiniame visatos amžiuje sudaryti planai atrodo, kad pažymi, jog viena Dienų Sąjunga turi būti kiekvienoje vietinėje visatoje kaip patariantysis Trejybės ambasadorius. Mes toliau pažymime, jog nuolat augantis Sūnų Kūrėjų skaičius jau viršija Dienų Sąjungų pastovų skaičių. Bet kas susiję su likimu tų Mykolų, kurie viršija septynis šimtus tūkstančių, tai mūsų niekada apie tai neinformavo.

2. VIETINIŲ VISATŲ KŪRĖJAI

Pirminės kategorijos Rojaus Sūnūs yra savo atitinkamų sferų, laiko ir erdvės vietinių visatų, septynių evoliucinių supervisatų bazinių kūrybinių vienetų, modeliuotojai, kūrėjai, statybininkai, ir administratoriai. Sūnui Kūrėjui yra leidžiama pasirinkti savosios kosminės ateities veiklos vietą erdvėje, bet iki tol, kada jis gali pradėti savosios visatos bent jau fizinį organizavimą, jis turi praleisti ilgą stebėjimo laikotarpį, skirtą tam, kad studijuotų savo vyresniųjų

brolių pastangas įvairiuose kūrinuose, išdėstytuose savo numatomo veikimo supervisorioje. Ir iki viso šito, Sūnus Mykolas bus užbaigęs Rojaus stebėjimo ir Havonos mokymosi ilgą ir unikalų patyrimą.

Kada Sūnus Kūrėjas išvyksta iš Rojaus tam, kad pradėtų visatos tvėrimo jaudinantį patyrimą, kad taptų savo paties organizuotos vietinės visatos vadovu – iš tikrųjų Dievu – tada

[236]▼

jis, pirmą kartą, būna artimame ryšyje su Trečiuoju Šaltiniu ir Centru, ir daugeliu atžvilgių priklausančiu nuo šio Centro. Begalinė Dvasia, nors gyvena kartu su Tėvu ir Sūnumi visų daiktų centre, turi lemti veikti kaip kiekvieno Sūnaus Kūrėjo realus ir veiksmingas padėjėjas. Todėl iš tiesų kiekvieną Sūną Kūrėją lydi Begalinės Dvasios Kuriančioji Dukra, toji būtybė, kuri turi likimą tapti Dieviškuoju Tarnu, naujosios vietinės visatos Motina Dvasia.

Šita proga Sūnaus Mykolo išvykimas amžiams išlaisvina iš Rojaus Šaltinių ir Centrų savo kūrėjo išimties teises, veikiamas tiksliai tam tikrų apribojimų, kurie yra neatskiriami nuo šitų Šaltinių ir Centrų ikegzistencijos, ir tam tikrų kitokių antecedentinių galių ir buvimų. Tarp šitų apribojimų kūrėjui, kuris šiaip jau yra vietinės visatos Tėvas, turintis visagalio kūrėjo išimties teises, yra tai, kad:

1. *Energija-materija* yra kontroliuojama Begalinės Dvasios. Prieš tai, kada bet kokios naujos daiktų formos, didelės ar mažos, gali būti sukurtos, prieš tai, kada gali būti mėginama kaip nors iš naujo transformuoti energiją-materiją, Sūnus Kūrėjas turi užsitikrinti Begalinės Dvasios sutikimą ir darbinį bendradarbiavimą.

2. *Tvarinių modelių ir tipų* kontroliuoja Amžinasis Sūnus. Prieš tai, kada Sūnus Kūrėjas gali ištraukti į bet kokio naujo būtybės tipo, bet kokio naujo tvarinio modelio, sukūrimą, jis turi užsitikrinti Amžinojo ir Pirminio Sūnaus Motinos sutikimą.

3. *Asmenybę* sumodeliuoja ir padovanoja Visuotinis Tėvas.

Proto tipus ir modelius nulemia įkitvarininiai būties faktoriai. Po to, kada jie būna suvienyti tam, kad sudarytų tvarinį (asmenį arba kitokį), tada protas yra Trečiojo Šaltinio ir Centro apdovanojimas, visuotinis proto tarnavimo šaltinis visoms būtybėms žemesniame už Rojaus Kūrėjų lygį.

Dvasios modelių ir tipų kontrolė priklauso nuo jų pasireiškimo lygio. Galiausiai dvasinį modelį kontroliuoja Trejybė arba Trejybės asmenybių – Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios – ikitrejbiniis dvasinis apdovanojimas.

Kada toks tobulas ir dieviškas Sūnus savo pasirinktai visatai pasiima vietą erdvėje; kada visatos materializavimo ir bendros pusiausvyros pirminės problemos būna išspręstos; kada jis būna suformavęs efektyvią ir bendradarbiaujančią darbinę sąjungą su Begalinės Dvasios papildančiąja Dukra

– tada iš tiesų šitas Visatos Sūnus ir šita Visatos Dvasia inicijuoja tą ryšį, kuris yra sumanytas tam, kad sukurtų nesuskaičiuojamą gausybę savo visatos vaikų. Sąsajoje su šituo įvykiu Rojaus Begalinės Dvasios Kuriančiosios Dvasios sukoncentravimas pasikeičia prigimtimi įgaudamas vietinės visatos Motinos Dvasios asmenines savybes.

Nepaisant to, jog visi Sūnūs Kūrėjai yra dieviškai panašūs į savo Rojaus tėvus, bet nė vienas iš jų nėra panašus į kitą; kiekvienas yra unikalus, skirtingas, išimtinis, ir originalus savąja *prigimtimi*, o taip pat ir asmenybe. Ir kadangi jie yra savo atitinkamų valdų gyvybės planų architektai ir tvėrėjai, tai šitas pats skirtingumas užtikrina, kad jų valdos taip pat bus skirtingos pagal Mykolo sukaupito gyvenimo patyrimo, kuris gali būti sukurtas arba vėliau išvystytas savo valdose, kiekvieną formą ir fazę. Todėl vietinės visatos vietinių tvarinių kategorijos yra gana įvairios. Nėra dviejų visatų, kurias administruotų arba kuriose gyventų dualios kilmės vietinės būtybės, kurios visais atžvilgiais būtų tapačios. Bet kurioje supervisatoje, pusė neatskiriamų nuo jų požymių yra gana panašūs, kilę iš vienuodų Kuriančiųjų Dvasių; kita pusė

[237]▼

yra skirtinga, kilusi iš skirtingų Sūnų Kūrėjų. Bet toks skirtingumas nėra būdingas tiems tvariniams, kurie yra kilę vien tiksliai iš Kuriančiosios Dvasios, o taip pat ir toms atvykusioms būtybėms, kurios yra vietinės centrinei visatai ir supervisatom.

Kada Sūnus Mykolas iš savosios visatos būna išvykęs, tada jai vadovauja pirmoji visatoje gimusi būtybė, Ryškioji ir Ryto Žvaigždė, vietinės visatos pagrindinis vykdytojas. Tokiais laikotarpiais Dienų Sąjungos patarimas ir parama yra neįkainojami. Tokių išvykimų metu Sūnus Kūrėjas sugeba savo dvasinio buvimo apgyvendintuose pasauliuose ir savo mirtingųjų vaikų širdyse kontrolę iš viršaus suteikti su juo susietai Motinai Dvasiai. O vietinės visatos Motina Dvasia visada pasilieka visatos būstinėje, savo rūpestingą globą ir dvasinį tarnavimą skleisdama iki tokios evoliucinės sferos pačių tolimiausių pakraščių.

Sūnaus Kūrėjo asmeninis buvimas savo vietinėje visatoje nėra būtinas tam, kad sukurtas materialus kūrinys veiktų sklandžiai. Tokie Sūnūs gali keliauti į Rojų, ir vis vien jų visatos erdvėje toliau skries. Jie savo valdžią gali atiduoti tam, kad įsikūnytų kaip laiko vaikai; vis vien jų valdos toliau skries aplink atitinkamus savo centrus. Nė viena materiali organizacija nėra nepriklausoma nuo Rojaus absoliučios traukos grybšnio arba nuo kosminės kontrolės iš viršaus, kuri yra neatskiriama nuo Beribio Absoliuto buvimo erdvėje.

3. VIETINĖS VISATOS SUVERENUMAS

Rojaus Trejybei sutikus ir konkrečiai supervisatai vadovaujančiai Pagrindinei Dvasiai patvirtinus Sūnui Kūrėjui yra suteikiamas visatos plotas. Toks veiksmas sudaro fizinės nuosavybės teisę, kosminę nuomą. Bet Sūnaus Mykolo pakėlimas iš šitos pirminės ir savo noru apribotos valdymo pakopos į savo paties užtarnautos nepriklausomybės patirtinę aukštybę yra pasiekiamas dėka jo paties

asmeninio patyrimo visatos sukūrimo ir reinkarnacinio savęs padovanojimo darbe. Iki to meto, kada savęs padovanojimų dėka yra pasiekiamas užtarnautas suverenumas, jis valdo kaip Visuotinio Tėvo vicegerentas.

Sūnus Kūrėjas bet kuriuo metu galėtų pareikšti teisę į savo asmeninio kūrinio visišką suverenumą, bet jis išmintingai pasirenka šito nedaryti. Jeigu, anksčiau negu jis yra patyręs savęs padovanojimus įsikūnydamas tvarinio pavidalu, jis prisiimtų neužtarnautą aukščiausiąją valdžią, tai Rojaus asmenybės, gyvenančios jo vietinėje visatoje, iš jos išvyktų. Bet šito niekada neatsitiko nė viename iš laiko ir erdvės kūrinų.

Kūrimo gebėjimo faktas rodo suverenumo pilnatvę, bet Mykolai nusprendžia patyrimu ją *užsitarnauti*, tokiu būdu pasiekdami, jog išliktų visų Rojaus asmenybių, priskirtų prie vietinės visatos administracijos, visiškas bendradarbiavimas. Mes nežinome nė vieno Mykolo, kuris kada nors būtų pasielgęs priešingai; bet jie visi galėjo taip pasielgti, jie iš tiesų yra laisvavaliai Sūnūs.

Sūnaus Kūrėjo suverenumas vietinėje visatoje pereina per patirtinio pasireiškimą šešis, galbūt septynis, etapus. Jie būna tokia tvarka:

1. Pirminis vicegerento suverenumas – atskira laikinoji valdžia, kuria Sūnus Kūrėjas naudojasi iki to laiko, kai su juo susieta Kuriančioji Dvasia įgauna asmenės savybes.

2. Bendras vicegerento suverenumas – šios Rojaus poros bendras valdymas po to, kada Visatos Motina Dvasia pasiekia asmenybės statusą.

[238]▼

3. Augantis vicegerento suverenumas – Sūnaus Kūrėjo besivystanti valdžia jo septynių savęs padovanojimų laikotarpiu.

4. Aukščiausiojo laipsnio suverenumas – įtvirtinta valdžia, užbaigus septintąjį savęs padovanojimą. Nebadone aukščiausioji nepriklausomybė tęsiasi nuo Mykolo savęs padovanojimo Urantijoje užbaigimo. Ji egzistuoja šiek tiek ilgiau kaip vieną tūkstantį devynis šimtus metų jūsų planetos laiku.

5. Augantis aukščiausiojo laipsnio suverenumas – išvystyti santykiai, atsirandantys dėl to, kad didžioji dauguma tvarinių sferų įsitvirtina šviesoje ir gyvenime. Šitas etapas yra susijęs su jūsų visatos nepasiekta ateitimi.

6. Trinitarinis suverenumas – naudojamas tada, kada visa vietinė visata yra įsitvirtinusi šviesoje ir gyvenime.

7. Neapreikštas suverenumas – nežinomi ateities visatos amžiaus ryšiai.

Priimdamas projektuojamos vietinės visatos pirminį vicegerento suverenumą, Mykolas Kūrėjas prisiekia Trejybei aukščiausiojo suverenumo

neprisiimti tol, kol nebus užbaigti septyni savęs padovanojimai įsikūnijant tvarinių pavidalu ir kol jie nebus patvirtinti supervisatos valdovų. Bet jeigu Sūnus Mykolas, panorėjęs, negalėtų pareikšti teisės į tokį neužtarnautą suverenumą, tada nebūtų jokios prasmės duoti priesaiką šitaip nepasielgti.

Net ir tais amžiais, kurie eina iki savęs padovanojimų, Sūnus Kūrėjas savo sferą valdo beveik aukščiausiaja valdžia, kada nebūna jokio nesutarimo nė vienoje iš jos dalių. Vargu ar pasireikštų apribota valdžia, jeigu suverenumui niekada nebūtų metamas iššūkis. Ta aukščiausioji valdžia, kuria Sūnus Kūrėjas naudojasi iki savęs padovanojimų, visatoje be maišto nėra didesnė už tą valdžią, kuria naudojasi tokioje visatoje, kurioje kyla maištas; bet pirmuoju atveju suverenumo apribojimai nėra akivaizdūs; antruoju atveju, jie yra akivaizdūs.

Jeigu Sūnaus Kūrėjo valdžiai arba administravimui yra kada nors metamas iššūkis, jeigu jis užsipuolamas arba jam keliamas pavojus, tai jis amžiams yra pasižadėjęs remti, saugoti, ginti, ir, jeigu būtina, pataisyti savo asmeninį kūrinį. Tokiems Sūnams nerimo sukelti arba trukdyti gali tikrai jų pačių sutverti tvariniai arba jų pačių pasirinktos aukštesniosios būtybės. Galima būtų padaryti išvadą, jog "aukštesniosios būtybės," tos, kurių kilmė yra aukštesniuose lygiuose už vietinę visatą, nepanašu, jog Sūnui Kūrėjui keltų nerimo, ir tai yra tiesa. Bet jos galėtų jį sukelti, jeigu nuspręstų tą daryti. Dorybė asmenybė turi savosios valios dėka; teisumas laisvos valios tvariniuose nėra automatinis.

Prieš užbaigdamas savęs padovanojimo karjerą, Sūnus Kūrėjas valdo su tam tikrais savo paties nustatytais suverenumo apribojimais, bet užbaigęs savęs padovanojimų tarnystę, jis valdo dėka realaus patyrimo, kurį sukaupė savo daugialypių tvarinių formoje ir pavidalu. Kada Kūrėjas septynis kartus yra gyvenęs tarp savo tvarinių, kada savęs padovanojimo karjera yra užbaigta, tada jis yra aukščiausiuoju laipsniu įsitvirtinęs visatos valdžioje; jis yra tapęs Sūnumi Šeiminku, suverenu ir aukščiausiuoju valdovu.

Aukščiausiojo suverenumo vietinei visatai gavimo metodas apima tokius septynis patirtinius žingsnius:

1. Patyrimo dėka įsiskverbti į septynis tvarinių būties lygius naudojantis įsikūnijančiu savęs padovanojimo metodu, lygiai tokiu pačiu tvarinio pavidalu, koks yra tame konkrečiame lygyje.

2. Įgyvendinti patirtinį pasišventimą Rojaus Dievybės septinkartės valios kiekvienai fazei, kaip ji yra įasmeninta Septyniose Pagrindinėse Dvasiose.

[239]▼

3. Tvarinių lygiuose pereiti per kiekvieną iš šių septynių patyrimų, tuo pačiu metu vykdant vieną iš septynių pasišventimų Rojaus Dievybės valiai.

4. Kiekviename tvarinio lygyje, patyrimu parodyti Rojaus Dievybei ir visoms visatos protingoms būtybėms tvarinio gyvenimo aukščiausiąją viršūnę.

5. Kiekviename tvarinio lygyje, Dievybės septinkartės valios vieną fazę patyrimu apreikšti tam lygiui, kuriame yra vykdomas savęs padovanojimas, ir visai visatai.

6. Patirtiškai suvienyti septinkartį tvarinio patyrimą su tuo septinkarčiu patyrimu, kada yra pasišvenčiama atskleisti Dievybės prigimtį ir valią.

7. Pasiiekti naują ir aukštesnį ryšį su Aukščiausiąja Būtybe. Kūrėjo-tvarinio patyrimo visumos pasekmės didina Dievo Aukščiausiojo supervisatos tikrovę ir Visagalio Aukščiausiojo laiko-erdvės suverenumą ir įgyvendina Rojaus Mykolo aukščiausiąjį suverenumą vietinėje visatoje.

Spręsdamas suverenumo klausimą vietinėje visatoje, Sūnus Kūrėjas ne tikrai demonstruoja savo paties tinkamumą valdyti, bet taip pat atskleidžia ir Rojaus Dievybių prigimtį ir pavaizduoja jų septinkartį požiūrį. Sūnaus Kūrėjo jaudinantis patyrimas, kada jis nuolankiai nusileidžia iki to, kad pats įgautų savo paties tvarinių formą ir patyrimą, yra susijęs su tuo, kad ribiniai suprastų, o tvariniai įvertintų Tėvo primatą. Šitie pirminiai Rojaus Sūnūs yra Tėvo mylinčios prigimtės ir geranoriškos valdžios tikrieji apreikšėjai, to paties Tėvo, kuris, drauge su Sūnumi ir Dvasia, yra visos energijos, visų asmenybių, ir viso valdymo per visas visuotines sferas visuotinis vadovas.

4. MYKOLŲ SAVĖS PADOVANOJIMAI

Save padovanojančiųjų Sūnų Kūrėjų yra septynios grupės, ir jie šitaip yra klasifikuojami pagal tai, kiek kartų save padovanojo savo valdų tvariniams. Jie yra klasifikuojami, pradedant nuo pirminio patyrimo, einant tolyn per kitas papildomas progresinio savęs padovanojimo penkias sferas iki jie pasiekia septintąjį ir paskutinįjį tvarinio-Kūrėjo patyrimo epizodą.

Avonalių savęs padovanojimai visada būna mirtingojo materialaus kūno pavidalu, bet Sūnaus Kūrėjo septyni savęs padovanojimai apima jo pasirodymą septyniuose tvarinio būties lygiuose ir yra susiję su Dievybės valios ir prigimtės septynių pirminių išraiškų atskleidimu. Be išimties, visi Sūnūs Kūrėjai pereina per šiuos septynis kartus, atiduodami save savo sukurtiems vaikams iki to meto, kada jie prisiima įtvirtintą ir aukščiausiąją jurisdikciją savo pačių sukurtoms visatoms.

Nors šitie septyni savęs padovanojimai ir skiriasi įvairiuose sektoriuose ir visatose, bet jie visada apima savęs padovanojimo mirtingojo kūno pavidalu jaudinantį patyrimą. Paskutiniojo savęs padovanojimo metu Sūnus Kūrėjas pasirodo kuriame nors apgyvendintame pasaulyje kaip vienos iš labiau išsivysčiusių mirtingųjų rasių narys, paprastai kaip narys tos rasinės grupės, kuri turi didžiausią paveldėjimą iš Adominės giminės, kuri buvo atgabenta anksčiau tam, kad pagerintų gyvulinės kilmės tautų fizinę būklę. Tikrai vieną kartą per savo septinkartę karjerą kaip save padovanojantis Sūnus Rojaus Mykolas gimsta iš moters, kaip ir jūs turite paliudijimą apie Betliejaus kūdikėlį. Tikrai vieną kartą iš tikrųjų jis gyvena ir miršta kaip evoliucinių valios tvarinių žemiausiosios kategorijos narys.

Po kiekvieno savęs padovanojimo Sūnus Kūrėjas vyksta, kad būtų "Tėvui iš dešinės" tam, jog ten gautų Tėvo patvirtinimą dėl savęs padovanojimo ir

nurodymus ruošiantis visatos tarnystės kitam epizodui. Po septintojo ir baigiamojo savęs padovanojimo Sūnus Kūrėjas iš Visuotinio Tėvo gauna aukščiausiąją valdžią ir jurisdikciją savosios visatos atžvilgiu.

Pažymėtina, kad jūsų planetoje paskutinis pasirodęs dieviškasis Sūnus buvo Rojaus Sūnus Kūrėjas, kuris buvo užbaigęs savęs padovanojimo karjeros šešias fazes; dėl to, jis, prarasdamas įsikūnijusios gyvybės Urantijoje sąmonę, galėjo ištarti, ir iš tiesų ištarrė, "Baigta" – tiesiogine prasme tai buvo baigta. Jo mirtis Urantijoje užbaigė jo savęs padovanojimų karjerą; tai buvo paskutinis žingsnis įgyvendinant Rojaus Sūnaus Kūrėjo šventą priesaiką. Ir kada šitas patyrimas būna įgytas, tada tokie Sūnūs yra visatos aukščiausieji valdovai; jie daugiau nebevaldo kaip Tėvo vicegerantai, bet valdo savo pačių teise ir vardu kaip "Karalių Karalius ir Viešpačių Viešpats." Su tam tikromis pareikštomis išimtimis šitie septynis kartus save padovanoję Sūnūs yra be apribojimų aukščiausieji savo buveinės visatose. Kas susiję su jo vietine visata, tai "visa valdžia danguje ir žemėje" buvo perduota šitam triumfuojančiam ir karūnuotam Sūnui Šeimininkui.

Sūnūs Kūrėjai, po savęs padovanojimų karjeros užbaigimo, yra laikomi atskira kategorija, septinkarčiais Sūnumis Šeimininkais. Savo asmeniu Sūnūs Šeimininkai yra tapatūs Sūnums Kūrėjams, bet jie yra patyrę tokią unikalią savęs padovanojimų karjerą, jog apskritai yra laikomi skirtinga kategorija. Kada Sūnus Kūrėjas nusizemina, jog įgyvendintų savęs padovanojimą, tada būna nulemiama, kad įvyktų tikra ir nuolatinė permaina. Tas tiesa, šis save padovanojantis Sūnus vis vien ir, nežiūrint šito, tebėra Kūrėjas, bet prie savo prigimties jis yra pridėjęs tvarinio patyrimą, kuris amžiams jį išskiria iš tokio Sūnaus Kūrėjo dieviškojo lygio ir jį pakelia į patirtinį lygį tokio Sūnaus Šeimininko, kuris iki galo yra užsitarnavęs teisę valdyti visatą ir administruoti jos pasaulius. Tokios būtybės įkūnija viską, ką galima užsitikrinti iš savo dieviškųjų tėvų ir apima viską, ką galima gauti iš išstobulintų tvarinių patyrimo. Kodėl žmogus turėtų dejuoti dėl savosios tokios žemos prigimties ir priverstinės evoliucinės karjeros, kada tie patys Dievai privalo patirti tolygų patyrimą iki to laiko, kada jie yra laikomi patirtiškai verti ir kompetentingi galutinai ir visiškai valdyti savo visatos sferas!

5. SŪNŲ ŠEIMININKŲ RYŠYS SU VISATA

Šeimininko Mykolo galia yra neribota, kadangi yra kilusi iš patirto susivienijimo su Rojaus Trejybe, neabejotina, kadangi yra kilusi iš to, kad jis yra sukaupęs realų patyrimą kaip patys tie tvariniai, kurie yra pavaldūs tokiai valdžiai. Septinkarčio Sūnaus Kūrėjo suverenumo prigimtis yra aukščiausia, nes:

1. Apima Rojaus Dievybės septinkartį požiūrį.
2. Įkūnija laiko-erdvės tvarinių septinkartį požiūrį.
3. Tobulai sintezuoja Rojaus požiūrį ir tvarinio požiūrį.

Šitas patirtinis suverenumas šitokiu būdu apima visą Dievo Septinkarčio dieviškumą, kulminaciją pasiekdamas Aukščiausiojoje Būtybėje. O septinkarčio Sūnaus asmeninis suverenumas yra toks pat, kaip tas ateities suverenumas, kurį turės Aukščiausioji Būtybė, kuri kada nors bus užbaigta, sudarantis, kaip jis iš tiesų ir sudaro, Rojaus Trejybės galios ir valdžios, galinčios pasireikšti tarp konkrečių laiko ir erdvės ribų, visą įmanomą turinį.

Pasiekus aukščiausią vietinės visatos suverenumą iš Sūnaus Mykolo dingsta galia ir galimybė sukurti tvarinių būtybių visiškai naujus

[241]▼

tipus dabartiniame visatos amžiuje. Bet tai, jog Sūnus Šeimininkas praranda galią kurti visiškai naujas būtybių kategorijas, visiškai netrukdo jau sukurtos ir atsiskleidžiančios gyvybės tobulinimo darbui; šita milžiniška visatos evoliucijos programa tęsiasi be pertrūkio ar apribojimo. Tai, kad Sūnus Šeimininkas įgijo aukščiausią suverenumą, reiškia asmeninio atsidavimo atsakomybę puoselėti ir administruoti viską, kas buvo sumodeliuota ir sukurta ir kas bus vėliau sukurta tų, kurie šitokiu būdu buvo sumodeliuoti ir sukurti. Su laiku gali išsivystyti įvairių būtybių beveik begalinė evoliucija, bet nuo šiol protingų tvarinių visiškai naujų modelių arba tipų nebeatsiras tiesiogiai iš Sūnaus Šeimininko. Tai yra nusistovėjusios administracijos pirmasis žingsnis, pradžia, bet kurioje vietinėje visatoje.

Septinkarčio save padovanojančio Sūnaus iškėlimas į savosios visatos neabejotiną suverenumą reiškia per amžius nusitęsusio neužtikrintumo ir santykinės sumaišties pabaigos pradžią. Po šito įvykio tai, ko nebebus galima kada nors sudvasinti, bus sugriauta; tai, ko nebebus galima kada nors suderinti su kosmoso tikrove, galiausiai bus sunaikinta. Kada begalinio gailestingumo ir bevardės kantrybės atsargos bus išekvotos, stengiantis laimėti sferos valinių tvarinių ištikimybę ir atsidavimą, tada įsivyras teisingumas ir teisumas. Tai, ko nebegali atstatyti gailestingumas, tą galiausiai sunaikins teisingumas.

Mykolai Šeimininkai yra patys aukščiausieji savo pačių vietinėse visatose, po to, kada kartą jie būna įtvirtinti aukščiausiais valdovais. Tie nedideli jų valdžios apribojimai yra tokie apribojimai, kurie yra neatskiriami nuo tam tikrų jėgų ir asmenybių kosminėje ikiegzistencijoje. Šiaip jau šitie Sūnūs Šeimininkai savo atitinkamose visatose yra aukščiausieji savo valdžia, atsakomybe, ir administracine galia; jie yra kaip Kūrėjai ir Dievai, aukščiausieji iš tikrųjų visuose daiktuose. Kas susiję su konkrečios visatos veikimu, tai nėra tokios išvalgos, kuri pranoktų jų išmintį.

Po to, kada jis yra iškeliamas į nuolatinio suverenumo statusą vietinėje visatoje, Rojaus Mykolas iki galo valdo visus kitus Dievo Sūnus, veikiančius jo sferoje, ir jam yra leidžiama laisvai valdyti sutinkamai su savo paties samprata apie savo valdų poreikius. Sūnus Šeimininkas savo valia gali keisti apgyvendintų planetų dvasinio teismo ir evoliucinio suderinimo tvarką. Ir tokie Sūnūs iš tikrųjų savo paties sprendimu parengia ir įgyvendina planus dėl ypatingų planetinių poreikių visų reikalų, ypač kas susiję su tokiais pasauliais, kur jie gyvena tvarinių gyvenimą, o dar labiau kas susiję su taja valda, kur vyko

jų baigiamasis savęs padovanojimas, kas susiję su ta planeta, kur jie įsikūnijo mirtingojo materialaus kūno pavidalu.

Sūnūs Šeimininkai atrodo, jog palaiko tobulą ryšį su savo pasauliais, kuriuose vyko savęs padovanojimai, ne tik su tais pasauliais, kuriuose jie gyveno asmeniškai, bet ir su visais tais pasauliais, kuriuose save padovanojo Sūnus Arbitras. Šitą ryšį palaiko jų pačių dvasinis buvimas, Tiesos Dvasia, kurią jie sugeba "išlieti visiems materialiams kūnams." Šitie Sūnūs Šeimininkai taip pat palaiko nenutrūkstantį ryšį su Amžinuoju Sūnumi Motina visų daiktų centre. Jie turi harmoningą ryšį, kuris nusidriekia iš Visuotinio Tėvo danguje iki planetinės gyvybės žemųjų rasių laiko sferose.

6. MYKOLŲ ŠEIMININKŲ LIKIMAS

Niekas negali su galutiniu autoritetu išdrišti aptarti vietinių visatų septinkarčių Šeimininkų Valdovų nei prigimtį, nei likimo; nepaisant

[242]▼

šito, mes visi daug aptarinėjame šituos reikalus. Mus moko, ir mes manome, jog kiekvienas Rojaus Mykolas yra savo kilmės dualių dievybės sąvokų *absolutas*; šitokiu būdu jis įkūnija Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus begalybės aktualius aspektus. Mykolai turi būti daliniai ryšyje su visumine begalybe, bet galbūt jie yra absoliutūs ryšyje su ta begalybės dalimi, kuri yra susijusi su jų kilme. Bet stebėdami jų darbą dabartiniame visatos amžiuje, mes nenustatėme jokio veiksmo, kuris būtų didesnis už ribinį; bet kokie menami viršribiniai potencialai turi būti saugomi savajame aš ir dar neatskleisti.

Savęs padovanojimo tvarinio pavidalu karjeros užbaigimas ir iškėlimas į aukščiausiąją visatos suverenumą turi pažymėti Mykolo ribinio veiksmo potencialų užbaigtą išlaisvinimą, kurį lydi potencialo didesnei negu ribinei tarnystei atsiradimas. Dėl to mes pažymime, jog tokiems Sūnums Šeimininkams tada yra apribojamas tvarinių būtybių naujų tipų kūrimas, be jokios abejonės jų viršribinių potencialų išlaisvinimas tokį apribojimą padaro būtinu.

Visiškai įmanoma, jog šitos neatskleistos kūrėjo galios bus saugomos jo viduje per visą dabartinę visatos amžių. Tačiau kada nors tolimoje ateityje, dabar mobilizuojamose išorinės erdvės visatose, mes manome, jog ryšys tarp septinkarčio Sūnaus Šeimininko ir septintojo etapo Kuriančiosios Dvasios gali pasiekti tarnystės absonitinius lygius, kuriuos lydi naujų daiktų, prasmių, ir vertybių atsiradimas visatos galutinio reikšmingumo transcendentiniuose lygiuose.

Lygiai taip, kaip Aukščiausiojo Dievybė aktualizuojasi patirtinės tarnystės dėka, taip iš tikrųjų ir Sūnūs Kūrėjai pasiekia Rojaus-dieviškumo potencialų, susijusių su jų nesuvokiama prigimtimi, asmeninį įgyvendinimą. Būdamas Urantijoje, Mykolas Kristus kartą pasakė, "Aš esu tas kelias, toji tiesa, ir tas gyvenimas." Ir mes manome, jog amžinybėje Mykolai tiesiogine prasme turi likimą būti "tas kelias, toji tiesa, ir tas gyvenimas," visą laiką apšviečiantys tą kelią visoms visatos asmenybėms, nes jis veda iš aukščiausiojo dieviškumo per galutinį absonitumą į amžinąją dievybės užbaigtumą.

[Pateikta Išminties Tobulintojo iš Uversos.]

[243]▼

22 DOKUMENTAS

SUTREJYBINTI DIEVO SŪNŪS

YRA trys grupės būtybių, kurios yra vadinamos Dievo Sūnūs. Papildomai prie sūnystės besileidžiančių ir kylančių kategorijų yra trečioji grupė, kuri yra žinoma kaip Sutrejbinti Dievo Sūnūs. Sūnystės sutrejbinta kategorija yra toliau skirstoma į tris pirminius skyrius sutinkamai su jos asmenybių, apreiktų ir neapreiktų, daugelio tipų kilmė.

1. Dievybės sutrejbinti Sūnūs.
2. Trejbės apkabinti Sūnūs.
3. Tvarinių sutrejbinti Sūnūs.

Nepriklausomai nuo kilmės visi Sutrejbinti Dievo Sūnūs turi bendrą sutrejbimo patyrimą, arba kaip savosios kilmės dalį, arba kaip Trejbės apkabimo patyrimą, pasiektą vėliau. Dievybės sutrejbinti Sūnūs šiuose pasakojimuose neatskleidžiami; dėl to iš tikrųjų šitas pasakojimas apsiribos likusių dviejų grupių pavaizdavimu, ir ypač Trejbės apkabintais Dievo Sūnumis.

1. TREJBĖS APKABINTI SŪNŪS

Visi Trejbės apkabinti sūnūs turi pirminę dualią arba viengubą kilmę, bet po Trejbės apkabimo jie yra amžiams atsidavę Trejbės tarnystei ir paskyrimui. Šitas korpusas taip, kaip yra atskleistas ir kaip yra organizuotas supervisatos tarnystei, apima septynias asmenybių kategorijas:

1. Galinguosius Žinianešius.
2. Tuos Aukštuosius Valdžioje.
3. Tuos be Vardo ir Skaičiaus.
4. Sutrejbintus Saugotojus.
5. Sutrejbintus Ambasadorius.
6. Dangiškuosius Sargybinius.
7. Aukštųjų Sūnų Padėjėjus.

Šitos septynios asmenybių grupės toliau yra klasifikuojamos pagal kilmę, prigimtį, ir funkciją į tris pagrindinius skyrius: Sutrejbinti Pasiekimo Sūnūs, Sutrejbinti Pasirinkimo Sūnūs, ir Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs.

[244]▼

Sutrejbinti Pasiekimo Sūnūs – Galingieji Žinianešiai, Tie Aukštieji Valdžioje, ir Tie be Vardo ir Skaičiaus – yra visi su Derintoju susilieję

pakilusieji mirtingieji, kurie yra pasiekę Rojų ir Užbaigtumo Korpusą. Bet jie nėra užbaigtieji; kada juos apkabina Trejybė, tada užbaigtųjų sąrašas jų vardų nebebūna. Šitos kategorijos nauji sūnūs, vadovaujant Dienų Amžiniesiems, palyginti trumpą laikotarpį, yra mokomi specialiuose kursuose, Havonos žiedų kiekvienos grandinės planetoje būstinėje. Po šito jie yra paskiriami į Dienų Senųjų tarnystę septyniose supervisatose.

Sutrejbinti Pasirinkimo Sūnūs apima Sutrejbintus Saugotojus ir Sutrejbintus Ambasadorius. Jie yra parenkami iš kai kurių evoliucinių serafimų ir pervestų tarpinių tvarinių, kurie yra nukeliaus per Havoną ir pasiekę Rojų, o taip pat iš kai kurių mirtingųjų, susilieusių su Dvasia ir susilieusių su Sūnumi, kurie yra lygiai taip pakilę į Šviesos ir Gyvenimo centrinę Salą. Po to, kada juos apkabina Rojaus Trejybė, ir po trumpo mokymo Havonoje, Sutrejbinti Pasirinkimo Sūnūs yra paskiriami į Dienų Senųjų vyriausybes.

Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs. Dangiškieji Sargybiniai ir jų lygiaverčiai partneriai, Aukštųjų Sūnų Padėjėjai, sudaro unikalią dvigubai sutrejbintų asmenybių grupę. Jie yra Rojaus-Havonos asmenybių arba ištobulintų pakilusių mirtingųjų, kurie ilgą laiką pasižymėdavo Užbaigtumo Korpuse, tvarinių sutrejbinti sūnūs. Kai kuriuos iš šitų tvarinių sutrejbintų sūnų, po tarnystės su Septynių Pagrindinių Dvasių Aukščiausiaisiais

Vykdytojais ir po tarnystės, vadovaujant Trejybės Sūnums Mokytojams, iš naujo sutrejbina (apkabina) Rojaus Trejybė, ir tada pasiunčia į Dienų Senųjų vyriausybes kaip Dangiškuosius Sargybinius ir kaip Aukštųjų Sūnų Padėjėjus. Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs yra paskiriami tiesiai į supervisatos tarnystę be tolimesnio mokymo.

Iš Trejybės kilusių mūsų partnerių – Išminties Tobulintojų, Dieviškųjų Patarėjų, ir Visuotinių Cenzorių – skaičius yra pastovus, bet Trejybės apkabintų sūnų nuolat daugėja. Visos septynios Trejybės apkabintų sūnų kategorijos yra pasiunčiamos kaip vienos iš septynių supervisatų vyriausybės nariai, ir kiekvienos supervisatos tarnystėje jų skaičius yra lygiai toks pat; niekada nebuvo prarasta nė vieno. Trejybės apkabintos būtybės niekada nenuklydo; jos gali laikinai suklupti, bet niekada nė viena nebuvo nuteista dėl supervisatos vyriausybės paniekinimo. Pasiekimo Sūnūs ir Pasirinkimo Sūnūs niekada nesuklydo Orvontono tarnystėje, bet Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs, priimdami sprendimus, kartais suklysdavo ir šituo sukeldavo laikiną susipainiojimą.

Vadovaujant Dienų Seniesiems, visos septynios kategorijos veikia labai panašiai kaip save valdančiosios grupės. Jų tarnystės spektras nusidriekia toli; Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs neišvyksta iš savojo paskyrimo supervisatos, bet sutrejbinti jų partneriai raižo didžiąją visatą, keliaudami iš laiko ir erdvės evoliucinių pasaulių į amžinąją Rojaus Salą. Jie gali veikti bet kurioje iš supervisatų, bet tą jie visada atlieka kaip pirminio paskyrimo supervyriausybės nariai.

Akivaizdu, jog Trejybės apkabinti sūnūs buvo paskirti į septynių supervisatų nuolatinę tarnystę; aišku, šitas paskyrimas yra dabartinio visatos amžiaus laikotarpiu, bet mes niekada nebuvo informuoti, jog tas turi tęstis amžinai.

2. GALINGIEJI ŽINIANEŠIAI

Galingieji Žinianešiai priklauso Sutrejybintų Sūnų grupei iš pakilusiųjų. Jie sudaro ištobulintų mirtingųjų klasę, kuri buvo išmėginta maištu ar kitokiu būdu lygiai taip įrodė savo asmeninę ištikimybę; visi yra patyrę visatos ištikimybės koki nors konkretų išmėginimą. Kažkuriuo metu, jiems kylant į Rojų, jie buvo tvirti ir ištikimi savo vadovų neištikimybės akivaizdoje, o kai kurie iš tikrųjų aktyviai ir ištikimai veikė vietoje tokių neištikimų vadovų.

Turėdami tokius ištikimybės ir atsidavimo asmeninius įrašus, šitie kylantieji mirtingieji pereina per Havoną su laiko piligrimų srove, pasiekia Rojų, užbaigia jame savo lavinimą, ir yra įtraukiami į Užbaigtumo Korpusą. Po šito jie yra sutrejybinami slapto Rojaus Trejybės apkabinimu ir vėliau pasiunčiami tam, kad būtų suvienyti su Dienų Senaisiais septynių supervisatų vyriausybių administracijoje.

Kiekvienas pakilęs mirtingasis, patyręs maištą, kuris ištikimai veikia maišto akivaizdoje, galiausiai turi likimą tapti Galinguoju Žinianešiu, tarnaujančiu supervisatoje. Lygiai taip, kaip ir kiekvienas pakilęs tvarinys, kuris sumaniai užkerta kelią tokiems suklydimui, blogio, ar nuodėmės sukilimams; kadangi veiksmas, sumanytas tam, kad būtų užkirstas kelias maištui arba tam, kad būtų įgyvendintos ištikimybės aukštesnės rūšys visatos krizės metu, yra laikomas net didesnės vertės negu ištikimybė vykstančio maišto akivaizdoje.

Vyresnieji Galingieji Žinianešiai buvo parinkti iš laiko ir erdvės tų pakilusių mirtingųjų, kurie buvo tarp pirmųjų atvykusiųjų, daugelis iš jų per Havoną buvo nukeliaavę Grandfandos laikais. Bet pirmojo Galingųjų Žinianešių sutrejybinimo nebuvo įvykdyta tol, kol kandidatų korpuse nebuvo atstovų iš kiekvienos iš septynių supervisatų. Ir šitos kategorijos paskutiniojoje grupėje, kuri buvo parengta Rojuje, buvo pakilusieji piligrimai iš Nebadono vietinės visatos.

Galingieji Žinianešiai Rojaus Trejybės yra apkabinami klasėmis po septynis šimtus tūkstančių, po vieną šimtą tūkstančių paskyrimui į kiekvieną supervisatą. Beveik vienas trilijonas Galingųjų Žinianešių yra paskirta į Uversą, ir yra visos prielaidos manyti, kad jų, tarnaujančių kiekvienoje iš septynių supervisatų, skaičius yra tiksliai toks pat.

Aš esu vienas iš Galingųjų Žinianešių, ir urantijiečiams gali būti įdomu sužinoti, jog mano mirtingojo patyrimo bendražygis ir partneris taip pat triumfavo didžiulio išbandymo metu, ir nors daug kartų ir ilgiems laikotarpiams buvome išskirti per amžius trukusį kilimą į vidų į Havoną, bet mes buvome apkabinti toje pačioje septynių šimtų tūkstančių grupėje, ir eidami per Vicegeringtoną laiką praleidome artimai ir su meile bendraudami. Galų gale mes buvome paskirti ir kartu pasiūsti į Orvontono Uversą, ir dažnai mus išsiunčia drauge tam, kad vykdytume užduotis, kurioms reikalinga dviejų Žinianešių tarnystė.

Galingieji Žinianešiai, bendrai su visais Trejybės apkabintais sūnumis, yra paskiriami į supervisatos veiklos visas fazes. Jie palaiko nuolatinį ryšį su savo būstine per supervisatos atspindėjimo tarnybą. Galingieji Žinianešiai tarnauja

visuose supervisatos sektoriuose, ir dažnai misijas vykdo vietinėms visatoms ir net atskiriems pasauliams, kaip tą aš darau ir šiuo atveju.

Supervisatos teismuose, Galingieji Žinianešiai veikia tiek kaip individų, tiek kaip planetų gynėjai, kada būna nagrinėjami jų reikalai; taip pat jie padeda Dienų Tobuliesiems tvarkant didžiųjų sektorių reikalus. Kaip

[246]▼

grupė, jie turi pagrindinę užduotį būti supervisatos stebėtojais. Jie yra dislokuoti įvairiuose būstinės pasauliuose ir svarbiose atskirose planetose kaip oficialūs Dienų Senųjų stebėtojai. Kada būna šitaip paskirti, tada jie taip pat veikia kaip patarėjai tai valdžiai, kuri tvarko sferų, kuriose jie ir gyvena, reikalus. Žinianešiai aktyviai dalyvauja mirtingųjų žengimo pirmyn plano visose fazėse. Kartu su savo mirtingosios kilmės partneriais jie supervisatų vyriausybėms užtikrina, kad būtų suteikiama išsami ir asmeninė informacija apie besileidžiančiųjų Dievo Sūnų planų statusą ir vystymąsi.

Galingieji Žinianešiai visiškai sąmoningai suvokia visą savo pakilimo karjerą, ir dėl to jie yra tokie naudingi ir užjaučiantys tarnai, supratingi pasiuntiniai, kad tarnautų bet kokiam erdvės pasaulyje ir bet kokiam laiko tvariniui. Vos tik jūs būsite išlaisvinti iš materialaus kūno, tada jūs laisvai ir supratingai bendrausite su mumis, kadangi mes esame kilę iš visų rasių visuose evoliuciniuose erdvės pasauliuose, tai yra, iš tų mirtingųjų rasių, kurių viduje gyvena Minties Derintojai ir su kuriais jos vėliau susilieja.

3. TIE AUKŠTIEJI VALDŽIOJE

Tie Aukštieji Valdžioje, antroji Sutrejybintų Pasiekimo Sūnų grupė, visi yra mirtingųjų kilmės tvariniai, susilieję su Derintojais. Jie yra išstobulinti mirtingieji, kurie pademonstravo aukštesnį administravimo sugebėjimą ir parodė nepaprastą vykdymo talentą per visą savo ilgo kilimo karjerą. Jie yra sugebėjimo valdyti rinktiniai atstovai, kilę iš erdvės išlikusiųjų mirtingųjų. Trejybės kiekvienos sąveikos metu yra sutrejybinama septyniasdešimt tūkstančių Tų Aukštųjų Valdžioje. Nors Nebadono vietinė visata santykinai yra jaunas kūrinys, bet ji turi atstovų šitos kategorijos neseniai sutrejybintoje klasėje. Dabar Orvontone yra paskirta daugiau negu dešimt milijardų šitų sumanių administratorių. Kaip ir visos atskiros dangiškųjų būtybių kategorijos, jos turi savo būstinę Uversoje, ir kaip kitų Trejybės apkabintų sūnų, taip ir jų rezervai Uversoje veikia kaip savosios kategorijos centrinis reguliuojantis organas Orvontone.

Tie Aukštieji Valdžioje yra administratoriai be apribojimų. Jie yra Dienų Senųjų visur esantys ir visuomet sumanūs vykdytojai. Jie tarnauja bet kurioje sferoje, bet kuriame apgyvendintame pasaulyje, ir bet kurioje veiklos fazėje bet kurioje iš septynių supervisatų.

Turėdamos nuostabią administravimo išmintį ir nepaprastą vykdymo sugebėjimą, šitos nuostabios būtybės imasi vaidmens pateikti teisingumo reikalą supervisatų tribunolų vardu; jos rūpinasi teisingumo įvykdymu ir klaidingo prisitaikymo ištaisymu evoliucinėse visatose. Todėl, jeigu kada nors jus pakvies į teismą dėl klaidingo sprendimo tada, kada jūs kilsite per savo nulemtą

kosminio žengimo į priekį pasaulius ir sferas, nepanašu, jog būtų imanoma tai, kad jūs patirtumėte neteisingumą, kadangi jūsų kaltintojai kažkada yra buvę kylantieji tvariniai, kurie asmeniškai yra susipažinę su kiekvienu karjeros laipteliu, kuriais jūs lipote ir tebelipate.

4. TIE BE VARDŲ IR SKAIČIAUS

Tie be Vardų ir Skaičiaus sudaro Sutrejbintų Pasiekimo Sūnų trečiąją ir paskutiniąją grupę; jie yra tos pakilusios sielos, kurios išvystė tokį sugebėjimą garbinti, kuris pranoksta evoliucinių rasių iš laiko ir erdvės pasaulių visų sūnų ir dukrų sugebėjimus. Jie yra įgiję dvasinę

[247]▼

sampratą apie Visuotinio Tėvo amžinąjį likimą, kuris santykinai pranoksta evoliucinių tvarinių, turinčių vardą ar skaičių suvokimą; dėl to jie yra vadinami Tie be Vardų ir Skaičiaus. Tiksliau išvertus, jų vardas būtų "Tie *aukščiau* Vardų ir Skaičiaus."

Rojaus Trejybė šitą sūnų kategoriją apkabina grupėmis po septynis tūkstančius. Uversoje yra įregistruota daugiau kaip vienas šimtas milijonų šitų sūnų, paskirtų į Orvontoną.

Kadangi Tie be Vardų ir Skaičiaus yra išlikusiųjų rasių labiau išsivystę dvasiniai protai, tai jie yra ypač parengti tam, kad svarstyti ir pateikti nuomonę, kada yra pageidaujamas dvasinis požiūris, ir kada tam, kad būtų adekvačiai suvoktas tas klausimas, kuris kyla sprendžiant nagrinėjamą problemą, kylančiojo karjeros patyrimas yra esminis. Jie yra Orvontono aukščiausieji prisiekusieji. Blogai administruojama prisiekusiųjų sistema kai kuriuose pasauliuose gali būti daugiau ar mažiau teisingumo parodija, bet Uversoje ir jos palydovų tribunuose prisiekusiaisiais-teisėjais mes naudojame išsivysčiusio dvasinio mentaliteto aukščiausiąjį tipą. Teismų veikla yra bet kokio valdymo aukščiausioji funkcija, ir tie, kuriems yra patikėtas nuosprendžio priėmimas, turėtų būti parinkti iš aukščiausių ir kilniausių labiausiai patyrusių ir supratingiausių individų tipų.

Kandidatų parinkimas į Galingųjų Žinianešių, Tų Aukštųjų Valdžioje, ir Tų be Vardų ir Skaičiaus sutrejbintų klases yra savaiminis ir automatinis. Rojaus pasirinkimo metodas jokių būdu nėra savavališkas. Sutrejbintų Pasiekimo Sūnų personalą nulemia asmeninis patyrimas ir dvasinės vertybės. Tokios būtybės yra lygios savo valdžia ir turi vienodą administracinį statusą, bet jos visos turi individualybę ir skirtingus charakterius; jos nėra standartizuotos būtybės. Jos visos yra iš esmės skirtingos, priklausomai nuo savosios kilimo karjeros skirtumų.

Papildomai prie šitų patirtinių savybių, Sutrejbinti Pasiekimo Sūnūs buvo sutrejbinti Rojaus Dievybių dieviškuoju apkabinimu. Dėl to jie veikia kaip Trejybės Stacionarių Sūnų lygiaverčiai partneriai, nes Trejybės apkabinimas iš tikrųjų atrodo, jog nusodina ateities laiko srovėje didelę dalį iš tų nerealizuotų tvarinių būtybių potencialų. Bet visa tai yra teisinga tikrai dabartinio visatos amžiaus atžvilgiu.

Šita sūnų grupė daugiausia, bet ne išimtinai, yra susijusi su laiko-erdvės mirtingųjų kilimo karjeros tarnyste. Jeigu kada nors yra suabejojama dėl mirtingojo tvarinio požiūrio, tuomet šis klausimas yra sprendžiamas kreipiantis į kilimo komisiją, kurią sudaro Galingasis Žinianešys, Vienas Aukštasis Valdžioje, ir Vienas be Vardo ir Skaičiaus.

Jūs tie mirtingieji, kurie skaitote šią žinią, galite patys pakilti į Rojų, pasiekti Trejybės apkabinimą ir tolimosios ateities amžiais būti paskirti į Dienų Senujų tarnystę vienoje iš septynių supervisatų, ir kada nors būti paskirti išplėsti tiesos apreiškimą kokiai nors besivystančiai apgyvendintai planetai, net ir taip, kaip tą dabar aš darau Urantijoje.

5. SUTREJYBINTI SAUGOTOJAI

Sutrejybinti Saugotojai yra Sutrejybinti Pasirinkimo Sūnūs. Ne tik jūsų rasės ir kiti mirtingieji, verti išlikimo, iš tikrųjų keliauja per Havoną, pasiekia Rojų, ir kartais turi lemtį tarnauti supervisatoje su Trejybės Stacionariais Sūnumis, bet ir jūsų ištikimi serafiniai sargybiniai ir jūsų lygiai tiek pat ištikimi

[248]▼

tarpiniai partneriai taip pat gali tapti kandidatais į tokį patį Trejybės pripažinimą ir nuostabų asmenybės likimą.

Sutrejybinti Saugotojai yra pakilę serafimai ir pervesti tarpiniai tvariniai, kurie yra perėję per Havoną ir pasiekę Rojų ir Užbaigtumo Korpusą. Vėliau jie buvo apkabinti Rojaus Trejybės ir paskirti į Dienų Senujų tarnystę.

Kandidatams į Trejybės apkabinimą iš pakilusių serafimų šitas pripažinimas yra suteikiamas už jų drąsų bendradarbiavimą su koku nors pakilusiu mirtinguoju, kuris pasiekė Užbaigtumo Korpusą, ir vėliau buvo sutrejybintas. Mano paties mirtingojo karjeros serafinis sargybinis, ėjęs kartu su manimi, vėliau buvo sutrejybintas, ir dabar yra paskirtas Uversos vyriausybei Sutrejybintu Saugotoju.

Ir lygiai taip yra ir su tarpiniais tvariniais; didelė jų dalis yra pervedama ir pasiekia Rojų, ir, kartu su serafimais ir dėl tų pačių priežasčių, yra Trejybės apkabinama ir paskiriama Saugotojais supervisatose.

Sutrejybinti Saugotojai Rojaus Trejybės yra apkabinami grupėmis po septyniasdešimt tūkstančių, o kiekvienos grupės vienas septintadalis yra paskiriamas vienai supervisatai. Dabar Uversoje yra šiek tiek daugiau kaip dešimt milijonų patikimų ir aukštų Saugotojų. Jie tarnauja Uversoje ir didžiųjų ir mažųjų būstinių sferose. Jų darbuose jiems padeda kelių milijardų serafimų ir kitų gabių supervisatos asmenybių korpusas.

Sutrejybinti Saugotojai savo karjerą pradeda sargais ir tokiais lieka supervyriausybų reikaluose. Tam tikra prasme, jie yra savo supervisatos vyriausybų pareigūnai, bet tiesioginių ryšių su individais jie nepalaiko, kaip juos palaiko Dangiškieji Sargybiniai. Sutrejybinti Saugotojai tvarko grupinius reikalus ir rūpinasi kolektyviniais projektais. Jie saugo įrašus, planus, ir institucijas; jie veikia įsipareigojimų, asmenybių grupių, kilimo projektų, morontijos planų, visatos perspektyvų, ir nesuskaičiuojamų kitokių dalykų patikėtiniais.

6. SUTREJYBINTI AMBASADORIAI

Sutrejybinti Ambasadoriai yra Sutrejybintų Pasirinkimo Sūnų antroji kategorija, ir lygiai taip, kaip ir jų partneriai, Saugotojai, yra parenkami iš pakilusiųjų tvarinių dviejų tipų. Nevisi kylantieji mirtingieji susilieja su Derintoju arba Tėvu; kai kurie susilieja su Dvasia, kai kurie susilieja su Sūnumi. Kai kurie iš šitų mirtingųjų, susiliejusių su Dvasia ir susiliejusių su Sūnumi, pakyla į Havoną ir pasiekia Rojų. Iš šitų į Rojų pakilusiųjų, parenkami kandidatai į Trejybės apkabinimą, ir kartas nuo karto jie yra sutrejybinami klasėmis po septynis tūkstančius. Tada jie yra pasiunčiami į supervisatas Dienų Senujų Sutrejybintais Ambasadoriais. Uversoje jų yra užregistruota beveik pusė milijardo.

Sutrejybinti Ambasadoriai Trejybės apkabinimui yra parenkami remiantis jų Havonos mokytojų patarimu. Jie atstovauja savo atitinkamų grupių aukštesniesiems protams ir dėl to yra geriausiai kvalifikuoti tam, kad padėtų supervisatos valdovams suprasti ir administruoti interesus tų pasaulių, iš kur yra kilę su Dvasia susilieję mirtingieji. Su Sūnumi susilieję Ambasadoriai mums suteikia didžiulę pagalbą sprendžiant tas problemas, kurios yra susijusios su Sūnumi susiliejusių asmenybių kategorija.

Sutrejybinti Ambasadoriai yra Dienų Senujų emisarai bet kuriam tikslui ir visiems tikslams, bet kuriam pasauliui ir visiems pasauliams ar visatoms savojo paskyrimo supervisorioje. Jie atlieka ypatingą ir svarbią tarnystę mažųjų

[249]▼

sektorių būstinėse, ir jie vykdo beribį skaičių įvairių supervisatos užduočių. Jie yra supervyriausybių Sutrejybintų Sūnų nepaprastasis arba rezervinis korpusas, ir dėl to yra panaudojami milžiniškam pareigų spektrui. Supervisatos reikaluose jie atlieka tūkstančių tūkstančius užduočių, kurių neįmanoma pavaizduoti žmogiškajam protui, kadangi Urantijoje nevyksta nieko tokio, kas būtų nors koku būdu analogiška šitai veiklai.

7. SUTREJYBINIMO METODAI

Aš negaliu materialiam protui iki galo paaiškinti tobulų ir išstobulintų dvasinių būtybių aukščiausiojo kūrybinio veiksmo patyrimo – sutrejybinimo veiksmo. Sutrejybinimo metodai yra tarp Vicegeringtono ir Atsiskyringtono paslapčių, ir niekam neapreiškiami ir niekam nesuprantami, išskyrus tuos, kurie perėjo per šitą unikalų patyrimą. Dėl to tai pranoksta bet kokios būtybės galimybę sėkmingai pavaizduoti šitos nepaprastos transakcijos prigimtį ir prasmę žmogiškajam protui.

Be Dievybių, sutrejybiniame dalyvauja tikrai Rojaus-Havonos asmenybės ir kai kurie nariai iš kiekvieno iš užbaigtųjų korpusų. Rojaus tobulumo specializuotomis sąlygomis šioms nuostabioms būtybėms yra leidžiama pradėti sąvokos tapatybės unikalų jaudinantį patyrimą, ir daug kartų joms yra pasisekę sukurti naują būtybę, tvarinio sutrejybintą sūnų.

Pašlovintieji tvariniai, kurie įsitraukia į tokius jaudinančius sutrejybinimo patyrimus, gali dalyvauti tikrai viename tokia patyrimu, tuo tarpu Rojaus

Dievybėms atrodo, jog nėra jokio apribojimo dėl sutrejybinimo epizodų tęstinio įgyvendinimo. Dievybė atrodo, jog yra apribota tikrai vienu atžvilgiu: Gali būti tikrai viena Pirminė ir Bėgalinė Dvasia, tikrai vienas Tėvo-Sūnaus suvienytos valios bėgalinis vykdytojas.

Pakilusieji su Derintoju susilieję mirtingieji užbaigtieji, kurie yra pasiekę tam tikrus Rojaus kultūros ir dvasinio išsivystymo lygius, yra tarp tų, kurie gali pamėginti sutrejybinti tvarinį būtybę. Kiekvieną tūkstantmetį Havonos laiku mirtingųjų užbaigtųjų kuopoms, kada jos būna dislokuotos Rojuje, yra suteikiamas poilsis. Tokie užbaigtieji iš septynių skirtingų būdų gali pasirinkti, kaip praleisti šią laisvą nuo pareigų laikotarpį, ir vienas iš jų yra, bendrai su koku nors bičiuliu užbaigtuoju arba su koku nors Rojaus-Havonos asmenybe, pamėginti įvykdyti tvarinio sutrejybinimą.

Jeigu du mirtingieji užbaigtieji, vykdamai į Pagrindinės Visatos Architektų akivaizdą, pademonstruoja, kad jie savarankiškai pasirinko sutrejybinimui identišką sąvoką, tuomet Architektai yra įgaliojami, savo pačių nuožiūra, skelbti mandatus, leidžiančius šitiems pašlovintiems mirtingiesiems pakilusiesiems pratęsti savo poilsį ir kažkuriam periodui pasitraukti į Rojaus Piliečių sutrejybinimo sektorių. Šito paskirto pasitraukimo pabaigoje, jeigu jie praneša, kad atskirai po vieną ir drauge nusprendė imtis rojiškų pastangų tam, kad sudvasintų, suidealintų, ir aktualizuoję tokią pasirinktą ir originalią sąvoką, kokios iki tol nebuvo sutrejybinta, tuomet Septintoji Pagrindinė Dvasia iš tiesų duoda nurodymus, suteikiančius teisę tokiai nepaprastai užduočiai.

Kartais šitiems jaudinantiems patyrimams prireikia neįtikėtinai ilgų laiko periodų; atrodo, jog praeina amžius iki to meto, kai šitie ištikimi ir ryžtingi kažkada buvę mirtingieji – kartais Rojaus-Havonos asmenybės – pagaliau savo tikslą pasiekia, iš tikrųjų sėkmingai įvykdo visuotinės tiesos savo pasirinktos sąvokos įgyvendinimą realioje būtybėje. Ir iš tiesų šitas atsidavusias poras sėkmė lydi nevisada; dažnai jiems nepavyksta, ir tai būna ne dėl jų klaidos, kurią galima būtų pastebėti. Kandidatai į

[250]▼

sutrejybinimą, kuriems šitaip nepasisekė, yra priimami į specialią grupę užbaigtųjų, kurie vadinami būtybėmis, kurios dėjo aukščiausio lygio pastangas ir patyrė aukščiausią nusivylimą. Kada sutrejybinimui susivienija Rojaus Dievybės, tada joms pasiseka visada, bet ne taip būna su homogenine tvarinių pora, tos pačios būtybių kategorijos dviejų narių, pamėginta pasiekti sąjungą.

Kada naują ir originalią būtybę sutrejybina Dievai, tada šių dieviškųjų tėvų dieviškasis potencialas nėra pakeičiamas, tačiau kada tokį kūrybinį veiksmą įvykdo išaukštintos tvarinių būtybės, tada vienas iš susitariančiųjų ir dalyvaujančiųjų individų patiria unikalią asmenybės modifikaciją. Tvarinio sutrejybinto sūnaus šie du protėviai tam tikra prasme tampa dvasiškai kaip vienas. Mes tikime, jog asmenybės tam tikrų dvasinių aspektų šitas abipusio suvienijimo statusas tikriausiai vyraus iki to meto, kada Aukščiausioji Būtybė bus pasiekusi visišką ir užbaigtą asmenybės pasireiškimą didžiojoje visatoje.

Tuo pačiu metu su tvarinio sutrejybinto naujo sūnaus atsiradimu, atsiranda ir abiejų protėvių šita funkcinė dvasinė sąjungą; šie du sutrejybinantys tėvai tampa

vienu galutiniame funkciniam lygyje. Nė viena sutverta būtybė visatoje šito stebinančio reiškimo negali paaiškinti iki galo; tai yra beveik dieviškasis patyrimas. Kada Tėvas ir Sūnus susivienijo tam, kad įamžintų Begalinę Dvasią, tada savo tikslą įgyvendinę jie tuoj pat tapo kaip vienas, ir visą laiką nuo tol buvo vienas. Ir nors dviejų tvarinių sutrejbimo sąjunga turi Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus tobulos Dievybės sąjungos begalinio spektro kategoriją, bet tvarinio sutrejbimo pasekmės prigimtimi nėra amžinos; jos pasibaigs tada, kada bus užbaigtas patirtinių Dievybių faktualizavimas.

Nors šitie tvarinių sutrejbimų sūnų tėvai būna kaip vienas vykdydami savo užduotis visatoje, bet juos ir toliau laiko dviem asmenybėmis, esančiomis Užbaigtumo Korpuso ir Pagrindinės Visatos Architektų sąrašuose. Dabartinio visatos amžiaus metu visi sutrejbimu suvienyti tėvai yra neatskiriami, kada atlieka užduotis ir vykdo funkcijas; kur vyksta vienas, ten vyksta ir kitas, ką daro vienas, tą daro ir kitas. Jeigu tėvystės dvigubame suvienijime yra mirtingasis (arba kitoks) užbaigtasis ir Rojaus-Havonos asmenybė, tai šitos suvienytos tėvinės būtybės neveikia nei su Rojiečiais, nei su Havoniečiais, nei su užbaigtaisiais. Tokios mišrios sąjungos susirenka specialia korpuse, kuri sudaro panašios būtybės. Ir visose sutrejbimo sąjungose, mišrioje ar kitokioje, tėvinės būtybės sąmoningai suvokia viena kitą ir gali bendrauti, viena su kita, ir jos gali atlikti tokias pareigas, kokių anksčiau nė viena iš jų vykdyti negalėjo.

Septynios Pagrindinės Dvasios turi tokią valdžią, kad gali sankcionuoti užbaigtųjų ir Rojaus-Havonos asmenybių sutrejbimą sąjunga, ir šitokie mišrūs ryšiai visada būna sėkmingi. Iš to atsiradę nuostabūs tvarinių sutrejbimų sūnūs įkūnija tokias sąvokas, kurių negali suvokti nei Rojaus amžinieji tvariniai, nei erdvės-laiko tvariniai; dėl to jie tampa Pagrindinės Visatos Architektų globotiniais. Šitie sutrejbimai likimo sūnūs įkūnija idėjas, idealus, ir *patyrimą*, kas akivaizdžiai yra susiję su ateities visatos amžiumi ir dėl to neturi betarpiškos praktinės vertės nei super-, nei centrinės visatos administracijoms. Šitie unikalūs laiko vaikų ir amžinybės piliečių sūnūs yra visi laikomi rezerve Vicegeringtone, kur jie yra ištraukę į laiko sąvokų ir amžinybės realijų studijavimą specialia sektoriuje tos sferos, kurią užima Sūnų Kūrėjų korpuso slaptieji koledžai.

[251]▼

Aukščiausioji Būtybė yra trijų Dievybės tikrovės fazių suvienijimas: Dievo Aukščiausiojo, dvasinio kai kurių Rojaus Trejbės ribinių aspektų suvienijimo; Visagalio Aukščiausiojo, didžiosios visatos Kūrėjų galios suvienijimo; ir Aukščiausiojo Proto, Trečiojo Šaltinio ir Centro ir jo lygiaverčių partnerių individualaus indėlio į Aukščiausios Būtybės tikrovę. Savo sutrejbimo jaudinančiuose patyrimuose centrinės visatos ir Rojaus nuostabūs tvariniai yra ištraukę į Aukščiausiojo Dievybės trigubą tyrinėjimą, kurio pasekmės yra tvarinių sutrejbimų sūnų trijų kategorijų sukūrimas:

1. *Pakilusiųjų sutrejbiami sūnūs*. Savo kūrybinėmis pastangomis užbaigtieji mėgina sutrejbinti kai kurias conceptualias Visagalio Aukščiausiojo realybes, kurias jie yra įgavę savo patyrimu kildami į Rojų per laiką ir erdvę.

2. *Rojaus-Havonos sutrejbinti Sūnūs*. Rojaus Piliečių ir Havoniečių kūrybinės pastangos atneša tokį rezultatą, kad būna sutrejbinami kai kurie Aukščiausiosios Būtybės aukšti dvasiniai aspektai, kuriuos jie savo patyrimu yra įgavę viršaukščiausiuoju pagrindu, besiribojančiu ties Galutiniuoju ir Amžiniuoju.

3. *Sutrejbinti likimo Sūnūs*. Tačiau kada užbaigtasis ir tvarinys iš Rojaus-Havonos sistemos drauge sutrejbina naują tvarinį, tada šitos bendros pastangos atgarsį pasiekia kai kuriose Aukščiausiojo-Galutiniojo Proto fazėse. Atsiradę tvarinių sutrejbinti sūnūs yra viršukurtiniai; jie išreiškia Aukščiausiosios-Galutiniosios Dievybės aktualybes, kurių kitokiu atveju nebuvo pasiekta patyrimu, ir kurios, dėl to, automatiškai patenka į Pagrindinės Visatos Architektų, saugančių tokius dalykus, kurie pranoksta dabartinio visatos amžiaus kūrybinės ribas, sferą. Sutrejbinti likimo sūnūs įkūnija Aukščiausiojo-Galutiniojo neatskleistos funkcijos pagrindinėje visatoje kai kuriuos aspektus. Mes daug ko nežinome apie šituos bendrus laiko ir amžinybės vaikus, bet žinome daug daugiau negu mums yra leidžiama apreikšti.

8. TVARINIŲ SUTREJBINTI SŪNŪS

Priedo prie tvarinių sutrejbintų sūnų, aptariamų šitame pasakojime, yra didelis skaičius neapreiktų tvarinių sutrejbintų sūnų kategorijų – septynių užbaigtųjų korpusų ir Rojaus-Havonos asmenybių daugiapusių ryšių įvairių palikuonių. Bet visas šitas tvarinių sutrejbintas būtybes, apreiktas ir neapreiktas, Visuotinis Tėvas apdovanoja asmenybe.

Kada kylančiųjų sutrejbinti ir Rojaus-Havonos sutrejbinti nauji sūnūs yra jauni ir neišmokyti, tada jie paprastai yra pasiunčiami ilgiems tarnystės laikotarpiams į Begalinės Dvasios septynias Rojaus sferas, kur jie tarnauja, mokomi Septynių Aukščiausiųjų Vykdytojų. Vėliau tolimesniam mokymui juos gali įsūnyti vietinėse visatose Trejybės Sūnūs Mokytojai.

Šitie įsūnyti aukštos ir pašlovintos tvarinio kilmės sūnūs yra Sūnų Mokytojų mokiniai, studentai padėjėjai, o kai dėl klasifikacijos, tai jie dažnai laikinai būna klasifikuojami kartu su šitais Sūnumis. Jie gali vykdyti ir iš tiesų vykdo pasiaukojamai daug kilnių užduočių savo pasirinktų tarnystės valdų labui.

Vietinėse visatose Sūnūs Mokytojai tvarinių sutrejbintus savo globotinius gali pasiūlyti tam, kad juos apkabintų Rojaus Trejybė. Po šito apkabinimo pasirodantys Sutrejbintais Tobulumo Sūnumis, jie patenka į Dienų Senujų tarnystę septyniose supervisatose, šiuo metu yra žinomas kaip tik toks šitos unikalios du kartus sutrejbintų būtybių grupės likimas.

[252]▼

Ne visus tvarinių sutrejbintus sūnus apkabina Trejybė; daugelis tampa Rojaus Septynių Pagrindinių Dvasių, supervisatų Atspindinčiųjų Dvasių, ir vietinių kūrinių Motinų Dvasių padėjėjais ir ambasadoriais. Kiti gali gauti specialias užduotis amžinojoje Saloje. Dar kiti gali pradėti tarnystę Tėvo slaptuosiuose pasauliuose ir Dvasios Rojaus sferose. Galiausiai daugelis patenka

į bendrą Sutrejbintų Sūnų korpusą Havonos vidinėje grandinėje.

Išskyrus Sutrejbintus Tobulumo Sūnus ir tuos, kurie susirenka Vicegeringtone, atrodo, kad visų tvarinių sutrejbintų sūnų aukščiausiasis likimas yra patekti į Sutrejbintų Užbaigtųjų Korpusą, vieną iš septynių Rojaus Užbaigtumo Korpusų.

9. DANGIŠKIEJI SARGYBINIAI

Rojaus Trejybė tvarinių sutrejbintus sūnus apkabina klasėmis po septynis tūkstančius. Šituos ištobulintų žmonių ir Rojaus-Havonos asmenybių sutrejbintus palikuonis šios Dievybės apkabina visus vienodai, bet į supervisatas jie yra paskiriami remiantis jų ankstesnių instruktorių, Trejybės Sūnų Mokytojų, patarimu. Tie, kurie tarnystei yra tinkamesni, siunčiami Aukštųjų Sūnų Padėjėjais; tie, kurie veikloje pasižymėjo mažiau, būna paskiriami Dangiškaisiais Sargybiniais.

Kada šitas unikalias būtybes apkabina Trejybė, tada jos tampa vertingais supervisatų vyriausybių padėjėjais. Jos yra susipažinusios su pakilusiojo karjeros reikalais, ne dėl asmeninio pakilimo, bet dėl savo tarnystės su Trejybės Sūnumis Mokytojais erdvės pasaulyuose.

Beveik vienas milijardas Dangiškųjų Sargybinių buvo paskirta į Orvontoną. Jie daugiausia yra paskirti Dienų Tobulųjų administracijoms didžiųjų sektorių būstinėse, o jiems sumaniai padeda su Sūnumi susiliejusių pakilusųjų mirtingųjų korpusas.

Dangiškieji Sargybiniai yra Dienų Senujų teismų pareigūnai, tarnaujantys teismų pasiuntiniais ir supervisatų vyriausybių įvairių tribunolų kvietimų ir sprendimų nugabentojais. Jie yra Dienų Senujų sulaikantys agentai; jie išvyksta iš Uversos tam, kad atgabentų tas būtybes, kurių buvimas prieš supervisatos teisėjus yra būtinas; jie vykdo mandatus, kad būtų sulaikyta bet kuri asmenybė supervisatoje. Jie taip pat lydi susiliejusius su Dvasia vietinių visatų mirtinguosius, kada, dėl kokios nors priežasties, jų buvimas yra reikalingas Uversoje.

Dangiškųjų Sargybinių ir jų partnerių, Aukštųjų Sūnų Padėjėjų, viduje niekada negyveno Derintojai. Taip pat jie nėra susilieję nei su Dvasia, nei su Sūnumi. Tačiau Rojaus Trejybės apkabinimas iš tikrųjų kompensuoja dėl šių Sutrejbintų Tobulumo Sūnų nesusiliejusio statuso. Trejybės apkabinimas gali veikti vien tikrai tą idėją, kuri yra įasmeninta tvarinių sutrejbintame sūnuje, kitais aspektais apkabintą sūnų palikdamas nepakeistą, bet toks apribojimas būna tikrai tada, kada šitaip būna suplanuota.

Šitie dukart sutrejbinti sūnūs yra nuostabios būtybės, bet jie nėra nei tokie visapusiški, nei tokie patikimi, kaip jų pakilusieji partneriai; jiems stinga to didžiulio ir giluminio asmeninio patyrimo, kurį kiti iš šių sūnų, priklausančių šitai grupei, įgijo realiai lipdami į šlovę iš erdvės tamsiųjų

sferų. Mes, patyrę pakilimo karjerą, mylime juos ir darome viską, kas yra mūsų galioje, kad kompensuotume jų trūkumus, bet jie mus nuolat verčia jausti dėkingumą dėl to, kad mūsų prigimtis yra žema, ir dėl to, kad mes sugebame patirti. Jų noras suvokti ir įvertinti savo trūkumus visatos kilimo patirtinose realybėse yra transcendentistiškai gražus, o kartais ir labai jaudinantis.

Priešingai negu kiti Trejybės apkabinti sūnūs Sutrejybinti Tobulumo Sūnūs turi apribojimų, nes jų patirtinis sugebėjimas neapima laiko-erdvės sferos. Jie neturi patyrimo, nežiūrint savo ilgo mokymosi su Aukščiausiais Vykdytojais ir Sūnumis Mokytojais, ir jeigu šito nebūtų, tai patirtinis prisistatymas užkirstų kelią jų laikymui rezerve, kad įgautų patyrimo ateities visatos amžiuje. Tiesiog visoje visuotinėje egzistencijoje nėra nieko kito, kas užimtų realaus asmeninio patyrimo vietą, ir šitie tvarinių sutrejybinti sūnūs yra laikomi rezerve patirtinei funkcijai kurioje nors ateities visatos epochoje.

Gyvenamuosiuose pasauliuose aš dažnai matydavau šituos iškilus supervisatos aukštųjų teismų pareigūnus taip ilgesingai ir meldžiančiai žvelgiančius net ir į neseniai atvykusiuosius iš erdvės evoliucinių pasaulių, jog kiekvienam buvo suprantama, kad šitie nepatirtiniai sutrejybinti sūnūs iš tiesų pavydi savo sielos broliams, kuriems tariamai mažiau pasisekė, kurie laiptelis po laiptelio kyla bona fide patyrimo ir realaus gyvenimo visuotiniu keliu. Nepaisant savo suvaržymų ir apribojimų, jie yra nuostabiai naudingas ir visą laiką su noru pasirengęs darbininkų korpusas, kada reikia įgyvendinti supervisatų vyriausybių sudėtingus administravimo planus.

10. AUKŠTŲJŲ SŪNŲ PADĖJĖJAI

Aukštųjų Sūnų Padėjėjai yra iš naujo sutrejybintų Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso pašlovintų pakilusių būtybių ir jų amžinųjų partnerių, Rojaus-Havonos asmenybių, vyresnioji grupė. Jie yra paskiriami į supervisatos tarnystę ir veikia kaip Dienų Senųjų vyriausybių aukštųjų sūnų asmeniniai padėjėjai. Jie deramai gali būti paskirti privačiais sekretoriais. Jie, kartas nuo karto, dirba aukštųjų sūnų specialių komisijų ir kitų grupinių susivienijimų sekretoriais. Jie tarnauja Išminties Tobulintojams, Dieviškiems Patarėjams, Visuotiniams Cenzoriams, Galingiesiems Žinianešiams, Tiems Aukštiesiems Valdžioje, ir Tiems be Vardo ir Skaičiaus.

Jeigu, aptariant Dangiškuosius Sargybinius, galėjo atrodyti, jog aš atkreipiu dėmesį į šitų dvigubai sutrejybintų sūnų apribojimus ir suvaržymus, tai dabar man leiskite, visiškai nuoširdžiai, atkreipti dėmesį į jų didžiulės stiprybės vieną dalyką, į tą požymį, kuris mums juos padaro beveik neįkainojamus. Šitų būtybių pati egzistencija yra dėl to fakto, kad jos yra vienos atskiros ir aukščiausiosios sąvokos įsameninimas. Jos yra kokios nors dieviškos idėjos, kokio nors visuotinio idealo įkūnijimas asmenybėje, kaip anksčiau to niekada nebuvo suvokta, išreikšta, arba sutrejybinta. O vėliau jie buvo Trejybės apkabinti; šitokiu būdu jie paskleidžia ir realiai įkūnija dieviškosios Trejybės pačią tą išmintį, kas susiję su jų asmenybės egzistencijos idėja-idealu. Tiek, kiek ta konkreti sąvoka yra atskleidžiama visatoms, tiek šitos asmenybės įkūnija viską

iš visko, ką bet kurio tvarinio arba Kūrėjo intelektas galėtų suvokti, išreikšti, arba pademonstruoti. *Jie yra ta įsmeninta idėja.*

Argi jūs negalite suprasti, jog visatos tikrovės atskiros aukščiausiosios sąvokos tokie gyvi sukoncentravimai neapsakomai pasitarnautų tiems, kuriems ir patikėtas supervisatų administravimas?

[254]▼

Netrukus po to, kada man buvo nurodyta vadovauti paskirtai komisijai iš šešių narių – po vieną narį iš kiekvienos aukštųjų sūnų kategorijos – tam, kad ištirtų tris problemas, susijusias su naujų visatų grupe Orvontono pietinėse dalyse, tada aš labai aiškiai supratau Aukštųjų Sūnų Padėjėjų vertę, kada jų kategorijos vadovo Uversoje paprašiau, kad laikinai paskirtų tokius sekretorius į mano komisiją. Pirmajai iš mūsų idėjų atstovavo Aukštojo Sūnaus Padėjėjas Uversoje, kuris nedelsiant buvo priskirtas prie mūsų grupės. Mūsų antrąją problemą įkūnijo Aukštųjų Sūnų Padėjėjas, paskirtas į trečiąją supervisatą. Mes užsitikrinome didžiulę pagalbą iš šito šaltinio per centrinės visatos esminių žinių koordinavimo ir platinimo komutacinį centrą, bet nieko neįmanoma palyginti su ta pagalba, kurią suteikė realus buvimas tokios asmenybės, kuri ir yra sąvoka, tvarinių sutrejbinta aukštybėje ir Dievybės sutrejbinta užbaigtume. Kai dėl mūsų trečiosios problemos, tai Rojaus dokumentai atskleidė, jog tokios idėjos tvarinys nebuvo sutrejbinės niekada.

Aukštųjų Sūnų Padėjėjai yra unikalūs ir pirminiai nuostabių sąvokų ir milžiniškų idealų įsmeninimai. Ir kaip tokie jie kartas nuo karto mūsų svarstymams gali perteikti neišreiškiamą apšvietimą. Kada aš vykdau kokią nors užduotį toli išorėje erdvės visatose, pagalvokite, ką tai reiškia, pagalbos požiūriu, jeigu man taip pasisekė, kad aš turiu paskirtą į savo misiją Aukštųjų Sūnų Padėjėją, kuris ir yra dieviškosios sąvokos pilnatvė, kas susiję su pačia ta problema, kurią aš ir buvau pasiūstas ištirti ir išspręsti; ir tą aš patyriau daug kartų. Vienintelis sunkumas, susijęs su šituo planu, yra tai, kad nė viena supervisata negali turėti šitų sutrejbintų idėjų viso rinkinio; šitų būtybių mes gauname tiktai vieną septintadalį; taigi, tiktai maždaug vieną kartą iš septynių mes džiaugiamės asmeniniu bendravimu su šitomis būtybėmis net ir tada, kada dokumentai rodo, jog ši idėja buvo sutrejbinta.

Uversoje mes labai naudingai galėtume panaudoti šitų būtybių ir daug didesnę kiekį. Dėl jų vertingumo supervisatų administracijoms, mes, visais įmanomais būdais, skatiname erdvės piligrimus, o taip pat ir Rojaus gyventojus pamėginti sutrejbinti po to, kada jie vieni kitiems yra suteikę tas patirtines realybes, kurios yra esminės tokio kūrybinio jaudinančio patyrimo įgyvendinimui.

Dabar savo supervisatoje Aukštųjų Sūnų Padėjėjų mes turime apie vieną milijoną du šimtus penkiasdešimt tūkstančių, ir jie tarnauja tiek didžiuosiuose, tiek mažuosiuose sektoriuose, net ir tada, kada jie veikia Uversoje. Labai dažnai jie mus lydi į užduotis tolimose visatose. Aukštųjų Sūnų Padėjėjai nėra nuolat paskirti kokiam nors Sūnui arba kokiai nors komisijai. Jie nuolat juda, tarnaudami ten, kur ta idėja arba idealas, kuriuo jie yra, gali geriausiai padėti

Rojaus Trejybės, kurios sūnumis jie yra tapę, amžiniesiems tikslams.

Jie yra jaudinančiai mylintys, nuostabiai ištikimi, nepaprastai protingi, aukščiausiu laipsniu išmintingi – kas susiję su atskira idėja – ir transcendentiskai nuolankūs. Nors jie gali jums perteikti visatos žinias, kas susiję su jų viena idėja arba idealu, bet beveik gaila žiūrėti, kaip jie ieško žinių ir informacijos apie gausybę kitų dalykų, net ir iš kylančiųjų mirtingųjų.

Ir tai yra pasakojimas apie kilmę, prigimtį, ir veikimą kai kurių iš tų, kurie yra vadinami Sutrejbintais Dievo Sūnumis, konkrečiau tų, kurie patyrė Rojaus Trejybės dieviškąjį apkabinimą ir kurie tada buvo paskirti į supervisatų tarnystę, kad ten išmintingai ir supratingai bendradarbiautų su Dienų Senujų administratoriais

[255]▼

savo nenuilstančiomis pastangomis stengdamiesi palengvinti laiko kylančiųjų mirtingųjų žengimą pirmyn į vidų link savo betarpiško sustojimo Havonoje ir galutinio Rojaus tikslo.

[Perteikta Orvontono apreiškimų korpuso Galingojo Žinianešio.]

[256]▼

23 DOKUMENTAS

ATSISKYRUSIEJI ŽINIANEŠIAI

ATSISKYRUSIEJI Žinianešiai yra Bendrojo Kūrėjo asmeninis ir visuotinis korpusas; jie yra Begalinės Dvasios Aukščiausiųjų Asmenybių pirmoji ir vyresnioji kategorija. Jie išreiškia Begalinės Dvasios pradinį kūrybinį veiksmą atskira funkcija tuo tikslu, kad būtų sukurtos atsiskyrusiųjų asmenybių dvasios. Šitame stebinančiame sudvasinime nei Tėvas, nei Sūnus tiesiogiai nedalyvavo.

Šitie dvasiniai žinianešiai buvo įasmeninti vienu atskiru kūrybiniu epizodu, ir jų skaičius yra pastovus. Nors viena iš šitų nepaprastų būtybių su manimi yra susieta šitos dabartinės misijos metu, bet aš nežinau, kiek tokių asmenybių egzistuoja visatų visatoje. Aš tiktai žinau, kiek veikiančių mūsų supervisatos jurisdikcijoje, kartas nuo karto, būna užregistruota dokumentuose konkrečiu metu. Iš paskutiniojo Uversos pranešimo aš matau, jog tuo metu tarp Orvontono ribų veikusių Atsiskyrusiųjų Žinianešių buvo beveik 7.690 trilijonų; ir aš manau, jog tai yra žymiai mažiau negu vienas septintadalis nuo jų bendro skaičiaus.

1. ATSISKYRUSIŲJŲ ŽINIANEŠIŲ PRIGIMTIS IR KILMĖ

Tuo pat po Havonos Grandinių Septynių Dvasių sukūrimo, Begalinė Dvasia sukūrė didžiulį Atsiskyrusiųjų Žinianešių korpusą. Nėra nė vienos visuotinio kūrinio dalies, kuri būtų egzistavusi iki Atsiskyrusiųjų Žinianešių, išskyrus Rojų ir Havonos grandines; jie veikia per visą didžiąją visatą beveik nuo amžinybės.

Jie yra fundamentalūs Begalinės Dvasios dieviškam metodui apreikšti save laiko ir erdvės toli nusidriekiantiems kūriniais ir su šiais kūriniais palaikyti asmeninį ryšį.

Nepaisant to, kad šitie žinianešiai egzistuoja beveik nuo amžinybės laikų, bet jie visi žino apie savo pačių pradžią. Jie sąmoningai suvokia laiką, Begalinės Dvasios kūrinys jie yra pirmieji, turintys tokią laiko sąmonę. Jie yra Begalinės Dvasios pirmagimiai tvariniai, kurie yra įsameninti laike ir sudvasinti erdvėje.

Laiko aušroje šitos atsiskyrusiosios dvasios atsirado kaip visiškai subrendusios ir tobulai apdovanotos dvasinės būtybės. Jos visos yra lygios ir nėra klasių ar poskyrių, grindžiamų asmenine variacija. Jų klasifikacijos yra grindžiamos vien tik tai to darbo, į kurį kartas nuo karto jos yra paskiriamos, tipu.

Mirtingieji pradeda kelionę kaip beveik vien tik tai materialios būtybės erdvės pasaulyuose ir kyla į vidų link Didžiųjų Centrų; šitos atsiskyrusiosios dvasios pradeda kelionę visų daiktų centre ir trokšta paskyrimo į tolimuosius kūrinius, net į labiausiai išorėje esančių vietinių visatų atskirus pasaulius, ir net toliau už jų.

Nors jie yra vadinami Atsiskyrusiais Žinianešiais, bet jie nėra vienišos dvasios, nes jiems iš tikrųjų patinka dirbti po vieną. Visoje kūrinijoje jie yra vienintelės būtybės, kurios gali

[257]▼

džiaugtis ir iš tiesų džiaugiasi atsiskyrusiu egzistavimu, nors jiems lygiai tiek pat patinka ir bendravimas su tuo nedideliu skaičiumi visatos protingų būtybių kategorijų, su kuriomis jie gali broliautis.

Atsiskyrusieji Žinianešiai savo tarnystėje nėra izoliuoti; jie nuolat palaiko ryšį su visos kūrinijos intelekto turtu, nes jie sugeba "klausytis" sferų, kuriose jie gyvena, visų programų. Jie taip pat gali palaikyti tarpusavio ryšį su savo tiesioginio korpuso nariais, su tomis būtybėmis, kurios tos pačios rūšies darbą atlieka toje pačioje supervisatoje. Jie galėtų palaikyti ryšį su savo kategorijos ir kitais nariais, bet Septynių Pagrindinių Dvasių taryba jiems nurodė šito nedaryti, o jie yra ištikima grupė; jie nesieltgia taip, kad nepaklustų arba nuklystų. Nėra užregistruota, kad Atsiskyrusysis Žinianešys kada nors būtų nupuolęs į tamsą.

Atsiskyrusieji Žinianešiai, kaip ir Visatos Energijos Reguluotojai, yra tarp tų nedaugelio būtybių tipų, veikiančių per visas sferas, kurių negali suimti arba sulaikyti laiko ir erdvės tribunolai. Jų negalima pakviesti tam, jog atvyktų prieš ką nors kitą, kaip tik prieš Septynias Pagrindines Dvasias, bet visuose pagrindinės visatos analuose neužfiksuota, kad šitoji Rojaus taryba kada nors būtų buvusi sukviesta priimti nuosprendį Atsiskyrusiojo Žinianešio byloje.

Šitie atskiros užduoties žinianešiai yra patikima, savimi pasitikinti, visapusiška, visiškai dvasinga, ir labai užjaučianti sukurtų būtybių, kilusių iš Trečiojo Šaltinio ir Centro, grupė; jie veikia Begalinės Dvasios, gyvenančios Rojaus Saloje ir taip, kaip yra įsameninta vietinių visatų būstinių sferose, įgaliojimu. Jie nuolat naudojami tiesiogine grandine, išeinančia iš Begalinės Dvasios, net ir tada, kada veikia vietiniuose kūrinuose vietinės visatos Motinos Dvasios betarpiškoje įtakoje.

Yra techninė priežastis, kodėl šitie Atsiskyrusieji Žinianešiai turi keliauti ir dirbti atskirai po vieną. Trumpą laikotarpį ir kada nejuda, tada jie gali bendradarbiauti ir grupėje, tačiau, kada jie šitaip susirenka, tada jiems visiškai nutraukiama maitinimo ir reguliavimo Rojaus grandinė; jie būna visiškai izoliuoti. Kada keliauja arba kada veikia erdvės grandinėse ir laiko srovėse, jeigu du arba daugiau iš šitos kategorijos yra netoli vienas nuo kito, tada juos abu arba visus pašalina iš ryšio su aukštesnėmis cirkuliuojančiomis jėgomis. Jie yra “užtrumpinami,” kaip tą jūs galėtumėte apibūdinti vaizdingais simboliais. Dėl to nuo jų yra neatskiriama automatinė apsauginė energija, perspėjantis signalas, kuris veikia neklystamai tam, kad juos išpėtų apie besiantinančius konfliktus, ir būtinai juos išlaiko pakankamai atskirtus, kad netrukdytų tinkamam ir efektyviam jų veikimui. Jie taip pat turi įgimtas ir automatines galias, kurios nustato ir pažymi tiek Trejybės Įkvėptųjų Dvasių, tiek Minties Derintojų artumą.

Šitie žinianešiai neturi asmenybės pratęsimo arba reprodukcijos galios, bet praktiškai nėra visatose tokio darbo, į kurią jie negalėtų įsitraukti ir prie kurio negalėtų prisidėti, kuo nors iš esmės ir naudingai. Ypač jie tikrai labai daug sutaupo laiko tiems, kurie yra susiję su visatos reikalų administravimu; ir jie padeda mums visiems, nuo aukščiausiųjų iki žemiausiųjų.

2. ATSISKYRUSIŲJŲ ŽINIANEŠIŲ PASKYRIMAI

Atsiskyrusieji Žinianešiai nebūna nuolat priskirti prie kokio nors individo arba dangiškųjų asmenybių grupės. Jie atlieka pareigą, visada gaudami paskyrimą, ir tokios

[258]▼

tarnystės metu jie dirba būdami tiesiogiai pavaldūs tiems, kurie vadovauja toms sferoms, į kurias jie yra paskirti. Tarpusavyje jie neturi nei organizacijos, nei kokio nors valdymo; jie yra *Atsiskyrusieji Žinianešiai*.

Begalinė Dvasia Atsiskyrusiuosius Žinianešius paskiria į tarnystės tokius septynis skyrius:

1. Rojaus Trejybės Žinianešiais.
2. Havonos Grandinių Žinianešiais.
3. Supervisatų Žinianešiais.
4. Vietinių Visatų Žinianešiais.
5. Nereguliuojamų Užduočių Tyrėjais.
6. Specialaus Paskyrimo Ambasadoriais ir Emisariais.
7. Tiesos Apreiškėjais.

Šitie dvasiniai žinianešiai tiesiogine prasme gali keisti vieną tarnystės tipą kitu; tokie pasikeitimai vyksta nuolat. Nėra Atsiskyrusiųjų Žinianešių atskirų kategorijų; dvasiškai jie yra panašūs ir visomis prasmėmis yra lygūs. Nors apskritai jie yra paskiriami pagal savo numerį, bet Begalinei Dvasiai jie yra

žinomi asmeniniais vardais. Mums likusiems jie yra žinomi vardu arba numeriu, pažyminčiu jų dabartinį paskyrimą.

1. *Rojaus Trejybės Žinianešiai*. Man nėra leista apie Trejybei priskirtos žinianešių grupės darbą daug ką apreikšti. Jie yra šių Dievybių patikimi ir slapti tarnai, ir kada jiems yra patikėti specialūs pranešimai, kuriuose yra Dievų neatskleista politika ir elgesys ateityje, tai niekada nepasitaikė taip, kad jie būtų atskleidę paslaptį arba išdavę pasitikėjimą, rodomą jų kategorijai. Ir visa tai yra pasakojama ne tam, kad būtų pasigiriama jų tobulumu, bet vietoje šito dėl to, kad būtų parodyta, jog Dievybės gali sukurti ir iš tiesų sukuria *tobulas būtybes*.

Tas susipainiojimas ir netvarka Urantijoje nerodo, jog Rojaus valdovams stinga susidomėjimo arba sugebėjimo reikalus tvarkyti visiškai kitaip. Kūrėjai turi visas galias tam, kad Urantiją paverstų tikru rojumi, bet toks Edenas neprisidėtų prie to, kad vystytų stiprius, kilnius, ir patyrusius charakterius, kuriuos šie Dievai taip užtikrintai kaldina jūsų pasaulyje tarp suvaržymų priekalo ir didžiulės kančios kūjo. Jūsų rūpesčiai ir vargai, jūsų išbandymai ir nusivylimai yra lygiai tiek pat dieviškojo plano dalis jūsų sferoje, kaip ir nuostabus tobulumas ir visų daiktų begalinis adaptavimasis prie savo aukščiausiojo tikslo centrinės ir tobulos visatos pasauliuose.

2. *Havonos Grandinių Žinianešiai*. Per visą savo kilimo karjerą jūs neaiškiai, bet vis stipriau, galėsite nustatyti Atsiskyrusiųjų Žinianešių buvimą, bet tikrai tada, kada atvyksite į Havoną, jūs iš tiesų juos atpažinsite neklystamai. Pirmieji žinianešiai, kuriuos jūs išvysite betarpiškai, bus Havonos grandinių žinianešiai.

Atsiskyrusieji Žinianešiai palaiko ypatingus ryšius su Havonos pasaulių vietiniais gyventojais. Šitie žinianešiai, kurie yra tokiu būdu funkciškai apriboti, kada bendrauja vienas su kitu, gali labai artimai ir asmeniškai bendrauti ir iš tiesų taip bendrauja su Havonos vietiniais gyventojais. Tačiau to aukščiausiojo laipsnio pasitenkinimo, kuris kyla dėl šitų dieviškai tobulų būtybių proto kontakto su tokių beveik transcendentinių asmenybių dvasiomis visiškai neįmanoma perteikti žmogiškajam protui.

[259]▼

3. *Supervisatų Žinianešiai*. Dienų Senieji, iš Trejybės kilusios asmenybės, kurios vadovauja septynių supervisatų likimams, tie dieviškosios galios ir administracinės išminties trejetai, yra gausiai aprūpinti Atsiskyrusiais žinianešiais. Būtent tikrai su šitos žinianešių kategorijos pagalba šitie trivieniai vienos supervisatos valdovai gali tiesiogiai ir asmeniškai bendrauti su kitos supervisatos valdovais. Atsiskyrusieji Žinianešiai yra vienintelis prieinamas protingos dvasinės būtybės tipas – šalia, galbūt, Trejybės Įkvėptųjų Dvasių – kuri galima išsiųsti iš vienos supervisatos būstinės tiesiai į kitos supervisatos būstinę. Visos kitos asmenybės ten keliauti privalo per Havoną ir per Pagrindinių Dvasių vykdomuosius pasaulius.

Yra tam tikrų rūšių informacija, kurios negalima gauti nei Gravitacijos Žinianešio, nei atspindėjimo, nei programų transliavimo dėka. Ir kada Dienų

Senieji šituos dalykus tikrai turėtų žinoti, tada į žinių šaltinį jie turi pasiųsti Atsiskyrusįjį Žinianešį. Likus daug laiko iki gyvybės atsiradimo Urantijoje, tas žinianešys, kuris dabar yra susijęs su manimi, buvo pasiųstas iš Uversos atlikti misiją centrinėje visatoje – Orvontono sąrašė nebuvo beveik milijoną metų, bet nustatytu laiku sugrįžo su ta pageidaujama informacija.

Atsiskyrusiųjų Žinianešių tarnystei supervisatose jokių apribojimų nėra; jie gali veikti kaip aukštųjų tribunolų bausmės įvykdytojai arba informacinių duomenų surinkėjai sferos labui. Iš visų superkūrinių jiems didžiausią pasitenkinimą sukelia tarnystė Orvontone, nes čia poreikis jiems yra didžiausias, o galimybės jų didvyriškoms pastangoms yra labai smarkiai padidintos. Tose sferose, kurioms labiau reikia mūsų paramos, mes visi patiriame pasitenkinimą dėl to, kad galime veikti visapusiškiau.

4. *Vietinių Visatų Žinianešiai.* Vietinės visatos tarnystėje Atsiskyrusiųjų Žinianešių veikimui nėra jokio apribojimo. Jie yra ištikimi vietinės visatos Motinos Dvasios motyvų ir ketinimų atskleidėjai, nors yra visiškoje valdančiojo Sūnaus Šeimininko jurisdikcijoje. Ir taip yra su visais žinianešiais, veikiančiais vietinėje visatoje, nesvarbu, ar jie keliautų į išorę tiesiai iš visatos būstinės, ar veiktų laikinai palaikydami ryšį su Žvaigždynų Tėvais, Sistemų Valdovais, arba Planetų Princiais. Iki to meto, kada Sūnus Kūrėjas visą valdžią sutelkia savo rankose, kada jis tampa savosios visatos aukščiausiuoju valdovu, šitie vietinių visatų žinianešiai veikia bendrai vadovaujami Dienų Senųjų, o tiesiogiai yra pavaldūs reziduojančiam jų atstovui, Dienų Sąjungai.

5. *Nenurodytų Užduočių Tyrėjai.* Kada Atsiskyrusiųjų Žinianešių rezervų korpuse yra per daug narių, tada vienas iš Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguluotojų paragina savanorius tyrinėjimui; ir niekada nestinga savanorių, nes jie jaučia pasitenkinimą, kada juos išsiunčia kaip laisvus ir netrikdomus tyrėjus tam, kad patirtų tą jaudulį, kada yra atrandami pasaulių ir visatų nauji besiorganizuojantys branduoliai.

Jie išvyksta tam, kad surastų tuos raktus, kuriuos parūpino erdvės valdų sumąstytojai. Be jokios abejonės Rojaus Dievybės žino apie šitų neatrastų erdvės energetinių sistemų egzistavimą, bet tokios informacijos jos niekada neišduoda. Jeigu Atsiskyrusieji Žinianešiai šitų naujai organizuojamų energetinių centrų neištirtų ir nepažymėtų, tai tokių reiškinių netgi greta esančių valdų protingos būtybės ilgai nepastebėtų. Atsiskyrusieji Žinianešiai, kaip klasė, yra labai jautrūs gravitacijai; dėl to, jie kartais gali nustatyti labai mažų tamsiųjų planetų, tų pačių pasaulių, kurie yra geriausiai pritaikyti gyvybės eksperimentams, galimą buvimą.

[260]▼

Šitie nereguliuojamos užduoties pasiuntiniai-tyrėjai patruliuoja pagrindinėje visatoje. Jie nuolat būna išvykę į tiriamąsias ekspedicijas po nepažymėtus regionus visoje išorinėje erdvėje. Labai didelė dalis tos informacijos, kurią mes turime apie išorinės erdvės transakcijas, yra Atsiskyrusiųjų Žinianešių tyrinėjimų dėka, kadangi jie dažnai dirba ir tyrinėja su dangiškaisiais astronomais.

6. *Specialių Užduočių Ambasadoriai ir Emisariai.* Vietinės visatos, išdėstytos vienoje supervisatoje, paprastai pasikeičia ambasadoriais, parinktais iš vietinių sūnystės kategorijų. Bet tam, kad būtų išvengta laiko praradimo, dažnai yra prašoma Atsiskyrusių Žinianešių vykti ambasadoriais iš vieno vietinio kūrinio į kitą, kad atstovautų ir paaiškintų vienai valdai apie kitą. Pavyzdžiui: Kada yra atrandama naujai apgyvendinta valda, tada gali paaiškėti, kad ji yra taip toli erdvėje, jog praeis daug laiko, kol įserafimuotas naujasis ambasadorius galės pasiekti šitą toli nutolusią visatą. Įserafimuota būtybė matomai negali viršyti tokio greičio, kuris siekia 558.840 Urantijos mylių per vieną sekundę jūsų laiku. Masyvios žvaigždės, priešpriešinės srovės, ir apylankos, o taip pat traukos liestinės šį greitį sumažina, todėl ilgos kelionės greitis vidutiniškai sieks 550.000 mylių per sekundę.

Kada būna taip, jog vietiniam ambasadoriui toli nutolusią visatą pasiekti prireiks šimtų metų, tada dažnai prašoma, jog ten nedelsiant vyktų laikinuoju ambasadoriumi Atsiskyrusysis Žinianešys. Atsiskyrusieji Žinianešiai gali skrieti labai greitai, ne taip, kad būtų nepriklausomi nuo laiko ir erdvės, kaip tą daro Gravitacijos Žinianešiai, bet beveik šitaip. Kitomis aplinkybėmis jie taip pat tarnauja specialiųjų užduočių emisariais.

7. *Tiesos Apreiškėjai.* Atsiskyrusieji Žinianešiai užduotį apreikšti tiesą laiko savajai kategorijai reiškiamu aukščiausiuoju pasitikėjimu. Ir kartas nuo karto šitą užduotį jie vykdo, pradedant erdvės supervisatomis ir baigiant atskiromis planetomis. Jie dažnai paskiriami į komisijas, kurios yra pasiunčiamos, kad išplėstų tiesos apreikšimą pasauliams ir sistemoms.

3. ATSISKYRUSIŲJŲ ŽINIANEŠIŲ LAIKO IR ERDVĖS TARNYSTĖ

Atsiskyrusieji Žinianešiai yra tobulos ir slaptos asmenybės aukščiausiasis tipas, panaudojamas visose valdose svarbių ir skubių pranešimų greitam pasiuntimui, kada nenaudinga panaudoti tiek transliavimo tarnybą, tiek atspindėjimo mechanizmą. Jie tarnauja su be galo įvairiomis užduotimis, padėdami valdų dvasinėms ir materialioms būtybėms, ypač ten, kur yra įtrauktas laiko elementas. Iš visų kategorijų, kurios yra paskirtos į supervisatos sferų tarnystę, jie yra aukščiausios ir įvairiausišiausios įsmenintos būtybės, kurios gali priartėti taip arti prie to, kad mestų iššūkį laikui ir erdvei.

Visata yra gerai aprūpinta tokiomis dvasiomis, kurios tam, jog keliautų, panaudoja gravitaciją; jos gali nuvykti bet kur bet kuriuo metu – akimirksniu – bet jos nėra asmenys. Kai kurie kiti gravitaciniai keliauninkai yra asmenės būtybės, tokios, kaip Gravitacijos Žinianešiai ir Transcendentiniai Registruotojai, bet jie neprieinami super- ir vietinių visatų administratoriams. Pasauliuose knibždėte knibžda angelų ir žmonių ir kitų labai asmeninių būtybių, bet jas apriboja laikas ir erdvė: Didžiajai daliai neišserafimuotų būtybių greičio riba yra 186.280 jūsų pasaulio mylių per jūsų laiko sekundę; tarpiniai tvariniai ir kai kurie kiti tvariniai gali pasiekti, ir dažnai tikrai pasiekia, dvigubą greitį – 372.560 mylių per sekundę – tuo tarpu serafimai ir kiti gali keliauti erdve trigubu greičiu, maždaug 558.840 mylių per sekundę.

Tačiau nėra jokių kitų keliaujančiųjų arba žinianešių asmenybių, kurios veikia tarp gravitacinių keliauninkų akimirksninio greičio ir palyginti lėtų serafimų greičių, išskyrus Atsiskyrusiuosius Žinianešius.

Dėl to Atsiskyrusieji Žinianešiai apskritai yra naudojami tam, kad būtų pasiūsti ir tarnauti tose situacijose, kur asmenybė yra esminė tam, jog būtų įvykdyta užduotis, ir kur pageidautina išvengti laiko praradimo, kuris atsirastų, pasiuntus bet kurį kitą prieinamą asmenį pasiuntinio tipą. Jie yra vienintelės aiškiai įsmenintos būtybės, kurios gali sinchronizuotis su didžiosios visatos sujungtomis visuotinėmis srovėmis. Jų greitis, keliaujant erdve, keičiasi, priklausomai nuo didžiulės įvairovės įsiterpiančių poveikių, bet rekordas rodo, jog kelionėje tam, kad būtų įvykdyta šita misija, mano pagalbininkas žinianešys keliavo 841.621.642.000 jūsų mylių per jūsų laiko sekundę greičiu.

Tai pranoksta mano sugebėjimus paaiškinti materialiam proto tipui, kaip dvasia gali būti realus asmuo ir tuo pačiu metu keliauti erdve tokiais milžiniškais greičiais. Bet šitie patys Atsiskyrusieji Žinianešiai atvyksta į Urantiją ir iš jos išvyksta šitais nesuvokiamais greičiais; iš tikrųjų, jeigu šito nebūtų, tai visuotinės administracijos ištisa sritis didele dalimi netektų savo asmeninio elemento.

Atsiskyrusieji Žinianešiai sugeba veikti kaip nepaprasto ryšio linijos per visus nutolusius erdvės regionus, per valdas, kurios nėra įtrauktos į nustatytas didžiosios visatos grandinių sferas. Pasirodo, jog vienas žinianešys, kada veikia šitaip, tada savo bičiuliui žinianešiui gali perduoti pranešimą arba pasiūsti impulsą maždaug už vieno šimto šviesmečių, kaip nuotolius tarp žvaigždžių skaičiuoja Urantijos astronomai.

Iš miriadų būtybių, kurios bendradarbiauja su mumis tvarkant supervisatos reikalus, nė vienos nėra svarbesnės suteikiant praktinę paramą ir laiką taupančią pagalbą. Erdvės visatose mes turime atsižvelgti į laiko kliuvinius; dėl to tokia svarbi yra tarnystė, kurią atlieka Atsiskyrusieji Žinianešiai, kurie, savo asmeninių išskirtinių komunikavimo teisių dėka, tam tikra prasme yra nepriklausomi nuo erdvės, o dėl savo milžiniško keliavimo greičio, yra beveik visiškai nepriklausomi nuo laiko.

Aš esu pasimetęs, kad Urantijos mirtingiesiems galėčiau paaiškinti, kaip Atsiskyrusieji Žinianešiai gali būti be formos ir vis vien būti realios ir konkrečios asmenybės. Nors jie ir yra be tos formos, kuri būtų natūraliai susiejama su asmenybe, bet jie iš tikrųjų turi tokį dvasinį buvimą, kurį mato visi aukščiausieji dvasinių būtybių tipai. Atsiskyrusieji Žinianešiai yra vienintelė būtybių klasė, kuri atrodo, jog turi beveik visus beformės dvasios privalumus, kartu su visiškai subrendusios asmenybės visomis teisėmis. Vis vien jie yra tikri asmenys, apdovanoti beveik visais neasmenų dvasių pasireišimo požymiais. Septyniose supervisatose, paprastai – bet nevisada – visa kas, kas turi polinkio į tai, jog padidintų tvarinio išlaisvinimą iš laiko ir erdvės apribojimų, proporcingai sumažina asmenybės teises. Atsiskyrusieji Žinianešiai yra išimtis iš šito bendro dėsno. Savo veikloje jie neturi apribojimų panaudojant dvasinės išraiškos, dieviškosios tarnystės, asmeninio veikimo, ir kosminio

komunikavimo bet kokį ir visus beribius kanalus. Jeigu jūs galėtumėte matyti šitas nepaprastas būtybes manoj patyrimo administruojant visatą šviesoje, tada jūs suvoktumėte, kaip būtų sunku koordinuoti supervisatos reikalus, jeigu nebūtų jų įvairiapusio bendradarbiavimo.

[262]▼

Nesvarbu, kiek daug galėtų padidėti visata, bet galbūt daugiau jokių Atsiskyrusiųjų Žinianešių nebebus sukurta niekada. Visatoms augant, išsiplėtusi administravimo darbą vis daugiau turi atlikti dvasinių tarnų kiti tipai ir tos būtybės, kurios atsiranda šituose naujuose kūrinuose, kaip antai, Sūnų Aukščiausiuoju Valdovų ir vietinių visatų Motinų Dvasių tvariniai.

4. ATSISKYRUSIŲJŲ ŽINIANEŠIŲ SPECIALI TARNYSTĖ

Atrodo, jog Atsiskyrusieji Žinianešiai yra asmenybės koordinatoriai visiems dvasinių būtybių tipams. Jų tarnavimas visas toli nusidriekusio dvasinio pasaulio asmenybes padeda padaryti panašiomis. Jie daug prisideda prie to, kad būtų vystoma, visose dvasinėse būtybėse, grupinės tapatybės sąmonė. Kiekvienai dvasinių būtybių grupei tarnauja Atsiskyrusiųjų Žinianešių specialios grupės, kurios skatina tokių būtybių sugebėjimą suprasti visas kitas rūšis ir broliautis su visomis kitomis rūšimis, kad ir kokios jos būtų nepanašios.

Atsiskyrusieji Žinianešiai demonstruoja tokį stebinantį sugebėjimą suderinti visas ribinių asmenybių rūšis ir kategorijas – net užmegzti ryšį su pagrindinės visatos kontrolierių iš viršaus absonitiniu režimu – kad kai kurie iš mūsų postuluoja, jog šitų Begalinės Dvasios žinianešių sukūrimas tam tikru būdu yra susijęs su Bendrai Veikiančiojo Aukščiausiojo-Galutiniojo Proto padovanojimu.

Kada užbaigtasis ir Rojaus Piliėtis bendradarbiauja "laiko ir amžinybės vaiko" sutrejbinyje – tokioje transakcijoje, kurioje dalyvauja Aukščiausiojo-Galutiniojo neapreikšti proto potencialai – ir kada tokia neklasifikuota asmenybė yra pasiunčiama į Vicegeringtoną, tada Atsiskyrusysis Žinianešys (tokio dieviškojo proto padovanojimo numanoma asmenybės pasekmė) visada yra paskiriamas tokiam tvarinio sutrejbintam sūnui sargybiniu-kompanionu. Šitas žinianešys naująjį likimo sūnų lydi į jo paskyrimo pasaulį ir daugiau iš Vicegeringtono nebeišvyksta niekada. Kada Atsiskyrusysis Žinianešys šitokiu būdu yra priskirtas prie laiko ir amžinybės vaiko likimo, tada jis amžiams yra perkeliamas į visišką Pagrindinės Visatos Architektų priežiūrą. Kokia galėtų būti tokio nepaprasto susivienijimo ateitis, mes nežinome. Per amžius šitos unikalių asmenybių poros susirinkdavo ir susirenka Vicegeringtone, bet iš ten niekada neišvyko nė viena pora.

Atsiskyrusiųjų Žinianešių skaičius yra pastovus, bet likimo sūnų sutrejbinyje yra akivaizdžiai neapribotas metodas. Kadangi kiekvienas sutrejbintas likimo sūnus turi jam paskirtą Atsiskyrusįjį Žinianešį, tai mums atrodo, jog kažkuriuo metu tolimojoje ateityje žinianešių parūpinimas bus išseiktas. Kas imsis jų darbo didžiojoje visatoje? Ar jų tarnystę prisiims koks nors naujas išsivystymas tarp Trejbės Įkvėptųjų Dvasių? Ar didžiąją visatą kažkuriuo tolumu metu daugiau administruos būtybės, kilusios iš Trejbės, tuo

tarpu viengubos ir dualios kilmės tvariniai persikels tolyn į išorinės erdvės valdas? Jeigu žinianešiai sugrįš prie savo ankstesniosios tarnystės, ar likimo sūnūs juos lydės? Ar sutrejybiniams tarp užbaigtųjų ir Rojaus-Havonos gyventojų pasibaigs, kada Atsiskyrusiųjų Žinianešių kaip šitų likimo sūnų sargų-kompanionų tiekimas bus išnaudotas? Ar visi mūsų sumanūs Atsiskyrusieji Žinianešiai bus sutelkti Vicegeringtone? Ar šitos nepaprastos dvasinės asmenybės bus amžinai susietos su šitais neapreikštos lemties sutrejybintais sūnumis? Kokią reikšmę mes turėtume suteikti tam faktui, jog šitoms poroms, besirenkančioms Vicegeringtone, išimtinai vadovauja tos galingos paslaptingos būtybės, Pagrindinės Visatos Architektai? Šituos

[263]▼

ir daug panašių klausimų mes klausiamo patys save, ir klausiamo didžiulį skaičių dangiškųjų būtybių kategorijų, bet atsakymų mes nežinome.

Šitoji transakcija, kartu su daugeliu panašių veiksmų visatos valdyme, neklystamai rodo, jog didžiosios visatos personalas, net Havonos ir Rojaus personalas, konkrečiai ir tikrai yra pertvarkomas derinantis prie galingų energetinių evoliucijų, ir sąsajoje su galingomis energetinėmis evoliucijomis, dabar vykstančiomis per visas išorinės erdvės sferas.

Mes linkę manyti, kad amžinoji ateitis pamatys tokius visatos evoliucijos reiškinius, kurie toli pranoks visą tą, ką patyrė amžinoji praeitis. Ir mes laukiame tokių milžiniškų jaudinančių patyrimų, net kaip ir jūs turėtumėte laukti, su didžiuliu pasitenkinimu ir visą laiką augančiu lūkesčiu.

[Pateikta Dieviškojo Patarėjo iš Uversos.]

[264]▼

24 DOKUMENTAS

BEGALINĖS DVASIOS AUKŠČIAUSIOSIOS ASMENYBĖS

Uversoje Bendrojo Kūrėjo visas asmenybės ir esybės mes skirstome į tris didžiulius skyrius: Begalinės Dvasios Aukščiausiąsias Asmenybes, Erdvės Žinianešių Gausybes, ir Tarnaujančiąsias Laiko Dvasias, tas dvasines būtybes, kurios rūpinasi mirtingojo vystymosi pagal kilimo planą valinių tvarinių mokymu ir tarnavimu jiems.

Tos Begalinės Dvasios Aukščiausiosios Asmenybės, kurios yra minimos šituose pasakojimuose, veikia per visą didžiąją visatą septyniuose skyriuose:

1. Atsiskyrusiųjų Žinianešių.
2. Visatos Grandinių Prižiūrėtojų.
3. Surašymo Reguluotojų.

4. Begalinės Dvasios Asmeninių Padėjėjų.

5. Asocijuotųjų Inspektorių.

6. Paskirtųjų Sargybinių.

7. Absolventų Vadovų.

Atsiskyrusiesiems Žinianešiams, Grandinių Prižiūrėtojams, Surašymo Reguliuotojams, ir Asmeniniams Padėjėjams yra būdingi milžiniški antigravitaciniai sugebėjimai. Atsiskyrusieji Žinianešiai neturi žinomos bendros būstinės; jie klajoja po visatų visatą. Visatos Grandinių Prižiūrėtojai ir Surašymo Reguliuotojai būstines turi supervisatų sostinėse. Begalinės Dvasios Asmeniniai Padėjėjai yra dislokuoti centrinėje Šviesos Saloje. Asocijuotieji Inspektoriai ir Paskirtieji Sargybiniai yra dislokuoti atitinkamai vietinių visatų sostinėse ir jas sudarančių vietinių sistemų sostinėse. Absolventų Vadovai gyvena Havonos visatoje ir veikia kiekviename iš jos vieno milijardo pasaulių. Šitų aukščiausiųjų asmenybių didžioji dalis bazes turi vietinėse visatose, bet organiškai jos nėra paskirtos evoliucinių valdų administracijoms.

Iš septynių klasių, sudarančių šitą grupę, tik tai Atsiskyrusieji Žinianešiai ir galbūt Asmeniniai Padėjėjai raižo visatų visatą. Atsiskyrusieji Žinianešiai yra sutinkami nuo Rojaus į išorę: Havonos grandinėse ir iki supervisatų sostinių ir nuo ten į išorę per sektorius ir vietines visatas, su savo mažesniais skyriais, ir net iki apgyvendintų pasaulių. Nors Atsiskyrusieji Žinianešiai priklauso Begalinės Dvasios Aukščiausiosioms asmenybėms, bet jų kilmė, prigimtis, ir tarnystė buvo aptarta ankstesniame dokumente.

[265]▼

1. VISATOS GRANDINIŲ PRIŽIŪRĖTOJAI

Milžiniškos energetinės erdvės srovės ir dvasinės energijos grandinės gali atrodyti, jog veikia automatiškai; gali atrodyti, kad jos funkcionuoja be kliūčių ar trukdymų, bet yra ne taip. Visos šitos stulbinančiai didžiulės energijų sistemos yra kontroliuojamos; jas veikia protinga priežiūra. Visatos Grandinių Prižiūrėtojai rūpinasi ne grynai fizinės ar materialios energijos valdomis – Visatos Energijos reguliuotojų sritimi – bet giminingos dvasinės energijos grandinėmis ir tomis modifikuotomis grandinėmis, kurios yra esminės palaikant tiek aukštai išvystytas dvasines būtybes, tiek protingų tvarinių morontinį arba pereinamąjį tipą. Prižiūrėtojai nesukuria energetinių grandinių ir dieviškumo viršesmės, bet apskritai jie turi reikalo su visomis aukščiausiomis dvasinėmis laiko ir amžinybės grandinėmis ir su visomis giminingomis dvasinėmis grandinėmis, susijusiomis su didžiosios visatos sudedamųjų dalių administravimu. Jie reguliuoja ir manipuliuoja visas tokias dvasinių energijų grandines už Rojaus Salos ribų.

Visatos Grandinių Prižiūrėtojai yra išskirtinis Begalinės Dvasios kūrinys, ir jie veikia vien tiksliai kaip Bendrai Veikiančiojo agentai. Tarnystei jie yra įsameninti tokiose keturiose kategorijose:

1. Aukščiausių Grandinių Prižiūrėtojų.
2. Asocijuotųjų Grandinių Prižiūrėtojų.
3. Antrinių Grandinių Prižiūrėtojų.
4. Tretinių Grandinių Prižiūrėtojų.

Havonos aukščiausių prižiūrėtojų ir septynių supervisatų lygiaverčių prižiūrėtojų skaičius yra galutinis; daugiau šitų kategorijų narių nebekuriama. Aukščiausių prižiūrėtojų yra septyni, ir jie yra išdėstyti septynių Havonos grandinių pagrindiniuose pasauliuose. Septynių supervisatų grandinės tvarko nuostabi grupė, sudaryta iš septynių asocijuotųjų prižiūrėtojų, kurie savo būstinės turi Begalinės Dvasios septyniuose Rojaus sferose, Septynių Aukščiausių Vykdytojų pasauliuose. Iš čia jie prižiūri ir reguliuoja erdvės supervisatų grandines.

Dvasios šitose Rojaus sferose septyni asocijuotieji grandinių prižiūrėtojai ir Aukščiausių Energijos Centrų pirmoji kategorija įgyvendina ryšį, kuris, vadovaujant Aukščiausiesiems Vykdytojams, koordinuoja už Rojaus ribų visas materialias ir dvasines grandines, išeinančias išorėn į septynias supervisatas.

Kiekvienos supervisatos būstinės pasauliuose yra išdėstyti antriniai prižiūrėtojai laiko ir erdvės vietinėms visatoms. Didieji ir mažieji sektoriai yra supervyriausybės administraciniai skyriai, bet jie nėra susiję su šitais dvasinės energijos priežiūros reikalais. Aš nežinau, kiek antrinių grandinių prižiūrėtojų yra didžiojoje visatoje, bet Uversoje tokių būtybių yra 84.691. Antriniai prižiūrėtojai yra kuriami nuolat; kartas nuo karto Aukščiausių Vykdytojų pasauliuose jie atsiranda grupėmis po septyniasdešimt. Mes juos gauname tada, kada paprašome ruošdamiesi sukurti naujas atskiras dvasinės energijos ir ryšio energijos grandines naujai atsirandančioms mūsų jurisdikcijos visatoms.

Tretiniai grandinių prižiūrėtojai veikia kiekvienos vietinės visatos būstinės pasaulyje. Šita kategorija, kaip ir antriniai prižiūrėtojai, yra kuriama nuolat, sukuriama grupėmis po septynis šimtus. Į vietines visas juos paskiria Dienų Senieji.

[266]▼

Grandinių prižiūrėtojai sukuriami specifinėms užduotims, ir jie amžinai tarnauja savo pirminio paskyrimo grupėse. Jie savo tarnystėje nesikeičia rotaciniu būdu, ir dėl to per amžius tyrinėja tas problemas, kurios iškyla jų pirminio paskyrimo sferose. Pavyzdžiui: Tretinis grandinės prižiūrėtojas Nr.

572.842 Salvingtone veikia nuo jūsų vietinės visatos pirminės idėjos, ir jis yra Nebadono Mykolo asmeninio personalo narys.

Nesvarbu, ar jie veiktų vietinėse ar aukštesnėse visatose, grandinių prižiūrėtojai reguliuoja viską, kas susiję su tuo, kad tinkamos grandinės būtų naudojamos visų dvasinių pranešimų perdavimui ir visų asmenybių keliavimui. Visatų visatoje grandinių priežiūros darbe šitos sumanios būtybės panaudoja visas agentūras, jėgas, ir asmenybes. Jos panaudoja neapreikštas “grandinių kontrolės aukščiausiąsias dvasines asmenybes,” o joms sumaniai padeda gausūs personalai, sudaryti iš Begalinės Dvasios asmenybių. Būtent jie izoliuotą evoliucinį pasaulį, jeigu jo Planetos Princas kartais sukeltų maištą prieš Visuotinį Tėvą ir jo vicegerentą Sūnų. Jie sugeba bet kokią pasaulį išjungti iš tam tikrų aukštesnės dvasinės kategorijos visatos grandinių, bet jie negali panaikinti energijos reguliuotojų materialių srovių.

Visatos Grandinių Prižiūrėtojai savo ryšyje su dvasinėmis grandinėmis turi kažką panašaus į tai, ką Visatos Energijos Reguliuatoriai turi savo ryšyje su materialiomis grandinėmis. Abi kategorijos viena kitą papildo, iš viršaus drauge stebėdamos visas dvasines ir materialias grandines, kurias gali kontroliuoti ir manipuliuoti tvariniai.

Grandinių Prižiūrėtojai iš viršaus vykdo tam tikrą priežiūrą tų proto grandinių, kurios yra susietos su dvasia, didele dalimi taip, kaip energijos reguliuotojai tam tikrą jurisdikciją turi tiems proto aspektams, kurie yra susieti su fizine energija – mechaniniam protui. Apskritai kiekvienos kategorijos veikimą išplečia ryšys su kita kategorija, bet grynai intelektualių grandinių neprižiūri nė viena iš šitų kategorijų. Taip pat šios dvi kategorijos nėra lygiavertės; visuose savo daugiapusiuose darbuose Visatos Grandinių Prižiūrėtojai yra pavaldūs Septyniems Aukščiausiesiems Energijos Reguliuatoriams ir jų pavaldiniams.

Nors grandinių prižiūrėtojai yra visiškai vienodi savo atitinkamos kategorijos viduje, bet jie visi yra atskiri individai. Jie tikrai yra asmenės būtybės, bet turi kitokį negu Tėvo padovanotos asmenybės tipą, kokio neturi nė vienas kitas tvarinio tipas per visą visuotinę egzistenciją.

Nors jūs suvoksite ir pažinsite juos, kada vis daugiau eisite į vidų link Rojaus, bet asmeninių ryšių su jais neužmegsite. Jie yra grandinių prižiūrėtojai, ir savo darbą atlieka griežtai ir sumaniai. Jie turi reikalų tikrai su tomis asmenybėmis ir esybėmis, kurios prižiūri tas veiklas, kurios yra susijusios su tomis grandinėmis, kurios yra patikėtos jų priežiūrai.

2. SURAŠYMO REGULIUOTOJAI

Nepaisant to, jog Visuotinio Intelkto kosminis protas žino apie visų *mąstančių* tvarinių buvimą ir jų vietą, bet visatų visatoje yra visų *valinių* tvarinių nepriklausomas apskaitos metodas.

Surašymo Reguliuatoriai yra Begalinės Dvasios specialus ir užbaigtas kūrinys, ir mums nėra žinoma, koks egzistuoja jų kiekis. Jie yra taip sukurti, jog galėtų palaikyti tobulą sinchroniškumą su supervisatos atspindėjimo

metodu, nors tuo pačiu metu jie yra asmeniškai jautrūs ir reaguojantys į protingą valią. Šitie reguliuotojai, ne iki galo suprantamu būdu, nedelsiant gauna žinią apie valios gimimą bet kurioje didžiosios visatos dalyje. Dėl to, jie visada yra kompetentingi suteikti mums duomenis apie visų valinių tvarinių skaičių, prigimtį, ir jų buvimo vietą centrinio kūrinio ir septynių supervisatų bet kurioje dalyje. Bet jie neveikia Rojuje; ten jiems nėra poreikio. Rojuje žinios yra neatskiriamos; Dievybės žino viską.

Septyni Surašymo Reguliuotojai veikia Havonoje, po vieną yra dislokuota Havonos kiekvienos grandinės pagrindiniame pasaulyje. Išskyrus šituos septynis ir šitos kategorijos rezervus Dvasios pasaulyje Rojuje, visi Surašymo Reguliuotojai veikia vadovaujami Dienų Senujų.

Vienas Surašymo Reguliuotojas vadovauja kiekvienos supervisatos būstinėje, tuo tarpu tokiam pagrindiniam reguliuotojui yra pavaldūs tūkstančių tūkstančiai, po vieną kiekvienos vietinės visatos sostinėje. Visos šitos kategorijos asmenybės yra lygios, išskyrus tas, kurios yra Havonos pagrindiniuose pasauliuose ir septynis vadovus supervisatose.

Septintojoje supervisatoje yra vienas šimtas tūkstančių Surašymo Reguliuotojų. Ir šitą skaičių sudaro vien tik tie, kurie yra skiriami į vietines visas; į jį neįtrauktas Usatijos, Orvontono visų reguliuotojų supervisatos vadovo, asmeninis personalas. Usatija, kaip ir kitų supervisatų vadovai, nėra tiesiogiai suderinti taip, jog registruotų protingą valią. Jis yra suderintas tik tai taip, kad priimtų informaciją iš savo pavaldinių, kurie yra išdėstyti Orvontono visatose; šitokiu būdu jis veikia kaip nuostabi asmenybė, susumuojanti jų pranešimus, ateinančius iš vietinių kūrinių sostinių.

Kartas nuo karto Uversos oficialūs registruotojai savo dokumentuose užfiksuoja supervisatos statusą, kaip jis yra pažymimas Usatijos asmenybėje ir kaip jį pažymi Usatijos asmenybė. Tokie surašymo duomenys yra vietiniai supervisatoms; šitie pranešimai neperduodami nei į Havoną, nei į Rojų.

Surašymo Reguliuotojai su žmogiškosiomis būtybėmis – kaip ir su kitais valios tvariniais – yra susiję tik tai tokiu laipsniu, kad užregistruotų valios veikimo faktą. Jie nėra susiję su tuo, kad registruotų jūsų gyvenimą ir darbus; jokia prasme jie nėra registruojančiosios asmenybės. Nebadono Surašymo Reguliuotojas, Orvontono numeris 81.412, dabar dislokuotas Salvingtone, šituo pačiu metu asmeniškai suvokia ir žino apie jūsų gyvybės buvimą čia, Urantijoje; ir jis pateiks įrašus, patvirtinančius jūsų mirtį tą patį akimirksnį, kada jūs nustosite veikti kaip valinis tvarinys.

Surašymo Reguliuotojai užregistruoja naujo valinio tvarinio egzistavimą, kada yra atliekamas pirmasis valios veiksmas; jie pažymi valinio tvarinio mirtį, kada įvyksta paskutinis valios veiksmas. Dalinis valios pasireiškimas, kuris yra pastebimas kai kurių aukštesniųjų gyvūnų reakcijose, nepriklauso Surašymo Reguliuotojų sferai. Jie atlieka apskaitą tik tai bona fide valinių tvarinių, ir jie nereaguoja į nieką kitą, išskyrus valios veikimą. Kokiu būdu jie registruoja *valios veikimą*, mes nežinome.

Šitos būtybės visą laiką buvo, ir visą laiką bus, Surašymo Reguluotojai. Jos būtų palyginus bevertės bet kurioje kitoje visatos darbo srityje. Bet jie yra nesutrinkantys savo funkcija; jie niekada nesuklysta, taip pat jie tikrai niekada nefalsifikuoja. Ir nepaisant savo nuostabių galių ir neįtikėtinų išskirtinių teisių, jie yra asmenys; jie turi atpažįstamą dvasinį buvimą ir formą.

[268]▼

3. BEGALINĖS DVASIOS ASMENINIAI PADĖJĖJAI

Mes neturime autentiškų žinių apie Asmeninių Padėjėjų sukūrimo laiką ir metodą. Jų kiekis turėtų būti legionas, bet Uversoje tai neužregistruota. Pagal tradicinį dedukcinį skaičiavimą, grindžiamą mūsų žiniomis apie jų darbą, aš drįstu manyti, kad jų skaičius siekia trilijonus. Mes laikomės nuomonės, jog Begalinė Dvasia nėra apribota, kokį skaičių šitų Asmeninių Padėjėjų gali sukurti.

Begalinės Dvasios Asmeniniai Padėjėjai egzistuoja tam, kad padėtų išskirtinai Dievybės Trečiojo Asmens Rojaus buvimui. Nors jie ir yra tiesiogiai priskirti Begalinei Dvasiai ir dislokuoti Rojuje, bet jie akimirksniu nuskrįja ten ir atgal iki tolimiausiųjų kūrinių pakraščių. Kur tik nusidriekia Bendrai Kuriančiojo grandinės, ten gali pasirodyti ir šitie Asmeniniai Padėjėjai, turėdami tikslą, įvykdyti Begalinės Dvasios paliepimą. Erdvė jie keliauja labai panašiai kaip ir Atsiskyrusieji Žinianešiai, bet jie nėra asmenys tokia prasme, kaip yra žinianešiai.

Asmeniniai Padėjėjai yra lygūs ir tapatūs; jie neatskleidžia jokio individualybės skirtingumo. Nors Bendrai Veikiantysis į juos žiūri kaip į tikras asmenybes, bet kitiems sunku juos laikyti tikrais asmenimis; jie neparodo kokio nors dvasinio buvimo kitoms dvasinėms būtybėms. Būtybės, kilusios iš Rojaus, visada žino, kada šitie Padėjėjai būna arti; bet mes neatpažįstame asmenybės buvimo. Tai, kad jie neturi tokio buvimo formos, neabejotinai Dievybės Trečiajam Asmeniui juos padaro dar naudingesniais.

Iš visų dvasinių būtybių apreiškiamų kategorijų, kilusių iš Begalinės Dvasios, Asmeniniai Padėjėjai yra vieninteliai, kurių jūs nesutiksite kildami į vidų į Rojų.

4. ASOCIJUOTIEJI INSPEKTORIAI

Septyni Aukščiausieji Vykdytojai, Begalinės Dvasios septyniose Rojaus sferose, veikia kolektyviai kaip supervaldytojų administracinė valdyba septynioms supervisatoms. Asocijuotieji Inspektoriai yra Aukščiausiųjų Vykdytojų valdžios asmeninis įkūnijimas laiko ir erdvės vietinėms visatoms. Šitie vietinių kūrinių reikalų aukštieji stebėtojai yra Begalinės Dvasios ir Rojaus Septynių Pagrindinių Dvasių bendri palikuonys. Artimais amžinybei laikais buvo įasmeninta septyni šimtai tūkstančių, ir rezervinis jų korpusas gyvena Rojuje.

Asocijuotieji Inspektoriai dirba tiesiogiai vadovaujami Septynių Aukščiausiųjų Vykdytojų, būdami jų asmeniniai ir galingi atstovai laiko ir erdvės vietinėse visatose. Po vieną inspektorių yra dislokuota kiekvieno vietinio

kūrinio būstinės sferoje, ir jis yra reziduojančios Dienų Sąjungos artimas partneris.

Asocijuotieji Inspektoriai priima pranešimus ir rekomendacijas tikrai iš savo pavaldinių, Paskirtųjų Sargybinių, dislokuotų apgyvendintų pasaulių vietinių sistemų sostinėse, tuo tarpu savo pranešimus jie pateikia savo tiesioginiam vadovui, konkrečios supervisatos Aukščiausiam Vykdytojui.

5. PASKIRTIEJI SARGYBINIAI

Paskirtieji Sargybiniai yra Septynių Aukščiausiųjų Vykdytojų koordinuojančiosios asmenybės ir ryšio atstovai. Rojuje juos įsmenino

[269]▼

Begalinė Dvasia, ir jie buvo sukurti savo paskyrimo specialiems tikslams. Jų kiekis yra pastovus, ir jų egzistuoja lygiai septyni milijardai.

Panašiai kaip Asocijuotasis Inspektorius atstovauja Septyniems Aukščiausiesiems Vykdytojams visoje vietinėje visatoje, taip ir kiekvienoje iš dešimties tūkstančių to vietinio kūrinio sistemų yra po vieną Paskirtąjį Sargybinių, kuris veikia kaip superkontrolės visų septynių supervisatų reikalams toli esančios ir aukščiausiosios valdybos tiesioginis atstovas. Sargybiniai, budintys Orvontono vietinių sistemų vyriausybėse, yra tiesiogiai pavaldūs Septintajam Aukščiausiam Vykdytojui, septintosios supervisatos koordinatoriui. Bet savo administracinėje organizacijoje visi sargybiniai, pasiūsti į vietinę visatą, yra pavaldūs Asocijuotajam Inspektoriui, esančiam visatos būstinėje.

Vietinio kūrinio viduje Paskirtieji Sargybiniai tarnauja pasikeisdami, jie yra perkeliami iš sistemos į sistemą. Paprastai jie pakeičiami kiekvieną tūkstantmetį vietinės visatos laiku. Jie yra tarp aukščiausiojo rango asmenybių, dislokuotų sistemos sostinėje, bet jie niekada nedalyvauja svarstymuose, susijusiuose su sistemos reikalais. Vietinėse sistemose jie tarnauja kaip keturių ir dvidešimties administratorių, kilusių iš evoliucinių pasaulių, tikrieji vadovai, bet šiaip jau kylantieji mirtingieji su jais mažai turi ryšių. Sargybiniai beveik išimtinai rūpinasi tuo, kad jų visatos Asocijuotasis Inspektorius būtų visiškai informuotas apie visus reikalus, susijusius su sistemos, į kurią yra paskirti, gerove ir būkle.

Paskirtieji Sargybiniai ir Asocijuotieji Inspektoriai nepateikia pranešimų Aukščiausiesiems Vykdytojams per supervisatos būstinę. Jie yra pavaldūs tikrai konkrečios supervisatos Aukščiausiam Vykdytojui; jų veikla skiriasi nuo Dienų Senujų administravimo.

Aukščiausieji Vykdytojai, Asocijuotieji Inspektoriai, ir Paskirtieji Sargybiniai, kartu su omniafimais ir gausybe neapreikštų asmenybių, sudaro efektyvią, tiesioginę, centralizuotą, bet toli nusidriekiančią daiktų ir būtybių visos didžiosios visatos konsultacinę ir administracinio koordinavimo sistemą.

6. ABSOLVENTŲ VADOVAI

Absolventų Vadovai, kaip grupė, organizuoja techninio mokymo ir dvasinio lavinimo aukštąjį universitetą, kuris yra toks svarbus mirtingajam, kad pasiektų amžių tikslą: Dievą, poilsį, ir tuomet išstobulintos tarnystės amžinybę, ir vadovauja šitam universitetui. Šitos labai asmenės būtybės savo vardą gauna dėl savo darbo pobūdžio ir tikslo. Jos išimtinai yra atsidavusios toms užduotims, kad laiko supervisorė baigusius mokymą mirtinguosius vestų per Havonos mokymo ir lavinimo kursą, kuris turi tikslą kylančiuosius piligrimus perengti priėmimui į Rojų ir į Užbaigtumo Korpusą.

Man nėra uždrausta imtis užduoties jums papasakoti apie šitų Absolventų Vadovų darbą, bet jis yra toks ultradvasinis, jog mane apima neviltis, kad negaliu materialiam protui adekvačiai pavaizduoti sampratos apie jų daugiapusę veiklą. Gyvenamuosiuose pasauliuose, po to, kada jūsų matymo spektras būna išplėstas ir kada esate išlaisvinti iš materialių palyginimų pančių, tada jūs galite pradėti suvokti prasmę tų realybių, kurių “nei akis gali pamatyti, nei ausis gali išgirsti, ir kurios žmogui niekada nebuvo atėjusios ir mintin,” net ir tuos dalykus, kuriuos “Dievas paruošė tiems, kurie myli tokias amžinąsias tiesas.” Ne visą laiką jūsų regėjimo ir dvasinio suvokimo diapazonas bus toks apribotas.

[270]▼

Absolventų Vadovai yra įsitraukę į laiko piligrimų vedimą per Havonos pasaulių septynias grandines. Tas vadovas, kuris jus pasveikina tada, kada atvykstate į Havonos išorinės grandinės priėmimo pasaulį, su jumis pasiliks per jūsų visą karjerą dangiškosiose grandinėse. Nors per savo gyvenimą viename milijarde pasaulių jūs bendrausite su nesuskaičiuojama gausybe kitų asmenybių, bet jūsų Absolventų Vadovas eis su jumis iki pat jūsų žengimo į priekį Havonoje pabaigos ir matys, kaip jūs užmiegate baigiamuoju laiko miegu, tuo miegu, kada jūs amžiams pereinate į Rojaus tikslą miegodami, kur, jums atsibudus, jus pasveikins Rojaus Kompanionas, paskirtas tam, kad jus pasveikintų ir galbūt pasiliktų su jumis tol, kol būsite priimtas į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusą.

Absolventų Vadovų skaičius pranoksta žmogiškojo proto suvokimo galią, o jie ir toliau atsiranda. Jų kilmė yra kažkokia paslaptina. Jie neegzistavo nuo pat amžinybės; jie paslaptinai atsiranda, kada būna reikalingi. Apie Absolventų Vadovą nėra jokio įrašo nė vienoje centrinės visatos valdoje iki tos tolimosios praeities dienos, kada visų laikų pirmasis mirtingasis piligrimas prasiskynė sau kelią į centrinio kūrinio išorinę juostą. Tą patį akimirksnį, kada jis atvyko į šios išorinės grandinės pagrindinį pasaulį, jį draugiškai pasveikino Malvorianas, pirmasis iš Absolventų Vadovų, kuris dabar ir vadovauja jų aukščiausiai tarybai ir yra jų milžiniškos švietimo organizacijos vadovas.

Rojaus dokumentuose apie Havoną, skyriuje, pavadintame “Absolventų Vadovai,” atsiranda šitas pirminis įrašas:

“Ir Malvorianas, pirmasis iš šitos kategorijos, iš tiesų pasveikino ir mokė Havoną suradusį piligrimą ir iš tikrųjų jį vedė iš išorinių pradinio patyrimo

grandinių, žingsnis po žingsnio ir grandinė po grandinės, kol jis stovėjo pačioje visų asmenybių Šaltinio ir Likimo akivaizdoje, vėliau peržengdamas per amžinybės slenkstį į Rojų.”

Tuo tolimu metu aš buvau paskirtas į Dienų Senujų tarnystę Uversoje, ir mes visi džiūgavome dėl to užtikrinimo, jog, galų gale, piligrimai ir iš mūsų supervisatos pasieks Havoną. Per amžius mes buvome mokomi, jog erdvės evoliuciniai tvariniai pasieks Rojų, ir neapsakomas visų laikų susižavėjimas nuvilnijo per dangiškąsias ribas, kada pirmasis piligrimas iš tikrųjų atvyko.

Šito Havoną suradusio piligrimo vardas yra Grandfanda, o jis gimė pirmosios supervisatos 1.131 vietinės visatos 62 žvaigždyno 84 sistemos 341 planetoje. Jo atvykimas buvo ženklas tam, kad būtų sukurta visatų visatos programų transliavimo tarnyba. Iki to laiko programos buvo transliuojamos tiktai supervisatose ir vietinėse visatose, bet paskelbimas apie Grandfandos atvykimą prie Havonos vartų, reiškė, jog prasidėjo “erdvės pranešimai apie šlovę,” šitaip pavadinti, nes pirmoji visatos transliuota programa pranešė apie pirmosios iš evoliucinių būtybių atvykimą į Havoną tam, kad patektų į kylančios egzistencijos tikslą.

Absolventų Vadovai niekada neišvyksta iš Havonos pasaulių; jie yra atsidavę laiko ir erdvės absolventų piligrimų tarnystei. Ir jūs kada nors akis į akį susitikssite su šitomis kilniomis būtybėmis, jeigu neatstumsite tvirto ir visiškai išstobulinto plano, sumanyto tam, kad įgyvendintų jūsų išlikimą ir pakilimą.

7. ABSOLVENTŲ VADOVŲ KILMĖ

Nors evoliucija nėra centrinės visatos kategorija, bet mes manome, jog Absolventų Vadovai yra išstobulinti arba labiau patyrę nariai iš

[271]▼

centrinės visatos kitos tvarinių kategorijos, Havonos Tarnų. Absolventų Vadovai turi tokį užuojautos gilumą ir tokį sugebėjimą suprasti pakilusius tvarinius, jog mes esame įsitikinę, kad šitą kultūrą jie yra įgavę realiu tarnavimu supervisatų valdose kaip visuotinės tarnystės Havonos Tarnai. Jeigu šitas požiūris nėra teisingas, tai, kaip tuomet mes galėtume paaiškinti, jog nuolat išnyksta vyresnieji arba labiau patyrę tarnai?

Tarnas bus ilgam išvykęs iš Havonos su supervisatos užduotimi, prieš tai atlikęs daug tokių misijų, sugrįš namo, jam bus suteikta “asmeninio ryšio” su Rojaus Centrinio Švytėjimu privilegija, bus apkabintas Spindinčiųjų Asmenų, ir išnyks iš savo dvasinių bičiulių atpažinimo, kad daugiau niekada nebepasirodytų tarp tų, kurie yra jo paties rūšies.

Sugrįžęs iš tarnystės supervisatoje, Havonos Tarnas gali patirti daugelį dieviškųjų apkabimų ir po jų tiesiog tapti išaukštintu tarnu. Spindinčio apkabimo patyrimas nebūtinai reiškia, jog tas tarnas turi virsti Absolventų Vadovu, bet maždaug vienas ketvirtadalis iš tų, kurie pasiekia dieviškąjį apkabimą, į valdų tarnystę nebesugrįžta.

Dangiškuosiuose dokumentuose yra gausybė tokių pastraipų, kaip šitoji:
“Ir Havonos tarnas numeris 842.842.682.846.782, vardu Sudna, atvyko iš supervisatos tarnystės, buvo priimtas Rojuje, pažino Tėvą, patyrė dieviškąjį apkabinimą, ir išnyko.”

Kada dokumentuose atsiranda tokia pastraipa, tada tokio tarno karjera būna užbaigta. Bet tiesiog po trijų akimirkų (jūsų laiku šiek tiek trumpiau negu po trijų dienų) naujai gimęs Absolventų Vadovas “spontaniškai” pasirodo Havonos visatos išorinėje grandinėje. O Absolventų Vadovų skaičius, galintis šiek tiek skirtis, be jokios abejonės dėl tų, kurie patiria pasikeitimą, tiksliai prilygsta išnykusiųjų tarnų skaičiui.

Yra papildoma priežastis tam, jog būtų daroma prielaida, kad Absolventų Vadovai turi būti išsivystę Havonos Tarnai, ir tai yra šitų vadovų ir jų asocijuotų tarnų tas neabejotinas polinkis suformuoti tokį nepaprastą prisirišimą. Tas būdas, kuriuo šitos tariamai atskiros būtybių kategorijos supranta ir užjaučia viena kitą, yra visiškai nepaaiškinamas. Tai gaivina ir įkvepia, matant jų abipusį atsidavimą.

Septynios Pagrindinės Dvasios ir asocijuoti Septyni Aukščiausieji Energijos Reguluotojai, atitinkamai, yra Aukščiausiosios Būtybės proto potencialo ir energijos potencialo asmenės saugyklos, kurių, dar iki šiol, jis nenaudoja asmeniškai. Ir kada šitie Rojaus partneriai bendradarbiauja, kad sukurtų Havonos Tarnus, tada pastarieji yra savaime įtraukiami į Aukštybės tam tikras fazes. Havonos Tarnai šitokiu būdu yra, aktualybėje, laiko-erdvės sferų tam tikrų evoliucinių potencialų atspindys tobuloje centrinėje visatoje, kuris visas yra atskleidžiamas tada, kada tarnas yra transformuojamas ir sukuriamas iš naujo. Mes manome, jog šita transformacija vyksta, reaguojant į Begalinės Dvasios valią, be jokios abejonės veikiančios Aukščiausiojo vardu. Absolventų Vadovų nekuria Aukščiausioji Būtybė, bet mes visi laikomės nuomonės, jog patirtinė Dievybė tam tikru būdu yra susijusi su šitomis transakcijomis, kurios sukuria šitas būtybes.

Ši Havona, per kurią dabar keliauja kylantieji mirtingieji, daugeliu atžvilgių skiriasi nuo tos centrinės visatos, kokia ji buvo iki Grandfandos laikų. Mirtingųjų pakilusiųjų atvykimas į Havonos grandines pradėjo didžiulius pakeitimus centrinio ir dieviškojo kūrinio

[272]▼

organizacijoje, pakeitimus, kuriuos be jokios abejonės pradėjo Aukščiausioji Būtybė – evoliucinių tvarinių Dievas – reaguodama į pirmojo iš savo patirtinių vaikų iš septynių supervisatų atvykimą. Absolventų Vadovų atsiradimas, kartu su tretinių supernafimų sukūrimu, rodo, jog tai yra Dievo Aukščiausiojo veiksmas.

[Pateikta Uversos Dieviškojo Patarėjo.]

25 DOKUMENTAS

ERDVĖS ŽINIANEŠIŲ GAUSYBĖS

BEGALINĖS Dvasios šeimoje tarpinę padėtį užima Erdvės Žinianešių gausybės. Šitos visapusiškos būtybės veikia kaip jungiamosios grandys tarp aukščiausiųjų asmenybių ir tarnaujančiųjų dvasių. Žinianešių gausybės apima dangiškųjų būtybių tokias kategorijas:

1. Havonos Tarnus.
2. Visuotinius Sutaikytojus.
3. Juridinius Patarėjus.
4. Dokumentų Saugotojus Rojuje.
5. Dangiškuosius Registruotojus.
6. Morontinius Kompanionus.
7. Rojaus Kompanionus.

Iš septynių išvardintų grupių, tikrai trys – tarnų, sutaikytojų, ir Morontinių Kompanionų – yra sukuriamos tokios; likusios keturios grupės atstovauja angeliškųjų kategorijų pasiekimo lygiams. Sutinkamai su neatskiriama prigimtimi ir pasiekimo statusu, šios žinianešių gausybės įvairiai tarnauja visatų visatoje, bet visada yra pavaldžios nurodymams tų, kurie vadovauja jų paskyrimo valdoms.

1. HAVONOS TARNAI

Nors pavadinti tarnais, bet šitie centrinės visatos “tarpiniai tvariniai” nėra tarnai buitinio šio žodžio prasme. Dvasiniame pasaulyje nėra tokio dalyko, kaip namų tarno darbas; visos tarnystės yra šventos ir džiuginančios; taip pat ir aukštesnės būtybių kategorijos iš tiesų nemenkina žemesniųjų egzistencijos kategorijų.

Havonos Tarnai yra Septynių Pagrindinių Dvasių ir jų partnerių, Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguluotojų, bendras kūrybinis darbas. Šitas kūrybinis bendradarbiavimas arčiausiai priartėja prie to, kad būtų modelis ilgam sąrašui dualios kategorijos reprodukcijų evoliucinėse visatose, pradedant nuo to, kada Sūnaus Kūrėjo-Kuriančiosios Dvasios ryšys sukuria Ryšknią ir Ryto Žvaigždę, ir einant žemyn iki dauginimosi lytiniu būdu tokiuose pasauliuose, kaip Urantija.

Tarnų skaičius yra milžiniškas, ir visą laiką jų sukuriamą daugiau. Jie atsiranda grupėmis po vieną tūkstantį trečiąją akimirką po Pagrindinių Dvasių ir Aukščiausiųjų Energijos Reguluotojų susirinkimo savo bendroje teritorijoje

Rojaus tolimame šiauriniame sektoriuje. Kiekvienas ketvirtas tarnas savo tipu yra labiau fizinis negu kiti, tai yra, iš kiekvieno tūkstančio, septyni šimtai penkiasdešimt yra akivaizdžiai tikro dvasinio tipo, bet du šimtai penkiasdešimt yra pusiau

[274]▼

fiziniai prigimtimi. Šitie *ketvirtieji tvariniai* yra materialių būtybių (materialių Havonos prasme) kategorijos, panašesni į fizinius energijos reguliuotojus negu į Pagrindines Dvasias.

Asmenybės ryšiuose tai, kas yra dvasiška, viešpatauja atžvilgiu to, kas yra materialu, nors dabar Urantijoje taip neatrodo; ir sukuriant Havonos Tarnus, vyrauja dvasinio viešpatavimo dėsni; nustatytas santykis sukuria tris dvasines būtybes ir vieną pusiau fizinę.

Naujai sukurti tarnai, kartu su naujai atsirandančiais Absolventų Vadovais, visi baigia lavinimo kursus, kurių metu kiekvienoje iš septynių Havonos grandinių nuolat moko vyresnieji vadovai. Tada Tarnai yra paskiriami atlikti tokią veiklą, kuriai yra labiausiai tinkami, ir kadangi jie yra dviejų tipų – dvasiniai ir pusiau fiziniai – tai labai mažai yra apribojimų tam darbo spektrui, kurį šitos įvairiapusės būtybės gali atlikti. Aukštesnės arba dvasinės grupės yra atrenkamos ir paskiriamos į Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios tarnystes, ir į Septynių Pagrindinių Dvasių darbą. Didžiuliais kiekiais jie yra pasiunčiami, kartas nuo karto, kad tarnautų studijų pasauliuose, supančiuose septynių supervisatų būstinių sferas, pasauliuose, skirtuose laiko kylančiųjų sielų, kurios rengiasi pakilimui į Havonos grandines, baigiamajam mokymui ir dvasinei kultūrai. Tiek dvasios tarnai, tiek ir jų labiau fiziniai bičiuliai taip pat yra paskiriami Absolventų Vadovų padėjėjais ir partneriais, kad padėtų ir mokytų įvairias kylančiųjų tvarinių kategorijas, kurios pasiekė Havoną, ir kurios stengiasi pasiekti Rojų.

Havonos Tarnai ir Absolventų Vadovai demonstruoja transcendentinį atsidavimą savo darbui ir jaudinančią meilę vieni kitiems, tokią meilę, kurią, nors ji yra dvasinė, jūs galėtumėte suprasti, palygindami su žmogiškosios meilės reiškiniu. Būna dieviškas patosas tarnams išsiskiriant su vadovais, kas šitaip dažnai atsitinka, kada tarnai yra išsiunčiami į užduotis už centrinės visatos ribų; bet jie vyksta su džiaugsmu, o ne liūdėdami. Sukeliantis pasitenkinimą džiaugsmas dėl aukštos pareigos yra dvasinių būtybių nustelbiantis jausmas. Liūdesys negali egzistuoti ištikimai atliktos dieviškos pareigos sąmonės akivaizdoje. Ir kada žmogaus kylanti siela stovės prieš Aukščiausiąją Teisęją, tada amžinosios svarbos sprendimo nulems materialūs pasisiekimai arba kiekybiniai pasiekimai; nuosprendis, aidintis per aukštuosius rūmus, skelbia: “Gera atlikta, gerasis ir *ištikimasis* tarne; tu buvai ištikimas keletos pagrindinių dalykų atžvilgiu; tu tikrai būsi paverstas visatos realybės valdovu.”

Supervisatos tarnystėje Havonos Tarnai visada yra paskiriami į tą sferą, kuriai vadovauja toji Pagrindinė Dvasia, į kurią jie yra labiausiai panašūs bendromis ir specialiomis išimtinėmis dvasinėmis teisėmis. Jie tarnauja tiktai

švietimo pasauliuose, kurie supa septynių supervisatų sostines, o paskutinytis Uversos pranešimas pažymi, kad jos 490 palydovų veikė beveik 138 milijardai tarnų. Jie yra išitraukę į begalinę veiklos įvairovę, kas susiję su šitų švietimo pasaulių, sudarančių Orvontono supervisatos superuniversitetus, darbu. Čia jie yra jūsų kompanionai; jie atvyko žemyn iš jūsų būsimosios kitos karjeros tam, kad studijuotų jus ir įkvėptų jus ta tikrove ir tvirtumu, kad jūs galų gale užbaigsite mokymąsi laiko visatoje ir pereisite į amžinybės valdas. Ir šituose ryšiuose tarnai įgauna tą preliminarų tarnavimo laiko kylantiesiems tvariniams patyrimą, kuris yra toks naudingas jų vėlesniame darbe Havonos grandinėse Absolventų Vadovų partneriais arba – pervestais tarnais – pačiais Absolventų Vadovais.

[275]▼

2. VISUOTINIAI SUTAIKYTOJAI

Kiekvienam sukurtam Havonos Tarnui, sukuriama septyni Visuotiniai Sutaikytojai, po vieną kiekvienai supervisatai. Šitas kūrybinis vyksmas apima atspindinčio reagavimo į Rojuje vykstančias transakcijas konkrečios supervisatos metodą.

Septynių supervisatų būstinių pasauliuose veikia Septynių Pagrindinių Dvasių atspindžiai. Šitų Atspindinčiųjų Dvasių prigimtį pavaizduoti materialiams protams yra sunki užduotis. Jos yra tikros asmenybės; ir vis tik kiekvienas supervisatos grupės narys tobulai atspindi tikrai vieną iš Septynių Pagrindinių Dvasių. Ir kiekvieną kartą, kada Pagrindinės Dvasios susivienija su energijos reguliuotojais tam, kad sukurtų Havonos Tarnų grupę, tada tuo pačiu metu būna sukoncentravimas į vieną iš Atspindinčiųjų Dvasių kiekvienoje iš supervisatos grupių, ir toks pat visiškai subrendusių Visuotinių Sutaikytojų skaičius iš karto atsiranda superkūrinių būstinių pasauliuose. Jeigu, kuriant tarnus, iniciatyvos imtųsi Septintoji Pagrindinė Dvasia, tai sutaikytojus turėtų savyje ne kurios nors kitos, bet tikrai septintosios kategorijos Atspindinčiųjų Dvasių gelmės; ir kartu su vieno tūkstančio Orvontono prigimties tarnų sukūrimu, kiekvienos supervisatos sostinėje pasirodytų po vieną tūkstantį septintosios kategorijos sutaikytojų. Iš šitų epizodų, kurie atspindi Pagrindinių Dvasių septynkartę prigimtį, iškyla tos septynios kategorijos sukurtų sutaikytojų, kurie tarnauja kiekvienoje supervisatoje.

Ikirojinio statuso sutaikytojai netarnauja tarpusavyje keisdamiesi tarp supervisatų, jų tarnavimas ribojasi savo gimtojo kūrinio segmentu. Dėl to kiekvienas supervisatos korpusas, apimantis kiekvienos sukurtos kategorijos vieną septintadalį, labai ilgą laiką praleidžia vienos iš Pagrindinių Dvasių įtakoje, neveikiamas likusiųjų, nes, nors visos septynios yra *atspindimos* supervisatos sostinėse, bet kiekvienoje supervisatoje *viešpatauja* tikrai viena.

Kiekvieną iš šių septynių superkūrinių realiai persmelkia ta viena iš Pagrindinių Dvasių, kuri ir vadovauja jo likimui. Šitaip kiekviena supervisata tampa panašia į gigantišką veidrodį, atspindintį vadovaujančios Pagrindinės Dvasios prigimtį ir charakterį, ir visa tai kiekvienoje pavaldžioje vietinėje visatoje toliau tęsia Kuriančiųjų Motinų Dvasių buvimas ir veikimas.

Evoliuciniam augimui tokios aplinkos pasekmė yra tokia giluminė, jog savo posupervisatinėje karjeroje sutaikytojai kolektyviai demonstruoja keturiasdešimt devynis patirtinius požiūrius, arba išvalgas, kiekvieną atskiru aspektu – dėl to neužbaigtus – bet visi vienas kitą kompensuoja ir drauge turi polinkį apimti Aukštybės apskritimą.

Kiekvienoje supervisatoje Visuotiniai Sutaikytojai atsiduria tokioje padėtyje, kad būna neįprastai ir nuo gimimo suskirstyti į grupes po keturis, į susivienijimus, kuriuose jie tarnauja toliau. Kiekvienoje grupėje trys yra dvasinės asmenybės, o viena, kaip tarnų ketvirtieji tvariniai, yra pusiau materialinė būtybė. Šitas kvartetas sudaro sutaikomąją komisiją ir turi tokius narius:

1. *Teisėją-Arbitrą*. Jis yra kitų trijų vieningai paskirtas kaip kompetentingiausias ir geriausiai parengtas tam, kad būtų juridinės grupės vadovu.

2. *Dvasinį Advokatą*. Jį skiria teisėjas-arbitras tam, kad pateiktų įrodymus ir apgintų teises visų asmenybių, kurios yra įtrauktos į bet koki reikalą, kuris yra paskirtas sutaikomosios komisijos svarstymui.

[276]▼

3. *Dieviškąjį Nuosprendžio Įvykdytoją*. Šis sutaikytojas savo įgimtų savybių dėka yra parengtas tam, kad užmegztų ryšį su valdų materialiomis būtybėmis ir kad įvykdytų šios komisijos nuosprendžius. Dieviškieji nuosprendžių įvykdytojai, būdami ketvirtaisiais tvariniais – labiau materialiomis būtybėmis – yra beveik, bet nevysiškai, matomi mirtingųjų rasių siauro spektro regėjimui.

4. *Registruotoją*. Likęs komisijos narys automatiškai tampa registruotoju, tribunolo tarnautoju. Jis pasirūpina, jog visi dokumentai būtų tinkamai paruošti supervisatos archyvams ir vietinės visatos registrams. Jeigu komisija tarnauja evoliuciniame pasaulyje, tada, trečiasis pranešimas, padedant nuosprendžio įvykdytojui, yra parengiamas tam, kad būtų šios jurisdikcijos sistemos vyriausybės fiziniai dokumentai.

Kada vyksta sesija, tada komisija veikia kaip grupė iš trijų, kadangi svarstymo metu advokatas nedalyvauja ir prisijungia tiksliai tada, kada užbaigus svarstymą formuluojamas nuosprendis. Dėl to šitos komisijos kartais yra vadinamos teisėjų trejetais.

Sutaikytojai daug prisideda prie to, kad visatų visata veiktų sklandžiai. Keliaudami per erdvę trigubu serafiniu greičiu, jie tarnauja kaip keliaujantys pasaulių teismai, kaip komisijos, skirtos greitai spręsti nedidelius sunkumus. Jeigu ne šitos mobilios ir nuostabiai teisingos komisijos, tai sferų tribunolai būtų beviltiškai užversti šių sferų nedidelių nesusipratimų nagrinėjimu.

Šitie teisėjų trejetai nenagrinėja amžinosios svarbos reikalų; siela, laiko tvarinio amžinosios perspektyvos, niekada nebūna pastatomos į pavojų dėl jų veiksmų. Sutaikytojai nenagrinėja klausimų, kurie pranoksta laiko tvarinių

laikinąją egzistenciją ir kosminę gerovę. Tačiau kada komisija kartą yra pradėjusi svarstyti problemą, tada jos sprendimai yra galutiniai ir visada vienbalsiai; dėl teisėjo-arbitro nuosprendžio neteikiama jokia apeliacija.

3. TOLI SIEKianti SUTAikYTOJŲ TARNYSTė

Sutaikytojai turi grupės būstinę savo supervisatos sostinėje, kur yra laikomas jų pirminis rezervinis korpusas. Jų antriniai rezervai yra išdėstyti vietinių visatų sostinėse. Jaunesni ir mažiau patyrę komisijų nariai savo tarnystę pradeda žemesniuose pasauliuose, tokiuose pasauliuose, kaip Urantija, ir yra ugdomi taip, kad imtų spręsti didesnes problemas po to, kada būna įgavę brandesnio patyrimo.

Sutaikytojų kategorija yra visiškai patikima; nė vienas narys niekada nenuklydo į šalį. Nors nėra neklystantys išmintimi ir nuosprendžiu, bet jie yra neabejotinai patikimi ir neklystamai ištikimi. Jie gimsta supervisatos būstinėje ir galiausiai į ten sugrįžta, besivystydami per visatos tarnystės lygius, kurie yra tokie:

1. *Sutaikytojai Pasauliams*. Kada tik atskirų pasaulių vadovaujančios asmenybės labai smarkiai pasimeta arba iš tikrųjų atsiduria aklavietėje, kaip deramai veikti egzistuojančiomis aplinkybėmis, ir, jeigu reikalas nėra pakankamai reikšmingas, jog būtų pateiktas valdų įprastai sudarytiems tribunolams, tuomet, gavusi prašymą iš dviejų asmenybių, po vieną iš kiekvienos ginčo pusės, sutaikomoji komisija pradės veikti nedelsiant.

[277]▼

Kada šitie administraciniai ir juridiniai sunkumai yra perduoti į sutaikytojų rankas tam, kad išnagrinėtų ir priimtų sprendimą, tada savo valdžia jie yra aukščiausieji. Bet jie neformuluos sprendimo tol, kol nebus išklaustyti visi liudijimai, ir jų valdžiai nėra absoliučiai jokio apribojimo pakviesti liudininkus iš bet kur ir iš visur. Ir nors jų sprendimams negali būti jokios apeliacijos, bet kartais reikalai vystosi taip, jog komisija savo dokumentus užverčia koku nors konkrečiu momentu, pateikia savo išvadą, ir visą klausimą perduoda aukštesniesiems sferų tribunolams.

Komisijos narių sprendimai yra užregistruojami planetos registruose ir, jeigu reikalinga, būna įvykdomi dieviškojo nuosprendžio įvykdytojo. Jo galia yra labai didžiulė, o jo veiklos spektras apgyvendintame pasaulyje yra labai platus. Dieviškieji nuosprendžių įvykdytojai meistriškai manipuliuoja tuo, kas atitinka interesus to, kas ir turėtų būti. Kartais jų darbas yra atliekamas akivaizdžios valdos gerovės labui, o kartais jų veiksmus laiko ir erdvės pasauliuose būna sunku paaiškinti. Nors, įvykdydami dekretus, jie nemeta iššūkio nei gamtos dėsniui, nei valdų nustatytai tvarkai, bet dažnai jie iš tiesų įvykdo savo keistus veiksmus ir įgyvendina sutaikytojų mandatus, sutinkamai su aukštesniais sistemos administravimo įstatymais.

2. *Sutaikytojai Sistemų Būstinėms*. Iš tarnystės evoliuciniuose pasauliuose šitos komisijos iš keturių narių yra paaukštinamos, kad pareigas atliktų sistemos

būstinėje. Čia jos turi daug darbo, ir įrodo, jog yra žmonių, angelų, ir kitų dvasinių būtybių supratingi draugai. Teisėjų trejetai tvarko ne tiek asmeninius nesutarimus, kiek grupinius ginčus ir nesusipratimus, kylančius tarp skirtingų tvarinių kategorijų; o sistemos būstinėje gyvena tiek dvasinės, tiek materialios būtybės, o taip pat ir apjungti tipai, tokie, kaip Materialieji Sūnūs.

Tą patį akimirksnį, kada Kūrėjai sukuria besivystančius individus, turinčius pasirinkimo galią, tą pačią akimirką yra atsiitraukiama nuo dieviškojo tobulumo sklاندaus veikimo; nesusipratimai tikrai iškils, ir privalu pasirūpinti, kad šitie nuoširdūs požiūrio skirtumai būtų teisingai suderinti. Mes visi turėtume prisiminti, jog visaišminčiai ir visagaliai Kūrėjai galėjo padaryti vietines visas lygiai tokias pačias tobulas, kaip Havoną. Jokioms sutaikymo komisijoms nereikia veikti centrinėje visatoje. Bet Kūrėjai su visa savo išmintimi nusprendė šito nedaryti. Ir nors jie sukūrė visas, kuriose yra gausybė skirtumų ir knibždėte knibžda sunkumų, bet jie lygiai taip pat parūpino mechanizmus ir priemones tam, kad visus šituos skirtumus suderintų ir visą šitą tariamą painiavą harmonizuotų.

3. *Žvaigždynų Sutaikytojai*. Iš tarnystės sistemose sutaikytojai yra pakeliami į žvaigždyno problemų svarstymą, kad nagrinėtų mažesnius sunkumus, išskylančius tarp apgyvendintų pasaulių vieno šimto sistemų. Nedaug problemų, išskylančių žvaigždyno būstinėje, patenka į jų jurisdikciją, bet jie yra užimti tuo, kad vyksta iš sistemos į sistemą, rinkdami įrodymus ir rengdami preliminarūs pareiškimus. Jeigu nesutarimas yra nuoširdus, jeigu šie sunkumai iškyla dėl nuoširdžių nuomonės skirtumų ir dėl nuoširdžių požiūrių įvairovės, tai nesvarbu, kad ir kiek nedaug asmenų gali būti į jį įtraukta, nesvarbu, koku akivaizdžiai smulkmenišku yra šis nesusipratimas, bet visada galima pasitelkti sutaikymo komisiją tam, kad nesutarimas būtų išnagrinėtas.

4. *Sutaikytojai Vietinėms Visatoms*. Šitame didesniame visatos darbe komisijos nariai suteikia didžiulę pagalbą tiek Melkizedekams, tiek Sūnams

[278]▼

Arbitrams, tiek žvaigždynų vadovams ir asmenybių gausybėms, susijusioms su šito vieno šimto žvaigždynų koordinavimu ir administravimu. Vietinės visatos būstinių sferų įvairios serafimų ir kitokių gyventojų kategorijos naudojasi teisėjų trejetų pagalba ir sprendimais.

Beveik neįmanoma paaiškinti tų nesutarimų, kurie gali iškilti sistemos, žvaigždyno, ar visatos smulkiuose reikaluose, pobūdžio. Sunkumai tikrai atsiranda, bet jie yra visai nepanašūs į materialios egzistencijos, kaip ji yra gyvenama evoliuciniuose pasauliuose, apgailėtinus išbandymus ir skausmus.

5. *Sutaikytojai Supervisatų Mažiesiems Sektoriams*. Šių komisijų nariai nuo vietinių visatų problemų pereina prie tyrinėjimo tų klausimų, kurie iškyla jų supervisatos mažuosiuose sektoriuose. Kuo toliau jie kyla į vidų nuo individualių planetų, tuo mažiau materialių pareigų yra dieviškajam nuosprendžių įvykdytojui; palaipsniui jis prisiima naują gailestingumo-teisingumo aiškintojo vaidmenį, tuo pačiu metu – būdamas labiau materialus –

palaiko komisijos kaip visumos supratingą ryšį su jos tyrimų materialiais aspektais.

6. *Sutaikytojai Supervisatų Didiesiems Sektoriams*. Komisijos narių darbo pobūdis toliau keičiasi jiems žengiant į priekį. Vis mažėja nesusipratimų, kuriuos tenka nagrinėti, ir vis daugėja paslaptinių reiškinių, kuriuos tenka paaiškinti ir interpretuoti. Etapas po etapo jie vystosi iš nesutarimų arbitrai į paslapčių aiškintojus – teisėjai išsivysto į aiškinančius mokytojus. Kažkada jie buvo arbitrai tiems, kurie dėl neišmanymo leidžia kilti sunkumams ir nesutarimams; bet dabar jie tampa instruktoriais tiems, kurie yra pakankamai išmintingi ir pakantūs, kad išvengtų proto susikirtimų ir nuomonių konfliktų. Kuo aukštesnis tvarinio išsilavinimas, tuo daugiau pagarbos jis rodo kitų žinioms, patyrimui, ir nuomonėms.

7. *Sutaikytojai Supervisatai*. Čia sutaikytojai tampa lygiaverčiais – keturi vienas kitą suprantantys ir tobulai veikiantys arbitrai-mokytojai. Dieviškasis nuosprendžių įvykdytojas nebetenka baudžiamosios galios ir tampa šio dvasinio trejeto fiziniu balsu. Iki šito laiko šitie patarėjai ir mokytojai yra susipažinę kaip ekspertai su didžiąja dalimi realių problemų ir sunkumų, kurie iškyla sprendžiant supervisatos reikalus. Šitaip jie tampa kylančiųjų piligrimų, kurie gyvena švietimo sferose, supančiose supervisatų būstinių pasaulius, nuostabiais patarėjais ir išmintingais mokytojais.

Visi sutaikytojai tarnauja bendroje Dienų Senujų priežiūroje ir tiesiogiai vadovaujant Įvaizdžio Padėjėjams iki tokio meto, kada būna pervedami į Rojų. Gyvenimo Rojuje metu jie yra tiesiogiai pavaldūs tai Pagrindinei Dvasiai, kuri vadovauja tai supervisatai, kurioje jie yra kilę.

Supervisatos registrai neišvardina tų sutaikytojų, kurie paliko supervisatos jurisdikciją, o tokios komisijos yra plačiai pasklidusios po visą didžiąją visatą. Pagal paskutinįjį registracijos pranešimą Uversoje jų kiekis, veikiantis Orvontone, siekia beveik aštuoniolika trilijonų komisijų – daugiau kaip septyniasdešimt trilijonų individų. Bet šitie yra tikrai mažytis fragmentas iš tų gausybės sutaikytojų, kurie buvo sukurti Orvontone; tas skaičius iš viso yra daug didesnis ir prilygsta visam Havonos Tarnų kiekiui, turint omenyje transmutavimą į Absolventų Vadovus.

Kartas nuo karto, supervisatos sutaikytojų skaičiui augant, jie yra pervedami į tobulumo tarybą Rojuje, iš kurios

[279]▼

jie vėliau Begalinės Dvasios yra išvystomi į koordinuojantį korpusą visatų visatai, nuostabią būtybių grupę, kuri nuolat auga savo kiekiu ir sumanumu. Dėl patirtinio kilimo ir Rojaus mokymo jie yra įgavę unikalų suvokimą apie Aukščiausiosios Būtybės atsirandančią tikrovę, ir jie raižo visatų visatą su specialiomis užduotimis.

Sutaikymo komisijos nariai niekada nebūna išskirti. Keturių narių grupė amžinai tarnauja taip, kaip jie buvo suvienyti iš pat pradžių. Net savo pašlovintoje tarnystėje jie ir toliau tarnauja kaip sukaupto kosminio patyrimo ir

ištobulintos patirtinės išminties kvartetai. Jie yra amžinai suvienyti kaip laiko ir erdvės aukščiausiojo teisingumo įkūnijimas.

4. JURIDINIAI PATARĖJAI

Šitie dvasinio pasaulio juridiniai ir techniniai protai nebuvo tokie sukurti. Iš ankstyvųjų supernafimų ir omniafimų, vieną milijoną pačių tvarkingiausių protų Begalinė Dvasia atrinko kaip šitos milžiniškos ir visapusiškos grupės branduolį. Ir visą laiką nuo to tolimojo meto iš visų, kurie siekia tapti Juridiniais Patarėjais, buvo reikalaujama realaus patyrimo, kaip evoliucinio kūrinio planuose yra taikomi tobulumo įstatymai.

Juridiniai Patarėjai yra paimami iš tokių asmenybių kategorijų gretų:

1. Supernafimų.
2. Sekonafimų.
3. Tertiafimų.
4. Omniafimų.
5. Serafimų.
6. Kai Kurių Kyšančiųjų Mirtingųjų Tipų.
7. Kai kurių Kyšančiųjų Tarpinių Būtybių Tipų.

Šiuo metu, neskaičiuojant mirtingųjų ir tarpinių būtybių, kurios visos turi laikinąjį paskyrimą, Juridinių Patarėjų skaičius, registruotas Uversoje ir veikiantis Orvontone, šiek tiek viršija šešiasdešimt vieną trilijoną.

Juridiniai Patarėjai dažnai veikia kaip individai, bet tarnystei paskyrimo sferose yra organizuoti grupėmis po septynis ir turi bendras būstines. Kiekvienoje grupėje bent jau penki turi turėti nuolatinį statusą, tuo tarpu du gali būti laikinai susivieniję. Kylantieji mirtingieji ir kylantieji tarpiniai tvariniai tarnauja šitose patarėjų komisijose tuo metu, kada kyla į Rojų, bet jie nepatenka į nuolatinį mokymo kursą Juridiniams Patarėjams, taip pat jie niekada netampa ir šios kategorijos nuolatiniais nariais.

Tie mirtingieji ir tarpiniai tvariniai, kurie laikinai tarnauja su patarėjais, tokiam darbui yra parenkami dėl savo sumanaus visuotinio įstatymo ir aukščiausiojo teisingumo suvokimo. Kada jūs keliaujate link savojo tikslo Rojuje, nuolat įgydami daugiau žinių ir didesnę meistriškumą, tada jums visą laiką yra suteikiama galimybė jau sukauptą išmintį ir patyrimą išdalinti kitiems; visą laiką eidami į vidų iki pasiekiate Havoną jūs vaidinate mokytojo-mokinio vaidmenį. Sau kelią per šito milžiniško patirtinio universiteto kylančiuosius lygius jūs skinsitės darbu, perteikdami tiems, kurie yra žemiau už jus, naujai įgytas žinias savo žengimo į priekį karjeroje. Pagal visuotinę tvarką nėra manoma, kad jūs įgijote

[280]▼

žinių ir tiesos tol, kol nepademonstravote savo sugebėjimo ir noro šitas žinias ir tiesą perteikti kitiems.

Po ilgo mokymo ir aktualaus patyrimo, bet kuriai iš tarnaujančiųjų dvasių, esančių aukštesniame už cherubimo statusą, leidžiama gauti nuolatinį Juridinio Patarėjo paskyrimą. Visi kandidatai į šią tarnystės kategoriją patenka savanoriškai; bet kartą tokias pareigas prisiėmę, jų atsisakyti nebegali. Tik tai Dienų Senieji šituos patarėjus gali perkelti į kitokią veiklą.

Juridinių Patarėjų mokymas, pradėtas vietinių visatų Melkizedeko koledže, tęsiasi Dienų Senujų teismuose. Iš šito supervisatos mokymo jie vyksta į "septynių apskritimų mokyklas," išdėstytas Havonos grandinių pagrindiniuose pasauliuose. O iš pagrindinių pasaulių jie yra priimami į "įstatymo etikos ir Aukštybės metodo koledžą," Rojaus lavinimo mokyklą Juridinių Patarėjų tobulinimui.

Šitie patarėjai yra daugiau negu juridiniai ekspertai; jie yra taikomosios teisės studentai ir mokytojai, visatos įstatymų, taikomų visų tų, kurie gyvena toli nusidriekusioms kūrinių milžiniškose sferose, gyvenimams ir likimams. Laikui einant, jie tampa laiko ir erdvės gyvosiomis įstatymų bibliotekomis, užkirsdami kelią begaliniams vargams ir nereikalingiems uždelsimams, laiko asmenybės aiškindami tai, kokios procedūros formos ir būdai yra labiausiai priimtini amžinybės valdovams. Jie sugeba taip patarti erdvės darbininkams, kad jie galėtų veikti taip, jog tai derintųsi su Rojaus reikalavimais; jie yra visų tvarinių mokytojai, kas susiję su Kūrėjų metodais.

Tokia taikomosios teisės gyvoji biblioteka negalėtų būti sukurta; tokios būtybės turi būti išvystytos realiu patyrimu. Begalinės Dievybės yra egzistencialios, dėl to joms yra kompensuojama patyrimo stoka; jos žino viską dar net iki to laiko, kada viską patiria, bet šitų nepatirtinių žinių savo pavaldiems tvariniams jos neperteikia.

Juridiniai Patarėjai yra atsidavę tokiam darbui, kuris užkerta kelią uždelsimui, palengvina žengimą pirmyn, ir pataria, kad pasisektų. Visuomet yra *geriausias* ir *teisingas* kelias, kaip atlikti darbus; visuomet yra tobulumo metodas, dieviškasis būdas, ir šitie patarėjai žino, kaip mus visus nukreipti, kad surastume šią geresnį būdą.

Šitos nepaprastai išmintingos ir praktiškos būtybės visada yra artimai susijusios su Visuotinių Cenzorių tarnyste ir darbu. Melkizedekai yra aprūpinti tokiu pajėgiu korpusu. Sistemų, žvaigždynų, visatų, ir supervisatų sektorių valdovai yra visi gausiai aprūpinti šitais dvasinio pasaulio specialiais arba juridinio konsultavimo protais. Speciali grupė veikia kaip juridiniai patarėjai Gyvybės Nešėjams, patardama šitiems Sūnums dėl to leistino laipsnio, kuriuo galima nukrypti nuo nustatytos gyvybės paskleidimo tvarkos ir kitaip juos mokydama apie jų išskirtines teises ir veikimo mastą. Jie yra visų būtybių klasių patarėjai dėl visų dvasinio pasaulio transakcijų tinkamo panaudojimo ir metodų. Bet jie tiesiogiai ir asmeniškai nepalaiko ryšių su šių sferų materialiais tvariniais.

Be patarimų juridiniais klausimais, Juridiniai Patarėjai yra lygiai tiek pat atsidavę tam, kad veiksmingai aiškintų visus įstatymus, susijusius su tvariniais būtybėmis – fizinėmis, intelektualiomis, ir dvasinėmis. Jie yra prieinami Visuotiniams Sutaikytojams ir visiems kitiems, kurie trokšta sužinoti įstatymo tiesą; kitais žodžiais sakant, sužinoti, kokios galima tikėtis Dievybės Aukštybės reakcijos konkrečioje situacijoje, kada yra nustatyti fizinės, intelektualios, ir dvasinės tvarkos faktoriai. Jie net mėgina aiškinti Galutiniojo metodą.

Juridiniai Patarėjai yra parinktos ir patikrintos būtybės; aš nežinau nė vieno, kuris būtų nuklydęs į šalį. Uversoje mes neturime jokių dokumentų, liudijančių, kad jie kada nors būtų buvę nuteisti už išniekinimą tų dieviškųjų įstatymų, kuriuos jie taip sumaniai aiškina ir taip iškalbingai interpretuoja. Jų tarnystės sferai nėra nė vieno apribojimo, kuris būtų žinomas, taip pat iš tikrųjų jie neturėjo nė vieno apribojimo ir savo žengimui į priekį. Jie ir toliau tarnauja patarėjais net iki Rojaus vartų; visa įstatymo ir patyrimo visata jiems yra atvira.

5. DOKUMENTŲ SAUGOTOJAI ROJUJE

Iš tretinių supernafimų Havonoje, kai kurie iš vyresniųjų pagrindinių registruotojų yra parenkami Dokumentų Saugotojais, Šviesos Salos oficialiųjų archyvų laikytojais, tų archyvų, kurie yra kontrastas gyviesiems registro dokumentams žinių saugotojų protuose, kartais vadinamų "Rojaus gyvąja biblioteka."

Registruojantys apgyvendintų planetų angelai yra visų individualių dokumentų šaltinis. Kiek tai yra susiję tiek su oficialiais dokumentais, tiek su gyvaisiais dokumentais, tai per visas visas veikia kiti registruotojai. Nuo Urantijos iki Rojaus, egzistuoja abu registravimai: vietinėje visatoje, daugiau yra rašytinių dokumentų ir mažiau gyvųjų; Rojuje, daugiau yra gyvųjų dokumentų ir mažiau formaliųjų; Uversoje, ir vieni, ir kiti yra vienodai prieinami.

Organizuotame ir apgyvendintame kūrinėje kiekvienas reikšmingas atsitikimas yra registruojamas. Nors ne didesnės kaip vietinės svarbos įvykiai yra registruojami tiksliai vietiniu mastu, atitinkamai yra registruojami ir platesnės reikšmės įvykiai. Iš Nebadono planetų, sistemų, ir žvaigždynų viskas, kas turi svarbos visatai, yra siunčiama į Salvingtoną; ir iš tokių visatų sostinių šitie epizodai, kurie yra susiję su sektorių ir supervyriausybų reikalais, yra perduodami aukštesniam registravimui. Rojus taip pat turi atitinkamą supervisatos ir Havonos duomenų santrauką; ir šitą istorinį ir augantį pasakojimą apie visatų visatą saugo šitie išaukštinti tretiniai supernafimai.

Nors kai kurios iš šitų būtybių buvo pasiūstos į supervisatas tam, kad tarnautų Registravimų Vadovais, vadovaujančiais Dangiškųjų Registruotojų veiklai, bet niekada nė viena nebuvo perkelta iš savosios kategorijos nuolatinio sąrašo.

6. DANGIŠKIEJI REGISTRUOTOJAI

Jie yra tie registruotojai, kurie visus įrašus dubliuoja, padarydami pirminį dvasinį įrašą ir pusiau materialią kopiją – ką būtų galima pavadinti antruoju egzemplioriumi. Šitą jie gali daryti dėl savo ypatingo sugebėjimo vienu ir tuo pačiu metu valdyti tiek dvasinę, tiek materialią energiją. Dangiškieji Registruotojai nesukuriami tokiais; jie yra iš vietinių visatų pakilę serafimai. Septynių supervisatų būstinėse juos priima, klasifikuoja, ir paskiria į savo darbo sferas Registravimų Vadovų tarybos. Ten taip pat yra mokyklos Dangiškųjų

Registruotojų lavinimui. Uversoje mokyklai vadovauja Išminties Tobulintojai ir Dieviškieji Patarėjai.

Kada šie registruotojai visatos tarnystėje žengia į priekį, tada savo dvigubo registravimo sistemą jie ir toliau tęsia, šitokiu būdu visada savo įrašus padarydami prieinamus visoms būtybių klasėms, pradedant materialios kategorijos būtybėmis ir baigiant aukštosiomis šviesos dvasiomis. Jūsų pereinamoje patirtyje, kada kilsite iš šito materialaus pasaulio, tada visada galėsite

[282]▼

pasitikrinti, ir šiaip jau žinoti, savojo statuso sferos istoriją ir tradicijas.

Šie registruotojai yra išmėgintas ir išbandytas korpusas. Niekada man neteko išgirsti apie kokio nors Dangiškojo Registruotojo nuklydimą ir niekada nebuvo nustatyta, kad jie būtų registravimą sufalsifikavę. Jie yra pavaldūs dvigubam inspektavimui, jų registravimus įdėmiai tikrina išaukštinti jų bičiuliai iš Uversos ir Galingieji Žinianešiai, kurie patvirtina pirminių dvasinių įrašų labiau fizinių kopijų teisingumą.

Nors besivystančių registruotojų, dislokuotų pavaldžiose užregistruotose sferose Orvontono visatose, skaičius siekia trilijonų trilijonus, bet tų, kurie šį statusą yra pasiekę, kiekis Uversoje nesiekia aštuonių milijonų. Šitie vyresnieji arba baigusieji mokymąsi registruotojai yra laiko ir erdvės parengtų dokumentų saugotojai ir persiuntėjai supervisatose. Jų nuolatinė būstinė yra žiedinėje buveinėje, supančioje registravimų teritoriją Uversoje. Šitų dokumentų saugojimo jie niekada nepalieka kitiems; kaip individai jie gali išvykti, bet niekada neišvyksta dideliais kiekiais.

Kaip tie supernafimai, kurie yra tapę Dokumentų Saugotojais, taip ir Dangiškųjų Registruotojų korpusas, turi nuolatinį paskyrimą. Kada serafimai ir supernafimai kartą yra paskiriami į šitą tarnystę, tada jie liks atitinkamai Dangiškaisiais Registruotojais ir Dokumentų Saugotojais iki pilnutinio Dievo Aukščiausiojo įsmeninimo naujo ir modifikuoto administravimo dienos.

Uversoje šitie vyresnieji Dangiškieji Registruotojai gali parodyti įrašus apie viską, kas turi kosminės svarbos visame Orvontone nuo Dienų Senujų atvykimo tolimų laikų, tuo tarpu amžinojoje Saloje Dokumentų Saugotojai saugo tos valdos archyvus, kurie paliudija Rojaus transakcijas nuo Begalinės Dvasios įsmeninimo laikų.

7. MORONTINIAI KOMPANIONAI

Šitie vietinės visatos Motinos Dvasios vaikai yra draugai ir partneriai visų tų, kurie gyvena kylančiojo morontinį gyvenimą. Jie nėra tokie, be kurių negalima apsieiti kylančiojo realiame darbe, tvariniui žengiant į priekį, taip pat jie iš tikrųjų jokia prasme nepakeičia serafinių sargybinių, kurie dažnai lydi savo mirtinguosius partnerius kelionėje į Rojų. Morontiniai Kompanionai yra tiesiog kilnūs šeimininkai tiems, kurie tik pradeda ilgą kilimą į vidų. Jie taip pat yra sumanūs poilsio organizatoriai, ir šitame darbe jiems efektyviai padeda praeities vaizdo reguliuotojai.

Nors Nebadono morontiniuose mokymo pasauliuose jūs turėsite atlikti rimtų

ir vis sunkesnių užduočių, bet visada jums bus suteikti reguliarūs poilsio ir sugrįžimų į praeitį laikotarpiai. Per visą kelionę į Rojų visada bus laikas poilsiui ir dvasinei pramogai; o šviesos ir gyvenimo karjere visada būna laikas garbinimui ir naujam pasiekimui.

Šitie Morontiniai Kompanionai yra tokie draugiški partneriai, jog kada jūs pagaliau paliksite morontinio patyrimo paskutiniąją fazę, kada jūs rengsitės pradėti supervisatos dvasios jaudinantį patyrimą, tada jums tikrai bus gaila, jog šitie draugiški tvariniai negali jūsų lydėti, bet jie tarnauja išimtinai vietinėse visatose. Kylančiosios karjeros kiekvienoje pakopoje visos asmenybės, su kuriomis susitiksime, bus draugiškos ir malonios bendrauti, bet tol, kol sutiksime Rojaus Kompanionus, jūs nesurasite jokios kitos grupės, kuri būtų taip atsidavusi draugystei ir bendravimui.

[283]▼

Morontinių Kompanionų darbas yra išsamiau pavaizduotas tuose pasakojimuose, kurie aiškina jūsų vietinės visatos reikalus.

8. ROJAUS KOMPANIONAI

Rojaus Kompanionai yra sudėtinė arba surinkta grupė, sudaryta iš serafimų, sekonaformų, supernaformų, ir omniaformų gretų. Nors jie tarnauja tokį laikotarpį, kurį jūs laikytumėte nepaprasta laiko trukme, bet jų statusas nėra nuolatinis. Kada šitoji tarnystė yra užbaigta, kaip taisyklė (bet nebūtinai taip) jie sugrįžta į tas savo pareigas, kurias jie vykdė tuomet, kai buvo pakviesti į Rojaus tarnystę.

Angeliškųjų gausybių narius į šią tarnystę paskiria vietinių visatų Motinos Dvasios, supervisatų Atspindinčiosios Dvasios, ir Rojaus Madžestonas. Jie yra pakviečiami į centrinę Salą, o Rojaus Kompanionais juos paskiria viena iš Septynių Pagrindinių Dvasių. Šalia nuolatinio statuso Rojuje šita laikina Rojaus Kompanionų tarnystė yra aukščiausioji garbė, kuri kada nors buvo suteikta tarnaujančiosioms dvasioms.

Šitie parinkti angelai yra atsidavę kompanionų tarnystei ir yra paskiriami partneriais visoms būtybių klasėms, kurioms gali tekti vienoms būti Rojuje, daugiausia pakilusiems mirtingiesiems, bet taip pat ir visiems kitiems, kurie centrinėje Saloje yra vieni. Rojaus Kompanionai neturi nieko ypatingo, ką galėtų suteikti labui tų, su kuriais jie broliaujasi; jie tiesiog yra kompanionai. Beveik kiekviena kita būtybė, kurią jūs, mirtingieji, sutiksime gyvendami Rojuje – be savo bičiulių piligrimų – turės su jumis arba jums padaryti ką nors konkrečiau; bet šitie kompanionai yra paskiriami tiksliai tam, kad būtų su jumis ir bendrautų su jumis kaip asmenybės bičiuliai. Dažnai jiems tarnauti padeda kilnūs ir nuostabūs Rojaus Piliečiai.

Mirtingieji atvyksta iš rasių, kurios yra labai visuomeniškos. Kūrėjai gerai žino, jog "žmogui būti vienam nėra gerai," ir dėl to yra parūpinama draugija, net ir Rojuje.

Jeigu jūs, kaip pakilęs mirtingasis, tikrai pasiektumėte Rojų savo žemiškosios karjeros kompaniono ar artimo bičiulio draugijoje, arba, jeigu jūsų likimo serafinis sargybinis kartais tikrai atvyktų kartu su jumis arba jūsų lauktų,

tuomet jokio nuolatinio kompaniono jums nebūtų paskirta. Bet jeigu atvyksite vienas, tuomet kompanionas tikrai pasveikins jus, kada atsibusite iš baigiamojo laiko miego Šviesos Saloje. Net jeigu ir yra žinoma, kad jus lydės kažkas iš kilimo draugijos, tai laikini kompanionai bus paskirti tam, kad pasveikintų jus ant amžinųjų krantų ir palydėtų jus į rezervaciją, parengtą jūsų ir jūsų bičiulių priėmimui. Jūs galite būti tikri, kad jus šiltai pasveikins, kada jūs patirsite prisikėlimą amžinybėje ant amžinųjų Rojaus krantų.

Sutikimo kompanionai yra paskiriami tada, kada kylantysis paskutines dienas gyvena Havonos paskutinėje grandinėje, ir jie atidžiai tikrina mirtingojo kilmės ir kupino įvykių kilimo per erdvės pasaulius ir Havonos grandinės dokumentus. Kada laiko mirtinguosius jie pasveikina, tada jie jau būna gerai susipažinę su šitų atvykstančiųjų piligrimų karjera ir tuoj pat įrodo, jog yra užjaučiantys ir įdomūs kompanionai.

Tuo metu, kada Rojuje gyvensite kaip ikiužbaigtasis, jeigu dėl kokios nors priežasties jūs būtumėte tikrai atskirtas nuo savojo partnerio kilimo karjeroje – mirtingojo

[284]▼

ar serafinio – jums bus nedelsiant paskirtas Rojaus Kompanionas tam, kad patartų ir glaudžiai bendrautų. Kada jis kartą būna paskirtas atskirai gyvenančiam Rojuje pakilusiam mirtingajam, tada šis kompanionas pasilieka su šituo asmeniu tol, kol prie jo vėl prisijungia jo kilimo partneriai arba kol jis yra deramai įtraukiamas į Užbaigtumo Korpusą.

Rojaus Kompanionai paskiriami pagal savo laukimo eilę, išskyrus tai, kad pakilusiojo niekada neatiduodama į globą tokiame kompanionui, kurio prigimtis yra ne tokia, kaip jo supervisatos tipas. Jeigu Urantijos mirtingasis šiandien atvyktų į Rojų, tai jam būtų paskirtas pirmasis laukiantis kompanionas, kuris yra arba kilęs Orvontone, arba šiaip turintis Septintosios Pagrindinės Dvasios prigimtį. Dėl to omniafimai su pakilusiais tvariniais iš septynių supervisatų netarnauja.

Rojaus Kompanionai atlieka daug papildomų tarnysčių: Jeigu kylantysis mirtingasis kartais pasiektų centrinę visatą vienas ir, jam keliaujant per Havoną, kažkurioje Dievybės jaudinančio patyrimo fazėje sukluptų, tada deramu kursu jis būtų sugrąžintas į laiko visas, ir nedelsiant būtų duotas ženklas Rojaus Kompanionų rezervams. Vienas iš šitos kategorijos būtų paskirtas vykti kartu su nugalėtu piligrimu tam, kad būtų su juo, guostų jį, ir pakeltų jam nuotaiką, ir pasiliktų su juo tol., kol jis sugrįžtų į centrinę visatą, kad atnaujintų kilimą į Rojų.

Jeigu kylantysis piligrimas patyrė pralaimėjimą Dievybės jaudinančiame patyrimo tuo metu, kai per Havoną keliavo kylančiojo serafimo, mirtingojo karjeros angelo sargo, draugijoje, tuomet šis apsispręstų lydėti savo mirtingąjį partnerį. Šitie serafimai visada pasisiūlo ir jiems yra leidžiama lydėti savo ilgalaikius draugus atgal į laiko ir erdvės tarnystę.

Bet šitaip nebūna su dviem artimai susietais mirtingaisiais pakilusiaisiais:

Jeigu vienas pasiekia Dievą, tuo tarpu kitam laikinai nepasiseka, tai tas individas, kurį lydėjo sėkmė, nedvejodamas nusprendžia sugrįžti į evoliucinius kūrinius su nusivylusia asmenybe, bet šito daryti neleidžiama. Vietoje šito, duodama žinia Rojaus Kompanionų rezervams, ir parenkamas vienas iš savanorių tam, kad lydetų nusivylusį piligrimą. Tada savanoris Rojaus Pilietis būna susiejamas su mirtinguoju, kurį lydėjo sėkmė ir kuris leidžia laiką centrinėje Saloje, laukdamas pralaimėjusiojo draugo sugrįžimo iš Havonos, ir tuo metu jis moko kai kuriose Rojaus mokyklose, pateikdamas jaudinančio patyrimo pasakojimą apie evoliucinį pakilimą.

[Parengta Vieno Aukštojo Valdžioje iš Uversos.]

[285]▼

26 DOKUMENTAS

CENTRINĖS VISATOS TARNAUJANČIOSIOS DVASIOS

SUPERNAFIMAI yra Rojaus ir centrinės visatos tarnaujančiosios dvasios; jos yra Begalinės Dvasios vaikų žemiausios grupės aukščiausia kategorija – angeliškosios gausybės. Tokios tarnaujančiosios dvasios turi būti sutinkamos nuo Rojaus Salos iki laiko ir erdvės pasaulių. Organizuoto ir apgyvendinto kūrinio nė viena didesnė dalis nebūna be jų tarnystės.

1. TARNAUJANČIOSIOS DVASIOS

Angelai yra visos erdvės evoliucinių ir kylančiųjų valios tvarinių tarnaujantieji dvasiniai padėjėjai; jie taip pat yra šių sferų dieviškųjų asmenybių aukštesniųjų gausybių kolegos ir dirbantys partneriai. Visų kategorijų angelai yra atskiros asmenybės ir yra labai smarkiai individualizuoti. Jie visi turi didžiulį sugebėjimą tam, kad įvertintų praeities vaizdo reguliuotojų tarnavimą. Kartu su Erdvės Žinianešių Gausybėmis, tarnaujančiosios dvasios turi poilsio ir permainų periodus; jos yra labai bendraujančios prigimtys, ir turi tokį bendravimo sugebėjimą, kuris toli pranoksta žmogiškųjų būtybių bendravimo sugebėjimą.

Didžiosios visatos tarnaujančiosios dvasios yra klasifikuojamos taip:

1. Supernafimai.
2. Sekonafimai.
3. Tertiafimai.
4. Omniafimai.
5. Serafimai.
6. Cherubimai ir Sanobimai.
7. Tarpiniai Tvariniai.

Angeliškųjų kategorijų atskiri nariai visiškai nėra stacionarūs, kas susiję su asmeniu statusu visatoje. Tam tikrų kategorijų angelai kažkuriam laikotarpiui gali tapti Rojaus Kompanionais; kiti tampa Dangiškaisiais Registruotojais; dar kiti pakyla į Juridinių Patarėjų gretas. Kai kurie iš cherubimų gali siekti

serafinio statuso ir likimo, tuo tarpu evoliuciniai serafimai gali pasiekti kylančiųjų Dievo Sūnų dvasinius lygius.

Septynios tarnaujančiųjų dvasių kategorijos, kaip jos yra apreikštos, tam, jog būtų apie jas papasakota, pagal savo veikimo didžiausią svarbą kylantiesiems tvariniams, yra sugrupuotos taip:

1. *Centrinės Visatos Tarnaujančiosios Dvasios*. Trys *supernafimų* kategorijos tarnauja Rojaus-Havonos sistemoje. Pirminiai arba Rojaus supernafimai yra sukurti Begalinės Dvasios. Antrinė ir tretinė kategorijos,

[286]▼

tarnaujančios Havonoje, atitinkamai yra Pagrindinių Dvasių ir Grandinių Dvasių palikuonys.

2. *Supervisatų Tarnaujančiosios Dvasios* – sekonaifimai, tertiaifimai, ir omniaifimai. *Sekonaifimai*, Atspindinčiųjų Dvasių vaikai, įvairiai tarnauja septyniose supervisatose. *Tertiaifimai*, kilę iš Begalinės Dvasios, galiausiai yra atsidavę Sūnų Kūrėjų ir Dienų Senujų ryšio tarnystei. *Omniaifimus* drauge sukūrė Begalinė Dvasia ir Septyni Aukščiausieji Vykdytojai, ir jie yra išimtiniai pastarųjų tarnai. Šitos trys kategorijos bus aptariamoms kitame šitos serijos dokumente.

3. *Vietinių Visatų Tarnaujančiosios Dvasios* apima *serafimus* ir jų padėjėjus, *cherubimus*. Mirtingieji kylantieji pradinį ryšį užmezga su šitais Visatos Motinos Dvasios palikuonimis. *Tarpiniai tvariniai*, kilę iš apgyvendintų pasaulių, nevisiškai yra tikrosios angeliškosios kategorijos, nors funkciškai dažnai yra grupuojami su tarnaujančiosiomis dvasiomis. Jų istorija, su paaiškinimu apie serafimus ir cherubimus, yra pateikiama tuose dokumentuose, kurie aptaria jų vietinės visatos reikalus.

Visos angeliškųjų gausybių kategorijos yra atsidavusios įvairioms visatos tarnystėms; ir vienokiu arba kitokiu būdu jos tarnauja dangiškųjų būtybių aukštesnėms kategorijoms; bet būtent supernafimai, sekonaifimai, ir tertiaifimai, dideliais kiekiais, yra panaudojami tam, kad būtų palengvintas vis augančio tobulo kilimo planas laiko vaikams. Veikdamos centrinėje visatoje, supervisatose, ir vietinėse visatose, jos sudaro tą nepertrauktą dvasinių tarnų grandinę, kurią parūpino Begalinė Dvasia tam, kad būtų padedama ir vadovaujama visiems tiems, kurie per Amžinąjį Sūnų stengiasi pasiekti Visuotinį Tėvą.

Supernafimai “dvasiniu poliariškumu” yra apribojami tiksliai dėl vieno veikimo aspekto, dėl aspekto su Visuotiniu Tėvu. Jie gali dirbti po vieną, išskyrus tada, kada tiesiogiai panaudoja išskirtines Tėvo grandines. Kada jie gauna energiją atlikdami tiesioginę Tėvo tarnystę, tada supernafimai turi savanoriškai susivienyti į poras tam, kad galėtų veikti. Sekonaifimai yra lygiai taip pat apriboti ir priedo turi dirbti poromis tam, kad sinchronizuotųsi su Amžinojo Sūnaus grandinėmis. Serafimai gali dirbti po vieną kaip nutolusios ir

lokalizuotos asmenybės, bet į grandinę jie gali įsijungti tik tai tada, kada būna poliarizuoti kaip ryšio poros. Kada tokios dvasinės būtybės yra susietos kaip poros, tada apie vieną yra kalbama, kaip apie kitos papildinį. Papildantys ryšiai gali būti laikini; nebūtinai jie turi būti nuolatinio pobūdžio.

Šitų nuostabių šviesos tvarinių egzistencija yra palaikoma tiesiogiai paimant visatos pirminių grandinių dvasinę energiją. Urantijos mirtingieji šviesos energiją turi gauti per vegetatyvinį įsikūnijimą, bet angeliškosios gausybės į grandinę yra įjungtos; jos “turi maistą, apie kurį jūs nežinote.” Jos taip pat naudoja nuostabiųjų Trejybės Sūnų Mokytojų cirkuliuojančiais mokymais; jos žinias suvokia ir išmintį įsisavina didele dalimi labai panašiu metodu, kaip įsisavina gyvybės energiją.

2. GALINGIEJI SUPERNAFIMAI

Supernafimai yra sumanūs tarnai visiems būtybių tipams, kurie gyvena Rojuje ir centrinėje visatoje. Šitie aukštieji angelai yra sukurti trijose pagrindinėse kategorijose: pirminiai, antriniai, ir tretiniai.

[287]▼

Pirminiai supernafimai yra Bendrai Veikiančiojo išskirtiniai palikuonys. Savo tarnavimą maždaug po lygiai jie padalina tarp Rojaus Piliečių tam tikrų grupių ir visą laiką augančio pakilusiųjų piligrimų korpuso. Šitie amžinosios Salos angelai yra labai veiksmingi, padeda vystyti abiejų Rojaus gyventojų grupių esminį mokymą. Jie įneša didžiulį indėlį, kuris padeda šioms dviems unikalių visatos tvarinių grupėms suprasti vienai kitą – vienai, kuri yra dieviškojo ir tobulo valios tvarinio aukščiausias tipas, ir kitai, kuri yra valios tvarinio žemiausiojo tipo ištobulinta evoliucija visoje visatoje.

Pirminių supernafimų darbas yra toks unikalus ir išskirtinis, kad jis bus atskirai aptartas kitame dokumente.

Antriniai supernafimai yra kylančiųjų būtybių reikalų reguliuotojai Havonos septyniose grandinėse. Jie vienodai rūpinasi tuo, kad padėtų Rojaus Piliečių daugybės kategorijų, kurios ilgą laiką gyvena centrinio kūrinio pasaulių grandinėse, šviečiamuoju lavinimu, bet jų tarnystės šito aspekto mums neleidžiama aptarti.

Šitų aukštųjų angelų yra septyni tipai, kiekvienas iš jų yra kilęs iš vienos iš Septynių Pagrindinių Dvasių, ir savo prigimtimi yra atitinkamai sumodeliuotas. Kolektyviai, Septynios Pagrindinės Dvasios sukuria unikalių būtybių ir esybių daug skirtingų grupių, o kiekvienos kategorijos atskiri nariai prigimtimi yra palyginti vienodi. Bet kada tos pačios Septynios Dvasios kuria individualiai, tada dėl to atsiradusios kategorijos visada yra prigimtimi septinkartės; kiekvienos Pagrindinės Dvasios vaikai turi savo kūrėjo prigimtį ir atitinkamai skiriasi nuo kitų. Tokia yra antrinių supernafimų kilmė, o visų septynių sukurtų tipų angelai tarnauja visuose veiklos kanaluose, kurie yra atviri jų visai

kategorijai, daugiausia centrinės ir dieviškosios visatos septyniose grandinėse.

Kiekvienai iš septynių Havonos planetinių grandinių tiesiogiai vadovauja viena iš Septynių Grandinių Dvasių, kurios pačios yra kolektyvinis – dėl to vienodas – Septynių Pagrindinių Dvasių kūrinys. Nors šitos septynios papildomos Havonos dvasios turi Trečiojo Šaltinio ir Centro prigimtį, bet jos nebuvo pirminės modelinės visatos dalis. Jos ėmė veikti po pirminio (amžinojo) kūrinio, bet likus daug laiko iki Grandfandos laikų. Be jokios abejonės jos atsirado kaip Pagrindinių Dvasių kūrybinė reakcija į iškylantį Aukščiausiosios Būtybės tikslą, ir jos buvo pastebėtos veikiančios po to, kada buvo organizuota didžioji visata. Begalinė Dvasia ir visi jos kuriantieji padėjėjai, kaip visuotiniai koordinatoriai, atrodo, jog yra su kaupu apdovanoti tuo sugebėjimu, kad parodytų tinkamas kūrybines reakcijas į vienu metu vykstančius įvykius patirtinėse Dievybėse ir besivystančiose visatose.

Tretiniai supernafimai yra kilę iš šių Septynių Grandinių Dvasių. Kiekviena iš jų, atskiroje Havonos grandinėje, Begalinės Dvasios yra įgaliota sukurti pakankamą kiekį tretinės kategorijos superafinių tarnų tam, kad patenkintų centrinės visatos poreikius. Tuo metu, kai Grandinių Dvasios iki laiko piligrimų atvykimo į Havoną šių angeliškųjų tarnų sukūrė palyginus nedaug, tai Septynios Pagrindinės Dvasios antrinių supernafimų net nepradėjo kurti tol, kol nenusileido Grandfanda. Kadangi iš šių dviejų kategorijų senesnė yra tretinių supernafimų, todėl jie bus aptarti pirmiau.

[288]▼

3. TRETINIAI SUPERNAFIMAI

Šitie Septynių Pagrindinių Dvasių tarnai yra Havonos įvairių grandinių angeliškieji specialistai, o jų tarnystė skirta tiek kylantiesiems laiko piligrimams, tiek besileidžiantiesiems amžinybės piligrimams. Tobulo centrinio kūrinio šiame milijarde mokymosi pasauly, visų kategorijų jūsų superafiniai padėjėjai bus jums visiškai matomi. Ten jūs būsite, aukščiausiaja prasme, broliškos ir suprantančios būtybės, palaikančios abipusį ryšį ir jaučiančios abipusę simpatiją. Jūs taip pat visiškai atpažinsite ir nuostabiai broliausitės su besileidžiančiais piligrimais, Rojaus Piliečiais, kurie šitomis grandinėmis keliauja iš vidaus į išorę, patekdami į Havoną per pirmosios grandinės pagrindinį pasaulį, ir eina pirmyn link išorės į septintąją grandinę.

Kylantieji piligrimai iš septynių supervisatų pereina per Havoną priešinga kryptimi, patekdami per septintosios grandinės pagrindinį pasaulį, ir eina pirmyn į vidų. Nėra nustatyta jokio laiko limito kylančiųjų tvarinių žengimui į priekį iš pasaulio į pasaulį ir iš grandinės į grandinę, lygiai taip, kaip nėra nustatyta laiko trukmės, kuri būtų sutartinai paskirta gyventi morontiniuose pasauliuose. Bet tuo metu, kai tinkamai išsivysčiusiems individams gali nereikėti gyventi viename ar daugiau vietinės visatos mokymosi pasauly, tai nėra vienas piligrimas negali išvengti perėjimo per visas septynias vis didėjančio sudvasinimo Havonos grandines.

Tas tretinių supernafimų korpusas, kuris iš esmės yra paskirtas į laiko piligrimų tarnystę, klasifikuojamas taip:

1. *Harmonijos Prižiūrėtojai*. Turėtų būti akivaizdu, jog reikėtų tam tikros rūšies koordinuojančio poveikio, net tobuloje Havonoje, tam, kad būtų palaikoma sistema ir užtikrinama harmonija visame darbe parengiant laiko piligrimus savo vėlesniems Rojaus pasiekimams. Tokia yra tikroji harmonijos prižiūrėtojų misija – užtikrinti, jog viskas vyktų sklandžiai ir efektyviai. Kilę pirmojoje grandinėje, jie tarnauja per visą Havoną, o jų buvimas grandinėse reiškia, jog negali atsitikti nieko, kas būtų netinkama. Didžiulis sugebėjimas koordinuoti skirtingų rūšių veiklą, kurioje dalyvauja įvairių kategorijų asmenybės – net daugelio lygių – įgalina šituos supernafimus suteikti pagalbą, kada tik ir kur tik ji yra reikalinga. Jie milžinišku laipsniu prisideda prie laiko piligrimų ir amžinybės piligrimų abipusio supratimo.

2. *Pagrindiniai Registruotojai*. Šitie angelai yra sukurti antrojoje grandinėje, bet centrinėje visatoje veikia visur. Jie registruoja trigubai, parengdami dokumentus Havonos tikriesiems archyvams, savosios kategorijos dvasiniams archyvams, ir Rojaus oficialiesiems registrams. Priedo, tikrąją prasmę turinčias žinias jie automatiškai perduoda Rojaus gyvosioms bibliotekoms, pirminės supernafimų kategorijos žinių saugotojams.

3. *Programų Transliuotojai*. Trečiosios Grandinės Dvasios vaikai veikia per visą Havoną, nors jų oficiali būstinė yra paties išorinio apskritimo septyniadešimtojoje planetoje. Šitie pagrindiniai technikai yra centrinio kūrinio programų priėmėjai ir siuntėjai ir erdvės pranešimų apie visus Dievybės reiškinius Rojuje reguliuotojai. Kas yra pagrindinėse erdvės grandinėsi, jie gali panaudoti viską.

4. *Žinianešiai* atsiranda ketvirtojoje grandinėje. Jie raižo Rojaus-Havonos sistemą kaip visų pranešimų, kuriems reikalingas asmeninis perdavimas,

[289]▼

nešėjai. Jie tarnauja savo bičiuliams, dangiškosioms asmenybėms, Rojaus piligrimams, ir net pakilusioms laiko sieloms.

5. *Žinių Rinkimo Koordinatoriai*. Šitie tretiniai supernafimai, penktosios Grandinės Dvasios vaikai, visada yra broliško bendravimo tarp kylančiųjų ir besileidžiančiųjų piligrimų išmintingi ir jautrūs skatintojai. Jie tarnauja visiems Havonos gyventojams ir ypač kylantiesiems, suteikdami jiems naujausią informaciją, susijusią su visatų visatos reikalais. Asmeninių ryšių su programų transliuotojais ir atspindėtojais dėka, šitie Havonos “gyvieji laikraščiai” akimirksniu gauna visą informaciją, pereinančią per milžiniškas centrinės visatos žinių grandines. Jie žinias renka Havonos grafiniu būdu, kuris juos įgalina automatiškai per vieną valandą Urantijos laiku įsisavinti tiek informacijos, kiek jų pačiai greičiausiai telegrafinei technikai prireiktų tūkstančio metų.

6. *Transportinės Asmenybės*. Šitos būtybės, kilusios šeštojoje grandinėje, paprastai veikia

iš keturiasdešimtosios planetos pačioje išorinėje grandinėje. Būtent jos išgabena nusivylusius kandidatus, kuriems Dievybės jaudinančiame patyrimo laikinai nepasisekė. Jos yra pasiruošusios patarnauti visiems tiems, kurie turi atvykti ir vykti į Havonos tarnystę ir kurie nekeliauja erdve.

7. *Rezervinis Korpusas*. Pulsavimai darbe su pakilusiomis būtybėmis, Rojaus piligrimais, ir kitomis būtybių kategorijomis, gyvenančiomis Havonoje, verčia laikyti šituos supernafimų rezervus septintojo apskritimo, kur jie atsiranda, pagrindiniame pasaulyje. Jie yra sukuriami be specialios pakraipos ir yra kompetentingi imtis tarnystės savo tretinės kategorijos superafinių partnerių bet kokių pareigų ne tokiose atsakingose fazėse.

4. ANTRINIAI SUPERNAFIMAI

Antriniai supernafimai tarnauja centrinės visatos septynioms planetinėms grandinėms. Dalis iš jų yra atsidavę laiko piligrimų tarnystei, o pusė visos kategorijos yra paskirta mokyti Rojaus amžinybės piligrimus. Šitiems Rojaus Piliečiams, jų kelionėje per Havonos grandines, taip pat padeda Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso savanoriai, tokia tvarka vyravo nuo pat pirmosios užbaigtųjų grupės sudarymo.

Sutinkamai su jų periodišku paskyrimu į kylančiųjų piligrimų tarnystę, antriniai supernafimai dirba tokiose septyniose grupėse:

1. Piligrimų Pagalbininkų.
2. Aukštybės Vadovų.
3. Trejybės Vadovų.
4. Sūnaus Suradėjų.
5. Tėvo Vadovų.
6. Patarėjų ir Konsultantų.
7. Poilsio Papildytojų.

Kiekviena iš šitų dirbančiųjų grupių turi angelų iš visų septynių sukurtų tipų, o erdvės piligrimą visada moko antrinis supernafimas, kilęs iš

[290]▼

tos Pagrindinės Dvasios, kuri vadovauja to piligrimo gimtajai supervisatai. Kada jūs, Urantijos mirtingieji, pasieksite Havoną, tada jums tikrai vadovaus

supernafimai, kurių sukurtos prigimtys – kaip jūsų pačių išvystytos prigimtys – yra kilusios iš Orvontono Pagrindinės Dvasios. Ir kadangi jūsų globėjai yra kilę iš jūsų pačių supervisatos Pagrindinės Dvasios, tai jie yra ypatingai kvalifikuoti tam, kad suprastų, paguostų, ir padėtų jums visose jūsų pastangose siekiant Rojaus tobulumo.

Laiko piligrimus pro Havonos tamsiuosius gravitacijos kūnus į išorinę planetinę grandinę gabena sekonaformų pirminės kategorijos transportinės asmenybės, veikiančios iš septynių supervisatų būstinių. Didžioji dauguma serafimų, bet nevisi, kurie tarnauja planetoje arba vietinėje visatoje ir kurie buvo patvirtinti kilimui į Rojų, išsiskirs su savo mirtingaisiais partneriais prieš ilgą skrydį į Havoną ir iš karto pradės ilgą ir įtemptą mokymąsi dieviškajam paskyrimui, tikėdamiesi pasiekti, kaip serafimai, egzistencijos tobulumą ir tarnystės aukštumą. Ir tą jie daro, vildamiesi, jog su laiko piligrimais vėl susijungs tam, kad būtų laikomi tokiais, kurie amžinai eina tokių mirtingųjų keliu, kurie pasiekė Visuotinį Tėvą ir gavo paskyrimą į Užbaigtumo Korpuso neatskleistą tarnystę.

Piligrimas nusileidžia Havonos priėmimo planetoje, septintosios grandinės pagrindiniame pasaulyje, tikslai su vienu tobulumo apdovanojimu, tikslo tobulumu. Visuotinis Tėvas nurodė: “Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš.” Tai yra pritrenkiantis pakvietimas-nurodymas, transliuotas programoje erdvės pasaulių ribiniams vaikams. To paliepimo paskelbimas išjudino visos kūrinijos dangiškųjų būtybių bendradarbiavimo pastangas tam, kad padėtų įgyvendinti ir realizuoti Pirmojo Šaltinio ir Centro tą nuostabų nurodymą.

Kada, visuotinio išlikimo plano visų pagalbininkų gausybių tarnavimo dėka ir šituo tarnavimu, jus pagaliau atgabena į Havonos priėmimo pasaulį, tada jūs atvykstate, turėdami tikslai vienos rūšies tobulumą – *tikslo tobulumą*. Jūsų tikslas buvo visapusiškai įrodytas; jūsų įtikėjimas buvo išmėgintas. Jūs esate žinomas kaip atsparus nusivylimui. Net dėl nepasisekimo pamatyti Visuotinį Tėvą negali susvyruoti įtikėjimas ir rimtai sutrikti pasitikėjimas tokio pakilusio mirtingojo, kuris perėjo per tą patyrimą, per kurį turi pereiti visi, kad pasiektų tobulas Havonos sferas. Iki to meto, kada jūs pasieksite Havoną, jūsų nuoširdumas bus tapęs didingu. Tikslo tobulumas ir troškimo dieviškumas, su įtikėjimo atkaklumu, užtikrina jums įėjimą į nusistovėjusias amžinybės buveines; jūsų išlaisvinimas iš laiko neužtikrintumų yra visiškas ir užbaigtas; ir dabar jūs iš tiesų turite betarpiškai susidurti su Havonos problemomis ir Rojaus didybe tam, kad spręstumėte tai, ko jūs taip ilgai buvote mokomi laiko patirtinėse epochose erdvės pasaulių mokyklose.

Įtikėjimas pakilusiam piligrimui suteikė tikslo tobulumą, kuris laiko vaikus prileidžia prie amžinybės vartų. Dabar iš tikrųjų piligrimų pagalbininkai turi pradėti tą darbą, vystydami tą supratimo tobulumą ir tą suvokimo metodą, be kurių negali būti Rojaus asmenybės tobulumo.

Sugebėjimas suvokti yra mirtingojo leidimas į Rojų. Noras tikėti yra raktas į Havoną. Sūnystės priėmimas, bendradarbiavimas su viduje gyvenančiu Derintoju, yra evoliucinio išlikimo kaina.

5. PILIGRIMŲ PAGALBININKAI

Iš septynių antrinių supernafimų grupių, kurios yra sutinkamos, pirmoji yra piligrimų pagalbininkai, tos greitai suprantančios ir giliai užjaučiančios būtybės, kurios pasveikina tuos daug keliavusius erdvės pakilusiuosius centrinės visatos stabilizuotuose pasauliuose ir nusistovėjusioje sferoje. Tuo pačiu metu šitie aukštieji tarnai pradeda savo darbą Rojaus amžinybės piligrimams, iš kurių pirmieji į Havonos vidinės grandinės pagrindinį pasaulį atvyko vienu metu su Grandfandos nusileidimu išorinės grandinės pagrindiniame pasaulyje. Tomis tolimomis praeities dienomis piligrimai iš Rojaus ir laiko piligrimai pirmą kartą susitiko ketvirtosios grandinės priėmimo pasaulyje.

Šitie piligrimų pagalbininkai, veikiantys Havonos septintojo apskritimo pasauliuose, savo darbą kylantiems mirtingiesiems atlieka trijuose pagrindiniuose skyriuose: pirmame, Rojaus Trejybės aukščiausiojo supratimo; antrame, Tėvo-Sūnaus partnerystės dvasinio suvokimo; ir trečiame, Begalinės Dvasios intelektualaus suvokimo. Kiekviena iš šitų mokymo fazių yra padalinta į septynias šakas iš dvylikos mažesniųjų skyrių su septyniasdešimt pagalbinių grupių; ir kiekviena iš šitų septyniasdešimties pagalbinių mokymo grupių yra pateikiama vienu tūkstančiu klasifikacijų. Išsamesnis mokymas yra suteikiamas vėlesniuose apskritimuose, bet kiekvieno Rojaus reikalavimo pagrindų moko piligrimų pagalbininkai.

Tai, tuomet, yra pradinis arba elementarus kursas, kuris yra pateikiamas įtikėjimo dėka išmėgintiems ir daug keliavusiems erdvės piligrimams. Bet likus daug laiko iki atvykimo į Havoną, šitie pakilusieji laiko vaikai būna išmoke džiaugtis esant neužtikrintumui, nusiraminti esant nusivylimui, rodyti entuziazmą esant akivaizdžiam pralaimėjimui, stiprėti sunkumų akivaizdoje, rodyti nenugalimą drąsą didybės akivaizdoje, ir demonstruoti nepalenkiamą įtikėjimą, kada yra susiduriama su iššūkiu to, kas yra nepaaiškinama. Senų seniausiai šitų piligrimų šūkiu tapo: “Kartu su Dievu nieko – absoliučiai nieko – nėra neįmanoma.”

Kiekviena iš Havonos apskritimų laiko piligrimams yra konkretus reikalavimas; ir, nors kiekvieną piligrimą toliau moko supernafimas, kuris prigimtimi pritaikytas tam, kad padėtų pakilusiojo tvarinio tam konkrečiam tipui, bet tas kursas, kurį reikia įsisavinti, yra gana vienodas visiems pakilusiesiems, kurie pasiekia centrinę visatą. Šitas pasiekimo kursas yra kiekybinis, kokybinis, ir patirtinis – intelektualus, dvasinis, ir aukščiausias.

Havonos žieduose laikas turi mažai reikšmės. Apribotu būdu jis įsilieja į vystymosi galimybes, bet galutiniu juo ir aukščiausiu juo išmėginimu yra pasiekimas. Tą pačią akimirką, kada tik jūsų superafinis partneris manys, kad jūs esate kompetentingas tam, jog žengtumėte į vidų į kitą apskritimą, tada jūs būsite pristatytas į septintosios Grandinės Dvasios dvylikos padėjėjų akivaizdą. Čia iš jūsų bus paprašyta išlaikyti apskritimo išbandymus, kuriuos nustatė jūsų kilmės supervisata ir jūsų gimtoji vietinė sistema. Šito apskritimo dieviškumo pasiekimas vyksta pagrindiniame pasaulyje, ir jį sudaro kylančiojo piligrimo supervisatos Pagrindinės Dvasios dvasinis supratimas ir suvokimas.

Kada išorinio Havonos žiedo darbas yra užbaigtas, o pateiktas kursas yra

įsisavintas, tada piligrimų pagalbininkai savo subjektus nugabena į kito žiedo pagrindinį pasaulį ir atiduoda juos į aukštybės vadovų globą. Piligrimų pagalbininkai visada laikinai pasilieka tam, kad padėtų šį perkėlimą padaryti tiek maloniu, tiek naudingu.

[292]▼

6. AUKŠTYBĖS VADOVAI

Erdvės pakilusieji yra pavadinami “dvasiniais absolventais,” kada būna perkeliama iš septintojo žiedo į šeštąjį ir atiduodami į aukštybės vadovų tiesioginę priežiūrą. Šitų vadovų nereikėtų painioti su Absolventų Vadovais – priklausančiais Begalinės Dvasios Aukščiausiosioms Asmenybėms – kurie, su savo tarnais partneriais, visuose Havonos žieduose tarnauja tiek kylantiesiems, tiek besileidžiantiesiems piligrimams. Aukštybės vadovai veikia centrinės visatos tikrai šeštajame žiede.

Būtent šitame žiede pakilusieji pasiekia naują suvokimą apie Aukščiausiąjį Dieviškumą. Per savo ilgą karjerą evoliucinėse visatose laiko piligrimai patyrė vis augantį žinojimą apie laiko-erdvės kūrinių visagalės virškontrolės tikrovę. Čia, šitoje Havonos grandinėje, jie beveik priartėja prie to, kad sutiktų laiko-erdvės vienybės centrinės visatos šaltinį – Dievo Aukščiausiojo dvasinę tikrovę.

Aš esu tam tikra prasme pasimetęs dėl to, jog galėčiau paaiškinti, kas vyksta šitame apskritime. Kylantieji negali pajusti jokio įsmeinto Aukštybės buvimo. Tam tikrais atžvilgiais, nauji ryšiai su Septintąja Pagrindine Dvasia kompensuoja tai, kad negalima turėti ryšio su Aukščiausiąja Būtybe. Bet nepaisant to, jog mes negalime suvokti šito metodo, kiekvienas kylantysis tvarinys atrodo, jog patiria transformuojantį augimą, naują sąmonės integravimą, naują tikslo sudvasinimą, naują jautrumą dieviškumui, ką vargu ar būtų galima patenkinamai paaiškinti, nedarant prielaidos dėl Aukščiausiosios Būtybės neapreikštos veiklos. Tiems iš mūsų, kurie stebėjo šitas paslaptingas transakcijas, atrodo, jog tarsi Dievas Aukščiausiasis savo patirtiniams vaikams su didžiule meile dovanotų, iki jų patirtinių sugebėjimų pilnatvės ribų, tuos intelektualaus suvokimo, dvasinės išvalgos, ir asmenybės augimo padidėjimus, kurių jiems prireiks visose jų pastangose skverbiantis į Aukštybės Trejybės dieviškumo lygį tam, kad pasiektų amžinąsias ir egzistencialias Rojaus Dievybes.

Kada aukštybės vadovai mano, kad jų mokiniai yra subrendę žengimui į priekį, tada juos atgabena prieš komisiją iš septyniasdešimties narių, mišrią grupę, tarnaujančią egzaminuotojais šeštosios grandinės pagrindiniame pasaulyje. Po to, kada jie patenkina šitą komisiją savo suvokimu apie Aukščiausiąją Būtybę ir Aukštybės Trejybę, tada šitie piligrimai gauna patvirtinimą dėl pervedimo į penktąją grandinę.

7. TREJYBĖS VADOVAI

Trejybės vadovai yra laiko ir erdvės kylančiųjų piligrimų Havonos lavinimo penktojo žiedo nenuilstantys tarnai. Dvasiniai absolventai čia yra vadinami “kandidatais į Dievybės jaudinantį patyrimą,” kadangi būtent šitame žiede,

vadovaujant Trejybės vadovams, šitie piligrimai gauna išvystytą mokymą, susijusį su dieviškąja Trejybe, ruošiantis mėginimui pasiekti Begalinės Dvasios asmenybės atpažinimą. Ir čia kylantieji piligrimai suvokia, ką reiškia tikrasis mokymasis ir tikros intelektualios pastangos, kada jie ima suprasti pobūdį dar atkaklesnių ir nepalyginamai labiau įtemptų dvasinių pastangų, kurių prireiks tam, kad būtų patenkinti aukščiausiojo tikslo, nustatyto jiems pasiekti šitos grandinės pasauliuose, reikalavimai.

Patys ištikimiausi ir sumaniausi yra Trejybės vadovai; ir kiekvienas piligrimas gauna antrinio supernafimo, priklausančio šitai kategorijai, nedalinamą dėmesį ir džiaugiasi

[293]▼

visa jo meile. Laiko piligrimas niekada nesurastų pirmojo asmens iš Rojaus Trejybės, prie kurio galima prisitarti, jeigu pagalbos ir paramos nesuteiktų šitie vadovai ir gausybė kitų dvasinių būtybių, įsitraukusių į kylančiųjų mokymą apie būsimo jaudinančio patyrimo vykstant pas Dievybes prigimtį ir metodą.

Užbaigus mokymo kursą šitoje grandinėje, Trejybės vadovai savo mokinius nugabena į grandinės pagrindinį pasaulį ir atveda juos į vieną iš daugelio trivienių komisijų, kurios yra kandidatų keliauti pas Dievybes egzaminuotojai ir patvirtintojai. Šitas komisijas sudaro vienas iš užbaigtųjų bičiulių, vienas iš pirminių supernafimų kategorijos elgesio reguliuotojų, ir erdvės Atsiskyrusysis Žinianešys arba Sutrejbintas Rojaus Sūnus.

Kada pakilusioji siela realiai pradeda kelionę į Rojų, tada ją lydi tiktai šis tranzitinis trejetas: superafinis partneris, Absolventų Vadovas, ir visą laiką būnantis pastarojo tarnas. Šitos išvykos iš Havonos žiedų į Rojų yra išbandymų kelionės; kylantieji dar neturi Rojaus statuso. Jie negauna gyvenamojo statuso Rojuje tol, kol nebūna patyrę paskutiniojo laiko poilsio po to, kada būna pasiekę Visuotinį Tėvą ir visiškai įveikę Havonos grandines. Tiktai po dieviškojo poilsio jie iš tikrųjų gauna “dieviškumo esmę” ir “aukštybės dvasią” ir šitokiu būdu iš tiesų pradeda veikti amžinybės žiede ir Trejybės akivaizdoje.

Kylančiajam tranzitinio trejeto kompanionai nėra reikalingi tam, kad įgalintų jį nustatyti Trejybės dvasinio spindėjimo geografinį buvimą, vietoje šito jie yra reikalingi tam, kad piligrimui suteiktų visą įmanomą pagalbą jo sunkioje užduotyje atpažįstant, suprantant, ir suvokiant Begalinę Dvasią užtektinai, jog tai sudarytų asmenybės atpažinimą. Bet kuris pakilęs piligrimas Rojuje gali nustatyti Trejybės geografinę arba buvimo vietą, didžioji dauguma sugeba užmegzti ryšį su Dievybių, ypač Trečiojo Asmens, intelektualia tikrove, bet nevysi gali atpažinti arba bent iš dalies suvokti Tėvo ir Sūnaus dvasinio buvimo tikrovę. Dar sunkiau yra net minimaliai dvasiškai suvokti Visuotinį Tėvą.

Iš tiesų retai kada Begalinės Dvasios ieškojimas nepavyksta, o kada jų pavaldiniai sėkmingai įveikia šitą Dievybės pažinimo fazę, tada Trejybės vadovai pasirengia perkelti juos į Sūnaus suradėjų tarnystę Havonos ketvirtajame žiede.

8. SŪNAUS SURADĖJAI

Havonos ketvirtoji grandinė kartais yra vadinama “Sūnų grandinė.” Iš šitos grandinės pasaulių kylantieji piligrimai vyksta į Rojų, kad pasiektų supratingą ryšį su Amžinuoju Sūnumi, tuo tarpu besileidžiantieji piligrimai šitos grandinės pasauliuose pasiekia laiko ir erdvės Sūnų Kūrėjų prigimtį ir misijos naują suvokimą. Šitoje grandinėje yra septyni pasauliai, kuriuose Rojaus Mykolų rezervinis korpusas turi specialią abipusio tarnavimo tiek kylantiesiems, tiek besileidžiantiems piligrimams tarnystės mokyklą; ir būtent šituose Sūnų Mykolų pasauliuose laiko piligrimai ir amžinybės piligrimai prieina prie pirmojo tikrai abipusio vienas kito supratimo. Daugeliu atžvilgių šitos grandinės patyrimai yra labiausiai intriguojantys per visą gyvenimą Havonoje.

[294]▼

Sūnaus suradėjai yra superafiniai tarnai ketvirtosios grandinės kylantiesiems piligrimams. Priedo prie bendro darbo, ruošiant savo kandidatus suvokimui apie Amžinojo Sūnaus ryšius su Trejybe, šitie Sūnaus suradėjai turi taip išsamiai mokytį savo globotinius, kad šiems visiškai pasisektų: pirma, adekvačiai dvasiškai suvokti Sūnų; antra, patenkinamai atpažinti Sūnaus asmenybę; ir trečia, tinkamai atskirti Sūnų nuo Begalinės Dvasios asmenybės.

Pasiekus Begalinę Dvasią, daugiau nebebūna jokių egzaminų. Vidinių žiedų išbandymai yra piligrimų kandidatų, kada juos apgaubia Dievybių apkabinimas, veiksmai. Žengimą pirmyn nulemia grynai individo dvasingumas, ir niekas kitas, išskyrus Dievą, nedrįsta spręsti apie jo turėjimą. Nesėkmės atveju niekada nepateikiama jokių priežasčių, taip pat nei patiems kandidatams, nei jų įvairiems mokytojams ir vadovams niekada nepriekaištaujama ir jie nekritikuojami. Rojuje, nepasisekimas niekada nelaikomas pralaimėjimu; į atidėjimą niekada nežiūrima kaip į gėdą; laiko akivaizdūs nepasisėkimai niekada nėra supainiojami su reikšmingais amžinybės uždelsimais.

Nedaugelis piligrimų patiria uždelsimą tariamoje nesėkmėje, siekiant Dievybės pažinimo. Beveik visi pasiekia Begalinę Dvasią, nors kartais koks piligrimas iš pirmosios supervisatos patiria nesėkmę pirmuoju bandymu. Piligrimai, kurie pasiekia Dvasią, retai kada nesuranda Sūnaus; tie, kuriems iš tiesų nepavyksta pažinti pirmuoju mėginimu, tie beveik visi yra kilę iš trečiosios ir penktosios supervisatų. Didžioji dauguma tų, kuriems nepasisėkė pasiekti Tėvo pirmuoju mėginimu, po to, kada jie būna suradę tiek Dvasią, tiek Sūnų, yra kilę iš šeštosios supervisatos, nors nedaugelis tų, kuriems lygiai taip pat nepavyko, yra kilę iš antrosios ir trečiosios supervisatų. Ir visa tai atrodo aiškiai pažymi, jog yra kažkokia rimta ir pakankama priežastis dėl šitų akivaizdžių nepasisėkimų; tikrovėje, tiesiog neišvengiamų uždelsimų.

Tie kandidatai, kurie, siekdami Dievybės pažinimo, pralaimėjo, yra atiduodami į užduoties vyresniųjų, pirminių supernafimų grupės, jurisdikciją ir yra sugrąžinami į erdvės sferų darbą ne trumpesniam kaip vieno tūkstantmečio laikotarpiui. Jie niekada nesugrįžta į savo gimtąją supervisatą, bet visada vyksta į tą superkūrinį, kuris yra pats palankiausias jų naujam mokymui, rengiantis antrajam Dievybės jaudinančiam pažinimui. Po šitos tarnystės, skriedami patys,

jie sugrįžta į Havonos išorinį žiedą, juos nedelsiant palydi į tą žiedą, kuriame jų karjera buvo nutraukta, ir iš karto jie atnaujiną savo pasirengimą jaudinančiam Dievybės patyrimui. Iš tiesų niekada nebūna taip, kad antriniam supernafimams nepavyktų sėkmingai vesti savo globotinių antrojo mėginimo metu, ir tie patys superafiniai tarnai ir kiti vadovai visada lydi šitos kandidatų šito antrojo jaudinančio patyrimo metu.

9. TĖVO VADOVAI

Kada piligrimo siela pasiekia Havonos trečiąjį žiedą, tada ją pradeda mokyti Tėvo vadovai, vyresni, labai kvalifikuoti, ir labiausiai patyrę iš superafinių tarnų. Šitos grandinės pasauliuose Tėvo vadovai turi išminties mokyklas ir metodo koledžus, kuriuose visos būtybės, gyvenančios centrinėje visatoje, tarnauja mokytojais. Neignoruojama niekas, kas galėtų pasitarnauti laiko tvariniui šitame transcendentiniame jaudinančiame patyrimo siekiant amžinybės.

Visuotinio Tėvo pasiekimas yra leidimas į amžinybę, nepaisant likusiųjų žiedų, kuriais bus keliaujama. Dėl to tai yra reikšminga

[295]▼

proga trečiojo žiedo pagrindiniame pasaulyje, kada tranzitinis trejetas paskelbia, jog greitai prasidės paskutinis rizikingas laiko išbandymas; jog dar vienas laiko tvarinys siekia patekti į Rojų per amžinybės vartus.

Laiko išmėginimas yra beveik užbaigtas; lenktynės dėl amžinybės buvo nubėgtos. Netikrumo dienos baigiasi; pagunda abejoti nyksta; nurodymui būti *tobulu* buvo paklūsta. Iš protingos egzistencijos dugno laiko tvarinys ir materiali asmenybė pakilo per erdvės evoliucines sferas, šitokiu būdu įrodydama kilimo plano tinkamumą, ir tuo pačiu metu amžiams pademonstruodama Visuotinio Tėvo nurodymo savo žemiems tvariniams tokiais žodžiais: "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš" teisingumą ir teisumą.

Žingsnis po žingsnio, gyvenimas po gyvenimo, pasaulis po pasaulio pakilusiojo karjera buvo įvaldyta, ir Dievybės tikslas buvo pasiektas. Išlikimas yra pilnas tobulumo, o tobulumas yra pripildytas iki kraštų dieviškumo aukštybės. Laikas yra pradingęs amžinybėje; erdvę praryja garbinimo tapatybė ir harmonija su Visuotiniu Tėvu. Havonos programos akimirksniu paskleidžia erdvės pranešimus apie šlovę, gerąsias naujienas, jog tikrų tikriausiai gyvulinės prigimtys ir materialios kilmės sąmoningi tvariniai, evoliuciniu pakilimu, tapo tikrovėje ir amžinai išstobulintais Dievo sūnumis.

10. PATARĖJAI IR KONSULTANTAI

Antrojo žiedo superafiniai patarėjai ir konsultantai yra laiko vaikų instruktoriai, kas susiję su amžinybės karjera. Rojaus pasiekimas sukuria naujos ir aukštesnės kategorijos pareigas, o gyvenimas antrajame žiede suteikia daug galimybių tam, kad būtų gautas šitų atsidavusiųjų supernafimų naudingas patarimas.

Tie, kuriems pirmu mėginimu Dievybės pasiekti nepavyksta, iš nesėkmės žiedo yra pervedami tiesiai į antrąjį žiedą prieš tai, kada jie būna sugražinami į supervisatos tarnystę. Tokiu būdu patarėjai ir konsultantai taip pat tarnauja šitų nusivylusių piligrimų patarėjais ir guodėjais. Jie ką tik susidūrė su savo didžiausiu nusivylimu, niekuo neišsiskiriančiu iš ilgo sąrašo tokių patyrimų, kada per juos kaip kopėčiomis jie lipo iš chaoso į šlovę – išskyrus jo didumą. Tai yra tie, kurie patirtinę taurę išgėrė iki dugno; ir aš stebėjau juos laikinai sugrįžtančius į supervisatų tarnystes kaip aukščiausiojo tipo mylinčius pagalbos suteikėjus laiko ir laikinų nusivylimų vaikams.

Po ilgo gyvenimo antrojoje grandinėje nusivylimo subjektus egzaminuoja tobulumo tarybos, esančios šito žiedo pagrindiniame pasaulyje, ir jie gauna patvirtinimą, jog Havonos išbandymą išlaikė; ir šitai, kiek tai yra susiję su nedvasiniu statusu, jiems suteikia tą patį statusą laiko visatose, tarsi jiems iš tikrųjų būtų pasisekė ir Dievybės jaudinančiame patyrimo. Tokių kandidatų dvasia buvo visiškai priimtina; jų nepasisekimas buvo susijęs su jų požiūrio metodo kažkuria faze arba su jų patirtinės praeities kažkuria dalimi.

Tuomet apskritimo patarėjai juos nugabena pas užduočių Rojuje vadovus, ir jie būna sugražinami į laiko tarnystę erdvės pasaulyuose; ir jie su džiaugsmu ir malonumu vyksta į ankstesniųjų dienų ir amžių užduotis. Vėliau jie sugrįš į savo didžiausio nusivylimo žiedą ir iš naujo pamėgins pažinti Dievybę.

[296]▼

Tiems piligrimams, kuriems pasisekė antrajame žiede, evoliucinio neužtikrintumo jausmas yra pasibaigęs, bet amžinosios užduoties jaudinantis patyrimas dar nėra prasidėjęs; ir nors gyvenimas šitame žiede yra visiškai malonus ir labai naudingas, jam kažkiek stinga ankstesniųjų žiedų jaudinančio laukimo entuziazmo. Daug yra tokių piligrimų, kurie, tokiu metu, su džiugiu pavydu prisimena ilgą ilgą praeities kovą, tikrai norėdami, kad jie kažkaip galėtų sugrįžti į laiko pasaulius ir vėl viską pradėti iš pradžių, lygiai taip, kaip ir jūs mirtingieji, artėjant senyvam amžiui, kartais prisimenate jaunystės ir ankstesnio gyvenimo kovas ir iš tiesų norite, jog savo gyvenimą galėtumėte nugyventi dar kartą.

Bet keliavimas pačiu vidiniu apskritimu yra kaip tik priešakyje, ir tuoj po šito pasibaigs paskutinysis kelionės miegas ir prasidės amžinosios karjeros naujasis jaudinantis patyrimas. Patarėjai ir konsultantai antrajame žiede pradeda savo subjektų parengimą šitam didžiuliui ir baigiamajam poilsiui, šiam neišvengiamam miegui, kuris visą laiką įsiterpia tarp kylančiojo karjeros epochinių etapų.

Kada tie kylantieji piligrimai, kurie yra pasiekę Visuotinį Tėvą, užbaigia antrojo apskritimo patyrimą, tada visą laiką juos lydintys Absolventų Vadovai išleidžia įsakymą, įleidžiantį juos į paskutinįjį apskritimą. Šitie vadovai savo subjektus asmeniškai gabena į vidinį žiedą, ir ten juos atiduoda, kad juos globotų poilsio papildytojai, paskutinioji iš tų antrinių supernafimų kategorijų, kurios yra paskirtos laiko piligrimų patarnavimui Havonos pasaulių grandinėse.

11. POILSIO PAPILDYTOJAI

Paskutinėje grandinėje didelė dalis kylančiojo laiko yra skirta gyvenimo Rojuje būsimų problemų tolimesniam studijavimui. Milžiniška ir įvairi būtybių gausybė, kurios didžioji dauguma nėra apreikšta, yra Havonos pasaulių šito vidinio žiedo nuolatiniai ir laikinieji gyventojai. Šitų įvairių tipų susimaišymas superafiniams poilsio papildytojams suteikia turtingą situacijomis aplinką, kurią jie efektyviai panaudoja tam, kad palengvintų kylančiųjų piligrimų lavinimą, ypač kiek tai yra susiję su prisitaikymo prie tų daugelio būtybių grupių, su kuriomis netrukus jie turės susitikti Rojuje, problemomis.

Tarp tų, kurie gyvena šitoje vidinėje grandinėje, yra tvarinių sutrejbinti sūnūs. Pirminiai ir antriniai supernafimai yra šitų sūnų, įskaitant mirtingųjų užbaigtųjų sutrejbintus palikuonis ir Rojaus Piliečių panašius palikuonis, apjungto korpuso bendro tipo saugotojai. Kai kurie iš šitų sūnų yra Trejybės apkabinami ir pasiunčiami į supervyriausybes, kiti yra įvairiai paskiriami, bet didžioji dauguma yra surenkama į apjungtą korpusą vidinės Havonos grandinės tobuluose pasauliuose. Čia, vadovaujant supernafimams, juos kažkokiam ateities darbui rengia aukštųjų Rojaus Piliečių, kurie buvo, iki Grandfandos laikų, Dienų Amžinųjų pirmieji vykdomieji padėjėjai, specialus ir neįvardintas korpusas. Daug yra priežasčių manyti, kad šitos dvi unikalios sutrejbintų būtybių grupės tolumoje ateityje ketina dirbti drauge, ne mažesnė šito priežastis yra ir jų bendras likimas Sutrėjbintų Užbaigtųjų Rojaus Korpuso rezervuose.

Šitoje pačioje vidinėje grandinėje tiek kylantieji, tiek besileidžiantieji piligrimai broliaujasi vieni su kitais ir su tvarinių sutrejbintais sūnumis. Kaip ir jų tėvai, taip ir šitie sūnūs gauna daug naudos iš tarpusavio bendravimo, ir būtent ši ypatinga supernafimų misija yra tam, kad palengvintų ir užtikrintų sutrejbintų mirtingųjų užbaigtųjų sūnų ir sutrejbintų Rojaus Piliečių

[297]▼

sūnų broliškus ryšius. Superafiniai poilsio papildytojai ne tiek rūpinasi jų lavinimu, kiek skatina jų supratingą bendravimą su skirtingomis grupėmis.

Mirtingieji yra gavę Rojaus nurodymą: "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas yra jūsų Rojaus Tėvas." Šitiems sutrejbintiems bendrojo korpuso sūnums vadovaujantys supernafimai niekada nenustoja skelbė: "Supraskite savo pakilusius sielos brolius net taip, kaip juos pažįsta ir myli Rojaus Sūnūs Kūrėjai."

Mirtingasis tvarinys turi surasti Dievą. Sūnus Kūrėjas niekada nesustoja, kol nesuranda žmogaus – žemiausiojo valinio tvarinio. Be jokios abejonės, Sūnūs Kūrėjai ir jų mirtingieji vaikai ruošiasi kažkokiai ateities ir nežinomai tarnystei visatoje. Ir vieni, ir kiti nukeliauja patirtinės visatos gama, ir šitaip yra lavinami ir mokomi savo amžinajai misijai. Per visas visas vyksta šitas unikalus to, kas yra žmogiška ir dieviška, suliejimas, tvarinio ir Kūrėjo sumaišymas.

Nemažstantys mirtingieji į dieviškojo gailestingumo ir švelnumo pasireiškimą, ypač silpnųjų atžvilgiu ir vargingųjų labui, žvelgė kaip į antropomorfinio Dievo ženklą. Kokia klaida! Vietoje šito iš tikrųjų tokius gailestingumo ir atkaklumo

pasireiškimus žmogiškosios būtybės turėtų laikyti įrodymu, jog mirtingojo žmogaus viduje gyvena gyvojo Dievo dvasia; jog tvarinį, pagaliau, motyvuoja dieviškumas.

Baigiantis gyvenimui pirmajame žiede, kylantieji piligrimai pirmiausia susitinka su supernafimų pirminės kategorijos poilsio tyrėjais. Tai yra Rojaus angelai, atvykstantys pasveikinti tų, kurie stovi ties amžinybės slenksčiu, ir užbaigti jų parengimą paskutiniojo prisikėlimo perėjimo miegui. Jūs dar realiai nesate Rojaus vaikas tol, kol nebūsite nukeliavęs per vidinį žiedą ir nebūsite patyręs amžinybės prisikėlimo iš laiko baigiamąjo miego. Išstbulintieji piligrimai pradeda šitą poilsį, eina miegoti, Havonos pirmajame žiede, bet jie atsibunda ant Rojaus krantų. Iš visų, kurie pakyla į amžinąją Salą, tiksliai tie, kurie atvyksta šitokiu būdu, yra amžinybės vaikai; likusieji vyksta kaip lankytojai, kaip svečiai be gyvenamojo statuso.

Ir dabar, Havonos karjeros viršūnėje, kada jūs mirtingieji einate miegoti vidinės grandinės pagrindiniame pasaulyje, jūs neinate poilsio vieni, kaip tą jūs darėte savo kilmės pasaulyuose, kada užsimerkėte mirtingojo mirties natūraliam miegui, taip pat, kaip ir tada, kada jūs pradėjote ilgą perėjimo transą, ruošiantis kelionei į Havoną. Dabar, kada jūs rengiatės pasiekimo poilsui, šalia jūsų vyksta jūsų ilgalaikis partneris pirmajame žiede, galingasis poilsio papildytojas, kuris ruošiasi pasinerti į šitą poilsį su jumis kaip Havonos duota garantija, kad jūsų perėjimas yra užbaigtas, ir kad jūs laukiate tiksliai baigiamųjų tobulumo potėpių.

Jūsų pirmasis perėjimas buvo iš tiesų mirtis, antrasis perėjimas buvo idealus miegas, o dabar trečioji metamorfozė yra tikrasis poilsis, amžių atsipalaidavimas.

[Pateikta Išminties Tobulintojo iš Uversos.]

[298]▼

27 DOKUMENTAS

PIRMINIŲ SUPERNAFIMŲ TARNAVIMAS

PIRMINIAI supernafimai yra Dievybių dangiškieji tarnai amžinojoje Rojaus Saloje. Niekada iš tiesų nebuvo žinoma, kad jie būtų kada nors nuklydę iš šviesos ir teismo kelių. Jų sąrašas yra pilnas; nuo amžinybės nė vieno iš šitos nuostabios gausybės nebuvo prarasta. Šitie aukštieji supernafimai yra tobulos būtybės, aukščiausiojo tobulumo, bet jie nėra absonitai, taip pat jie iš tiesų nėra ir absoliutūs. Būdami iš tobulumo esmės, šitie Begalinės Dvasios vaikai dirba pasikeisdami ir savanoriškai visose savo daugiapusių pareigų fazėse. Jie nedirba plačiai už Rojaus ribų, nors tikrai dalyvauja centrinės visatos įvairiuose tūkstantmečio susitikimuose ir grupių susijėimuose. Jie taip pat vyksta kaip Dievybės specialūs žinianešiai, ir dideliais kiekiais jie pakyla tam, kad taptų Juridiniais Patarėjais.

Pirminiai supernafimai taip pat yra paskiriami vadovauti toms serafinėms gausybėms, kurios tarnauja pasaulyuose, izoliuotuose dėl maišto. Kada Sūnus Kūrėjas yra padovanojamas tokiame pasaulyje, kada savo misiją jis užbaigia, kada pakyla pas Visuotinį Tėvą, kada yra priimamas ir kada sugrįžta kaip šito

izoliuoto pasaulio akredituotas išlaisvintojas, tada užduočių vadovai visada įgalioja pirminį supernafimą prisiimti vadovavimą tarnaujančiosioms dvasioms, kurios budi iš naujo atkurtoje sferoje. Šitos specialiosios tarnystės metu supernafimai periodiškai yra keičiami rotaciniu principu. Dabartinis "serafimų vadovas" Urantijoje yra antrasis iš šitos kategorijos, kuris turi budėti nuo Kristaus Mykolo savęs padovanojimo laikų.

Nuo amžinybės pirminiai serafimai tarnauja Šviesos Saloje, ir su vadovavimo misijomis vyksta į erdvės pasaulius, bet taip, kaip dabar yra suklasifikuoti, jie veikia tikrai nuo to meto, kada laiko piligrimai iš Havonos atvyko į Rojų. Šitie aukštieji angelai dabar daugiausia tarnauja tokiose septyniose tarnystės kategorijose:

1. Garbinimo Vadovų.
2. Filosofijos Mokytojų.
3. Žinių Saugotojų.
4. Elgesio Reguluotojų.
5. Etikos Aiškintojų.
6. Užduočių Vadovų.
7. Poilsio Skatintojų.

Tikrai tada, kada kylantieji piligrimai realiai pasiekia Rojaus gyvenamąjį statusą, jie iš tikrųjų patenka į tiesioginę šitų supernafimų įtaką, ir tada, vadovaujant šitiems angelams atvirkštine jų išvardijimo tvarka, jie pereina per mokymo patyrimą. Tai yra, savo Rojaus karjerą jūs pradėsite, mokant poilsio skatintojams,

[299]▼

o pasibaigus vienas po kito einantiems laikotarpiams su įsiterpiančiomis kategorijomis, šitą mokymo periodą užbaigiate su garbinimo vadovais. Po šito jūs esate pasirengę pradėti užbaigtojo begalinę karjerą.

1. POILSIO SKATINTOJAI

Poilsio skatintojai yra Rojaus inspektoriai, kurie vyksta iš centrinės Salos į Havonos vidinę grandinę tam, kad ten bendradarbiautų su savo kolegomis, supernafimų antrinės kategorijos poilsio papildytojais. Esminis dalykas, kad būtų juntamas malonumas Rojuje, yra poilsis, dieviškasis poilsis; ir šitie poilsio skatintojai yra paskutiniai instruktoriai, kurie laiko piligrimus parengia susipažinimui su amžinybe. Savo darbą jie pradeda centrinės visatos baigiamajame pasiekimo apskritime, o jį tęsia tada, kada piligrimas atsibunda iš

paskutiniojo perėjimo miego, to miego, kuris perkelia erdvės tvarinį į amžinybės sferą.

Poilsis turi septinkartę prigimtį: Yra miego ir žaidimų poilsis žemesnėse gyvybės kategorijose, atradimas yra aukštesnėse būtybėse, ir garbinimą turi dvasinių asmenybių aukščiausiasis tipas. Tai pat yra normalus poilsis, kada pasipildoma energija, kada būtybės iš naujo pasikrauna fizine ir dvasine energija. Ir tada yra perėjimo miegas, nesąmoningas gilus miegas, kada būnate įserafimuoti, kai vykstate iš vienos sferos į kitą. Nuo visų šitokių miegų visiškai skiriasi tas gilus metamorfozės miegas, perėjimo poilsis iš vieno būtybės etapo į kitą, iš vieno gyvenimo į kitą, iš vienos egzistencijos būsenos į kitą, tas miegas, kuris visada lydi perėjimą iš realaus visatos statuso kaip kontrastas evoliucijai per bet kokio *statuso* įvairius etapus.

Bet paskutinis metamorfozinis miegas yra kažkas daugiau negu tie ankstesnieji perėjimo miegai, kurie pažymėdavo kylančiojo karjeros vienas po kito einančių statusų pasiekimus; šito miego dėka laiko ir erdvės vaikai iš tiesų keliauja per didžiausias laiko ir erdvės atkarpas tam, kad pasiektų gyvenamąjį statusą belaikėse ir beerdvėse Rojaus buveinėse. Poilsio skatintojai ir poilsio papildytojai yra lygiai tiek pat esminiai šitai transcendentinei metamorfozei, kiek serafimai ir su jais susieti tvariniai yra esminiai mirtingojo tvarinio išlikimui po mirties.

Jūs pradėdate poilsį paskutinėje Havonos grandinėje ir esate amžiams prikeliamas Rojuje. Ir kada jūs dvasiškai būsite iš naujo įasmenintas, tada jūs nedelsiant atpažinsite poilsio skatintoją, kuris pasveikina jus, atvykus ant amžinųjų krantų, kaip tą patį pirminį supernafimą, kuris sukėlė baigiamąjį miegą pačioje vidinėje Havonos grandinėje; ir jūs prisiminsite įtikėjimo paskutinįjį didįjį tarpsnį, kada jūs dar kartą pasirengėte patikėti savo tapatybės išsaugojimą į Visuotinio Tėvo rankas.

Paskutiniu laiko poilsiu buvo pasidžiaugta; paskutinis perėjimo miegas buvo patirtas; dabar jūs atsibundate amžinajam gyvenimui ant amžinosios buveinės krantų. "Ir tikrai daugiau miego nebebus. Dievo buvimas ir jo Sūnus yra prieš jus, ir amžinai jūs esate jo tarnai; jūs pamatėte jo veidą, o jo vardas yra jūsų dvasia. Nebus jokios nakties ten; ir jiems nereikia saulės šviesos, nes jiems šviesą suteikia Didysis Šaltinis ir Centras; jie gyvens visą laiką ir amžinai. Ir Dievas tikrai nušluostys visas ašaras nuo jūsų akių; tikrai daugiau nebebus mirties, nei liūdesio, nei verksmo, taip pat tikrai daugiau nebebus jokio skausmo, nes šie buvusieji dalykai išnyko."

[300]▼

2. UŽDUOČIŲ VADOVAI

Tai yra toji grupė, kurią kartas nuo karto paskiria supernafimų vadovas, "pirminis modelis angelas," tam, kad vadovautų šitų angelų visų trijų kategorijų – pirminių, antrinių, ir tretinių – organizacijai. Supernafimai, kaip organas, visiškai save valdo ir reguliuoja patys, išskyrus tas funkcijas, kurias atlieka visų jų vadovas, Rojaus pirmasis angelas, kuris šitoms visoms dvasinėms

asmenybėms vadovauja visą laiką.

Užduočių angelai su pašlovintaisiais mirtingaisiais Rojaus gyventojais prieš juos priimant į Užbaigtumo Korpusą turi daug reikalų. Studijavimas ir mokymasis nėra atvykusiųjų į Rojų išskirtiniai užsiėmimai; ikiužbaigtojo švietimo patyrimo Rojuje esminį vaidmenį taip pat vaidina ir tarnystė. Ir aš stebėjau, kada pakilusieji mirtingieji turi laisvalaikio periodų, tada jie rodo polinkį broliautis su superafinių užduočių vadovų rezerviniu korpusu.

Kada jūs mirtingieji kylantieji pasieksite Rojų, tada jūsų visuomeniniai santykiai bus daug daugiau negu ryšys su išaukštintų ir dieviškų būtybių gausybėmis ir su pašlovintųjų bičiulių mirtingųjų pažįstama gausybe. Jūs taip pat turite broliautis daugiau kaip su trimis tūkstančiais skirtingų Rojaus Piliečių kategorijų, su įvairiomis Transcendentalų grupėmis, ir su Rojaus gyventojų, nuolatinių ir laikinųjų, kitais gausiais tipais, kurie nebuvo apreikšti Urantijoje. Pabendravus su šiais galingais Rojaus intelektais, labai gaivu pabendrauti su angeliškaisiais proto tipais; laiko mirtingiesiems jie primena tą serafimą, su kuriuo jie palaikė tokius ilgalaikius santykius ir taip gaivinančiai bendravo.

3. ETIKOS AIŠKINTOJAI

Kuo aukščiau jūs kylate gyvenimo pakopomis, tuo daugiau dėmesio turi būti skiriama visatos etikai. Etikos suvokimas būna tada, kada bet kuris individas tiesiog suvokia tas teises, kurios egzistencijoje yra neatskiriamos nuo bet kurio kito ir nuo visų kitų individų. Bet dvasinė etika toli pranoksta mirtingojo ir net morontinę sampratą apie asmeninius ir grupinius santykius.

Laiko piligrimai etikos buvo deramai mokomi ir atitinkamai išmoko per savo ilgą kilmą į Rojaus šlovę. Kada šita į vidų kylanti karjera skleidėsi iš gimtųjų erdvės pasaulių, tada kylantieji prie savo visą laiką besiplečiančio visatos partnerių rato toliau pridėdavo grupę po grupės. Kada kiekviena nauja kolegų grupė pridėdavo dar vieną etikos lygį, kurį reikia pažinti ir jo laikytis tol, kol mirtingieji kylantieji pasiekia Rojų, tai jiems tikrai reikalingas kažkas, kas suteiktų naudingą ir draugišką patarimą, susijusį su etikos aiškinimais. Etikos jų mokyti nereikia, bet jiems iš tiesų reikia, kad būtų tinkamai *paaiškinta* tai, ko jie taip įtemptai mokėsi, kadangi jiems betarpiškai išskyla nepaprasta užduotis, kada jie susiduria su tuo, kas tokia didele dalimi yra nauja.

Etikos aiškintojai yra neįkainojami pagalbininkai atvykėliams į Rojų, padėdami jiems prisiderinti prie didingų būtybių gausybės grupių per tą gausų įvykiais laikotarpį, trunkantį nuo gyvenamojo statuso pasiekimo iki oficialaus priėmimo į Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą. Kylantieji piligrimai daugelį iš didelio skaičiaus Rojaus Piliečių tipų jau yra sutikę

[301]▼

Havonos septyniose grandinėse. Pašlovintieji mirtingieji taip pat yra patyrę artimą ryšį su bendrojo korpuso tvarinių sutrejbintais sūnumis vidinėje Havonos grandinėje, kur šitos būtybės gauna didelę dalį savojo išsilavinimo. Ir kitose grandinėse kylantieji piligrimai yra sutikę didelį skaičių Rojaus-Havonos sistemos neapreiktų gyventojų, kurie ten siekia grupinio lavinimo ruošdamiesi neatskleistoms užduotims ateityje.

Kiekviena dangiškoji draugystė būtinai yra abipusė. Kaip kylantieji mirtingieji jūs ne tik gaunate naudos iš šitų vienas po kito einančių visatos kompanijų ir iš tokio gausaus skaičiaus vis dieviškesnių partnerių kategorijų, bet taip pat ir jūs kiekvienai iš šitų broliškų būtybių ką nors perteikiate iš savo paties asmenybės ir patyrimo, kas kiekvieną iš jų amžiams padaro skirtingu ir geresniu dėl to, kad bendravo su kylančiuoju mirtinguoju iš laiko ir erdvės evoliucinių pasaulių.

4. ELGESIO REGULIUOTOJAI

Jau iki galo gavus paaiškinimus apie Rojaus santykių etiką – ne apie beprasmius formalumus ar dirbtinį kastų diktatą, bet vietoje šito apie neatskiriamus gero elgesio standartus – kylantiesiems mirtingiesiems naudinga gauti patarimą iš superafinių elgesio reguliuotojų, kurie naujiesiems Rojaus visuomenės nariams aiškina apie aukščiausių būtybių, kurios gyvena Šviesos ir Gyvenimo centrinėje Saloje, tobulą elgesį.

Harmonija yra centrinės visatos pagrindinis dalykas, o Rojuje vyrauja pajuntama tvarka. Tinkamas elgesys yra esminis tam, kad žinių dėka, per filosofiją, būtų žengiama pirmyn į spontaniško garbinimo dvasines aukštumas. Egzistuoja dieviškasis metodas, kaip prisiartinti prie Dieviškumo; ir šitą metodą galima įsisavinti tik tada, kada piligrimai atvyksta į Rojų. Jo dvasia buvo perteikta Havonos žieduose, bet laiko piligrimų mokymo baigiamuosius potėpius galima atlikti tik po to, kada jie realiai pasiekia Šviesos Salą.

Visas elgesys Rojuje yra visiškai spontaniškas, visomis prasmėmis jis yra natūralus ir laisvas. Bet vis tiek yra tinkamas ir tobulas veiklos būdas amžinojoje Saloje, ir elgesio reguliuotojai visą laiką yra šalia "peržengusiųjų pro vartus atvykėlių" tam, kad jiems paaiškintų ir šitaip juos vestų, kad šie jaustųsi tobulai patogiai, ir tuo pačiu metu įgalintų piligrimus išvengti to pasimetimo ir netikrumo, kuris priešingu atveju būtų neišvengiamas. Tik tokios tvarkos dėka galima išvengti begalinių nesusipratimų; o nesusipratimų Rojuje nebūna niekada.

Šitie elgesio reguliuotojai iš tiesų tarnauja pašlovintaisiais mokytojais ir vadovais. Jie daugiausia rūpinasi tuo, jog naujiesiems mirtingiesiems gyventojams aiškina beveik begalinę naujų situacijų ir nežinomų papročių gausybę. Nepaisant viso šio ilgalaikio pasirengimo ir ilgos kelionės į ten, Rojus vis dar neapsakomai keistas ir netikėtai naujas tiems, kurie pagaliau įgyja gyvenamąjį statusą.

5. ŽINIŲ SAUGOTOJAI

Superafiniai žinių saugotojai yra tie aukštieji "gyvieji laiškai," kuriuos žino ir skaito visi, kurie gyvena Rojuje. Jie yra dieviškieji tiesos įrašai, tikrųjų žinių gyvosios knygos. Jūs girdėjote apie įrašus "gyvenimo knygoje." Žinių saugotojai kaip tik ir yra tokios gyvosios knygos, tobulumo įrašai, įspausti dieviškojo gyvenimo amžinosiose lentelėse, ir aukščiausio

patikimumo. Tikrovėje jie yra gyvosios, automatinės bibliotekos. Visatų faktai yra neatskiriami nuo šitų pirminių supernafimų, iš tikrųjų jie yra įrašyti šituose angeluose; ir taip pat tai yra visiškai neįmanoma, kad kokia nors netiesa prisiglaustų šitų amžinybės tiesos ir laiko išminties tobulų ir gausiai pripildytų saugyklų protuose.

Šitie saugotojai amžinosios Salos gyventojams veda neoficialius aiškinimo kursus, bet pagrindinė jų funkcija yra patikslinimo ir patikrinimo funkcija. Bet kuris Rojaus gyventojas panorėjęs šalia savęs gali turėti konkretaus fakto ar tiesos, kurią jis panorėtų sužinoti, gyvąją saugyklą. Rojaus šiauriniame pakraštyje galima pasinaudoti gyvaisiais žinių suradėjais, kurie paskirs grupės reguliuotoją, turintį tą informaciją, kurios yra ieškoma, ir nedelsiant pasirodys spindinčios būtybės, kurios ir yra patys tie dalykai, kuriuos jūs norite sužinoti. Daugiau jums iš tiesų švietimo nebereikia ieškoti iš užrašytų puslapių; dabar su gyvąja išmintimi jūs bendraujate akis į akį. Dabar aukščiausias žinias jūs šitokiu būdu gaunate iš gyvųjų būtybių, kurios ir yra tų žinių galutiniai saugotojai.

Kada jūs surasite tą supernafimą, kuris yra tiksliai tai, ką jūs norite patikrinti, tada jums bus prieinami visi žinomi faktai apie visas visatas, nes šitie žinių saugotojai yra to milžiniško tinklo, kurį sudaro registruojantieji angelai, pradedant vietinių visatų ir supervisatų serafimais ir sekonafimais ir baigiant tretinių supernafimų pagrindiniais registruotojais Havonoje, galutinės ir gyvosios santraukos. Ir šita gyvoji žinių sankaupa skiriasi nuo Rojaus oficialių dokumentų, visuotinės istorijos sankaupinės santraukos.

Tiesos išmintis gimsta centrinės visatos dieviškume, bet žinios, patirtinės žinios, didžiąja dalimi savo pradžią gauna laiko ir erdvės sferose – dėl šito būtina palaikyti registruojančiųjų serafimų ir supernafimų toli nusidriekiančias supervisatų organizacijas, kurias remia Dangiškieji Registruotojai.

Šitie pirminiai supernafimai, nuo kurių yra neatskiriamos visatos žinios, taip pat yra atsakingi už žinių organizavimą ir klasifikavimą. Patys sudarydami visatų visatos gyvąsias pasitikrinimų bibliotekas, jie žinias suklasifikavo į septynias didžiąsias kategorijas, kurių kiekviena turi apie vieną milijoną poskyrių. Tas lengvumas, su kuriuo Rojaus gyventojai gali pasinaudoti šitomis milžiniškomis žinių atsargomis, yra visiškai žinių saugotojų savanoriškų ir išmintingų pastangų dėka. Šie saugotojai taip pat yra centrinės visatos išaukštinti mokytojai, savo gyvus lobius be atlygio suteikdami visoms būtybėms bet kurioje Havonos grandinėje, ir juos plačiai, nors netiesiogiai, panaudoja Dienų Senųjų teismai. Bet šita gyvoji biblioteka, kuri prieinama centrinei visatai ir supervisatoms, nėra prieinama vietiniams kūriniais. Tikrai netiesioginiu būdu ir atspindėjimu Rojaus žinių nauda iš tiesų yra užtikrinama ir vietinėse visatose.

6. FILOSOFIJOS MEISTRAI

Po aukščiausiojo pasitenkinimo garbinant eina filosofijos džiuginantis jaudulys. Niekada iš tikrųjų jūs nepakilsite tiek aukštai arba pirmyn nenueisite taip toli, kad tikrai nebeliktų tūkstančio paslapčių, kurias mėginant atskleisti nebūtų reikalinga panaudoti filosofiją.

Rojaus filosofijos meistrai džiaugiasi, vesdami jo gyventojų, tiek vietinių, tiek kylančiųjų, protus, mėginančius spręsti visatos problemas su pakylėtu jauduliu. Šitie superafiniai filosofijos meistrai yra "dangiškieji

[303]▼

išminčiai," išminties būtybės, kurios panaudoja žinių tiesą ir patyrimo faktus savo pastangose tam, kad įvaldytų tai, kas yra nežinoma. Su jais žinios pasiekia tiesą, o patyrimas pakyla į išmintį. Rojuje erdvės kylančiosios asmenybės patiria būties aukštumas: Jos turi žinių; jos žino tiesą; jos gali filosofuoti – mąstyti tiesą; jos net gali stengtis apimti Galutiniojo sampratas ir pamėginti suvokti Absoliutų metodus.

Rojaus didžiulės sferos pietiniame pakraštyje filosofijos meistrai veda išsamius kursus septyniadešimtyje funkcinų išminties skyrių. Čia jie diskutuoja apie Begalybės planus ir tikslus ir stengiasi visų tų, kurie turi priėjimą prie jų išminties, koordinuoti patyrimus, ir sukomponuoti žinias. Jie išvystė savo labai specializuotą požiūrį į įvairias visatos problemas, bet jų galutinės išvados visada būna visiškai suderintos.

Šitie Rojaus filosofai moko visais įmanomais mokymo metodais, įskaitant Havonos aukštesniąją grafinę techniką ir tam tikrus informacijos perdavimo Rojaus metodus. Visi šitie žinių perteikimo ir idėjų išreiškimo aukštesni būdai visiškai pranoksta net ir labiausiai išvystyto žmogiškojo proto suvokimo sugebėjimus. Vienos valandos mokymas Rojuje prilygtų dešimčiai tūkstančių metų taikant Urantijos žodžių-atminties metodiką. Jūs negalite suvokti tokių perdavimo metodų, ir tiesiog mirtingojo patyrimo nėra nieko, su kuo būtų galima juos palyginti, nieko, kas į juos panašėtų.

Filosofijos meistrai jaučia didžiausią malonumą perteikdami savo aiškinimą apie visatą visatą toms būtybėms, kurios pakilo iš erdvės pasaulių. Ir nors filosofija niekada negali būti savo išvadamis tokia nusistovėjusi, kaip žinių faktai ir patyrimo tiesos, bet vis vien, kada jūs būsite išklause šitų pirminių supernafimų amžinybės neišspręstų problemų ir Absoliutų veikimo aptarimą, tada jūs pajusite neabejotiną ir tvirtą pasitenkinimą, kas susiję su šiais neįsisavintais klausimais.

Šitie intelektualūs Rojaus siekiai nėra transliuojami laidose; tobulumo filosofija yra prieinama tik tai tiems, kurie dalyvauja asmeniškai. Aplink skriejantys kūriniai apie šituos mokymus sužino tik tai iš tų, kurie šitą yra patyrę ir kurie vėliau šitą išmintį yra nunešę išorėn į erdvės visas.

7. GARBINIMO RENGĖJAI

Garbinimas yra visų sukurtų protingų būtybių aukščiausioji privilegija ir pirmoji pareiga. Garbinimas yra sąmoningas ir džiaugsmingas veiksmas pripažįstant ir įvertinant Kūrėjų artimų ir asmeninių ryšių su savo tvariniais tiesą ir faktą. Garbinimo kokybę nulemia tvarinio suvokimo gilumas; ir kada žinios apie Dievų begalinį charakterį vystosi, tada garbinimo veiksmas tampa vis labiau visaapimančiu, kol galiausiai jis pasiekia aukščiausio patirtinio

pasitenkinimo ir pačio nuostabiausio malonumo, kuris yra žinomas sukurtoms būtybėms, šlovę.

Nors Rojaus Sala turi tam tikras garbinimo vietas, bet labiau panašu, kad ji visa yra milžiniška dieviškosios tarnystės šventoji vieta. Garbinimas yra pirmoji ir viešpataujanti aistra visų tų, kurie užkopia ant jo palaimingų krantų – tų būtybių, kurios

[304]▼

sužinojo apie Dievą užtektinai, kad pasiektų jo buvimą, spontaniškas jausmų kunkuliavimas. Žiedas po žiedo, per Havonos kelionę į vidų, garbinimas yra auganti aistra tol, kol Rojuje tampa būtina jo išraišką reguliuoti ir kitaip kontroliuoti.

Periodiški, spontaniški, grupiniai, ir kitokie ypatingi aukščiausiojo garbinimo ir dvasinio šlovinimo proveržiai, patiriami Rojuje, vyksta vadovaujant pirminių supernafimų specialiam korpusui. Vadovaujant šitiems garbinimo vadovams, tokia gili pagarba pasiekia tvarinio aukščiausiojo pasitenkinimo tikslą ir pakyla į didingos saviraiškos ir asmeninio džiugesio aukščiausiosios tobulybės aukštumas. Visi pirminiai supernafimai trokšta būti garbinimo vadovais; o visi kylantieji tvariniai amžinai norėtų pasilikti garbinimo būsenoje, jeigu užduočių vadovai šitų susibūrimų periodiškai nepaleistų. Bet nė vienos pakilusios būtybės niekada nėra prašoma įžengti į amžinosios tarnystės paskyrimą tol, kol ji garbindama nepasiekia visiško pasitenkinimo.

Būtent tai ir yra garbinimo vadovų užduotis, išmokyti pakilusius tvarinius garbinti taip, kad jie būtų įgalinti šitą pasitenkinimą gauti iš saviraiškos ir tuo pačiu metu sugebėti sutelkti dėmesį į Rojaus režimo esminę veiklą. Be garbinimo metodo pagerinimo vidutiniam mirtingajam, kuris pasiekia Rojų, prireiktų šimtų metų, kad jis visiškai ir patenkinamai išreikštų savo proto pritarimo ir pakilusiojo dėkingumo emocijas. Garbinimo vadovai atveria naujus ir iki tol nežinomus išraiškos horizontus taip, kad šitie nuostabūs erdvės iščių vaikai ir laiko kankiniai sugebėtų per daug trumpesnį laiką garbindami patirti visišką pasitenkinimą.

Ištisos visatos visų būtybių visi sugebėjimai, kurie gali suintensyvinti ir išaukštinti saviraiškos galimybes ir dėkingumo perteikimą, visu didžiausiu jų pajėgumu yra panaudojami garbinant Rojaus Dievybes. Garbinimas yra *didžiausias Rojaus egzistencijos džiaugsmas*; tai yra Rojaus atgaivinantis poilsis. Ką poilsis padaro jūsų pavargusiam protui žemėje, tą garbinimas padarys jūsų išstobulintai sielai Rojuje. Garbinimo būdas Rojuje yra visiškai nesuvokiamas mirtingajam, bet jo dvasią jūs galite pradėti suvokti net čia žemai Urantijoje, nes Dievų dvasios net dabar gyvena jūsų viduje, plevena virš jūsų, ir įkvepia jus tikrajam garbinimui.

Rojuje garbinimui yra paskirta laikas ir vietos, bet jų nėra tiek, kad sutalpintų patirtinio kilimo į amžinąją Salą nuostabių būtybių augančios išminties ir besiplečiančio dieviškumo suvokimo dvasinių emocijų amžinai didėjančią išsiliejimą. Nuo Grandfandos laikų supernafimai iš tiesų niekada negalėjo pilnai sutalpinti garbinimo dvasios Rojuje. Visada iš tikrųjų yra garbinimo būsenos

perteklius, kada ji pamatuojama prieš garbinimą. Ir tai yra dėl to, kad asmenybės, nuo kurių neatskiriamas tobulumas, niekada negali iki galo suvokti dvasinių emocijų milžiniškų reakcijų, kurias rodo būtybės, kurios palaipsniu ir sunkiu darbu sau kelią viršun į Rojaus šlovę prasiskynė iš laiko ir erdvės žemesniųjų pasaulių dvasinės tamsybės gilumų. Kada tokie angelai ir laiko mirtingieji pasiekia Rojaus Jėgų akivaizdą, tada prasiveržia per amžius sukaupytų emocijų išraiška, toks reginys, kuris Rojaus angelus apstulbina, o Rojaus Dievybėms sukelia dieviškojo pasitenkinimo didžiausią džiaugsmą.

Kartais visas Rojus būna apsemtas viešpataujančio dvasinės ir garbinančios išraiškos potvynio. Dažnai garbinimo vadovai negali kontroliuoti tokių reiškinių tol, kol pasirodo Dievybės buveinės šviesos

[305]▼

trigubas bangavimas, liudijantis, jog Dievų dieviškoji širdis yra iki galo ir visiškai patenkinta Rojaus gyventojų, tobulų šlovės piliečių ir pakilusiųjų laiko tvarinių, nuoširdžiu garbinimu. Koks metodo triumfas! Koks Dievų amžinojo plano ir tikslo išsipildymas, kad išmintinga tvarinio vaiko meilė Tėvo Kūrėjo begalinei meilei suteiktų visišką pasitenkinimą!

Pasiekus aukščiausiąjį garbinimo pilnatvės pasitenkinimą, jūs esate kvalifikuotas tam, kad būtumėte priimtas į Užbaigtumo Korpusą. Pakilusiojo karjera yra beveik užbaigta, ir ruošiamasi švęsti septintąjį jubiliejų. Pirmasis jubiliejus pažymėjo mirtingojo susitarimą su Minties Derintoju, kada tikslas išlikti po mirties buvo patvirtintas; antrasis jubiliejus buvo atsibudimas morontiniame gyvenime; trečiasis jubiliejus buvo susilieėjimas su Minties Derintoju; ketvirtasis jubiliejus buvo atsibudimas Havonoje; penktasis jubiliejus pažymėjo Tėvo suradimą; ir šeštasis jubiliejus buvo ta proga, kada Rojuje buvo atsibusta iš baigiamojo perėjimo laiko miego. Septintasis jubiliejus pažymi patekimą į mirtingųjų užbaigtųjų korpusą ir amžinybės tarnystės pradžią. Dvasios realizavimo septintoji pakopa, kurią pasieks užbaigtasis, galbūt pažymės pirmojo iš amžinybės jubiliejų šventimą.

Ir šitaip baigiasi pasakojimas apie Rojaus supernafimus, aukščiausiąją kategoriją iš visų tarnaujančiųjų dvasių, apie tas būtybes, kurios kaip visuotinė klasė, jus lydi visą laiką iš jūsų kilmės pasaulio tol, kol pagaliau jūs atsisveikinate su garbinimo vadovais, kada duodate Trejybės amžinybės priesaiką ir esate įtraukiami į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusą.

Rojaus Trejybės begalinė tarnystė netrukus prasidės; ir dabar užbaigtasis akis į akį susiduria su Dievo Galutiniojo iššūkiu.

[Pateikta Išminties Tobulintojo iš Uversos.]

28 DOKUMENTAS

SUPERVISATŲ TARNAUJANČIOSIOS DVASIOS

KAIP supernafimai yra centrinės visatos angeliškosios gausybės, o serafimai yra vietinės visatos angeliškosios gausybės, taip iš tiesų sekonafimai yra supervisatų tarnaujančiosios dvasios. Tačiau dieviškumo laipsniu ir aukštybės potencialu šitie Atspindinčiųjų Dvasių vaikai yra daug labiau panašūs į supernafimus ir serafimus. Jie superkūriniuose tarnauja nevieni, o jų neapreikštų partnerių remiamos transakcijos yra tiek gausios, tiek intriguojančios.

Taip, kaip pateikiama šituose pasakojimuose, supervisatų tarnaujančiosios dvasios apima tokias tris kategorijas:

1. Sekonafimus.
2. Tertiafimus.
3. Omniafimus.

Kadangi pastarosios dvi kategorijos nėra taip tiesiogiai susijusios su mirtingojo žengimo pirmyn kylančiąja schema, tai jos bus trumpai aptartos prieš platesnę sekonafimų analizę. Formaliai, nei tertiafimai, nei omniafimai nėra supervisatų tarnaujančiosios dvasios, nors ir vienos, ir kitos tarnauja kaip dvasiniai tarnai šitose sferose.

1. TERTIAFIMAI

Šitie aukštieji angelai yra registruoti supervisatų būstinėse, ir nepaisant tarnystės vietiniuose kūriniuose, yra techniškai šitų supervisatų sostinių gyventojai tik tiek, kad jie nėra vietiniai gyventojai vietinėse visatose. Tertiafimai yra Begalinės Dvasios vaikai, ir yra įsmeninami Rojuje grupėmis po vieną tūkstantį. Šitos dieviškojo originalumo ir beveik aukščiausiojo visapusiškumo dangiškiosios būtybės yra Begalinės Dvasios dovana Dievo Sūnams Kūrėjams.

Kada Sūnus Mykolas yra atitraukiamas iš Rojaus tėvų režimo ir parengiamas tam, kad išvyktų į erdvės visatos užduotį, tada Begalinė Dvasia sukuria tokią grupę, kurią sudaro vienas tūkstantis šitų kompanionų dvasių. Ir šitie didingi tertiafimai lydi šitą Sūnų Kūrėją, kada jis pradeda visatos organizavimo užduotį.

Per visus ankstyvuosius visatos kūrimo laikus, šitas vienas tūkstantis tertiafimų yra Sūnaus Kūrėjo vienintelis asmeninis personalas. Per šituos visatos surinkimo ir kitokių astronominių manipuliacijų sukrečiančius amžius jie įgauna milžinišką patyrimą kaip Sūnaus padėjėjai. Šalia Sūnaus Kūrėjo jie tarnauja iki tos dienos, kada būna įsmeninama Ryškioji ir Ryto Žvaigždė, vietinės visatos

pirmagimis. Po šito yra pateikiamas ir priimamas tertiafimų formalus atsistatydinimas. Ir atsiradus vietinės angeliškosios gyvybės pirminėms kategorijoms, jie iš aktyvios tarnystės šitoje vietinėje visatoje pasitraukia ir tampa ryšio tarnais tarp Sūnaus Kūrėjo, kuriam jie buvo anksčiau paskirti, ir konkrečios supervisatos Dienų Senujų.

2. OMNIAFIMAI

Omniafimus sukuria Begalinė Dvasia drauge su Septyniais Aukščiausiaisiais Vykdytojais, ir jie yra šitų pačių Aukščiausiųjų Vykdytojų išimtiniai tarnai ir žinianešiai. Omniafimai turi paskyrimą didžiojoje visatoje, o jų korpuso būstinė Orvontone yra Uversos šiaurinėse dalyse, kur jie gyvena kaip speciali paslaugumo kolonija. Jie nėra registruoti Uversoje, taip pat jie nėra paskirti ir mūsų administracijai. Lygiai taip jie nėra tiesiogiai susiję ir su mirtingojo žengimo į priekį kilimo planu.

Omniafimai yra visiškai užimti supervisatų stebėjimu iš aukščiau, patenkindami administracinio koordinavimo interesus Septynių Aukščiausiųjų Vykdytojų požiūriu. Mūsų omniafimų kolonija Uversoje instrukcijas gauna iš Orvontono Aukščiausiojo Vykdytojo ir atsiskaito tiksliai jam, kuris yra septintojoje bendro vykdymo sferoje Rojaus palydovų išoriniame žiede.

3. SEKONAFIMAI

Sekorafines gausybes sukuria septynios Atspindinčiosios Dvasios, paskirtos kiekvienos supervisatos būstinei. Egzistuoja konkretus į Rojų reaguojantis metodas, susietas su šitų angelų sukūrimu grupėmis po septynis. Visada kiekviename septynetuke yra vienas pirminis, trys antriniai, ir trys tretiniai sekonaifimai; visada jie yra įasmeninami tiksliai tokia proporcija. Kada būna sukuriama septyni tokie sekonaifimai, tada vienas, pirminis, būna paskiriamas į Dienų Senujų tarnystę. Tie trys antriniai angelai yra susiejami su administratorių, kilusiųjų Rojuje, trimis grupėmis supervisatoje: Dieviškaisiais Patarėjais, Išminties Tobulintojais, ir Visuotiniais Cenzoriais. Tie trys tretiniai angelai yra priskiriami prie supervisatų valdovų pakilusiųjų sutrejbintų pagalbininkų: Galingųjų Žinianešių, Tų Aukštųjų Valdžioje, ir Tų be Vardo ir Skaičiaus.

Šitie supervisatų sekonaifimai yra Atspindinčiųjų Dvasių palikuonys, ir dėl to atspindėjimas yra neatskiriamas nuo jų prigimties. Jie atspindinčiai reaguoja į viską, kas yra kiekvieno tvarinio, kilusio iš Trečiojo Šaltinio ir Centro ir iš Rojaus Sūnų Kūrėjų, kiekvienoje fazėje, bet jie neatspindi tų būtybių ir esybių, asmenių ir kitokių, kilusių vien tiksliai iš Pirmojo Šaltinio ir Centro. Mes turime daug įrodymų apie Begalinės Dvasios visuotinės intelekto grandinės realybę, bet net jeigu ir neturėtume kitų įrodymų, tai sekonaifimų atspindinčiųjų veiksmų užtektų tam, kad būtų pademonstruota Bendrai Veikiančiojo begalinio proto visuotinio buvimo tikrovė.

4. PIRMINIAI SEKONAFIMAI

Pirminiai sekonaformai, paskirtieji Dienų Seniesiems, yra gyvieji veidrodžiai šitų trivienių valdovų tarnystėje. Pamastykite, ką reiškia supervisatos

[308]▼

mastu sugebėti pasisukti, kaip iš tiesų ir yra, į gyvą veidrodį ir jame pamatyti ir jų dėka išgirsti kokius nors kitos būtybės atsakymus už tūkstančio ar šimto tūkstančių šviesmečių nuotolio, ir viską padaryti akimirksniu ir neklystamai. Visatų vadovavimui dokumentai yra esminiai, programų transliacijos yra naudingos, Atsiskyrusiojo ar kitokio žinianešio darbas yra labai naudingas, bet Dienų Senieji iš savo tarpinės padėties tarp apgyvendintų pasaulių ir Rojaus – tarp žmogaus ir Dievo – gali akimirksniu žvelgti abiemis kryptimis, girdėti abiemis kryptimis, ir žinoti abiemis kryptimis.

Šią sugebėjimą – tarsi, girdėti ir matyti viską – supervisatose gali tobulai įgyvendinti tik tai Dienų Senieji, ir tik tai savo atitinkamuose būstiniuose pasauliuose. Net ir ten yra sutinkami apribojimai: Iš Uversos, toks bendravimas yra apribotas Orvontono pasauliais ir visatomis, ir nors jis neveikia tarp supervisatų, bet šitas pats atspindėjimo metodas kiekvienai iš jų suteikia glaudų ryšį su centrine visata ir su Rojumi. Šitos septynios supervyriausybės, nors individualiai yra atskirtos, bet šitokiu būdu tobulai atspindi kompetencijos sferą aukštai ir visiškai supranta, o taip pat tobulai žino, poreikius apačioje.

Nustatyta, jog pirminiai sekonaformai pagal savo įgimtą būdą linksta į septynis tarnystės tipus, ir visiškai dera, jog šitos kategorijos pirmoji serija būtų apdovanota taip, kad natūraliai Dvasios protą aiškintų Dienų Seniesiems:

1. *Bendrai Veikiančiojo Balsas*. Kiekvienoje supervisatoje kiekvienas pirmasis supernafimas ir tos kategorijos kiekvienas septintasis sukurtas vėliau rodo aukšto lygio prisitaikymą prie to, kad Begalinės Dvasios protą suprastų ir paaiškintų Dienų Seniesiems ir jų partneriams supervyriausybėse. Supervisatų būstinėse tai turi didžiulės vertės, nes, ne taip, kaip vietiniai kūriniai su savo Dieviškaisiais Tarnais, supervyriausybės būstinė Begalinės Dvasios specializuoto įsmeninimo neturi. Dėl to šitie sekorafiniai balsai arčiausia priartėja prie to, kad būtų Trečiojo Šaltinio ir Centro asmeniniai atstovai tokioje sostinės sferoje. Tas tiesa, ten yra septynios Atspindinčiosios Dvasios, bet šitos sekorafinių gausybių motinos ne taip tiksliai ir automatiškai atspindi Bendrai Veikiantįjį, kaip Septynias Pagrindines Dvasias.

2. *Septynių Pagrindinių Dvasių Balsas*. Antrasis pirminis sekonaformas ir po šito sukurtas kiekvienas septintasis turi polinkį tam, kad pavaizduotų Septynių Pagrindinių Dvasių kolektyvinę prigimtį ir reakcijas. Nors kiekvienai Pagrindinei Dvasiai supervisatos sostinėje jau atstovauja kuri nors viena, paskirta iš septynių Atspindinčiųjų Dvasių, bet toks atstovavimas yra individualus, ne kolektyvinis. Kolektyviai jos būna tik tai atspindėjimu; dėl to iš tiesų Pagrindinės Dvasios sveikina šitų labai asmenių angelų, antrosios serijos

pirminių sekonaŲimų, kurie yra tokie kompetentingi, kad joms atstovautų Dienų Senųjų akivaizdoje, tarnystę.

3. *Sūnų Kūrėjų Balsas*. Begalinė Dvasia galbūt turėjo turėti kažką bendro su Mykolo kategorijos Rojaus Sūnų sukūrimu arba mokymu, nes trečiasis pirminis sekonaŲimas ir kiekvienas septintasis po jo sukurtas turi nuostabią dovaną, atspindinčią šitų Sūnų Kūrėjų protą. Jeigu Dienų Senieji norėtų sužinoti – realiai sužinoti – Nebadono Mykolo požiūrį svarstomo reikalo atžvilgiu, tai jiems nereikia susisiekti su juo erdvės linijomis; jiems tereikia susisiekti su Nebadono

[309]▼

Balsų Vadovų, kuris, paprašius, pateiks Mykolo registruojantį sekonaŲimą; ir toje vietoje ir tuo metu Dienų Senieji suvoks Nebadono Sūnaus Šeimininko balsą.

Jokia kita sūnystės kategorija nėra šitaip "atspindima," ir jokia kita angelų kategorija šitaip veikti negali. Mes ne iki galo suprantame tiesiog kaip gi tai yra įvykdoma, ir aš labai abejoju, kad ir patys Sūnūs Kūrėjai tą iki galo supranta. Bet mes tikrai žinome, kad tai veikia, ir mes taip pat žinome, kad tai veikia deramai ir be sutrikimų, kadangi per visą Uversos istoriją sekoraŲiniai balsai savo veikloje niekada nesuklydo.

Jūs čia pradate kai ką matyti iš to būdo, kuriuo dieviškumas apgaubia laiko erdvę ir įsisavina erdvės laiką. Jums čia yra suteikiamas vienas iš pirmųjų kartų trumpai žvilgtelėti į amžinybės ciklo metodą, šią akimirką pasklindantį tam, kad padėtų laiko vaikams jų užduotyje įveikti sunkias erdvės kliūtis. Ir šitie reiškiniai veikia papildomai prie nustatyto Atspindinčiųjų Dvasių metodo visatose.

Nors akivaizdžiai neturintys Pagrindinių Dvasių, esančių aukštai, ir Sūnų Kūrėjų, esančių žemai, asmeninio buvimo, bet Dienų Senieji turi sau pavaldžias gyvas būtybes, suderintas su kosminiais atspindinčiojo tobulumo ir galutiniojo tikslumo mechanizmais, kurių dėka jie patiria atspindimą buvimą visų tų išaukštintų būtybių, kurių asmeninio buvimo jiems nebuvo suteikta. Šitų priemonių dėka ir šitomis priemonėmis, ir kitų priemonių dėka ir kitomis priemonėmis, kurios jums nėra žinomos, Dievas potencialiai būna supervisatų būstinėse.

Dienų Senieji tobulai apskaičiuoja Tėvo valią sulygindami Dvasios akimirksniu atskriejusį balsą iš viršaus ir Mykolo akimirksniu atskriejusį balsą iš apačios. Šitokiu būdu jie iš tiesų gali būti neklystamai tikri nustatydami Tėvo valią vietinių visatų administravimo reikalų atžvilgiu. Bet tam, kad padarytų išvadą apie vieno iš šių Dievų valią, remdamiesi žiniomis iš kitų dviejų, šie trys Dienų Senieji turi veikti drauge; dviese šio atsakymo gauti jie nesugebėtų. Ir dėl šitos priežasties, net jeigu nebūtų ir jokių kitų, supervisatoms visada vadovauja trys Dienų Senieji, o ne vienas ar net ir ne du.

4. *Angeliškųjų Gausybių Balsas*. Ketvirtasis pirminis sekonaŲimas ir kiekvienas septintasis iš šios serijos pasirodo, jog yra angelai, ypatingai reaguojantys į visų kategorijų angelų, įskaitant supernaŲimus viršuje ir seraŲimus

apačioje, jausmus. Šitokiu būdu bet kokio vadovaujančiojo arba prižiūrinčiojo angelo požiūrį galima nedelsiant apsvarstyti Dienų Senujų bet kurioje taryboje. Jūsų pasaulyje niekada nepraeina nė dienos, kad serafimų Urantijoje vadovas nebūtų priverstas sąmoningai suvokti atspindintį perdavimo reiškinį, jog su koku nors tikslu nebūtų į jį kreipiamasi iš Uversos; bet jeigu Atsiskyrusiojo Žinianešio iš anksto nebūna įspėtas, tai jis visiškai nieko nežino, ko yra ieškoma ir kaip tai yra surandama. Šitos tarnaujančiosios laiko dvasios nuolat suteikia nesąmoningą ir tikrai, dėl to, nešališką paliudijimą, apie tų begalinių reikalų padėtį, dėl kurių Dienų Seniesiems ir jų pagalbininkams teko atkreipti dėmesį ir suteikti patarimą.

5. *Programų Priėmėjai*. Yra speciali programų pranešimų klasė, kuriuos priima tiksliai šitie pirminiai sekonaformai. Nors jie nėra įprasti Uversos programų transliuotojai, bet jie dirba drauge su atspindinčiųjų balsų angelais turėdami tikslą Dienų Senujų atspindinčią vaizdą sinchronizuoti su tam tikrais aktualiais pranešimais, ateinančiais nustatytomis visatos ryšio grandinėmis. Programų priėmėjai yra penktieji serijoje, penktieji pirminiai sekonaformai, kurie turi būti sukurti, o vėliau kiekvienas septintas.

[310]▼

6. *Transportinės Asmenybės*. Jos yra tie sekonaformai, kurie laiko piligrimus gabena iš supervisatų būstinių į Havonos išorinį žiedą. Jos yra supervisatų transporto korpusas, veikiantis į vidų, į Rojų, ir į išorę, į jų atitinkamų sektorių pasaulius. Šią korpusą sudaro šeštasis pirminis sekonaformas ir kiekvienas septintas vėliau sukurtas.

7. *Rezervinis Korpusas*. Labai didelė sekonaformų grupė, septintieji iš pirminių serijos, yra laikomi rezerve šių sferų neapibūdintoms pareigoms ir labai skubioms nepaprastosioms užduotims. Nebūdami labai smarkiai specializuoti, jie gali visiškai gerai atlikti savo įvairių bičiulių bet kurias pareigas, tačiau tokio specializuoto darbo imasi tiksliai nepaprastųjų situacijų atveju. Jų įprastos užduotys yra atlikti supervisatų tas bendrąsias pareigas, kurios nepatenka į specializuotų užduočių angelų diapazoną.

5. ANTRINIAI SEKONAFIMAI

Antrinės kategorijos sekonaformai yra ne mažiau atspindintys už savo pirminius bičiulius. Klasifikavimas į pirminius, antrinius, ir tretinius sekonaformus nereiškia statuso ar funkcijos skirtingumo sekonaformų atveju; tai tiesiog rodo veikimo būdo kategorijas. Savo veikloje visos trys grupės demonstruoja identiškas savybes.

Antrinių sekonaformų septyni atspindintieji tipai yra paskiriami į Dienų Senujų lygiaverčių bičiulių, kilusių iš Trejybės, tarnystę šitaip:

Išminties Tobulintojams – Išminties Balsai, Filosofijos Sielos, ir Sielų Sąjungos.

Dieviškiesiems Patarėjams – Patarimo Širdys, Egzistencijos Džiaugsmas, ir

Tarnystės Pasitenkinimai.

Visuotiniams Cenzoriams – Dvasių Pastebėtojai.

Lygiai kaip ir pirminė kategorija, taip ir šita grupė yra sukurama serijomis; tai yra, pirmasis gimęs buvo Išminties Balsas, o septintasis, gimęs po jo, buvo panašus, ir šitaip su šitų atspindinčiųjų angelų likusiais šešiais tipais.

1. *Išminties Balsas*. Kai kurie iš šitų sekonaformų palaiko nuolatinę ryšį su Rojaus gyvosiomis bibliotekomis, žinių saugotojais, priklausančiais pirminiams sekonaformams. Specializuotoje atspindėjimo tarnystėje Išminties Balsai yra visatų visatos suderintos išminties gyvi, dabartiniai, iki kraštų pripildyti, ir visiškai patikimi sukoncentravimai ir sutelkimai. Beveik begalinio informacijos kiekio, sklindančio supervisatų pagrindinėmis grandinėmis, atžvilgiu šitos nuostabios būtybės yra tokios atspindinčios ir atrenkančios, tokios jautrios, kad sugeba atskirti ir suvokti išminties esmę ir neklystamai perduoti šituos išmąstymų brangakmenius savo vyresnybei, Išminties Tobulintojams. Ir jie veikia taip, kad Išminties Tobulintojai ne tik girdi šitos išminties tuo metu pateikiamas ir pirmines išraiškas, bet taip pat ir atspindimai mato pačias tas būtybes, aukštos ir žemos kilmės, kurios ją ir išreiškė.

Yra užrašyta, "Jeigu kokiam nors žmogui stinga išminties, leiskite jam paklausti." Uversoje, kada būtina pasiekti išmintingus sprendimus supervisatos vadovavimo sudėtingų reikalų trikdančiose situacijose, kada turi pasirodyti tiek tobulo išmintis, tiek praktiškumo išmintis, tada iš tikrųjų Išminties

[311]▼

Tobulintojai pakviečia Išminties Balsų bateriją ir, jų kategorijos tobulo meistriskumo dėka, prote esančios ir sklindančios visatų visatos išminties šituos gyvus imtuvus nustato ir nukreipia taip, jog netrukus, iš šitų sekoraformų balsų, atsiranda dieviškumo srovė iš visatos viršuje ir praktiškumo išminties potvynis iš aukščiausiųjų protų visatose žemai.

Jeigu iškyla neaiškumas dėl išminties šitų dviejų versijų suderinimo, tada nedelsiant kreipiamasi į Dieviškuosius Patarėjus, kurie tuoj pat nurodo tinkamą veikimo būdų suderinimą. Jeigu yra kokia nors abejonė dėl autentiškumo, susijusio su kuo nors, kas ateina iš tų sferų, kuriose maištas yra smarkiai išplitęs, tuomet kreipiamasi į Cenzorius, kurie, drauge su savo Dvasios Pastebėtojais, sugeba nedelsiant nurodyti tai, "kokio pobūdžio dvasia" sužadino šį patarėją. Šitaip iš tikrųjų amžių išmintis ir šio akimirksnio intelektas visą laiką būna su Dienų Senaisiais kaip atversta knyga prieš jų geranorišką žvilgsnį.

Jūs galite tikrai miglotai suvokti, ką visa tai reiškia tiems, kurie yra atsakingi už supervisatų vadovavimo įgyvendinimą. Šitų transakcijų didybė ir suvokiamumas visiškai pranoksta ribinį suvokimą. Kada jūs stovėsite, kaip aš daug kartų esu stovėjęs, išminties šventovės specialiose priėmimo salėse Uversoje ir matysite, kaip visa tai realiai veikia, tada visatų tarpplanetinių komunikacijų sudėtingumo tobulumas ir šio veikimo užtikrintumas jus sujaudins iki gilių pagarbos. Jūs pagerbsite dieviškąją išmintį ir gerumą tų Dievų, kurie planuoja ir ką suplanavo įgyvendina tokio nuostabaus metodo dėka. Ir šitie dalykai iš tikrųjų vyksta lygiai taip, kaip aš juos ir pavaizdavau.

2. *Filosofijos Siela*. Šitie nuostabūs mokytojai taip pat yra paskirti Išminties Tobulintojams ir, kada nebūna nurodyta kitaip, lieka sukoncentruotame sinchroniškume su filosofijos meistrais Rojuje. Pamąstykite apie tai, jog prieinate prie didžiulio gyvo veidrodžio, kaip tai ir būtų realu, bet vietoje to, kad pamatytumėte savojo ribinio ir materialaus aš pavidalą, jūs pastebite dieviškumo išminties ir Rojaus filosofijos atspindį. O jeigu iškyla noras šitą tobulumo filosofiją „įkūnyti, ją susilpninti tiek, kad ji taptų praktiška tam, jog būtų pritaikyta žemesniųjų pasaulių žemoms tautoms ir kad jie galėtų ją įsisavinti, tai šitie gyvieji veidrodžiai savo veidus turi tikrai pasukti žemyn tam, jog atspindėtų kito pasaulio arba visatos standartus ir poreikius.

Šitais pačiais metodais Išminties Tobulintojai iš tiesų adaptuoja sprendimus ir rekomendacijas konkrečių tautų ir pasaulių realiams poreikiams ir tikrajam statusui, ir visada jie veikia sutartinai su Dieviškaisiais Patarėjais ir Visuotiniais Cenzoriais. Bet šitų transakcijų didinga gausa pranoksta net ir mano sugebėjimą suvokti.

3. *Sielų Sąjunga*. Išminties Tobulintojams paskirtą trivienį personalą užbaigia šitie idealų ir etinių ryšių statuso atspindėtojai. Iš visų visatos problemų, kurių sprendimui reikalinga panaudoti patyrimo ir prisitaikymo tobulą išmintį, nėra nė vienos svarbesnės už tas problemas, kurios kyla protingoms būtybėms palaikant tarpusavio ryšius ir bendraujant. Nesvarbu, ar tai būtų žmogiškieji bendravimai komercijoje ir prekyboje, draugystėje ir santuokoje, ar angeliškųjų gausybių ryšiai, vis vien atsiranda nedidelė trintis, mažesni nesusipratimai, kurie yra per daug smulkūs, kad patrauktų sutaikytojų dėmesį, bet pakankamai erzinantys ir trikdančios, kad sugadintų visatos sklandų darbą, jeigu jiems būtų leidžiama toliau vystytis ir tęstis.

[312]▼

Dėl to iš tiesų Išminties Tobulintojai savosios kategorijos išmintingą patyrimą padaro prieinamą kaip "susitaikymo aliejų" ištisai supervisatai. Visame šitame darbe šitiems supervisatų išminčiams sumaniai padeda jų atspindintys bičiuliai, Sielų Sąjungos, kurios pateikia dabartinę informaciją, susijusią su visatos statusu, ir tuo pačiu metu pavaizduoja Rojaus idealą, kaip šitas trikdančias problemas sureguliuoti geriausia. Šitie sekonaifimai, kada nebūna specialiai nukreipti kur nors kitur, tada lieka atspindinčiame ryšyje su etikos aiškintojais Rojuje.

Tai yra tie angelai, kurie puoselėja ir skatina viso Orvontono darbą komanda. Viena pagrindinių pamokų, kurią reikia išmokyti per jūsų mirtingą karjerą, yra komandinis darbas. Tobulumo sferose yra tie, kurie šio veikimo su kitomis būtybėmis meistriškumą yra įsisavinę. Visatoje yra nedaug pareigų atskirai vienam tarnui. Kuo aukščiau kylate, tuo labiau jaučiatės vienišas, kada su savo bičiuliais laikinai nebendraujate.

4. *Patarimo Širdis*. Iš šitų atspindinčiųjų genijų ji yra pirmoji grupė, kuriai vadovauja Dieviškieji Patarėjai. Šitos kategorijos sekonaifimai turi erdvės faktus, kurie tokiems duomenims yra parenkami laiko grandinėse. Jie ypatingai atspindi superafinio intelekto koordinatorius, bet taip pat jie pasirinktinai gali atspindėti

visų būtybių, nesvarbu aukšto ar žemo statuso, patarimą. Kada tik dėl svarbaus patarimo ar sprendimų yra kreipiamasi į Dieviškuosius Patarėjus, tada jie nedelsiant pasikviečia Patarimo Širdžių ansamblį, ir iš karto yra pateikiama nuostata, kuri iš tikrųjų sudaro visos supervisatos kompetentingiausių protų suderintą išmintį ir patarimą, viską iš to, kas buvo patikrinta ir peržiūrėta Havonos ir net Rojaus aukštųjų protų patarimo šviesoje.

5. *Egzistencijos Džiaugsmas*. Prigimtimi šitos būtybės yra atspindinčiai suderintos su superafinės harmonijos prižiūrėtojais aukštai ir su kai kuriais iš serafimų apačioje, bet tiesiog sunku paaiškinti, ką šitos įdomios grupės nariai iš tikrųjų veikia. Pagrindinė jų veikla yra nukreipta į tai, kad tarp angeliškųjų gausybių įvairių kategorijų ir žemesniųjų valinių tvarinių skatintų džiaugsmo reakcijas. Dieviškieji Patarėjai, prie kurių jie yra priskirti, retai kada juos panaudoja specifiniam džiaugsmo suradimui. Bendresniu požiūriu ir bendradarbiaudami su praeities vaizdo reguliuotojais, jie veikia kaip džiaugsmo komutaciniai centrai, stengdamiesi išlavinti šių sferų malonumo reakcijas, tuo pačiu mėgindami pagerinti humoro skonį, išvystyti superhumorą tarp mirtingųjų ir angelų. Jie stengiasi pademonstruoti, jog nuo laisvavalės egzistencijos yra neatskiriamas džiaugsmas, nepriklausantis nuo kokių nors pašalinių poveikių; ir jie yra teisūs, nors jie susiduria su didžiuliu sunkumu, mėgindami šią tiesą įdiegti primityvių žmonių prote. Aukštesnės dvasinės asmenybės ir angelai greičiau reaguoja į šitas švietimo pastangas.

6. *Tarnystės Pasitenkinimas*. Šitie angelai labai smarkiai atspindi elgesio reguliuotojų Rojuje požiūrį, ir, veikdami labai panašiai, kaip veikia Egzistencijos Džiaugsmas, jie stengiasi iškelti tarnystės vertę ir padidinti tuos pasitenkinimus, kurie turi kilti iš tarnystės. Jie daug padarė dėl to, kad apšviestų atidėtus atlygius, kurie yra neatskiriami nuo nesavanaudiškos tarnystės, tarnystės tiesos karalystės išplėtimo labui.

Dieviškieji Patarėjai, prie kurių yra priskirta šita kategorija, juos panaudoja tam, kad atspindėtų iš vieno pasaulio į kitą tuos privalumus, kurie kyla iš dvasinės tarnystės.

[313]▼

Ir geriausiųjų veiklą panaudodami tam, kad būtų įkvėpti ir padrąsinti vidutinieji, šitie sekonaformai įneša didžiulį indėlį į atsidavusios tarnystės kokybę supervisatose. Veiksmingai pasinaudojama broliško lenktyniavimo dvasia, paskleidžiant bet kuriam pasauliui informaciją apie tai, ką daro kiti, ypač geriausieji. Gaivinančios ir visaapimančios varžybos yra skatinamas net ir tarp serafinių gausybių.

7. *Dvasių Pastebėtojai*. Tarp antrojo Havonos žiedo patarėjų ir konsultantų ir šitų atspindinčiųjų angelų egzistuoja ypatingas ryšys. Jie yra vieninteliai sekonaformai, kurie yra priskirti prie Visuotinių Cenzorių, bet galbūt iš visų savo bičiulių yra specializuoti unikaliausiai. Nepriklausomai nuo informacijos šaltinio arba kanalo, nesvarbu, koks menkas būtų įrodymas, tačiau kada jį paveiks jų atspindintis įdėmus tyrimas, tada šitie pastebėtojai mus nedelsiant

informuos apie jo atsiradimo tikrąjį motyvą, aktualų tikslą, ir realų pobūdį. Aš žaviuosi tobulu veikimu šitų angelų, kurie neklystamai atspindi bet kokio konkretaus individo tikrąjį moralinį ir dvasinį charakterį koncentruota ekspozicija.

Dvasių Pastebėtojai toliau tęsia šitą sudėtingą tarnystę įgimtos "dvasinės išvalgos" dėka, jeigu man būtų leista pavartoti tokius žodžius, stengiantis perteikti žmogiškajam protui tokią mintį, jog šitie atspindintys angelai šitaip veikia intuityviai, savaime, ir neklystamai. Kada Visuotiniai Cenzoriai stebi šituos pateikimus, tada jie akis į akį susiduria su atspindimo individo nuoga siela; ir būtent šitas pats atvaizdavimo tikrumas ir tobulumas iš dalies paaiškina, kodėl Cenzoriai gali veikti taip teisingai, kaip teisūs teisėjai. Pastebėtojai visada lydi Cenzorius jiems išvykstant iš Uversos su bet kokia misija, ir jie yra lygiai tiek pat veiksmingi išvykus į visas, kaip ir savo būstinėje Uversoje.

Aš užtikrinu jus, kad visos šitos dvasinio pasaulio transakcijos yra tikros, kad jos vyksta pagal nustatytus papročius ir harmonijoje su nekintamais visuotinių sferų įstatymais. Kiekvienos naujai sukurtos kategorijos būtybės nedelsiant, kada tiktai gauna gyvybės kvėpsnį, akimirksniu yra atspindimos danguje; šio tvarinio prigimties ir potencialo gyvas pavaizdavimas yra žaibiškai perduodamas į supervisatos būstinę. Šitokiu būdu, pastebėtojų dėka, iš tikrųjų Cenzoriai gali visiškai tiksliai žinoti, "koks dvasios pobūdis" gimė erdvės pasauliuose.

Lygiai taip yra ir su mirtinguoju žmogumi: Salvingtono Motina Dvasia jus pažįsta iki galo, nes Šventoji Dvasia jūsų pasaulyje "perskrodžia visus daiktus," ir ką tiktai dieviškoji Dvasia žino apie jus, tas nedelsiant tampa prieinama, kada tiktai sekorafiniai pastebėtojai su Dvasia atspindi tai, ką Dvasia žino apie jus. Tačiau, reikėtų pažymėti, jog Tėvo fragmentų žinios ir planai nėra atspindimi. Pastebėtojai gali atspindėti ir iš tiesų atspindi Derintojų (o Cenzoriai juos paskelbia dieviškaisiais) buvimą, bet jie negali iššifruoti šių Paslaptinių Pagalbininkų proto turinio.

6. TRETINIAI SEKONAFIMAI

Tokiu pačiu būdu, kaip ir jų bičiuliai, šitie angelai yra sukuriami serijomis ir septynių atspindinčiųjų tipų, bet šitie tipai nėra atskirai paskiriami į supervisatų administratorių atskiras tarnystes. Visi tretiniai sekonaifimai yra kolektyviai paskiriami Sutrejbintiems Pasiekimo Sūnums, ir šitie pakilę sūnūs juos panaudoja pasikeisdami; tai yra, Galingieji Žinianešiai gali panaudoti ir iš tikrųjų panaudoja bet kurį iš tretinių tipų, ir lygiai taip daro ir jų lygiaverčiai partneriai, Tie Aukštieji

[314]▼

Valdžioje ir Tie be Vardo ir Skaičiaus. Šitie tretinių sekonaifimų septyni tipai yra tokie:

1. *Kilmių Reikšmingumas*. Supervisatos vyriausybės pakilusiems Sutrejbintiems Sūnums yra suteikta atsakomybė spręsti visus klausimus, susijusius su bet kokio individo, rasės, ar pasaulio kilme; o kilmės reikšmė yra

svarbiausias klausimas visuose mūsų planuose šios sferos gyvųjų tvarinių kosminio vystymosi atžvilgiu. Visi santykiai ir etikos pritaikymas susiformuoja iš fundamentalių kilmės faktų. Kilmė yra Dievų atsakomosios reakcijos pagrindas. Visada iš tikrųjų Bendrai Veikiantysis "atkreipia dėmesį į žmogų, koku būdu jis gimė."

Aukščiausių besileidžiančių būtybių, kilmė yra tiesiog toks faktas, kurį reikia nustatyti; bet kylančių būtybių, įskaitant angelų žemesnias kategorijas, kilmės pobūdis ir aplinkybės nevisada yra tokios aiškios, nors lygiai taip pat gyvybiškai svarbios beveik ties kiekvienu visatos reikalų posūkiu – dėl to mūsų tarnystėje taip vertinga turėti atspindinčių sekonaformų seriją, kuri gali akimirksniu pavaizduoti bet ką, kas tik reikalinga, kas susiję su bet kurio tvarinio geneze, tiek centrinėje visatoje, tiek supervisatos visoje valdoje.

Kilmių Reikšmingumai yra būtybių milžiniškų gausybių – žmonių, angelų, ir kitokių – kurios gyvena septyniose supervisatose, gyvosios genealogijos parengtos pasitikrinimui. Jie yra visada pasirengę savo vadovams suteikti naujausią, visą, ir patikimą įvertinimą apie bet kokio individo protėvinius faktorius ir dabartinį realų statusą savo atitinkamos supervisatos bet kokiame pasaulyje; ir jų turimų faktų nustatymas visada apima viską iki pat paskutiniosios akimirkos.

2. *Gailestingumo Atmintis*. Tai yra realūs, pilni, ir išsamūs, gyvieji dokumentai to gailestingumo, kurį individams ir rasėms suteikė Begalinės Dvasios pagalbininkų kupinas meilės tarnavimas toje misijoje, kada teismo teisingumas buvo pritaikytas šių valdų statusui, kaip tą atskleidžia Kilmių Reikšmingumų pavaizdavimas. Gailestingumo Atmintis atskleidžia gailestingumo vaikų moralinę skolą – jų dvasinį pasyvą – reikalingą apskaičiuoti jų aktyvo atžvilgiu pagal išgelbėjimo sąlygą, kurią nustatė Dievo Sūnūs. Apreikšdami Tėvo anksčiau egzistuojantį gailestingumą, Dievo Sūnūs nustato būtiną kreditą tam, kad garantuotų visų išlikimą po mirties. Ir tada, sutinkamai su Kilmių Reikšmingumų suradimais, yra nustatomas gailestingumo kreditas kiekvieno mąstančio tvarinio išlikimui po mirties, dosnių proporcijų kreditas, kreditas, kuris turi užtektinai gailestingumo tam, jog užtikrintų išlikimą po mirties kiekvienai sielai, kuri iš tikrųjų trokšta dieviškosios pilietybės.

Gailestingumo Atmintis yra gyvasis išmėginimų balansas, dabartinis likutis jūsų sąskaitoje, kurią turi šių sferų dangiškosios jėgos. Jie yra gailestingos tarnystės gyvieji dokumentai, kurie perskaitomi kaip paliudijimai Uversos teismuose, kada kiekvieno individo teisė į nesibaigiantį gyvenimą yra pateikiama nagrinėjimui, kada "sostai yra iškeliami ir Dienų Senieji atsisėda. Uversos programos prasideda ir baigiasi jų akivaizdoje; tūkstančių tūkstančiai tarnauja jiems, o dešimt tūkstančiųkart po dešimt tūkstančių jų akivaizdoje stovi. Nagrinėjimui pasiruošta, ir knygos yra atverstos." O tos knygos, kurios yra atverstos tokia reikšminga proga, yra supervisatų tretinių sekonaformų gyvieji dokumentai. Oficialūs dokumentai yra archyvuose, kad paremtų, jeigu reikia, Gailestingumo Atminčių paliudijimą.

Gailestingumo Atmintis turi parodyti, jog gelbstintis kreditas, kurį nustatė Dievo Sūnūs, buvo iki galo ir ištikimai išmokėtas Trečiojo Šaltinio ir Centro

kantrių asmenybių kupinos meilės tarnystės dėka. Tačiau kada gailestingumas yra išeikvotas, kada jo “atmintis” paliudija apie jo išnaudojimą, tada iš tiesų viešpatauja teisingumas ir dekretą pateikia teisumas. Kadangi gailestingumas neturi būti brukamas tiems, kurie jį niekina; gailestingumas nėra tokia dovana, kad ją po kojomis tryptų užsispyrę laiko maištininkai. Ir vis tik, nors gailestingumas yra toks brangus ir brangiai dovanojamas, bet jūsų individualus einamasis kreditas visada daug daugiau viršija jūsų sugebėjimą šį rezervą išeikvoti, jeigu jūs nuoširdžiai siekiate tikslo ir esate iš visos širdies sąžiningas.

Gailestingumo atspindėtojai, su savo tretiniais partneriais, išitraukia į daugybę supervisatos tarnysčių, įskaitant ir kylančiųjų tvarinių mokymą. Tarp daugelio kitų dalykų Kilmių Reikšmingumai šituos kylančiuosius moko, kaip taikyti dvasinę etiką, ir po šito mokymo, Gailestingumo Atmintys moko juos, kaip būti tikrai gailestingiems. Nors gailestingumo tarnystės metodas pranoksta jūsų suvokimo ribas, bet jūs net ir dabar turėtumėte suprasti, jog gailestingumas yra augimo savybė. Jūs turėtumėte suvokti, jog yra didžiulis asmeninio pasitenkinimo atpildas, būnant pirmiausia teisingu, toliau doru, tada kantriu, tada nuoširdžiu. Ir tada, ant šito pamato, jeigu jūs pasirenkate ir turite jį savo širdyje, jūs galite žengti kitą žingsnį ir tikrai parodyti gailestingumą; bet jūs negalite gailestingumo demonstruoti kaip savaiminio tikslo. Šituos žingsnius reikia nueiti; priešingu atveju tikro gailestingumo būti negali. Gali būti globa, nuolaida, arba labdara – net užuojauta – bet ne gailestingumas. Tikrasis gailestingumas kyla tikrai kaip šitų iki jo buvusių grupinio supratimo, abipusio dėkingumo, broliškosios bičiulystės, dvasinės komunijos, ir dieviškosios harmonijos papildinių nuostabi kulminacija.

3. *Laiko Svarbumas*. Laikas yra vienintelė visuotinė dovana visiems valios tvariniams; jis yra tas “vienas talentas,” kuris yra patikėtas visoms protingoms būtybėms. Laiką jūs visi turite tam, kad užsitikrintumėte savo išlikimą po mirties; ir laikas yra švaistomas prąžūtingai tikrai tada, kada jis yra eikvojamas nekreipiant į jį dėmesio, kada jo nepanaudojate taip, kad būtų užtikrintas jūsų sielos išlikimas. Nesugebėjimas savo laiko panaudojimo pagerinti, kiek įmanoma didžiausiu laipsniu, neužtraukia fatališkos bausmės; tai tiesiog sulėtina laiko piligrimo kilimo kelionę. Jeigu išlikimas yra pasiektas, tai visi kiti praradimai gali būti atstatyti.

Suteikiant pasitikėjimą Laiko Svarbumų patarimas yra neįkainojamas. Laikas yra gyvybiškai svarbus faktorius visur šiapus Havonos ir Rojaus. Laikas yra parodymų sudėtinė dalis Dienų Senujų paskutiniojo teismo metu. Laiko Svarbumai visada turi pateikti įrodymų, jog kiekvienas ginamasis turėjo užtektinai laiko tam, kad apsispręstų, kad įgyvendintų pasirinkimą.

Šitie laiko įvertintojai taip pat yra pranašavimo paslaptis; jie pavaizduoja tokį laiko elementą, kuris bus reikalingas tam, kad būtų užbaigta bet kokia užduotis, ir kaip indikatoriai jie yra lygiai tiek pat patikimi, kiek iš kitų gyvųjų kategorijų yra patikimi frandalankai ir chronoldekai. Dievai numato iš anksto, todėl žino ateitį; bet laiko visatų kylančiųjų valdžia turi pasikonsultuoti su Laiko Svarbumais tam, kad galėtų prognozuoti ateities įvykius.

Jūs iš pradžių šitas būtybes sutiksite gyvenamuosiuose pasauliuose, ir ten jie

jūs mokys to, kaip naudingai panaudoti tai, ką jūs vadinate "laiku," tiek, kaip jį panaudoti pozityviai, darbe, tiek, kaip jį panaudoti negatyviai, poilsio metu. Abi laiko panaudojimo rūšys yra svarbios.

4. *Pasitikėjimo Rimtumas*. Pasitikėjimas yra valios tvarinių lemiamas patikrinimas. Patikimumas yra savęs įvaldymo, charakterio, tikrasis matas. Šitie sekonaformai supervisatų sferoje turi dvigubą tikslą: Jie visiems valiniams tvariniams pavaizduoja išipareigojimo, šventumo, ir pasitikėjimo rimtumo

[316]▼

jausmą. Tuo pačiu metu valdančiajai valdžiai jie neklystamai atspindi bet kurio kandidato į patikimumą ir pasitikėjimą tikslų patikimumą.

Urantijoje, jūs mėginate groteskiškai nustatyti charakterį ir įvertinti specifinius sugebėjimus, bet Uversoje mes šituos dalykus atliekame iš tikrųjų tobulai. Šitie sekonaformai patikimumą sveria neklystančiomis charakterio įvertinimo gyvosiomis svarstyklėmis, ir kada jie pasižiūri į jus, tada mums tereikia pažvelgti į juos, kad sužinotume, kokie yra jūsų sugebėjimų apribojimai, kada jūs laikotės išipareigojimų, įgyvendinate pasitikėjimą, ir vykdote užduotis. Jūsų patikimumo aktyvai yra aiškiai nustatomi šalia jūsų galimos pražangos ar išdavystės pasyvų.

Būtent tai ir yra jūsų vyresnybės planas jus vystyti padidinto pasitikėjimo būdu tiesiog tiek greitai, kiek jūsų charakteris yra pakankamai išugdytas tam, kad maloningai atliktų šitas padidintas pareigas, bet per daug didelė našta individui tikrai sukelia nelaimę ir garantuoja nusivylimą. Ir tos klaidos, kada žmogui ar angelui pareiga yra suteikiama per daug anksti, galima išvengti naudojant šitų neklystančių laiko ir erdvės individų patikimumo potencialo įvertintojų tarnystę. Šitie sekonaformai visada lydi Tuos Aukštuosius Valdžioje, ir niekada šitie vykdytojai nepaskiria užduočių tol, kol jų kandidatai nebūna pasverti sekorafinėmis svarstyklėmis ir kol nepaskelbiama "nieko nestinga."

5. *Tarnystės Šventumas*. Po patikimumo nustatymo tuoj pat eina tarnystės privilegija. Niekas, išskyrus jūsų pačių nepatikimumą, jūsų pačių sugebėjimo stoką suvokti patikimumo rimtumą, negali įsiterpti tarp jūsų ir galimybės atlikti didesnę tarnystę.

Tarnystė – tikslinga tarnystė, ne vergystė – sukelia didžiausią pasitenkinimą ir išreiškia dieviškiausią orumą. Tarnystė – daugiau tarnystės, padidinta tarnystė, sunki tarnystė, jaudinančio patyrimo tarnystė, ir pagaliau dieviškoji ir tobula tarnystė – yra laiko tikslas ir erdvės galutinis tikslas. Bet visada iš tikrųjų šie laiko poilsio ciklai kaitaliojasi su žengimo pirmyn tarnystės ciklais. Ir po laiko tarnystės ateis amžinybės supertarnystė. Laiko poilsio metu jūs turėtumėte išivaizduoti amžinybės darbą, net ir taip, kaip jūs prisiminsite, per amžinybės tarnystę, laiko poilsį.

Visuotinė organizacija remiasi ėmimu ir davimu; per visą amžinąją karjerą jūs niekada nesusidursite su neveiklumo monotonija arba asmenybės stagnacija. Žengimas pirmyn yra įmanomas dėl neatsiejamo judėjimo, vystymasis kyla iš

dieviškojo sugebėjimo veikti, ir pasiekimas yra įsivaizduojamo jaudinančio patyrimo vaikas. Bet nuo šito pasiekimo sugebėjimo yra neatskiriama etikos atsakomybė, būtinybė suvokti, jog pasaulį ir visatą pripildo skirtingų būtybių tipų gausa. Viskas šitoje nuostabioje kūrinijoje, įskaitant ir jus, nebuvo sutverta tiesiog jums. Tai nėra egocentrinė visata. Dievai nurodė, "Palaimingiau yra duoti negu imti," o jūsų Sūnus Šeimininkas sakė, "Tas, kuris tarp jūsų būtų didžiausias, tebūnie visų tarnu."

Bet kokios tarnystės tikroji prigimtis, nesvarbu, ar ją atliktų žmogus ar angelas, yra iki galo atskleidžiama šitų sekorafinių tarnystės indikatorių, Tarnystės Šventumų, akivaizdoje. Aiškiai yra iki galo parodoma tikrų ir paslėptų motyvų visa analizė. Šitie angelai iš tikrųjų yra visatos protų skaitytojai, širdžių ieškotojai, ir sielų atskleidėjai. Mirtingieji gali pasinaudoti žodžiais tam, kad savo mintis paslėptų, bet šitie aukštieji sekonaformai apnuogina žmogiškosios širdies ir angeliškojo proto giluminius motyvus.

[317]▼

6 ir 7. *Didingumo Paslaptis ir Gėrio Siela*. Kada kylantieji piligrimai ima suvokti laiko svarbumą, tada kelias yra parengtas tam, kad suvoktų pasitikėjimo rimtumą ir įvertintų tarnystės šventumą. Nors tai yra didingumo moraliniai elementai, bet taip pat yra ir didingumo paslaptys. Kada būna taikomi dvasiniai didingumo išbandymai, tada moraliniai aspektai nėra ignoruojami, bet nesavanaudiškumo savybė, atskleidžiama be išskaičiavimų sunkiu darbu savo žemiškųjų bičiulių, ypač tų būtybių, kurios yra sunkioje padėtyje ir prislėgtos, gerovei, yra tikrasis planetos didingumo *matas*. O didingumo *pasireiškimas* tokiam pasaulyje, kaip Urantija, yra savikontrolės demonstravimas. Didis vyras yra ne tas, kuris "paima miestą" ar "nugali naciją," bet "tas, kuris suvaldo savo paties liežuvį."

Didingumas yra sinonimiškas dieviškumui. Dievas yra aukščiausiu laipsniu didis ir geras. *Didingumas ir gėris tiesiog negali būti išskirti*. Jie yra amžiams paversti vienu Dievu. Šią tiesą tiesiogine prasme ir pritrenkiančiai iliustruoja Didingumo Paslapties ir Gėrio Sielos atspindinti tarpusavio priklausomybė, nes viena negali veikti be kitos. Atspindėdami kitas dieviškumo savybes, supervisatos sekonaformai gali veikti ir iš tikrųjų veikia po vieną, bet didingumo ir gėrio atspindimi įvertinimai pasirodo, jog yra neatskiriama. Dėl to, bet kuriame pasaulyje, bet kurioje visatoje, iš tikrųjų šitie didingumo atspindėtojai ir gėrio atspindėtojai dirba drauge, visada rodydami dvigubą ir abipusiškai priklausomą pranešimą apie kiekvieną būtybę, į kurią jie susikoncentruoja. Didingumo negalima įvertinti nežinant gėrio turinio, tuo tarpu gėrio negalima pavaizduoti neparodžius nuo jo neatskiriama ir dieviško didingumo.

Didingumo įvertinimas skiriasi iš sferos į sferą. Būti didingu, reiškia būti panašiu į Dievą. Ir kadangi didingumo kokybę visiškai nulemia gėrio turinys, tai reiškia, jog net ir jūsų dabartinėje žmogiškojoje būsenoje, jeigu jūs galite gailėstingumo dėka tapti geru, tai šituo jūs tampate didingu. Kuo ryžtingiau jūs laikysitės dieviškojo gėrio sampratų ir kuo atkakliau šito sieksite, tuo tikriaus jūs iš tiesų augsite didingumu, tikrojo išlikimo charakterio tikruoju didumu.

7. SEKONAFIMŲ TARNYSTĖ

Sekonafimai yra kilę ir turi savo būstines supervisatų sostinėse, bet su savo ryšininkais bičiuliais jie raižo erdvę nuo Rojaus krantų į evoliucinius erdvės pasaulius. Jie tarnauja supervyriausybės svarstymų asamblėjų narių vertingais padėjėjais ir suteikia didžiulę paramą Uversos paslaugumo kolonijoms: žvaigždžių tyrinėtojams, tūkstantmečių turistams, dangiškiesiems stebėtojams, ir gausybei kitų tvarinių, įskaitant ir kylančiąsias būtybes, laukiančias, kol bus nugabentos į Havoną. Dienų Senieji kai kuriuos iš pirminių sekonafimų su malonumu paskiria tam, kad padėtų kylantiesiems tvariniams, gyvenantiems keturiuose šimtuose devyniasdešimtyje studijų pasaulių, supančių Uversą, ir čia taip pat didelė dalis iš antrinių ir tretinių kategorijų tarnauja mokytojais. Šitie Uversos palydovai yra laiko universitetų baigiamosios mokyklos, suteikiančios parengiamąjį kursą į Havonos septynių grandinių universitetą.

Iš trijų sekonafimų kategorijų, tretinė grupė, priskirta prie kylančiųjų valdžios, laiko kylantiesiems tvariniams suteikia pačią didžiausią pagalbą. Jūs periodiškai juos sutiksite neužilgo po to, kada išvyksite iš Urantijos, nors laisvai jų tarnystę naudositės tikrai tada, kada pasieksite

[318]▼

Orvontono laukimo pasaulius. Jūs džiaugsitės jų draugija, kada su jais būsite iki galo susipažinę gyvendami Uversos mokyklos pasauliuose.

Šitie tretiniai sekonafimai yra laiko taupytojai, erdvės sutrumpintojai, suklydimo išaiškintojai, ištikimi mokytojai, ir visą laiką esančios krypties rodyklės – dieviškojo tikrumo gyvieji ženklai – su gailestingumu išdėstyti laiko kryžkelėse, kad ten vestų nerimo apimtus piligrimus didžiulio pasimetimo ir dvasinio neužtikrintumo momentais. Likus daug laiko iki to meto, kada pasieksite tobulumo vartus, jūs imsite naudotis dieviškumo instrumentais ir užmegzti ryšį su Dievybės metodais. Vis daugiau, nuo to meto, kada atvyksite į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį, iki užmerksite akis Havonos miego metu, ruošiantis keliavimui į Rojų, jūs naudositės skubia pagalba šitų nuostabių būtybių, kurios taip iki galo ir taip laisvai atspindi tų saugių ir patikimų piligrimų, kurie šitą ilgą kelionę prie tobulumo vartų yra nukeliavę anksčiau už jus, tikras žinias ir užtikrintą išmintį.

Mums visiškai nesuteikta privilegija naudotis šitais atspindinčiosios kategorijos angelais Urantijoje. Jie dažnai atvyksta į jūsų pasaulį, lydėdami paskirtas asmenybes, bet čia jie laisvai veikti negali. Šitoji sfera iš dalies vis dar tebėra dvasiniame karantine, ir kai kurių grandinių, kurios jų tarnystei yra esminės, šiuo metu čia nėra. Kada jūsų pasaulis bus dar kartą sugrąžintas į konkrečias atspindinčias grandines, tada didelė dalis tarpplanetinio ir tarpvisatinio bendravimo darbo bus labai smarkiai supaprastinta ir palengvinta. Dėl šito funkcinio savo atspindinčiųjų partnerių suvaržymo dangiškieji darbininkai Urantijoje susiduria su didele dalimi sunkumų. Bet mes džiaugsmingai toliau tvarkome savo reikalus naudodamiesi tomis priemonėmis, kurias turime, nežiūrint to, jog vietiniame lygyje mes negalime pasinaudoti šitų

nuostabių būtybių, erdvės gyvųjų veidrodžių ir dabarties laiko projektuotojų, didele dalimi iš tarnysčių.

[Parenpta Uversos Galingojo Žinianešio.]

[319]▼

29 DOKUMENTAS

VISATOS ENERGIJOS REGULIUOTOJAI

IŠ VISŲ visatos asmenybių, susijusių su tarpplanetinių ir tarpvisatinių reikalų reguliavimu, energijos reguliuotojai ir jų padėjėjai buvo mažiausiai suprasti Urantijoje. Nors jų rasės ilgą laiką žinojo apie angelų ir panašių dangiškųjų kategorijų egzistavimą, bet nedaug informacijos kada nors buvo perteikta apie fizinės sferos kontrolierius ir reguliuotojus. Net ir dabar man yra leidžiama iki galo atskleisti tikrai paskutiniąją iš tokių trijų gyvų būtybių grupių, kurios turi reikalo su jėgos kontrole ir energijos reguliavimu pagrindinėje visatoje:

1. Pirminius Atsiradusius Pagrindinius Jėgos Organizatorius.
2. Asocijuotus Transcendentinius Pagrindinius Jėgos Organizatorius.
3. Visatos Energijos Reguliuatorius.

Nors aš manau, jog neįmanoma pavaizduoti visatos energijos reguliuotojų, centrų, ir kontrolierių įvairių grupių individualybės, bet tikiuosi, jog galėsiu kažką paaiškinti apie jų veiklos sferą. Jie yra gyvų būtybių unikali grupė, turinti reikalo su išmintingu energijos reguliavimu per visą didžiąją visatą. Įskaitant aukščiausiuosius reguliuotojus, jie apima tokius pagrindinius skyrius:

1. Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguliuatorių.
2. Aukščiausiųjų Energijos Centrų.
3. Pagrindinių Fizinių Kontrolierių.
4. Morontinių Energijos Prižiūrėtojų.

Aukščiausieji Energijos Reguliuatoriai ir Centrai egzistuoja beveik nuo amžinybės laikų, ir tiek, kiek mums yra žinoma, daugiau šitų kategorijų būtybių sukurta nebuvo. Septynis Aukščiausiuosius Reguliuatorius įsamenino Septynios Pagrindinės Dvasios, ir tuomet jie bendradarbiavo su savo tėvais sukuriant daugiau negu dešimt milijardų pagalbininkų. Iki energijos reguliuotojų laikų, erdvės energijų grandinės už centrinės visatos ribų buvo išmintingoje Rojaus Pagrindinių Jėgos Organizatorių priežiūroje.

Turėdami žinių apie materialius tvarinius, jūs bent jau turite kontrastingą suvokimą apie dvasines būtybes; bet labai sunku mirtingojo protui įsivaizduoti energijos reguliuotojus. Pagal progresinio kilimo į egzistencijos aukštesnius

lygius planą jūs neturite jokių tiesioginių reikalų nei su aukščiausiaisiais reguliuotojais, nei su energijos centrais. Tam tikromis retomis progomis jūs turėsite reikalų su fiziniais kontrolieriais, ir laisvai dirbsite su morontiniais energijos prižiūrėtojais, kada pasieksite gyvenamuosius pasaulius. Šitie Morontiniai Energijos Prižiūrėtojai veikia taip išimtinai vietinių kūrinių morontiniu režimu,

[320]▼

jog yra manoma, kad apie jų veiklą geriausia yra pasakoti tame skyriuje, kuris yra skirtas vietinei visatai.

1. SEPTYNI AUKŠČIAUSIEJI ENERGIJOS REGULIUOTOJAI

Septyni Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai yra didžiosios visatos fizinės energijos reguliuotojai. Kada Septynios Pagrindinės Dvasios juos sukūrė, tada buvo pirmasis užregistruotas epizodas, kad iš tikrų dvasinių protėvių atsirado pusiau materialūs palikuonys. Kada Septynios Pagrindinės Dvasios kuria individualiai, tada jos sutveria labai dvasiškas asmenybes angeliškojoje kategorijoje; kada jos kuria kolektyviai, tada jos kartais sutveria šituos aukštuosius pusiau materialių būtybių tipus. Bet net ir šitos būtybės, labiau panašios į fizines, Urantijos mirtingųjų riboto diapazono regėjimui būtų nematomos.

Aukščiausiųjų Energijos Reguliuotojų yra septyni, ir savo išvaizda ir funkcija jie yra tapatūs. Jų vieno nuo kito negali atskirti niekas, išskyrus tą Pagrindinę Dvasią, su kuria kiekvienas yra betarpiškai susivienijęs ir kuriai kiekvienas yra iki galo funkciškai pavaldus. Tokiu būdu kiekviena iš Pagrindinių Dvasių yra amžinoje sąjungoje su vienu iš savo kolektyvinių palikuonių. Tas pats reguliuotojas visada yra susivienijęs su ta pačia Dvasia, o jų darbinė partnerystė sukuria fizinės ir dvasinės energijų, pusiau fizinės būtybės ir dvasinės asmenybės, unikalų susivienijimą.

Septyni Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai yra išsidėstę periferiniame Rojuje, kur jų lėtai besisukantys buvimai parodo, kur yra Pagrindinių Dvasių jėgos sukoncentravimo būstinės. Šitie energijos reguliuotojai atskirai veikia reguliuodami supervisatų įtampą-energiją, bet administruodami centrinį kūrinių veikia kolektyviai. Jie veikia iš Rojaus, bet veiksmingus energijos centrus turi didžiosios visatos visuose skyriuose.

Šitos galingos būtybės yra energijos centrų o, per juos, fizinių kontrolierių, pasklidusių po visas septynias supervisatas, milžiniškų gausybių fiziniai protėviai. Tokie pavaldūs fizinės kontrolės organizmai yra iš pagrindų vienodi, tapatūs, išskyrus kiekvienos supervisatos korpuso skirtingą tonaciją. Tam, kad pasikeistų supervisatos tarnystėje, jiems tiesiog reikėtų sugrįžti į Rojų dėl naujo tarnavimo. Fizinio kūrinių valdymas iš principo yra vienodas.

2. AUKŠČIAUSIEJI ENERGIJOS CENTRAI

Septyni Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai nesugeba, individualiai, reprodukuotis, bet kolektyviai, ir drauge su Septyniomis Pagrindinėmis Dvasiomis, jie gali reprodukuotis ir tikrai reprodukuojasi – sukuria – kitas

būtybes, tokias, kaip jie patys. Tokia yra kilmė didžiosios visatos Septynių Energijos Centrų, kurie veikia tokiose septyniose grupėse:

1. Aukščiausųjų Centrų Prižiūrėtojų.
2. Havonos Centrų.
3. Supervisatų Centrų.
4. Vietinių Visatų Centrų.
5. Žvaigždynų Centrų.
6. Sistemų Centrų.
7. Neklasifikuotų Centrų.

[321]▼

Šitie energijos centrai kartu su Aukščiausiais Energijos Reguluotojais yra tokios būtybės, kurios turi didžiulę valios laisvę ir didžiulį veikimą. Jie visi yra apdovanoti Trečiojo Šaltinio asmenybe ir atskleidžia neabejotiną aukštos kategorijos valinį potencialą. Šitie visatos energetinę sistemą reguliuojantys centrai turi nuostabią intelekto dovaną: jie yra didžiosios visatos energetinės sistemos intelektas ir Pagrindinių Fizinių Kontrolierių ir Morontinių Energijos Prižiūrėtojų toli nusidriekiančių funkcijų viso milžiniško tinklo proto valdymo metodo paslaptis.

1. *Aukščiausieji Centrų Prižiūrėtojai.* Šitie septyni Aukščiausųjų Energijos Reguluotojų lygiaverčiai partneriai ir padėjėjai yra didžiosios visatos pagrindinių energetinių grandinių reguliuotojai. Kiekvienas centro prižiūrėtojas yra patalpintas viename iš Septynių Aukščiausųjų Vykdytojų specialių pasaulių, ir jie dirba glaudžiai susivieniję su šiais visatos bendrų reikalų koordinatoriais.

Aukščiausieji Energijos Reguluotojai ir Aukščiausieji Centrų Prižiūrėtojai veikia tiek kaip individai, tiek bendrai, kas susiję su visais kosminiais reiškiniais, esančiais žemiau už “gravitacijos energijos” lygius. Kada veikia drauge, tada šitos keturiolika būtybių visatų energijai yra tuo, kuo Septyni Aukščiausieji Vykdytojai yra bendriesiems visatų reikalams ir kuo Septynios Pagrindinės Dvasios yra kosminiam protui.

2. *Havonos Centrai.* Iki laiko ir erdvės visatų sukūrimo, energetiniai centrai Havonai nebuvo reikalingi, bet visą laiką nuo tų tolimųjų laikų, vienas milijonas veikia centriniame kūrinyje, kiekvienas centras prižiūri po tūkstantį Havonos pasaulių. Čia, dieviškojoje visatoje, yra energijos valdymo tobulumas, tokia padėtis neegzistuoja niekur kitur. Energijos valdymo tobulumas yra visų erdvės energetinių centrų ir fizinių kontrolierių galutinis tikslas.

3. *Supervisatų Centrai*. Užimdami milžinišką teritoriją sostinės sferoje kiekvienoje iš septynių supervisatų yra vienas tūkstantis trečiosios kategorijos energetinių centrų. Pirminės energijos trys srovės, po dešimt segregacijų kiekvienoje, ateina į šituos energetinius centrus, bet iš jų suvienyto veikimo vietos septynios specializuotos ir gerai reguliuojamos, nors netobulai kontroliuojamos, energijos grandinės pasklinda tolyn. Tai yra visatos energijos elektroninis organizavimas.

Visa energija sklinda grandine Rojaus ciklu, bet Visatos Energijos Reguluotojai *reguliuoja* apatinio Rojaus jėgos energijas, kada suranda jas modifikuotas centrinės ir supervisatų erdvės funkcijose, paversdami ir nukreipdami šitas energijas į naudingo ir konstruktyvaus pritaikymo kanalus. Tarp Havonos energijos ir supervisatų energijų yra skirtumas. Supervisatos energetinę įkrovą sudaro energijos trys fazės po dešimt segregacijų kiekvienoje. Šita triguba energijos įkrova pasklinda po visą didžiosios visatos erdvę; ji yra tarsi milžiniškas judantis energijos vandenynas, kuris apsemia ir maudo kiekvieno iš septynių superkūrinių visumą.

Visatos energetinis elektroninis organizavimas veikia septyniose fazėse ir atskleidžia skirtingą reagavimą į vietinę arba linijinę gravitaciją. Šita septinkartė grandinė ateina iš supervisatos energetinių centrų ir persmelkia kiekvieną superkūrinių. Tokios specializuotos laiko ir erdvės srovės yra konkretūs ir lokalizuoti energijos judėjimai, inicijuoti ir nukreipti specifiniams tikslams, didele dalimi taip, kaip Golfo Srovė veikia kaip apibrėžtas reiškinys Atlanto vandenyno viduryje.

4. *Vietinių Visatų Centrai*. Kiekvienos vietinės visatos būstinėje yra išdėstyta vienas šimtas ketvirtos kategorijos energetinių centrų. Jie veikia tam, kad lėtintų

[322]▼

ir kitaip modifikuotų tas septynias energetines grandines, ateinančias iš supervisatos būstinės, šitokiu būdu paversdami jas pritaikomomis žvaigždynų ir sistemų tarnystei. Vietinės astronominės erdvės katastrofos šitiems energetiniams centrams yra nykstantis rūpestis; jie yra įsitraukę į veiksmingos energijos tvarkingą pasiuntimą į pavaldžius žvaigždynus ir sistemas. Sūnums Kūrėjams jie labai daug padeda vėlesniaisiais visatos organizavimo ir energijos mobilizavimo laikais. Šitie centrai sugeba užtikrinti energijos intensyvias juostas, naudingas tarpplanetiniam ryšiui tarp svarbių apgyvendintų punktų. Tokia energijos juosta arba linija, taip pat kartais vadinama energijos taku, yra tiesioginė energijos grandinė iš vieno energijos centro į kitą energijos centrą arba iš vieno fizinio kontrolieriaus į kitą kontrolierių. Tai yra individualizuota energijos srovė, ir ji yra kaip kontrastas nediferencijuotos energijos laisviems judėjimams erdvėje.

5. *Žvaigždynų Centrai*. Kiekviename žvaigždyne yra dislokuota po dešimt šitų gyvųjų energetinių centrų, veikiančių kaip energijos projektoriai į tą vieną šimtą vietinių sistemų, kurios sudaro žvaigždyną. Iš šitų būtybių pasklinda energetinės linijos, skirtos komunikavimui ir transportavimui, ir energizavimui

tų gyvųjų tvarinių, kurių gyvybės palaikymas priklauso nuo tam tikrų fizinės energijos formų. Bet nei energetiniai centrai, nei pavaldūs fiziniai kontrolieriai kitokiu būdu nėra susiję su gyvybe kaip su funkicine organizacija.

6. *Sistemų Centrai.* Vienas Aukščiausiasis Energijos Centras yra nuolat paskirtas kiekvienai vietinei sistemai. Šitie sistemų centrai energijos grandines pasiunčia į laiko ir erdvės apgyvendintus pasaulius. Jie koordinuoja pavaldžių fizinių kontrolierių veiklą ir kitokiu būdu veikia tam, kad vietinėje sistemoje užtikrintų pakankamą energijos paskleidimą. Tarp planetų energetinės grandinės sukūrimas priklauso nuo tobulo kai kurių materialijų energijų suderinimo ir nuo veiksmingo fizinių jėgų suregulavimo.

7. *Neklasifikuoti Centrai.* Tai yra tokie centrai, kurie veikia specifinėse vietinėse situacijose, bet ne apgyvendintose planetose. Už atskirus pasaulius yra atsakingi Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai, ir pasauliai grandinėmis gauna tas jėgos sroves, kurias pasiunčia jų sistemos energetinis centras. Tikrai tos sferos, kurioms yra būdingi patys nepaprastiausi energetiniai ryšiai, turi septintosios kategorijos energetinius centrus, veikiančius kaip visatos balanso ratai arba energetiniai valdytojai. Kiekvienoje veiklos fazėje šitie energetiniai centrai visiškai prilygsta tiems, kurie veikia aukštesniuose kontrolės vienetuose, bet tokią gyvos energijos organizaciją turi tikrai mažiau negu vienas erdvės kūnas iš milijono.

3. ENERGIJOS CENTRŲ SFERA

Aukščiausiųjų Energijos Centrų, paskleistų per visas supervisatas, skaičius siekia, su jų partneriais ir pavaldiniais, daugiau negu dešimt milijardų. Ir jie visi yra tobulai sinchroniški ir palaiko tobulą ryšį su savo Rojaus protėviais, Septyniais Aukščiausiais Energijos Reguluotojais. Šitokiu būdu didžiosios visatos energijos valdymas yra patikėtas Septynių Pagrindinių Dvasių, Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguluotojų sukūrėjų, priežiūrai ir reguliavimui.

Aukščiausieji Energijos Reguluotojai ir visi jų partneriai, padėjėjai, ir pavaldiniai yra amžiams atleisti nuo to, kad juos sulaikytų arba jiems trukdytų bet kokie erdvės tribunolai; taip pat jų iš tiesų neveikia nei Dienų Senujų

[323]▼

supervisatos vyriausybės, nei Sūnų Kūrėjų vietinių visatų administracijos administraciniai reguliavimai.

Šituos energijos centrus ir reguliuotojus sukuria Begalinės Dvasios vaikai. Jie nėra susiję su Dievo Sūnų administracija, nors artimai susijungia su Sūnumis Kūrėjais visatos materialaus organizavimo vėlesnėmis epochomis. Bet energijos centrai kažkoku būdu yra glaudžiai susiję su Aukščiausiosios Būtybės kosmine kontrole iš viršaus.

Energijų centrai ir fiziniai kontrolieriai negauna jokio mokymo; visi jie yra sukuriami tobuli ir jų tobulumas yra neatskiriamas nuo jų veiksmo. Jie iš tikrųjų niekada nepereina iš vienos funkcijos į kitą; jie iš tiesų tarnauja taip, kaip buvo

paskirti iš pradžių. Jų gretose nėra jokios evoliucijos, ir tai yra tiesa apie abiejų kategorijų visus septynis skyrius. Neturėdami kylančiojo praeities, kuri iškiltų prisiminimuose, energijos centrai ir fiziniai kontrolieriai niekada nepoilsiauja; visuose savo veiksmuose jie visą laiką yra labai dalykiški. Jie visada dirba; visuotinis planas nenumato jokios sąlygos tam, kad nutrūktų energijos fizinės linijos; niekada nė vienai sekundės dalelytei šitos būtybės negali nutraukti laiko ir erdvės energetinių grandinių tiesioginės priežiūros.

Energijos reguliuotojai, centrai, ir kontrolieriai visoje kūrinijoje neturi nieko bendro su kuo nors kitu, išskyrus energiją, materialią arba pusiau fizinę; jie jos nesukuria, bet iš tiesų ją keičia, manipuliuoja, ir reguliuoja. Taip pat jie visiškai nėra susiję su fizine trauka, išskyrus pasipriešinimą jos traukiamajai galiai. Jų ryšys su gravitacija yra visiškai neigiamas.

Energijos centrai panaudoja gausius materialios kategorijos mechanizmus ir koordinavimus palaikydami ryšį su tų įvairių segreguotų energijos koncentravimų gyvaisiais mechanizmais. Kiekvieną atskirą energetinį centrą sudaro lygiai vienas milijonas funkcinės kontrolės vienetų, ir šitie energiją modifikuojantys vienetai nėra stacionarūs, kokie yra žmogaus fizinio kūno gyvybiški organai; šitie energijos reguliavimo "gyvybiški organai" yra mobilūs ir tikrai nuolat besikeičiantys asociatyviomis galimybėmis.

Tai visiškai pranoksta mano sugebėjimą paaiškinti tą būdą, kurio dėka šitos gyvos būtybės manipuliuoja ir reguliuoja visatos energijos pagrindines grandines. Imtis užduoties toliau jums pasakoti apie šitų gigantiškų ir beveik tobulai veiksmingų energetinių centrų dydį ir veikimą, tai reikštų tik dar daugiau jus supainioti ir sukelti jūsų didesnį pasimetimą. Jie yra tiek gyvi, tiek "asmeniai," bet jie pranoksta jūsų suvokimo ribas.

Už Havonos ribų Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai veikia tikrai specialiai pastatytose (architektūrinėse) sferose arba kitaip tinkamai sudarytuose erdvės kūnuose. Architektūriniai pasauliai yra taip pastatyti, jog gyvieji energijos centrai gali veikti kaip rinktiniai jungikliai tam, kad reguliuotų, modifikuotų, ir koncentruotų erdvės energijas, kada jos liejasi virš šitų sferų. Jie negalėtų šitaip veikti įprastinėje evoliucinėje saulėje ar planetoje. Kai kurios grupės taip pat rūpinasi šitų specialių būstinių pasaulių šildymu ir kitomis materialiomis reikmėmis. Ir nors tai ir pranoksta Urantijos žinių spektrą, bet man yra leidžiama pareikšti, jog šitos gyvų energetinių asmenybių kategorijos turi daug bendro su paskleidimu tokios šviesos, kuri šviečia be karščio. Šio reiškinio jie nesukuria, bet yra susiję su jo paskleidimu ir reguliavimu.

Energijos centrai ir jiems pavaldūs kontrolieriai yra paskirti organizuotos erdvės visų fizinių energijų veiklai. Jie dirba su trimis bazinėmis srovėmis po dešimt energijų kiekvienoje. Tai yra organizuotos erdvės energijos įkrova;

[324]▼

ir jų sfera yra organizuota erdvė. Visatos Energijos Reguliuotojai visiškai neturi nieko bendro su tais milžiniškais jėgos veiksmiais, kurie šiuo metu vyksta už

dabartinių septynių supervisatų ribų.

Energijos centrai ir kontrolieriai tobulai kontroliuoja tikrai septynias iš dešimties energijos formų, esančių kiekvienoje bazinėje visatos srovėje; tos formos, kurios jų kontrolei yra pavaldžios iš dalies arba visiškai nėra pavaldžios, turi atstovauti energijos pasireiškimo nenuspėjamos sferoms, kuriose viešpatauja Beribis Absoliutas. Jeigu jie ir turi įtakos šito Absoliuto pirminėms jėgoms, tai apie tokį veikimą mes nieko nežinome, nors yra kažkoks nežymus įrodymas, kuris pateisintų nuomonę, jog kai kurie iš šių fizinių kontrolierių kartais automatiškai reaguoja į tam tikrus Visuotinio Absoliuto impulsus.

Šitie gyvieji energijos mechanizmai nėra sąmoningai susieti su Beribio Absoliuto energijos virškontrole pagrindinėje visatoje, bet mes prieiname išvados, jog jų visa ir beveik tobula energijos reguliavimo schema kažkokiu nežinomu būdu yra pavaldi šitam viršgravitaciniam buvimui. Bet kurioje vietinėje energetinėje situacijoje šie centrai ir kontrolieriai beveik prilygsta aukštybei, bet visada jie sąmoningai suvokia Beribio Absoliuto viršenergijos buvimą ir neatpažįstamą veikimą.

4. PAGRINDINIAI FIZINIAI KONTROLIERIAI

Šitos būtybės yra Aukščiausiųjų Energijos Centrų mobilūs pavaldiniai. Fiziniai kontrolieriai yra apdovanoti tokios prigimties sugebėjimais keisti individualybę, kad jie gali patys įvairiais būdais keliauti, sugebėdami skrieti vietinė erdve tokiais greičiais, kurie priartėja prie Atsiskyrusiųjų Žinianešių skriejimo greičio. Bet kaip ir visiems kitiems keliautojams erdve, taip ir jiems reikia tiek savo pačių bičiulių, tiek kai kurių kitų būtybių tipų pagalbos tam, kad išvykstant iš materialios sferos nugalėtų traukos veikimą ir inercijos pasipriešinimą.

Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai tarnauja visoje didžiojoje visatoje. Iš Rojaus Septyni Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai juos tiesiogiai valdo iki pat supervisatų būstinių; iš čia juos reguliuoja ir paskirsto Pusiausvyros Taryba, energijos aukštieji pareigūnai, kuriuos Septynios Pagrindinės Dvasios išsiunčia iš Asocijuotųjų Pagrindinių Jėgos Organizatorių personalo. Šitie aukštieji pareigūnai yra įgalioti aiškinti pagrindinių frandalankų, šitų gyvųjų instrumentų, kurie parodo visos supervisatos energetinį spaudimą ir energetinę įkrovą, duomenis ir užregistravimus.

Nors Rojaus Dievybių buvimas ir apjuosia didžiąją visatą ir skrieja aplink amžinybės apskritimą, tačiau bet kurios iš Septynių Pagrindinių Dvasių įtaka yra apribota viena atskira supervisata. Yra aiški energijos segregacija ir energijos grandinių atskyrimas tarp kiekvieno iš septynių superkūrinių; dėl to turi vyrauti ir iš tiesų vyrauja individualizuoti kontrolės metodai.

Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai yra Aukščiausiųjų Energijos Centrų tiesioginiai palikuonys, o tarp jų yra tokie:

1. Asocijuotieji Energijos Reguliuotojai.
2. Mechaniniai Kontrolieriai.
3. Energijos Transformuotojai.

4. Energijos Siųstuvas.
5. Pirminiai Asocijuotojai.
6. Antriniai Skaidytojai.
7. Frandalankai ir Chronoldekai.

Ne visos iš šitų kategorijų yra asmenys ta prasme, kad turėtų individualias pasirinkimo galias. Ypač paskutinės keturios iš tiesų atrodo, jog yra visiškai automatinės ir mechaninės reaguojamos į savo vyresniųjų impulsus ir savo reakcijomis į egzistuojančias energetines sąlygas. Bet nežiūrint to, jog toks reagavimas atrodo yra visiškai mechaninis, bet jis nėra toks; jie gali atrodyti, jog yra automatai, bet jie visi atskleidžia skirtingą intelekto funkciją.

Nebūtinai proto lydinčioje aplinkoje yra asmenybė. Protas gali mąstyti net ir tada, kada neturi jokios galios pasirinkti, kaip tai yra ir su gausiais gyvūnų žemesniaisiais tipais ir su kai kuriais iš šitų pavaldžių fizinių kontrolierių. Daugelis iš šitų labiau automatinė fizinės energijos reguliuotojų nėra asmenys nė viena šio žodžio prasme. Jie nėra apdovanoti valia ir sprendimo savarankiškumu, būdami visiškai pavaldūs projekto mechaniniam tobulumui su jiems paskirtomis užduotimis. Nepaisant šito, jie visi yra labai protingos būtybės.

Fiziniai kontrolieriai daugiausia yra užimti bazinių energijų, neatrastų Urantijoje, suderinimu. Šitos nežinomos energijos yra labai svarbios tarpplanetinei transporto sistemai ir kai kuriems komunikavimo metodams. Kada mes nutiesiame energijos linijas, kad būtų perduoti garsų ekvivalentai arba, kad būtų perteiktas vaizdas, tada šitas neatrastas energijos formas naudoja gyvi fiziniai kontrolieriai ir jų partneriai. Tas pačias energijas taip pat, esant reikalui, naudoja tarpiniai tvariniai savo įprastame darbe.

1. *Asocijuotieji Energijos Reguliuatoriai.* Šitoms nuostabiai sumanioms būtybėms yra patikėta paskirti ir išsiųsti visų kategorijų Pagrindinius Fizinius Kontrolierius, sutinkamai su šių valdų nuolat besikeičiančios energijos visą laiką kintančiais poreikiais. Fizinių kontrolierių didžiuliai rezervai yra laikomi mažųjų sektorių būstinių pasauliuose, ir iš šitų koncentravimo taškų asocijuotieji energijos reguliuotojai periodiškai juos išsiunčia į vietinių visatų, žvaigždynų, ir sistemų būstines, ir į atskiras planetas. Kada šitaip būna paskirti, tada fiziniai kontrolieriai laikinai būna pavaldūs sutaikymo komisijų dieviškųjų nuosprendžių įvykdytojų kategorijoms, bet kitais atžvilgiais jie iš tiesų yra visiškai pavaldūs savo asocijuotiesiems reguliuotojams ir Aukščiausiesiems Energijos Centrams.

Po tris milijonus asocijuotųjų energijos reguliuotojų yra paskirta į Orvontono kiekvieną mažąjį sektorių, iš viso sudarydami šitų stebinančiai visapusiškų būtybių trijų milijardų supervisatos kvotą. Jų pačių rezervai yra laikomi tų pačių mažųjų sektorių pasauliuose, kur jie taip tarnauja instruktoriais visiems tiems, kurie studijuoja protingos energijos kontrolės ir transmutacijos mokslus ir

metodus.

Šitie reguliuotojai pakaitomis tarnauja mažuosiuose sektoriuose ir lygiai tokį patį laikotarpį atlieka inspektavimo tarnystę erdvės valdose. Bent vienas einantis inspektoriaus pareigas visada būna kiekvienoje vietinėje sistemoje, turėdamas būstinę jos sostinės sferoje. Jie visą didžiulę gyvos energijos sankaupą palaiko harmoningame sinchroniškume.

2. *Mechaniniai Kontrolieriai.* Jie yra nepaprastai visapusiški ir judrūs asocijuotųjų energijos reguliuotojų padėjėjai. Jų trilijonų trilijonai yra pasiūsta į Ensa, jūsų mažąjį sektorių. Šitos būtybės yra vadinamos mechaniniais

[326]▼

kontrolieriais, nes jų atžvilgiu taip visiškai viešpatauja jų vyresnieji, jos taip iki galo paklūsta asocijuotųjų energijos reguliuotojų valiai. Nežiūrint šito, jie, patys, yra labai protingi, o jų darbas, nors savo pobūdžiu yra mechaninis ir dalykiškas, yra atliekamas meistriškai.

Iš visų Pagrindinių Fizinių Kontrolierių paskirtų į apgyvendintus pasaulius, mechaniniai kontrolieriai yra nepalyginamai patys galingiausi. Kiekvienas kontrolierius, turėdamas gyvą antigravitacijos dovaną, daug didesnę už visų kitų būtybių, traukai turi tokį pasipriešinimą, kuriam prilygsta tikrai didžiausios sferos, besisukančios milžinišku greičiu. Dešimt tokių kontrolierių dabar yra išdėstyta Urantijoje, ir viena iš svarbiausių jų planetinės veiklos sričių yra palengvinti išvykimą serafiniams transportams. Šitaip veikdami, visi dešimt mechaninių kontrolierių dirba unisonu tuo metu, kada baterija iš vieno tūkstančio energijos siūstuvų suteikia pirminį impulsą serafiniam pakilimui.

Mechaniniai kontrolieriai yra kompetentingi tam, kad nukreiptų energijos tėkmę ir palengvintų jos sutelkimą į specializuotas sroves arba grandines. Šitos galingos būtybės yra glaudžiai susijusios su fizinių energijų išskyrimu, nukreipimu, ir intensyvinimu, ir su tarpplanetinių grandinių įtampos išlyginimu. Iš trisdešimties fizinių erdvės energijų, sudarančių supervisatos energetinę įkrovą, jie nuostabiai manipuliuoja dvidešimt vieną. Jie taip pat gali daug prisidėti prie šešių iš devynių subtilesnių fizinės energijos formų valdymo ir kontrolės. Šituos kontrolierius išdėsčius deramu santykiu vieną su kitu ir su kai kuriais iš energetinių centrų, asocijuotieji energijos reguliuotojai gali įgyvendinti neįsivaizduojamus pakeitimus suderinant jėgas ir valdant energijas.

Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai dažnai veikia baterijomis, kurias sudaro šimtai, tūkstančiai, ir net milijonai, ir keisdami savo padėtį ir išsidėstymą, gali energiją valdyti kolektyviai, o taip pat ir individualiai. Reikalavimams kintant, jie gali padidinti ir pagreitinti energijos lygį ir judėjimą arba sulaikyti, kondensuoti, ir sulėtinti energetines sroves. Jų poveikis energijos ir jėgų transformavimams yra kažkiek panašus į vadinamųjų katalizatorių cheminių reakcijų pagreitinimą. Jie veikia įgimtų sugebėjimų dėka ir bendradarbiaudami su Aukščiausiais Energijos Centrais.

3. *Energijos Transformuotojai.* Šių būtybių skaičius supervisatoje yra neįtikėtinas. Vien tikrai Satanijoje jų yra beveik vienas milijonas, o įprasta kvota kiekvienam apgyvendintam pasauliui yra vienas šimtas.

Energijos transformuotojai yra Septynių Aukščiausiųjų Energijos Reguliuotojų ir Septynių Centrinųjų Prižiūrėtojų bendras kūrinys. Jie yra tarp tų fizinių kontrolierių kategorijų, kurios yra labiau asmenės, ir transformuotojai vadovauja, išskyrus tuos atvejus, kada apgyvendintame pasaulyje būna asocijuotasis energijos reguliuotojas. Jie yra viso išvykstančio serafinio transporto planetiniai inspektoriai. Visos dangiškosios gyvybės klasės gali panaudoti fizinių kontrolierių mažiau asmenes kategorijas tikrai kartu su asocijuotųjų reguliuotojų ir energijos transformuotojų labiau asmenėmis kategorijomis.

Šitie transformuotojai yra galingi ir veiksmingi gyvieji komutatoriai, sugebantys išsidėstyti taip, kad konkrečios energijos pobūdį ar nukreipimą paremtų ar tam pasipriešintų. Taip pat jie meistriškai izoluoja planetas nuo galingų energijos srovių, praeinančių tarp gigantiškų planetinių ir žvaigždinių kaimynų. Dėl savo energiją transmutuojančių savybių jie yra naudingiausi svarbioje užduotyje palaikant visuotinį energijos balansą, arba jėgų pusiausvyrą. Vienu

[327]▼

metu jie atrodo, kad energiją vartoja arba laiko savyje; kitais momentais jie atrodo, kad energiją išleidžia arba išlaisvina. Transformuotojai gali padidinti arba sumažinti savo atitinkamų sferų gyvų ir negyvų energijų „saugyklos-baterijos“ potencialą. Bet jie turi reikalo tikrai su fizinėmis arba pusiau materialiomis energijomis, jie tiesiogiai neveikia gyvybės sferoje, taip pat jie iš tiesų nekeičia ir gyvų būtybių formų.

Tam tikrais atžvilgiais energijos transformuotojai yra patys nuostabiausi ir paslaptingiausi iš visų pusiau materialių gyvų tvarinių. Jie kažkokiu nežinomu būdu yra fiziškai diferencijuojami, ir keisdami tarpusavio ryšį, jie sugeba paskleisti giluminį poveikį tai energijai, kuri teka per jų sujungtus buvimus. Atrodo, kad jiems meistriškai manipuluojant yra transformuojama fizinių sferų būklė. *Jie gali pakeisti ir iš tiesų keičia erdvės energijų fizinę formą.* Savo bičiulių kontrolierių padedami, jie iš supervisatos energetinio užtaiso trisdešimties fizinių energijų iš tikrųjų sugeba pakeisti dvidešimt septynių fizinių energijų formą ir potencialą. Tai, jog trys iš šitų energijų yra už jų kontrolės ribų, patvirtina, kad jie nėra Beribio Absoliuto instrumentai.

Likusios keturios Pagrindinių Fizinių Kontrolierių grupės vargu ar yra asmenys šito žodžio bet kokio priimtino apibrėžimo srityse. Šitie siūstuvai, asocijuotojai, skaidytojai, ir frandalankai savo reakcijomis yra visiškai automatiniai; nežiūrint šito, jie visomis prasmėmis yra protingi. Mūsų žinios apie šitas puikias esybes yra labai ribotos, nes su jomis negalime bendrauti. Atrodo, kad jos supranta valdos kalbą, bet su mumis bendrauti negali. Atrodo, kad jos visiškai sugeba priimti mūsų pranešimus, bet yra visiškai bejėgės pateikti atsakymus.

4. *Energijos Siūstuvai.* Šitos būtybės veikia daugiausia, bet ne vien tik taip, tarpplanetiniu lygiu. Jie yra nuostabūs energijos pasiuntėjai, kaip ji pasireiškia atskiruose pasauliuose.

Kada energija turi būti nukreipta į naują grandinę, tada šie siūstuvai išsidėto linija išilgai pageidaujamo energijos tako, ir savo unikalių energijos pritraukimo savybių dėka, jie gali realiai sukelti padidintą energijos tėkmę pageidaujama kryptimi. Tą jie atlieka tiesiogine prasme lygiai taip, kaip tam tikros metalinės grandinės nukreipia elektros energijos kai kurių formų tėkmę; ir jie yra gyvi puslaidininkai daugiau negu pusei iš tų trisdešimties fizinės energijos formų.

Siūstuvai suformuoja veiksmingus ryšius, kurie veikia, atstatydami specializuotos energijos, einančios iš planetos į planetą ir iš punkto į punktą atskiroje planetoje, silpstančias sroves. Jie gali nustatyti, kokios srovės yra per daug silpnos, kad jas atpažintų bet kuris kitas gyvos būtybės tipas, ir jie gali šitas energijas padidinti tiek, jog perduodamas pranešimas tampa tobulai suprantamu. Jų tarnystė yra neįkainojama programų imtuvams.

Energijos siūstuvai gali veikti visų perduodamo suvokimo formų atžvilgiu; jie gali paversti tolimą sceną "matoma," o taip pat tolimą garsą paversti "girdimu." Jie užtikrina nepaprastosios padėties ryšio linijas vietinėse sistemose ir atskirose planetose. Šita tarnystė turi naudotis praktiškai visi tvariniai, turėdami tikslą perduoti pranešimą už įprastai nustatytų grandinių ribų.

Be šitų būtybių, kaip ir be energijos transformuotojų, negali apsieiti mirtingosios egzistencijos palaikymas tuose pasauliuose, kurie turi nuskurdintą

[328]▼

atmosferą, ir jos yra neatskiriama gyvybės metodo dalis tokiose planetose, kuriose gyvena nekvėpuojantieji tvariniai .

5. *Pirminiai Asocijuotojai*. Šitos įdomios ir neįkainojamos būtybės yra puikūs energijos saugotojai ir globotojai. Kažkiek panašiai, kaip augalas savyje saugo saulės šviesą, taip iš tiesų šitie gyvi organizmai saugo energiją per tą laikotarpį, kada būna jos perteklius. Jie dirba gigantišku mastu paversdami erdvės energijas į tokį fizinį būvį, kuris Urantijoje nėra žinomas. Taip pat jie sugeba šitas transformacijas tęsti toliau iki tokio lygio, kad sukurtų kai kuriuos primityvius materialios egzistencijos vienetus. Šitos būtybės veikia tiesiog savo buvimu. Jokių būdu dėl šitokio veikimo jos neišsieikvoja arba neišsinaudoja; jos veikia kaip gyvi katalizatoriai.

Kada būna energetinio stygiaus laikotarpiai, tada šitas sukauptas energijas jie yra įgalioti išlaisvinti. Bet jūsų žinios apie energiją ir materiją nėra pakankamai išvystytos, kad jums būtų įmanoma paaiškinti jų darbo šito aspekto metodą. Jie visada dirba sutinkamai su visuotiniu dėsniu veikdami ir manipuliuodami atomus, elektronus, ir ultimatus labai panašiai, kaip jūs keičiate tipografines raides, kad priverstumėte tuos pačius abėcėlės simbolius perteikti labai skirtingus pasakojimus.

Asocijuotojai yra pirmoji gyvybės grupė, pasirodanti organizuojamoje materialioje sferoje, ir jie gali veikti tokiose fizinėse temperatūrose, kurias jūs laikytumėte visiškai nesuderinamas su gyvų būtybių egzistencija. Jie atstovauja tokiai gyvybės kategorijai, kuri tiesiog pranoksta žmogiškosios vaizduotės diapazoną. Kartu su drauge dirbančiais darbininkais, skaidytojais, jie yra labiausiai atsidadę iš visų protingų tvarinių.

6. *Antriniai Skaidytojai*. Palyginus su pirminiais asocijuotojais, šitos būtybės, turinčios milžinišką antigravitacinę dovaną, yra darbininkai, kurie veikia priešinga kryptimi. Niekada neiškyla jokio pavojaus dėl to, jog vietiniuose pasauliuose arba vietinėse sistemose fizinės energijos specialios arba modifikuotos formos bus išieškotos, nes šitos gyvosios organizacijos yra apdovanotos unikalia galia tam, jog vystytų beribį energijos tiekimą. Iš esmės jie yra susiję su tokios energijos formos, kuri Urantijoje vargu ar yra žinoma, evoliucija iš tokios materijos formos, kuri yra dar mažiau suvokiama. Jie iš tikrųjų yra erdvės alchemikai ir laiko stebukladariai. Bet visuose savo stebukluose jie dirba, jie niekada nepažeidžia Kosminės Aukštybės mandatų.

7. *Frandalankai*. Šitas būtybes sukūrė bendrai energiją kontroliuojančiųjų būtybių visos trys kategorijos: pirminiai ir antriniai jėgos organizatoriai ir energijos reguliuotojai. Iš visų Pagrindinių Fizinių Kontrolierių Frandalankų yra daugiausia; kiek jų veikia vien tik Satanijoje, tai šis skaičius pranoksta jūsų suvokimą. Jie yra išdėstyti visuose apgyvendintuose pasauliuose ir visada yra paskirti fizinių kontrolierių aukštesnėms kategorijoms. Jie veikia pakaitomis centrinėje ir supervisatose ir išorinės erdvės sferose.

Frandalankai yra sukuriami trisdešimtyje skyrių, po vieną visatos bazinės jėgos kiekvienai formai, ir jie išimtinai veikia kaip gyvas ir automatinis buvimo, spaudimo, ir greičio matas.

Šitie gyvieji barometrai rūpinasi tikrai jėgos-energijos visų formų būklės automatišku ir neklystamu registravimu. Fizinei visatai jie yra tuo, kuo milžiniškas atspindėjimo mechanizmas yra protingai visatai. Tie frandalankai, kurie papildomai prie kiekybinio ir kokybinio energijos buvimo registruoja ir laiką, yra vadinami chronoldekai.

Aš suvokiu, jog frandalankai yra protingi, bet jų klasifikuoti negaliu kitaip, tik kaip gyvas mašinas. Ko gero vienintelis būdas, kuriuo aš galiu jums padėti suprasti

[329]▼

šitos gyvus mechanizmus, yra jų palyginimas su jūsų pačių mechaniniais instrumentais, kurie dirba beveik su protingu preciziškumu ir tikslumu. Tada, jeigu norėtumėte įsivaizduoti šitas būtybes, įtempkite savo vaizduotę iki tokio laipsnio, kad įsivaizduotumėte, jog didžiojoje visatoje mes iš tiesų turime protingus ir gyvus mechanizmus (esybes), kurie gali atlikti dar sudėtingesnes užduotis, kurioms reikalingi labiau stulbinantys apskaičiavimai net ir su dar didesniu tikslumu, net ir su preciziškumo galutiniumu.

5. PAGRINDINIAI JĖGOS ORGANIZATORIAI

Jėgos organizatoriai gyvena Rojuje, bet veikia visoje pagrindinėje visatoje, ypač neorganizuotos erdvės sferose. Šitos nepaprastos būtybės nėra nei kūrėjai, nei tvariniai, ir jos sudaro du didžiulius tarnystės skyrius:

1. Pirminių Atsiradusių Pagrindinių Jėgos Organizatorių.

2. Asocijuotų Transcendentinių Pagrindinių Jėgos Organizatorių.

Šitos dvi galingos pirminės jėgos manipuliatorių kategorijos dirba vadovaujamos išimtinai Pagrindinės Visatos Architektų, ir šiuo metu didžiosios visatos ribose jų veikla nėra labai plati.

Pirminiai Pagrindinės Jėgos Organizatoriai yra Beribio Absoliuto pirminių arba bazinių erdvės jėgų manipuliatoriai; jie yra dangaus kūnų kūrėjai. Jie yra gyvi erdvės energijos ciklonų sužadintojai ir šitų gigantiškų pasireiškimų ankstyvieji organizatoriai ir reguliuotojai. Šitie jėgos organizatoriai transmutuoja *pirminę jėgą* (ikienergiją, nereaguojančią į tiesioginę Rojaus gravitaciją) į pirminę *galingąją energiją*, energiją, transmutuojamą iš Beribio Absoliuto išimtinio grybšnio į Rojaus Salos gravitacijos grybšnį. Po šito jų vietą užima asocijuoti jėgos organizatoriai, kurie tęsia energijos transmutacijos procesą iš pirminės per antrinę arba *gravitacinės energijos* pakopą.

Kada vietinės visatos sukūrimo planai parengiami, ką pažymi Sūnaus Kūrėjo atvykimas, tada Asocijuoti Pagrindiniai Jėgos Organizatoriai kelią užleidžia energijos reguliuotojų kategorijoms, veikiančioms astronominės jurisdikcijos supervisatoje. Tačiau kada tokių planų nebūna, tada asocijuoti jėgos organizatoriai neribotą laiką toliau būna atsakingi už šituos materialius kūrinius, net ir taip, kaip jie dabar veikia išorinėje erdvėje.

Pagrindiniai Jėgos Organizatoriai ištveria tokias temperatūras ir veikia tokiais fizinėmis sąlygomis, kokių negalėtų iškęsti net ir visapusiai Orvontono energijos centrai ir fiziniai kontrolieriai. Vieninteliai kiti atskleistų būtybių tipai, sugebantys veikti šitose išorinės erdvės sferose, yra Atsiskyrusieji Žinianešiai ir Trejybės Įkvėptosios Dvasios.

[Parengta Visuotinio Cenzoriaus, veikiančio Uversos Dienų Senujų įgaliojimu.]

[330]▼

30 DOKUMENTAS

DIDŽIOSIOS VISATOS ASMENYBĖS

ASMENYBĖS ir kitokios negu asmenės esybės dabar veikiančios Rojuje ir didžiojoje visatoje sudaro beveik beribį gyvų būtybių skaičių. Žmogiškąją vaizduotę pritrenktų net ir pagrindinių kategorijų ir tipų skaičius, nekalbant jau apie nesuskaičiuojamus porūšius ir variacijas. Tačiau, pageidautina šį tą pateikti apie gyvų būtybių dvi bazines klasifikacijas – Rojaus klasifikacijos variantą ir Uversos Asmenybių Registro santrauką.

Neįmanoma suformuluoti didžiosios visatos asmenybių išsamių ir visiškai nuoseklių klasifikacijų, nes nėra atskleistos ištisos grupės. Reikėtų daugybės papildomų dokumentų, kurie sudarytų tolimesnį apreiškimą, kuris būtų reikalingas tam, kad visos grupės būtų suklasifikuotos susistemintai. Toks koncepcinis išplėtimas vargu ar būtų pageidautinas, nes jis per kitą tūkstantį metų iš mąstančių mirtingųjų atimtų kūrybinio mąstymo tą stimulą, kurį suteikia

šitos iš dalies atskleistos koncepcijos. Geriausia, kad žmogui nebūtų atskleista per daug; tai pažaboja vaizduotę.

1. GYVŲ BŪTYBIŲ ROJAUS KLASIFIKACIJA

Rojuje gyvos būtybės yra klasifikuojamos pagal neatskiriamą ir pasiektą ryšį su Rojaus Dievybėmis. Centrinės ir supervisatų didžiųjų susibūrimų metu tie, kurie dalyvauja, dažnai grupuojami pagal kilmę: tie, kurių kilmė yra trivienė, arba kurie yra pasiekę Trejybę; tie, kurių kilmė yra duali; ir tie, kurių kilmė yra vienguba. Gyvųjų būtybių Rojaus klasifikaciją sunku aiškinti mirtingajam protui, bet mes esame įgalioti pateikti štai ką:

I. *TRIVIENĖS KILMĖS BŪTYBĖS*. Būtybės, kurias sukūrė visos trys Rojaus Dievybės, arba kaip tokios, arba kaip Trejybė, kartu su Sutrejybintu Korpusu, kurio pavadinimas pažymi visas sutrejybintų būtybių grupes, apreikštas ir neapreikštas.

A. *Aukščiausiosios Dvasios.*

1. Septynios Pagrindinės Dvasios.
2. Septyni Aukščiausieji Vykdytojai.
3. Septynios Atspindinčiųjų Dvasių Kategorijos.

B. *Trejybės Stacionarūs Sūnūs.*

1. Sutrejybintos Aukštybės Paslaptys
2. Dienų Amžinieji.
3. Dienų Senieji.
4. Dienų Tobulieji.

[331]▼

5. Dienų Nesenieji.
6. Dienų Sąjungos.
7. Dienų Ištikimieji.
8. Išminties Tobulintojai.
9. Dieviškieji Patarėjai.
10. Visuotiniai Cenzoriai.

C. *Iš Trejybės kilusios ir Sutrejybintos Būtybės.*

1. Trejybės Sūnūs Mokytojai.
2. Trejybės Įkvėptosios Dvasios.
3. Havonos Vietiniai Gyventojai.
4. Rojaus Piliečiai.
5. Neapreikštos iš Trejybės kilusios Būtybės.
6. Neapreikštos Dievybės sutrejybintos Būtybės.
7. Sutrejybinti Pasiekimo Sūnūs.

8. Sutrejbinti Pasirinkimo Sūnūs.
9. Sutrejbinti Tobulumo Sūnūs.
10. Tvarinių sutrejbinti Sūnūs.

II. *DUALIOS KILMĖS BŪTYBĖS*. Tos, kurios yra kilusios iš bet kurių dviejų Rojaus Dievybių arba kitokiu būdu yra sukurtos bet kokių dviejų būtybių tiesiogiai ar netiesiogiai kilusių iš Rojaus Dievybių.

A. Besileidžiančiosios Kategorijos.

1. Sūnūs Kūrėjai.
2. Sūnūs Arbitrai.
3. Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės.
4. Tėvai Melkizedekai.
5. Melkizedekai.
6. Vorondadekai.
7. Lanonandekai.
8. Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės.
9. Archangelai.
10. Gyvybės Nešėjai.
11. Neapreikšti Visatos Padėjėjai.
12. Neapreikšti Dievo Sūnūs.

B. Stacionarios Kategorijos.

1. Abandonteriai.
2. Susatijos.
3. Univitatijos.
4. Spirongos.
5. Neapreikštos Dualios kilmės Būtybės.

C. Kylančiosios Kategorijos.

1. Su Derintoju susilieję Mirtingieji.
2. Su Sūnumi susilieję Mirtingieji.
3. Su Dvasia susilieję Mirtingieji.
4. Pervestos Tarpinės Būtybės.
5. Neapreikšti Pakilusieji.

[332]▼

III. *VIENGUBOS KILMĖS BŪTYBĖS*. Tos, kurios yra kilusios iš vienos iš Rojaus Dievybių arba kitaip sukurtos bet kurios būtybės, kuri yra tiesiogiai ar netiesiogiai kilusi iš Rojaus Dievybių.

A. Aukščiausiosios Dvasios.

1. Gravitacijos Žinianešiai.
2. Havonos Grandinių Septynios Dvasios.
3. Havonos Grandinių Dvylikakarčiai Padėjėjai.
4. Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai.
5. Visatos Motinos Dvasios.
6. Septinkartės Pagalbinės Proto Dvasios.
7. Neapreikštos iš Dievybės kilusios Būtybės.

B. *Kylančiosios Kategorijos.*

1. Personalizuoti Derintojai.
2. Kylantieji Materialieji Sūnūs.
3. Evoliuciniai Serafimai.
4. Evoliuciniai Cherubimai.
5. Neapreikšti Kylantieji.

C. *Begalinės Dvasios Šeima.*

1. Atsiskyrusieji Žinianešiai.
2. Visatos Grandinių Prižiūrėtojai.
3. Surašymo Reguluotojai.
4. Begalinės Dvasios Asmeniniai Padėjėjai.
5. Asociuoti Inspektoriai.
6. Paskirtieji Sargybiniai.
7. Absolventų Vadovai.
8. Havonos Tarnai.
9. Visuotiniai Sutaikytojai.
10. Morontiniai Kompanionai.
11. Supernafimai.
12. Sekonafimai.
13. Tertiafimai.
14. Omniafimai.
15. Serafimai.
16. Cherubimai ir Sanobimai.
17. Neapreikštos Būtybės, kilusios iš Dvasios.
18. Septyni Aukščiausieji Energijos Reguluotojai.
19. Aukščiausieji Energijos Centrai.
20. Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai.
21. Morontiniai Energijos Prižiūrėtojai.

IV. *ATSIRADUSIOS TRANSCENDENTINĖS BŪTYBĖS.* Rojuje turi būti sutinkama milžiniška gausybė transcendentinių būtybių, kurių kilmė laiko ir erdvės visatoms paprastai nėra atskleidžiama tol, kol jos įsitvirtina šviesoje ir gyvenime. Šitie Transcendentalai nėra nei kūrėjai, nei tvariniai; jie yra dieviškumo, galutinumo, ir amžinybės atsiradę vaikai. Šitie "atsiradusieji" nėra nei ribiniai, nei begaliniai – jie yra *absonitai*; o absonitumas nėra nei begalybė, nei absoliutumas.

Šitie nesukurti nekūrėjai amžinai yra ištikimi Rojaus Trejybei ir paklūsta Galutiniam. Jie egzistuoja asmenybės veiklos keturiuose galutiniuose lygiuose ir veikia absonito septyniuose lygiuose dvylikoje didžiųjų skyrių, susidedančių iš vieno tūkstančio didžiųjų darbo grupių po septynias klases kiekvienoje. Šitos atsiradusios būtybės sudaro tokias kategorijas:

1. Pagrindinės Visatos Architektus.
2. Transcendentinius Registruotojus.
3. Kitus Transcendentalus.
4. Pirminius Atsiradusius Pagrindinius Jėgos Organizatorius.
5. Asocijuotus Transcendentinius Pagrindinius Jėgos Organizatorius.

Dievas, kaip viršasmuo, suteikia pradžių; Dievas, kaip asmuo, sukuria; Dievas, kaip ikiasmuo, fragmentuoja; ir toks jo paties fragmentas Derintojas vysto dvasinę sielą materialaus ir mirtingo proto viduje sutinkamai su laisvos valios apsisprendimu, kurį priima toji asmenybė, kurią tokiam mirtingajam tvariniui Dievas kaip Tėvas yra padovanojęs tėviškuoju veiksmu.

V. *FRAGMENTUOTOS DIEVYBĖS ESYBĖS*. Šitą gyvosios egzistencijos kategoriją, kylančią iš Visuotinio Tėvo, geriausiai tipizuoja Minties Derintojai, nors šitos esybės jokių būdu nėra vieninteliai Pirmojo Šaltinio ir Centro ikiasmenės tikrovės fragmentavimai. Kitokių, o ne Derintojų fragmentų funkcijos yra daugiapusės ir mažai žinomos. Susiliejimasis su Derintoju arba kitu tokiu fragmentu tą tvarinį padaro *su Tėvu susiliejusia būtybe*.

Trečiojo Šaltinio ir Centro ikiprotinės dvasios fragmentavimai, nors vargu ar galima juos lyginti su Tėvo fragmentais, turėtų būti registruojami čia. Tokios esybės labai smarkiai skiriasi nuo Derintojų; jos, kaip tokios, negyvena Dvasingtone, taip pat jos, kaip tokios, iš tiesų nekeliauja proto gravitacijos grandinėmis; taip pat jos iš tikrųjų negyvena mirtingųjų tvarinių viduje gyvenimo materialiam kūne metu. Jie nėra ikiasmeniai ta prasme, kokia yra Derintojai, bet tokie ikiprotinės dvasios fragmentai yra padovanojami kai kuriems išliekantiems po mirties mirtingiesiems, ir susiliejimasis su jais padaro juos *su Dvasia susiliejusiais mirtingaisiais*, skirtingai nuo mirtingųjų, susilieusių su Derintoju.

Dar sunkiau yra pavaizduoti Sūnaus Kūrėjo individualizuotą dvasią, su kuria susijungęs tvarinys tampa su *Sūnumi susiliejusiu mirtinguoju*. Ir yra dar ir kitokių Dievybės fragmentų.

VI. *VIRŠASMENĖS BŪTYBĖS*. Visatų visatoje yra didžiulė gausybė kitokių, o ne asmenų dieviškosios kilmės ir daugiapusės tarnystės būtybių. Kai kurios iš šitų būtybių gyvena Sūnaus pasaulyuose Rojuje; kitos, tokios, kaip Amžinojo Sūnaus viršasmeniai atstovai, yra sutinkamos kitur. Jos didžiąja dalimi nėra minimos šituose pasakojimuose, ir būtų beveik bergždžia mėginti jas pavaizduoti *asmeniams* tvariniams.

VII. *NEKLASIFIKUOTOS IR NEAPREIKŠTOS KATEGORIJOS*. Per šią visatos amžių nebūtų įmanoma įtraukti visų būtybių, asmenų ar kitokių, į klasifikacijas, susijusias su dabartiniu visatos amžiumi; taip pat nevisos šitos kategorijos iš tiesų buvo apreikštos šituose pasakojimuose; dėl to daugybė kategorijų šituose sąrašuose buvo praleista. Turėkite omenyje:

Visatos Likimo Užbaigėją.
Galutiniojo Ribotus Vicegerentus.

[334]▼

Aukščiausiojo Beribius Prižiūrėtojus.
Neapreikštas Dienų Senujų Kuriančiasias Agentūras.
Rojaus Madžestoną.
Madžestono Neįvardintus Atspindinčiuosius Ryšininkus.
Vietinių Visatų Midsonitų Kategorijas.

Nebūtina suteikti, kokios nors ypatingos reikšmės tam, jog šitos kategorijos yra išvardintos drauge, išskyrus tai, jog nė viena iš jų nepatenka į tokią Rojaus klasifikaciją, kokia yra apreikšta čia. Jos sudaro tik nedidelę dalį neapreikštų kategorijų; jums dar teks sužinoti apie didelį skaičių neapreikštų kategorijų.

Dvasios yra: dvasinės esybės, dvasiniai buvimai, asmenės dvasios, ikiasmenės dvasios, viršasmenės dvasios, dvasinės egzistencijos, dvasinės asmenybės – bet nei mirtingojo kalba, nei mirtingojo intelektas nėra tam adekvatūs. Tačiau mes galime konstatuoti, jog nėra "grynojo proto" asmenybių; nė viena esybė neturi asmenybės, jeigu jos ja neapdovanoja Dievas, kuris yra dvasia. Bet kokia proto esybė, kuri nėra susieta su dvasine arba su fizine energija, nėra asmenybė. Bet ta pačia prasme, kaip yra dvasinės asmenybės, turinčios protą, taip yra ir protingos asmenybės, turinčios dvasią. Madžestonas ir jo padėjėjai yra visiškai geras pavyzdys tokių būtybių, kuriose viešpatauja protas, bet yra ir geresnių šito asmenybės tipo pavyzdžių, kurie yra jums nežinomi. Tokių *proto asmenybių* yra net ištisos neapreikštos kategorijos, bet visada jos yra susietos su dvasia. Kai kurie kiti neapreikšti tvariniai yra tai, ką būtų galima pavadinti *protinės ir fizinės energijos asmenybėmis*. Šitas būtybės tipas nereaguoja į dvasinę gravitaciją, bet, nepaisant šito, yra tikra asmenybė – yra Tėvo grandinėje.

Šitie dokumentai net nepradedą – net ir negali pradėti – išsamiai pasakoti apie gyvus tvarinius, kūrėjus, atsirandančiuosius, ir dar kitokiais būdais egzistuojančias būtybes, kurios gyvena ir garbina ir tarnauja gausybėje laiko visatų ir amžinybės centrinėje visatoje. Jūs mirtingieji esate asmenys; dėl to mes galime pavaizduoti būtybes, kurios yra įasmenintos, bet kaip galima būtų, kada nors jums paaiškinti apie absonitizuotą būtybę?

2. UVERSOS ASMENYBIŲ REGISTRAS

Gyvųjų būtybių dieviškoji šeima Uversoje yra registruota septyniuose didžiuosiuose skyriuose:

1. Rojaus Dievybės.
2. Aukščiausiosios Dvasios.
3. Iš Trejybės kilusios Būtybės.
4. Dievo Sūnūs.
5. Begalinės Dvasios Asmenybės.
6. Visatos Energijos Reguliuotojai.
7. Nuolatinės Pilietybės Korpusai.

Šitos valinių tvarinių grupės yra skirstomos į didelį skaičių klasių ir mažesnių poskyrių. Tačiau didžiosios visatos asmenybių šitos klasifikacijos pateikimas yra daugiausia susijęs su tuo, kad būtų pateiktos protingų būtybių tos kategorijos, kurios buvo apreikštos šituose pasakojimuose, kurių didžiąją daugumą laiko mirtingieji savo kylančioje patirtyje sutiks progresinio kilimo į Rojų metu. Žemiau pateikiami išvardijimai nieko neužsimena apie visatos būtybių daugybę kategorijų, kurių darbas nėra susijęs su mirtingojo kilimo planu.

[335]▼

I. ROJAUS DIEVYBĖS.

1. Visuotinis Tėvas.
2. Amžinasis Sūnus.
3. Begalinė Dvasia.

II. AUKŠČIAUSIOSIOS DVASIOS.

1. Septynios Pagrindinės Dvasios.
2. Septyni Aukščiausieji Vykdytojai.
3. Atspindinčiųjų Dvasių Septynios Grupės.
4. Atspindimojo Įvaizdžio Padėjėjai.
5. Septynios Grandinių Dvasios.
6. Vietinių Visatų Kuriančiosios Dvasios.
7. Pagalbinės Proto Dvasios.

III. IŠ TREJYBĖS KILUSIOS BŪTYBĖS.

1. Sutrejbintos Aukštybės Paslaptys.
2. Dienų Amžinieji.
3. Dienų Senieji.
4. Dienų Tobulieji.
5. Dienų Nesenieji.
6. Dienų Sąjungos.
7. Dienų Ištikimieji.
8. Trejybės Sūnūs Mokytojai.
9. Išminties Tobulintojai.
10. Dieviškieji Patarėjai.
11. Visuotiniai Cenzoriai.

12. Trejybės Įkvėptosios Dvasios.
13. Havonos Vietiniai Gyventojai.
14. Rojaus Piliečiai.

IV. *DIEVO SŪNŪS.*

A. Besileidžiantieji Sūnūs.

1. Sūnūs Kūrėjai – Mykolai.
2. Sūnūs Arbitrai – Avonalai.
3. Trejybės Sūnūs Mokytojai – Deinalai.
4. Sūnūs Melkizedekai.
5. Sūnūs Vorondadekai.
6. Sūnūs Lanonandekai.
7. Gyvybės Nešėjai.

B. Kylantieji Sūnūs.

1. Su Tėvu susilieję Mirtingieji.
2. Su Sūnumi susilieję Mirtingieji.
3. Su Dvasia susilieję Mirtingieji.
4. Evoliuciniai Serafimai.
5. Kylantieji Materialieji Sūnūs.
6. Pervestos Tarpinės Būtybės.
7. Personalizuoti Derintojai.

[336]▼

C. Sutrejbinti Sūnūs.

1. Galingieji Žinianešiai.
2. Tie Aukštieji Valdžioje.
3. Tie be Vardo ir Skaičiaus.
4. Sutrejbinti Saugotojai.
5. Sutrejbinti Ambasadoriai.
6. Dangiškieji Sargybiniai.
7. Aukštųjų Sūnų Padėjėjai.
8. Pakilusiųjų sutrejbinti Sūnūs.
9. Rojaus-Havonos sutrejbinti Sūnūs.
10. Sutrejbinti Likimo Sūnūs.

V. *BEGALINĖS DVASIOS ASMENYBĖS.*

A. Begalinės Dvasios Aukščiausiosios Asmenybės.

1. Atsiskyrusieji Žinianešiai.
2. Visatos Grandinių Prižiūrėtojai.
3. Surašymo Reguluotojai.

4. Begalinės Dvasios Asmeniniai Padėjėjai.
5. Asocijuotieji Inspektoriai.
6. Paskirtieji Sargybiniai.
7. Absolventų Vadovai.

B. Erdvės Žinianešių Gausybės.

1. Havonos Tarnai.
2. Visuotiniai Sutaikytojai.
3. Juridiniai Patarėjai.
4. Dokumentų Saugotojai Rojuje.
5. Dangiškieji Registruotojai.
6. Morontiniai Kompanionai.
7. Rojaus Kompanionai.

C. Tarnaujančiosios Dvasios.

1. Supernafimai.
2. Sekonafimai.
3. Tertiafimai.
4. Omniafimai.
5. Serafimai.
6. Cherubimai ir Sanobimai.
7. Tarpinės Būtybės.

VI. VISATOS ENERGIJOS REGULIUOTOJAI.

A. Septyni Aukščiausieji Energijos Reguliuotojai.

B. Aukščiausieji Energijos Centrai.

1. Aukščiausiųjų Centrų Prižiūrėtojai.
2. Havonos Centrai.
3. Supervisatų Centrai.
4. Vietinių Visatų Centrai.
5. Žvaigždynų Centrai.
6. Sistemų Centrai.
7. Neklasifikuoti Centrai.

[337]▼

C. Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai.

1. Asociuoti Energijos Reguliuotojai.
2. Mechaniniai Kontrolieriai.
3. Energijos Transformuotojai.
4. Energijos Siūstuvai.

5. Pirminiai Asocijuotojai.
6. Antriniai Skaidytojai.
7. Frandalankai ir Chronoldekai.

D. Morontinės Energijos Prižiūrėtojai.

1. Grandinių Reguluotojai.
2. Sistemų Koordinatoriai.
3. Planetų Saugotojai.
4. Sujungti Kontrolieriai.
5. Ryšių Stabilizatoriai.
6. Selektyvūs Skirstytojai.
7. Asociuoti Registruotojai.

VII. NUOLATINĖS PILIETYBĖS KORPUSAI.

1. Planetinės Tarpinės Būtybės.
2. Sistemų Adominiai Sūnūs.
3. Žvaigždynų Univitatijos.
4. Vietinių Visatų Susatijos.
5. Vietinių Visatų su Dvasia susilieję Mirtingieji.
6. Supervisatų Abandonteriai.
7. Supervisatų su Sūnumi susilieję Mirtingieji.
8. Havonos Vietiniai Gyventojai.
9. Dvasios Sferų Rojuje Vietiniai Gyventojai.
10. Tėvo Sferų Rojuje Vietiniai Gyventojai.
11. Sutverti Rojaus Piliečiai.
12. Su Derintoju susilieję Mirtingieji Rojaus Piliečiai.

Tokia yra visatų asmenybių, kaip jos yra užregistruotos Uversos būstinės pasaulyje, darbinė klasifikacija.

SUDĖTINĖS ASMENYBIŲ GRUPĖS. Uversoje yra dokumentai apie protingų būtybių papildomų grupių didelį skaičių, būtybių, kurios taip pat yra artimai susietos su didžiosios visatos organizavimu ir administravimu. Tarp tokių kategorijų yra tokios trys sudėtinės asmenybių grupės:

A. Užbaigtumo Rojaus Korpusai.

1. Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusas.
2. Rojaus Užbaigtųjų Korpusas.
3. Sutrejbintų Užbaigtųjų Korpusas.
4. Bendrai Sutrejbintų Užbaigtųjų Korpusas.
5. Havonos Užbaigtųjų Korpusas.
6. Transcendentalų Užbaigtųjų Korpusas.
7. Neapreiktų Likimo Sūnų Korpusas.

Užbaigtumo Mirtingųjų Korpusui bus skirtas kitas ir paskutinis šitos serijos dokumentas.

B. Visatos Padėjėjai.

1. Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės.
2. Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės.
3. Archangelai.
4. Pačių Aukštųjų Padėjėjai.
5. Aukštieji Įgaliotiniai.
6. Dangiškieji Stebėtojai.
7. Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai.

Tiek vietinių visatų, tiek supervisatų visuose būstinių pasauliuose yra pasirūpinama tomis būtybėmis, kurios yra išitraukusios į Sūnų Kūrėjų, vietinių visatų valdovų, specifines misijas. Mes priimame šiuos *Visatos Padėjėjus* Uversoje, bet mes neturime jiems jokios valdžios. Tokie emisarai atlieka savo darbą ir tęsia stebėjimus vadovaujami Sūnų Kūrėjų. Jų veikla yra išsamiau pavaizduota pasakojimuose apie jūsų vietinę visatą.

C. Septynios Paslaugumo Kolonijos.

1. Žvaigždžių Tyrinėtojai.
2. Dangiškieji Meistrai.
3. Praeities Vaizdo Reguliuotojai.
4. Prailgintų mokyklų Instruktoriai.
5. Įvairių Rezervų Korpusai.
6. Studentai Lankytojai.
7. Kylantieji Piligrimai.

Šitos septynios būtybių grupės bus sutinkamos šitokiu būdu organizuotos ir valdomos visuose būstinių pasauliuose nuo vietinių sistemų aukštyrų iki supervisatų sostinių, ypač pastarosiose. Septynių supervisatų sostinės yra susitikimo vietos beveik visoms protingų būtybių klasėms ir kategorijoms. Išskyrus didelį skaičių Rojaus-Havonos gyventojų grupių, čia galima stebėti ir studijuoti egzistencijos kiekvienos fazės valios tvarinius.

3. PASLAUGUMO KOLONIJOS

Septynios paslaugumo kolonijos ilgesnį ar trumpesnį laiką gyvena architektūrinėse sferose tuo metu, kada būna užimtos savo misijų palengvinimu ir savo specialių užduočių vykdymu. Jų darbą galima būtų pavaizduoti šitaip:

1. *Žvaigždžių Tyrinėtojai*, dangiškieji astronomai, pasirenka dirbti tokiose sferose, kaip Uversa, nes tokie specialiai sukonstruoti pasauliai yra nepaprastai palankūs jų stebėjimams ir apskaičiavimams. Uversos padėtis yra palanki šitos kolonijos darbui ne tik dėl savo centrinės vietos, bet taip pat ir dėl to, kad netoli jos nėra jokių gigantiškų gyvų ar negyvų saulių, kurios trukdytų energijų srovėms. Šitie tyrinėtojai jokių būdu nėra organiškai susieti su šios supervisatos

reikalais; jie tiesiog yra svečiai.

Uversos astronominėje kolonijoje yra individai iš daugelio netolimų sferų, iš centrinės visatos, ir net iš Norlatiadeko. Bet kokia būtybė bet kuriame pasaulyje bet kurios visatos bet kurioje sistemoje gali tapti žvaigždžių tyrinėtoju, gali siekti įsilieti į kurią nors dangiškųjų astronomų korpusą. Vieninteliai reikalavimai yra tokie: gyvenimo tęsimas ir pakankamos žinios apie erdvės pasaulius, ypač apie jų fizinius evoliucijos ir kontrolės dėsnius. Iš žvaigždžių tyrinėtojų nereikalaujama šitame korpuse

[339]▼

tarnauti amžinai, bet nė vienas, priimtas į šią grupę, negali iš jos pasitraukti anksčiau kaip po vieno tūkstantmečio Uversos laiku.

Uversos žvaigždžių stebėtojų kolonijoje dabar yra daugiau kaip vienas milijonas stebėtojų. Šitie astronomai atvyksta ir išvyksta, nors kai kurie pasilieka palyginus ilgiems periodams. Savo darbą jie dirba su daugybe mechaninių instrumentų ir fizinių priemonių; jiems taip pat daug padeda Atsiskyrusieji Žinianešiai ir kiti dvasiniai tyrėjai. Šitie dangiškieji astronomai savo darbe, studijuodami žvaigždes ir tyrinėdami erdvę, nuolat naudojasi gyvais energijų transformuotojais ir siūstuvais, o taip pat ir atspindinčiosiomis asmenybėmis. Jie studijuoja erdvės materijos ir energijų pasireiškimų visas formas ir fazes, ir jie lygiai tiek pat domisi jėgos veikimu, kiek ir žvaigždiniais reiškiniais; visoje erdvėje nėra nieko, kas išvengtų jų įdėmaus tyrinėjimo.

Panašios astronomų kolonijos turi būti sutinkamos supervisatos sektorių būstinės pasauliuose, o taip pat vietinių visatų ir jų administracinių padalinių architektūrinėse sostinėse. Išskyrus Rojų, žinios nėra įgimtos; fizinės visatos supratimas didele dalimi priklauso nuo stebėjimo ir tyrinėjimo.

2. *Dangiškieji Meistrai* tarnauja visose septyniose supervisatose. Kylantieji mirtingieji su šitomis grupėmis pirmą kartą susitinka vietinės visatos morontinės karjeros metu, ir pasakojant apie ją, šitie meistrai bus aptarti išsamiau.

3. *Praeities Vaizdo Reguliuotojai* yra atsipalaidavimo ir humoro – sugrįžimo į prisiminimus apie praeitį – skatintojai. Jie daug pasitarnauja praktiškai įgyvendinant planą dėl mirtingojo žengimo į priekį, ypač morontinio perėjimo ir dvasinio patyrimo ankstyvųjų fazių metu. Apie juos bus pasakojama aptariant mirtingojo karjerą vietinėje visatoje.

4. *Prailgintų mokyklų Instruktoriai*. Kilimo karjeros tolimesnis aukštesnis gyvenamasis pasaulis visada turi stiprų mokytojų korpusą kaip tik žemesniame pasaulyje, tam tikros rūšies parengiamąją mokyklą tos sferos į priekį žengiantiems gyventojams; tai yra kilimo plano aspektas vystant laiko piligrimus. Šitos mokyklos, jų mokymo ir egzaminų metodika, visiškai skiriasi nuo to, ką jūs mėginate daryti Urantijoje.

Visą kilimo planą dėl mirtingojo žengimo į priekį apibūdina toji praktika, kada kitoms būtybėms nauja tiesa ir patirtis atiduodama tuoj pat, kai tik ji yra įgyjama. Jūs klojate sau kelią į Rojaus pasiekimą per ilgalaikę mokyklą,

tarnaudami mokytojais tiems mokiniams, kurie kaip tik yra už jūsų žengimo į priekį skalėje.

5. *Įvairių Rezervų Korpusai*. Didžiuliai būtybių rezervai, mums tiesiogiai nepavaldūs, yra mobilizuoti Uversoje kaip rezervinių korpusų kolonija. Uversoje yra septyniasdešimt šitos kolonijos pirminių skyrių, ir liberali švietimo sistema suteikia leidimą sezoną praleisti su šitomis nepaprastomis asmenybėmis. Panašūs bendrieji rezervai yra laikomi Salvingtone ir kitose visatų sostinėse; jie pasiunčiami į aktyvią tarnystę atitinkamų grupių vadovų nurodymu.

6. *Studentai Lankytojai*. Iš visos visatos nuolatinė dangiškųjų lankytojų srovė liejasi per įvairius būstinių pasaulius. Kaip individai ir kaip klasės šitie įvairūs būtybių tipai atvyksta būriais pas mus kaip stebėtojai, mokiniai pasikeitimo pagrindu, ir studentai pagalbininkai. Šitoje paslaugumo kolonijoje Uversoje, šiuo metu, yra daugiau

[340]▼

kaip vienas milijardas asmenų. Kai kurie iš šitų lankytojų gali praleisti dieną, kiti gali likti vieneriems metams, viskas priklauso nuo jų misijos pobūdžio. Šitoje kolonijoje yra beveik visos visatos būtybių klasės, išskyrus Kūrėjų asmenybes ir morontinius mirtinguosius.

Morontiniai mirtingieji yra studentai lankytojai tikrai savo kilmės vietinės visatos ribose. Jų apsilankymų spektras išsiplečia iki supervisatos tikrai po to, kada jie būna pasiekę dvasios statusą. Pusę mūsų lankytojų kolonijos sudaro “stabtelėjusieji,” būtybės, vykstančios kažkur kitur, pakeliui stabtelėjusios tam, kad aplankyti Orvontono sostinę. Šitos asmenybės gali vykdyti visatos užduotį, arba jos gali mėgautis laisvalaikio periodu – laisve nuo užduoties. Malonumas keliauti ir stebėti tarp visatos ribų yra visų kylančiųjų būtybių karjeros dalis. Žmogiškasis troškimas keliauti ir stebėti naujas tautas ir pasaulius bus visiškai patenkintas per ilgą ir kupiną įvykių kilimą į Rojų per vietinę visatą, supervisatą, ir centrinę visatą.

7. *Kylantieji Piligrimai*. Kada kylantieji piligrimai yra paskiriami į įvairias tarnystes, sąsajoje su savo žengimu į Rojų, tada jie būna apgyvendinti kaip paslaugumo kolonija įvairiose būstinių sferose. Nors šitos grupės veikia tai šen, tai ten visoje supervisatoje, bet didele dalimi jos save valdo pačios. Jos yra visą laiką besikeičiančios kolonijos, apimančios visas evoliucinių mirtingųjų ir jų kylančiųjų partnerių kategorijas.

4. KYLANTIEJI MIRTINGIEJI

Nors išlikusieji laiko ir erdvės mirtingieji yra vadinami *kylančiaisiais piligrimais*, bet kada jie būna patvirtinti progresiniam kilimui į Rojų, tada šitie evoliuciniai tvariniai užima tokią svarbią vietą šituose pasakojimuose, kad mes čia norime pateikti kilimo karjeros visatoje tokių septynių etapų santrauką:

1. Planetų Mirtingieji.
2. Miegantys Išlikusieji.
3. Gyvenamųjų Pasaulių Studentai.
4. Morontiniai Progresuotojai.
5. Supervisatos Globotiniai.
6. Havonos Piligrimai.
7. Atvykusieji į Rojų.

Kitas pasakojimas pateikia su Derintoju susiliejusią mirtingųjų visatos karjerą. Susiliejusieji su Sūnumi ir susiliejusieji su Dvasia mirtingieji patiria šitos karjeros tokias pačias atskiras dalis, bet mes nusprendėme pateikti pasakojimą apie mirtinguosius, susiliejančius su Derintojais, nes tokio likimo galėtų tikėtis Urantijos visos žmogiškosios rasės.

1. *Planetiniai Mirtingieji.* Visi mirtingieji yra gyvulinės kilmės būtybės, turinčios kilimo potencialą. Kilme, prigimtimi, ir likimu šitos įvairios žmogiškųjų būtybių grupės ir rūšys nėra visiškai nepanašios į Urantijos tautas. Kiekvieno pasaulio žmogiškosios rasės gauna tą patį Dievo Sūnų tarnavimą ir patiria laiko tarnaujančiųjų dvasių buvimą. Po natūralios mirties kylančiųjų visi tipai kaip viena morontinė šeima broliaujasi gyvenamuosiuose pasauliuose.

[341]▼

2. *Miegantys Išlikusieji.* Visi mirtingieji, turintys išlikimo statusą, asmeninių likimo sargybinių priežiūroje, pereina per natūralios mirties vartus ir, per trečiąjį periodą, įsameninami gyvenamuosiuose pasauliuose. Šitos akredituotos būtybės, kurios, dėl kokios nors priežasties, nesugebėjo pasiekti išminties įvaldymo ir dvasingumo apdovanojimo to lygio, kuris juos įgalintų gauti asmeninius sargybinius, negali šitokiu būdu nedelsiant ir tiesiai vykti į gyvenamuosius pasaulius. Tokios išliekančiosios sielos turi ilsėtis nesąmoningo miego metu iki naujos epochos nuosprendžio dienos, naujos dieviškosios tvarkos, iki Dievo Sūnaus atvykimo tam, kad pagal to amžiaus sąrašą pakviestų ir šiai sferai paskelbtų nuosprendį, ir šitokia bendra praktika yra visame Nebadone. Apie Kristų Mykolą buvo pasakyta, jog kada jis pakilo į dangų, užbaigęs savo darbą žemėje, tada “Jis nusivedė didžiulę gausybę belaisvių.” Ir šitais belaisviais buvo miegantys išlikusieji nuo Adomo laikų iki Mokytojo prisikėlimo dienos Urantijoje.

Laiko tėkmė miegantiems išliekantiesiems nėra svarbi; jie yra visiškai nesąmoningi ir savo poilsio trukmę užmiršta. Iš naujo atstatant asmenybę amžiaus pabaigoje, tie, kurie miegojo penkis tūkstančius metų, reaguos lygiai taip, kaip ir tie, kurie ilsėjosi penkias dienas. Be šito laiko uždelsimo šitie išlikusieji eis tolyn per kilimo režimą identišškai su tais, kurie išvengia ilgesnio ar trumpesnio mirties miego.

Šitos naujos dieviškosios tvarkos pasaulio piligrimų klasės yra panaudojamos grupinei morontinei veiklai vietinių visatų darbe. Tokių milžiniškų grupių mobilizavimas turi didžiulį privalumą; šitaip jos būna išlaikomos drauge per veiksmingos tarnystės ilgus laikotarpius.

3. *Gyvenamųjų Pasaulių Studentai*. Visi išliekantieji mirtingieji, kurie vėl pabunda gyvenamuosiuose pasauliuose, priklauso šitai klasei.

Fizinis mirtingojo materijos kūnas nėra iš naujo surenkamo miegančio išliekančiojo dalis; fizinis kūnas yra pavirtęs į dulkę. Paskirtasis serafimas rūpinasi naujuoju kūnu, morontine forma, kaip naujuoju gyvybės apvalkalu nemirtingai sielai ir sugrįžusio Derintojo apsigyvenimui jo viduje. Šis Derintojas yra miegančio išliekančiojo proto dvasinės kopijos saugotojas. Paskirtasis serafimas saugo išliekančiąją tapatybę – nemirtingą sielą – tokią, kokia ji išsivystė. Ir kada šie du, Derintojas ir serafimas, iš naujo sujungia tai, kas iš asmenybės buvo patikėta jiems, tada naujasis individas sudaro senosios asmenybės prisikėlimą, atsirandančios morontinės sielos tapatybės išlikimą. Toks sielos ir Derintojo susivienijimas iš naujo visiškai tinkamai yra vadinamas prisikėlimu, asmenybės faktorių surinkimu iš naujo; bet net ir šitai visiškai nepaaiškina išliekančiosios asmenybės atsiradimo iš naujo. Nors jūs galbūt niekada ir nesuprasite tokios nepaaiškinamos transakcijos fakto, tačiau kada nors patirtiškai apie ją sužinosite tiesą, jeigu neatstumsite mirtingojo išlikimo plano.

Orvontone pirminio mirtingųjų sulaikymo septyniuose progresinio mokymo pasauliuose planas yra beveik visuotinis. Kiekvienoje vietinėje sistemoje, turinčioje maždaug po vieną tūkstantį apgyvendintų planetų, yra septyni gyvenamieji pasauliai, paprastai sistemos sostinės palydovai arba subpalydovai. Jie yra priėmimo pasauliai didžiajai daugumai kylančiųjų mirtingųjų.

Kartais visi mokymo pasauliai, kur gyvena mirtingieji, yra vadinami visatos “gyvenamosiomis buveinėmis,” ir būtent tokias sferas tyrėjo omeny Jėzus, kada jis sakė: “Mano Tėvo namuose yra daug gyvenamųjų buveinių.” Iš čia tolyn, sferų, tokių, kaip gyvenamieji pasauliai, konkrečioje grupėje, kylantieji individualiai žengs į priekį iš vienos

[342]▼

sferos į kitą ir iš vienos gyvybės fazės į kitą, bet jie visada pirmyn eis iš vieno visatos studijų etapo į kitą klasių formuotėmis.

4. *Morontiniai Progresuotojai*. Iš gyvenamųjų pasaulių toliau į viršų per sistemos, žvaigždyno, ir visatos sferas mirtingieji patenka į morontinių progresuotojų klasę; jie keliauja per mirtingojo kilimo pereinamąsias sferas. Kada kylantieji mirtingieji eina pirmyn iš žemesniųjų morontinių pasaulių į aukštesnius, tada jie tarnauja, atlikdami nesuskaičiuojamą daugybę užduočių drauge su savo mokytojais ir kartu su savo labiau išsivysčiusiais ir vyresniaisiais sielos broliais.

Morontinis žengimas į priekį yra susijęs su tuo, kad toliau yra vystoma intelektas, dvasia, ir asmenybės forma. Išliekantieji vis dar tebėra trigubopobūdžio būtybės. Per visą morontinį patyrimą jie yra vietinės visatos globotiniai. Supervisatos režimas neveikia iki prasideda dvasios karjera.

Mirtingieji įgauna tikrą dvasios tapatybę kaip tik prieš išvykdami iš vietinės visatos būstinės į supervisatos mažojo sektoriaus priėmimo pasaulius. Perėjimas iš baigiamosios morontinės pakopos į pirmąjį arba žemiausiąjį dvasios statusą

yra ne kas kita, kaip tik nedidelis pasikeitimas. Toks žengimas į priekį proto, asmenybės, ir charakterio nekeičia; pakeičiama tiktai forma. Bet dvasinė forma yra lygiai tokia pati reali, kaip ir morontinis kūnas, ir ji yra lygiai taip pat matoma.

Prieš išvykdami iš savo gimtųjų vietinių visatų į supervisatų priėmimo pasaulius, laiko mirtingieji iš Sūnaus Kūrėjo ir vietinės visatos Motinos Dvasios gauna savo dvasinį patvirtinimą. Nuo šios akimirkos kylančiojo mirtingojo statusas yra nustatytas amžiams. Niekada nebuvo žinoma, jog supervisatos globotiniai nuklystų. Kylantieji serafimai tuo metu, kada išvyksta iš vietinių visatų, angeliškojoje gradacijoje taip pat yra pakeliami.

5. *Supervisatos Globotiniai.* Visi kylantieji, atvykstantys į supervisatos mokymo pasaulius, tampa Dienų Senujų globotiniais; jie būna perėję per vietinės visatos morontinį gyvenimą ir dabar yra patvirtintos dvasios. Kaip jaunos dvasios jos pradeda kilimą supervisatos mokymo ir kultūros sistemoje, nusidriekiančioje nuo mažojo sektoriaus priėmimo sferų į vidų per dešimties didžiųjų sektorių studijų pasaulius ir toliau į supervisatos būstinės aukščiausias kultūros sferas.

Studentų dvasių yra trys kategorijos, atitinkančios jų dvasinio žengimo į priekį gyvenimą mažojo sektoriaus, didžiojo sektoriaus, ir supervisatos būstinės pasauliuose. Kaip morontiniai kylantieji studijavo ir dirbo vietinės visatos pasauliuose, taip ir dvasiniai kylantieji tęsia naujų pasaulių įsisavinimą tuo metu, kada jie praktikuoja tai, jog kitiems atiduotų tą, ką sukaupė iš patirtinių išminties šaltinių. Bet eiti į mokyklą, būnant dvasine būtybe supervisatos karjeroje, visiškai nepanašu į tai, ką kada nors galėjo įsivaizduoti žmogaus materialaus proto vaizduotė.

Prieš išvykdamos iš supervisatos į Havoną, šitos kylančiosios dvasios gauna tokį patį išsamų supervisatos valdymo kursą, kokį išsamų vietinės visatos valdymo kursą gavo savo morontinio patyrimo metu. Prieš dvasiniams mirtingiesiems pasiekiant Havoną, jų pagrindinis studijavimas, bet neišimtinis užsiėmimas, yra vietinės visatos ir supervisatos administravimo įsisavinimas. Viso šito patyrimo priežastis dabar iki galo nėra akivaizdi, bet be jokios abejonės toks mokymas yra išmintingas ir būtinas, atsižvelgiant į jų kaip Užbaigtumo Korpuso narių galimą likimą ateityje.

Supervisatos režimas nėra toks pat visiems kylantiesiems mirtingiesiems. Jie gauna tokį patį bendrą išsilavinimą, bet specialioms grupėms ir klasėms yra suteikiamas specialus mokymo kursas ir jos dalyvauja specifinio mokymo kursuose.

[343]▼

6. *Havonos Piligrimai.* Kada dvasios vystymasis yra užbaigtas, net jeigu ir ne iki galo, tada išliekantis mirtingasis pasirengia ilgam skrydžiui į Havoną, evoliucinių dvasių prieglaudą. Žemėje jūs buvote tvarinys iš materialaus kūno ir kraujo; eidami per vietinę visatą, jūs buvote morontinė būtybė; supervisatoje jūs buvote besivystanti dvasia; jums atvykus į Havonos priėmimo pasaulius, jūsų dvasinis lavinimas prasideda tikrovėje ir rimtai; galiausiai Rojuje jūs pasirodysite kaip išstobulinta dvasia.

Iš supervisatos būstinės pasaulio į Havonos priėmimo sales visada vykstama po vieną. Nuo dabar daugiau nebebus jokio mokymo klasėje arba grupėje. Jūs užbaigėte juridinį ir administracinį mokymą apie laiko ir erdvės evoliucinius pasaulius. Dabar prasideda jūsų *asmeninis švietimas*, jūsų individualus dvasinis mokymas. Nuo pat pradžių iki pat pabaigos, per visą Havoną, mokymas yra asmeninis ir trigubas savo pobūdžiu: intelektualus, dvasinis, ir patirtinis.

Jūsų Havonos karjere pirmasis veiksmas bus suvokti ir padėkoti savo transportiniam sekonafimui už ilgą ir saugią kelionę. Tada jūs būsite supažindintas su tomis būtybėmis, kurios organizuos jūsų ankstyvąją veiklą Havonoje. Po šito jūs nuvyksite užregistruoti savojo atvykimo ir paruošti padėkos ir gilios meilės pranešimą, kuris bus pasiųstas jūsų vietinės visatos Sūnui Kūrėjui, visatos Tėvui, kuris padarė jūsų sūnystės karjerą įmanoma. Šitai užbaigia atvykimo į Havoną formalumus; po šito jums yra suteikiamas ilgas poilsio laikotarpis laisvam stebėjimui, ir tai yra proga paieškoti savo draugų, bičiulių, ir partnerių iš ilgo kilimo patyrimo. Jūs taip pat galite pasinaudoti programomis, kad nustatytumėte, kurie iš jūsų bičiulių piligrimų išvyko į Havoną nuo tada, kada Uversą palikote jūs.

Jūsų atvykimo į Havonos priėmimo pasaulius faktas bus tinkamu laiku pasiųstas į jūsų vietinės visatos būstinę ir asmeniškai perduotas jūsų serafimui sargybiniui, nesvarbu kur jis galėtų būti.

Kylantieji mirtingieji buvo išsamiai išmokyti, kaip tvarkyti erdvės evoliucinių pasaulių reikalus; dabar jie pradeda savo ilgą ir naudingą bendravimą su sukurtomis tobulumo sferomis. Koks suteikiamas pasiruošimas kažkokiam darbui ateityje šituo sujungtu, unikaliu, ir nepaprastu patyrimu! Bet aš negaliu jums papasakoti apie Havoną; šituos pasaulius jūs turite pamatyti tam, kad įvertintumėte jų šlovę arba kad suprastumėte jų grožį.

7. Atvykusieji į Rojų. Pasiekę Rojų su gyvenamuoju statusu, jūs pradėdate dieviškumo ir absonitumo progresinį kursą. Jūsų gyvenimas Rojuje reiškia, kad jūs suradote Dievą, ir, kad jūs turite būti įtrauktas į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso sąrašą. Iš visų didžiosios visatos tvarinių, tikrai tie, kurie yra susilieję su Tėvu, yra įtraukiami į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso sąrašą. Tikrai tokie individai duoda užbaigtojo priesaiką. Kitos Rojaus tobulumo ar pasiekimo būtybės prie šito užbaigtumo korpuso gali būti priskirtos laikinai, bet jos nėra amžinai paskirtos į laiko ir erdvės evoliucinių ir išstobulintų veteranų šitų besikaupiančių gausybių nežinomą ir neapreiktą misiją.

Atvykusiesiems į Rojų yra suteikiamas laisvės periodas, po kurio jie pradeda savo bendravimus su pirminių supernafimų septyniomis grupėmis. Jie yra vadinami Rojaus absolventais, kada būna užbaigę savo kursą su garbinimo vadovais ir tuomet, kaip užbaigtieji, būna paskiriami į stebėjimo ir

[344]▼

bendradarbiavimo tarnystę iki toli nusidriekiančio kūrinio pačių pakraščių. Iki šiol atrodo, jog nėra jokio specifinio arba nusistovėjusio užsiėmimo Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusui, nors jie tarnauja daugybėje sričių tuose pasauliuose, kurie yra įžengę į šviesą ir gyvenimą.

Jeigu kartais ir nebūtų jokio ateities ir neatskleisto likimo Mirtingųjų

Užbaigtumo Korpusui, tai šitų pakilusiųjų būtybių dabartinis paskyrimas būtų visiškai adekvatus ir šlovingas. Jų dabartinis likimas visiškai pateisina evoliucinio kilimo visuotinį planą. Bet išorinės erdvės sferų evoliucijos ateities amžiai neabejotinai toliau išvystys, ir su dar didesne pilnatve dieviškai apšvies, Dievų išmintį ir meilės kupiną gerumą, įgyvendinant savo dieviškąjį žmogaus išlikimo ir mirtingojo kilimo planą.

Šitas pasakojimas, kartu su tuo, kas jums buvo apreikšta ir ką jūs galite įgyti ryšium su mokymu, susijusiu su jūsų pačių pasauliu, sudaro kylančiojo mirtingojo karjeros apžvalgą. Šis pasakojimas skirtingose supervisatose žymiai skiriasi, bet šitoji apžvalga leidžia akimirkai žvilgtelėti į mirtingojo žengimo pirmyn vidutinį planą taip, kaip jis veikia Nebadono vietinėje visatoje ir didžiosios visatos septintajame segmente, Orvontono supervisatoje.

[Parengta Galingojo Žinianešio iš Uversos.]

[345]▼

31 DOKUMENTAS

UŽBAIGTUMO KORPUSAI

MIRTINGŲJŲ Užbaigtųjų Korpusas išreiškia dabartinį žinomą paskutinį tikslą su Derintoju susiliejusiems laiko kylantiesiems mirtingiesiems. Bet yra ir kitų grupių, kurios taip pat yra paskiriamos į šitą korpusą. Pirminis užbaigtųjų korpusas yra sudarytas iš:

1. Havonos Vietinių Gyventojų.
2. Gravitacijos Žinianešių.
3. Pašlovintųjų Mirtingųjų.
4. Priimtų Serafimų.
5. Pašlovintųjų Materialiųjų Sūnų.
6. Pašlovintųjų Tarpinių Tvarinių.

Šitos šešios pašlovintųjų būtybių grupės sudaro šitą unikalų amžinojo likimo organą. Mes manome, jog mes žinome, koks bus jų darbas ateityje, bet nesame tuo įsitikinę. Nors Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusas yra mobilizuojamas Rojuje ir nors dabar jie taip plačiai tarnauja erdvės visatoms ir valdo pasaulius, įžengusius į šviesą ir gyvenimą, bet jų ateities tikslas turėtų būti dabar organizuojamos išorinės erdvės visatos. Bent jau tokia yra Uversos nuomonė.

Šis korpusas yra organizuotas sutinkamai su erdvės pasaulių darbiniais susivienijimais ir laikantis to susivienijimo patyrimo, kuris buvo įgytas per visą ilgą ir kupiną įvykių kylančiojo karjerą. Visi pakilusieji tvariniai, priimti į šitą korpusą, yra priimami kaip lygūs, bet šita išaukštinta lygybė jokių būdu nepanaikina individualybės arba nesunaikina asmeninės tapatybės. Mes galime tuoj pat pamatyti, bendraudami su užbaigtuoju, ar jis yra pakilęs mirtingasis, Havonos vietinis gyventojas, priimtas serafimas, tarpinis tvarinys, ar Materialusis Sūnus.

Dabartinio visatos amžiaus metu užbaigtieji sugrįžta tarnauti į laiko visatas. Jie yra paskiriami dirbti pakaitomis skirtingose supervisatose ir niekada

neskiriami į savo gimtąsias supervisatas tol, kol nebūna tarnavę visuose kituose šešiuose superkūriniuose. Šitokiu būdu jiems tikrai yra leidžiama įgyti Aukščiausiosios Būtybės septinkartę sampratą.

Mirtingųjų užbaigtųjų viena ar daugiau kuopų nuolat tarnauja Urantijoje. Visatos tarnystėje nėra tokios srities, į kurią jie nebūtų paskiriami; jie veikia visuotinai ir vienas kitą keičiančiais ir vienodos trukmės paskirtos užduoties ir laisvos tarnystės laikotarpiais.

Mes neturime jokio supratimo, koks bus šitos nepaprastos grupės organizacijos pobūdis ateityje, bet dabar užbaigtieji yra visiškai savivaldus organas. Jie išsirenka savo pačių nuolatinis, periodiškų, ir užduoties vadovus ir reguliuotojus. Jokia pašalinė įtaka niekada negali paveikti jų politikos, ir jų ištikimybės priesaika yra tikrai Rojaus Trejybei.

[346]▼

Užbaigtieji turi savo pačių būstines Rojuje, supervisatose, vietinėse visatose, ir visose skyrių sostinėse. Jie yra evoliucinio kūrinio atskira kategorija. Mes tiesiogiai jų nevaldome ir nekontroliuojame, ir vis vien jie yra absoliučiai lojalūs ir visada padeda įgyvendinti visus mūsų planus. Jie iš tiesų yra besikaupiančios išmėgintos ir teisingos laiko ir erdvės sielos – visatos evoliucinė druska – ir amžiams jie yra atsispyrimas prieš blogį ir garantija nuo nuodėmės.

1. HAVONOS VIETINIAI GYVENTOJAI

Daugelis iš Havonos vietinių gyventojų, kurie tarnauja mokytojais centrinės visatos piligrimų mokymo mokyklose, labai smarkiai prisiriša prie kylančiųjų mirtingųjų ir dar labiau susidomi Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpuso ateities darbu ir likimu. Rojuje, korpuso administracinėje būstinėje, vadovaujant Grandfandos padėjėjui, yra registruojami Havonos savanoriai. Šiandien, šitame laukiančiųjų sąrašė jūs surasite milijonų milijonus Havonos vietinių gyventojų. Šitos tobulos tiesioginio ir dieviškojo sukūrimo būtybės labai daug padeda Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusui, ir be jokios abejonės dar labiau pasitarnaus tolimojoje ateityje. Jos suteikia požiūrį to, kuris gimė tobulume ir dieviškojoje pilnatvėje. Šitokiu būdu užbaigtieji apima patirtinės egzistencijos abu aspektus – tobulą ir ištobulintą.

Havonos vietiniai gyventojai palaikydami ryšį su evoliucinėmis būtybėmis turi pasiekti tam tikrą patirtinį išsivystymą, kuris sukurs sugebėjimą priimti Visuotinio Tėvo dvasinio fragmento padovanojimą. Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpuso nuolatiniais nariais yra tikrai tokios būtybės, kurios yra susiliejusios su Pirmojo Šaltinio ir Centro dvasia, arba tokios, kaip Gravitacijos Žinianešiai, kurie nuo pat savo atsiradimo įkūnija šitą Dievo Tėvo dvasią.

Centrinės visatos gyventojai į šitą korpusą yra priimami santykiu vienas su vienu tūkstančiu – užbaigtųjų kuopa. Laikinajai tarnystei Korpusas yra organizuotas kuopomis po vieną tūkstantį, pakilusiųjų tvarinių skaičius siekia 997 vienam Havonos vietiniam gyventojui ir vienam Gravitacijos Žinianešiui. Užbaigtieji šitokiu būdu yra mobilizuoti kuopomis, bet užbaigtumo priesaika yra duodama individualiai. Tai yra milžiniško prasmingumo ir amžinosios svarbos priesaika. Havonos vietinis gyventojas duoda tą pačią priesaiką ir būna

amžinai paskirtu į šį korpusą.

Priimtieji iš Havonos vyksta su savo paskyrimo kuopa; kur tik vyksta ši grupė, ten vyksta ir jie. Ir jūs turėtumėte pamatyti jų entuziazmą naujajame užbaigtųjų darbe. Galimybė pasiekti Užbaigtumo Korpusą yra vienas iš žaviausiai jaudinančių dalykų Havonoje; galimybė tapti užbaigtuoju yra vienas iš nuostabiausiai jaudinančių patyrimų šioms tobuloms rasėms.

Havonos vietiniai gyventojai taip pat yra priimami, tokiu pačiu santykiu, į Bendrai Sutrejybintų Užbaigtųjų Korpusą Vicegeringtone ir į Transcendentalų Užbaigtųjų Korpusą Rojuje. Havonos piliečiai šituos tris likimus laiko savo dangiškosios karjeros aukščiausiuoju tikslu, kartu su jų galimu priėmimu į Havonos Užbaigtųjų Korpusą.

2. GRAVITACIJOS ŽINIANEŠIAI

Kur tik ir kada tik veikia Gravitacijos Žinianešiai, ten visada vadovauja užbaigtieji. Visi Gravitacijos Žinianešiai yra išimtinai Grandfandos jurisdikcijoje, ir jie yra paskiriami tiksliai į pirminį Užbaigtumo Korpusą.

[347]▼

Jie yra neįkainojami užbaigtiesiems net ir dabar, ir jie visapusiškai pasitarnaus amžinojoje ateityje. Jokia kita išmintingų tvarinių grupė neturi tokio personalizuotų žinianešių korpuso, sugebančio pranokti laiką ir erdvę. Panašūs žinianešių-registruotojų tipai, priskirti prie kitų užbaigtųjų korpusų, nėra personalizuoti; jie yra absonitizuoti.

Gravitacijos Žinianešiai yra kilę iš Dieviningtono, ir jie yra modifikuoti ir personalizuoti Derintojai, bet nė vienas iš mūsų Uversos grupės nesiimtų aiškinti nė apie vieno iš šitų žinianešių prigimtį. Mes žinome, kad jie yra labai asmenės būtybės, dieviškos, išmintingos, ir jaudinančiai supratingos, bet mes nesuvokiame, koku būdu jie keliauja erdve be laiko. Atrodo, kad jie yra kompetentingi tam, jog panaudotų bet kokią energiją ir visas energijas, grandines, ir net gravitaciją. Mirtingųjų korpuso užbaigtieji negali mesti iššūkio laikui ir erdvei, bet jie yra susivieniję su jais ir daro poveikį visiems, išskyrus begalines dvasines asmenybes, kurios šitokią iššūkį mesti gali. Mes drįstame Gravitacijos Žinianešius vadinti asmenybėmis, bet tikrovėje jie yra viršdvasinės būtybės, neapribotos ir bekraštės asmenybės. Jie yra visiškai skirtinga asmenybės kategorija palyginus su Atsiskyrusiais Žinianešiais.

Gravitacijos Žinianešiai prie užbaigtųjų kuopos gali būti priskirti neribotais kiekiais, bet tiksliai vienas žinianešys, savo bičiulių vadovas, yra įtraukiamas į Užbaigtumo Mirtingųjų Korpusą. Tačiau šitas vadovas pasiskiria nuolatinį 999 savo bičiulių žinianešių personalą, o iškilus reikalui, jis gali pasikviesti ir neribotą kiekį padėjėjų iš šios kategorijos rezervų. Gravitacijos Žinianešiai ir pašlovintieji mirtingieji užbaigtieji pasiekia jaudinančią ir giluminę meilę vieni kitiems; jie turi daug bendro: Vienas yra Visuotinio Tėvo fragmento tiesioginis įsmeninimas, kitas yra tvarinio asmenybė, egzistuojanti išliekančioje

nemirtingoje sieloje, susiliejusioje su to paties Visuotinio Tėvo fragmentu, dvasiniu Minties Derintoju.

3. PAŠLOVINTIEJI MIRTINGIEJI

Su Derintoju susilieję pakilusieji mirtingieji sudaro pirminio Užbaigtumo Korpuso pagrindą. Kartu su išūnytaisiais ir pašlovintaisiais serafimais jų paprastai būna 990 kiekvienoje užbaigtųjų kuopoje. Mirtingųjų ir angelų proporcija kiekvienoje grupėje skiriasi, nors mirtingieji kiekiu labai smarkiai pranoksta serafimus. Havonos vietiniai gyventojai, pašlovintieji Materialieji Sūnūs, pašlovintieji tarpiniai tvariniai, Gravitacijos Žinianešiai, ir nežinomas ir trūkstamas narys, sudaro šio korpuso tikrai vieną procentą; kiekviena kuopa iš vieno tūkstančio užbaigtųjų šitoms nemirtingųjų ir neserafinėms asmenybėms turi tikrai dešimt vietų.

Mes iš Uversos nežinome pakilusiųjų laiko mirtingųjų "užbaigtumo likimo." Šiuo metu jie gyvena Rojuje ir laikinai tarnauja Šviesos ir Gyvenimo Korpuse, bet pakilusiojo mokymo toks milžiniškas kursas ir tokia ilgalaikė visatos disciplina turėtų būti sumanyta tam, kad parengtų juos net dar didesniems pasitikėjimo išbandymams ir dar nuostabesnės atsakomybės tarnystei.

Nepaisant to, kad šitie kylantieji mirtingieji pasiekė Rojų, buvo įtraukti į Užbaigtumo Korpusą, ir dideliais kiekiais buvo pasiūsti atgal, kad dalyvautų vietinių visatų valdyme ir padėtų administruoti supervisatos reikalus – nepaisant net šito *akivaizdaus* likimo, tebelieka reikšmingu faktu tai, kad jie yra užregistruoti tikrai kaip šeštojo etapo dvasios. Neabejotinai lieka dar vienas žingsnis Mirtingųjų

[348]▼

Užbaigtųjų Korpuso karjeroje. Mes nežinome šito žingsnio prigimties, bet mes suvokiame tris faktus ir atkreipiame į juos dėmesį:

1. Mes žinome iš dokumentų, jog mirtingieji per savojo gyvenimo mažuosiuose sektoriuose laikotarpį yra pirmosios kategorijos dvasios, ir kad jie patenka į antrąją kategoriją, kada būna pervedami į didžiuosius sektorius, o į trečiąją kategoriją patenka, kada vyksta į supervisatos centrinius mokymo pasaulius. Pasiekę Havonos šeštąjį apskritimą mirtingieji tampa ketvirtinėmis dvasiomis arba absolventais dvasiomis, o penktosios kategorijos dvasiomis tampa, kada suranda Visuotinį Tėvą. Vėliau jie pasiekia dvasinės egzistencijos šeštąją kategoriją, priėmę priesaiką, kuri juos amžiams įtraukia į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso amžinąją užduotį.

Mes matome, kad dvasinę klasifikaciją, arba pavadinimą, nulemia realus žengimas į priekį iš visatos tarnystės vienos sferos į visatos tarnystės kitą sferą arba iš vienos visatos į kitą visatą; ir mes prieiname išvados, kad septintosios dvasinės klasifikacijos padovanojimas Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusui bus vienu metu su jo narių žengimu į amžinąją užduotį tokioje tarnystėje, kuri bus iki šiol neužregistruotose ir neatskleistose sferose, ir tuo pačiu metu jiems pasiekus Dievą Aukščiausiąjį. Bet be šitų drąsių nuomonių, apie visa tai iš

tikrųjų mes nieko nežinome daugiau už jus; mūsų žinios apie mirtingojo karjerą nesiekia toliau už dabartinį likimą Rojuje.

2. Mirtingieji užbaigtieji visiškai įvykdė amžių paliepimą, "Būkite tokie tobuli"; jie pakilo mirtingojo pasiekimo visuotiniu keliu; jie surado Dievą, ir jie buvo deramai priimti į Užbaigtumo Korpusą. Tokios būtybės pasiekė dvasinio žengimo į priekį dabartinę ribą, bet ne *dvasios galutinio statuso užbaigtumą*. Jos pasiekė tvarinio tobulumo dabartinę ribą, bet ne *tvarinio tarnystės užbaigtumą*. Jos patyrė Dievybės garbinimo pilnatvę, bet ne *patirtinės Dievybės pasiekimo užbaigtumą*.

3. Mirtingųjų Užbaigtumo Korpuso pašlovintieji mirtingieji yra pakilusios būtybės, turinčios patirtinių žinių apie protingos egzistencijos kiek tiksliai įmanoma visapusiško gyvenimo realybės ir filosofijos kiekvieną žingsnį, tuo tarpu per šituos kilimo iš žemiausiųjų materialių pasaulių į Rojaus dvasines aukštybes amžius šitie išliekantys tvariniai buvo mokomi, kiek tiksliai jiems buvo įmanoma išmokyti apie teisingo ir veiksmingo, o taip pat gailestingo ir kantraus, visos visuotinės laiko ir erdvės kūrinijos administravimo kiekvieno dieviškojo principo kiekvieną niuansą.

Mes manome, jog žmogiškosios būtybės turi teisę sužinoti mūsų nuomonę, ir kad jūs galite drauge su mumis laisvai spėlioti dėl Užbaigtumo Rojaus Korpuso galutinio likimo paslapties. Mums tai atrodo akivaizdu, jog išstobulintų evoliucinių tvarinių dabartinės užduotys turi absolytų kursą apie visatos supratimą ir supervisatos administravimą pobūdį; ir mes visi klausiamo, "Kodėl Dievai turėtų šitaip rūpintis tuo, kad išlikusius mirtinguosius taip nuodugnai mokyti visatos valdymo metodų?"

4. ĮSŪNYTIEJI SERAFIMAI

Didelei daliai ištikimų mirtingiesiems serafinių sargybinių yra leidžiama eiti per kylančiojo karjerą su savo žmogiškaisiais globotiniais, ir daugelis iš šitų sargybinių angelų, po to, kada susilieja su Tėvu, prisijungia prie savo subjektų, duodami užbaigtojo amžinybės priesaiką, ir amžiams priima savo mirtingųjų partnerių likimą. Angelai, kurie pereina per mirtingųjų būtybių kilimo patyrimą, gali turėti

[349]▼

žmogiškosios prigimties likimą; jie gali lygiai taip pat ir amžinai būti priimti į šitą Užbaigtumo Korpusą. Įsūnytųjų ir pašlovintųjų serafimų dideli kiekiai yra priskiriami įvairiems nemirtingųjų užbaigtųjų korpusams.

5. PAŠLOVINTIEJI MATERIALIEJI SŪNŪS

Laiko ir erdvės visatose yra nuostata, kuria remiantis vietinių sistemų Adominiai piliečiai, kada ilgą laiką negauna planetinės užduoties, gali pateikti prašymą, kad būtų atleisti nuo nuolatinio pilietybės statuso. Ir, jeigu jis yra

patenkinamas, tada jie prisijungia prie kylančiųjų piligrimų visatos sostinėse ir iš ten žengia pirmyn į Rojų ir į Užbaigtumo Korpusą.

Kada išsivystęs evoliucinis pasaulis pasiekia šviesos ir gyvenimo amžiaus vėlesnės eras, tada Materialieji Sūnūs, Planetinis Adomas ir Ieva, gali pasirinkti, kad sužmogiškėtų, gautų Derintojus, ir pradėtų visatoje žengti kilimo evoliuciniu kursu, vedančiu į Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą. Kai kurie iš šitų Materialiųjų Sūnų iš dalies neįvykdė arba formaliai sužlugdė savo kaip biologinių pagreitintojų užduotis, kaip tą padarė Adomas Urantijoje; ir tuomet jie iš tikrųjų yra priversti žengti tos sferos tautų natūraliu kursu, gauti Derintojus, patirti mirtį, ir įtikėjimo dėka į priekį eiti kylančiojo režimu, vėliau pasiekti Rojų ir Užbaigtumo Korpusą.

Šitie Materialieji Sūnūs sutinkami tik nedideliame skaičiuje užbaigtųjų kuopų. Tokiai grupei jų buvimas suteikia didžiulį potencialą aukštos tarnystės galimybėms, ir jie būtinai yra parenkami tokios grupės vadovais. Jeigu iš Edeno poros į tą pačią grupę yra paskiriami abu, tai jiems paprastai yra leidžiama drauge veikti kaip vienai asmenybei. Tokioms pakilusiųjų poroms sutrejbavimo užduotyje sekasi nepalyginamai geriau negu pakilusiems mirtingiesiems.

6. PAŠLOVINTIEJI TARPINIAI TVARINIAI

Daugelyje planetų didžiuliais kiekiais yra sukuriama tarpiniai tvariniai, bet jie retai kada leidžia laiką savo gimtajame pasaulyje po to, kai jis pasiekia šviesą ir gyvenimą. Tada, arba tuoj po šito, jie yra išlaisvinami iš nuolatinio pilietybės statuso ir pradeda kilmą į Rojų, pereidami per morontinius pasaulius, supervisatą, ir Havoną drauge su laiko ir erdvės mirtingaisiais.

Tarpiniai tvariniai iš įvairių visatų smarkiai skiriasi kilme ir pobūdžiu, bet jie visi turi likimą patekti į vieną ar kitą užbaigtumo Rojaus korpusą. Antriniai tarpiniai tvariniai galiausiai visi susilieja su Derintoju ir yra priimami į mirtingųjų korpusą. Daug užbaigtųjų kuopų savo grupėje turi po vieną iš šitų pašlovintųjų būtybių.

7. ŠVIESOS EVANGELAI

Šiuo metu kiekviena užbaigtųjų kuopa turi 999 priesaikos statuso asmenybes, nuolatinis narius. Laisvą vietą užima priskirtų Šviesos Evangelų vadovas, paskirtas su bet kokia vienkartinė misija. Bet šitos būtybės yra tikrai laikinieji korpuso nariai.

Bet kokia dangiškoji asmenybė, paskirta į bet kurio užbaigtųjų korpuso tarnystę, yra pavadinama Šviesos Evangelu. Šitos būtybės užbaigtųjų priesaikos neduoda, ir

[350]▼

nors yra pavaldžios korpuso organizacijai, bet jos nėra paskirtos į jį visam laikui. Šita grupė gali apimti Atsiskyrusiuosius Žinianešius, supernafimus, sekonafimus, Rojaus Piliečius, arba jų sutrejbintus palikuonis – bet kurią būtybę, kuri yra reikalinga užbaigtojo laikinos užduoties vykdymui. Ar šis korpusas turės ar neturės šitų būtybių, paskirtų į amžinąją misiją, mes šito

nežinome. Užbaigę paskyrimą šitie Šviesos Evangelai sugrįžta į savo buvusį statusą.

Taip, kaip Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusas yra sudarytas šiuo metu, tai jis turi tikrai šešias nuolatinių narių klases. Užbaigtieji, kaip galima būtų tikėtis, daug svarsto apie savo ateities draugų tapatybę, bet vieningos nuomonės jie neturi.

Mes iš Uversos dažnai reiškiame nuomonę dėl užbaigtųjų septintosios grupės tapatybės. Mes turime daug idėjų dėl galimos užduoties kai kuriems iš Rojuje, Vicegeringtone, ir Havonos vidinėje grandinėje kaupiamų korpusų, sudarytų iš daugybės sutrejbintų grupių. Net yra manoma, jog Užbaigtumo Korpusams gali būti leidžiama sutrejbinti daugelį iš savo padėjėjų visatos administravimo darbe tuo atveju, jeigu jie turi likimą tarnauti tose visatose, kurios dabar yra kuriamos.

Vienas iš mūsų laikosi tokios nuomonės, jog šitą laisvą vietą korpuse užims tam tikros būtybės tipas, kuris kils iš jų ateities tarnystės naujosios visatos; kitas yra linkęs tikėti, jog šitą vietą užims Rojaus asmenybės kažkoks tipas, dar nesukurtas, neatsiradęs, ar nesutrejbintas. Bet labiausiai tikėtina, jog mes lauksime, kada užbaigtieji įžengs į dvasinio pasiekimo septintąjį etapą ir iš tikrųjų tą sužinosime tik tada.

8. TRANSCENDENTALAI

Ištobulinto mirtingojo kaip užbaigtojo patyrimo dalį Rojuje sudaro pastangos pasiekti Rojaus transcendentinių viršpiliečių, atsiradusiųjų būtybių su absonitinėmis savybėmis, daugiau negu vieno tūkstančio grupių pobūdžio ir funkcijos suvokimą. Savo bendravime su šitomis viršasmenybėmis, pakilusieji užbaigtieji sulaukia didžiulės pagalbos dėka sumanaus vadovavimo, kurį suteikia transcendentinių tarnų gausios kategorijos, kurioms yra paskirta užduotis supažindinti išsivysčiusius užbaigtuosius su savo naujaisiais Rojaus sielos broliais. Transcendentalų visa kategorija gyvena Rojaus vakaruose didžiulėje teritorijoje, kurią užima išimtinai jos nariai.

Aptariant Transcendentalus, mus varžo ne tikrai žmogiškojo suvokimo apribojimai, bet taip pat ir mandato sąlygos, reguliuojančios šituos atskleidimus, susijusius su Rojaus asmenybėmis. Šitos būtybės jokių būdu nėra susijusios su mirtingojo kilimu į Havoną. Rojaus Transcendentalų milžiniškos gausybės visiškai neturi nieko bendro nei su Havonos, nei su septynių supervisatų reikalais, jos rūpinasi vien tikrai pagrindinės visatos reikalų superadministravimu.

Jūs, būdamas tvariniu, galite suvokti Kūrėją, bet vargu ar galite suvokti tai, jog egzistuoja protingų būtybių, kurios nėra nei Kūrėjai, nei tvariniai, milžiniška ir įvairi sankaupa. Šitie Transcendentalai jokių būtybių nesukuria, taip pat ir jie niekada iš tiesų nebuvo sukurti. Kalbant apie jų kilmę, tam, kad būtų išvengta naujo termino pavartojimo – savavališko ir beprasmiško pavadinimo – mes manome, jog bus geriausia pasakyti, jog Transcendentalai tiesiog *atsiranda*. Dievybės Absolutas galėjo tikrai būti susijęs su jų kilmę ir gali būti numanomas jų likime,

bet dabar šitų unikalių būtybių Dievybės Absoliutas nevaldo. Jie yra pavaldūs Dievui Galutiniam, o dabartinį jų gyvenimą Rojuje bet koku atveju prižiūri ir reguliuoja Trejybė.

Nors visi mirtingieji, kurie pasiekia Rojų, su Transcendentalais dažnai broliaujasi, kaip broliaujasi ir su Rojaus Piliečiais, bet taip jau yra, jog žmogaus pirmasis rimtas kontaktas su Transcendentalu įvyksta ta įsimintina proga, kada, kaip naujos užbaigtųjų grupės narys, mirtingasis kylantysis stovi užbaigtųjų priėmimo rate, kada amžinybės priesaiką Trejybei priima Transcendentalų vadovas, Pagrindinės Visatos Architektų vadovas.

9. PAGRINDINĖS VISATOS ARCHITEKTAI

Pagrindinės Visatos Architektai yra Rojaus Transcendentalų vadovaujantis korpusas. Šitas vadovaujantis korpusas turi 28.011 asmenybių, turinčių nuostabiausius protus, puikiasias dvasias, ir dieviškuosius absonitus. Šitos grupės vadovaujantis pareigūnas, vyresnysis Pagrindinis Architektas, yra visų Rojaus protingų būtybių, žemesnių už Dievybės lygį, koordinuojantis vadovas.

Šešioliiktasis mandato nurodymas, suteikiantis teisę šitiems pasakojimams, sako: “Jeigu manoma, jog tai yra išmintinga, tuomet Pagrindinės Visatos Architektų ir jų padėjėjų egzistavimas gali būti atskleidžiamas, bet jų kilmės, pobūdžio, ir likimo neleidžiama apreikšti iki galo.” Tačiau mes galime jus informuoti, kad šitie Pagrindiniai Architektai egzistuoja absonito septyniuose lygiuose. Šitos septynios grupės yra klasifikuojamos šitaip:

1. *Rojaus Lygis*. Tikrai vyresnysis arba pirmasis atsiradęs Architektas veikia šitame absonito aukščiausiajame lygyje. Šita galutinė asmenybė – nei Kūrėjas, nei tvarinys – atsirado amžinybės aušroje ir dabar veikia kaip Rojaus ir su juo susietos dvidešimt vieno pasaulio veiklos nuostabus koordinatorius.

2. *Havonos Lygis*. Antrasis Architektų atsiradimas suteikė tris pagrindinius planuotojus ir absonitinius administratorius, ir jie visą laiką buvo atsidadę centrinės visatos vieno milijardo tobulų sferų koordinavimui. Rojaus pasakojimas teigia, jog šitie trys Architektai, patariamie vyresniojo Architekto, kuris buvo atsiradęs anksčiau, prisidėjo prie Havonos suplanavimo, bet mes šito iš tikrųjų nežinome.

3. *Supervisatos Lygis*. Trečiasis absonitinis lygis apima septynių supervisatų septynis Pagrindinius Architektus, kurie dabar, kaip grupė, maždaug po lygiai laiko praleidžia Septynių Pagrindinių Dvasių draugijoje Rojuje ir su Septyniais Aukščiausiais Vykdytojais Begalinės Dvasios septyniuose specialiuose pasauliuose. Jie yra didžiosios visatos virškoordinatoriai.

4. *Pirminis Erdvės Lygis*. Šitoji grupė turi septyniasdešimt Architektų, ir mes laikomės nuomonės, kad jie rūpinasi galutiniais planais, susijusiais su išorinės erdvės pirmąja visata, kuri dabar yra mobilizuojama už dabartinių septynių supervisatų ribų.

5. *Antrinis Erdvės Lygis*. Šitame Architektų penktajame korpuse yra 490 narių, ir vėl mes manome, kad jie turi rūpintis išorinės erdvės antrąja visata, kur jau mūsų fizikai pastebėjo konkrečius energijos mobilizavimus.

[352]▼

6. *Tretinis Erdvės Lygis*. Šitoje šeštojoje Pagrindinių Architektų grupėje yra 3.430 narių, ir mes lygiai taip pat manome, kad jie gali būti užimti gigantiškais planais išorinės erdvės trečiajai visatai.

7. *Ketvirtasis Erdvės Lygis*. Šią, paskutinį ir didžiausią korpusą, sudaro 24.010 Pagrindinių Architektų, ir jeigu mūsų ankstesnės nuomonės pasitvirtins, tai jis turėtų būti susijęs su išorinės erdvės ketvirtąja ir paskutiniąja iš visą laiką augančių dydžių visatų.

Šitos septynios Pagrindinių Architektų grupės iš viso turi 28.011 visatų planuotojų. Rojuje yra pasakojimas, jog toli amžinybės praeityje buvo mėginama pasiekti, kad atsirastų 28.012-asis Pagrindinis Architektas, bet šitai būtybei nepavyko absonitizuotis, jo asmenybę sučiupo Visuotinis Absoliutas. Galimas dalykas, jog didėjančios Pagrindinių Architektų serijos absonitumo ribą pasiekė su 28.011-uju Architektu, ir kad 28.012-asis mėginimas susidūrė su matematiniu Absoliuto buvimo lygiu. Kitais žodžiais sakant, 28.012-ojo atsiradimo lygyje absonitumo savybė prilygo Visuotinio lygiui ir pasiekė Absoliuto vertę.

Savo funkcinėje organizacijoje šie trys prižiūrintys Havonos Architektai veikia kaip atsiskyrusiojo Rojaus Architekto partneriai padėjėjai. Septyni supervisatų Architektai veikia kaip lygūs su trimis Havonos prižiūrėtojais. Pirminio išorinės erdvės lygio visatų septyniasdešimt planuotojų šiuo metu tarnauja septynių supervisatų septynių Architektų partneriais padėjėjais.

Pagrindinės Visatos Architektai savo dispozicijoje turi padėjėjų ir pagalbininkų daugybę grupių, įskaitant dvi gausias jėgos organizatorių kategorijas, pirminius atsiradusiuosius ir susietus transcendentalus. Šitų Pagrindinių Jėgos Organizatorių nereikėtų painioti su energijos reguliuotojais, kurie yra glaudžiai susiję su didžiąja visata.

Visos būtybės, kurias sukūrė laiko ir amžinybės vaikų sąjungos, tokios, kaip užbaigtųjų ir Rojaus Piliečių sutrejbinti palikuonys, tampa Pagrindinių Architektų globotiniais. Bet iš visų kitų tvarinių arba esybių, apreikštų kaip veikiančių dabartinėse organizuotose visatose, tik tai Atsiskyrusieji Žinianešiai ir Trejbės Įkvėptosios Dvasios palaiko bet koki organiską bendravimą su Transcendentalais ir Pagrindinės Visatos Architektais.

Pagrindiniai Architektai įneša savo indėlį, duodami formalų pritarimą Sūnų Kūrėjų paskyrimui į jų vietas erdvėje vietinių visatų organizavimui. Tarp Pagrindinių Architektų ir Rojaus Sūnų Kūrėjų yra labai artimas bendravimas, ir nors šitas ryšys yra neatskleistas, bet jūs buvote informuoti apie Architektų ir didžiosios visatos Aukščiausiųjų Kūrėjų susivienijimą pirmosios patirtinės Trejbės ryšyje. Šitos dvi grupės, kartu su besivystančia ir patirtine

Aukščiausiąja Būtybe, sudaro transcendentinių vertybių ir pagrindinės visatos prasmį Galutinę Trejybę.

10. GALUTINIS JAUDINANTIS PAŽINIMAS

Vyresnysis Pagrindinis Architektas prižiūri septynis Užbaigtumo Korpusus, o jie yra tokie:

1. Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusas.
2. Rojaus Užbaigtųjų Korpusas.
3. Sutrejbintų Užbaigtųjų Korpusas.

[353]▼

4. Bendrai Sutrejbintų Užbaigtųjų Korpusas.
5. Havonos Užbaigtųjų Korpusas.
6. Transcendentalų Užbaigtųjų Korpusas.
7. Likimo Neapreiktų Sūnų Korpusas.

Kiekvienas iš šitų likimo korpusų turi savo pagrindinį vadovą, o šie septyni sudaro Likimo Aukščiausiąją Tarybą Rojuje; ir šito visatos amžiaus metu Grandfanda vadovauja visatos paskyrimo aukščiausiam organui, kuris yra skirtas galutinio likimo vaikams.

Šitų septynių užbaigtųjų korpusų surinkimas draugėn pažymi potencialų, asmenybių, protų, dvasių, absonitų, ir patirtinių aktualybių tikrovės mobilizavimą, kas tikriausiai pranoksta net Aukščiausiosios Būtybės funkcijas ateities pagrindinėje visatoje. Šitie septyni užbaigtųjų korpusai galbūt pažymi Galutinės Trejybės dabartinę veiklą, kuri yra užsiėmusi tuo, kad įtrauktų ribinio ir absonito jėgas į pasirengimą nesuvokiamiems įvykiams išorinės erdvės visatose. Nieko panašaus į šitokią mobilizavimą nevyko nuo beveik amžinybės laikų, kada Rojaus Trejybė panašiai mobilizavo tuo metu egzistavusias Rojaus ir Havonos asmenybes ir pasiuntė jas laiko ir erdvės projektuojamų septynių supervisatų administratoriais ir valdovais. Šie septyni užbaigtųjų korpusai išreiškia didžiosios visatos dieviškumo reagavimą į neišvystytą potencialų ateities reikmes ateities-amžinosios veiklos išorinėse visatose.

Mes drįstame prognozuoti apgyvendintų pasaulių ateities ir didesnes išorines visatas, naujas sferas, apgyvendintas nuostabių ir unikalių būtybių naujomis kategorijomis, tokią materialią visatą, kuri yra didinga savo galutiniu, tokį milžinišką kūrinį, kuriam stinga tikrai vienos svarbios detalės – kad kylančiojo egzistencijos visuotiniame gyvenime būtų aktualus ribinio patyrimas. Tokia visata pradės egzistuoti turėdama milžinišką patirtinę kliūtį: neturės galimybės dalyvauti Visagalio Aukščiausiojo evoliucijoje. Šitos išorinės visatos visos patirs Aukščiausiosios Būtybės neprilygstamą tarnavimą ir dangiškąją

virškontrolę, bet jau pats jos aktyvus buvimas joms užkerta kelią dalyvauti Aukščiausiosios Dievybės aktualizavimosi procese.

Dabartinio visatos amžiaus metu didžiosios visatos besivystančios asmenybės patiria daugelį sunkumų dėl to, kad Dievas Aukščiausiasis nėra iki galo aktualizavęs savojo suverenumo, bet mes visi dalyvaujame jo evoliucijos šitame unikaliame patyrimo. Mes vystomės jame, o jis vystosi mumyse. Kada nors amžinojoje ateityje Aukščiausiosios Dievybės evoliucija taps užbaigtu visatos istorijos faktu, ir galimybė dalyvauti šitame nuostabiame patyrimo nuo kosminio veiksmo arenos bus dingusi.

Bet tie iš mūsų, kurie įgavo šitą unikalų patyrimą per visatos jaunystę, brangins jį per visą ateities amžinybę. Ir daugelis iš mūsų svarsto, jog tai gali būti palaipsniui kaupiamų Užbaigtųjų Korpuso pakilusiųjų ir išstobulintų mirtingųjų rezervų, drauge su kitais šešiais panašiai kaupiamais korpusais, būtent ta misija administruoti šitas išorines visas tam, kad joms būtų kompensuoti jų patirtiniai trūkumai dėl to, kad jos nedalyvavo Aukščiausiosios Būtybės laiko-erdvės evoliucijoje.

Šitoks stygius yra neišvengiamas visuose visatos egzistencijos lygiuose. Dabartinio visatos amžiaus metu iš aukščiausiųjų dvasinės egzistencijos lygių mes nusileidžiame žemyn, kad administruotume evoliucines visas ir tarnautume kylantiems mirtingiesiems, šitokiu būdu stengdamiesi jiems atlyginti tai, ko jiems stinga iš aukštesnio dvasinio patyrimo realybių.

[354]▼

Bet nors mes iš tiesų nieko nežinome apie Pagrindinės Visatos Architektų planus šitų išorinių kūrinių atžvilgiu, ir vis tik, dėl trijų dalykų mes esame tikri:

1. Iš tikrųjų palaipsniui išorinės erdvės sferose yra organizuojama milžiniška ir nauja visatų sistema. Fizinių kūrinių naujos kategorijos, skriejančių visatų gausybių milžiniški ir gigantiški apskritimai išorėje daug toliau už apgyvendintų ir organizuotų kūrinių dabartinės ribas, yra realiai matomi per jūsų teleskopus. Šiuo metu, šitie išoriniai kūriniai yra visiškai fiziniai; jie yra akivaizdžiai neapgyvendinti ir atrodo, kad jų neadministruoja tvariniai.

2. Per amžių amžius tęsiasi nepaaiškinta ir visiškai paslaptinga laiko ir erdvės išstobulintų ir pakilusiųjų būtybių Rojaus mobilizacija, kartu su kitais šešiais užbaigtųjų korpusais.

3. Tuo pačiu metu su šitomis transakcijomis Dievybės Aukščiausiasis Asmuo įgauna galią kaip superkūrinių visagalis aukščiausiasis valdovas.

Kada mes žvelgiame į šitą trivienį vystymąsi, apimantį tvarinius, visas, ir Dievybę, ar galima mus kritikuoti, kad nekantriai laukiame, jog kažkas nauja ir neapreikšta artėja prie kulminacijos pagrindinėje visatoje? Argi tai nenatūralu, jog šitą amžius trunkantį mobilizavimą ir fizinių visatų organizavimą tokiu iki tol nematytu mastu ir Aukščiausiosios Būtybės asmenybės iškilimą mes turėtume susieti su šituo stulbinančiu planu dėl laiko mirtingųjų išvystymo iki

dieviškojo tobulo ir su jų vėlesniu mobilizavimu Rojuje į Užbaigtumo Korpusą – su paskyrimu ir likimu, apgaubtu visatos paslapties? Būtent vis daugiau Uversoje manoma, kad besirenkantys Užbaigtumo Korpusai turi likimą kažkokiai ateities tarnystei išorinės erdvės visatose, kur mes jau galime identifikuoti bent jau septyniasdešimties tūkstančių materijos sankaujų susigrupavimą, kurių kiekvienas yra didesnis už bet kurią iš dabar egzistuojančių supervisatų.

Evoliuciniai mirtingieji gimsta erdvės planetose, pereina per morontinius pasaulius, pakyla per dvasines visatas, nukeliauja per Havonos sferas, suranda Dievą, pasiekia Rojų, ir yra įtraukiami į Užbaigtųjų pirminį Korpusą, kad jame lauktų visatos tarnystės kito paskyrimo. Yra kiti šeši besiburiančios užbaigtumo korpusai, bet Grandfanda, pirmasis pakilęs mirtingasis, vadovauja kaip visų kategorijų užbaigtųjų Rojaus vadovas. Ir kada mes žiūrime į šią didingą reginį, tada visi sušunkame: Koks šlovingas likimas gyvulinės kilmės laiko vaikams, erdvės materialiesiems sūnums!

[Bendrai parengta Dieviškojo Patarėjo ir Vieno be Vardo ir Skaičiaus taip veikti įgaliojimų Dienų Senujų Uversoje.]

* * * * *

Šią trisdešimt vieną dokumentą, vaizduojantį Dievybės prigimtį, Rojaus tikrovę, centrinės ir supervisatų organizaciją ir veikimą, didžiosios visatos asmenybes, ir evoliucinių mirtingųjų aukštą likimą parengė, suformulavo, ir pateikė anglų kalba aukštoji komisija, susidedanti iš dvidešimt keturių Orvontono administratorių, veikiančių sutinkamai su mandatu, suteiktu Uversos Dienų Senujų, nurodančiu, kad mes turėtume tai atlikti Urantijoje, Nebadono visatos Norlatiadeko žvaigždyno Satanijos 606-joje planetoje, 1934 m. po Kr. gim.